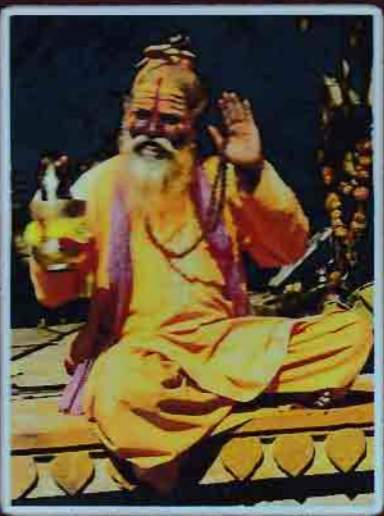

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂလင်း

ဝေဘူဆရာတော်ကြီးနှင့် သင်္ကန်း (စာ-၂၀)
စမတစ်ထောင် ရသေ့တောင် (စာ-၄၂)
မိုင်းဖုန်းဆရာတော် (စာ-၄၉)

ဆာဒူးနှင့် ကျင့်စဉ်
(စာ-၁၈၄)

မော်စားပွဲ
(စာ-၁၅၂)

သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်
(စာ-၁၇၇)

- မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ငလျင် (စာ-၁၃၆)
- ပြည်မြို့ရှိ “မရှိခဏဆရာတော်” ၏ ကျင့်စဉ် (စာ-၁၄၇)
- ဘုရားရှင်၏ လက်တော်ဟန်အမူအရာ “မုဒြာ” (စာ-၁၄၈)
- ဗုဒ္ဓလောကီပညာ (စာ-၁၅၄)

Graphic:
Soe
Win
Htun

လာဘ်မိုးစွေဂါတာ

ဂါမေဝနေစသတ္တု၊
ဒေဝေဟိမနသေဟိစ။

အာဘတောနန္ဒလာဘောမေ၊
သဒါဟောတုဘဝါဘဝေ။

မဂ္ဂပစ္စယော

၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ အမှတ် (၂၆၆)

⊗ မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်ပွားမံတည်းဖြတ်သည်။ ⊗

ထုတ်လုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဦးသန်း(လာဘ်မိုးစွေ)   အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဒေါက်တာစောယုနွယ်
အထောက်အယ်ဒီတာ - နန္ဒာမိုးကြယ်၊ သပြောဝင်   အယ်ဒီတာရုံးအဖွဲ့ - စိုးစိုး

အထူးသတိ - ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး(၀၀၉၅၆)မှ ထုတ်ဝေ၍ ဝင်းထွန်း(၀၀၁၂၆) အမှတ်-၃၇၊ ရေကျော်လမ်းမကြီး၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊ ပုဏ်လည်။
အထူးသတိ - ၁၀၀၀၊ တန်းမိုး - ၂၄၀၀ ကျပ်
အထူးသတိ - ရှက်၊ အတွင်းအလင်း - မျိုးဝင်းကျော်၊ အတွင်းပန်းချီ - အောင်နိုင်လတ်၊ ကျော်ဝင်းမောင်၊ စံလွင်မောင်၊ ဇိုးအောင်တို့က
အထူးသတိ မျက်နှာဝန်းကရပ်ဖက်ကို စိုးဝင်းထွန်းမှ ဖန်တီးသည်။

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဝင်း၏ ပုဒ်

ထစဉ်ထုတ်ဝေလျက်ရှိသော ရောင်ပြန်မဂ္ဂဝင်းသည် ဘာသာရေးသက်သက်စာအုပ် မဟုတ်ပါ။ လောကီရေးရာ၊ မြန်မာ
အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့အစည်းကိုလည်းကောင်း၊ ရသမြောက်ဝတ္ထုတို့၊ ဝတ္ထုရှည်များကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ ဗဟုသုတဖြစ်ပွယ်
ကြောင်းအရာများ၊ ထေရဝါဒနှင့် မဆန့်ကျင်သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ၊ ထူးခြားသော စေတီပုထိုးများ၊ ရဟန်း
အကျမ်းအကြောင်း၊ ဗေဒ၊ ယတြာဆိုင်ရာ ပညာရပ်ဆောင်းပါးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြလျက်ရှိသော
အုပ်စုဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအကြောင်းကို ထည့်သွင်းဖော်ပြရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအပေါ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့်
အထူးသတိ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ ခြင်းရာအတ္ထုပ္ပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ ကျန်းစဉ်များကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ စွမ်းဆောင်ချက်
အထူးသတိ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

မဂ္ဂပစ္စယော

ရာဇာဗိဇ္ဇာ

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ အမှတ် (၂၆၆)

မာတိကာ

ရောင်ပြန် ကဗျာ

နွေကိုတူး(ပခုက္ကူ)၊ မောင်သုဆွေ(သပြေရုံ)၊ သွေးရည်
မောင်ခင်မိုင်း(ချောက်)၊ ဝေးနေ၊ တောသားကြီးလှိုင်၊
မင်းသွေးနွယ်(ဇီးကုန်း)၊ ခက်လှိုင်းကျော်

BURMESE CLASSIC

ရောင်ပြန် အခန်းဆက်ရှာ

တောမှာဝင်နန်းလယ်မှာ ကျွတ်တစ်ကယ် တမလိပ်ခွင်သူ(၁၅)

မောင်ဟိန်းကျော် _____ ၂၀၀

ပရော်ဖက်ဆာဒေါက်တာဆိတ်ဖွား(၉)

မင်းသိင်္ဂါ _____ ၂၂၄

ဂန္ထီရစ္ဆာ(၉)

ယိုး _____ ၂၃၆

အစိမ်းရောင် သစ္စာစကား(၆)

ကျော်မြသန်း _____ ၂၅၀

မိမိတို့မ၏ သုံးဘဝခရီး(ဇာတ်သိမ်း)

ဝေယံလင်းခေါင် _____ ၂၆၂

အထူးထူးအထွေထွေ

ဆူးလေဖေတီတော်

သုတေသီ
ဆရာငြိမ်း

၈-၁၇

မင်းပုန်းဆရာတော်

မင်းပုန်းဆရာတော်

မောင်မောင်မြင့်အေး

၈-၄၉

သွေးစုပ်ပုတ်ကောင်မဟုတ်သည့် ဒဂုန်ကုလ

၈-၁၆၅

■ ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

ပြည်မြို့ မရိုဏ်းကျောင်းဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တတေရ

ကျင့်စဉ်များ

■ မြန်မာ့ရှင်

၈-၁၄၅

**သူတော်စင်ပိဇ္ဇာကြီးတို့၏
ကျင့်စဉ်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ**

ပိဇ္ဇာရေ ဆရာအောင်

BURMESE CLASSIC

ဝေထာရဝေထာဝင်ခြေနှင့်
ကတ်ပိုက်ကတ်မြင့်သလိုက်
ရေပျံအတွင်း လှော်ပျော်ပါးပါးလှေခါးကြော့များ

တက္ကသိုလ်စိုး

စာ - ၁၈၀

ဝေထာရဝေထာဝင်ခြေနှင့် ကတ်ပိုက်ကတ်မြင့်သလိုက် ရေပျံအတွင်း လှော်ပျော်ပါးပါးလှေခါးကြော့များ

ရောင်ပြန် ရသ

- ဆန်းတဲ့ ခေါက်တာသေမင်း
- သကျော်ဝင်း _____ ၂၀၂
- ကောင်းမှုကိုယ် ကောင်းမှုကိုယ်
- ဝင်း _____ ၂၀၄

ဂယ်ဒီဇာနည် / ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ဆိုရေး

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

တိုက် - ၂၇၊ အခန်း - ၁၂ (မြေညီထပ်)
၂ - လမ်း (အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉-၅၀၉၂၄၇၇

မြန်မာ့ရေးရာ

- အထူးစူး အထွေထွေနှင့် ဆူးလေစေတီတော်
- သူတော်သီဆရာငြိမ်း _____ ၁၇
- အောင်မြေ ဝေဘုဆရာတော်ကြီး၏ သင်္ကန်းတော်နှင့်...
- ဝေစည် (ရွှေဘို) _____ ၂၀
- ပိဇ္ဇာမြို့တော်ကြီးထဲက နံကသုလိုထိပ်တော်ကြီး
- မင်းတိုင်ပင် (မြေရောင်မြေ) _____ ၂၂
- ကမ္ဘာ့ဗောဓိပဋ္ဌာန် ချွေဖြည့်ဝင်ဘုရားစေတီတော်...
- ပေဒေသုတေသီဆရာဦး _____ ၂၇
- မြိုင်မြို့နယ်မှ အလောင်းတော်ကဿပ
- ရဟန္တာမထောင်မြတ်၏ ခြေတော်ရာ
- ခွေဖြင့်ဆူ (ကြော့/မြေ) _____ ၃၅
- ပေတ္တာယတြာနှင့် ဓမ္မစေတီတည်
- မောင်စစ်ကြည် (ပန်းတနော်) _____ ၄၀
- စမတစ်ထောင် ရသေ့တောင်၏ ထူးခြားမှုများနှင့်
- မြပညာဝေ (ကျမင်း) _____ ၄၂
- ကြော့ပိဋကတ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဣဏ
- အေးအေးသန်း _____ ၄၆
- မိုင်းဖုန်းအေးနှင့် မိုင်းဖုန်းဆရာတော်
- မောင်မောင်မြင့်အေး _____ ၄၉

မင်းသိင်္ခ
မောင်တင်အောင်မြေတော်စင်
အခန်းဆက်ဝတ္ထုနှင့် တစ်လမှအဆက်

စာ - ၂၂၄

ဆာဒူးနှင့် ကျင့်စဉ်

စာ - ၁၈၄

မင်းသက်ဆင်း

လောကီရေးရာ

BURMESE CLASSIC

ရွယ်ရဲရဲ မင်းသမီးကြီး
သမီးတို့အောင်မှီး _____ ၅၃

ပြည်တော်စင်နေ့ တပေါင်းလပြည့်
တက္ကသိုလ်သွင်းဥက္ကာ _____ ၅၆

ရောင်ပြန်မကွေးပြေကွမိန်
အင်ကြင်ပြုပြု(တောင်ငူ) _____ ၅၉

သည့်လမွှားအတွက် ကံလာတာ
ဆရာနိုးဟန်ကြွယ် _____ ၆၀

နိုက်ပို့ရေးရာ သတိပြုရာ
ဖောကကရီရင် _____ ၆၁

ဖတ်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ
နေ့ရွှေထွင်ခေါင် _____ ၆၂

အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်ရန်
ပဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင် _____ ၆၃

သည့်လအတွက် ကောင်းသောရက်
နွယ်သာကီအောင် _____ ၆၄

ဆေးဝတ်ကြီး
နေဘုန်းသစ် _____ ၇၁

မြို့ရန်ကုန်ဝန်းကျင်မှ ကမ္ဘီရဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ(၂)
မထမ်းမိဇွာအောင် _____ ၇၅

ဘဝ၏ စိန်ခေါ်မှုများနှင့်အတူ
တက္ကသိုလ်သစ် _____ ၈၂

ဘဝအမောစင်မယ် လူတောတစ်ခွင်ဟာသများ
ဦးကောင်းထူး _____ ၈၅

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ ၂၀၁၆ မတ်လ...
ကေတီအောင်သိန်း _____ ၈၉

ကျွန်ုပ်နှင့် ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာ ဝိဇ္ဇာကြီးများ(၁၉)
ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ _____ ၉၃

သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာကြီးတို့၏ ကျင့်စဉ်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ(၂)
ဝိဇ္ဇာဆရာဆရာအောင် _____ ၉၅

ဗာဂျီနီးယားမှစာ(၁)
မောင်ကောင်းမြင့် _____ ၉၉

နတ်ချင်းတိုက်သည့် စစ်ပွဲမှ...
နန်းကြော့သျှင် _____ ၁၀၁

ထူးဆန်းသော စိတ်စွမ်းအင်
ဒေါက်တာဥမ္မာ _____ ၁၀၅

လောကသားတို့၏ အပြင်ကို ဆန်ကျင်ခြင်း
နတ်ထီးလှိုင် _____ ၁၀၉

မိဘပစ္စည်းအဆောင် သိဒ္ဓိကြီးအောင်
မော်တင်သိန်းတော် _____ ၁၁၄

ကျေးဇူးပြုသန့်
www.burmeseclassic.com

လောကီရေးရာ

အနိစ္စအသမာတော်(၂၁) _____ ၁၂၂

ဘောထွန်း _____ ၁၂၂

ဆူဖြူအလှူတော်မင်္ဂလာ... _____ ၁၂၆

ဇွယ်လီလိန်းမောင် _____ ၁၂၆

ဆတ်နိုက်ယကြာ ရွှေပညာ _____ ၁၃၆

ဘုန်းစွမ်းထွန်း _____ ၁၃၆

ဆင့်ထက်မှာ ဒါနိုးပါလား _____ ၁၃၉

ခေါက်တာစောယုနွယ် _____ ၁၃၉

တီထွက်ချိန်က ဆရာနှင့် တပည့်များ _____ ၂၀၆

ဆောင်ချီခင်း(ကျွန်ုပ်ရတီ) _____ ၂၀၆

နှင်းသာကြီးပွားတိုးတက်စေရန် လောကီ-ကောလီ... _____ ၂၂၀

ဆောင်စောဟိန်း(နဲ့သာ) _____ ၂၂၀

ကြော့ပုံတံဆိပ် အမှတ်အသား _____ ၂၂၀

ဆောင်မောင်စန်းထွေး _____ ၂၂၀

အမှအခင်း ဖယ်ခွာကင်း အောင်ခြင်းနိုင်မှာ သည်ဂါတာ _____ ၂၃၀

ဇွဲလှဆရာငြိမ်း _____ ၂၃၀

၂၃၆-နှစ်သစ်ကူး အဘမင်းသိမ် အောက်မေ့သတိရ အမှတ်တရ _____ ၂၃၂

ခေါက်တာစောယုနွယ် _____ ၂၃၂

BURMESE CLASSIC

ရှောင်ပြန် မျက်နှာဖုံးဆောင်းပါး

ကြည်စ ရေ လေ ခရီးအန္တရာယ်ကြီးမှ ကင်းဝေးရန် _____ ၁၃၀

ကောင်းဟိန်း(ကျွန်ုပ်သစ်) _____ ၁၃၀

ဘုရားစေတီသမိုင်းနှင့် မြန်မာ့လူ့ _____ ၁၃၀

ကိုမောင်သန်းဝင်း _____ ၁၃၀

မြန်မာနိုင်ငံနှင့် လူ့ _____ ၁၃၆

ကိုမောင်သန်းဝင်း _____ ၁၃၆

မြေလွင်ကကွယ်နိုင်သော ဂါတာတော်မြတ် _____ ၁၃၉

လျှင်လှုပ်မည့် အကြံပိုမိတ်များ _____ ၁၄၀

ဆရာဝီအောင်ထွန်း _____ ၁၄၀

ဝီဘောအန္တရာယ်နှင့် မြေလွင် _____ ၁၄၀

ကာကွယ်နိုင်သော ဂါတာမြတ် _____ ၁၄၀

မြေလွင်လှုပ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော _____ ၁၄၂

ဆရာသီဟကြော့စိုးဖြင့် _____ ၁၄၂

ပြည်မြို့ "မရှိခဏကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုဝေရ"... _____ ၁၄၅

မြန်မာ့ရှင် _____ ၁၄၅

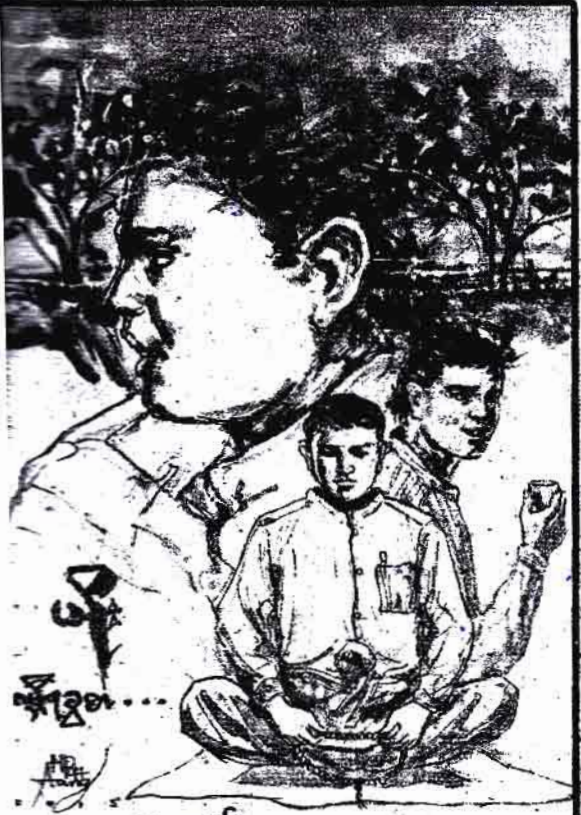
ပြည်မြို့ "မရှိခဏဆရာတော်"၏ _____ ၁၄၇

"ပြည်ပအောင်ပွဲ အစိတ္တန်နွဲ့" အထူးကျင့်စဉ် _____ ၁၄၇

မုကြာ(ဘုရားရှင်၏ လက်တော်ဟန်အမှအရာ) _____ ၁၄၇

နှော်စားပွဲ... _____ ၁၄၇

တက္ကသိုလ်မှီမြိုင်ဆေး _____ ၁၄၇

ရောင်ပြန် မျက်နှာဖုံးဆောင်းပါး

ပုဂ္ဂိုလ်ထောက်ပညာ
 ထုန်း(ပညာရေး) ၁၅၄

ခရက်ကုလာနောက် ခြေရာကောက်သော်
 ထုန်း(ပညာရေး) ၁၆၀

သွေးစုပ်ဖတ်ကောင် မဟုတ်သည့် "ခရက်ကုလာ"
 ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်) ၁၆၅

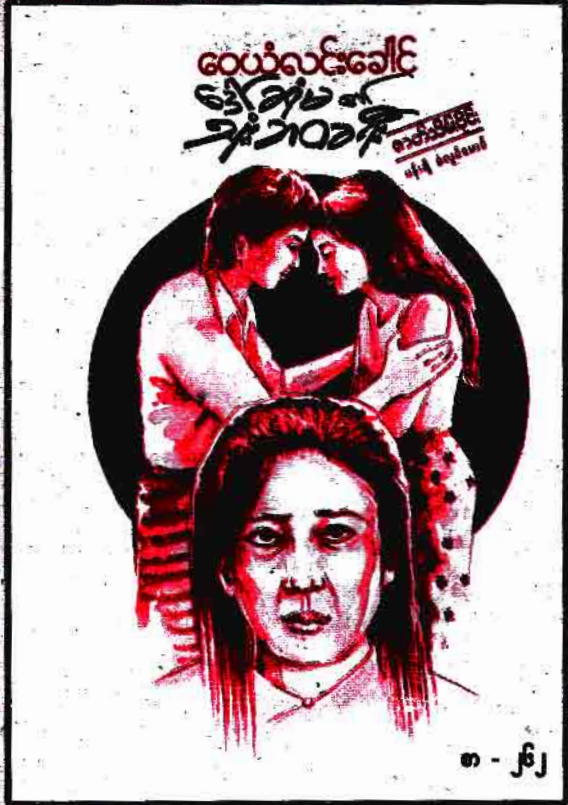
သွေးစုပ်ဖတ်ကောင် "ခရက်ကုလာ" အကြောင်း အကျဉ်း
 ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်) ၁၇၇

သောတရကောင်ခြေ၌ ဇာတ်နိဂုံးဇာတ်ဖြင့်...
 တက္ကသိုလ်မျိုး ၁၈၀

ဆာဇူးနှင့် ကျင့်စဉ်
 သုတေသီမင်းသင်္ဃာတင် ၁၈၄

ဆာဇူးတို့ရဲ့ ရေချိုးပွဲနှင့် အံ့ဖွယ်ရာကျင့်စဉ်များ
 ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ ၁၉၀

ဂန္ထီနယ်မြေ ရှေးဟောင်းအမွေ ဂင်္ဂါမြစ်ရေ
 ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ ၁၉၃

ခရက်ကုလာနောက် ခြေရာကောက်သော်

ထုန်း(ပညာရေး)

စာ - ၁၆၀

ရောင်ပြန် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်

ဝန်းကြီးချစ်ဟောင်း ဦးနှင့် မောရစ်ကောလစ်
 ထုန်း(ပညာရေး) ၆၆

ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ
 ထုန်း(စိတ်ပညာ) ၁၁၆

ရောင်ပြန် တိုင်းရင်းဆေး

စိုက်နာ ဝမ်းနား လောနာရောဂါရှင်များအတွက်
 သဒ္ဓါကျောက်ဆရာတော် ၂၇၉

အာဟာရပြည့် ဆေးဖက်ဝင် အသီးအနှံများ
 သုတေသီဆရာကြီး ၂၈၂

လစဉ်ထုတ် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၊ ပြစ်မှုမဂ္ဂဇင်းသို့ စာမူပေးပို့ခြင်း၊ စာမူအထုတ်ယူခြင်းတို့ကို နံနက်(၁၀:၀၀)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၂:၀၀)နာရီအတွင်း (စနေ၊ တနင်္ဂနွေနှင့် ပြန်တမ်းဝင် ရုံးပိတ်ရက်များမှအပ) ကိုယ်တိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာဖြင့်သော်လည်းကောင်း လာရောက်ထုတ်ယူနိုင်ကြပါသည်။ စာမူပေးပို့ရာ၌ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ တိုက်ရိုက်ပေးပို့ခြင်းမရှိပါက တာဝန်ယူမည်မဟုတ်ပါ။

ပူးလောက်ပညာ

ထုစိုး (ပညာရေး)

၈ - ၁၅၄

ရောင်ပြန်ပေဒင်

သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း

ဒေါက်တာစောယုဇွယ် _____ ၃၀၀

ရောင်ပြန် အထူးယတြာ

နှိုင်းခြားရောင်ပြန်မာများအတွက် အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုဇွယ် _____ ၃၀၀

လူတွေ့သိ နတ်တွေ့ကြားစေ

လူတွေ့သိ၍ နတ်တွေ့ကြားစေ _____ ၃၀၂

၈ - ၂၀၂

ထူးသန်းတို

ဒေါက်တာသေစင်း

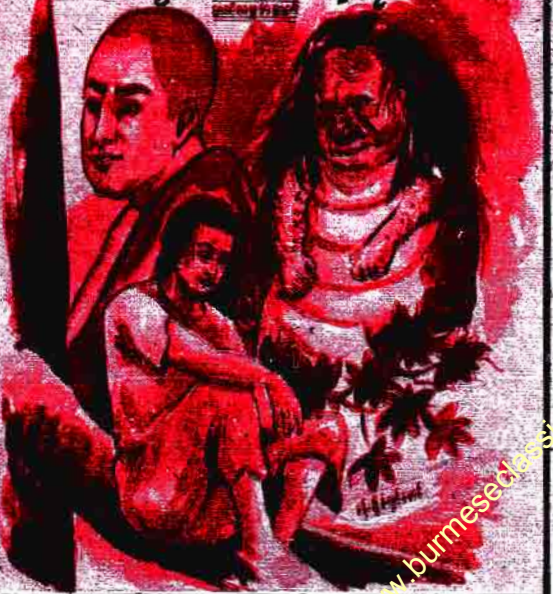
မနုဿကျော်ဝင်း

၈ - ၂၀၀

မောင်တိန်ကျော်

မောင်တိန်ကျော်
မောင်တိန်ကျော်
မောင်တိန်ကျော်

မောင်တိန်ကျော်
မောင်တိန်ကျော်
မောင်တိန်ကျော်

၈ - ၂၀၄

အယ်ဒီတာအဖွဲ့/ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ဆိုရေး
လာဘ်မိုးစွေ စာပေ
တိုက် - ၂၇၊ အခန်း - ၁၂ (ပြေညီထပ်)
၅၂ - လမ်း (အောက်) ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
၀၉ - ၄၂၀၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉ - ၅၀၉၂၄၇၇

သက်တော်ဖြူ ဂါထာ

အဋ္ဌာနမေတ် ဘိက္ခုဝေ အနဝကာသော၊
 ယံ ပရူပက္ကမေန တထာဂတံ ဒီပိတာ ဝေါရောပေယျ၊
 အနုပက္ကမေန ဘိက္ခုဝေ တထာဂတာ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ။
 စောေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ မေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့။ ပရူပက္ကမေန-သူတစ်ပါးတို့၏ လုံ့လပယောဂဖြင့်။ တထာဂတံ-မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒီပိတာ-ဒီပိတိန္ဒြေမှ(ဝါ)အသက်မှ။ ယံ ဝေါရောပေယျ-အကြင် ချရာ၏(ဝါ)သတ်ရာ၏။ စတံ-ဤသို့ သူတစ်ပါးတို့ လုံ့လပယောဂဖြင့် အသက်ကိုချခြင်း၊ အသတ်ခံရခြင်းသည်။ အဋ္ဌာန-အကြောင်းမဟုတ်။ အနဝကာသော-အရာမဟုတ်။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့။ တထာဂတာ-ဘုရားရှင်တို့မည်သည်။ အနုပက္ကမေန-သူတစ်ပါးတို့ လုံ့လပယောဂ မရှိပါဘဲ(လုပ်ကြံသတ်ဖြတ် ခံရခြင်းမှ ကင်းလျက်)။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ-အလိုလိုသာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကြရကုန်၏။

စောေနသစ္စဝဇ္ဇေန-ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့်။ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း။ မေ-အကျွန်ုပ်အား(ဝါ)အကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုအား။ သောတ္ထိ-ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

[သူတစ်ပါးအတွက်ဖြစ်လျှင် (မေ)အစား တေ-သင့်အား(ဝါ)သင်တို့မိသားစုအားဟု ပြောင်း၍ ဆိုပါ]

အထည်ကြီးပျက်

နွေကိုတူး(ပခုက္ကူ)

မှားယွင်းအကန်
 သိပ်ပျံ့လျက်
 ဖန်တစ်လုံး ပန်တစ်လုံး
 စကားလုံးမလျော့
 ရင်ကော့ဟန်တင်း
 ခေါင်းမော့ငြင်းကာ
 ထမင်းကြမ်းခဲအား
 ယပ်ခတ်စား
 သနားစရာပဲ သူငယ်ချင်း။ ။

ကဗျာမုန်တိုင်းကြားကလူ သို့မဟုတ်....

တောသားကြီးလူနိုင်

- ဧရာခိုင်း၌
- နားလည်းအူပေါ့
- လယ်ပျက်ဆင်း
- အားလုံးကင်းလျက်
- လည်ပင်းလည်းတုန်
- လက်လည်းတုန်ပြီး
- လှုပ်ခုန်နုလုံး
- မရပ်ဆုံးမီ
- လှည့်လည်၍လာ
- နှောစဉ်သာ
- ကဗျာမုန်တိုင်း
- စိတ်ဓာတ်လှိုင်း
- နှောတိုင်းအိုက်ခတ်လျက်...။
- ညတိုင်းတိုက်ခတ်လျက်...။
- လောကကြီးက ပြုံးပျော်လျက်...။

ဝန်ခိုအောင်နိုင်လတ်

နှစ်သစ်ခရီး

မင်းသွေးနွယ်(ဒီးကုန်း)

- လှသစ် စိတ်သစ် အတွေးသစ်နဲ့ အပြစ်ခပ်သိမ်း ဖယ်ရှားတိမ်းဆို့ ငြိမ်းချမ်းအလှ တည်ဆောက်ကြစေ...။
- အာသစ်ဟန်သစ် ခြေလှမ်းသစ်နဲ့ အချစ်ရိပ်လွှမ်း ပွေ့ဖက်ကမ်းရဲ့ ငြိမ်းချမ်းဘဝ၊ လျှောက်လှမ်းကြစေ...။
- ခေတ်သစ် နှစ်သစ် အတွင်သစ်နဲ့ အနှစ်ပြည့်လျှမ်း ပန်ဆင်ပြန်လို့ ငြိမ်းချမ်းပေး မြှင့်မြှောက်ကြစေ...။
- ခြေစုံ...
“နှစ်ထောင့်ဆယ့်ခြောက်” တံခါးခေါက်ထား၊ မျက်မှောက်ချိန်ခါ မင်္ဂလာစုံစွာ သမယတည့် လှူဂုဏ်ထူးသစ်၊ မင်္ဂလာနှစ်ကို ချစ်ရိပ်တုံ့မွမ်း ကြိုဆိုကမ်းရင်း ငြိမ်းချမ်းပြည်ရွာ၊ ဝင့်ထည်စွာဖြင့် စိမ်းလန်းစည်ဖြူ၊ တင့်တယ်စွာဖြင့် “ပြန်ဟအောင်လမ်း”၊ အောင်ဟိတ်လွှမ်းလျက် ဘေးကျမ်းမသက်၊ အေးချမ်းလျက်ဖြင့် ဟန်ချက်ညီညီ၊ တက်လှမ်းချီကာ “အောင်စည်ရွှမ်းလျက်၊ အောင်ပွဲဆက်ရေး” ပြက္ခဒိန်သစ်၊ မှတ်တမ်းလုပ်ဖို့ နှစ်သစ်ခရီး၊ ဆက်ကြစို့...။

ပျံလေ့၊ ပျံလေ့ မောင်ခင်ပိုင်း (ချောက်)

- စာကလေးပျံ
ကနီကန်းပျံ
ဆက်ရက်ပျံ
ကလေးတွေ ကစားသံ ဆူခုညည်...။
- ကြက်ပျံ
ဝက်ပျံ
ငါးပျံ
အိမ်ရှင်မတွေရင်ခုန်သံ ပူညည်...။

မောင်ခင်ပိုင်း
ချောက်

ချစ်သောလက်များ

ဝေးနေ

- အမှန်တရားတွေ ရင်ထဲဖူးပွင့် သင်းယုံနေပုံ
ကမ္ဘာကြီးရေ...
လက်တွေ့သေချာ ယုံကြည်သွားပြီလား
ဥစ္စာမှန်ရင် ပြန်ရမှာပဲ ဒိဋ္ဌဓမ္မ
လူထုရဲနှံရဲကြီး ဘယ်တော့မှ မကွဲအက်ဘူး။
- ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ငါတို့လူမျိုး
အမှန်းတွေ ရိုက်ချိုးသန့်စင်
ရိုးသားစွာ လူရာဝင်ချင်ကြသူတို့ အပြု
ကြိမ်မီးအုံးသလို ရင်ထဲတန့်န့် ကာလတွေဖြတ်ကျော်
ဒီမြေပေါ်နေရခြင်း ရှင်သန်တက်ကြွ
မြန်မာ့စိတ်ဓာတ် သစ္စာတရား
ဘယ်တော့မှ တိမ်ကောမသွားဘူး။
- မွန်းကျပ်မှောင်မိုက် အခန်းထဲ
ထွက်လာရသလိုမျိုး အသက်ရှူအားပြည့်
လောကဓံတွေ မေ့ဆေးပေးဖို့မလို
ကလေးတွေ သီချင်းဆိုသံ သူတို့အနာဂတ်
တဖျတ်ဖျတ် လင်းသန့်ပြင်
သရိုင်းကိုပြန်သင်ဖို့ နေရက်များ
ယုဝတီမာလာသိန်းရဲ့
“နေရောင်ခြည်မညှိုးခင်” ဝတ္ထုထဲက စကားလုံး
“လူကြီးဆိုတာ လူငယ်တွေရဲ့ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြပဲ၊
ဖြစ်ရမယ်... အာဏာရှင်ဖြစ်စေရဘူး” တဲ့
ကျွန်တော်တို့ လျော်ခဲ့ပြီ...။

ပန်းချီဆောင်နိုင်သော်

ကြိုးဆွဲသူ

မောင်သုဆွေ(သပြေရုံ)

- အစွမ်းအသန်
မတွန်းလှန်
ခံ၍မပြော
သူ့သဘောအမှန်။
- သူခိုင်းတိုင်းလုပ်
သူလုပ်တိုင်းနဲ့
သူ့ဆွဲတိုင်းကာ၍
မှားခဲ့ဖန်ဖန်။
- သူဆွဲသမျှ ကရပြန်
အသက်ရှူသံနဲ့ လူ့ရုပ်သေး။
- သူဟာတဏှာ
လူတကာမညွှာ
မှမာယာအဆင်ခွဲလို
ရင်ထဲမှာ တစ်ပင်းပျေပေါ်
မငြင်းသူ ချမ်းမြေ့ရေးရယ်
မှန်းဆတိုင်းဝေး။ ။

ပန်းချီဆောင်ရွက်သော်

www.burmeseclassic.com

ဘဉ်ချိန်ခါ

သွေးရည်

- ခေါင်းလောင်းဆိတ်ပေးမယ်
ထရောင်းရိပ်ချိုတွင်
ကျောင်းရိပ်ခိုဝင်တော့
နှောင်းအတိတ် ဟိုယခင်က
ကိုယ်မြင်မိတုန်း။
- နယ်အရွန်တကာပြည့်လေတဲ့
ငယ်အရွန်ပညာတပည့်တွေရဲ့
အရွယ်လွန် အာစရိတ်ကို
နမာမိ ရိုသေစွာနဲ့
“ပူဇာစ ပူဇနေယျာနဲ့
ဇော်မင်္ဂလာ မုတ္တံ”လို့
ခံထားပွယ် ကန်တော့ပွဲကိုဖြင့်
နှလုံးရွှင်ပြန်။

ပန်းချီဆွဲရေးအောင်နိုင်လတ်

ပန်းချီဆောင်နိုင်သတိ

ကံကုသိုလ်

ခက်လှိုင်းကျော်

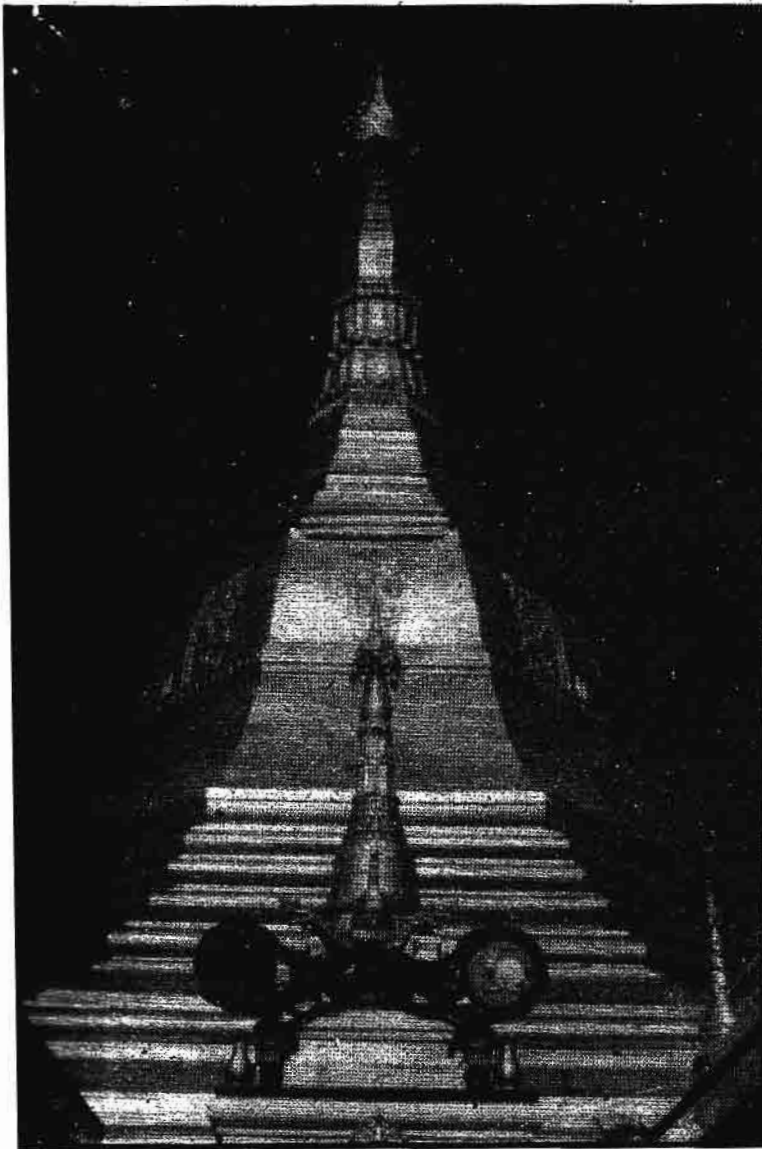
- ခမောက်တစ်လုံး သုံးရာ အသပြာကြေးမပွင့်၊ နေရာယူပွဲတွက်တော့ ခေါင်းထက်မှာဝင့်။
- ဖိနပ်တစ်ရန်သိန်းကျော် မော်လောက်တဲ့ဈေးပေါက်။ ဘဝကံအနေအထားက ခြေဖဝါးအောက်။ ■

အထူးထူးအထွေထွေ

ဆူးလေစေတီတော်

ဥတေသီဆရာငြိမ်း

ဆူးလေစေတီတော်သည် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့၏ အချက်အချာကျသော မြို့လယ်တွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်တည်ရှိသည့် တန်ခိုးကြီးစေတီတော်တစ်ဆူဖြစ်ပါသည်။

အထူးထူးအထွေထွေနှင့် ဆူးလေစေတီတော်ကြီး၏ အကြောင်းခြင်းရာများကို တိုင်းထွာမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ . . . သယံဇာတကျွန်းမြို့နယ်၊ လေးဒေါင့်ကန်လမ်း၊ အမှတ်(၃၃) ဂေဟာနေ၊ ရန်ကုန်မြို့တော် မြေတိုင်းဌာန၊ ကြီးကြပ်ရေးအရာရှိဟောင်း ဦးဘဆိုသူဖြစ်ကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ဆူးလေစေတီတော်နှင့်

ပတ်သက်သည့်

အတိုင်းအတွဲများ

- ၁။ ဆူးလေစေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် လွတ် လပ်ရေးကျောက်တိုင်ကြီး၏ အကွာ အဝေးမှာ ၅၂၀.၇ ပေ ဖြစ်ပါသည်။
- ၂။ ဆူးလေစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ ပင်လယ်ရေ မျက်နှာပြင်အထက် ၁၆၈-၄၃ ပေ ဖြစ်ပါသည်။

- ၃။ ဆူးလေစေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် ကိုးထပ်ကြီးဘုရားမှာ ပေပေါင်း ၁၄၉၇၆.၁ ပေ ကွာဝေးပါသည်။
- ၄။ ဆူးလေစေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးမှာ ပေပေါင်း ၉၂၇၅.၅ ပေ ကွာဝေးပါသည်။
- ၅။ ဆူးလေစေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် အလံပြဘုရားတို့မှာ ပေပေါင်း ၅၉၆၄ ပေ ကွာဝေးပါသည်။
- ၆။ ဆူးလေစေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် ဗိုလ်တထောင် ကျိုက်ဒေးအပ် ဆံတော်ရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီးတို့မှာ ပေပေါင်း ၅၁၀၂.၃ ပေ ကွာဝေးပါသည်။

အံ့ဩဖွယ်ရာ ဆူးလေစေတီတော်မကတ

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အထွတ်အမြတ်ထား ပူဇော်ရာ ဆူးလေစေတီတော်ကြီးမှာ ထူးခြားအံ့ဖွယ်ရာများနှင့် ပြည့်လှမ်းလျက် ရှိပေသည်။

“ငါသည် အမရပူရနေပြည်တော်သို့
 မနက်ဖြန် ပြန်လည်ကြွမြန်း
 တော့မည်ဖြစ်သဖြင့် ကျွဲ၊ နွား၊ ကြံ၊
 ဆင်တမျှ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်
 ကြီးမားထွားကျိုင်းလှသည့်
 သမုဒ္ဒရာပင်လယ်ငါးကြီးများ
 အနေဖြင့် ကုန်းပေါ်တွင် မေးထိုး
 တင်ပြီး ခံရမည်။ ငါးခေါင်းများကို
 ရွှေချပေးတော်မူမည်”

နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့ အောက်ပြန်မာနိုင်ငံအား ကျူးကျော် သိမ်းပိုက်ခဲ့စဉ် ကာလက အမရပူရ စတုတ္ထနန်းစံ ဘကြီး တော်ဘုရင်မင်းလက်ထက်၌ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၂ ခုနှစ် တွင် စစ်သည်ဗိုလ်ပါအလုံးအရင်းနှင့် မင်းတရားကြီး ကိုယ် တော်တိုင် ကြွချီလာပြီး ဦးစွာ ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်စေတီတော် မြတ်ကြီးအား ရွှေသင်္ကန်းလုံးပြည့်ရွှေချကာ ကုသိုလ်တော် ကောင်းမှု ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်း၊ ဝှု၊ ကျောင်း၊ ဗိမာန် အတန်တန်သော ကုသိုလ်တော်တို့အား ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး စတုလောကပါလ သာဓုနာစောင့်နတ်များကို တိုင်ကြားပသ ပူဇော်နှုတ်ဆက်စေပြီးမှ ယမထာရွှေကြိမ်လုံးဖြင့် ရေကိုရိုက် ၍ ပင်လယ်မှ ငါးများကို ကျွေးမွေးရန် အမိန့်တော်ပြန်ခဲ့ပါ သည်။ မင်းတရားကြီးကိုယ်တော်တိုင် ဗိုလ်တထောင်၊ ဆူးလေ၊ အနောက်ဘက်ရှိ ယခုမော်တင်အထိ မှူးမတ်ဗိုလ်ပါ ကိုယ်ရံ တော်တို့နှင့် လျှောက်ထားတော်မူပြီး ငါးများကို အစာကျွေး တော်မူပါသည်။ ဤတွင် ပင်လယ်ငါးအားလုံး အပါအဝင် ရေသတ္တဝါတို့မှာ မင်းတရားကြီးက ကြိမ်စကြာရိုက်၍ မျက်နှာ တော်ဖူးမြင်ရန် ရေက အမိန့်တော်ပြန်သွားလျှင် သူထက်ငါ တိုးဝေပူးကပ်ကြလျက် မင်းတရားကြီး၏ ရွှေမျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်ကြကုန်၏။ ထိုစဉ်က နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့သည် မြန်မာမင်း တို့၏ ဘုန်းကံကို ခံညားလေးစားကြကုန်၏။ ခိုးဖွမ်းကြကုန်၏။ ဘကြီးတော်မင်းတရားကြီး၏ ဘုန်းကံကြီးမားမှုအပေါ်တွင် လည်း ကြောက်ရွံ့ရှိသေကြကုန်၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် မင်းတရားကြီးက အမိန့်တော် ထပ်ပြီးကြေညာလာရာဝယ် “ငါသည် အမရပူရနေပြည်တော် သို့ မနက်ဖြန် ပြန်လည်ကြွမြန်းတော့မည်ဖြစ်သဖြင့် ကျွဲ၊ နွား၊ ကြံ၊ ဆင်တမျှ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ကြီးမားထွားကျိုင်းလှ သည့် သမုဒ္ဒရာပင်လယ်ငါးကြီးများအနေဖြင့် ကုန်းပေါ်တွင် မေးထိုးတင်ပြီး ခံရမည်။ ငါးခေါင်းများကို ရွှေချပေးတော်မူမည်” ဟူ၍ အမိန့်တော်ပြန်ခဲ့သည်။ ဤတွင် သမုဒ္ဒရာပင်လယ်ငါး ကြီး ဟူသရွေ့တို့သည် မင်းတရားကြီး၏ ဘုန်းတန်ခိုးလက်ရုံး အာဏာတော်တို့ကို မလွန်ဆန်နိုင်ကြသည့်အလား ကုန်းပေါ် မေးထိုးခံပေးကြကုန်သဖြင့် မင်းတရားကြီး၏ အမိန့်တော်နှင့် မင်းချင်းတို့လည်း ငါးကြီးများ၏ ဦးခေါင်း၌ ရွှေခိုင်းတစ်ချပ်စီ ချပေးလိုက်ကြရလေသည်။

ဆူးလေဓာတ်နှင့် အကျိုးအမြတ်ယူ

ဆူးလေဓာတ်တော်ကြီး၏ ဓာတ်စွမ်းအားမှာ အံ့မခန်း ဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်တို့၏ စွမ်းပကားမှာ ကြီးမားလှသည်။ အစီအရင် အတော်များများ၌ ဓာတ်သဘောတွေ ပါဝင်နေ၏။ အရာရာ ဖွဲ့စည်းတည်ရှိနေသည့် ဓာတ်တို့အား နေသားတကျ ချတတ်၊ စီရင်တတ်ပါလျှင် ဓာတ်တူနံတူများ များလေလေ၊ အင်အား စွမ်းပကား ထက်မြက်လေလေပင် ဖြစ်၏။ ဤ၌ ဆူးလေဓာတ် တော်မြတ်ကို ဓာတ်တူနံတူများ ပေါင်းစုဝန်းရံလျက် ကိုးကွယ် ပူဇော်ခြင်းဖြင့် အခက်အခဲမှန်သမျှ ပြေလည်နိုင်ခြင်း၊ စိတ်ညစ် ညားမှုများ ကွယ်ပျောက်လွင့်စဉ်ကာ စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ချမ်း သာဖြစ်နိုင်ခြင်း၊ စသည့်အကျိုးထူး အကျိုးမြတ်များကို ခံစား ရရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်။ လုပ်ဆောင်ရမည်ကား...

- ၁။ ဆူးလေဓာတ်တော်မြတ်ကြီး၏ ရုပ်ပွားတော် (သို့ မဟုတ်) ဓာတ်ပုံလိုပါမည်။
- ၂။ ဆူးလေဓာတ်တော်မြတ်ကြီး၏ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက် စီ၌ “ညောင်ရွက်” တစ်ရွက်စီပါသော “ဆည်းလည်း” နှစ်လုံးကို တစ်လုံးစီ ချိတ်ဆွဲရပါမည်။
- ၃။ ဆူးလေဓာတ်တော်မြတ်ကြီး ပုံတော်၏ရှေ့၌ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော ဝေလုံတစ်လုံးကို ချထားရပါမည်။
- ၄။ အဆိုပါ ဝေလုံထဲသို့ လက်စွပ်လေးကွင်း ထည့်ရပါ မည်။ (ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး တတ်နိုင်ရာလက်စွပ်ကို ထည့်ရပါမည်။)
- ၅။ ထိုဝေလုံတွင်သို့ပင် စွန်ပလွံ (သို့မဟုတ်) စောင်းလျား (သို့မဟုတ်) ဆီးသီးယို တစ်မျိုးမျိုးကို ခုနှစ်လုံးစီထည့် ပြီး ဆွမ်းကပ်ရပါမည်။
- ၆။ ပန်းအိုးတွင် ဇီဝေါပန်းထိုး၍ ကပ်လှူရပါမည်။ ထိုအလှူကို နေ့တိုင်းလုပ်ဆောင်ပါက အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ နေ့တိုင်း မလုပ်ဆောင်နိုင်သော်မှ အင်္ဂါနေ့၊ ဗုဒ္ဓ ဟူးနေ့များ၌ မပျက်မကွက် လုပ်ဆောင်သင့်ပါသည်။

စင်စစ် ဆူးလေဓာတ်ဆိုသည်မှာ အင်္ဂါနံ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနံတို့ ကို ပေါင်းစပ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ ဤ၌ ညောင်ရွက်၊ ဆည်းလည်း၊ ဝေလုံ၊ လက်စွပ်၊ စွန်(ပ)လွံ၊ စောင်းလျား၊ ဆီးယို၊ ဇီ(ဝ)ဝါ စသည့် ဓာတ်များမှာ ဆူးလေဓာတ်နှင့် လျော်ညီစွာ အင်္ဂါနံ၊

စင်စစ် ဆူးလေဓာတ်ဆိုသည်မှာ
 အင်္ဂါနံ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနံတို့ကို
 ပေါင်းစပ်ထားခြင်းဖြစ်၏။
 ဤ၌ ညောင်ရွက်၊ ဆည်းလည်း၊
 ဝေလုံ၊ လက်စွပ်၊ စွန်(ပ)လွံ၊
 စောင်းလျား၊ ဆီးယို၊ ဇီ(ဝ)ဝါ စသည့်
 ဓာတ်များမှာ ဆူးလေဓာတ်နှင့်
 လျော်ညီစွာ အင်္ဂါနံ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနံများ
 သက်ဝင်၍ မနေပါသလော။

ဗုဒ္ဓဟူးနံများ သက်ဝင်၍ မနေပါသလော။ မပျက်မကွက် လုပ် ဆောင်သင့်သည့် နေ့များမှာလည်း အင်္ဂါနှင့် ဗုဒ္ဓဟူး၊ ထိုသို့ ဓာတ်ပေါင်းစု၍ အလှူဒါနပြုလိုက်သော အကျိုးကြောင့် လောကီအခက်အခဲများ လွင့်ပြယ်ပျောက်ကွယ်ပြီး ကာယ သုခ၊ စိတ္တသုခ နှစ်ဖြာသော သုခချမ်းသာတို့နှင့် ပြည့်စုံကြ ပါလိမ့်မည်။

ဆူးလေဓာတ်တော်မြတ်ကြီးကား မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံ သားတို့အတွက် တကယ့်အထွတ်အခေါင်ပင် ဖြစ်ပေစေ့၇ သည်။

သုတေသီဆရာငြိမ်း

စာတိုး

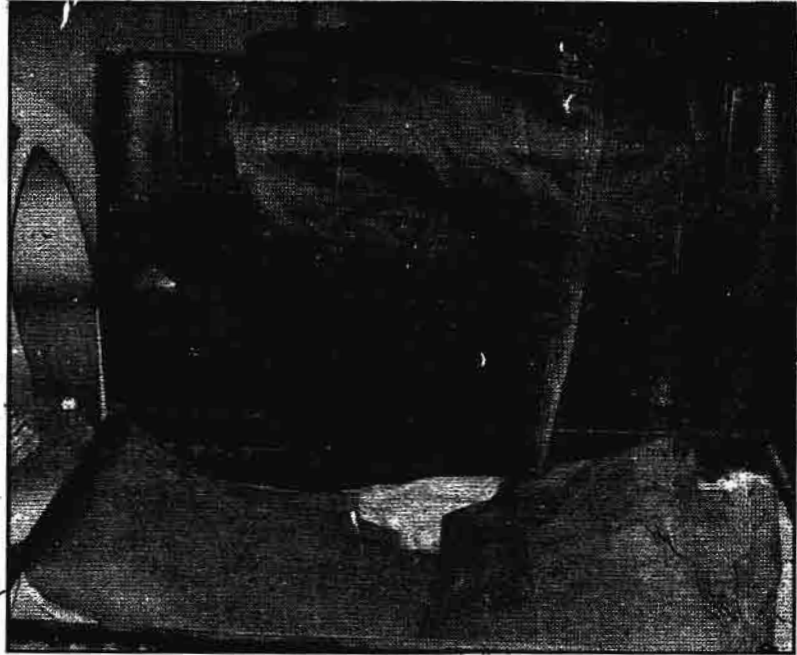
- ဆူးလေဓာတ်တော်နှင့် ရှေးခေတ်ဟောင်း စိတ်ဝင်စား ဖွယ်၊ အံ့ဩဖွယ်အကြောင်း။
- ဖိုးကျော်(ရွှေဘို)၊ နေလဂန္တီရဂျာနယ်။
- ဆူးလေဓာတ်နှင့် အကျိုးအမြတ်ယူ အင်္ဂါနံဆရာအောင်၊ ဂန္တီရမြင်ကွင်းဂျာနယ်။

အောင်မြေ-ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏

သင်္ကန်းတော်နှင့် ထူးခြားပြစ်စဉ်

ဝေဘူ(ရွှေဘို)

ရွှေဘိုခရိုင်၊ ခင်ဦးမြို့၏ အရှေ့မြောက်ဘက်ရှိ အင်ကြင်းပင်ရွာတစ်မြစ်သော ဆရာတော်ဦးကုမာရအား “အင်ကြင်းပင်ဆရာတော်” ဟုလည်းကောင်း၊ ထိုမှ ရွှေဘိုမြို့ အောင်မြေကျောင်းတိုက်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူပြီး အောင်မြေဝိပဿနာ ဇာနည်အဖြစ် တည်ထောင်ခဲ့သဖြင့် “အောင်မြေဆရာတော်ဘုရား” ဟုလည်းကောင်း၊ ထိုမှ ကျောက်ဆည်မြို့ ဝေဘူတောင်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူပြီး ဝိပဿနာတရားမျိုးစေ့ ချပေးတော်မူခဲ့သောကြောင့် “ဝေဘူဆရာတော်” ဟု မြန်မာတစ်ပြည်လုံး သိရှိကြ ကြည်ညိုကြပါသည်။

အောင်မြေ-ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ သင်္ကန်းတော်

ဆရာတော်အား ဖူးမြင်ကြရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းကား ဆရာတော်၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အသံတော်ကို ဦးစွာ သတိထားမိကြပါသည်။ ဆရာတော်သည် လိုအပ်သည်ထက်ပို၍ ပြောလေ့မရှိပါ။ ဆရာတော်မှ အသံမာမာဖြင့် ပြောဆိုသည်ကို မကြားဖူးကြရပါ။ ဆရာတော်သည် လပြည့်၊ လ

ကွယ်နေများတွင် အောင်မြေကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ ဓာတ်တော်များကို လှည့်လည်၍ အပူဇော်ခဲ့ပါသည်။ ရွှေဘိုမြို့ပေါ် ဒကာ၊ ဒကာမများသာမက ရွှေဘိုနှင့်နီးသော တစ်ဂထန်းကျေးရွာ၊ ဘုန်းဘွဲ့ကျေးရွာ၊ ရှားတောကျေးရွာ၊

ဦးတောကျေးရွာ၊ ချီပါတောင်ရွာ၊ ချီပါမြောက်ရွာ၊ တင်းဖျားရွာများမှ ရဟန်းရှင်လူများပါ ဓာတ်တော်ပင့်ဆောင်ပူဇော်ပွဲသို့ လာရောက်ကြပါသည်။ (ထိုအစဉ်အလာကို ယခု အောင်မြေကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ဖြစ်သော ဆရာ

တော်ဦးအဂ္ဂမှ ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းပူဇော်သောအားဖြင့် ဓာတ်တော်ပင့်ဆောင်ပူဇော်ပွဲသို့ ကျယ်ဝန်းသာယာလှပသော အောင်မြေကျောင်းတိုက်ဝင်းကြီးအတွင်းတွင် ကျင်းပပူဇော်နေလျက် ရှိပါသည်။)

အောင်မြေ - ဝေဘူဆရာတော်ကြီးသည် နေ့စဉ် ဆွမ်းခံကြွပါသည်။ အသက်အရွယ်ကြီးလာသောအခါ မော်တော်ကားဖြင့် ဖြည်းဖြည်းမောင်း၍ ဆွမ်းခံကြွပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးအား အလွန်ကြည့်ရှုသူများတွင် ပြည်ကြီးပေါက် (တရုတ်ပြည်တွင် မွေးလာခဲ့သော) တရုတ်မိသားစုတစ်စု ရှိပါသည်။ ထိုတရုတ်အမျိုးသမီးကြီး၏ အမည်မှာ ဒေါ်စောဟုတ်ဖြစ်ပြီး ရွှေဘိုမြို့ ဝန်တော်အိမ်ရပ်တွင်နေထိုင်ကြပါသည်။ အဘွား၏ ခြေထောက်များမှာ ငယ်စဉ်က (တရုတ်ပြည်တွင်ရှိစဉ်က ကျပ်စည်းထားသောကြောင့်) သေးသေးလေးတွေ ဖြစ်ပါသည်။ များသောအားဖြင့် သစ်သားကွင်းထိုးပုံ ဖိနပ်ပါးပါးလေးကို တရွတ်တိုက်ကာ စီးလေ့ရှိပါသည်။ ဒေါ်စောဟုတ်သည် ဆရာတော်ကြီးအား မိတအရင်းကဲ့သို့ပင် ယူဆပြီး မိရင်းဇရင်းပမာ ပြုစုပါသည်။ လှူပါသည်။ သမီးဖြစ်သူ မလှရင်သည် တရုတ်အမျိုးသား ကိုကောက်နှင့် အိမ်ထောင်ပြုရာ ထူငယ်သာတာဝ တစ်ရံတစ်ခါ အရက်သောက်လာသော ကိုကောက်အား သဘောမကျလျှင် ဘုရားကျောင်းဆောင်ရွေးသွားပြီး ဘုရားကန်တော့၊ ငါးသီလယူပြီး (သက်ရှိထင်ရှားမခင်

အား တိုင်နေသည့်အလား) “အောင်မြေ ဆရာတော်ကြီးဘုရား တပည့်တော်သမက် မောင်ကောက်က အရက်သောက်လျှာပါတယ်။ တပည့်တော်မကြိုက်ပါဘူး ဘုရား။ စီးပွားရေးလည်း လစ်ဟင်းလို့ပါတာရား။ ဆုံးမပါဦးဘုရား။ ဆုံးမပါဦးဘုရား...” ဟု အကြိမ်ကြိမ် လျှောက်ထားလေ့ရှိပါသည်။ ဦးကောက်သည် ဆရာတော်မှ အရက်မသောက်ရန် နှုတ်မှဆုံးမခြင်း မပြုသော်လည်း ပိုသသောမေတ္တာကြောင့် အရက်ပြတ်သွားပါသည်။

ဒေါ်စောဟုတ်၏ လျှောက်ထားတောင်းပန်မှုကြောင့် ဆရာတော်သည် ဝတ်ရုံထားသော ကေသီ၊ သင်းပိုင်နှင့် ဇုကုင့်သင်္ကန်းတော်တို့ကို ဒေါ်စောဟုတ်ကပ်လှူသော သင်္ကန်းများနှင့် လဲလှယ်ဝတ်ရုံပြီး ဝတ်ပြီးသုံးထည်ကို စွန့်လိုက်ပါသည်။ ဆရာတော်၏ သင်္ကန်းသုံးထည်မှာ ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့စားပွဲပေါ်ရှိ ခရီးဆောင်သေတ္တာတွင် ရိုရိုသေသေထည့်ပြီး မိသားစုအားလုံးက ပူဇော်ကြပါသည်။

၁၉၇၄-၇၅ ခုနှစ်အကျားတွင် ရွှေဘိုမြို့ကြီး မီးလောင်ပါသည်။ ဦးကောက်တို့ ဝန်တော်အိမ်ရပ်ကွက်သည်လည်း မီးလောင်လေရာ ဒေါ်စောဟုတ်သည် မည်သည့်ပစ္စည်းမှလည်း မသိမ်းပါ။ ဘုရားခန်းထဲမှ (ခေါ်သော်လည်း ထွက်မလာဘဲ) ဘုရားကန်တော့၊ ငါးပါးသီလခံယူပြီး “အောင်မြေဆရာတော်ဘုရားကြီး မီးတွေလောင်နေပါပြီ။ ကယ်ပါဦးဘုရား” ဟု အကြိမ်ကြိမ် လျှောက်ထား

ပါသည်။ အံ့သြဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။ ထိုအိမ်၏အရှေ့ဘက် လမ်းတစ်ဖက်ရှိ အိမ်များ၊ အိမ်ချင်းကပ်သော တောင်ဘက်၊ မြောက်ဘက်၊ အနောက်ဘက်မှ အိမ်များအားလုံး မီးဝါးနေပါသော်လည်း ထိုအိမ်မှာ မီးလုံးဝမကူးပါ။ ထိုအိမ်နှင့် ဝါးနှစ်ပြန်အကွာ (၁၀ ကိုက်ခန့်)ရှိ အလွန်ကြီးမားသော (ယောက်ျားကြီးသုံးဇယားကံ ဝိုင်းပတ်လောက်သည်အထိ) မန်ကျည်းပင်ကြီးမှာ မီးလောင်နေပါသည်။ မီးသတ်မှ ငြိမ်းသတ်သော်လည်း တငွေငွေလောင်နေသေးရာ ထိုမန်ကျည်းပင်မှ မီးဖွားများ ဒေါ်စောဟုတ်တို့ဘက် လွင့်လာပြီး မီးကူးစက်လေမလားဟု အားလုံးက စိတ်ပူကြသော်လည်း ထိုအိမ်မှာ မီးလုံးဝမလောင်ပါ။ ယနေ့အထိ အကောင်းပကတိရှိနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

အောင်မြေ ဝေဘူဆရာတော် သင်္ကန်းတော်တန်ခိုးဟု မြို့လူထုက ယုံကြည်ကြပါသည်။ လူအများ ကြည်ညိုနှိုင်းကြပါရန် ထိုသင်္ကန်းတော်များကို ပိုင်ရှင်ထံမှ ခွင့်တောင်း၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူပြီး တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဝေဇည်(ရွှေဘို)

ဝိဇ္ဇာမြို့တော်ကြီးစံတ နံတသူလိုက်ရတော်ကြီး

မင်းတိုင်ပင်(မြေရှောင်မြေ)

အနောက်ရိုးမတန်းကြီးသည် မြောက်ဘက်မှ တောင်
ဘက်သို့ သွယ်တန်းလျက် အနိမ့်အမြင့် မညီညာသော တောင်
စွယ်၊ တောင်တန်း၊ လျှိုမြောင်စိမ့်စမ်းတို့နှင့်အတူ စာရေးသူ
တို့ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးအလှကို ပန်းချီကား ကောင်းတစ်ချပ်
ပမာ တည်ရှိနေပါ၏။ အရှေ့ရိုးမ၊ အနောက်ရိုးမ၊ အလယ်ရိုးမ
ဆိုသည့် ရိုးမသုံးတန်းကလည်း သဘာဝအလှကိုသာမက
လူလောကကြီးကို ဖန်တီးနေပြန်၏။ ရောဝတီတိုင်းဒေသ

ကြီးနှင့် အနောက်ရိုးမတောင်တန်းကြီးက ပို၍ပင် သဘာဝ
ကျပါ၏။ ထို့ကြောင့် လူသူအရောက်အပေါက်နည်းခဲ့သော
တောကြီးမျက်မည်းထဲတွင် သဘာဝဂုဏ်ကြီးများက တည်ရှိနေ
ပါ၏။ ဝိဇ္ဇာမြို့တော် အလှမြို့သည် မော်တင်စွန်းတောင်မှ
အင်္ဂုမြို့နယ်၊ ကွင်းကောက်ဒေသ နံတသူလိုက်ရအထိဟု
သိရပါသည်။ (ရှန်းမဲလား)မြို့တော်ကြီးအဖြစ် ထင်ရှားပါ၏။
လျှိုဝက်အကြောင်းအရာ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်တွေက တစ်ထွေးတစ်

ပိုက်ကြီး ဖြစ်ရပ်အစုံစုံက ရင်သပ်ရှုမောစရာတွေ များလွန်းလှပါ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း သူတော်စင်၊ သူတော်မြတ်တို့ တရားကျင့်၊ ဂန္ဓာရီကျင့်ရာ ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းလွန်းသော ဤနေရာမျိုးဖြစ်ပါတော့၏။

ယခုတင်ပြမှာက နံကသူလိုထိဂူတော်ကြီးအကြောင်းပင် ဖြစ်ပါ၏။ အင်္ဂပူဗြူနယ်၊ ကွင်းကောက်ကျေးရွာအနောက်ဘက် မိုင် ၆၀ ကျော် အကွာအဝေးတွင်ရှိပါသည်။ အလွန်ထူးခြားအံ့သြဖွယ်ရာအကြောင်းများ စုံလင်သည့် လိုထိဂူကြီးဖြစ်ပါ၏။ ရှေးယခင်က တောနက်လွန်းသဖြင့် မုဆိုးကြီးများသာ တစ်ခေါက်တလေမျှ ရောက်ခဲ့ဖူးကြပါသည်။ ထိုလိုထိဂူတော်ကြီးအား ပထမဦးဆုံး ထုတ်ဖော်ပေးသူက ပိန္နဲကွင်းဆရာတော်၊ ရှေးကြီးဖြစ်ပါသည်။ ယခုဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော်ခန့်ရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ပါးတည်းသာ ကြွရောက်တော်မူခြင်းဖြင့် ထိုဂူကြီးသို့ရောက်ရှိခဲ့၏။ ထိုအချိန်က သားရဲတိရစ္ဆာန် အလွန်ပေါများကြမ်းတမ်း၏။ ရာသီဥတုကလည်း အလွန်ဆိုးဝါး၏။ တောင်တက်၊ တောင်ဆင်းလမ်းမရှိ မတ်စောက်၍ စိမ်းစမ်းချောင်းမြောင်းများ ပေါများသဖြင့် မည်သူမျှ မသွားခဲ့သောခရီးကို တစ်ပါးတည်းကြွရောက်၊ တရားဓမ္မများအားထုတ်ခဲ့ခြင်းမှာ သာသနာအာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်ပါသည်။ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၈ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း ၁၃ ရက် တနင်္လာနေ့ ရွှေတောင်မြို့ အမိဒေါ်ရစ်မုဗ္ဗေဗ္ဗာသော အတိဇာတသားဖြစ်ပါသည်။ ငယ်မည်မှာ **ဆောင်ချိုဖြစ်၍ ရဟန်းဘွဲ့အမည်မှာ ဦးကလျာဏဖြစ်ပါ၏။** ထောက် ထောက် ကုက္ကရာဇာများ ဆည်းပူးတတ်မြောက်ပြီး သိက္ခာတော်အုန်းဝါအရသာ ရွှေတောင်မြို့ ပိန္နဲကွင်းကျောင်းအကားကြီး ဦးပုနုရာဇိုသူထပ်၍ ကျောင်းဆောက်ပြီး ကိုးကွယ်ပါတော့သည်။ ထိုကျောင်းတော်ကြီးမှာ တိုင် ၁၀၀ ကျောင်းတော်ကြီး ဖြစ်ပါ၏။ သံမရိုက်ဘဲ စိုစွံ၍ဆောက်ထားခြင်း၊ ရက်မလျှိုဆောက်ခြင်းမှာ ရှေးနှစ် ၁၀၀ ကျော်က လက်ရာအတိုင်း ယနေ့တိုင် မပျက်မပွင်းမြင်ရပါဦးမည်။

ထို့နောက် ကျပ်ပြင်အရပ်၌ ပြောင်းပြီး တောရကျောင်းတည်ဆောက်၍ ၁၅ ဌာန လှည့်လည်ပြောင်းရွှေ့ဝါဆိုတော်မူကာ တရားဓမ္မကျင့်ကြံနေထိုင်တော်မူပါတော့သည်။

ကောင်းမှုတော်များစေတီများ

ဆရာတော်ကြီးသည် ကျွဲမသနားတောင်၌ ဘုရားတစ်ဆူ၊ ကမ်းပြိုတောင်၌ စေတီတော်တစ်ဆူ၊ စေတီခုံရွာအနီး၌ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူတရားများ၊ တံခွန်တိုင်တောင်ရွာ၌ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူတရားများ၊ ရန်ကင်းတောင်၌ ပြိုကျပျက်စီးနေသော ရှေးဟောင်းစေတီဘုရားကြီးများ၊ ပိန္နဲကွင်းကျောင်းတိုက်ရှိ ဥမ္မာအိန္ဒိမင်သမီးတည်ခဲ့သော ရှေးဘုရားကြီးများကို ပြန်လည်ပြုပြင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ဆရာတော်ကြီး တရားအားထုတ်တော်မူစဉ် တောတိရစ္ဆာန်များက လာရောက်ဖူးမြော်ကြပါသည်။ ကျီးပင် (ခေါ်) ကျွဲမသနားတောင်တော်၌ သီတင်းသုံးစဉ်က လေးတောင်ခန့်အကွာ ဦးညွတ်ဝပ်ဆင်းနေသော ကျားကြီးအား အနီး၌ရပ်ပြီး တရားဟောပြောပြတော်မူသည့်အခါ ကျားကြီးသည် တရားနာပြီးနောက် လွတ်ရာကျွတ်ရာတောထဲသို့ ထွက်သွားပါသည်။ ထိုတောထဲ၌ ခပ်လို့ မကျန်နိုင်

www.burmeseclassic.com

အောင်ရှိသော ရေကန်တွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရေတွင်းဆင်းမိ၍ ရေခန်းခြောက်သွားသည့်အတွက် ဆရာတော်ကြီးက မေတ္တာရပ်ခံကာ ရေများပြန်ပြည့်လာပါတော့သည်။ စိုင်းတောင်တွင် ဆင်မကြပ်တွင်း၌ တောဆင်ရိုင်းကြီးနှင့် ခရီးရင်ဆိုင်ကြည့်တွေ့ကာ နောက်၌လိုက်ပါလာသော တပည့်များ ထွက်ပြေးကြတော့၏။ ရန်မှ၍ ဒေါသကြီးနေသော တောဆင်ရိုင်းကြီးများအား တရားဓမ္မများစွာဟောပြောရာ ဒေါသပြေ၍ ကိုယ်မယူည့်သာသဖြင့် နောက်ဆုတ်ကာ ဆင်မကြပ်လွန်မှ ကိုယ်ကိုလှည့်ကာ ထွက်သွားပါတော့၏။ ထိုအတူ နံကသူလိုဏ်ဂူတော်ကြီးအတွင်း ကိန်းအောင်းလျက် တရားအားထုတ်နေစဉ်အခါက မြွေကြီးတစ်ကောင်သည်လည်း လက်ခုပ်ဖောင်လောက်အထိ ပါးပျဉ်းထလျက် ဒေါသကြီးစွာ ဝါးမျိုရစ်ပတ်ရန်အတွက် ပြေးလာသောအခါ ဆရာတော်ကြီးက မေတ္တာပို့၍ တရားပြတော်မူရာ ဒေါသငြိမ်ဝပ်ပြီး ဂါရဝတရားဖြင့် ဦးညွတ်ကာ လွတ်ရာရှောင်သွားပါတော့၏။ ထိုအချက်များသည် ဆရာတော်ကြီး၏ သီလ၊ သမာဓိ ဂုဏ်တန်ခိုးများကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါတော့၏။

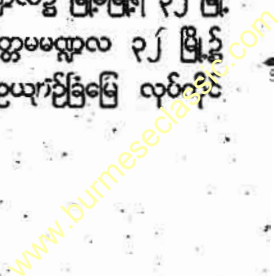
ကြေးဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး ပင့်ဆောင်

ပိန္နဲကွင်းဆရာတော်ကြီးသည် ၁၂၅၁ ခုနှစ်တွင် ကြေးအချိန် ၂၀၅၀ သာရှိ ကြေးဆင်းတုရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးကို မန္တလေးမြို့၌သွန်း၍ ကွင်းကောက်မြို့မှတစ်ဆင့် နံကသူလိုဏ်ဂူတော်သို့ တပည့်များနှင့်အတူ ပင့်ဆောင်ပူဇော်စေခဲ့ပါသည်။ ထိုဆင်းတုတော်ကြီးမှာ နံကသူလိုဏ်ဂူကြီး၏ မြောက်ဘက်အတွင်း ကိန်းအောင်းစံပယ်နေပါသည်။ ထိုဆင်းတုတော်ကြီး၏ မူလဘုရားဒါယကာမှာ ရေထွက်ခုံရွာမှ ဦးသာအေးအမျိုးရှိသည့် ကုသိုလ်ရှင်အပေါင်းတို့၏ ကောင်းမှုပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၂၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဘဝနတ်ထံပျံတော်မူပြီး အလောင်းတော်မြတ်ခြေတော်တွင် သွေးယိုခြင်း ခြေဖဝါးက ဒေါင်းရပ်ပေါ်ခြင်း၊ ရုပ်ကလာပ်တော်မြတ်သည် ပုပ်သိုးခြင်း အလျဉ်းမရှိပါ။ ထို့ပြင် ဆံပင်၊ မွေးညင်းလည်း ရှည်ထက်လာခြင်း၊ လက်သည်းခြေသည်းများ

ရှည်ထွက်လာခြင်းလည်း ရှိပါသည်။ ခန္ဓာဝန်ချပြီး ၇၂ နှစ်ကြာသည့်အခါ ထိုရုပ်ကလာပ်တော်ကြီးအား လူမသမာများ ခိုးယူ၍ ရွှေများခွာယူခြင်းကြောင့် ရုပ်ကလာပ်တော်ပျက်စီးခြင်းကို ရောက်ခဲ့ရပါသည်။ အနည်းငယ်ကျန်ရှိသော အရိုးများကို ပလ္လင်ခြေတွင် မြှုပ်နှံ၍ ပုံတူသွန်းလုပ်ကာ မူလဒေါင်းတလားထဲသို့ ထည့်သွင်းပူဇော်ထားရပါသည်။ ထိုရုပ်ကလာပ်တော်ကြီးနှင့်အတူ ၁၃၀၆ ခုနှစ် ပျံလွန်တော်မူသည့် အရှင်ဝါယမ၊ နောက်ဗူးယားမီးနှင့်ရွာမှ ကြွလာသည့် ဦးစန္ဒသည် ၁၃၁၁ ခုနှစ်တွင် ပျံလွန်တော်မူသွားသဖြင့် ရုပ်ကလာပ်တော်သုံးပါး ထားရှိပါတော့၏။ ယနေ့တိုင် မှူးမြော်ကြည်ညိုနိုင်ပါသည်။

နံကသူနှင့် ရာမညသမိုင်းအစ

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာတော်ကြီးအတွင်း၌ မြတ်ဗုဒ္ဓဟောကြားတော်မူခဲ့သော ပိဋကတ်သုံးပုံကို ထေရဝါဒတို့က အာဂုံဆောင်၍ သိမ်းထားတော်မူရာ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းဆိုသည်မှာ ထိုအာဂုံဆောင်ထားသမျှကို တညီတညွတ်တည်း အဖြစ်ရောက်အောင် ပေါင်းစုညှိနှိုင်း၍ ရွတ်ဆိုတော်မူကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပေထက်အကွရာတင်ခြင်း၊ ကျောက်ထက်အကွရာတင်ခြင်းကို သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းဟု ခေါ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးက တတိယသင်္ဂါယနာတင်လှူတော်မူပြီး ကိုးတိုင်း၊ ကိုးဌာနသို့ သာသနာပြု စေလွှတ်တော်မူခဲ့ပါသည်။ အရှင်သောဏထေရ်၊ အရှင်ဥတ္တရထေရ်တို့သည် သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံသို့ကြွရောက်တော်မူသည်။ သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံပြည်သည်ကား ရာမညတိုင်းဖြစ်ပါသည်။ မွန်လူမျိုးတို့နေထိုင်ရာ ဖြစ်၍ မွန်တီး၊ မွန်စ၊ မွန်ညဟူ၍ မွန်လူမျိုးတို့ဌာနေ သုံးခုရှိကြပါ၏။ မွန်တီးလူမျိုးတို့ နေထိုင်ရာ သထုံ၊ မုတ္တမ၊ စစ်တောင်းမြစ်အရှေ့ဘက် အားလုံးကို မုတ္တမမဏ္ဍလဟု ခေါ်ပါ၏။ ထိုမုတ္တမ မဏ္ဍလ၌ မြို့မမြို့ရံ ၃၂ မြို့ရှိ၏။ မြို့မမှာ မုတ္တမမြို့ဖြစ်၍ မုတ္တမမဏ္ဍလ ၃၂ မြို့နှင့် နေထိုင်သော မွန်လူမျိုးတို့သည် ဥယျာဉ်ခြံမြေ လုပ်ကိုင် အသက်မွေးကြပါသည်။

မွန်စတု နေထိုင်ရာမှာ ဒု၊ ဒလ စသော စစ်တောင်း
ဖြစ်၏အနောက်ဘက် ရောဝတီဖြစ်၏ အရှေ့ဘက်ဖြစ်သည့်
နေရာများအားလုံးကို ဟံသာဝတီမဏ္ဍလဟု ခေါ်၏။ ထိုဟံသာ
ဝတီမဏ္ဍလမှာ ၃၂ မြို့ရှိသည်။ မြို့မှာ ပဲခူးဖြစ်၍ ဟံသာ
ဝတီမဏ္ဍလ ၃၂ မြို့၌နေထိုင်သော မွန်လူမျိုးတို့သည်
ဆားချက်ခြင်းလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။

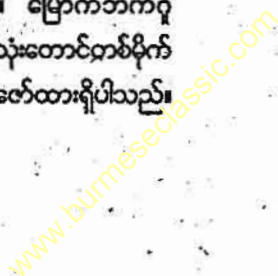
မွန်ညလူမျိုးတို့နေထိုင်ရာ ပုသိမ်၊ ပြောင်းမြ၊ စသော
ရောဝတီဖြစ်၏အ နောက်ဘက်ဖြစ်သော အရပ်အဝန်းအား
ထုံးကို ကုသိမမဏ္ဍလဟု ခေါ်သည်။ ထိုကုသိမမဏ္ဍလမြို့
၌ မြို့မနှင့် မြို့ရံ ၃၂ မြို့ ရှိ၏။ ထိုမြို့မှာ ပုသိမ်မြို့ ဖြစ်၏။
ကုသိမမဏ္ဍလ ၃၂ မြို့၌ နေထိုင်ကြသော မွန်ညလူမျိုး
တို့သည် အင်းအိုင်ချောင်းမြောင်းတို့၌ ငါးဖမ်းလုပ်ကိုင်၍
အသက်မွေးမြူကြသည်။ ထို့ကြောင့် သီရိဓမ္မာသောကမင်း
ကြီး ကိုးတိုင်းကိုးဌာန သာသနာပြုစေလွှတ်ရာ ရာမညတိုင်း
မွန်ညဒေသသည် ရောဝတီတိုင်းအနံ့ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါမှ
မင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော်များစွာတွေ့ရ၏။ ထိုအတူ . . .
အလောင်းစည်သူမင်းကြီး သမုဒ္ဒယောသမင်းကြီးနှင့် ဥမ္မာ
ဒန္တိမင်းသမီးတို့သည် ထင်ရှားသောမင်းများ ဖြစ်ကြ၏။ ရှေး
အဆိုအရ မုတ္တမ မဏ္ဍလတွင် နေထိုင်သော မွန်တိလူမျိုး
များကို မြဲမွန်၊ ဟံသာဝတီတွင်နေထိုင်သော မွန်စလူမျိုးများ
ကို လယ်မွန်၊ ကုသိမမဏ္ဍလတွင် နေထိုင်သော မွန်ညလူမျိုး
များကို အင်းမွန်ဟုခေါ်လေ့ရှိကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။
မွန်ညလူမျိုးတို့နေထိုင်ရာ ကုသိမမဏ္ဍလ ပုသိမ် ၃၂ မြို့တွင်
သူနုဒ္ဒလ (ခေါ်) နန္ဒသူခေါ် နံကသူမြို့လည်း ပါဝင်ပေ၏။
နံကသူမြို့မှာ ယခုအခေါ် ကွင်းကောက်ဟူ၍ ထင်ရှားပါ၏။
ဤအခါက ကုသိမမဏ္ဍလတွင် ပအိုဝ်လူမျိုးများ လာရောက်
နေထိုင်ခြင်းမှ ပုသိမ်ဟူ၍ ပြောင်းလဲလာကြောင်း ကွင်း
ကောက်၏အမည်ခေါ်ပုံမှာ အနောက်ရိုးမတောင်တန်းပေါ်ရှိ
ထိုအစဉ်ကဟူသောအရပ်မှ ချောင်းဖျားစ၍ နံကသူလိုဏ်ဂူ
ထော်ကြီးအနီးမှဖြတ်ကာ အရှေ့ဘက်စီးဆင်းသော နံကသူ
ချောင်းသည် ကွင်းမြေပြန့်သို့ရောက်သောအခါ ကွေ့ကောက်
စီးဆင်းရာ ချောင်းကွေ့နေရာကို ကွေ့ကောက်မှ နောင်တွင်
ထွင်းကောက်ဟု ကာလရွေ့လျားလာတော့၏။ ထိုမှ ခြောက်

ရွာဖြတ်စီး၍ ငဝန်မြစ်အတွင်း စီးဆင်းသွားပေ၏။ နံကသူ
ချောင်းရေသည် နွေအခါတိုင်းပြီး စိမ်းလဲကြည်လင်အေးမြ၍
တသွင်သွင်စီးဆင်းကာ သံသောင်ခုံများဖြစ်ထွန်း၍ သာယာ
လျက်ရှိပေ၏။ ကွင်းကောက်သည် တောင်ကုန်းပေါ်၌ နန္ဒလှ
နန္ဒမုနိ၊ နန္ဒသီရိ အမည်ရှိသော ရှေးဟောင်းဘုရားသုံးဆူ
ကို အထင်အရှားဖူးတွေ့ရပါဦးမည်။ ထိုဘုရားများ၏ ဒါယိ
ကာမသည် ဥမ္မာဒန္တိမင်းသမီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပြန်ပါသည်။

ရိုးမတစ်ခွင် နံကသူခရီးစဉ် သွားဖူးချင်လျှင်

နံကသူလိုဏ်ဂူကြီးသို့ သွားမည်ဆိုလျှင် ဟိုနစ်ပေါင်း
၁၀၀ကျော်က ပိန္နဲကွင်းဆရာတော်ကြီး ဦးကလျာဏနှင့် ဒကာ
များ ကြေးဆင်းတုတော်ကြီးပင်သည့် လမ်းစဉ်အတိုင်း ဖော်ပြ
ပါမည်။ ကွင်းကောက်မှ ယခုဆိုလျှင် နံကသူရေတာတာ
ကြီးအနီးမှ အနောက်ဘက်သို့ သွားမည်ဆိုပါက ကျွန်းတော
စေတီခုံရွာ၊ မဲလီကွင်းရွာ၊ သပြေပင်ရွာ၊ ငွေခုံရွာခေါ် ရေ
ထွက်ခုံရွာ၊ လှည်းမှောက်ရွာ၊ သရက်ခုံရွာ၊ ယောက်ခလု
တောင်ကြော၊ မိုးကောင်းရွာ ထိုမှလွန်သော် တောစခန်း၊
တောင်စခန်းများတွင် ဖြတ်သန်းရပါဦးမည်။ မိုးကောင်း
ရွာမှထွက်လျှင် ရေတံခွန်တစ်ခုကို ဖြတ်ရမည်။ ထိုနောက်
သပြေရေလယ်စခန်း ထိုမှ တောနက်လာသည်။ သားရဲတိရစ္ဆာန်
အလွန်ပေါလာပါတော့၏။ ထိုနောက် တောဝင်၊ တောင်
တက်ခရီးဆက်လျှင် ချောင်းခွစခန်းသို့ ရောက်ပါမည်။
ကျောက်ပါးစပ်လိုဏ်ဂူတို့မှ ဝဲဘက်သွားလျှင် ကနစိုချောင်း
ငှက်မျိုးတို့ပျော်စံရာ ဌာနကြီးဖြစ်ပါ၏။ သန်လျက်စွန်းတွင်
ခရီးနား၍ သွားခဲ့ပါလျှင် ငွေချိုစခန်းသို့ရောက်ပါမည်။ ငွေချို
စခန်းမှထွက်ခဲ့လျှင် ညိုညိုမြိုင်းမြိုင်း ထီးတည်းမားမား မြင်
ရသည့် နံကသူလိုဏ်ဂူတော်ကြီးပင် ဖြစ်ပါတော့၏။

နံကသူလိုဏ်ဂူတော်သည် အပေါ်ဂူ၊ အောက်ဂူ
ဟူ၍ရှိရာ အပေါ်ဂူ၌ ဂူသုံးပေါက်ရှိပါ၏။ အရှေ့ အနောက်၊
မြောက်ဘက်၌ တစ်ပေါက်စီရှိပါသည်။ မြောက်ဘက်ဂူ
ပေါက်၌ ကြေးချိန် ၂၀၅ ပီဿာ၊ အမြင့် သုံးတောင်တစ်မိုင်
ရှိ ကြေးဆင်းတုတော်မြတ်ကြီးအား မူဇော်ထားရှိပါသည်။

ဘေးပတ်ချာလည်တွင် သံတိုင်များစိုက်ထားပြီး မျက်နှာကြက်ပါ ပြုလုပ်ထားရ၏။ ဂူထဲ၌ လင်းနီချေးများ၊ လင်းဆွဲများရှိသဖြင့် အော်သံများ အဝေးမှပင်ကြားနိုင်ပါသည်။ အတွင်းဘက်လိုထပ်ဂူအမြင့်မှာ ၁၆ တောင်ခန့်ရှိ၏။ ဆင်းများ ဂူထဲတွင် ခိုအောင်းနေတတ်၍ပင်ဖြစ်၏။ စကြိုလမ်းဝင်းသွားသော် အောက်ဂူသို့ဝင်ရာ ဥမင်တစ်ခုရှိပါ၏။ ဥမင်၏အရှည်မှာ ၄၉ တောင်ရှိပါသည်။ ထိုဥမင်မှ တောင်ဘက်သို့ ဆင်းသွားလျှင် ၂၀ တောင်ရှည်လျား၏။ ထိုဥမင်၏အရှောက်တွင် နှစ် ပေါင်းများစွာက တော်ဂျီ၊ ဝိဇ္ဇာများ ပျော်ရွှင်နေထိုင်ရာ ဂူချောင်းလည်းရှိပါ၏။

ထိုဂူချောင်းအမြင့်မှာ ၁၅ တောင်၊ အကျယ် ၇ တောင် ရှိ၏။ အရှေ့သို့ ဆက် လျှောက်လျှင် မွန်းတည့်ပေါက်ရှိ၏။ အလျားအနံ ၇ တောင်ကျယ်သည်။ အမြင့်မှာ အတောင် ၆၀ ခန့်ရှိပြီး လုံးပတ် ၇၃၅ တောင်ရှိ၏။ မွန်းတည့်ပေါက် လေးပေါက်ရှိ၏။ အောက်ဂူအလျားဝက်ဝဋ် ရာဝင်ပတ်ခန့်ရှိသော ကျောက်တုံးကြီးတစ်လုံးသည် သင်္ဘောသီးလို တွဲတွဲကျလျက် ရှိနေပါသည်။ သူ၏အညှာမှာ တစ်ထွာခန့်ရှိ၍ ပြုတ်ကျတော့မလို ထင်ရပါမည်။ ထိုကျောက်ဂူကြီးအောက်မှ အလျားမှောက်ပြီး အတွင်းသို့ဝင်ရသည်။ အတွင်းလမ်းရောက်လျှင် သံဖြူအပြည့်ခင်းထားကာ သူ့အခန်းနှင့်သူ့ သူ့အကန်နှင့်သူ တသီးတခြားတွေ့ရပါမည်။ ကျောက်ကမ္ဘာ၌ ကျောက်ခုတင်၊ ဆေးကြိတ်ကျောက်တုံးကို တွေ့ရ၏။ တစ်ခန်းတစ်ခန်းတွင် ပတ္တမြားမျက်ရည် တစ်လုံးတစ်လုံးစီကို ကလာပ်ပေါ်တွင်တင်ထားပြီး ပြဒါးများနှင့်အတူတကွ ရတနာမျိုးစုံ စုပုံလျက် နောင်ပွင့်တော်မူမည့် အရိမေတ္တယုမြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်းရန်ထားရှိပါသည်။ ရွှေပုရပိုက်နှင့်အတူ ဇမ္ဗူနာရကသုဝဏ္ဏတော်ရှိရပ်လည်း ရှိပါသည်။

ဝိနွဲကွင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ဂူမဆုံးသေးကြောင်း ထိုနေရာ၌ သူ ယောင်မယ်တစ်ဦးက လမ်းတွင် ကန်လန် ဖြတ်အိပ်နေရာ တရားဟောမေတ္တာရပ်ခံသော်လည်း လုံးဝ မရသဖြင့် ဆက်၍သွားမရပါ။ နောက်ပြန်လှည့်ခဲ့ရသော နေရာပင် ဖြစ်ပါ၏။ ဆရာတော်ကြီးမရှိသည့်နောက် နောက်ပိုင်းကာလများတွင် လူသူနှင့်ကင်းဝေးလာတော့၏။ သောင်း

ကျန်းသူတို့ခိုအောင်းရာ ပုန်းရှောင်ရာဒေသဖြစ်ခဲ့ရသဖြင့် တဖြည်းဖြည်း အဆက်ပြတ်ခဲ့ရလေတော့သည်။ ထို့နောက်မှာ ဒုတိယအကြိမ် ဆက်လက်တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်နေပါ၏။ ၁၉၇၆ ခုနှစ်မှစ၍ နံကသူလိုထပ်ဂူတော်ကြီးသို့ ခရီးဆက်ခဲ့ပါသည်။ တောချုံများဖုံးအုပ်လျက်ရှိသော ဤဂူကြီးသည် သားရဲတိရစ္ဆာန်ပေါများ၏။ ဂူအတွင်း၌ လင်းနီချေးများ လူတစ်ရပ်ခန့်ထူပြောပါ၏။ စိမ့်ကြီးမြိုင်ကြီး တောကြီးမျက်မည်းဖြစ်၍ အရိုးကွဲမတတ် အေးလွန်းပါ၏။ မီးဖို၍ အနွေးဓာတ်ယူရပါသည်။ ထိုသို့နေထိုင်ပြီး ခက်ခက်ခဲခဲ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းခဲ့ရပါသည်။ ဝေဘူချောင်းမေတ္တာရှင် ဘဘုန်းဦးဝိသိပ္ပသည် ထိုဂူတော်ကြီး၌ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ ၄၉ ရက်ကျင့်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ယခုအခါ သစ်ထုတ်လုပ်ရေးလမ်း နံကသူချောင်းရေအေး တာဇာမံဆည်ဖို့ထားသဖြင့် စက်လှေများနှင့် သွားလာနိုင်သဖြင့် ရှေးအခါ ခရီးကကြမ်း၊ လမ်းကကြမ်း၊ သားရဲပေါသော ဤအနောက်ရိုးမတောင်ပေါ်က နံကသူလိုထပ်ဂူတော်ကြီး ယခုအခါမှာတော့ ခရီးလမ်းချောမွေ့စွာ သွားနိုင်ပြီ။ ရန်ကုန်မှလည်း ပုသိမ်-ရန်ကုန်လမ်းမကြီးနှင့် ခရီးနှင်ပြီး ပုသိမ်-မုံရွာ ပြည်ထောင်စုလမ်းမကြီးမှ ကွင်းကောက်မြို့လေး၏ ခရီးစဉ်အတိုင်း သွားနိုင်ပါတော့သည်။

ဤသို့ အံ့ဩဖွယ်ရာ ရှေးဟောင်းသမိုင်းအမွေအနှစ်များရှိရာ ဝိဇ္ဇာမြို့တော်ကြီးအတွင်းက (ရှန်ဗဲလား)နံကသူလိုထပ်ဂူတော်သို့ သွားရောက်သင့်ပါကြောင်း တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ချင်ပါသည်။

သာသနာတော်မြတ် ဝိဇ္ဇာဓာတ် ထွန်းလင်းကမ္ဘာတည်ပါစေ...

မင်းတိုင်ပင်(မြရောင်မြေ)

၀၉-၃၁၀၇၀၇၆၂

ကမ္ဘာဇောမိမဏ္ဍိုင် ရွှေပြည်ဝင်ဘုရားစေတီတော်

(သို့ မ တုတ်)

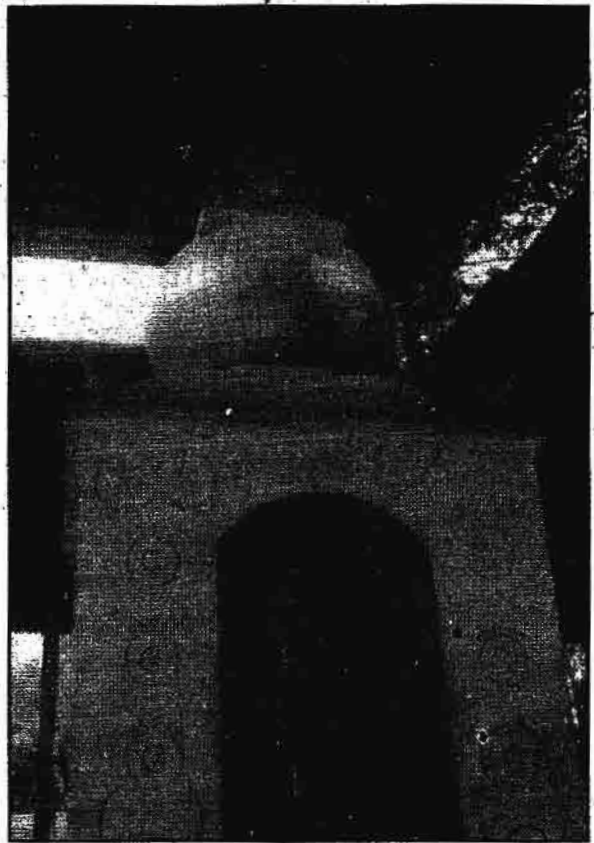
မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးခေတ်မီ ဆန်စေတီ

က္ခန္ဓာသယမဟိဒ္ဓိစေ ပေးသုတေသီဆရာပျိုး

ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့သ၌ ရမည်းသင်း မြောက် ရွှေစည်းခုံ ကားဂိတ်မှ မေတ္တာလမ်းအတိုင်း ပေ ၃၀၀ ခန့် လျှောက်မိလေသောအခါ အထက်တန်းကျောင်း၏ မြောက်ဘက်၊ သံလမ်း၏ အနောက်ဘက်တွင် စာရေးသူ၏ သက်တမ်းတစ်လျှောက်၌ ပူးမြော်ဖူးခြင်းမရှိသေးသော အလွန်ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် ဘုရားစေတီအုပ်စုအား တွေ့ရှိရပါလေ၏။

ဘုရားဝင်မုခ်ဦး၌ ကမ္ဘာဇောမိမဏ္ဍိုင် ရွှေပြည်ဝင် ဘုရား၊ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၂ ခု၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၆-၄-၂၀၁၁ ဦးနန်းဖေ+ဒေါ်မြင့်၊ ဦးအောင်ခင်+ဒေါ်ရီတို့အား အမှုနုထား၍ ဗိုလ်ကြီးယဉ်ထွေး+ ဒေါ်တင်စန်းဌေး မိသားစု ကောင်းမှုဟူ၍ ပါရှိပါသည်။ ထို့နောက် စာရေးသူသည် ဘုရားဝင်းအတွင်းရှိ ဆန်စေတီကျောင်းတိုက်မှ ဆရာတော် ဦးပညာစအေး တွေ့ဆုံဖူးမြော်၍ စာရေးဆရာဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားလေသောအခါ ဆရာတော်ကြီးမှ ဝမ်းမြောက် ဖမ်းသာစွာဖြင့် ကြိုဆိုညှော်ခံပြီးသကာလ ဘုရားသံဃိုင်းကို ငွေဖွဲ့သီကုံးနိုင်ရန်အတွက် လိုအပ်ချက်များကို ရှင်းလင်း ဖိန့်ကြားတော်မူပါလေ၏။

ဆရာတော် ဦးပညာစသည် ခမည်းတော် ဦးလှ ဇေ၊ ဖယ်တော် ဒေါ်ငွေရီတို့မှ ဖွားမြင်သော မွေးချင်း ၁၀ ဦးတွင် စတုတ္ထမြောက် သားရတနာဖြစ်၍ ရမည်းသင်းမြို့၊ ပန်းထိမ်ရပ်ဇာတိ ဖြစ်ပါသည်။ သက်တော် ၄၂ နှစ်တွင် ရဟန်းခံခဲ့ရာ ယခုအခါ သက်တော် ၇၅ နှစ်၊ ဝါထော် ၃၃ ဝါ ဖြစ်ပါသည်။ ၉ ဝါမြောက်တွင် ဆန်စေတီကျောင်း တိုက်သို့ရောက်ရှိ၍ ၁၂ ဝါ ရရှိသော ၁၃၅၃ ခု၊ ကဆုန်လ

စကိုက်စေတီတော်နှင့် ကကုသန်ဘုရား

ဆန်း ၉ ရက်၊ (၂၁-၄-၉၁)၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မူလ ဆရာတော် ဦးစကြဝံသမှ ဦးပညာစသို့ ဆန်စေတီ ကျောင်းအပ်နှံပါသည်။ မူလဆရာတော်ဦးစကြဝံသသည် မြို့နယ်သံဃာ့နာယက ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော် ဖြစ်ခဲ့ပြီးလျှင်

ငုံးမင်းစေတီ

သက်တော် ၉၄ နှစ်၊ ၀၂ တော် ၇၄ ၀၂တွင် ပျံလွန်တော်မူပါသည်။

“ဒီဘုရားကို ၁၉၄၅ ခုနှစ် လွတ်လပ်ရေးမရမီ အချိန်က နေသူရိန်ရသေ့မှ ဦးစီးပြီး UNP မှ ဗိုလ်ကြီးလှအောင်နှင့် အကျဉ်းဦးစီးဌာနတို့မှ စုပေါင်းတည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီဘုရားဟာ ရန်ကုန်မှာ ဦးနုတည်တဲ့ ကမ္ဘာ့အေးချမ်းရေးထက်စောပါတယ်။ မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးအောင် ကြံဆောင်ခဲ့တဲ့ ဘုရားပေါ့။ ကမ္ဘာလုံး အောက်ခြေထောင့်လေးထောင့်ပစ္စယံမှာ ခိုခြောက်ကောင်ရံထားတယ်။ အဓိပ္ပာယ်က မြတ်စွာဘုရားဟာ ခိုဘဝ ခြောက်ကြိမ်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ခြောက်ကြိမ်လုံး ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ် ကင်းစင်ပြီး လွတ်လပ်စွာနေထိုင်ခဲ့တာကို ရည်စူးပြီး မြန်မာပြည်ကြီး လွတ်လပ်ပြီး အန္တရာယ်ကင်းစေဖို့ရည်ရွယ်တယ်။ ကမ္ဘာလုံးအထက်စေတီမှာ အရှေ့အရပ်မှာ ဒေါင်းတစ်

ကောင်(ဥဒေတယ်)နဲ့ အနောက်အရပ်မှာ ဒေါင်းတစ်ကောင် (အပေတယ်)ပါရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ နေထွက်၊ နေဝင်ကို ရည်ညွှန်းတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်မှာ နေထွက်ချိန်မှာလည်း ဘေးမရှိရဘူး၊ နေဝင်ချိန်မှာလည်း ဘေးမရှိရပေဘူး။ လာအကာကြီး ကျွန်ုပ်တို့ဘုရားဖူးရင်း အသေးစိတ်လေ့လာကြရအောင်”

ထို့နောက် ဆရာတော်ကြီးမှ တနင်္ဂနွေထောင့်မှ စတင်၍ စေတီတစ်ဆူချင်း အသေးစိတ်ရှင်းလင်းမိန့်ကြားပါသည်။

တနင်္ဂနွေထောင့်

“ဒီဘုရားကအောက်မှာ ဆန်လေးခံပြီးတော့ ဆန်ဌာပနာပြီးတည်ထားတဲ့အတွက် ဆန်စေတီဘုရား ခေါ်ပါတယ်။ ဒီဘုရားကို အမှီပြုပြီး ဆန်စေတီကျောင်းတိုက်၊ ဆန်စေတီရပ်ကွက်ရယ်လို့ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တာပေါ့။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံတော်ကြီးမှာ ဆန်ရေစပါးပေါများကြွယ်ဝရမယ်ဆိုတဲ့ ဓာတ်ကိုဖော်ဆောင်ပါတယ်”

တနင်္လာထောင့်

“ဒါက ငါးရဲ့မင်းစေတီပေါ့။ မိုးလေဝသမှန်ကန်စေဖို့ ရည်စူးတယ်။ ဒီဘက်က ဂဠုန်မင်းစေတီ၊ အရှေ့မှာ ဦးယက္ခ ဘုရားကန်တော့တဲ့ပုံပါတယ်။ ဂဠုန်က ညာဘက်လက်နဲ့ နဂါးကို ကုတ်ထားတယ်။ အဲဒါကတော့ ‘မုဆိုးစည်းတွင်း နဂါးဆင်း၊ သမုဒိပင်လယ်ဝေလတ္တံ့။ မာန်ပြင်းတောင်ဟုန် ဂဠုန်သုတ်ယူ၊ ဂဠုန်လည်းတွတ် နဂါးမြှုပ်၊ ဇေယျတရစ်သာလတ္တံ့’ ဆိုတဲ့ တဘောင်လင်္ကာအရ တည်ထားတာ။ နဂါးဂဠုန် ကမ္ဘာ့ဇာတိယက္ခ စောင့်ရှောက်တယ်လို့လည်း တစ်နည်းအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်နိုင်တယ်။ အဲဒီရဲ့ ဒီဘက်က ကြက်ဖစေတီပေါ့။ ဒါကတော့ ‘ကြက်ဖတွန်လို့ မိုးမလင်းဘူး။ ကြက်ဖတွန်မှ မိုးလင်းမယ်’ ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်ဆောင်တယ်။ ဒီစေတီရဲ့ဒကာကတော့ ဒေါ်ညီမရဲ့သမီး ဒေါ်သိန်းနဲ့ သားကျော်စိန်တို့ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါ်ညီမက ကျုပ်အဖေရဲ့အစ်မဆိုတော့ ကျုပ်ရဲ့ကြီးတော်ပေါ့။ ဝိတိုရိယလီ နေမဝင်ဘုရင်မက ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်ကို ကြာကြာမသိမ်းနိုင်စေရဘူးပေါ့”

ကမ္ဘာဗေဒဓိတ္ထိုင် ရွှေပြည်ဝင် သာသနာပရိဝုဏ်ကြီး

စင်္ဂါထောင့်

“ဒါကတော့ ဆီစေတီပေါ့။ ‘ဆီကိုရေချိုး၊ ဆေးရိုးမီး
ပွဲ၊ စမ်းထောင်လိုပုံ၊ စားထောင်မကုန်’ဆိုတဲ့ တဘောင်
ပတ်အရတည်တာ။ ဒီစေတီအောက်မှာ ဆီအိုးရှိတယ်။
ပီးနိုထဲ ဆီထည့်ပြီး ဆိဗ္ဗာပနာထားတယ်လေ။ ဘုရား
ထောက်ထော့ ဦးထွန်းသားဒေါ်သိန်းမြ”

မွဲယူးထောင့်

“ဒါက လေးကျွန်းစကြာဘုရား၊ ဒကာက ဒေါ်အေး
ဝင်း ‘ဓမ္မဒီပါလက်ယာတောင်ကျွန်း၊ ဩဘာနိမိတ်ထွန်း’
ပိုတဲ့ တဘောင်လက်အရ တည်တာပါ။ ဒီတောင်တည့်
တည့်က မြသလွန်ဘုရား။ စစ်သူကြီးလေးဦးပါတယ်။
လွန်ပေါ်မှာ ဆုတောင်းပြည့်စေတီကို တည်ထားတယ်။
လွန်ရှေ့တည့်တည့်မှာ ကျောက်သာသနာပွဲရှိတယ်။ ‘သံ
မောက်ဆောင်း လေးယောက်ပေါင်း၊ အောင်ကြောင်းပေါ်

တော့မည်။ အောင်ကြောင်းပေါ်ဖို့ မင်းလောင်းမျှော်သည်’
ဆိုတဲ့ တဘောင်လက်နဲ့ တည်ထားတာဖြစ်တယ်။ ပေါက်
ပြည်မှာ ကျန်စစ်သာ။ ငထွေရွှေ၊ ငလုံးလက်ဖယ်၊ ညောင်ဦး
ဖီးဆိုတဲ့ စစ်သည်လေးသိန်းအင်အားနဲ့ ညီမျှတဲ့ စစ်သူကြီး
လေးယောက်ခြံရံတဲ့အလယ်က သလွန်ပေါ်မှာ အနော်
ရထာဘုရင် စံမြန်းပြီး ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်ဟာ တစ်ခေတ်
တစ်ခါက ထင်ပေါ်ကျော်ကြားပြီး တိုင်းတစ်ပါးသားတို့
မယှဉ်ပြိုင်ဝံ့ခဲ့တာကို ပြန်လည်ဖော်ဆောင်တယ်”

“အဲဒီဘက်က ပဒေါင်းစကြာဘုရား၊ အောက်က
ကြိတ်ပုံခံဆောင်ထားတယ်။ ‘ပဒေါင်းစကြာသွက်သွက်
ကံခါ’တဲ့။ ဒီကြိတ်ပုံဟာ သွက်လက်လည်ပတ်နေသမျှ ဝေန်ရေ
စပါးပေါများကြွယ်ဝနေမှာဖြစ်တယ်။ ဒကာကတော့
ဦးသူတော် + ဒေါ်အေးပေါ့”

စနေထောင့်

“ဒါ ပန်းကန်စေတီခေါ်တယ် ဒကာကြီး၊ ပန်းကန်

လုံးပေါ်မှာ တည်ထားတာလေ။ လူတွေ ဝဝလင်စားသုံး နိုင်ပါစေလို့ ရည်ရွယ်တယ်။

ကြာသပတေးထောင့်

“ဒါက ဗုဒ္ဓစကြာဘုရား၊ အောက်ခြေမှာလိုက်ပုံပုံ လုပ်ထားတယ်။ ဂင်္ဂါဝါဠ သဲစုမက ပွင့်တော်မူကြသော ဘုရားများစွာကို ရည်စူးပါတယ်။ ဗုဒ္ဓစကြာဘုရားမှာ မြား ကိုင်နဲ့ မြားဘူးပုံပုံပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကိုတော့ ကျွန်လည်း မသိဘူး။ အလှူရှင်က ဒေါ်ပန်းရင် သားသမီးများ ပျော် ဘွယ်မြို့တဲ့။ ဒီဘက်က ယုံဘုရား၊ ‘ယုံရင်လုပ်၊ မယုံရင် မလုပ်နဲ့’ လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ ဒီဘက်က ရွှေယဉ်မျှော် ဘုရား၊ ပန်းအိုးခံပြီး စေတီတည်ထားတာ။ အရှေ့ဘက်က ရွှေမြင်တင်ဘုရားကို မျှော်ထားတာ။ ဘုရားဒကာက ဦးလှဖေ၊ သား မောင်ကိုကြီး၊ သမီး မသန်းကြည်၊ မခင်မြ ပျော်ဘွယ်ကောင်းမှုဖြစ်ပါတယ်။ ရွှေမြင်တင်ဘုရားနဲ့ ဆက် စပ်ပုံကိုတော့ ကျွန်လည်းမသိဘူး”

ရာဟုထောင့်

“ဒါက ဟင်္သာစေတီ၊ မြတ်စွာဘုရားဟာ ဟင်္သာ ကိုးဘဝဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဟင်္သာဆိုတဲ့ငှက်ဟာ အလွန်လျှင် မြန် ဖျတ်လတ်မြန်ဆန်တယ်။ နေဆီကိုတောင် ရဲရင့်စွာ ပျံသန်းတဲ့ငှက် ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တို့နိုင်ငံဟာ လျှင်မြန်သော အဟုန်နဲ့ ရဲရင့်မြန်ဆန်စွာဖြင့် လွတ်လပ်ရေးကို ရရှိစေ ရမယ်”

သောကြာထောင့်

“ဒါက ကိုးသိန်းကိုးသန်း ဂြိုဟ်ပြေရန်ပြေဘုရား လို့ခေါ်တယ်။ အရှေ့ဂြိုဟ်စင်ဘုရားလို့လည်း ခေါ်တယ်။ မကောင်းတဲ့ဘေး၊ မကောင်းတဲ့ရန်၊ မကောင်းတဲ့ ဂြိုဟ်စီး ဂြိုဟ်နင်းတွေ ပပျောက်ဖို့ လျာထားတယ်။ ဘုရားဒကာ ဦးဘစိန်+ဒေါ်အေးခင်တဲ့။ ဒီဘက်က နေလဘုရား၊ အရှေ့ ကနေထွက်ပြီး အနောက်က လထွက်တဲ့ သဘောတရားကို အခြေခံပြီး ဒေါင်းနဲ့ယုန်ကိုယ်စားပြုတဲ့ နေ-လဘုရား

ဖြစ်တယ်။ ‘နေနဲ့လနဲ့ နှစ်ပါးဆိုင် သိကြားကိုယ်တိုင်မမယ်
ယောက်ျား’ဆိုတဲ့ တဘောင်လင်္ကာနဲ့ အညီတည်ထားတာ။

ဒီဘက် ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီကတော့ ပြည်သူပြည်
သားများ ကောင်းမှုဖြစ်တယ်။ အရင်က သာသနာပွဲပါတာ
အခုပျက်သွားပြီ။ ရက်ကန်းစင်ပုံကိုတွေ့ရလိမ့်မယ်။ ယက္ခန်း
စင်တောင် ဆရာတော်ကြီးဦးဩဘာသကို တိုင်ငံသည်ရ
မယ်လို့ ဆိုလိုတယ်။ မြန်မာပြည်သူပြည်သားတွေ ဘုန်းကံ
မြင့်မားဖို့ ရည်ရွယ်တယ်”

ဗြဟ္မရစ်ခွင်စေတီများကို လေ့လာဖူးမြော်ပြီးတော့
အရှေ့ဘက်ကို ဆက်လျှောက်လာကြပါတယ်။

“ဒါက ခိုစေတီ၊ ခိုစေတီတော်က ငြိမ်းချမ်းရေး
အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တည်တာပေါ့။ ကမ္ဘာစစ်မီးငြိမ်းစေဖို့
ရည်ရွယ်တာပေါ့။ ဒီဘက်က ဒေါင်းမင်းစေတီ၊ အမှုအခင်း
တွေ ကင်းစင်ငြိမ်းချမ်းဖို့ ရည်ရွယ်တယ်။ ဟိုဘက်က ငှဲမင်း
စေတီ၊ မီးဘေးအန္တရာယ် ကင်းစင်ဖို့အတွက်တည်တာ။
ဒီသုံးဆူစလုံးဟာ အနောက်ဘက်ကိုလှည့်ထားတယ် ဒကာ
ကြီး။ ဟိုရှေ့က တစ်ဆူစည်းသော စေတီကတော့ စာဖို-
စာမစေတီလို့ ခေါ်တယ်။ အရှေ့ဘက်ကို မျက်နှာမူထား
တယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ “စာဖို-စာမ နေ့လပြု လိုတရ
ကမ္ဘာကောက်ရအကွရာ” တဲ့။ အဘဘိုးမင်းခေါင်ပြောတာ။

ဒီဘုရားပြီးတာနဲ့ နေသူရိန်ရသောဟာ ထွက်ရပ်ပေါက်သွား
ခဲ့သတဲ့။ ဒါကြောင့် ထွက်စေတီအဖြစ်နဲ့ အရှေ့တို မျက်နှာ
မူထားတာပေါ့”

စာဖို-စာမစေတီ အရှေ့ဘက်တွင်ရှိသော ရုက္ခစိုး
နန်းနှင့် ညောင်ပင်မှာ ဘုရားတည်ခါစကတည်းက တည်
ရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။

“ဘုရားတွေရဲ့အရှေ့မှာ ကန်တစ်ကန်ရှိတယ်။
အရင်က တိမ်တိမ်လေး။ ကျွန်က ကိုးပေနက်အောင် ပြန်
တူးခဲ့တယ်။ ဒါက ကြိုးကြာရေသောက်တဲ့ ကန်ပေါ့။ အစ
ကြိုးကြာဆိုတဲ့ လင်္ကာအရ ကြိုးကြာကန်က စရတာ။

ကန်၏ထိပ်တွင် မဟာကရုဏာရပ်တော်မူ ဗျာဒိတ်
ပေးရုပ်ပွားတော်အား ကိုခင်မောင်ဝင်း + မအိအိချော ဆန်
စေတီရပ်ကွက်မှ ၁၃၇၃ ခုနှစ်တွင် လှူဒါန်းထားပါသည်။
လက်ဝဲရံအလှူရှင်မှာ ဦးထွန်းထွန်းလတ်+ဒေါ်သန်းသန်း
နုဖြစ်၍ လက်ယာရံအလှူရှင်မှာ ‘ပျဉ်တပ်ရပ်ကွက်မှ
ကိုအောင်နိုင်+ မသီတာ ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်း၏အရှေ့တောင်
ထောင့်တွင် ပြည်လုံးချမ်းသာ တံခွန်တိုင်ကို ၁၃၅၈ ခု၊
ကဆုန်လဆုတ် ၅ ရက်နေ့တွင် ဦးပိုင် + ဒေါ်ပုမိသားစုနှင့်
ဦးသန်းမောင်+ ဒေါ်စန်းမိသာစုတို့မှ လှူဒါန်းထားပါသည်။
ဓမ္မစကြာမုဒြာကို ၁၆-၉-၂၀၁၁ တွင် ဦးကျော်သူ+ဒေါ်ခင်

သန်းဌေးနှင့် သမီးများ (မြသုခဆန်စက်) လက်ဆည်ကန်မှ လှူဒါန်းပါသည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂါငါးပါးတွင် သုံးပါးအလှူရှင်မှာ ဦးတင်ထွန်း + ဒေါ်ကျော်မွေးဖြစ်၍ နှစ်ပါးအလှူရှင်မှာ ဦးကျော်သူဖြစ်ပါသည်။

၎င်း၏နောက်တွင် ဓာတ်ပေါင်းဥသျှောင် အောင်မင်းခေါင်နန်းကို ကံမြင့်ရွာ ဦးစိုးမြင့်+ဒေါ်မြနှင့် ဦးအောင်စိန်+ဒေါ်တင်အေး၊ ဆန်စေတီရပ်ကွက်မှ ဦးချစ်မောင်တို့မှ မတည်လှူဒါန်းပြီး ဦးပညာမေမှ ၈-၄-၂၀၁၃ အင်္ဂါနေ့တွင် အပြီးလှူဒါန်းပါသည်။ ၎င်း၏နောက်ဘက်တွင် '၃၇ မင်းနတ်နန်းကို ဦးခင်မောင်ကျော်+ဒေါ်လှကြည် မိသားစုမှ နေချင်းပြီး လှူဒါန်းပါသည်။ ထို့နောက် ကမ္ဘာ့စောစံမထွိုင်ရွှေပြည်ဝင်မြတ်စွာဘုရားကို ဆက်လက်ပူးမြော်ပါသည်။ ရုပ်ပွားတော်အလှူရှင်မှာ ဆရာတော် ဦးပညာမေ ဖြစ်ပါသည်။ ၁၃၇၃၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၂ ရက်၊ (၁၇-၇-၂၀၁၁)နေ့တွင် လှူဒါန်းထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပလ္လင်၌ "သေဝိစာပုကယမ၊ မယကပုဓာဝိသံ" ဟူ၍ စာလုံး ၁၆ လုံးပါရှိပါသည်။ ဆရာတော် ရှင်းပြသည်မှာ -

"ပလ္လင်အောက်မှာ သွပ်အစစ်နဲ့ အင်းတစ်ခုမြှုပ်ထားတယ်။ အဲဒီအင်းဆံမှ ဂါထာဖြစ်တယ်။ 'ရတနာ သျှင်စီအင်း' လို့ခေါ်တယ်"

အာရုံခံ၏မျက်နှာစာတွင် "အရဟံ-ဝရပဒ္ဒေါဇ-ဝရမေဗ္ဗာဇ-ဝရသံဃောဇ-မ၊ အရဟံ-ဝရိဿရောဇ-ဝရစေတောဇ-ဝရဒေတုဝရေဟိမေဝရံဇ-မ" ဟူ၍ ပါရှိပါသည်။

"ဒီဂါထာ ကျုပ်ဖြည့်ထားတာပါ။ 'ဇ'ဆိုတာက 'သောတ္ထိ' -အစဦး ဤသို့တည်းလို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပါတယ်။ နေ့သူရိန်ရသေ့ဟာ ဒီနေရာကနေ စတင်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး စာဖို၊ စာမ ဘုရားမှာ ထွက်ရပ်ပေါက်သွားတာဖြစ်ပါတယ်။ စေတီပတ်လည်မှာ ပဋ္ဌာန်းအင်းရှိသေးတယ် ဒကာကြီး"

အခြားမျက်နှာစာတွင် ပဋ္ဌာန်းအင်းစေတီကို အသေးစိတ်စီရင်ခြယ်မှုန်းထားတာကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ ထို့နောက်မြောက်ဘက် မျက်နှာစာတွင် ရွှေမုဋ္ဌာဘုရား၏ သုံးထပ်တံခါးထက်တွင် စီရင်ထားသော နေ-လ အင်းစမပုံတော်ကို ဖော်ပြထားပါသည်။ "ရင်ပြင်ထောင့်အုတ်ခင်း အလှူရှင်အဖြစ် ဦးခင်မောင်ကျော်+ဒေါ်လှကြည်တို့က ၂၈-၂-၂၀၀၃ သောကြာနေ့က တစ်နေ့တည်း နေချင်းပြီး

လှူဒါန်းခဲ့တာပေါ့"

ထို့နောက် ဆရာတော်နှင့် စာရေးသူတို့သည် ကျောင်းပေါ်သို့ ပြန်တက်ခဲ့ကြပေသည်။ ထို့နောက် ဆရာတော်မှ ကျောင်းပေါ်ရှိ ဘုရားခန်းကို မှတ်တမ်းတင်စေပါသည်။

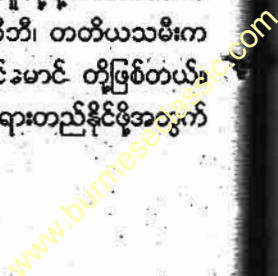
"ဒီဆင်းတုတော်က အရင်က ထွက်ရပ်ပေါက် ဘုရားမှာ ပူဇော်ထားတာ ဒကာကြီး။ မထိတော်မှာ နဝရုပ် ကိုးသွယ်ပါရှိတယ်။ ဘုရားရဲ့ပလ္လင်မှာ 'စာဖို၊ စာမ နေ-လပြ ကမ္ဘာ့ကောက်ရ အကွရာ' ဆိုတာ ပါရှိတယ်။ ကူးထားဦး ဒကာကြီး။ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုတော့ တတ်ကျွမ်းနားလည်သူတွေကို အကူအညီတောင်းပေါ့"

ဃ	က	ရ	စ
သ	ည	က	ရ

"ဒီဆင်းတုတော် ရတနာတွေကို ဖြုတ်ခိုးဖို့ ကြိုးစားကြတဲ့အတွက်လည်း ကျုပ်လည်း စိတ်မချတာနဲ့ ကျောင်းပေါ်တင်ပြီး ကိုးကွယ်ထားလိုက်တာ။ ဒါတောင်မှ ပတ္တမြားတစ်လုံးပါသွားသေးတယ်"

ထို့နောက် ဆရာတော်မှ လိုအပ်သည်များကို ဆက်လက်၍ ဖြည့်စွက်မိန့်ကြားပါသည်။

"တံခွန်တိုင်စေတီရဲ့ အင်္ဂါထောင့် ခေါင်းလောင်းအတွင်းမှာ ရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်ကို ဌာပနာထားပြီးတော့ ထီးတော်အပေါ်မှာရှိတဲ့ စိန်ဖူးတော်အတွင်းမှာ ရှင်သီဝလီမထေရ်ကို ဌာပနာထားတယ် ဒကာကြီး။ ဒီမှာ တော်ရုံလူလာထိုင်လို့မရပေဘူး။ ပါရမီဆက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါတဲ့သူမှ ရောက်နိုင်တယ်။ သာသနာ့အလုပ်လုပ်၊ သာသနာ့ပွဲပါရမယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ သာသနာ့ကို တိုင်တည်ရမှာဖြစ်လို့ပဲ။ ကျုပ်က အင်းပေါင်း ၁၀၆၄ အင်း သောက်ပြီးချိန်မှာ ဘိုးမင်းခေါင်ကထားတယ်။ အင်းလုပ်ငန်းက အရှင်ဘုရားနဲ့မသက်ဆိုင်ဘူး။ ကိုယ်ကိစ္စပဲကိုယ်ပြီးအောင်လုပ်ပါ။ ကိုယ်တော်အချိန်နီးနေပြီလို့ အမိန့်ရှိထားတယ်။ အရင်က ဒီနေရာဟာ နွားခြံဖြစ်တယ်။ ဦးဆေလားဟူစိန်နဲ့ သိမ်ကုန်းသူ ဒေါ်မိတို့က ဝိုင်တယ်။ သူတို့ရဲ့ ပထမသမီးက ဒေါ်အုကင်း၊ ဒုတိယသမီးက ဒေါ်ဘိဘိ၊ တတိယသမီးက ဒေါ်ပန်းခင်၊ စတုတ္ထသားက ဦးတင်မောင် တို့ဖြစ်တယ်။ ရမည်းသင်းမြို့ရဲ့ စနေထောင့်မှာ ဘုရားတည်နိုင်ဖို့အတွက်

တတိယသမီး ဒေါ်ပန်းခင်ကနေပြီးတော့ ဒီမြေကိုလှူခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ ကျုပ်ဒီမှာ အုတ်တံတိုင်းလုပ်နေတာ မပြီးသေးဘူး။ အုတ်တံတိုင်းခတ်ပြီးရင် တော်ပြီ။ ကျန်တာမလိုတော့ဘူး။ ဒီအုတ်တံတိုင်းဆိုတာ သာသနာမြေနဲ့ လူမသမာသူတို့ကို ကမ္ဘာခြားဖို့ကြိုးစားတာပဲ။ လူသားနေအိမ်တွေနဲ့ ရောနေရင် ပြဿနာရှိတယ်”

“ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၏ စ-၂-၁၉၉၈ နေ့စွဲပါ စာအမှတ် ၂၀၀/၁-၇- ဦးဘနှင့် ရမည်းသင်းခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး အခွန်တော်အမှုတွဲအမှတ် ၄/၉၃-၉၄ အရ သင်းကြီးအမှတ် ၁၅/ ၁၉၆၄ အရ ဆန်စေတီကျောင်းပရိသတ် (၁၀၇၃၃)ဧကကို ၁၃၆၀ ခု၊ နယုန်လဆန်း ၂ ရက်၊ (၂၇-၅-၁၉၉၈)မှာ သာသနာ့နယ်နိမိတ်အဖြစ် လွှဲပြောင်းပေးအပ်မှုကို လက်ခံရရှိခဲ့ပါ တယ်”

ဘုရားဝင်းအတွင်း၌ စေတီပေါင်း ၂၁ ဆူ သီတင်းသုံးမြန်းလျက်ရှိပြီး စေတီအားလုံးတွင် အရဟံနှင့် စဗေဝစေတီများမြှုပ်နှံလှူဒါန်းထားပါသည်။ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မှာ သုံးဆူဖြစ်၍ ရဟန္တာပေါင်း ခုနစ်ပါးဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် ဤစေတီတော်များအား အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ကိုးကွယ်ပူဇော်နည်း အကျိုးအာနိသင်များကို ဆရာတော်ကြီးမှ ထပ်ဆင့်ရှင်းလင်းမိန့်ကြားပေးပါသည်။

ဒီဘုရားစေတီတွေဟာ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဖြစ်တော်ပေါင်းတွေနဲ့ ပူးတွဲသံရပ်ဖော်ထားတာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် အစ-ကြီးကြွားဂါထာကို ရွတ်ဆိုကန်တော့သင့်ပါတယ်”

အဘယဇာတက မန္တန်တော်ကြီး

အစကြီးကြာ ၁၆ ခါတည်း၊ ဟင်္သာ ၉ ဖြစ်၊ ၆ ဖြစ်ထားရှိ၊ ကျေးညို ၃ ခါ၊ သံသာကြိုးဟိတ် ကရဝိက် ၅ လေးပါးကိန္နရီ၊ ဇာမဏီ ၁၅၊ မျောက်ကား ၁၀၊ ဆင် ၁၁၊ နွားဖြစ် ၁၄၊ ဧကေ သိန္နီဝ၊ ကျွဲအဋ္ဌနဲ့ သံမြ သာညောင်း ဥဒေါင်း ၂ ခါ၊ သာလိကာ သတ္တ၊ ဒွါဒေသ ကြတ်၊ ဝက်ကား ၁၃၊ ပေါင်းရုံးများစွာ၊ ၁၃၆ ဖြစ်ဝယ်၌ အန္တရာယ်တစ်၊ ဘေးမရှိသည့်၊ မြတ်မုနိလောင်း ဖြစ်တော်

ပေါင်းကို၊ ညွှန်ပြောင်းတုပ်ကွ၊ ပဏာမဖြင့် ကြည်စွာသဒ္ဓါရှိ ခိုးပါ၏ဘုရား။

“အင်းဂဏန်းရေးလျှင် အချိုးအစားမှာ ဂဏန်း၏ ခေါင်းပိုင်းတစ်ချိုး၊ ဂဏန်း၏အမြီးပိုင်း နှစ်ချိုးဖြစ်ရမည်။ အဘယဇာတက အင်းတော်ကြီး စီရင်ပြီးလျှင် မန္တန်ကြီးဖြင့် ကိုးခေါက်ဟိန်းရမည်။အင်းစီရင်စဉ်တွင် ဂဏန်းများကို မန္တန် လက်အလိုက် ရွတ်ဆိုပြီး စီရင်ရမည်။ အင်းကို ရေအိုးထဲ စိမ်ထား၍ ဖောက်ပါက သင့်မြတ်ကောင်းမွန်၏။ မီးပူဇော် ၍လည်း သင့်လျော်၏။

“အမှုအခင်းနှင့် ကြုံတွေ့သူတွေဟာ ဒေါင်းစေတီ မှာ အောက်ပါဂါထာနဲ့ ပူဇော်ရမယ်”

ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပွဘာသော
တံတံနမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ
ပထဝိပွဘာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝံသံ။

“မီးဘေးအတွက်ဆိုရင် ငုံးစေတီမှာ ဝဋ္ဋသုတ်ပရိတ် တော်ရွတ်ရမယ်။ မိုးလေဝသခေါင်းပါးတဲ့အချိန်မှာ ငါးစေတီ မှာ ငါးရုံမင်းပရိတ်ရွတ်နိုင်တယ်။ ဆန်ရေပေါင်း ပေါများ ကြွယ်ဝဖို့နဲ့ စားနပ်ရိက္ခာ မရှားပါးဖို့အတွက်ကို ဆန်စေတီ၊ ဆိုစေတီ၊ ပဒေါင်းစကြာဘုရား၊ ပန်းကန်ဘုရားတွေကို အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ပူဇော်နိုင်တယ်။ ဘေးရန်အန္တရာယ်ကင်းပြီး ယှဉ် ပြိုင်တိုင်း အနိုင်ရရှိဖို့အတွက် မြသလွန်စေတီကို ပူဇော်နိုင် တယ်။ သိုက်စက်-ပဋ္ဌာန်းစက်အတွက် ရွှေယဉ်မျှော်ဘုရား ကို ပူဇော်နိုင်တယ်။

“နေ-လဘုရားမှာ သာသနာပွဲတင်ပြီး ကိုယ့်ဗွေ နေ့နဲ့ ကိုက်ညီမယ့် မြန်မာလဆန်း (၁,၂,၃) ရက်အတွင်း သာသနာစောင့်နတ်မင်းကို ပွဲအပ်ပါ။ သာသနာစောင့်နတ် မင်းမှတစ်ဆင့် ဘုရားကိုလှူဖို့ပန်ကြားပါ။ ဒီအဓိဋ္ဌာန်ကို လုပ်တဲ့နေရာမှာ အချက်သုံးချက်နဲ့ ညီ ညွတ်ရမယ်။

၁။ အချိန်မှန်ရမယ်

နံနက် ၆ နာရီမှ ၇း၃၀ နာရီ အတွင်း လုပ်ရမယ်လို့ ဆိုလိုတယ်။ ဖြစ် နိုင်ရင် ၆း၄၀ နာရီမှ ၆း၅၀ နာရီအတွင်း ပြီးအောင်လုပ်ပါ။

၂။ နေရာမှန်ရမယ်

ဒီနေ-လဘုရားမှာ လုပ်ရမယ်လို့ ဆိုလိုတယ်။

၃။ စိတ်ဆန္ဒမှန်ရမယ်

ကိုယ်ဖြစ်ချင်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ပေါ့လေ။ ထိပေါက် ချင်တာလား။ ချမ်းသာချင်တာလား။ ဒီနေရာမှာ ဗားမဲ့ဆရာ တော်ကြီးရဲ့ အဆုံးအမတစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ လောဘစိတ်နဲ့ မလုပ်ရဘူး။ နေရာတကာကို ပြဋ္ဌာန်းစိတ်နဲ့ လုပ်ရမယ်တဲ့။ ဆိုလိုချင်တာက ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။ မဖြစ်ချင် မဖြစ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်ကြိုးစားရမှာက ကိုယ့်အလုပ်၊ အဲဒါကို သဘောပေါက်ဖို့လိုတယ်။

နောက်ပြီးရင် ရွှေမုဋ္ဌောဘုရား သုံးဆုပ်တံခါး အထက်မှာ စီရင်ထားတဲ့ နေ-ဝ စမကို အသက်ထက် တစ်ကြိမ် ပိုပြီးသောက်ရမယ်”

“ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီကိုတော့ ၇ ကြီးချင်း ရာထူး တက်ချင်ရင် ပူဇော်ရတယ်။ လက်ခမောင်းခတ်၍ သစ္စာ ကျိန်ဆိုပြီး သာသနာပွဲနဲ့ အလုပ်လုပ်ရင် ကိုးထောင်က ကြားတယ်။ (ကိုးပြည့်ထောင်က ကြားတယ်လို့ ဆိုလို တယ်)”

“စာစေတီမှာ နံနက် ၆း၄၀ မှ ၆း၅၀ အတွင်း အရုဏ်ဆွမ်းကပ်ပြီး အနေကဖာတင်ရမယ်။ ‘ဝရဗုဒ္ဓေါ၊ ဝရဓမ္မော၊ ဝရသံဃော၊ ဝရသရော၊ ဝရစေတော၊ ဝရဒေတု၊ ဝရေဟိမေ၊ ဝရံဝရံ’ ဒီဂါထာကို ရွတ်ရမယ်။ ဒါကတော့ အကြားအမြင် ထွက်ရပ်လမ်းကို ညွှန်ပြတယ်”

“ဝရဂါထာကို ကိုယ့်မွေးနေ့နဲ့ တိုက်ဆိုင်သော လဆန်း ၁၊ ၂၊ ၃ ရက်မှာ နံနက် ၆ နာရီကစပြီး တောင်နဲ့ မြောက်ကို တန်းလျှောက်ရင်းနဲ့ ရွတ်နေရမယ်။ နေတက် လာလိမ့်မယ်။ အနောက်က လဝင်သွားတာကိုလည်း မြင် ရမယ်။ နေထွက်၊ လဝင်အဓိဋ္ဌာန်လို့ ခေါ်တယ်။ လက အနောက်အရပ်နဲ့ ရာဟုထောင့်ကြားမှာ ဝင်တာ။ နေက အရှေ့အရပ်နဲ့ အင်္ဂါထောင့်ကြားထဲက ထွက်တာ။ အဲဒါ တစ်တန်းတည်းဖြစ်သွားတဲ့အချိန် (ထမ်းပိုးထမ်းလို့ခေါ် တယ်) အဲဒီလိုညီသွားတဲ့အချိန်မှာ အိမ်မြောင်နဲ့ တောက်တဲ့ တို့က အော်တယ်။ အိမ်မြောင်-တောက်တဲ့အော်ပြီဆိုရင် ခင်များလုပ်တာ သိဒ္ဓိဝင်ပြီ။ တောင်နဲ့မြောက်ကို လျှောက် ခိုင်းတာက နေ၊ လကိုမြင်အောင် မျက်လုံးကိုအလုပ်လုပ်

ခိုင်းတာ”

“ကြက်စေတီမှာ ကြက်မင်းဂါထာတော်ကို အချိန် ကိုက်ရွတ်ဆိုရင် ကိုယ်ပျောက်ရှိန်းရတယ်”

“ဥပြင် နတ္ထိမေ သရဏံ ဆာယံ၊ အဟံ ကာယံ ဆာယံ ဆာယံ၊ ဣဿရိ ယံ-ရတ္ထိယံ၊ ဩောင်းအယံမမ မေ သရဏံ ဆာယံ၊ ဘဝန္တု အံအံ ဩောင်း အဟံ အံအံ သမန္နေ မေ”

“အရှေ့အရပ်မှာ ရုက္ခစိုးစင်ရှိတယ်။ ရုက္ခစိုးဂါထာ တော်ကြီးကို ညစဉ် ၃၇ ခေါက်နဲ့ ၃၇ ရက်ပြည့်အောင် ရုက္ခစိုးစင်အောက်မှာ ရွတ်နိုင်ရင် အရာအားလုံး ပြည့်စုံ အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်”

ရုက္ခစိုးဂါထာတော်ကြီး

ဥပြင် ဘုမ္မတ္ထ ဒေဝံလာဘာမိ၊ ဥပြင် ဘုမ္မတ္ထ ဒေဝံ ဓနံ သုခံ လာဘံ ဘောဂဉ္စ ယာစာမိ သမ္ပတ္တိံ ဒေဟိမင်္ဂလာ။

ဥပြင် ရုက္ခဿ ဒေဝံ လာဘာမိ၊ ဥပြင် ရုက္ခဿ ဒေဝံ ဓနံ သုခံ လာဘံ ဘောဂဉ္စ ယာစာမိ သမ္ပတ္တိံဒေဟိမင်္ဂ လာ။

ဥပြင် အာကာသတ္ထ ဒေဝံလာဘာ မိ၊ ဥပြင် အာကာ သတ္ထ ဒေဝံဓနံသုခံ လာဘံ ဘောဂဉ္စ ယာစာမိ သမ္ပတ္တိံ ဒေဟိ သဗ္ဗဒါ။

“ကဲ ... ဒါလောက်ဆိုရင် ပြည့်စုံလောက်ရောပေါ့ ဒကာကြီး”

စာရေးသူသည်ဆရာတော် ဦးပညာဇေယျ ရှိသေစွာ ဦးချနှုတ်ဆက် ကန်တော့၍ လာရာလမ်းကို သွက်လက် ပေါ့ပါးသော ခြေလှမ်းများနှင့်အတူ ပြန်လာခဲ့ပါပေတော့၏။ အကြင်စာရှုသူများအနေနှင့်လည်း မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး တစ်ခေတ်မီအောင် သမိုင်းတွင်ရစ်သော ဆန်စေတီ (သို့ မဟုတ်) ကမ္ဘာဗေဒဗိမဏ္ဍိုင် ရွှေပြည်ဝင်ဘုရားစေတီ တော်သို့ လာရောက်ဖူးမြော်ပြီးလျှင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရောက်ကြ ခြင်းအားဖြင့် မိမိတို့၏ လိုရာဆန္ဒများ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ပြည့်စုံနိုင်ကြပါစေကြောင်း ဆုမွန်တောင်းလျက်။

ဣန္ဒာသယမဟိဒ္ဓိစေ ပေဒသုတေသီဆရာမျိုး

မြိုင်မြိုင်နယ်မှ

အလောင်းတော်ကသပ ရဟန္တာမထေရ်မြတ်၏ ခြေတော်ရာ

■ ဆွေမြင်သူ (ကြေး / ငြေ)

နိဒါန်း

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မင်းဘူးခရိုင်၊ မင်းဘူးမြို့နှင့်
၁၃ မိုင်အကွာရှိ ရွှေစက်တော် သစ်တောကြီးခိုင်းအတွင်း
နေ့စက်တော်ရာ ဘုရားပွဲအား စည်စည်ကားကား ကျင်းပ
နေချိန်တွင် အထက်စက်တော်ရာ၊ အောက်စက်တော်ရာ

ဟူသည် ရှင်တော်ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ခြေတော်
ရာအစုံကို ရဟန်းရှင်လူများ ဖူးမြော်ကန်တော့နေကြသည်
ကို သာဓုအနုမောဒနာပြုမိပါသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင်
မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အဂ္ဂမဟာသာဝက ဓူတင် ၁၃ ပါး
အပြည့်အစောင်၊ သင်္ကတော်ရာကျော် ရှည်တော်မူခဲ့သည်
ပထမသင်္ဂါယနာစဉ် အရှင်မဟာကသပမထေရ်မြတ်ကြီး

၏ ခြေတော်ရာကိုလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာကလျာဝင် သူတော် စင်အပေါင်း သိရှိဖူးမြော်နိုင်ကြစိမ့်သောငှာ စေတနာဖြင့် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

အလောင်းတော်ကဿပနှင့် ပေါင်းလောင်းမဟာ တဿပ

စာရေးသူသည် “ပေါင်းလောင်း အရှင်ကဿပမှ သည် အလောင်းတော်ကဿပဆီသို့” ဟူသော ခေါင်းစဉ် ဖြင့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးသားပေးပို့ခဲ့ပါသည်။ အချို့က အလောင်းတော်ကဿပကို ပေါင်းလောင်းမဟာ ကဿပ ဟု မှုကွဲဆိုကြသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ အလောင်းတော် ကဿပ၏ ရုပ်ကလာပ်တော် တည်ရှိသည်ဆိုသော လိုဏ် ဂူမှာ ယခု ခြေတော်ချခဲ့ရာနေရာနှင့် နယ်မြေချင်း ဆက်စပ် လျက်ရှိသဖြင့် ရဟန္တာမထေရ်မြတ်တစ်ဦးတည်းသာ ဖြစ်ပါ ချိမ့်မည်။

ခြေတော်ရာ၏ တည်နေရာ

အလောင်းတော်ကဿပ၏ ခြေတော်ရာကို ရှာဖွေ တွေ့ရှိခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားအံ့ဩဖွယ်ရာ၊ ကြည် ညိုစရာများအား လျှို့ဝှက်ဆန်းပြားစွာ ကြားသိခဲ့ပါသည်။ သမိုင်းကြောင်းကို ကောက်ရပါသော် အထက်တွင်ဆိုခဲ့ သည့်အတိုင်း မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့ နယ်အတွင်းရှိ “ကန်ယာကောင်း” ဟူသည့် ရွာကြီးတစ်ရွာ ကို အခြေခံရပါမည်။ ယင်းရွာကြီး၏အနီး “ကျောက် သလင်း” တောင်မြတ်ရှိ “ပါဒစကြာစေတီ” တွင် အလောင်း တော်ကဿပရုပ်-နွဲ့၏ခြေတော်ရာကို ပူဇော်ထားရှိပါ ကြောင်း ပဏာမတင်ပြအပ်ပါသည်။

ကန်ယာကောင်းရွာအကြောင်း

ယခု ကန်ယာကောင်းရွာဟု တရားဝင်စာရင်း ပေါက်သောရွာကို ရှေးယခင်က “ကန်ညာကောင်း” ဟု ခေါ် တွင်ခဲ့သည်။ တစ်ခုသောရေကန်ကြီး၏ အညာဘက် (အထက်ဘက်) မှ သီးနှံစိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ရန် ကောင်းမွန် သော မြေကို ရွာတည်ရန်ရွေးချယ်ခဲ့ရာမှ ကန်ညာကောင်း

ဟူ၍ သမုတ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရွာ၏သက်တမ်းမှာ အနှစ်တစ်ရာကျော်ခဲ့ပြီး ယခု ကန်ယာကောင်းရွာမှာ အိမ် ခြေ ၁၅၀၊ လူဦးရေ ၅၀၀ ခန့်ရှိ၍ ကျေးရွာသား/သူများ သည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းဖြင့်အဓိက အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းပြုကြသည်။

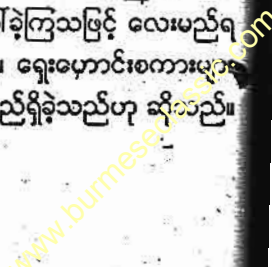
မူလ ကန်ညာကောင်းရွာမှ အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက် ထက်က ထိုအရပ်ဒေသ၌ ပြန်နွဲ့တည်ရှိသော ဣန္ဒေအိမ် ခြေများနှင့် ရပ်သူရွာသားများကို တစ်ပေါင်းတည်းစုစည်း၍ တစ်ရွာတည်း တည်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရည်ရွယ်ချက် မှာ ၁၂၄၇ ခုနှစ်၊ သီပေါင်မင်းပါတော်မူပြီးနောက် ဗိုလ် ကွယ်၊ ဗိုလ်သာခိုင် အပါအဝင် ဒေသခံမျိုးချစ်သူရဲကောင်း များက သူ့ကျွန်မခံတော်မာန်ဖြင့် အင်္ဂလိပ်တပ်များကို တိုက် ခိုက်ချေမှုန်းရန် သူပုန်ထခဲ့ကြရာ ဗိုလ်ကွယ်တို့၏ လက်ချက် ကြောင့် အဖက်ဖက်က အထိနာခဲ့ရသဖြင့် သူပုန်များကို လက်ရမဖမ်းမိသည့်အဆုံး ဥပါယ်တံမုည့်ဖြင့် နယ်မြေကို အုပ်စိုးရန်ကြံစည်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမှစ၍ ကန်ညာ ကောင်းရွာဟူ၍ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

တောင်လေးတောင်နှင့် လေးမည်ရ ကျောက် သလင်းတောင်

ကန်ယာကောင်းရွာကို တောင်လေးလုံးဝန်းရံထား သည်ဟု ဆိုသည်။ ယင်းတို့မှာ -

- အရှေ့ဘက် - ရှင်မတောင်၊
- အနောက်ဘက် - ကျောက်သလင်းတောင်၊
- အရှေ့မြောက် - မြိုင်တောင်၊
- အနောက်မြောက် - နှမ်းစကျင်းတောင်။

ယင်းတို့အနက် ကျောက်သလင်းတောင်သည် အမြင့်ပေ ၁၂၂၂ ရှိ၍ ပခုက္ကူနှင့် မြိုင်မြို့အကြား (ပခုက္ကူ မြို့၏အနောက်မြောက်ဘက် ၂၁ မိုင်အကွာ၊ မြိုင်မြို့၏ အနောက်တောင်ဘက် ၇ မိုင်အကွာ) တွင် တည်ရှိ၏။ ကျောက်သလင်းတောင် (သို့) ကျောက်စလင်းတောင်ကို ရွှေသလင်းတောင်၊ ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိတောင်၊ ပါဒစကြာတောင် ဟူ၍လည်း အစဉ်အဆက်ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသဖြင့် လေးမည်ရ ကျောက်သလင်းဟု ဆိုနိုင်သည်။ ရှေးမှောင်းစကားများ အရ ကမ္ဘာဦးအစကတည်းက တည်ရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ကျောက်သလင်းတောင်၏ မြောက်ဘက်တွင် အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ နှမြားတော် နရပတိစည်သူ မင်း တည်ထားခဲ့သော ဘုရားတစ်ဆူရှိသည်။ နရပတိစည် သူမင်းသည် မြို့သာနယ်၊ သက္ကလကျေးရွာမှ ဦးရွှေခန့်၏ သမီး မစောဖြူအား တွေ့ကြုံစုံမက်၍ ကောက်တော်မူခဲ့ရာ ဆုတော်လာဘ်တော် အမြောက်အမြား ပေးသနားခြင်း ခံရသော ဦးရွှေခန့်က ထိုရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားကို ဌာပနာ၍ မူလစေတီကိုရံပြီး ၁၃ တောင်ဘုရား တည်ထား ကိုးကွယ်သည်။ ယခု “စတုဒိသာပြည်လုံးချမ်းသာ” ဘုရား ဟု အများသိကြသည်။

ကျောက်သလင်းတောင်၏ တောင်ဘက်ကုန်းပေါ် တွင်ကား သလင်းတောင် သာသနာ့ပြုအရှင်မြတ် “ဆရာ တော် ဦးဟိက္ခ” ၏ ဒေသနာကျမ်းများ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ သော “ဗေဒိရတနာ” ဘုရားကို ဖူးမြော်မြင်နိုင်ကြပါသည်။

ဆရာတော် ဦးတိက္ခနှင့် ကျောက်သလင်းသာသနာ

ကျွဲတဲကျေးရွာ၊ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ၊ ကမ္မ ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တတိက္ခ ဆရာတော်ကြီးသည် အသက် ၁၃ နှစ်သားအရွယ်ကတည်းက ကိုရင်ဝတ်ခဲ့၍ အသက် ၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ပခုက္ကူမြို့ရှိ မဟာဝိယောရာမ စာသင်တိုက်(အရှေ့တိုက်)၌ ပရိယတ္တိ စာပေများ သင်ကြားခဲ့သည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၂ ခုနှစ်တွင် မြင်းခြံမြို့ ကျေးဇူးရှင် စွန်းလွန်းဆရာတော် ဘုရားကြီးထံပါး၌လည်းကောင်း၊ ၁၃၁၃ ခုနှစ်တွင် မဟာ စည် နယ်လှည့်ဓမ္မကထိက ဦးပညာဝါ၏ တရားစခန်း၌ ထည်းကောင်း ၁၃၁၄ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့ မဟာစည်သာ သနာ့ရိပ်သာ၊ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရှေ့မှောက် ၌လည်းကောင်း ပဋိပတ္တိကျင့်စဉ်အားဖြင့် တရားအားထုတ် ကျင့်ကြံ၍ သတိပဋ္ဌာန်ဘာဝနာများ ကျင့်ပွားခဲ့သည်။

ဆရာတော် ဦးတိက္ခ၏ ဆန်းကြယ်သောအိပ်မက်

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၄ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့် ကျော် ၁၂ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ည၌ ၁ နာရီကျော်အချိန်တွင် ဆရာတော်သည် တုံးတုံးလှဲအိပ်လိုက်မိရာမှ ၂ နာရီခန့်၌ မကြာစမှ ထူးကဲတိုက်ဆိုင် သည်းဆိုင်ဆူပွက် အိပ်မက်တစ်

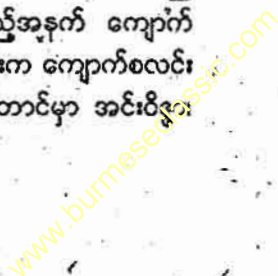
ခုကို မြင်မက်ပါလေသည်။

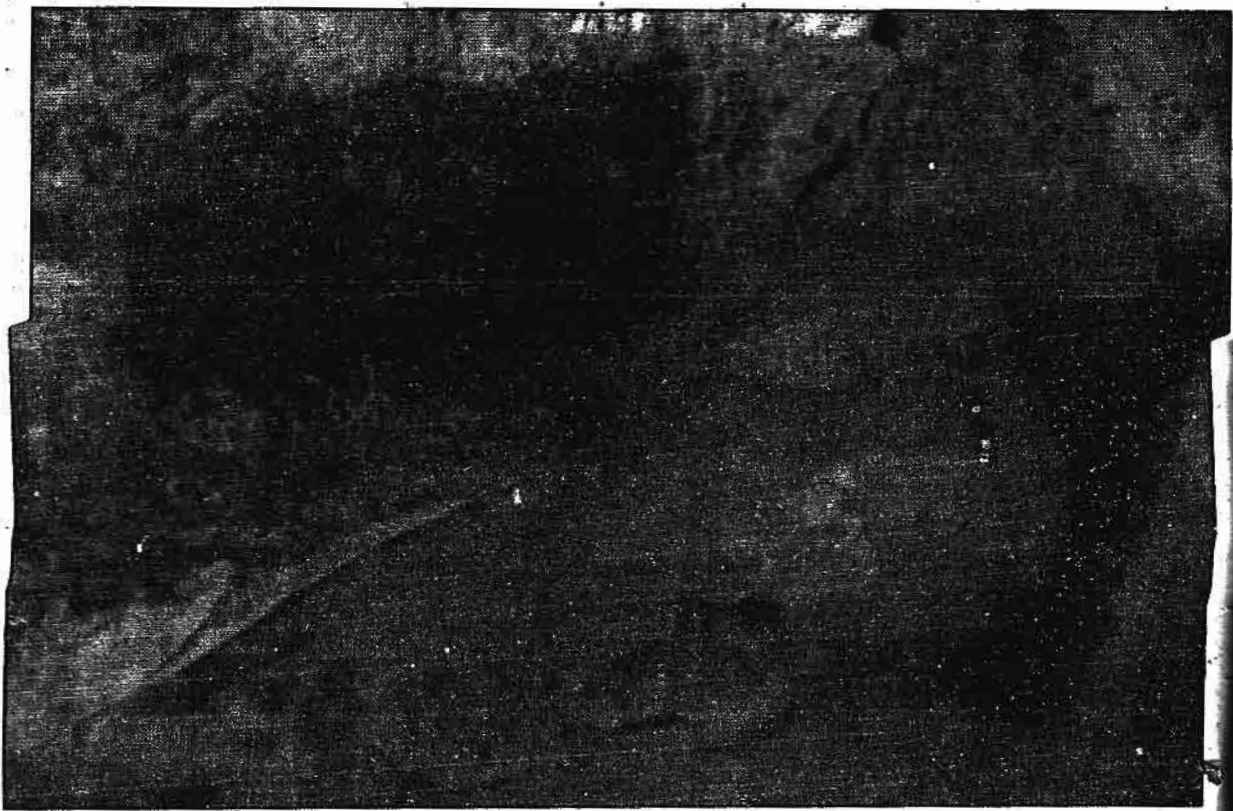
အိပ်မက်ထဲတွင် ဆရာတော်သည် ကျွဲတဲရိပ်သာ၌ ကျိန်းစက်နေရာမှ ကျောက်သလင်းတောင်ဆီသို့ ဖြန်းခနဲ ရောက်သွားပြီး အရှေ့မြောက်ဆီမှ တောင်ခြေကိုပတ်၍ ခြေလျင်လျှောက်သွားစဉ် ရုပ်ဒြပ်အကောင်မမြင်ရဘဲ အသံ ချည်းသက်သက်ကြားလိုက်ရသည်မှာ “အောက်နိုင်ငံက မင်းမျိုးမင်းနွယ် မောင်နှမတို့သည် ဘုရင်၊ ဝိပုရာ၊ မိဘများ စစ်ရှုံးပြီး ရန်သူများက မောင်ဖြစ်သူကိုဖမ်းမိ၍ သတ်လိုက် ကြသဖြင့် တောင်စောင့်နတ်ဖြစ်ရရှာကြောင်း၊ နှမမမျာ လည်း အရှေ့တောင်ဘက် ထွက်ပြေး၍ ဝေ့ငင်ကြားထဲ မှာပုန်းခိုရင်း ခရီးကပန်း၊ အစာရေစာပြတ်ဖြစ်နေရာမှ မောင်ဖြစ်သူ သေဆုံးသွားသည်ကို သိသွားသည့်အခါ ရင်ကွဲနာကျပြီး ခန္ဓာရပ်စဲ သေပွဲဝင်ကာ အရှေ့တောင်ပိုင် သခင်မ ဖြစ်ခဲ့ရကြောင်း၊ နှမဖြစ်သူကွယ်လွန် သည့်နေရာ တွင် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် လွမ်းစေတီတစ်ဝဂ္ဂဘုရား တည်ထားခဲ့ကြောင်း” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

အသံနှင့်တစ်ပြိုင်တည်း ဆိုသလို မရှေးမနှောင်း၌ ဆရာတော်သည် အဆိုပါလွမ်းစေတီသို့ ရောက်သွားပြီး လွမ်းစေတီမှ မြောက်ဘက်တောင် စောင်းအတိုင်းသွား၍ အရှေ့မြောက်ဘက်လှည့်လိုက်ရာ ချုံနွယ်ပေါင်းထဲရှိ ကျောက်ဖျာတစ်ချပ်ပေါ်တွင် ခြေရာကြီးတစ်ခုကို အထင် အရှား တွေ့လိုက်ရသည်။

(ယင်းခြေရာမှာ တောင်စောင့်နတ် (သို့) ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တစ်ပါးပါး၏ ခြေရာလား၊ ငါအိပ်မက်မက် နေတာလား၊ တကယ်ဖြစ်နေတာလား)ဟု ဝေဖန်စဉ်းစားနေ ဆဲမှာပင် မြောက်ဘက်မှ ဘုရားတည်ရာသို့ ဧွေခနဲရောက် သွားပြန်ပါသည်။ ဤတွင် ဘုရားရင်ပြင်၌ ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးနှင့်တွေ့ရ၍ ဆရာတော် ချက်ချင်းသွားရောက် ဝတ် ဖြည့်လိုက်မိရာ (အသက်ငါးဆယ်ခန့်ရှိ၍ နီညိုရောင် သက်န်းဆင်မြန်းထားသော) ဘုန်းကြီးက ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ကြားခဲ့လေသည်။

“သည်တောင်သည် သာမညတောင်မဟုတ်ဘဲ ကမ္ဘာဦးအစက စိန်၊ သံန္တာ၊ ကျောက်သလင်း စသည် အဖိုးတန်ရတနာများစွာ ထွက်ရှိသည့်အနက် ကျောက် သလင်းအများဆုံးထွက်ကြောင်း၊ ရှေးက ကျောက်စလင်း တောင်ဟု ခေါ်ကြကြောင်း၊ သည်တောင်မှာ အင်းဝိဒ္ဓါး

အလောင်းတော်ကဿပ ခြေတော်ရာ

ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ မန္တန်ဝိဇ္ဇာ၊ သံဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါးဝိဇ္ဇာတို့ စုပေါင်းရောက်ရှိသည့် နေရာဖြစ်ခြင်းကြောင့် နောင်တစ်ခေတ်မှာ ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိတောင်ဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း၊ (အနောက်မြောက်ဘက်သို့ လှည့်၍ လက်ညှိုးထိုးပြရင်း) အလောင်းတော်ကဿပ ရဟန္တာမြတ်ကြီးသည် သည်တောင်ကိုကြွလာပြီး ခေတ္တသီတင်းသုံးနေထိုင်ဖူးကြောင်း ခြေပါဒနှစ်လီဖြင့် လှည့်လည်ရာတောင်ဖြစ်၍ ပါဒစကြိုတောင်ဟု အမည်တွင်ခဲ့ကြောင်း၊ ခြေရာတစ်ခုရှိသည်တို့ ပိုင်းခြား၍ မှတ်သားစေလိုကြောင်း ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ စကားအဆုံးတွင် ဘုန်းကြီးလည်းပျောက်၊ တောင်၏မြင်ကွင်းလည်းကွယ်၊ ဆရာတော်လည်း ကျိန်းရာမှ နိုးသွားလေသတတ်။

အိမ်မက်အရ ခြေတော်ရာရှာပုံတော်

ဆရာတော်သည် မြိုင်မြို့တွင် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်

လျက်ရှိသော ကန်ယာတောင်သူကြီး၊ ဦးကိုလေးထံ အိပ်မက်ထူးမက်ပုံကို စာရေး၍ စာတိုက်မှ ပို့လိုက်လေ၏။ ဦးကိုလေးသည် ဆရာတော်ထံ လာရောက်တွေ့ဆုံပြီး နောက် ရွာသူရွာသား၊ ဒကာများနှင့် အတူတကွ ခြေတော်ရာကို ရှာဖွေကြသော်လည်း အမောသာအဖတ်တင်ခဲ့ပြီး အိပ်မက်ထဲမှ ခြေတော်ရာကို ရှာမတွေ့ပေ။ သို့သော် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၅ ခုနှစ်တွင် ဥပုသ်သည်များ၏ နဝကမ္မအလှူများဖြင့် တောင်ပေါ်တွင် ဖရစ်တစ်လုံးနှင့် ရေလှောင်ကန်တစ်ခု တည်ဆောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

၁၃၂၆ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလ သင်္ကြန်အခါသမ္ပယတတွင် ဆရာတော်သည် ဦးနေက္ကနှင့် ဦးသုမနအမည်ရှိ ဦးပဉ္စင်းနှစ်ပါးကို တောင်ပေါ်သို့ပို့၍ တစ်ပါးကို သီလပေးရေစက်ချ တစ်ပါးကို တရားအားထုတ်စေခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် သံဃာ့နာယကကြီးများက တောင်တော်ကို စောင့်ရှောက်ရန်လိုအပ်ကြောင်း မိန့်ကြားလာကြသဖြင့် ရဟန်းဒါယကာ

www.burmeseclassic.com

ဦးဖိုးငြိမ်းအား ကိုရင်ကြီးအဖြစ် သက်န်းစည်း၍ တောင်ပေါ်တွင် တာဝန်ပေးထားလိုက်သည်။

၁၃၂၆ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း ၁၀ ရက် ညနေတွင် ဦးဖိုးငြိမ်းတစ်ဖြစ်လဲ ကိုရင်ကြီးသည် ဝိဇ္ဇာမဟာဒွိတောင်ပေါ်ရှိ "စတုဒိသာ ပြည်လုံးချမ်းသာစေတီ"ကို တက်ရောက်ဖူးမြော်ပြီး ပြန်အဆင်း၌ သန်းပင်၊ ကျွန်းပေါင်းနွယ်ပင်များ လေးဘက်လေးတန် ဖုံးအုပ်နေသော ချုံတစ်ချုံအတွင်းသို့ ထင်းအလိုငှာဝင်ဆွဲရာ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများကြားမှ ကျောက်သားကျောက်ဖျာပေါ်မှာ ပကတိ လူခြေရာအတိုင်း ထင်ရှားပြတ်သားစွာပေါ်နေသော ခြေရာကို တွေ့မြင်မိတော့သည်။ ကိုရင်ကြီး ဒါယကာများကို အသိပေးလိုက်ရာမှ အုတ်အော်သောင်းနှင့်ဖြစ်ကုန်ပြီး ဆရာတော်ဗဟိဒ္ဓိ နားပေါက်၍ ယင်းခြေရာကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးကြည့်ရှုသည်။ ထိုအခါကျမှ ဆရာတော်အိပ်မက်ထဲက မြင်ကွင်း၊ အိပ်မက်ထဲကနေရာ၊ အိပ်မက်ထဲက ကျောက်ဖျာ၊ အိပ်မက်ထဲက ခြေတော်ရာကို ရင်သပ်ရှုမော့ အံ့ဩစရာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် ရဟန်းရှင်လူအများ အမှန်တိကယ်ဖူးတွေ့နိုင်ကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အထွေထွေ

အလောင်းတော်ကဿပ မထေရ်မြတ်၏ ခြေတော်ရာမှာ လက်ဝဲခြေတော်ရာဖြစ်၍ အရှည်သန်တောင် ၁၁ လက်မခန့်ရှိပါသည်။ ဆရာတော်သည် ၁၃၂၇ ခုနှစ် သင်္ကြန်မလွန်မီမှာပင် ခြေတော်ရာပေါ်၌ တိုင်လေးတိုင်စိုက်၍ သွပ်မိုးဆောင်နှင့် ပူဇော်ထားခဲ့သည်။ နေချင်းညချင်း နတ်ဘုံနတ်နန်းများ ပေါ်ပေါက်သလို ဝင်းလက်ဆောက်ပလာသော ကျောက်သလင်းတောင်တစ်ခွင်ဝယ် ဆရာတော်ဘုရားနှင့် တပည့်ဒါယကာများစုပေါင်း၍ သာသနာတော်ကြီး အခွန်ရှည်ကြာစွာ ထွန်းကားပြန့်ပွားစေရေးအတွက် သာသနိကအဆောက်အအုံများကို ဘက်စုံကြီးပမ်း တည်ဆောက်ခဲ့ကြပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရား ကြပ်မတ်ဦးဆောင်လျက် တည်ဆောက်ပြုပြင်ခဲ့သော ဘုရားပုထိုးများမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

- (၁) ပါဒစကြာ အောင်ဆုပန်စေတီ (ခြေတော်ဘုရား)၊
- (၂) မဟာဗောဓိဘုရား (ဉာဏ်တော် ၁၃ တောင်)၊
- (၃) စတုဒိသာ ပြည်လုံးချမ်းသာဘုရား (တောင်ပေါ်ထိပ်)၊
- (၄) ဝိဇ္ဇာကျောင်းနှင့် ကိုရင်ကြီးကျောင်း၊
- (၅) တိုက်ကျောင်း နှစ်ကျောင်း၊
- (၆) ဇရပ်ခြောက်ဆောင်၊
- (၇) နတ်မောင်နမူနတ်ကွန်း (မောင်ခင်ရွှေ၊ မခင်မေ)။

နိဂုံး

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်အပေါင်းတို့၊ ဝေသာရ၊ ဝေဘူရ၊ သုနန္ဒရ တောင်သုံးလုံးတည်ရာ ကနိနယ်ရှိ အလောင်းတော်ကဿပမထေရ်မြတ်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တောင်သို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြည့်ညိုရင်း မြိုင်မြို့နယ်၊ ကန်ယာကောင်းရွာအနီး ကျောက်သလင်းတောင်ပေါ်ရှိ ပါဒစကြာအောင်ဆုပန်စေတီနှင့် အလောင်းတော်ကဿပရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကြီး၏ ခြေတော်ရာတို့လည်း ဖူးတွေ့ကြည့်ညိုနိုင်ပါကြောင်း သတင်းကောင်းပါး၊ ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

ဝန်ခံချက် ။ ။ ကျွတ်သာသနာ့ ရိပ်သာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန စရိယဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တတိက္ခ၏ မိန့်ကြားချက်အပေါ် အခြေခံ၍ စီစဉ်ရေးသားခဲ့သော ညီညီနိုင်၏ မှတ်တမ်းအား မှီငြမ်းပါသည်။

ကျေးဇူးတင်လွှာ ။ ။ ညီညီနိုင် မှတ်တမ်းတင်သည့် ပါဒစကြာအောင်ဆုပန်စေတီ ဘုရားသမိုင်း(အကျဉ်း) စာအုပ်အား လွှဲပြောင်းပေးပို့၍ ဆောင်းပါးရေးသားရန် တိုက်တွန်းအကြံပြုသော ဦးတင်ဝင်း၊ လက်ထောက်ဥက္ကဋ္ဌကြားရေးမှူး(ငြိမ်း)၊ အထက်မြန်မာပြည် ကြေးတိုင်နှင့် မြေစာရင်းဦးစီးဌာန မန္တလေးအား ကျေးဇူးဥပကာရ တင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ဆွေမြင့်သူ(ကြေး/ ငမ္)
၀၉-၂၁၁၀၁၀၀

မေတ္တာယတြာနှင့် ဓမ္မစေတီတည်

မောင်စစ်ကြည်(ပန်းတနော်)

ယခုအခါ လူ့ကမ္ဘာ၌ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်များပြည့်စုံ တော်မူကြကုန်သော ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များ၏ ကြီးစားအားထုတ်မှုစွမ်းအားကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာတော်မှာ တည်တံ့ပြန့်ပွားတော်မူလျက်ရှိပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာတော် တည်တံ့ပြန့်ပွားအောင် ဆောင်ရွက်တော်မူလျက်ရှိသော သံဃာတော်များတွင် ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တပညာသာမိလည်း ပါဝင်ပါသည်။

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပညာသာမိသည် ဧရာဝတီတိုင်း၊ မအူပင်ခရိုင်၊ ပန်းတနော်မြို့၊ အရှေ့ပိုင်းရပ်ကွက်အတွင်းရှိ သာသနဟိတရာမပုခမ်းကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ဦးစီးပံဇာနု နာယကဆရာတော်ဖြစ်သကဲ့သို့ နိုင်ငံတော်ဗဟိုသံဃဝန်အောင် ဆရာတော်လည်းဖြစ်၊ မဟာသဗ္ဗမ္မဇောတိကတွေ့တော်ဆပ်ကပ်ပူဇော်တော်မူခြင်း ခံခဲ့ရပြီးသော ဆရာတော်ဘုရားကြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တပညာသာမိ

ထားစေ၍ ပွားများအားထုတ်တော်မူ
လျက်ရှိသော မေတ္တာယတြာနှင့် ဓမ္မ
စေတီတည်တော်မူပုံကို သံဃာတော်
များ ရှင်သာမဏေများ၊ သီလရှင်များ၊
ယောဂီများ၊ တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိ
ကာမများ၊ ခုနစ်နေ့သားသမီးများ သိရှိ
လိုက်နာကျင့် ကြံအားထုတ်နိုင်စေရန်
ဆရာတော်ကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ဖော်
ပြပါသည်။

မေတ္တာယတြာ

တစ်နေ့လျှင် နံနက်၊ သို့မဟုတ်
ည အနည်းဆုံးတစ်ကြိမ် မြတ်စွာဘုရား
အား သောက်တော်ရေ ဆီမီး၊ ဖန်း
စသည်တို့ကို လှူဒါန်းပါ။ လှူဒါန်းပြီး
ဘုရားရှိခိုးပါ။ သီလဆောက်တည်ပါ။
မေတ္တာပို့ပါ။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏
ရင်ငွေတော်ကို ယပ်တောင်ဖြင့် တနင်္ဂ
နွေသားသမီး ၆ ချက်၊ တနင်္လာသား
သမီး ၁၅ ချက်၊ အင်္ဂါသားသမီး ၈
ချက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး ၁၇ ချက်၊ ကြာ
သပတေးသားသမီး ၁၉ ချက်၊ သော
ကြာသားသမီး ၂၁ ချက်၊ စနေသားသမီး
၁၈ ချက် ယပ်ခတ်ပါ။

ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ရင်
တွင်း နှလုံးတွင်း အေးမြချမ်းသာသလို
သာတို့သမီးတို့ ရင်တွင်း နှလုံးတွင်း
ဇာဏ် အေးမြချမ်းသာကြပါစေဟု ဩဒိ
ဿမေတ္တာပို့ပါ။

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ရင်တွင်း၊
နှလုံးတွင်း အေးမြချမ်းသာသလို တိုင်း
အပြည်သား ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့၏

ရင်တွင်း၊ နှလုံးတွင်းလည်း အေးမြချမ်း
သာကြပါစေဟု အနောဒိဿမေတ္တာ
ပို့ပါ။

ဓမ္မစေတီတည်ရန်

ဓမ္မစေတီတည်တော်မူရန် ဗုဒ္ဓ
သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
သံယံသရဏံဂစ္ဆာမိဟု အုတ်မြစ်ချပါ။
ဣတိပိသော ဘဂဝါ အရဟံ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊
သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနတ္တရော
ပုရိသ ဒဗ္ဗသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာ
န၊ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါဟု စေတီတော်၏လုံး
ပတ်တော်ကိုတည်ပါ။

ပု၊ ဓိ၊ အာဟု ထီးတော်၊ ငှက်
မြတ်နားတော်၊ စိန်ဖူးတော်တို့ကို စေတီ
တော်တွင် ဆပ်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။

ထို့နောက် . . . ဟေတုပစ္စယော၊
အရမ္ပဏပစ္စယော၊ အဓိပတိပစ္စယော၊
အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊
သဟတတပစ္စယော၊ အညမညပစ္စ
ယော၊ နိဿယပစ္စယော၊ ဥပနိဿယ
ပစ္စယော၊ ပုရေတတပစ္စယော၊ ပစ္ဆာတ
တပစ္စယော၊ အာသေဝနပစ္စယော၊ ကမ္မ
ပစ္စယော၊ ဝိပါကပစ္စယော၊ အာဟာရ
ပစ္စယော၊ ဣန္ဒြိယပစ္စယော၊ ဈာနပစ္စ
ယော၊ မဂ္ဂပစ္စယော၊ သမ္ပယုတ္တပစ္စ
ယော၊ ဝိပွယုတ္တပစ္စယော၊ အတ္ထိပစ္စ
ယော၊ နတ္ထိပစ္စယော၊ ဝိဂတပစ္စယော၊
ဇာဝိဂတပစ္စယောတိဟူသော ပတ္တန်း
ဒေသနာတော်မြတ်ကြီးကို ရိုသေလေး
စားစွာ ရွတ်ဆိုပူဇော်တော်မူခြင်းဖြင့်

စေတီတော်မှ ရောင်ခြည်တော်များ
လွှတ်ပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက် ။ သရဏံ၊ ဂုဏ်
တော်ကိုးပါး၊ ပုဒိအာနှင့် ပတ္တန်းဒေသနာ
တော်ကို အနည်းဆုံးတစ်ခေါက်စီ ရွတ်
ဆိုပူဇော်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

သစ္စာဆိုရန်

ဓမ္မစေတီ တည်ထားကျီးကွယ်ပါ
၏။ ဤသို့ မှန်ကန်စွာ ဆိုအပ်သော
သစ္စာစကားကြောင့် ရေသတ္တဝါ၊ ကျန်း
သတ္တဝါတို့ ကျန်းမာရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်
ကြပါစေ။

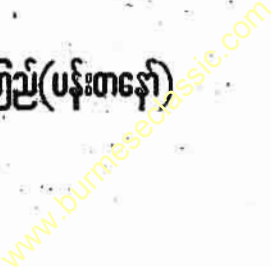
ဤသစ္စာ၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်
ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကယ်
အပေါင်းတို့သည် ကျန်းမာရွှင်လန်းဝမ်း
မြောက်ကြပါစေ။

ဤသစ္စာ၏တန်ခိုးတော်ကြောင့်
ခုနစ်ရက်သားသမီး၊ လူ၊ ရှင်၊ ရဟန်း၊
အပေါင်းတို့ ကျန်းမာရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်
ကြပါစေ။

ဤသစ္စာ၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်
ဝိဇ္ဇာအပေါင်းတို့၊ နတ်ဒေဝါအပေါင်းတို့၊
သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့ ကျန်းမာရွှင်
လန်းဝမ်းမြောက်ကြပါစေ။

ဤသစ္စာ၏တန်ခိုးတော်ကြောင့်
ဘုရားတပည့်တော်၏ စိတ်သန္တာန်၌ ဗုဒ္ဓ
စက်တည်ပါစေသတည်း။ ဓမ္မစက်တည်
ပါစေသတည်း။ သံယစက်တည်ပါစေ
သတည်း။

မောင်စစ်ကြည်(ပန်းတနော်)

စမတစ်ထောင် ရသေ့တောင်

၏

ထူးခြားမှုများနှင့် ရသေ့ကြီးဘိုးဝဏ္ဏသိပ္ပံလက်ရ၏ ဒါနအား

မြမဇူဝေ(ကျုံမင်း)

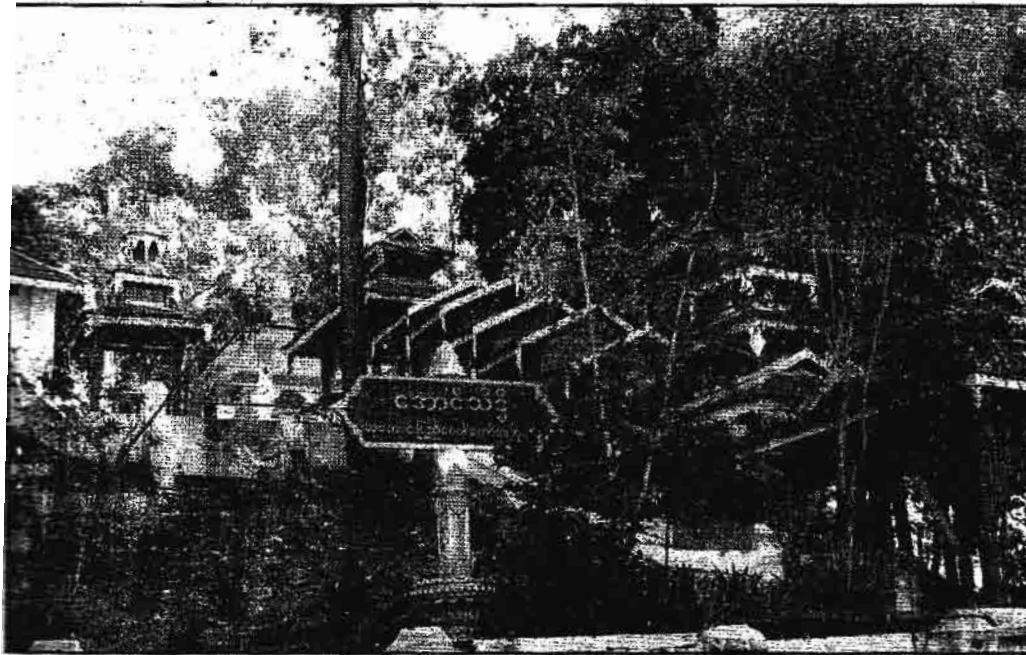
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ လယ်ဝေးမြို့နယ် သာဝတ္တိမြို့သည် စာရေးသူ၏ ညီကိုမောင်နမများ နေထိုင်ကြရာ မြို့လေးဖြစ်၍ မကြာခဏဆိုသလို ရောက်ခဲ့ရပြီး ရောက်သည့်အခါ၌လည်း အေးအေးဆေးဆေးနေပြီး သာဝတ္တိမြို့တွင်းမြို့ပြင်မှ ဘုရားစေတီ၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများသို့ ရောက်အောင်သွားလေ့ရှိပါတယ်။ ပို၍သွားဖြစ်သည်က ညီမလေးအိမ်နှင့် ခြံတစ်ခြံကျော်မှ အများအခေါ် သာဝတ္တိတောင် (ခေါ်) ရသေ့တောင်သို့ နေ့စဉ် ရောက်ရှိပါသည်။

ရသေ့တောင်တွင် တည်ရှိကိန်းဝပ်နေသော “စမတစ်ထောင်” စေတီကို ကျွန်မတို့ခြံထဲကနေ လှမ်းမြင်နေရပြီး ညအခါမှာလည်း ဆီမီးရောင် နီကြင်ကြင်လေးနှင့် လေအလာမှာ ဆည်းလည်း သံလေး လွင့်ပျံ့နေသံကိုပါ ကြားနေရပါသည်။ လူသူအသွားအလာ အလွန်နည်းသောကြောင့် ကျွန်မအဖို့ သွားသာသွားနေရပါတယ်။ ဘယ်လိုသော သမိုင်းစဉ်နှင့် တည်ခဲ့သည်ကို ယခင်က မေးမရသည့်အတွက် ရောက်ရုံသာ သွားခဲ့သည့်သဘောပါ။

သို့သော်လည်း ယခုတော့ သိခွင့်ကြုံရန်

အဘဘိုးဝဏ္ဏ ရုပ်တု

အောင်သိန္နီ
ဆုတောင်းပြည်
စေတီတော်သို့
အတက်စင်္ကြံ

အကြောင်း ဖန်လာခဲ့သောအခါ သိခဲ့ရပြီး စိတ်လည်းဝင်စား
သွားခဲ့တာကြောင့် လေ့လာမေးမြန်းမိခဲ့ပါတယ်။ ဒေသခံ
မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ဖခင် အသက် ၉၇ အရွယ် အဘဦးအုံးက
သူ့သိသမျှ ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်သော
အခါ သိရှိသူများနှင့် စာပေများမှဟစ်ဆင့် ဝိဇ္ဇာ၊ ဇော်ဂျီများ
အကြောင်း လေ့လာမိသောအခါ ပို၍ပြည့်စုံစွာ သိခဲ့ရပါ
တယ်ရှင်။

ရှေးလွန်ခဲ့သောအခါက “စမတစ်ထောင် ရသေ့
ထောင်” ဟု အမည်တပ်ကာ ကျင့်စဉ်စခန်းဝင်ကြသူများ။
စာရာရာရန်နှင့် သိန္နီ၊ မဟိန္ဒီများ ကျင့်စဉ်ပွားကာ သီတင်း
သုံးခဲ့ရာဖြစ်ကြောင်းနှင့် တောင်မြတ်တစ်ခွင်တွင် ရှေးကျသော
အဆောက်အအုံ သာသနိကများစွာက သက်သေခံနေပါ
တယ်။ သေသေချာချာလေ့လာပါဟု ဆိုကြပါတယ်။

ရှေးအခါက “ရသေ့” များ သီတင်းသုံးနေသောကြောင့်
“ရသေ့တောင်” ဟု ခေါ်ခဲ့ကြသော်လည်း နှောင်းခေတ်အခါ
တွင် ရဟန်းသံဃာများ သီလရှင်များသာ သီတင်းသုံးနေ
သည်ကိုလည်း တွေ့မြင်ရမှာဖြစ်သည်ဟု ဆိုသောစကားနှင့်
ဆည်း ညီပါတယ်။ စာရေးသူရောက်ခဲ့ရသော အချိန်များမှာ
ဘုန်းကြီးကျောင်း နှစ်ကျောင်းနှင့် သီလရှင်ကျောင်းတစ်

ကျောင်းသာ တွေ့ရပါတယ်။ ဘုရားစေတီနှစ်ဆူ၊ သုံးဆူနှင့်
မစိုး၊ မပိုးတောင်ပေါ်က ဘုရားစေတီလေးနှင့် ရေကန်ကျယ်
ကြီး၊ ကန်ပတ်လည်စင်္ကြံလမ်းလေးက အမိုးနှင့် လုံခြုံစွာ
သွားရန် စီမံဆောက်လုပ်ခဲ့ရသော်လည်း ယခုမြင်ကွင်းက
အရပ်ရှည်သူများ ခေါင်းငုံ့သွားရပါတယ်။

စာရေးသူ ဖော်ပြခဲ့သည်က ယနေ့ကာလ မြင်ကွင်း
များပါ။ စာပေတွေထဲမှာ ရေးသားထားသော ရှေးယခင်က
သာဝတ္ထိတောင်(ခေါ်) ရသေ့တောင်တွင် ရသေ့ကြီး သီတင်း
သုံးနေထိုင်ပြီး ကြီးမားသောရေကန်ကြီးတစ်ကန် ရှိခဲ့ပါတယ်။
ရသေ့ကြီး၏ ကျင့်စဉ်မှတ်တမ်းပြုခဲ့သည်က ရေကန်ကြီး၏

- တောင်ဘက် တောင်ကုန်းသည် “စ” အက္ခရာ
တောင်ကုန်း။
  - မြောက်ဘက်တောင်ကုန်းသည် “ခ” အက္ခရာ
တောင်ကုန်း။
  - အရှောက်တောင်ကုန်းသည် “ဗ” အက္ခရာတောင်
ကုန်း။
  - အနောက်ဘက်တောင်ကုန်းသည် “ဝ” အက္ခရာ
တောင်ကုန်း။
- ဟု အမှတ်အသားထားကာ “စစစ” တောင်ကုန်း

ပျဉ်းစမတံခွန်တိုင်(စေပဝ)အက္ခရာဖြင့်

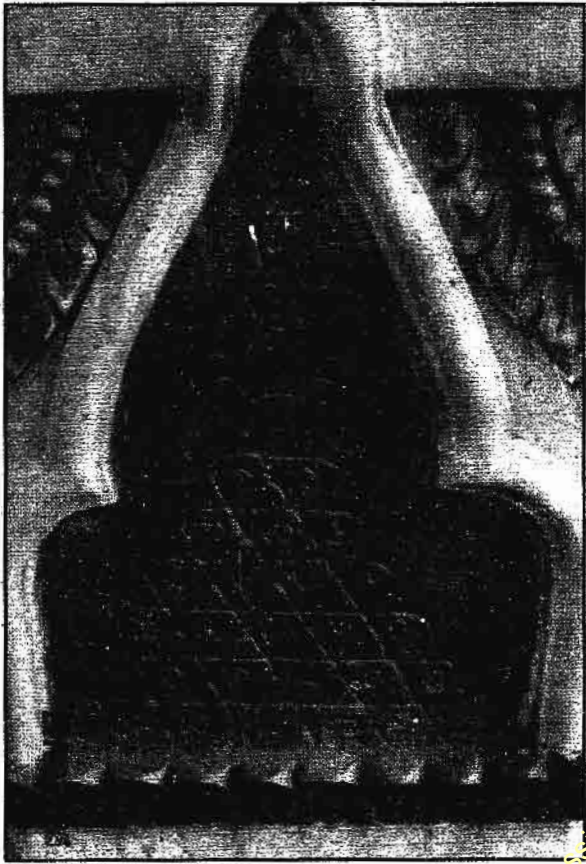
ရင်ကပ်ပန်းပင်ကြီး တစ်ပင်ရှိနေပြီး တစ်နှစ်ပတ်လုံး ပူးပွင့်
နေပြီး စနေထောင့်ရှိ ဗောဓိညောင်ပင်ကြီးမှာလည်း သက်
တမ်းရှည်စွာရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်သော်လည်း ပင်ပျိုကလေးကဲ့သို့ စိမ်း
စိုနေသည့်ပြင် ညောင်ရွက်များကလည်း ကန်တော့တိုးနေကြ
ပါတယ်။

ရသေ့တောင်အကျယ်မှာ ကေအားဖြင့် ၂၆ ကေ
ကျော်ရှိပြီး ရေကန်ကြီးမှာလည်း ရေခန်းသွားသည်မရှိ။ ကြာ
မျိုးငါးပါးလည်း ရာသီမရွေး ပူးပွင့်နေသည်ကို စာရေးသူ
မြင်ခဲ့ရဖူးပါတယ်။ ဤအကြောင်းအရာများအပြင် အဘဘိုး
တော်များ၏ ရုပ်တုများ၊ မစိုး၊ မမိုးတောင်ပေါ်မှ "ဒန်း"ကလေး
များသည်လည်း အလွန်အသက်ဝင်လှပါတယ်။ တစ်ခါတစ်
ခေါက် ရောက်သင့်၊ သွားသင့်၊ လေ့လာ သင့်သော နယ်မြေ
ဟု ဆိုပါရစေ။

များအပေါ်၌လည်း စေတီငယ်များ တည်ထားခဲ့ပြန်ပါတယ်။
ထိုစေတီများမှာ...

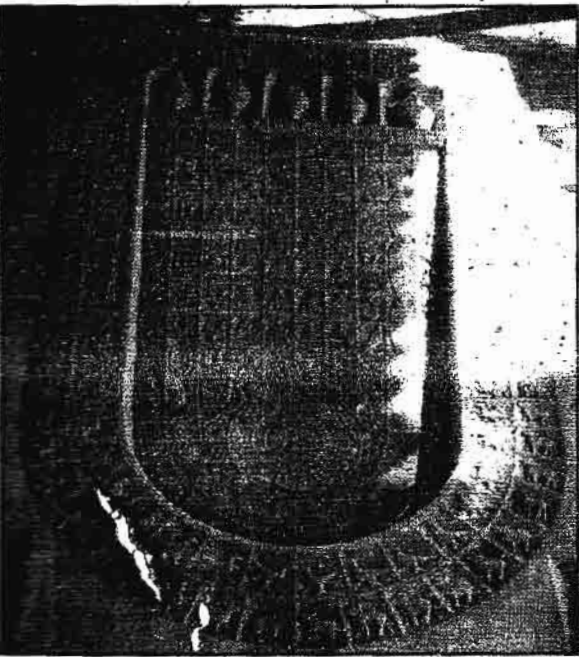
- "စ" အက္ခရာ တောင်ကုန်းပေါ်တွင် အောင်သိန္နီ
စေတီတော်
- "စ" အက္ခရာ တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ရန်ကြီးအောင်
ပတ္တမြားစေတီ
- "ဗ" အက္ခရာ တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ပြည်လုံး
ချမ်းသာစေတီ
- "ဝ" အက္ခရာ တောင်ကုန်းပေါ်တွင် မြစည်းခုံဧ
စေတီ

ဟူ၍ တည်ထားခဲ့ပါတယ်။ ရသေ့ကြီး အခြေစိုက်ခဲ့
သော ဤတောင်တွင် ယနေ့တိုင်လည်း ထူးခြားမှုများရှိနေ
သေးပါတယ်။ အောင်သိန္နီစေတီတော်၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင်

ပျဉ်းစမစေတီ(စေပဝ)အက္ခရာဖြင့်

www.burmeseclassic.com

ထက်ဝဲခြေတော်ရာ (အောင်သိဒ္ဓိကုန်းမြေ)

ယခုတစ်ဖန် ရသေ့သူတော်စင်၏ ပုံရိပ်များကို ဖော်ပြ
ပေးသည်။ သာဝတ္ထိတောင်ဟု ရှေးအခေါ်ရှိခဲ့သော်လည်း
ရသေ့ကြီးတစ်ပါး လာရောက်သီတင်းသုံးခဲ့ရာမှစ၍ “ရသေ့
တောင်” ဟု အမည်တွင်သွားပါတယ်။ တောင်ကြီးတွင်လည်း
ရသေ့ကြီး၏ အဓိဋ္ဌာန်ပြုမှု “ဝဇေဝ” များဖြင့် ထုံမွမ်းနေမှုများ
အလေးအထားဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါတယ်။ ရသေ့ကြီး
၏ နေထိုင်ရာမှာ “ဘိုးဝတ္ထု” ဟု အမည်များက သိထားသော်
လည်း ရောင်အသိတွင် “ဘိုးဝတ္ထုသိပ္ပလင်္ကာရ” ဟု ထင်ရှားခဲ့
ပါတယ်။

တစ်ချို့သောအခါက နယ်ခွဲတော်လှန်ရေးသမားကြီး
တို့က နယ်လှည့်ရင်း ညီဖြစ်ပြီး ကျွန်တို့ကို မုန်းတီးသူဖြစ်၍ ရသေ့
တော်တာ မြန်မာပြည်တောတောင်အနံတွင် နေထိုင်ခဲ့ပါတယ်။
ထောက် ၆၂ နှစ်အရွယ်တွင် သာဝတ္ထိမြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့ရာ
ဥဒယနိဋ္ဌ တစ်ပါးတည်း ၄၅ ရက်တိုင် အမိုးအကာမရှိ
ပီတင်းသုံးခဲ့ပါတယ်။

ဆွမ်းအလိုက နေ့စဉ် အိမ်နံရံအိမ်ခန်းသာကြွပြီး
အင်္ဂုလတ်လွတ်စားသုံးကာ ချိုခြံစွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေ
ပါတယ်။ ကာလတစ်ခု လွန်လာသောအခါ အထက်က

ရေးသားခဲ့သော သာသနိကအဆောက်အအုံများကို တည်
ဆောက်ခဲ့ပါတယ်။ တောရဆောက်တည်ကာ အသက်လွတ်
ဆွမ်းကိုသာ စားခဲ့သော ဘုရသေ့ကြီးသည် ဂုဏ်တော်ကိုးပါး
ကို တစ်ပါးကျစီနှင့် ၁၀၀ လုံးပုတီးကိုးဖြင့် နေ့စဉ် ၁၀၀
ပတ် ရက်ပေါင်း ကိုးရက်စီကို ပွားများအဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့ကြောင်း
လည်း စာပေများတွင် ရေးသားထားသလို သိရှိခဲ့သူ ဆွေစဉ်
မျိုးဆက်ကလည်း ပြောပြပါတယ်။

တပည့်သားမြေးများကို ဆုံးမစကားဆိုသည်ကလည်း
ရိုးရှင်းပါတယ်။

“သာသနာပြုရာတွင် ရုပ်မပြုနှင့် အလုပ်ပြုပါ”

ဟူသောစကားကို ပြောဆိုဆုံးမတတ်ပါတယ်။ အဘ
ဘိုးဝတ္ထုသည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၀ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်
လပြည့်ကျော် ၅ ရက်၊ သက်တော် ၉၆ နှစ်တွင် ဘဇောတ
သိမ်းခဲ့ပြီး အဘ၏ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံသာသနာပြုသူမှာ
ဦးခန့်(အဘခန့်)ဖြစ်ပါတယ်။ လယ်ဝေးမြို့နယ် သပြေကုန်း
ရွာသားဖြစ်ပြီး သွေးသားတော်စပ်သည်ဟုလည်း ဒေသခံများ
က ဆိုပါတယ်။ အဘခန့်သည်လည်း အသက် ၇၀ ကျော်
တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး တပည့်သားမြေးများက ယနေ့တိုင်
စောင့်ရှောက်သာသနာပြုနေကြပါတယ်။

သွားရောက်လိုသူများအတွက် ခရီးလမ်းညွှန်ရလျှင်
ရန်ကုန်-မန္တလေး ရထားလမ်း၊ ကားလမ်းဆုံရာအရပ် မိုင်
တိုင် ၂၃၀ တွင် တည်ရှိနေသော “ရသေ့တောင်” ဟူသော
တောင်အဝင် မုခ်ဦးက ဆီးကြိုနေမှာဖြစ်ပါကြောင်း စာတွေ၊
ရွာဖွေတွေ့ရှိမှုနှင့် ဇာတိမြေအဖြစ် ရင်းနှီးခဲ့ရသော “ရသေ့
တောင်” ၏ ထူးခြားမှု ရှေးဟောင်းအမွေခံများကို လေ့လာ
မိသမျှ ရေးသားဖော်ပြရင်း ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါတယ်။

မြမဉ္ဇူဝေ(ကျုံးငေး)

စိုခြမ်းမှု

- သာဝတ္ထိမြို့သို့ ရောက်ခဲ့စဉ်အခါများ၌ ရသေ့တောင်
သို့ တုရားဖူးရောက်ခဲ့စဉ် မုတ်တမ်းများ။
- ဝိဇ္ဇာပေါင်းချုပ် (ပထမတွဲ) (မောင်ပန်းမွှေး)

www.burmeseclassic.com

ကြေးမိဋ္ဌကတ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဉာဏ

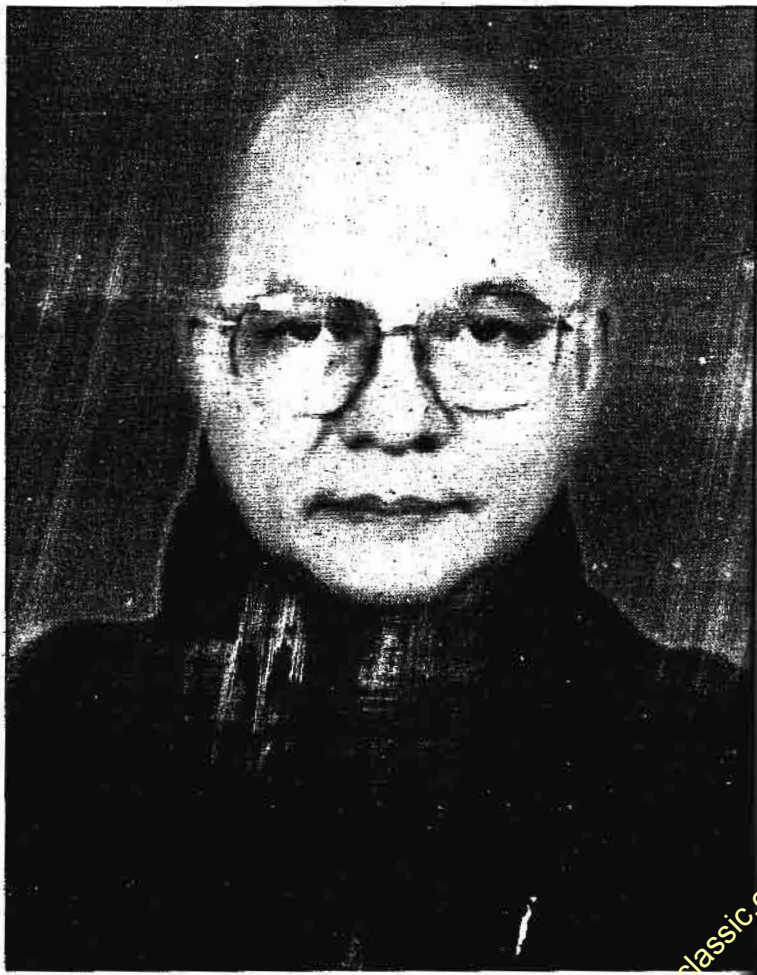
(သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ၊ အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ)

■ ဒေးဒေးသန်း

ခေတ်တစ်ခေတ်တွင် ထူးချွန်သူ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးစီ၏ တီထွင်လုပ်ဆောင်ချက် တို့သည် သမိုင်းတွင်ရစ်စေခဲ့တတ်ပါသည်။ သိပ္ပံပညာရပ်မှာဖြစ်စေ၊ ဝိဇ္ဇာပညာရပ်မှာ ဖြစ်စေ၊ လူမျိုးတစ်စုမှာဖြစ်စေ၊ တိုင်းပြည် တစ်ပြည်မှာဖြစ်စေ ထူးချွန်သူ ပုဂ္ဂိုလ်တစ် ဦးစီ၏ စွမ်းဆောင်ချက်တစ်ရပ်သည် အများ ကောင်းကျိုးအတွက် ဖြစ်ထွန်းကျန်ရစ်တတ် ကြသည်။

မိလိန္ဒမင်းကြီးလက်ထက် အရှင်နာဂ သေန အရှင်မြတ်တို့ကဲ့သို့ သာသနာ့ဇာတ နည် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးပါသည်။ မျက်မှောက်ခေတ်တွင်လည်း မင်းကွန်းတီပိ ငှကဓရဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့ ထူးချွန်သူများ သူ့နေရာနှင့် သူ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါတွင်လည်း ရန်ကုန်တိုင်း ဒေသကြီး၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ကြားတောရရပ် ကွက်၊ ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်းလမ်း၊ ကျောင်း တော်ရာ ရွှေကျင်တိုက်၊ မင်္ဂလာတိုက် ကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဉာဏ (သာသန ဓဇ ဓမ္မာစရိယအဂ္ဂမဟာဂန္ထ ဝါစကပဏ္ဍိတ) အရှင်မြတ်သည် သာသနာတော် အခွန်ရည်

ကြေးမိဋ္ဌကတ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဉာဏ

ရှည် တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တွေးခေါ်စိတ်ကူးကြံ စည်မီသည့်အတိုင်း ရွှေဝါရောင်ကြေးပြားပေါ်တွင် ကြေး ပိဋကတ်တော်တစ်ဆူဖြစ်လာအောင် ကြိုးစားအားထုတ် ပြု ထုပ်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားသည် ၁၃၆၄ ခုမှ ၁၃၇၀ ခုအထိ နန်းနစ်တာကာလအတွင်း ပါဠိပိဋကတ်တော်စာအုပ် ၄၀ ကျမ်းပေါင်း ၅၂ ကျမ်းကုန်အောင် ပြုလုပ်လှူဒါန်း ဘဲခဲနိုင် ပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ထေရဝါဒပိဋကတ်တော်တွင် (၁) သုတ္တန် ပိဋက၊ (၂) ဝိနည်းပိဋက၊ (၃) အဘိဓမ္မာပိဋကဟူ၍ ပိဋကတ် ထော်တော်သုံးပုံ ရှိသည့်အနက် “သာသနာတော်၏အသက် သည် ဝိနည်းဖြစ်သည်” နှင့်အညီ ဝိနည်းပိဋကတ်တော်ကို ဦးစွာစတင်ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ လုပ်ဖောက်ကိုင်ဘက် ဆရာ များ၏ အကျိုးအညီနှင့် သာသနာရေးဦးစီးဌာန စာတည်းမှူး တို့၏အကူအညီ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ရှေးဦးစွာ ဝိနည်းပိဋကတ် ထော်ဝင် ပါရာဇိက(ပိဋတော်ကျမ်းကို စတင်၍ ကြေးပိဋကတ် ထော် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ကြေးပိဋကတ်တော် ပြုလုပ်ကြိုး စမ်းအားထုတ်ပြီးသော်လည်း ဝိရိယမလျော့(ဒွမလျော့)ဘဲ အသက်ခန္ဓာ ကျန်းမာနေသမျှ ပရိယတ္တိလုပ်ငန်း၊ ပဋိပတ္တိ ထုပ်ငန်းများကို အပတ်တကုတ် ကြိုးပမ်းအားထုတ်၍ ၂၀၀၉ ခုနှစ် ဇွန်လမှစ၍ မြန်မာပြည်ပိဋကတ်တော်ကို ကြေးပြား တွင် အကွရာတင်ရေးထွင်း၍ “မြန်မာပြည် ကြေးပိဋကတ် ထော်တစ်ဆူ” ထပ်မံပြုလုပ်လှူဒါန်းနေပါသည်။ ထိုအလှူ သည် အလွန်တန်ဖိုးရှိသော အလှူဒါနတစ်ရပ်ဖြစ်၍ ထို အလှူသည် ကြေးပိဋကတ်မေ့စေတီတော် လှူဒါန်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာပိဋကတ်တော်ကို ဖတ်ရှုလေ့လာကြလျှင် ခြင်္သေ့စီသည် သီရိရွှေခွက်၌သာ တည်သလို မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ပိဋကတ်ဘုရား တော်အဆီအနှစ် “ဝိမုတ္တိရသ”သည်လည်း နန္ဒာသာသာဝင်သူတော်စင်တို့ နှလုံးသားတွင်သာ တည်တံ့ခိုင် မြဲနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထိုမျှသာမက လူ့သဘာဝ စရိုက်ဆိုးများ၊ အညစ်အကြေး၊ မောဟတို့ ပပျောက်စေ၍ လူ့သဘာဝစရိုက် ထောင်များ၊ စိတ်ကောင်းထား၊ မေတ္တာပွား၊ ဘာဝနာတရား ပြည့်စုံ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမွန်လာအောင် ဖော်ဆောင် ပြုလုပ်ပါလိမ့်မည်။ ခေတ်နှင့်လျော်အောင် နေတတ်၊ ထိုင်တတ်၊ ခုတ်တတ်၊ သောက်တတ်၊ လုပ်ကိုင်တတ်သည့်အပြင် ဘဝ

ကြေးပိဋကတ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဘူထထံနှင့် ပြုလုပ်ပြီး ကြေးပိဋကတ်တော်များ

လွတ်မြောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်းများကိုပါ ကျင့်ကြံအား ထုတ်နိုင်သည့် ဗဟုသုတများလည်း ရရှိလာနိုင်မည်ဖြစ် ပါသည်။

ဤမည် လောကုတ်၊ လောကီနှစ်လိပ္ပာတိုး အကျိုး များသည့် “ကြေးပိဋကတ်”တော်နှင့် မြန်မာပြည် “ကြေးပိဋ ကတ်တော်” ကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းသူများသည် အလွန်ကဲထူး သော အလှူရှင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကျွန်မ၏မွေးနေ့ ၇-၂-၂၀၁၅ တွင် ယခင်ကတည်းက လှူဒါန်းရန်ရည်ရွယ်ထားသော ကြေးပိဋကတ်တော်နှင့် မြန်မာ ပြည် ကြေးပိဋကတ်တော်အား ဗဟန်းဗြိဟ္မယ် ကိုယ့်မင်း ကိုယ့်ချင်းလမ်း ကျောင်းတော်ရာရွှေကျင်တိုက်ရှိ မင်္ဂလာတိုက် ကျောင်း ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဘူထထံ ကိုယ်တိုင်သွားရောက်

www.burmeseclassic.com

လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ ကွယ်လွန်သွားသူ ခင်ပွန်း ဦးဝင်းနိုင်အား လည်း ရည်စူး၍ သီးသန့်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ ဘဝဆက်တိုင်း တရားစစ်တရားမှန်ကိုသိမြင်ပြီး သံသရာစက်ဝန်းကြီးမှ လွတ်မြောက်၍ အေးချမ်းရာအမှန် ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရှိရပါလို ခင်ယု ကျွန်မနှင့် သမီးကြီးခိုင်ဝင်းသူ(မာတလိ ဗုဒ္ဓဝယာဘုရား ဖူးပို့ဆောင်ရေး)တို့မှ ဆုတောင်းခဲ့ကြပါသည်။ ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်တဲ့ ခင်ပွန်းလည်း ကျွန်မအလှူဒါန်းများကို သိနိုင်၊ မြင်နိုင်၊ ကြားနိုင်ရန် ဆန္ဒပြုလိုက်ပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာ သင်္ဂါယနာ ခြောက်တန်းမှ အတည်ပြုထိန်းသိမ်းခဲ့ကြသော တရားပေါင်းချုပ်ပိဋကတ်သုံးပုံ (ပေစာ၊ ကျောက်စာ၊ စက္ကူဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ထားသော စာအုပ် ၄၀၊ ကျမ်းအားဖြင့် ၅၂ ကျမ်း)တို့ကို မပျက်မစီး မပပျောက်စေဘဲ ကမ္ဘာတည်သရွေ့ နှစ်သန်းပေါင်းများစွာအထိ အခွန်ရှည် တည်တံ့ပြန်ပွား ထွန်းကားတောက်ပနေစေရန် ဆန္ဒမွန်ဖြင့် စက္ကူပိဋကတ်သုံးပုံကို ကြေးပြားကြေးချပ်၌ ကွန်ပျူတာ စာလုံးထွင်းလျက် "ကြေးပိဋကတ်တော် တစ်ဆူ" ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဘူထအရှင်မြတ်သည် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မင်းပြားမြို့နယ်၊ ကျိန်းတိုက်နယ် တောင်ပိုကြီးကျေးရွာအုပ်စု၊ ငပယင်းကျေးရွာ၌ ဖွားသန့်စင်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ခမည်းတော် ဦးထွန်းမောင်၊ မယ်တော် ဒေါ်အုံးချေတို့မှ မွေးချင်းငါးယောက်တွင် အငယ်ဆုံးသားဖြစ်ပါသည်။

၁၃၀၅ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၁၄ ရက် ၁-၆-၁၉၄၃ အင်္ဂါနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူပါသည်။ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၈ ရက် ၃-၃-၁၉၂ တနင်္လာနေ့ ရှစ်နှစ်သားအရွယ်တွင် ရှင်သာမဏေအဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ မြတောင်တောရဆရာတော် ဦးဘူထဝံသ (ဆရာတော်၏မွေးဖခင်)ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရှင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်သည် ရှင်သာမဏေဘဝမှစ၍ ဆရာရင်းများထံတွင် စာပေပရိယတ္တိသင်ကြားခဲ့ရာ မင်းပြား၊ စစ်တွေ၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ပဲခူးမြို့တို့ရှိ စာသင်တိုက်အသီးသီးတွင် ပရိယတ္တိစာပေများ သင်ယူခဲ့၍ အစိုးရ ပထမငယ်၊ ပထမလတ်၊ ပထမကြီး၊ ဓမ္မာစရိယတန်းပေါက် သာသနဓဇဓမ္မာစရိယဘွဲ့ရ အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်သည် မိမိသင်ယူတတ်မြောက်ပြီးသော ပိဋကတ်စာပေများကို ရန်ကုန်မြို့ ဗဟုသုတပြန့်ပျံ့ ကျောင်းတော် ရာရွေ့ကျင်တိုက် မင်္ဂလာတိုက်ကျောင်း၌ ကျောင်းထိုင်အဖြစ်

သီတင်းသုံးကာ တိုက်တွင်း၊ တိုက်ပြင် စာသင်သား တပည့်သံဃာများအား တန်းစုံပေါက်အောင် နှစ်စဉ်တာဝန်ယူ စာပေသင်ကြားပို့ချပေးလျက်ရှိပါသည်။

ထို့ပြင် နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့မှ တာဝန်ပေးချက်အရ မြို့နယ်ဝိနည်းဓိုရ်၊ တိုင်းပြည်နယ်ဝိနည်းဓိုရ် (တရားစီရင် ဆုံးဖြတ်ရေးဆိုင်ရာ) ဝိနိစ္ဆယတာဝန်များကို အကြိမ်ကြိမ်ဆုံးဖြတ်ပေးလျက် သာသနာ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ပေးရပါသည်။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်မှစ၍ ကြေးတော်ရရပ်ကွက်၊ သံဃနာယကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ(ရွှေကျင်)အဖြစ် တာဝန်ယူ လုပ်ဆောင်လျက်ရှိပါသည်။

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီအစိုးရ ၁၃၂၂ ခုနှစ်(၂၀၀၁ ခုနှစ်)တွင် မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတဘွဲ့ ၁၃၆၉ ခုနှစ် (၂၀၀၈) တွင် အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတဘွဲ့ တံဆိပ်တော်တို့ကို ထိုက်ထိုက်တန်တန် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခြင်းခံရပါသည်။ ဆရာတော်သည် ငယ်စဉ်ကပင် စာပေဝါသနာပါခဲ့၍ ဗုဒ္ဓဓမ္မလောကစာစောင်၊ ဓမ္မဗျူဟာစာစောင်တို့တွင် ကဗျာ၊ ဆောင်းပါးတို့ကို ရေးသားခဲ့ပါသည်။ "ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှု သင်ခန်းစာ" စာအုပ်ကိုလည်း ရေးသားဖြန့်ချိ လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ သမိုင်းရေးရာ တင်ပြချက်ဆောင်းပါးများ၊ လူမှုပြုပြင်ရေးဆောင်းပါးများကိုလည်း ကလောင်စွဲအမျိုးမျိုးဖြင့် ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ယခုအခါ ဘုရားဟောပိဋကတ်တော်ကို "ကြေးပိဋကတ်တော်"ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပြုလုပ်လျက်ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် ဓမ္မစာဆိုပညာရှင်ကြီးများ ပူဇော်ပွဲတွင် အခြားစာဆိုရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့်အတူ ဆရာတော်သည် "ဓမ္မစာဆိုတော်ကြီး"အဖြစ် ပူဇော်ခံခဲ့ရပါသည်။ ကြေးပိဋကတ်တော်အဆူဆူ ပြုလုပ်လှူဒါန်းနေခြင်းကြောင့် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဘူထအား အလှူရှင် ဒကာ၊ ဒကာမတို့က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြည်ညိုစွာဖြင့် "ကြေးပိဋကတ်ဆရာတော်"ဟု ခေါ်တွင်သမုတ်ကြပါသည်။

အေးအေးသန်း

- ကျမ်းကိုးစာရင်း
- ၁။ ကြေးပိဋကတ်ဓမ္မစေတီတော်
- ၂။ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို ကြေးပိဋကတ်တော်ဖြင့်ပူဇော်ခြင်း

မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ကြီး

မိုင်းဖုန်းဆရာတော် မိုင်းဖုန်းဒေသနှင့် မောင်မောင်မြိုင်အေး

သက်တော်ထင်ရှား ဆရာတော်ကြီးများကို ဖူးမြော်လေ့ရှိသော ကျွန်တော်သည် မဟာဗောဓိမြိုင် ဆရာတော်ကြီးကို မဖူးမြော်ခဲ့ဖူးပါ။ မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ကြီးနှင့် ကျွန်တော်မှာ အကြောင်းကံ မဖန်၍ မတွေ့ခဲ့ရပါ။

မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ကြီး သင်္ကန်းကျွန်းသို့ လာရောက်စဉ်က ဆရာကြီးမင်းသိင်္ခံ သည် ဆန်း ဆီ၊ ဆား၊ သင်္ကန်းပရိက္ခရာ အစုံအလင်နှင့် သွားရောက်စဉ်ကလည်း မပါ။ ပျဉ်းမနား ထက်ထုပ်တောင်တွင် သီတင်းသုံးစဉ် ဆရာကြီးက ဘုန်းကြီးဝတ်နှင့်သွားရောက် ဖူးမြော်စဉ်ကလည်းမပါ။

ဆရာတော်ကြီး မဟာမြိုင်ကွင် သီတင်းသုံးစဉ် ကျွန်တော်ဇနီးနှင့်သားငယ်တို့ သွားရောက်ဖူးစဉ်ကလည်း မြန်မာနိုင်ငံစာပေနှင့် စာနယ်လင်းညီလာခံနှင့် တိုက်နေ၍ မပါဝင်ခဲ့ပြန်ပါ။

ဒီတစ်ခါ မိုင်းဖုန်းဆရာတော်၏ ခရီးစဉ်တွင်တော့ မပါမဖြစ်ပါစေရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရပါတော့၏။

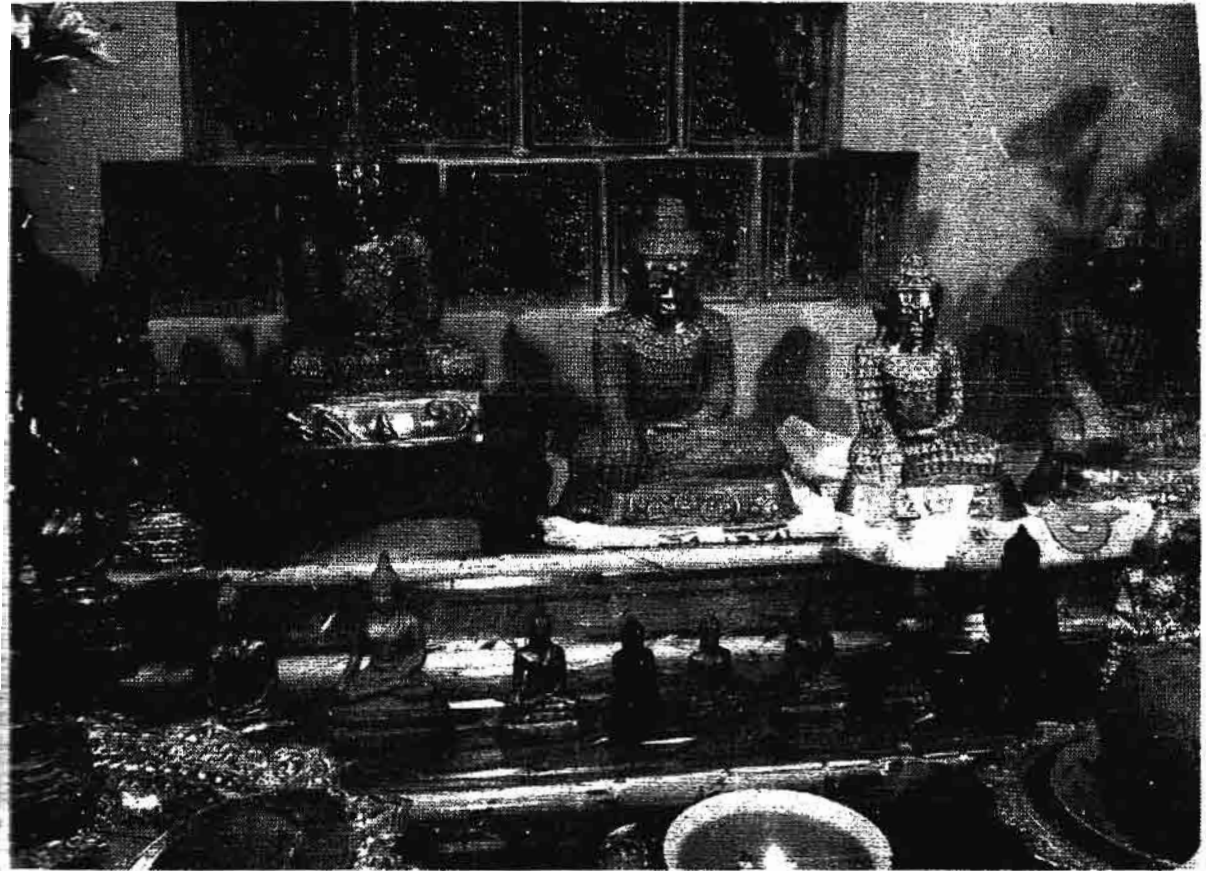
မိုင်းဖုန်းဆရာတော်၏ ငယ်စဉ်ဘဝမှ ခုတင်သည့် အထိ အကြောင်းအရာများကို ရောင်ပြန်မဂ္ဂလင်းတွင်

ကျွန်တော် စတင်ဖော်ပြခဲ့၏။ စာရေးဆရာ သီပေါကိုလတ် ကို မိုင်းဖုန်းဆရာတော် အကြောင်း စုံစမ်းပြီးရေးပေးရန် အကူအညီတောင်းခဲ့ရာ ထိုစဉ်ကာလက အခြားမဂ္ဂလင်းများ ထက် ကျွန်တော့် ရောင်ပြန်မဂ္ဂလင်းတွင် ပြည့်ပြည့်စုံစုံပင် ဖော်ပြနိုင်ခဲ့၏။

ထိုစဉ်ကတည်းက မိုင်းဖုန်းဆရာတော်ကို ဖူးမြော် လိုသောဆန္ဒသည် ပြင်းပြနေခဲ့၏။ တောင်ကြီးမြို့ သခင်စတိုး ပိုင်ရှင် ကိုမောင်ဝင်းနှင့်နန်းညွန့်ညွန့်အေး ဇနီးမောင်နှံမိသားစု တို့သည် အလှူအတန်းရက်ရောပြီး သဗ္ဗိသီလတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ဇနီးမောင်နှံဖြစ်ကြ၏။

တစ်နေ့ ၎င်း၏အိမ်တွင် စကြာမုနိရှေးဟောင်းဘိရား(၃)ဆူ ကိုဖူးမြော်ရန်အတွက် တောင်ကြီး မြို့သို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ရာ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် ရောက်ရှိခဲ့၏။ ထိုစကြာမုနိရုပ်ပွားတော်များ သည် ဉာဏ်တော်ငယ်သည် မှ အပ စစ်တွေမြို့တွင် သီတင်းသုံး သော စကြာမုနိရုပ်ပွားတော်နှင့် ထပ်တူ တူနေသည်ကို ဖူးတွေ့ခဲ့ ၏။

သူတို့သည် တာချီလိတ် တောင်ကြီး ကူးချည် သန်းချည် သွားနေသူများဖြစ်ကြ၏။ တောင်ကြီးရောက်စဉ် ကျွန်တော်တို့ကို တောင်ကြီးမြို့လယ်ရှိ ဒီဇင်ဘာဟော်တယ်တွင် တည်ခိုဖြစ်ပြီး၊ ကတ္တုမွေတော်၊ တောင်ကြီးစုဏ္ဏမုန့်၊ အင်းလေးဖောင်တော်ဦး အင်းလေးကန်ရှိ ရှေးဟောင်း ဆွေတော်စေတီတော်တို့ကို လိုလေသေးမရှိ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သော သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များပင်ဖြစ်၏။

ထိုကဲ့သို့ ဘုရားများ ဖူးစေခြင်းကုသိုလ်ထူးသည် ၎င်းတို့မိသားစု ပြည့်စုံစွာရကြပါပေ၏။ ကျွန်တော်တို့ ထာလည်း ကုသိုလ်များရလေ လိုလေ အိုတစ္ဆေလိုများ ဖြောရလေပလား...

“မောင်းဝင်းနဲ့ နန်းညွန့်အေးတို့ရယ် အမေတို့ကို ဒီလို ပို့ပေးတဲ့အတွက် နိဗ္ဗာန်တံခါးက မင်းတို့ရဲ့ လက်

တစ်လှမ်းမှာပါ။ အမေကို ဆန္ဒတစ်ခုတော့ ဖြည့်ပေးပါဦး အမေ မိုင်းဖုန်းဆရာတော်ကို ဖူးချင်ပါတယ်” ဟု ကျွန်တော့်ဇနီးက ပြောလိုက်သည်နှင့် ...

“ကိုမောင်ဝင်း ရော နန်းညွန့်အေးကပါ မပူနဲ့အမေ ပို့ပေးမယ်။ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှာ ကျွန်မတို့အမေ မွေးနေ့ရှိတယ်။ ဆရာတော်ကို လှူဖို့ရှိတယ်။ အဲဒီကျ ဆရာတော်လည်း မိုင်းဖုန်းကို ကြွလာလိမ့်မယ်။ အဲဒီကျရင် ဖူးရမယ် စိတ်ချ စိတ်ချ” ဟု ကိုမောင်ဝင်း ကလည်း ပြော၏။

ကျွန်တော်တို့ကို အပြန်ခရီးအတွက်လည်း လေယာဉ် လက်မှတ်ဝယ်ပေးကာ ကိုယ်တိုင်လေဆိပ် လိုက်ပို့ပြီး လက်ဆောင်ပစ္စည်းများလည်း တနင့်တပိုး ပေးကြပြန်၏။ ၎င်းလက်ဆောင်များအနက် တောင်ကြီး

ရောက်ရောက်ချင်း ၎င်း၏ကားပေါ်တွင် အသင့်ပါလာ
သော စပါးကြီးသည်းခြေ နှင့်ဝက်ဝံသည်းခြေသည်
တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် ဆေးပေါင်းခွဲတွင်သုံးရန်အတွက်
ထွန်းစွာမပင် ကျေးဇူးတင်ရ၏။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ကိုမောင်ဝင်းနှင့်နန်းညွန့်အေး တို့ခင်ဗျာ။

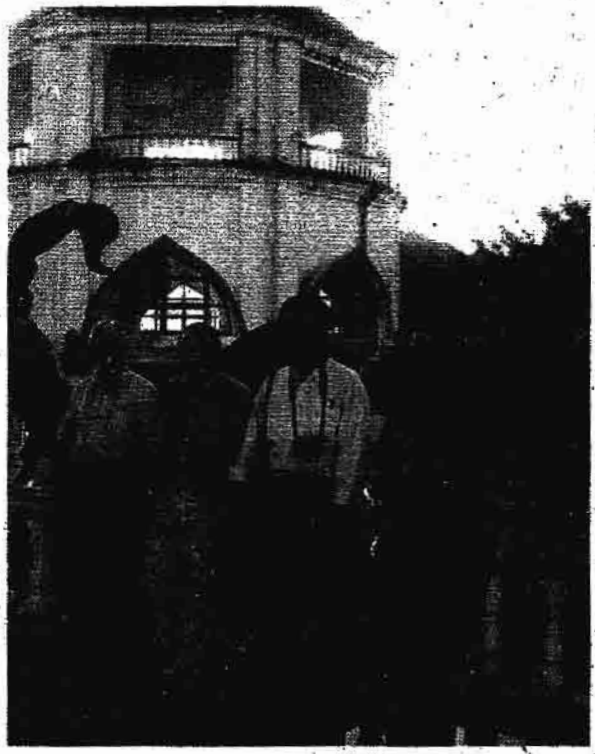
သည်လိုနှင့် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထဲတွင်
ပင်...

“ကိုမောင်ဝင်းက ဖုန်းဆက်ပြီး ဆရာတို့လိုက် ဖြစ်
လား မိသားစု ဘယ်နှစ်ယောက်လဲ ကျွန်တော် လေယာဉ်
လက်မှတ်ပို့လိုက်မယ်။ ကျွန်တော်တို့က တာချီလိတ်
ကြိုရောက်မယ်”

ဟုပြောရာ ကျွန်တော်ကလည်း မိသားစု(၆)
ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဇန်နဝါရီ(၂)ရက်နေ့ရောက်မည့်
ဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်၏။ နောက်ရက် မကြာမီတွင်ပင်
AIR KBZ လေယာဉ်လက်မှတ်(၆)စောင်၊ ဇန်နဝါရီ(၂)
ရက် နံနက်(၈) နာရီသွားရန် ရောက်လာတော့၏။

ကျွန်တော်တို့မိသားစုသည် ၂-၁-၂၀၁၅ နံနက်(၈)
နာရီ လေဆိပ်ရောက်သောလည်း တာချီလိတ်လေဆိပ်
တွင်မြို့များဆိုင်းနေ၍ လေယာဉ်ရောက်မလာဘဲ(၁၀)နာရီ
မှ ရောက်လာတော့၏။ တာချီလိတ်လေဆိပ်သို့ (၁၂)နာရီ
ခန့်တွင်ရောက်သွားရာ ကိုမောင်ဝင်းနှင့် တပည့်များ ကား
နှစ်စီးနှင့်အသင့်လာကြိုနေကြ၏။ တာချီလိတ် လေဆိပ်က
စားသောက်ဆိုင်တွင် ကြာဆံကြော်ဖြင့် ညှော်ခဲပြီး ၎င်းတို့
အိမ်ရှိရာထားလော့ရပ်ကွက်သို့ ထွက်ခွာလာတော့၏။

တာချီလိတ်သည် ကျွန်တော်နှင့် မစိမ်းခဲ့ဝါ။ မြန်မာ
နိုင်ငံစာပေနှင့်စာနယ်ဇင်းတွင် မဟိုအမှုဆောင်ကော်မတီဝင်
အဖြစ်(၁၂)နှစ်ဆောင်ရွက်သမျှ ကာလပတ်လုံး တစ်ကြိမ်
တည်းသော ခရီးထွက်ခွင့်ရခဲ့သော အခွင့်အရေးနှင့်
ဦးသန်းလှိုင်(ဆရာတက္ကသိုလ်သိမ်) ဆရာမောင်မြင့်ကြွယ်
တို့နှင့် မြို့နယ်စာပေဟောပြောပွဲသို့ တက်ရောက်ခွင့်ရရှိခဲ့

၏။ မြို့နယ်စာနယ်ဇင်းဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာမြင့်အောင်၊
အတွင်းရေးမှူး မင်းရဲအေးငြိမ်း တို့၏ဖိတ်ကြားချက်ဖြစ်၏။
မမျှော်လင့်ဘဲ ယခင်က မော်လမြိုင် မြို့မစခန်းမှူးအဖေ
နှင့် သိက္ခန်းခွဲဖူးသော ကိုမြင့်ဦးသည် မူးယစ်အထူးအဖွဲ့
ရဲမှူးဘဝဖြင့် ပြန်တွေ့ခဲ့ရ၏။ ၎င်းက ကျွန်တော်တို့အတွက်
ကားတစ်စီး ကူညီ၏။ ထိုစဉ်က မင်္ဂလာလမ်းရှိ မြို့နယ်
တရားရုံးဘေးက မော်တယ်တွင် တည်းခဲရ၏။
ထိုစဉ်က တာချီလိတ်နှင့် ယခုတာချီလိတ် မတူ
တော့ပါ။ ကျွန်တော်တို့ကို ကိုမောင်ဝင်းက တာလော့
ရပ်ကွက် ချယ်ရီလမ်းမှာရှိသော ၎င်း၏အိမ်သို့ခေါ်ဆောင်
သွားခဲ့ပြီး မိသားစုနှင့် တွေ့ဆုံစေခဲ့၏။

ဆက်ပါဦးမည်...

မောင်မောင်မြင့်အေး

စွယ်စုံရ မင်းသမီးကြီး

သမီးပရိအောင်စိုး

မြန်မာလူမျိုးမဟုတ်ဘဲ မြန်မာ့လော့၊ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုများကို နှစ်သက်မြတ်နိုးသော ဆရာမဒေါ်ရီစီအား ဆရာသုက “စွယ်စုံရမင်းသမီးကြီး” ဟု တင်စားခေါ်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာမဒေါ်ရီစီသည် ရှေးဘဝက မြန်မာတူမျိုး မင်းမျိုးမင်းနွယ်မှ ဝင်စားလာခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆင်ခြင်မိပါသည်။ မြန်မာအမျိုးသမီးများ၏ ယဉ်ကျေးမှုဝတ်စုံဖြစ်သည့် အင်္ကျီလက်ရှည်နှင့် ချိတ်ထတီကို အထူးပင်နှစ်သက်မြတ်နိုးကာ အစဉ်အမြဲဝတ်ဆင်လျက်ရှိပါသည်။

စာသင်ကြားသောအခါတွင် အင်္ကျီအဖြူလက်ရှည်နှင့် ထတီအစိမ်းကို အထူးပင် သဘောကျလျက်ရှိပါသည်။ အိမ်မှာ နေရင်းဝတ်ဆင်သောအခါ ပေါ့ပါးသောအဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ခြင်းမရှိဘဲ အင်္ကျီလက်ရှည်နှင့် မြန်မာထတီကိုသာ

ဝတ်ဆင်လျက်ရှိပါသည်။ အမျိုးမျိုးရှိသော နိုင်ငံခြားသို့ သွားသောအခါတွင်လည်း မြန်မာဝတ်စုံကိုသာ ဝတ်ဆင်ပါသည်။ ပုံတွင်ပြထားသည့်အတိုင်း ဒေါ်ရီစီသည် ရှေးခေတ် နန်းတွင်းသူများဝတ်ဆင်သကဲ့သို့ ဝတ်စားဆင်ယင်ပြီး ဆွမ်းအုပ်ဖြင့် မြန်မာအမျိုးသမီး နန်းတွင်းသူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဓာတ်ပုံရိုက်ထားသည်မှာ ကျက်သရေအလွန်ရှိပါသည်။

ဒေါ်ရီစီသည် နိုင်ငံခြားသူ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် မြန်မာပြည်မှာနေထိုင်ပြီး ကျောင်းဆရာမတာဝန်ဖြင့် စာပေသင်ကြားခြင်းအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဤအလုပ်သည် သူမနှင့် အသင့်လျော်ဆုံး အလုပ်ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာဆန်ဆန်ဝတ်ဆင်ရပြီး မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုနှင့် မြန်မာအကများကို သူမ လက်တွေ့ထိတွေ့နေရ

မြန်မာဆန်ဆန်

မြန်မာ့မူ

မြန်မာ့ဟန်ဖြင့်

ဓာတ်ပုံရိုက်ထားသော

ဆရာမဒေါ်ရီစီပုံ

၍ ပျော်ရွှင်စွာ လုပ်ငန်းခွင်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။
စွယ်စုံရမင်းသမီးကြီး ဟု ခေါ်ဆိုခြင်းမှာ ဆရာမ
ဒေါ်ရီစီသည် စာပေသင်ကြားရာတွင် ဘက်စုံကျရာနေရာ
များတွင် တာဝန်ယူလုပ်ဆောင်နိုင်၍ စွယ်စုံရသောကြောင့်
ဖြစ်ပါသည်။ မင်းသမီးဟုဆိုရာတွင် အငြိမ်းမင်းသမီး ပြဇာတ်
မင်းသမီး ရုပ်ရှင်မင်းသမီး အစရှိသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးရှိရာ
၎င်းတို့သည် အလွမ်း၊ ဟာသ၊ သဘာဝသရုပ်ဆောင်မှုများကို
အားလုံးလုပ်ဆောင်နိုင်လျှင် စွယ်စုံရသည်ဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။
အချို့က တစ်မျိုးတည်းကိုသာ ပိုင်နိုင်စွာသရုပ် ဆောင်နိုင်ကြ
သည်လည်း ရှိပါသည်။

ကျောင်းဆရာမ အမျိုးမျိုးရှိပါသည်။ အချို့မှာ စာသင်
ကြားရေးတစ်ခုတည်းကို စိတ်ဝင်စားကြပြီး အခြား ဖွံ့ဖြိုးရေး
လုပ်ငန်းများကို မပြုလုပ်လို ကြပါ။ အချို့မှာ ဘက်စုံလုပ်ငန်း
များကို လုပ်ကိုင်နိုင်ကြပါသည်။ ဤသို့ ဘက်စုံလုပ်ကိုင်
နိုင်သော ဆရာမများတွင် ဒေါ်ရီစီ ပါဝင်ပါသည်။ စွယ်စုံရ
ဆရာမတစ်ဦးဖြစ်သည်။ စာပေသင်ကြားရာတွင် “နာသုံးနာ”
နှင့် ပြည့်စုံပါသည်။ ဝါသနာ၊ စေတနာ၊ အနှစ်နာခံ၍ သင်
ကြားပေးပါသည်။ ကလေးများကို ဝါသနာပါသည့်အတိုင်း
စေတနာနှင့် သင်ကြားပေးပါသည်။ အနှစ်နာခံသည်ဆိုရာတွင်
တာဝန်ကျေရုံ သင်ကြားပေးခြင်းမဟုတ်ဘဲ မတတ်တတ်
အောင် သင်ကြားပေးခြင်း၊ မိဘများအား စာညံ့သောကလေး
များအတွက် ဆွေးနွေးပေးပြီး စိတ်ရည်စွာဖြင့် သည်းခံသင်
ကြားပေးပါသည်။

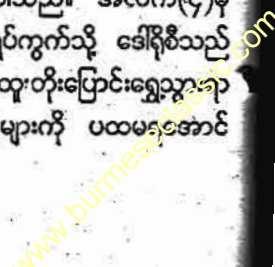
ဒေါ်ရီစီသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ကိုးကွယ်သူဖြစ်
သော်လည်း ကျောင်းမှ ဘာသာရေးပွဲများတွင်လည်း ကူညီ
လုပ်ကိုင်ပေးပါသည်။ မောင်နှင့် ညီမများမှာ ခရစ်ယာန်
ဘုန်းကြီးနှင့် သီလရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင်
ဆွေမျိုးများရှိသော ဩစတေးလျနိုင်ငံသို့ အလည်အပတ်
သွားရောက်ပြီး အမျိုးများနှင့်တွေ့ဆုံရာ နေထိုင်ခွင့်ပါမစ်ကို
အမျိုးများက လျှောက်ပေးကြ၍ ရရှိခဲ့သော်လည်း ဒေါ်ရီစီက
မိမိတပည့်များကို မခွဲနိုင်ဟုဆို၍ နေထိုင်ခွင့်ကို စွန့်လွှတ်ပြီး
တပည့်များသံယောဇဉ်ဖြင့် မြန်မာပြည်သို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။
အနန္တော အနန္တဂိုဏ်းဝင် ဆရာသခင် ပီသပါသည်။ ဒေါ်ရီစီ
သည် ယခု ၇၂ အသက် ၈၄ နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း သွက်
လက်ဖျတ်လတ်ပြီး လန်းဆန်းတက်ကြွစွာ စာသင်ကြားလျက်

ရှိပါသေးသည်။

ဒေါ်ရီစီသည် မိမိရောက်ရှိသော ကျောင်းများတွင်
ကျရာတာဝန်များကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။
ဒေါ်ရီစီ၏ ထူးချွန်မှုမှာ အနုပညာပိုင်းတွင် ပိုမိုထူးချွန်ပါသည်။
ထိုစဉ်အခါက နှစ်စဉ် ပညာရည်ချွန်ဆုပေးပွဲများတွင် ကျောင်း
သားကလေးများ ပါဝင်ကပြသော ကျောင်းကပွဲများကို တစ်နှစ်
တစ်မျိုး သူမ တတ်ကျွမ်းသော မြန်မာအက၊ ကဗျာလွတ်
အက၊ ယိမ်းအကများကို ကပြတင်ဆက်ခဲ့သော်လည်း စာရေး
သူမှာမူ နှစ်တိုင်း လူကြိုက်များသော ကျောင်းသားလေးများ
သာ ပါဝင်သော ပိတ်ဖြူပတ်ပြီး ပုဏ္ဏားလိုဝတ်ဆင်ကာ ခေါင်း
တွင် ကတ်ထုစက္ကူကို ခေါင်းပေါင်းလုပ်ပြီး မီးစာကြိုးနှစ်
ချောင်းကို လည်ပင်းတွင်ခွေပြီး ကြက်ခြေခတ်ဆွဲကာ တကယ့်
ပုဏ္ဏားများ ဝတ်ဆင်သကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်စေပါသည်။ ဆန်မှုန့်
ခဲကို ခက်ခဲစွာရှာဖွေ၍ နဖူးတွင် သုံးချက်၊ လည်ပင်း အောက်
တွင် သုံးချက်တားပေးပြီး လူများရယ်မောပျော်ရွှင်အောင်
ဖန်တီးခဲ့ပါသည်။ ပါးနှစ်ဖက်တွင် ဆန်မှုန့်ခဲဖြင့်ပိုင်း၍ ပါးကွက်
နှစ်ဖက်လုံး လုပ်ခဲ့ပါသည်။ ပုဏ္ဏားသီချင်းကို ကက်ဆက်
ခွေတွင်သွင်းထားပြီး ဇာတ်တိုက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုပုဏ္ဏားသီချင်း
မှာ စာရေးသူကိုယ်တိုင်ရေးစပ်ပြီး “ထိပ်တင်ဝင်း” ဂီတတီး
ပိုင်းဖြင့် ကလေးများသီဆိုထားသည်ကို အသံသွင်းထားခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်ရီစီမှာမူ အင်္ဂလိပ်ကဗျာများကို ကလေးများအား
နှုတ်တိုက်သင်ကြားပေးပြီး ကိုယ်တိုင်သီဆိုစေပါသည်။ ကဗျာ
လွတ်အကကို ခွေသွင်းထားပါသည်။ အခြား မြန်မာယိမ်းအက
များ၊ အင်္ဂလိပ်သီချင်းများကို (Play back) နောက်ခံဖွင့်ပေး
ပြီး ကစေပါသည်။ လက်ခုပ်သံ တပြောင်းပြောင်းနှင့် အလွန်
မှ ပျော်ရွှင်စရာကောင်းပါသည်။ ဤသည်မှာ ဒေါ်ရီစီ၏
စာသင်ကြားခြင်း၊ အနုပညာဝါသနာအရ ထူးချွန်စွာ ဆောင်
ရွက်နိုင်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်ရီစီသည် အလက(၄)တွင် နှစ်ပေါင်း ၂၄ နှစ်
ကြာအောင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ် ကျောင်းပေါင်းစုံ အက
ပြိုင်ပွဲများတွင် အစဉ်ပထမရခဲ့ပါသည်။ အလက(၄)မှ
အလက(၇) တောင်ဥက္ကလာ(၅)ရပ်ကွက်သို့ ဒေါ်ရီစီသည်
အလယ်တန်းပြဆရာမအဖြစ် ရာထူးတိုးပြောင်းရွှေ့သွားရာ
ထိုကျောင်းမှာလည်း အကပြိုင်ပွဲများကို ပထမရအောင်

ကြီးစားပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် မြို့နယ်အဆင့်မှ တိုင်း အဆင့်သို့ တက်သောအခါတွင်လည်း ပထမရပါသည်။ အနုပညာတွင် ပါရမီထူးချွန်သော ပါရမီရှင်တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်ရီစီသည် ယခင် ကျောင်းများ ပြည်သူပိုင် ဝယ်ယူမိက ရန်ကင်း ကျောက်ကုန်း စိန်မိုက်ကယ်လ်ကျောင်း တွင် ကျောင်းဆရာမအလုပ်ကို စတင်ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ခဲ့ ပါသည်။ ထို့နောက် ထိုကျောင်းမှ တောင်ဥက္ကလာပ (၃) ရပ်ကွက် စိန်မိုက်ကယ်ကျောင်းတွင် တာဝန်ခံအဖြစ် လုပ် ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ပြည်သူပိုင်သိမ်းပြီးနောက် အခေါ်အဝေါ် များ ပြောင်းလဲသွားကာ ကျောက်ကုန်း စိန်မိုက်ကယ်လ်မှာ အထက(၂)ရန်ကင်း ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တောင်ဥက္ကလာပ စိန်မိုက်ကယ်လ်မှာ အလက(၄) တောင်ဥက္ကလာ ဟူ၍လည်း ကောင်း အမည်ပြောင်းသွားပါသည်။ အလက(၄)မှာ အလက (၇)သို့ ပြောင်းသွားသော်လည်း အလက(၄)ကျောင်းကပွဲ များကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရာတွင် ဒေါ်ရီစီအား အကူ အညီတောင်းကာ ဆက်လက် ကပွဲများကို ကျင်းပလျက်ရှိပါ သည်။ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်မှ ကျောင်းအတော်များများ မှာ ဒေါ်ရီစီအား မသိသူမရှိသလောက်ဖြစ်သည်။ တောင်ဥက္က လာပမြို့နယ်တွင် ကျောင်းပေါင်း လေးဆယ်ကျော်ရှိရာ မသိ သောကျောင်းမှာ လေးကျောင်းငါးကျောင်းလောက်ပဲ ရှိပါမည်။ ဆရာမဒေါ်ရီစီအား လူသိများသောအမည်မှာ "တီချာရီစီ" ဖြစ်ပါသည်။ ပြည်သူပိုင်မသိမ်းမီ ကျောက်ကုန်း စိန်မိုက် ထယ်လ်နှင့် တောင်ဥက္ကလာပ စိန်မိုက်ကယ်လ်ကျောင်းများ မှာ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးများ သီလရှင်များ အုပ်ချုပ်ပါသည်။ အင်္ဂလိပ်ကျောင်းများဖြစ်၍ ဆရာမများကို တီချာ(teacher) ဟုသာ ခေါ်ကြရာ တီချာရီစီမှာ နှစ်ကျောင်းစလုံးတွင် ပြည်သူ ပိုင်မသိမ်းမီက လုပ်ကိုင်ခဲ့၍ မိမိကိုယ်ကို တီချာဟူသော အသုံးအနှုန်းကို ယနေ့တိုင်သုံးနှုန်းလျက်ရှိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်ရီစီသည် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဗမာ့တပ်မတော်မှ ရဲဘော် ယောင်တစ်ဦးဖြစ်သော ဦးကိုကိုလေး နိုင်ငံခြားသင်္ဘော အရာ ရှိ ရေဒီယိုအော်ဖစ်ဆာ) ကွယ်လွန်ပြီးချိန်၊ မိမိပင်စင်ယူပြီး နိဗ္ဗာန် ၁၉၉၄ ခုနှစ်မှစ၍ ယနေ့ အသက် ၈၄ နှစ်တိုင်အောင် ထိခရာပါသော စာသင်ကြားခြင်းအလုပ်ကို မိမိနေအိမ် တောင် ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ (၃)ရပ်ကွက်၊ (၁၄)လမ်း၊ အမှတ်(၄၀၁) တွင် (ROYAL ROSE)အမည်ဖြင့် အင်္ဂလိပ်စကားပြော

နှင့် အင်္ဂလိပ်စာပေသင်တန်းများကို မူကြိုမူ အထက်တန်း အဆင့်ထိလည်းကောင်း၊ နိုင်ငံခြားသွားမည့်သူများအား အင်္ဂလိပ်စကားပြောကိုလည်းကောင်း၊ တစ်ဦးတည်းသီးသန့် သင်ကြားသော အိမ်တိုင်ယာရောက် (HOME TUTION) များကို သင်ကြားလျက်ရှိပါသည်။

ဤသို့ ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းဖွင့်လှစ်၍ သင်ကြားရေးကို သမီးဖြစ်သူ ဆရာမ ဒေါ်အေးအေးသင်း အမက(၁၂) တောင် ဥက္ကလာပ အလယ်တန်းပြဆရာမမှ ဟာဝန်ခံကာ အုပ်ချုပ် ရေးပိုင်းရော သင်ကြားရေးစိုင်းပါ ကျောင်းမှ အနားယူထွက် လိုက်ကာ မိခင်အား ကူညီပေးလျက်ရှိပါသည်။ ဒေါ်အေး အေးသင်းမှာလည်း မိခင်ကဲ့သို့ ထက်မြက်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါ သည်။ ဖခင်ကဲ့သို့ မျိုးချစ်စိတ်ရှိပြီး မိခင်ကဲ့သို့ ဘက်စုံတော် သော ဒေါ်ရီစီ အားကိုးရသော သမီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ဒေါ်ရီစီ တွင် သားသုံးယောက်၊ သမီးတစ်ယောက်ရှိပြီး သားအငယ်ဆုံး မှာ ကွယ်လွန်ပြီးဖြစ်ပါသည်။ မြေးခုနစ်ယောက်ရှိသော အတွားဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာမဒေါ်ရီစီအကြောင်းကို ရေးသားမည်ဆိုလျှင် မပြီးဆုံးနိုင်သော ရေးစရာများ အမြောက် အမြားရှိ၍ ယခုအခါ ဆရာမအရွယ်မှ ဆရာမကြီး ဖြစ်နေပြီ ဖြစ်ပါ၍ "စွယ်စုံရမင်းသမီးကြီး" ဟု တင့်စားခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ် ပါသည်။

စာရေးသူတို့ အလက(၄) တောင်ဥက္ကလာပမှ နှစ်စဉ် ကျင်းပမြဲဖြစ်သော အာစရိယပုဇွန်ပွဲတွင် ဆရာမဒေါ်ရီစီ အား ဩဝါဒစကားပြောခိုင်းလျှင် ကျောင်းသားဟောင်းများ လက်ရှိကျောင်းသားများ၊ ညွှန်သည်များ၊ ဆရာဟောင်းများ (အကန်တော့ခံ ဆရာများ) လက်ရှိဆရာများအားလုံး စိတ်ဝင် စားအောင် ဟောပြောနိုင်ပါသည်။ ဆရာမကြီးက စာရေးသူ အား "ရင်တွင်းစကား" ဟု ဆို၍ ဤသို့ ပြောကြားခိုင်းပါသည်။

"ယခင်ယခင် အချိန်များမှ ယခု အချိန်ထိတိုင်ကောင် လည်းကောင်း၊ ယခုအချိန်မှ နောင်စာပေသင်ကြားနေနိုင် သရွေ့ အချိန်များတွင်လည်းကောင်း ရှေ့ဆက်၍ ငာပညာများ ကို ပြုစုပျိုးထောင်သွားမှာပါ"

(တီချာရီစီအား ဂုဏ်ပြုလျက်)

သမီးပဂျီအောင်စိုး

ပြည်တော်ဝင်နေ့ တပေါင်းလပြည့်

တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကဋ္ဌ (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းပြု)

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ တပေါင်းလပြည့်နေ့ကို မြတ်ဗုဒ္ဓ ပြည်တော်ဝင်အခါတော်နေ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ကျင်းပကြလေသည်။

ထိုသို့ ကျင်းပရခြင်းမှာ တပေါင်းလပြည့်နေ့၌ ကာဠုဒါယီမထေရ်က ဘုရားရှင်အား ကဝိလဝတ်နေပြည်တော်သို့ ကြွရောက်တော်မူပါရန် လျှောက်ထားသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ကျင်းပခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ထိုအချိန်က မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှိ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်ကာ အင်္ဂတိုင်းသားများနှင့် မာဂဓတိုင်းသားများအား တရားရေးအေး တိုက်ကျွေးလျက်ရှိနေသည်။ အဆိုပါသတင်းကို ကြားသိရသော ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးက

ကဝိလဝတ်နန်းတော်ရှိ အမတ် ၁၀ ဦးတို့အား ခေါင်းဆောင်စေလျက် နောက်ပါအခြေအရံတစ်ထောင်စီဖြင့် ၁၀ ကြိမ်စီခွဲကာ ရာဇဂြိုဟ်ရှိ ဘုရားရှင်အား ပင့်တော်မူစေခဲ့သည်။ လို့ရာတွင် သွားကြသူအားလုံး ဘုရားရှင်၏ တရားတော်၌ နှစ်သက်မိသွားကြကာ သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သွားကြလေတော့၏။

ဤ၌ နောက်ဆုံးအသုတ်အဖြစ် အမတ်ကြီး ကာဠုဒါယီခေါင်းဆောင်လျက် အခြေအရံအပေါင်းဖြင့် ဘုရားရှင်အား ပင့်ဆောင်ရန် ရာဇဂြိုဟ်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြသည်။ ဘုရားရှင်နှင့် တွေ့ဆုံပြီးသကာလ တပုဒ်နာရီသောအခါ ဖော်ဘီကွရုလန်အဖြစ် ကူးပြောင်းသွားခဲ့ကြလေသည်။ ဤ၌

သုခွေဒနမင်းကြီးအား ကတိခံထားခဲ့သည့်အတိုင်း ရဟန္တာ ဖြစ်ပြီးသော ရှင်ကာဠုဒါယီမထေရ်သည် ဘုရားရှင်ကို ပင့် ဆောင်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ပါရတော့သည်။ သူကြိုးပမ်း အားထုတ်ရသည်ကား တပေါင်းလ၏ သာယာပုံကို ဂါထာ ပေါင်း ၆၄ ဂါထာ၊ သီကုံး၍ ခမည်းတော်ရှိရာ ကပိလဝတ် ဌာနေသို့ မြန်းကြစေဖို့ပဲ ဖြစ်လေသည်။ သို့ဖြင့် ၎င်းသီကုံး ထားသော ၆၄ ဂါထာဖြင့် ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားခဲ့ လေ၏။

ကာဠုဒါယီ၏ လျှောက်ထားချက်ကို ထိုရောက်သည် ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။

ဘုရားရှင်သည် ရဟန္တာပေါင်းနှစ်သောင်း ခြံရံလျက် ဟောသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁ ရက် နေ့တွင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ယူဇနာ ၆၀ ကွာဝေးသော ကပိလ ဝတ်ပြည်တော်သို့ တစ်နေ့လျှင် တစ်ယူဇနာခရီးဖြင့် ရက် ပေါင်း ၆၀ (နှစ်လကြာမျှ) ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူခဲ့သည်။

ဤကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရားရှင် ကပိလဝတ်နေပြည် တော်သို့ ကြွတော်မူခြင်းဖြင့် သာသနာတော်သမိုင်း၌ ထူးခြား နှော အကျိုးဆက်များ ဖြစ်ပေါ်လာရပါသည်။ ထိုအကျိုး ဆက်များမှာ -

- ၁။ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်ကြီး ပေါ်ပေါက်လာ ခြင်း။
- ၂။ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့၏ မာန်စွယ်ကို နုတ်ပယ် သောအားဖြင့် ပေါက္ခရာဝဿမိုးကို ရွာသွန်း စေခြင်း။
- ၃။ ဂါထာတစ်ထောင်ဖြင့် ဆင်ယင်အပ်သော ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီးကို ဟောကြား တော်မူခဲ့ခြင်း။
- ၄။ မဟာဓမ္မပါလဇာတ်တော်ကြီးကို နာကြားရ၍ ခမည်းတော် သုခွေဒနမင်းကြီး အနာဂါမ်တည် ပြီး နောင်သောအခါ အရဟတ္တမဂ်သို့ ဆိုက် ရောက်ခြင်း။
- ၅။ ပိထွေးတော် သောတာပန်တည်ခြင်း၊ နောင် သောအခါ ဘိက္ခုနီသာသနာ ထူထောင်ခွင့် ကြံခြင်း။

- ၆။ ယသော်ဓရာကို အကြောင်းပြု၍ စန္ဒကိန္နရီ ဇာတ်တော်ကြီးကို ဟောကြားခြင်း။
- ၇။ ဇနပဒကလျာဏီ၏ ကြင်ရာတော် နန္ဒ မင်းသား ရဟန်းဖြစ်ခြင်း။
- ၈။ သားတော်ရာဟုလာ အမွေတောင်း၍ သာ မထေဘဝသို့ သွတ်သွင်းချီးမြှင့်ပေးခဲ့ခြင်း။
- ၉။ သာကီဝင်မျိုးမှ မင်းသားတစ်ထောင်တို့ ရဟန်း ဘောင်သို့ ရောက်ရှိကြခြင်း။
- ၁၀။ ကာဠုဒါယီမထေရ်အား ဆွေမျိုးတို့အား မြတ် စွာဘုရားကို ကြည်ညိုစေရန် စွမ်းဆောင်ရာ ၌ အမြတ်ဆုံးဘွဲ့ "ကုလပ္ပသာဓ" တေဇဂ်ကို ချီးမြှင့်တော်မူခြင်း။
- ၁၁။ အရှင်သာရိပုတ္တရာလျှောက်ထား၍ ဗုဒ္ဓဝင် ဒေသနာကို ဟောကြားတော်မူခြင်း။

စသည့် အကျိုးဆက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဤ၌ ကာဠုဒါယီ လျှောက်ထားခဲ့သော နောက်ဆုံးဂါထာကို တင်ပြ လိုပါသည်။ ထိုဂါထာကြောင့်လည်း ဘုရားရှင်အဖို့ မွေးဇာတ် ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ပြည်တော်ဝင်လိုစိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာ ရသည်ဆိုလျှင် မှားအံ့မထင်ပါချေ။

နာတိသီတံ နာတိဥဏှံ၊
 နာတိ ဒုဗ္ဗိခံ ဆာတကံ။
 သဒ္ဓဿ ဟရိတာ ဘူမိ၊
 သေ ကာလော မဟာမုနိ။
 အနက်အဓိပ္ပာယ် ပြန်ဆိုရလျှင် -
 "မုနိတို့၏ သခင်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊
 ဆောင်းနှောင်းနှေ့ဦး တပေါင်းလ ဤအခါထူးသည်
 အေးလည်း မအေးလွန်းလှပါဘုရား၊ ပူလည်း မပူလွန်းလှပါ
 ဘုရား၊ ကောက်ပဲသိမ်းစ ဥတုမျှ၍ အာဟာရမွတ်ရား ခေါင်း
 ပါးခြင်း၊ ဆာလောင်ခြင်းမှလည်း ကင်းရှင်းပါသည်ဘုရား။
 မြေအပြင်သည်လည်း နေဇာမြက်ညွန့် ပေါက်ရောက်ရှင်သန်
 ၍ မြစ်မီးရောင်လွှမ်း စိုပြည်လန်းဆန်းနေပါသည်ဘုရား။
 ဆောင်းနှောင်းရာသီ တပေါင်းလ ဤအခါထူးသည်
 မွေးရပ်ဌာနီ ကပိလဝတ်နေပြည်သို့ ကြွချီရန် လျှောက်ကန်
 လျှောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သောအချိန်ပါဘုရား။"

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ကာဠုဒါယီ၏ ဂါထာအပေါ် မှတည့် လျက် အင်းဝခေတ် ပေလေးပင် ရှင်လေးပါးအဝင် စာဆိုရှင် ရှင်အုန်းညိုကလည်း ဂါထာ ၆၀ ပျို့ကြီးကို ရေးစပ်အမှုကွန်း တင်ခဲ့သည်။ ထိုပျို့မှ အချို့ကို ကောက်နုတ်ပြုရသည်ရှိသော်

...ဗွားချက်မြိုင်ထွေ၊ ဇာတိနေသာ၊ အောင်
မြေပြည်မ၊ ကပိလတွင်း၊ မွေးဘာသုဒ္ဓေါ၊ ဒကာတော်နှင့်၊
ယသော်ဓရာ၊ ဗိမ္မာပြောက်သာ၊ သည်းချားရာဟု၊ မျှော်
ရာရှုလျက်၊ တစ်စုတစ်ရုံး၊ ပန်းနယ်ကုံးမှု၊ သက်လုံး
မေတ္တာ၊ ပြက်ကြင်နာသော်၊ ဖူးပါလှချင်၊ ငါ့သခင်ကို။
သို့ပင်ဆိုတမ်း၊ နိစ္စလွမ်း၍၊ ပျက်ယမ်းထိထိ၊ မျှော်ချင်
ဘီဟု၊ ကြားသိတုံလို၊ တစ်သောင်းစိုလ်တုင်၊ ကျွန်းကို
နောက်ဆင့်၊ ချီပင်ရရာ၊ ဤအခါကား၊ ဟေမာချမ်း၊
ဆောင်း၊ ကြွလဲပြောင်းသာ၊ တပေါင်းနွေလ၊ ဝိမာနဟု၊
သာလှဖော်မှု၊ သည်ရတံ့၍၊ ညွှန်နဆဲဆဲ၊ မီးလျှံခဲသို့၊
ရဲရဲပြောင်ပြောင်၊ တောကုန်အောင်လည်း၊ ပွင့်ရောင်တိ
ချည်း၊ ဖြင်ပေါ်လည်း၏၊ ခမည်းတော်ကောင်း၊ ပြည်တော်
ဟောင်းသို့၊ ဖူးပေါင်းစိမ့်မှာ၊ တောင်းပန်ထွာသည်၊ သွားခါ
ကာလ တန်ပြီဘုရား။

ဟူ၍ ဖြစ်ချေသည်။

စင်စစ် တပေါင်းလကား၊ သာမန်လ မဟုတ်ပါချေ။
ဆယ်နှစ်လရာသီ ရှိကြလေသည်အနက် အသာယာဆုံးလ
ဖြစ်သည်မို့ "တပေါင်းသာခေါင် လများနောင်"ဟူ၍ပင် တင်
စားသမှု ပြုကြလေသည်။

ဆိုသည့်အတိုင်းပင် တပေါင်းလသည် ဆောင်းအကုန်
နွေအကူး ပွင့်လင်းသောရာသီ၊ အချမ်းအပူပူတသော အနေ
အထား၊ တောင်လည်းသာမော၊ တောလည်းသာထွေ၊ ပသာဒ
တွေ ဝေဆာနေတော့၏။ တောင်သူဦးကြီးတို့မှာလည်း လယ်
ယာကောက်ပဲသီးနှံများ ရိတ်သိမ်းရောင်းချပြီးသည့် သမယ
မို့ လက်ထဲ၌ ငွေကြေးများ ရှင်လျက်နေတော့၏။ ဤ၌
အလှူရေစက် လက်နှင့်မကွာသော စိတ်ဓာတ်အခြေခံအရ
ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြုအလှူများ ပေးကြခြင်းဖြင့် ဖျောသံတွေ မစ်
အောင် လှိုင်ပွဲနေသလို၊ သဲပုံစေတီပွဲတိုလည်း ကျင်းပကြ
လေသည်။ ထိုမျှမက ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ပွဲ၊ အရုဏ်တော်
လှည့်ပွဲ၊ ဘုန်းကြီးပွဲ(ရိုပါက) ပွဲများကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ

ကျင်းပပြုလုပ်ကြသည်က ရပ်ခေလေ ရွာခေလေအဖြစ် အမြင်
တွယ်နေခဲ့ပေပြီ။ ထိုမျှမက စည်တော်ကြီးပွဲလည်း ရိုပါသေး
သည်။

“မိန်ရာသီ လတပေါင်းမို့
ညာညောင်းလို့ ရွက်သစ်ချီ၊
ဖူးညွန့် စိစိ၊
မန်းရွှေပြည်
သဲစေတီ လှူတော်ပွဲနှင့်
လွဲပြီဖျလေး။”

ဟူသည့် တပေါင်းလဘွဲ့ စည်တော်ယွန်းသံများကို
ကြားရလျှင် ပါတော်မူ အရှင်နှစ်ပါးကို မြင်ယောင်ကြမည်
ထင်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ တပေါင်းလ၏ သရုပ်သကန်ကတော့
အဟုတ်အမှန်ကို လှပ၍ လွမ်းသွတ်စဖွယ် ကောင်းနေသည့်
သည့်အတွက်ကြောင့်ပင် ကုန်းဘောင်ခေတ် စာဆိုတော်
မဟာအတုလမင်းကြီးက အောက်ပါလွမ်းချင်းကို စပ်ဆို
ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်တကား။

“မြိုင်ခြေငယ် သင်းပါလို့
အင်ကြင်းငယ် ရွှေဖီ
ဝတ်မှုန်ငယ် စီသည်
မြန်ဒီ သောင်တစ်ခိုက
မောင်မယ်ညို၊ မြူးမြန်တော့တယ်လေး။
ရာသီမိန်ငယ်
ဝိမာန်ရက်ပြောင်း၊ လတပေါင်းမို့
ရွက်ဟောင်းကြွေကာ၊ ဥတ္တရာနှင့်
ကြယ်မှာဘာခြံပိုက်၊ လေးချက်ချိန်ကို
တိမ်ခြေဆိုက်လို့၊ စရိုက်ကယ်ဖွေရာ
ကိုတံငါလည်း၊ ဘာသာတောင်တင်
ပျော်မြူးသာရွှင်တော့တယ်
သဘင်လ ခါမို့ကို
သဲစေတီ သောင်ငွေကမ်းက
လွမ်းလှတယ်လေး...။

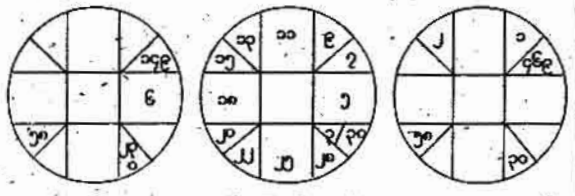
တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ဝမ်း)

ရောင်ပြန်ပုဂ္ဂိုလ်: ပြက္ခဒိန်

၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ - တပေါင်းလ
2016 MARCH

အင်္ဂါ Tuesday	1 ၇ ဂုဏ်ထူး အပြုစုရက်	
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	2 ၈ တောင်ပူလယ်သမား	
ကြာသပတေး Thursday	3 ၉ ဂုဏ်ထူး	
သောကြာ Friday	4 ၁၀	18 ၁၀
စနေ Saturday	5 ၁၁	19 ၁၁
တနင်္ဂနွေ Sunday	6 ၁၂	20 ၁၂ ဂုဏ်ထူး
တနင်္လာ Monday	7 ၁၃	21 ၁၃
အင်္ဂါ Tuesday	8 ၁၄ ဂုဏ်ထူး ထိုက်လက်	22 ၁၄
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	9 ၁၅ ဂုဏ်ထူး	23 ၁၅ တပေါင်းလပြည့်
ကြာသပတေး Thursday	10 ၁၆	24 ၁၆
သောကြာ Friday	11 ၁၇	25 ၁၇
စနေ Saturday	12 ၁၈	26 ၁၈
တနင်္ဂနွေ Sunday	13 ၁၉ ဂုဏ်ထူး	27 ၁၉ ဂုဏ်ထူး တပို့တွဲလ
တနင်္လာ Monday	14 ၂၀	28 ၂၀ ယာရက်ကြမ်း
အင်္ဂါ Tuesday	15 ၂၁ အပြုစုရက်	29 ၂၁
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	16 ၂၂ ဂုဏ်ထူး	30 ၂၂ ဂုဏ်ထူး
ကြာသပတေး Thursday	17 ၂၃	31 ၂၃

၁. ၃. ၂၀၁၆   စန်းပြောင်းရက်စွဲ   ၁၄. ၃. ၂၀၁၆

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း ပြန်ပြောင်းချိန်

- တနင်္ဂနွေသည် - ၁၄. ၃. ၂၀၁၆ တနင်္လာနေ့ မွန်းတည့် ၁၂ နာရီ ၃ မိနစ်တွင် မိန့်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၂. ၃. ၂၀၁၆ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၀ နာရီ ၅၈ မိနစ်တွင် ကုမ်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၁၉. ၃. ၂၀၁၆ အင်္ဂါနေ့ နံနက် ၅ နာရီ ၂၅ မိနစ်တွင် မိန့်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- သောကြာသည် - ၇. ၃. ၂၀၁၆ တနင်္လာနေ့ ည ၉ နာရီ ၅၂ မိနစ်တွင် ကုမ်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်အတွက် ဓနသိဒ္ဓိနက္ခတ်နှင့် ဓန်းယုဉ်ချိန်

(၇. ၃. ၂၀၁၆)တနင်္လာနေ့ နံနက် ၄ နာရီ ၃၉ မိနစ် ၅၀ စက္ကန့်။
 (၁. ၃. ၂၀၁၆)ရက်နှင့် (၁၅. ၃. ၂၀၁၆)ရက်တို့သည် အမြတ္တစုတ်ကျ၍ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်သည်။

အမြတ္တစုတ်ရက်မှာ လုပ်ဆောင်စရာ

တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် မြောက်အရပ်တွင် ပုန်းညက်ပင် စိုက်ပါ။
 တနင်္လာသားသမီးသည် အရှေ့မြောက်အရပ်တွင် ခရေပင် စိုက်ပါ။
 အင်္ဂါသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်တွင် သရဖီပင် စိုက်ပါ။
 ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် အရှေ့တောင်အရပ်တွင် ကွမ်းသီးပင် စိုက်ပါ။
 ကြာသပတေးသားသမီးသည် အနောက်တောင်အရပ်တွင် ဒန်းပင် စိုက်ပါ။
 သောကြာသားသမီးသည် အနောက်မြောက်အရပ်တွင် အုန်းပင် စိုက်ပါ။
 စနေသားသမီးသည် တောင်အရပ်တွင် ကံ့ကော်ပင် စိုက်ပါ။

သည့်လစွားအတွက် တံလတာ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက်

■ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

ပညာနှင့်ယှဉ်သော အလုပ်များကို လုပ်ရတတ်သည်။ ရေနှင့်ပတ်သက်သောလုပ်ငန်းများ ဖြစ်မည်။ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများ၏ အကျိုးပြုမှုကို ခံရမည်။ ရုပ်ဝေးဒေသ မှ အဖိုးတန် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ရမည်။ မင်္ဂလာစကား ကို ကြားရမည်။ စီးပွားရေးအလုပ်ကိစ္စများ ရပ်ဘန်နစ်နှင့် ကြုံရတတ်၏။ အကျိုးအမြတ်မပေါ်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်သည်။ ထိုင်နေကာ ပို၍ကောင်းမည်။ လုပ်တိုင်း အပြစ်အနာအဆာ ရှိနေမည်။

မနာလိုစိတ်များ မကြာခဏဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။ အိပ်ထောင်ရေးကိစ္စများ၌ မိမိ၏ အိပ်ထောင်ဖက်သည် ခြေ ပုန်းခုတ်နေတတ်၏။ မိသားစုအတွက် စိတ်ပူပန်သောက ရောက်ရတတ်ပါသည်။ အဝတ်ကောင်း ပစ္စည်းကောင်းများ ရရှိတတ်ပါသည်။ ရတနာပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်သည်။ ခရီးသွားရမည့် ကိစ္စများတွင် အထစ်အငေါ့များ ဖြစ်နေတတ် သည်။ ဖခင်လုပ်သူ၏ ဟန်တားမှုကို ခံရတတ်သည်။

အစွမ်းအစွဲ အထင်အမြင်မှားမှုများ ခံရတတ်သည်။ အလုပ်တွင် ကြီးကြပ်သူများ၏ စိတ်ဘဝင်မကျမှု၊ အလိုမကျ မှုများကို မကြာခဏ ခံရတတ်သည်။ လုပ်သမျှအလုပ်တို့ တွင် အမှားအယွင်းများနှင့် ကြုံနေတတ်သည်။ ယုံကြည်၍ ပေးအပ်ထားခဲ့သော ငွေကြေးပစ္စည်းများ ပြန်မရဖြစ်တတ် သည်။ မိမိ၏နာမည်ဂုဏ်သိက္ခာကို ကျဆင်းစေတတ်သော ကိစ္စများ ဖြစ်တတ်သည်။ အမျိုးသမီးများ၏ အရေးပေးမှုကို ခံရတတ်သည်။

ပဲ၊ ပြောင်း၊ စပါးတို့ကို ဝယ်ယူသိုလှောင်ထားပါက

အမြတ်အစွန်းရမည်။ အုန်းသီး၊ နမ်းသီး၊ ခြံ့စောင်း၊ ပဝါ၊ ရွှေရည်စိပ်ပစ္စည်းများ၊ ဆေးဆိုးပန်းရိုက်အထည်များမှာ သိပ်အကျိုးမပေးပါ။ ကျွဲ၊ နွားများလည်း ထိုနည်းလည်း ကောင်းပင်။ လျှပ်စစ်နှင့် ပတ်သက်သော ပစ္စည်းများ အက်ဆစ်များ၊ လယ်ထွန်စက်၊ ဘတ်စ်ကား၊ အင်ဂျင်စက်၊ သံ၊ သံမဏိထည်များ အကျိုးပေးမည်။ စိုက်ပျိုးရေးထွက်ကုန် များ၊ စက္ကူ၊ စာရေးကိရိယာ၊ ဝါး၊ ဝါးနှင့်ပတ်သက်သော ပစ္စည်းများ၊ ဂုန်လျှော်၊ ပြောင်းဆန်၊ မြင်းစားပဲ၊ ဂျုံ၊ ပဲတီစိမ်း၊ အနံ၊ အပြေ၊ အဆန်၊ ပဲတောင့်ရှည်အမျိုးမျိုး၊ ဝယ်ရောင်းက သင့်ရအကျိုးပေးလိမ့်မည်။ ဝါဂွမ်း၊ အထည်အလိပ်၊ ဝိုးထည်၊ နိုင်လွန်၊ အလှကုန်ပစ္စည်းများ၊ စားသောက်ကုန်များ ရောင်း ဝယ်ပါက အထူးပင် အကျိုးပေးမည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

ရာထူး၊ လဲစာ၊ အခွင့်အာဏာ တိုးတက်မည်။ လူကြီး များ၏ နှစ်သက်သဘောကျမှု ခံရမည်။ အများ၏ လေးစား အားကိုးမှုကို ခံရမည်။ စီးပွားရေးအလုပ်ကိစ္စများအတွက် အတူနေသူများ၏ ပံ့ပိုးကူညီမှုများကို ရရှိမည်။ အိပ်မက် ကောင်းများ မက်တတ်သည်။ ထူးဆန်းသော ပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်သည်။

ယတြာပြုလုပ်လိုပါက - မွေးနေ့ရောက်တိုင်း သက်သတ်လွတ်စား၍ ဂုဏ်တော်ပုတီးကို ကိုးပတ်ပြည့် အောင် စိပ်ပေးပါ။

ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

www.burmeseclassic.com

စိုက်ပျိုးရေးရာ သတိပြုစရာ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက်

■ တောကကိုရင်

မိမိတို့နိုင်ငံသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ မြေလွတ်မြေရိုင်းတွေလည်း ပေါများလှ၏။ လယ်ယာမြေတို့မှာလည်း ဩဇာမြေဆီကြွယ်ဝသဖြင့် စိုက်ပျိုးသမျှ သီးနှံတို့ ဖြစ်ထွန်းကြသည်မှာလည်း အငြင်းပွားစရာ မရှိပါချေ။ သို့ရာတွင် စိုက်ပျိုးရေးကိစ္စ၌ နည်းစနစ်မှန်ကန်ဖို့ လိုသလို၊ အခါကာလကောင်းကိုလည်း ရွေးချယ်တတ်ဖို့ လိုပေသည်။ သည့်အတွက် ကိုင်းသမား၊ ယာသမား၊ လယ်သမား၊ ဥယျာဉ်မြေစိုက်ပျိုးကြသူများအတွက် ရည်စူးကာ ဤကာလအခါသမ္မုဇာ၌ သတိပြုဖွယ် စိုက်ပျိုးရေးရာကိစ္စကို ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

၁။ မတ်လ (၁)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၇)၊ (၃၀) ကျရောက်သော ရက်များ၌ အပွင့်၊ အသီးအနှံ၊ အရွက်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်းကျွေးစိုက်ခြင်း၊ နေရာပြောင်းရွှေ့စိုက်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

ရက်များ၌ လယ်မြေ၊ ယာမြေ၊ ဥယျာဉ်မြေတို့ကို ထွန်ယက်ခြင်း၊ အပင်တို့အား ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်းပင်ချွေး၊ အမှိုက်သရိုက်တို့ကို မီးရှို့ခြင်း၊ အသီးအနှံတို့ကို ရိတ်သိမ်းခြင်း၊ ဥအမြစ်တို့ကို တူးဖော်ခြင်းတို့အား ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

၂။ မတ်လ (၅)၊ (၉)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၂၂) ကျရောက်သော ရက်များ၌ ဥ၊ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုးခြင်းနှင့် အကိုင်းအခက်များ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

၄။ မတ်လ (၁)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသော ရက်များ၌ သီးနှံမျိုးစေ့တို့ကို ကြံရန် သင့်လျော်လှပါကြောင်း တိုက်တွန်းရေးသားလိုက်ပါသည်။

၃။ မတ်လ (၁)၊ (၂)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၇) ကျရောက်သော

● တောကကိုရင်

မတ်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက်

နေမျိုးထွင်ခေါင်

မတ်လ (၄)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် . . .

“နန္ဒာတီထီ”တွင် ကျရောက်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုရက်များ၌ ဘုရားဂူကျောင်း၊ ဇရပ် စသည်တို့ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ တံတားခင်းခြင်း၊ ပျိုးကြဲခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်း၊ သစ်ပင်စိုက်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်း စသော အမှုတို့ကို လုပ်ကိုင်နိုင်ပါသည်။

မတ်လ (၅)၊ (၁၀)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် . . .

“ဘဒြာတီထီ”တွင် ကျရောက်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုရက်များ၌ အပည်ပေးခြင်း၊ နားထွင်းခြင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆင်ယင်ကျင်းပခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

မတ်လ (၁)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၅)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၆) စသော ရက်များသည် . . .

“ဇယာတီထီ”တွင် ကျရောက်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုရက်များ၌ စစ်ခိုခြင်း၊ စစ်တက်ခြင်း၊ ကင်းလှည့်ခြင်း၊ ကင်းချခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်းတို့ ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

မတ်လ (၂)၊ (၇)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၂၇) စသော ရက်များသည် . . .

“ရိတ္တာတီထီ”တွင် ကျရောက်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုရက်များ၌ ဆေးဖော်ခြင်း၊ ဆေးထိုးခြင်း၊ လက်ဖွဲ့ထိုးခြင်း။

သိန္နီစာင်ခြင်း၊ ပစ္စည်းသိမ်းခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်ခြင်း၊ လှေကားထောင်ခြင်း စသော အမှုတို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

မတ်လ (၃)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၂၂)၊ (၂၈) စသော ရက်များသည် . . .

“ပုဏ္ဏာတီထီ”တွင် ကျရောက်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုရက်များ၌ ရတနာပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ ပစ္စည်းခံခြင်း စသော လောကီ၊ လောကုတ် မင်္ဂလာကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

မတ်လ (၁၅) ရက်သည် . . .

“အမြိတ္တစုတ်”တွင် ကျရောက်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုရက်၌ အဘယ်မျှပင် မိမိအပေါ် မကောင်းကြံစေကာမူ ထိုကိစ္စအဝဝကို အောင်မြင်ပြီးမြောက်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

မတ်လ (၁)၊ (၃)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် . . .

“ရက်ရာဇာ”တွင် ကျရောက်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုရက်များ၌ လူမှုရေးကိစ္စများ၊ ဘာသာရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ပါက ကိစ္စအလုံးစုံပြီးမြောက်နိုင်ပြီး နာမည်ဂုဏ်သတင်းသည် ထင်ရှားကျော်စောတင်ပါသည်။

နေမျိုးထွင်ခေါင်

www.burmeseclassic.com

အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်ရန်

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက်

မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအဖို့

မတ်လ (၂)၊ (၃)၊ (၄)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၂၈)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေသည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

တနင်္လာသားသမီးများအဖို့

မတ်လ (၂)၊ (၃)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၂၀)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေသည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

အင်္ဂါသားသမီးများအဖို့

မတ်လ (၁)၊ (၂)၊ (၅)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၂၉)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေသည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအဖို့

မတ်လ (၅)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၂၆)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေသည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ကြာသပတေးသားသမီးများအဖို့

မတ်လ (၅)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၁၃)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၄) စသော ရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေသည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

သောကြာသားသမီးများအဖို့

မတ်လ (၄)၊ (၅)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၃)၊ (၂၆) စသော ရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေသည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

စနေသားသမီးများအဖို့

မတ်လ (၃)၊ (၄)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေသည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ရာဟုသားသမီးများအဖို့

မတ်လ (၅)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၂၆)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေသည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

■ မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

သည့်လအတွက် ကောင်းသောရက်

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက်

နွယ်သင်္ကေအောင်

ပေါက်လဲတို့ ဖူးစုံစုံလျက် အင်ကြင်းငယ်တို့ ရဲရဲနီလာကြပေပြီ။

ရုတ်မြိုင်တွင်း တောလုံးလင်းလျက် တောင်လည်းသာမော၊ တောလည်းသာထွေ ဂိမ္မာန်နေ့သို့ ရာသီစက်ဝန်းက ချဉ်းနင်းလာခဲ့ချေပြီကော။ ဖလံသူရိန် ထိန်လက်အသန်းမှာတော့ အအေးဓာတ်တို့ လွင့်ပါးပျောက်ပျက်ကာ ပူလောင်ငွေ့တွေက ဝေဝေလျက်။ လေရူးတွေလည်း မြူးကြကုန်၏။ တံလျှပ်ရိပ်တို့ မှာလည်း တဖိတ်ဖိတ် တလက်လက်။

လင်းပွင့်လာသော ရာသီနေ့နှင့်အတူ မိမိတို့ လောကီလူသားတွေမှာလည်း စီးပွားလာဘ်လာဘာ တွေ တိုးတက်အောင်၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စများ၌ အဆင်ပြေချောမွေ့အောင် ဆောင်ရွက် ကြရပေမည်။ သည့်အတွက်...

၁။ နေအိမ်ဝယ်ယူရန်
မတ်လ (၃)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊
(၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် နေအိမ်
ဝယ်ယူရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ကား/ယာဉ်ဝယ်ယူရန်
မတ်လ (၈)၊ (၁၈)၊ (၂၇) စသော ရက်များသည်
ကား/ယာဉ် ဝယ်ယူရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြ
ပါသည်။

၃။ ငါးစမ်းရန်
မတ်လ (၁)၊ (၂)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၈)၊ (၁၉)

(၂၇) စသော ရက်များသည် ငါးဖမ်းရန် အကောင်းဆုံး
ရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ရွှေတွင်း/ကျောက်တွင်း တူးဖို့ရာ
မတ်လ (၂)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၅)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊
(၂၄) စသော ရက်များသည် ရွှေ/ကျောက်တူးရန်
အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၅။ ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ဖို့ရာ
မတ်လ (၁)၊ (၁၁)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၂၁)၊ (၂၅)၊
(၂၉) စသော ရက်များသည် ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စများ ဆောင်
ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကျောင်း/အိမ်ဆောက်လုပ်ရန်

မတ်လ (၂)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် ကျောင်း/အိမ်ဆောက်လုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ပွင်းခံ/ရှင်ပြု/နားသမင်္ဂလာကျင်းပရန်

မတ်လ (၁)၊ (၂)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၄) စသော ရက်များသည် ပွင်းခံ၊ ရှင်ပြု၊ နားသမင်္ဂလာ ကျင်းပရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရန်၊ အိမ်သစ်တက်ရန်

မတ်လ (၁)၊ (၂)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၅) စသော ရက်များသည် အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရန်၊ အိမ်သစ်တက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

အမည်ပေး၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရန်

မတ်လ (၁)၊ (၃)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၃) စသော ရက်များသည် အမည်ပေးရန်၊ ဆိုင်းဘုတ်တင် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

လက်ထပ်မင်္ဂလာ ကျင်းပရန်

မတ်လ (၃)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် လက်ထပ်မင်္ဂလာကျင်းပရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ခရီးသွားရန်

မတ်လ (၁)၊ (၈)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၁) စသောရက်များသည် ခရီးသွားရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၂။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာကျင်းပရန်

မတ်လ (၁)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၅)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် လယ်ထွန်မင်္ဂလာကျင်းပရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၃။ အရောင်းအဝယ်လုပ်ကိုင်ရန်

မတ်လ (၁)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၅)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် အရောင်းအဝယ်လုပ်ကိုင်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၄။ သီးနှံမျိုးစေ့ကြံပို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၅)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် သီးနှံမျိုးစေ့ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၅။ ရေတွင်းရေကန် တူးဖော်ရန်

မတ်လ (၁)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၅)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ရေတွင်းရေကန်တူးဖော်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၆။ ပညာသင်ယူရန်

မတ်လ (၁)၊ (၃)၊ (၈)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၅) စသော ရက်များသည် ပညာသင်ယူရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

■ နွယ်သာကီအောင်

ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်းဦးနု

နှင့်

မောဂျစ်ကောလစ်

■ လှမ်း (ပညာရေး)

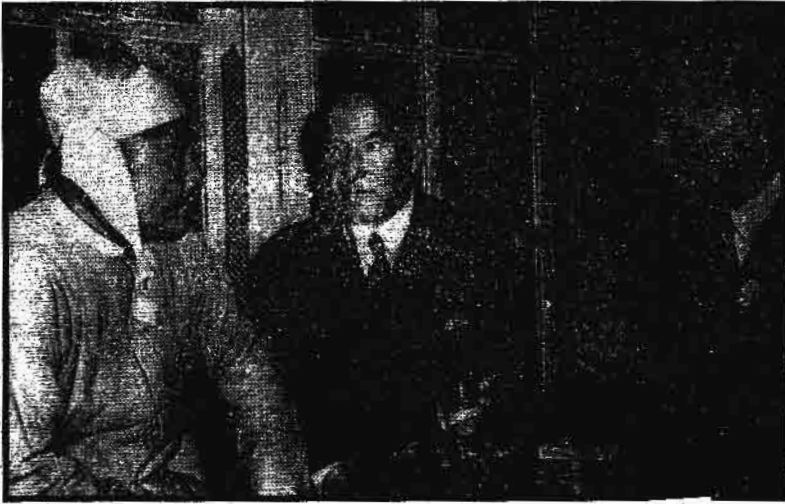
လန်ဒန်မြို့ရှိ ပြည်ထောင်စုမြန်မာသံရုံးသည် စတင် ဖွင့်ခဲ့သည့် အချိန်မှစ၍ ကျွန်တော်အားအလေးထား၍ ဆက် ဆံခဲ့သဖြင့် သံအမတ်ကြီးများနှင့် သံရုံးအမှုထမ်းများအား အထူးကျေးဇူးတင်မိပါ၏။ မှတ်မှတ်ရရ ၁၉၅၂ ခု၊ ဇန်နဝါရီ လတွင် မြန်မာသံအမတ်ကြီး ဦးကာစီသည် ကျွန်တော်အား သံရုံးသို့ဖိတ်ခေါ်၍ အထူးလက်ဖက်ရည်ပွဲတည်ခင်းပြီး သူနှင့် ကျွန်တော်တို့သည် ရှေးဟောင်းနောင်ခြံများကို အချိန် အတော်အသင့်ကြာအောင် ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အိုင်စီအက်(စ်) (အိန္ဒိယ ပဋိညာဉ်ခံဝန်ထမ်း) အရာရှိတစ်ဦးအဖြစ် စစ်ကိုင်၊ မန္တလေး၊ ရန်ကင်း၊ ကျောက်ဖြူ၊ စစ်တွေ၊ ဗြိတိသျှများတွင် နယ်ပိုင် အရေးပိုင်များဖြင့် အမှုထမ်းခဲ့စဉ်က မြန်မာအမျိုးသား အိုင်စီ အက်(စ်) ဦးကာစီနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ခြင်းမရှိသော်လည်း သံအမတ် ကြီးဦးကာစီသည် ကျွန်တော်အား မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း ဟောင်းများကဲ့သို့ ခင်ခင်မင်မင် ရင်းရင်းနှီးနှီးဆက်ဆံခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်အား ဧည့်ခံရာတွင်ပင် သံရုံးအပေါ်ထပ် သံအမတ် ကြီး၏အခန်းမှာပင် ဧည့်ခံပါသည်။ ကျွန်တော်အား သံအမတ် ကြီးနှင့်တွေ့ဆုံနိုင်ရန် စီစဉ်ပေးသူမှာ သံရုံးအမှုဆောင်အရာရှိ မောင်မောင်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

မောင်မောင်ကြီးမှာ ကျွန်တော်နှင့် မစိမ်းပါ။ ကျွန်တော် ရန်ကင်းတွင် ခရိုင်တရားသူကြီးအဖြစ် ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်က အမှုထမ်းစဉ်ကပင် သူ့ကို ကောင်းစွာသိခဲ့ရ၏။ မှတ်မှတ်ရရ ထိုစဉ်က အိန္ဒိယအမျိုးသား ဆင်ဂုတ်တာဆိုသူ၏ ဗြိတိသျှ အစိုးရ အကြည်ညိုပျက်စေရန် တရားဟောမှုတွင် မောင်မောင် ကြီးမှာ သတင်းနှင့် ပြန်ကြားရေးအရာရှိအဖြစ် သက်သေခံခဲ့ သူဖြစ်ပါသည်။ (ထိုအမှုကြီး၏ အသေးစိတ်ဖြစ်စဉ်ကို မောဂျစ် ကောလစ်ရေးသော "Trials in Burma" မြန်မာနိုင်ငံတွင် စစ်ဆေးခဲ့သော အမှုအခင်းများတွင် ရေးသားဖော်ပြပြီးဖြစ်ပါ သည်။)

ကျွန်တော်နှင့် ဦးကာစီသည်ကို မောင်မောင်ကြီး စီစဉ်ပေးသည့်အတိုင်း ဆိုဗာတစ်လုံးပေါ် တွင် အတူထိုင်ကာ စကားပြောခဲ့ကြပါ သည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် မြန်မာနိုင်ငံ ဗြိတိသျှခနသံဟာယအတွင်း ဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်းမရှိသည့်ကိစ္စနှင့် ၁၉၄၀ ခုနှစ် လွတ်လပ်ရေးပြီးစ တိုင်းပြည်နှစ် တွင် ကွဲအက်ရေးနှင့် ခွဲထွက်ရေးသမား များကြောင့် မှန်တိုင်းထန်ကာ မီးခိုးနံ့ ယမ်းနံ့တွေ ဖုံးခဲ့ရသည့် အရေးအခင်း များ နိုင်ငံတကာ သတင်းမီဒီယာများက ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနု၏ ပြည်ထောင်စုမြန်မာ

နိုင်ငံအစိုးရအား ရန်ကုန်အစိုးရဟု ပြောင်လှောင်ရေးသားခဲ့ပုံ၊ ဦးနုသည် ဇွဲကောင်းကောင်း ပါးပါးနပ်နပ်နှင့် ပြည့်တွင်းစစ်ကို ခြိမ်းခြောက်ဆိုင်ခဲ့ရပုံများကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောဆိုခဲ့ကြ ပါသည်။

ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုအား ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်က ပထမဆုံး အကြိမ် ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ထိုစဉ်ကာလက ဝန်ကြီး ချုပ်ဦးနုသည် လန်ဒန်မြို့ရစ်(စ်)ဟိုတယ်တွင် ဖာည်းခိုနေထိုင် ခဲ့ပြီး ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် မုတ်ပြည်စာစားပွဲ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ ထိုညစာစားပွဲသို့ ကျွန် တော်အား အထူးညွှတ်သည်တော်တစ်ဦးအဖြစ် ဖိတ်ကြားခဲ့ သဖြင့် တက်ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မှတ်မှတ်ရရ ထိုည စာစားပွဲတွင် မြန်မာသံအမတ်ကြီး ဦးအုန်းနှင့် ၁၇ရင်တော် ဝင်းအကယ်ဒမီမှ ဆာကယ်လီလည်း တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ထမင်းစားပွဲပြီးနောက် ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုသည် သူ့အနီး တွန့်တော်အား ဖိတ်ခေါ်၍ စကားပြောကြပါသည်။ ဦးနုအား တွန့်တော် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း အရေးပိုင်အဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ စဉ်က မတွေ့ဖူးပါ။ ယခုအကြိမ်သည် သူ့အား ပထမဦးဆုံး တွေ့ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ဦးနုသည် ကျွန်တော်အား ရင်းရင်း နှိုနှို မိတ်ဆွေတစ်ဦးကဲ့သို့ ဆက်ဆံပါသည်။

ဦးနု၏ အင်္ဂလိပ်မိတ်ဆွေအသိုင်းအဝိုင်းမှာ အားနည်း သည်ဟုထင်ရသည်။ သူ့အားအနီးကပ် လေ့လာချက်အရ သူသည် ထူးထူးခြားခြား တည်ကြည်ခံ့ညားသည့် ဥပမာရုပ်ကို မြင်ဆိုင်ထားသူတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ သူ့ရုပ်ရည်မှာ တစ်ခါမြင်ဖူး ခဲ့နှင့် မမေ့နိုင်သည့်ရုပ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ စကားပြောသိမ်မွေ့ ၍ အသောက်အစားကင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်ကို အံ့ဩဖွယ်တွေ့ရ၏။ သူ့မြန်မာနိုင်ငံအား နိုင်ငံတကာမှ လေး စာသည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်အောင် မည်သို့မည်ပုံ ဆောင် ချုပ်မည်အကြောင်းများကို စိတ်အားထက်သန်စွာ ပြောပြ ခဲ့သည်။ သူ့ရေးသားထုတ်ဝေပြီးဖြစ်သော စာအုပ်များ အကြောင်းကိုလည်း အသေးစိတ်ပြောနေသဖြင့် အချိန်ကုန် နှင့်သိတော့။ ည ၁၀ နာရီ ၃၀ မိနစ် ဖြစ်နေပြီဖြစ်သဖြင့် ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုသည် ထမင်းစားပွဲတက်ရောက်သူများအား အနုအညွတ် တောင်းပါပြောဆိုပြီး ထမင်းစားပွဲကို နိဂုံးချုပ် ခဲ့ပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ စာပိုဒ်သည် ဗြိတိသျှအမျိုးသား အိုင်စီအက်(စ်)အရေးပိုင်ဟောင်း မောရစ်ကောလစ်ရေးသား ထုတ်ဝေခဲ့သော "The Journey up" အမှတ်တရပုံစံများ (၁၉၃၄-၁၉၆၈)စာအုပ်မှ စာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်အား ဆီလျော်အောင် မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်မှာ မြန်မာနိုင်ငံ အရေးပိုင်ဟောင်းနှင့် ကမ္ဘာ့ ကျောက်စာရေးဆရာကြီး မောရစ်ကောလစ် မကွယ်လွန်မီ နှစ်နှစ်ခန့်(၁၉၇၀)က ထုတ်ဝေခဲ့သော စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ အမှန်အားဖြင့် ဤစာအုပ်သည် သူ ၁၉၃၄ ခုနှစ်၌ မြန်မာ နိုင်ငံ အရေးပိုင်ဘဝမှ အငြိမ်းစားယူခဲ့ပြီး စာပေလောကသို့ ခြေစုံပစ်ဝင်ရောက်ခဲ့သည်မှ ၁၉၆၁ ခုနှစ်အထိ သူ့ဘဝ အထွေထွေကို ဖော်ပြထားသည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်သည် သာမက သူ့ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သော စာအုပ် ၃၀ အား မည်ကဲ့သို့ ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ကြောင်း အသေးစိတ် ရေးသား ဖော်ပြထားသော စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအတူ သူသံယော ဇဉ်ရှိခဲ့သော မြန်မာနိုင်ငံနှင့် လက်ပွန်းတတီးနေခဲ့ရသော မြန်မာမိတ်ဆွေများနှင့် မြန်မာလူထုအား အဝေးမှ သူမြင် သည့်အတိုင်း ဝေဖန်ထားသည်။ သူ၏ ထူးထူးခြားခြား အောင် မြင်ပေါက်ရောက်သော စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်လည်း ဖြစ် ပါသည်။

မောရစ်ကောလစ်

ထိုစာအုပ် မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုထုတ်ဝေခြင်း မပြုကြပေ။ ကျွန်တော်သည် လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်က ထိုစာအုပ်အား ဘာသာပြန်ဆိုရန် ကြံရွယ်ခဲ့သော်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ဘာသာပြန်ဆိုနိုင်ခြင်းမရှိခဲ့။

ကျွန်တော်သည် အိုင်စီအက်(စ်) အရေးပိုင်ဟောင်း မောရစ်ကောလစ်ကို လူကိုယ်တိုင်မတွေ့ဖူးပါ။ သူ့အရေးပိုင်ဘဝမှ အငြိမ်းစားယူသွားသောနှစ်တွင် ကျွန်တော်မှာ လူမမည်ဘဝသာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့မြန်မာနိုင်ငံသို့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ စစ်ရိပ်စစ်ငွေများ လွှမ်းမိုးလာသော အချိန်တွင် မြန်မာဘာသာပြန်စာအုပ်များကို လူလူသူသူ ဖတ်နေပြီဖြစ်သော အလယ်တန်းကျောင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်နေပြီဖြစ်ရာ အိုင်စီအက်(စ်)အရေးပိုင်ဟောင်း မောရစ်ကောလစ် ရေးသား၍ ကွယ်လွန်သူ စာရေးဆရာမကြီး ဒေါ်အမာ မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုထုတ်ဝေသော "မြန်မာပြည်တွင် စစ်ဆေးခဲ့သော အမှုအခင်းများ" စာအုပ်နှင့် "စန္ဒမာလာ" ဟူသော စာအုပ်များကို ဖန်တရာတေအောင် ဖတ်ရှုခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအတူ သူရိယသတင်းစာကြီးတွင် နေ့စဉ်ဖော်ပြထားသည့် မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုသူ ကလောင်ရှင် မမှတ်မိသော မောရစ်ကောလစ်ရေးသားထုတ်ဝေသော "She was a Queen" အား "စောဒေါ်" အမည်နှင့် ဘာသာပြန်နှင့် Siamese white ယိုးဒယားပိုင် ဘာသာပြန်များကိုလည်း ဖတ်ရှုခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မစ္စတာမောရစ်ကောလစ်အား ကျွန်တော်တို့ စာဖတ်ပရိသတ်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးရန် မလိုဟု ယူဆမိပါသည်။

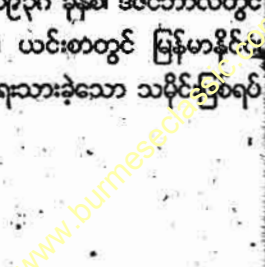
အမှန်အားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ အရေးပိုင်ဟောင်း မစ္စတာမောရစ်ကောလစ်သည် စာရေးဆရာလောကသို့ အလွန်နောက်ကျမှ ဝင်ရောက်ခဲ့သူတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း စာရေးအားကောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ သူ့စာရေးဆရာလောကသို့ ဝင်ရောက်သည့် ၁၉၃၄ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၂ ခုနှစ် သူ့ကွယ်လွန်သည်အထိ စာအုပ်ပေါင်း ၃၀ ကျော်ကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သူ့ရေးသားခဲ့သော ဝတ္ထုခရီးသွားမှတ်တမ်း၊ သမိုင်းနောက်ခံ၊ ဝတ္ထုများ၊ ပြဇာတ်များ၊ သူ့ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိများအနက် အချို့စာအုပ်များအား ဝတ္ထုဝင်မြောက်စာအုပ်များဖြစ်သည်ဟု စာပေအကဲဖြတ်သူများ

က တညီတညွတ်တည်း ဆိုခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယခုအောင်ပေးရေးနေသောအချိန်ထိ အကြိမ်ကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ရပြီး ဖြစ်ပါသည်။ (သူ့စာအုပ်အချို့အား မြန်မာစာရေးဆရာကြီးများဖြစ်သော ဒေါ်အမာ၊ ဦးခင်မောင်ကြီး(မိုးဝေ)၊ ဆရာကျော်အောင်၊ ဆရာမြသန်းတင့်၊ ဦးလှအင်း၊ တောင်တွင်းဦးကိုကိုကြီးနှင့် ဗိုလ်အောင်စိန်တို့က မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုထုတ်ဝေပြီး ဖြစ်ပါသည်။)

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဟု ဆိုရပေတော့မည်။ မြန်မာအလိုတော်ရှိ အိုင်စီအက်(စ်)အရေးပိုင်ဟောင်း မောရစ်ကောလစ်သည် ၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် အရေးပိုင်ဘဝမှ ၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် အငြိမ်းစားယူခဲ့ပြီး ၁၉၃၆ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် သူ၏ ပထမဆုံး Siamese White (ယိုးဒယားပိုင်) စာအုပ် ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ထိုစာအုပ်သည် သူ့မြန်မာနိုင်ငံ၊ ဗြိတိသျှတွင် အရေးပိုင်အဖြစ် အမှုထမ်းနေစဉ်က လေ့လာသုတေသနပြုခဲ့သော ပေါ်တူဂီအမျိုးသားပင်လယ်စားပြုဗိုလ်ကြီး ဆင်ဖြူရယ်ပိုင်၏ လွမ်းမောတသဖွယ် ဘဝအထွေထွေကို ရေးသားပြုစုထားသော စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။

"ယိုးဒယားပိုင်" စာအုပ်သည် မောရစ်ကောလစ်၏ ပထမဦးဆုံး ရေးသားထုတ်ဝေသော စာအုပ်ဖြစ်သော်လည်း ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်ပေါက်ရောက်သော စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်ခဲ့ပြီး သူ့အား ကမ္ဘာကျော်စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးအဖြစ် စာပေအကဲဖြတ်သူတို့က အသိအမှတ်ပြုခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ ထုတ်ဝေသော လန်ဒန်တိုင်း စာပေဝေဖန်ရေးသတင်းစာ၊ အော့(စ်)ဇာသာ သတင်းစာ လန်ဒန်ရုပ်စုံသတင်းစာကြီးနှင့် အီပီနင်းစတင်းဒတ်သတင်းစာကြီးများကလည်း ထိုစာအုပ်အား ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဝေဖန်ရေးသားခဲ့ကြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှ သူ့မိတ်ဆွေ အိုင်စီအက်(စ်) အရာရှိများနှင့် မြန်မာ့မိတ်ဆွေများကလည်း သူထံသို့ စာရေးသား၍ ယိုးဒယားပိုင်စာအုပ်အား ချီးမွမ်းခဲ့ကြ၏။

၁၉၃၁ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ ခေတ္တဘုရင်ခံအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ ဆာဂျီဇက်မောင်ကြီး (ဆာဂျေမောင်ကြီး) ကလည်း မောရစ်ကောလစ်ထံ ၁၉၃၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် စာတစ်စောင်ရေးသားပေးပို့ခဲ့၏။ ယင်းစာတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၊ ဗြိတိသျှအား နောက်ခံထား၍ ရေးသားခဲ့သော သမိုင်းဗြစ်စရပ်

မှန် "ယိုးဒယားပိုင်" ဝတ္ထုအတွက် များစွာဂုဏ်ယူပါကြောင်း နှင့် ဗြိတိသေသခံ မြန်မာအမျိုးသားများက ဗြိတိသေသခံကမ်း နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ကျွန်းကလေးပေါ်ရှိ စေတီအား ကော လစ်ဘုရားဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပုံ ဒေသခံအများက မောရစ်ကော လစ်အား တာသသဖြစ်နေကြသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်ဟု သိရ၏။ မြန်မာအလိုတော်ရှိ အိုင်စီအက်(စ်) မောရစ်ကော လစ်အား မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်းနောက်ခံ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကပင် အောင်မြင်ပေါက်ရောက်သော ကမ္ဘာ့စာရေးဆရာကြီးဖြစ်စေ ခဲ့၏။

မြန်မာနိုင်ငံ အရေးပိုင်ဟောင်း အိုင်စီအက်(စ်)မောရစ် ကောလစ်မှာ သူနှင့်ခေတ်ပြိုင် ဗြိတိသျှလူမျိုး ခေတ်ပြိုင် အိုင်စီအက်(စ်)အရာရှိများနှင့် လုံးဝသဘောထားတိုက်ဆိုင် သူမဟုတ်ပါ။ သူသည် မြန်မာလူမျိုးများအပေါ် သံယော ဝဉ်ရှိသူ မြန်မာလူမျိုးတို့၏လေ့ထုံးစံနှင့် ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ကို အလေးထားသူ လေ့လာလိုက်စားသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ကျေးလက်နေ မြန်မာလူထုနှင့် လက်ပွန်းတတီး ဆက်ဆံသူ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိများက သူ အား မြန်မာအလိုတော်ရှိ မလိုလားအပ်သူတစ်ဦးဟု မှတ်ယူ ထားကြ၏။

သာဓကအားဖြင့် သူ ရန်ကုန်ခရိုင် ရာဇဝတ်တရားသူ ကြီးအဖြစ် အမှုထမ်းနေစဉ် ဗြိတိသျှအမျိုးသားများ ကျူးလွန် ခဲ့သော ရာဇဝတ်မှုများတွင် ဗြိတိသျှလူမျိုးတို့ဘက်မှ ဘက် လိုက်ခြင်းမရှိ တရားဥပဒေအတိုင်း စီရင်ခဲ့သဖြင့် မောရစ် ကောလစ်အား မြန်မာအမျိုးသားများဘက်မှ လိုက်သူဟု သတ် မှတ်ခဲ့ကြ၏။ ထိုစဉ်ကာလက ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဗြိတိသျှအမျိုး သားများသာ ပါဝင်ခွင့်ရသော ပဲခူးကလပ်နှင့် ဂျင်မခါနာ ကလပ် စသော အသင်းများတွင် မောရစ်ကောလစ်အား လိုလိုလားလား ဆက်ဆံကြခြင်းမပြုခဲ့ကြသည်သာမက မြန်မာအလိုတော်ရှိတစ်ဦးဟု သတ်မှတ်ခဲ့ကြ၏။

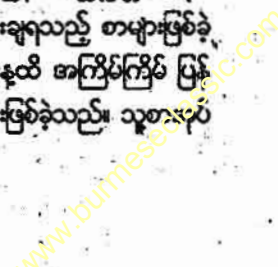
ထိုစဉ်က မောရစ်ကောလစ်၏ အတွေးအခေါ်များ သည် ရှေးသို့ နှစ်ပေါင်းများစွာကျော်ရောက်နေသည်ဟု ဆိုရ မည်ဖြစ်၏။ မြန်မာလူမျိုးတို့က လွတ်လပ်ရေးရရှိရေးအတွက် နည်းမျိုးစုံနှင့် ဗြိတိသျှအစိုးရအား ဆန့်ကျင်နေသည့်ကာလ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ မြန်မာတို့၏ မျိုးချစ်စိတ်နှင့် ဗြိတိသျှ

ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ်ကို တီတိပပ အကဲခတ်နိုင်သူဖြစ်၏။ ထိုကာလက အိုင်ယာလန်နိုင်ငံနှင့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံရှိ သူ့ဆွေမျိုး သားချင်းများ မိတ်ဆွေများထံ သူ့ရေးသားသည့်စာများတွင် ဗြိတိသျှတို့၏ နောက်ကျနေသော အတွေးအခေါ်များကို ပြောင်းလဲခြင်းပြသင်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲ ခြင်း မရှိပါက ဗြိတိသျှတို့၏ သမိုင်းအဆက်ဆက် ဟိုးဟိုး ကျော်ခဲ့သော နေမဝင်အင်ပါယာကြီးသည် တစ်စီပျံ့ကွဲသွား မည်မှာ သေချာသည်တူလည်း ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့၏။

ဗြိတိသျှ ရိုကရက်တို့၏ မြန်မာလူထုအပေါ် အပေါင်း ကြည့်တတ်မှုကို မောရစ်ကောလစ်က စက်ဆုပ်သည်။ သို့ ဖြစ်၍ ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိများက မောရစ်ကောလစ်ကို မလိုလားအပ်သော လူ့ခွစာ မြန်မာအလိုတော်ရှိဟု သတ်မှတ် ထားသည်။ ဤကဲ့သို့ သတ်မှတ်ခံရသူများကို မြန်မာနိုင်ငံ၏ မဲတဟု သတ်မှတ်ခံရသော အသွားအလာ အဆက်အသွယ် ခဲယဉ်း၍ ချောင်ကျသောဒေသများသို့ စေလွှတ်လေ့ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ မောရစ်ကောလစ်မှာ ရခိုင်တိုင်း (ယခု ရခိုင်တိုင်း ဒေသကြီး)နှင့် တနင်္သာရီတိုင်းတို့အတွင်းရှိ ချောင်ကျသော ခရိုင်များတွင် တာဝန်ယူစေခဲ့၏။

ရခိုင်တိုင်းရှိ ကျောက်ဖြူနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတောင်ဘက် စွန်းရှိ ဗြိတိခရိုင်တို့တွင် အရေးပိုင်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင် စေခဲ့သည်။ ဤသို့ မဲတဟု ကင်ပွန်းတပ်ခံရသော ဒေသများ တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်းမှာ သူ့အဖို့ ဆိုင်ကော်၍ ချုံပေါ် ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုဒေသများတွင် တာဝန်ယူခံရစဉ် တန်ဖိုး မဖြတ်နိုင်သော အတွေးအကြံများရရှိခဲ့ရာ သူ့အား ကမ္ဘာ ကျော်စာရေးဆရာကြီးအဖြစ် ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်ဟု ဆိုရ ပေတော့မည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ မြန်မာအလိုတော်ရှိ ဗြိတိသျှ အမျိုးသား အိုင်စီအက် အရေးပိုင်ဟောင်း မောရစ်ကောလစ် ရေးသားသော မြန်မာ့သမိုင်းနောက်ခံ ဝတ္ထုများနှင့် သူ့အတွေး အကြံများကို မှတ်တမ်းတင်ရေးသားသည့် ခရီးသွားမှတ်တမ်း စာအုပ်များသည် သူ၏ ကိုယ်ရေးဝတ္ထု အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ် များသည် သေးက်သောက်လဲ ရောင်းချရသည့် စာများဖြစ်ခဲ့ သည်။ သူကွယ်လွန်ခဲ့သည့်တိုင် ယနေ့ထိ အကြိမ်ကြိမ် ပြန် လည်နှိပ်ထုတ်ဝေရသော စာအုပ်များဖြစ်ခဲ့သည်။ သူ့စားနပ်

များတွင် ကျွန်တော်တို့ ထဲထဲဝင်ဝင် မသိခဲ့ရသော ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြိုကာလက ဗြိတိသျှတို့ ကျင့်သုံးခဲ့သော နယ်ချဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်အကြောင်း သိခွင့်ရခဲ့သည်။

ရှမ်းပြည်နယ် တိုင်းမင်းကြီး ဖော်ဂါတီ၏ ဖိတ်ကြား ချက်အရ မောရစ်ကောလစ်သည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ဒုတိယ အကြိမ်လာရောက်သောအခါ မြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး အခြေအနေတွေမှာ သူ့အိုင်စီအက်(စ်) အရေးပိုင်အဖြစ် အမှုထမ်းစဉ်ကနှင့် မတူတော့။ မြန်မာနိုင်ငံသည် အရေးတော်ပုံခေတ်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ရန်ကုန်ယူနီဗာစတီသမဂ္ဂမှ အမျိုးသားနိုင်ငံရေးကို စိတ်ဝင်စားသော လူငယ်များ၊ ဓန္တလေးကောလိပ်မှ ကျောင်းသားလူငယ်များသည် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့အစိုးရအား ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းဆန့်ကျင်သည့် အရေးတော်ပုံတပ်သားများ ဖြစ်နေကြပြီဖြစ်သည်။ ထိုလူငယ်များဖြစ်သော မောင်နု၊ ကိုအုံး၊ ကိုလှဖေ(ဗိုလ်လကျော်)၊ ကိုကျော်ငြိမ်း၊ ကိုအောင်ဆန်း၊ ကိုရာရစ်တို့အကြောင်းကို မောရစ်ကောလစ်၏ မိတ်ဆွေများက ပြောပြခဲ့ကြ၏။

ထိုစဉ်ကာလက မြန်မာလူထုအတွင်း စိမ့်ဝင်ပျံ့နှံ့နေသော လက်သုံးစကားမှာ “သခင်ပေါက်စ၊ ထောင်ခြောက်လ”၊ “အမေကမွေ့၊ ထောင်ကကျွေး” ဟူသော စကားများဖြစ်သည်။ သူတွေလိုသော အထက်ဖော်ပြပါ အရေးတော်ပုံ တပ်သားကျောင်းသားလူငယ်အများမှာ မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နံတစ်လျားရှိ ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ အကျဉ်းထောင်များတွင် အစိုးရညှော်သည်များအဖြစ် ရောက်နေကြသဖြင့် တွေ့ခွင့်မရခဲ့။

သို့သော် ထိုစဉ်ကာလက ရန်ကုန်မြို့မှ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသော သတင်းစာများတွင် သခင်အောင်ဆန်းနှင့် ကိုနုတို့အကြောင်းများကို ဖတ်ရှုခွင့်ရခဲ့သည်။ ၁၉၃၉ ခု၊ စက်တင်ဘာလတွင် ဥရောပတိုက်၌ ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးသည် ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင်မူ အရှေ့တောင်အာရှသို့ ကူးစက်လာခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာလည်း တရုတ်-မြန်မာလမ်းမကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့၏ ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ရန် ပစ်မှတ်ဖြစ်လာခဲ့ရ၏။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မီးကြီးအတွင်း ထုတ်လွှင့်သော အသံလွှင့်အစီအစဉ်များတွင် သူစစ်ကြိုခေတ်က မတွေ့ခဲ့ရသော အရေးတော်ပုံတပ်သားများဖြစ်သော သခင်အောင်ဆန်းနှင့်

သခင်နုတို့အကြောင်း ပါဝင်လာခဲ့သည်။ သတင်းမီဒီယာများကလည်း အတော်အသင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ သခင်အောင်ဆန်းမှာ မြန်မာအမျိုးသားခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဖြစ်လာခဲ့ပြီး တစ်ချိန်က ရန်ကုန်ယူနီဗာစတီကျောင်းသားများသမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌ ကိုနုမှာ ဂျပန်ဖက်ဆစ်တို့ပေးသော ရွှေရည်စိမ် မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရသော ခေတ်တွင် အာဏာရှင်အစိပတိ ဒေါက်တာဗမော်အစိုးရအဖွဲ့၏ ဝန်ကြီးတစ်ယောက်အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည့်အကြောင်း သိရှိခဲ့ရသည်။

၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မေလတွင် ဥရောပတိုက်၌ တောက်လောင်ခဲ့သော စစ်မီးကြီးပြီးဆုံးခဲ့ပြီး ဩဂုတ်လတွင်လည်း အရှေ့တောင်အာရှတွင် သုံးနှစ်ကျော် လေးနှစ်နီးပါး တောက်လောင်ခဲ့သော စစ်မီးကြီးသည် ပြီးဆုံးခဲ့ရ၏။ မောရစ်ကောလစ်အဖို့ စစ်ကြိုခေတ်က တွေ့ခွင့်မရသော မြန်မာအမျိုးသားခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းခေါင်းဆောင်သော မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့အား ၁၉၄၇ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ဒုတိယအပတ်တွင် တွေ့ခွင့်ရခဲ့သည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင်မူ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီးများ လုပ်ကြံခံရပြီးနောက် အေးအေးဆေးဆေး စာရေးဆရာလောကသို့ဝင်ရောက်ရန် စိစဉ်ထားသော သခင်နုမှာ သမိုင်း၏တောင်းဆိုချက်အရ လွတ်လပ်သော မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာသည်။ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းမှုသမိုင်းတွင် ရန်ကုန်ယူနီဗာစတီသမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌကိုး သခင်နု၊ ကိုကြီးနု၊ ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနု၊ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အာဏာရပါတီဖြစ်သော ဖဆပလအဖွဲ့ကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌဦးနု စသဖြင့် ဟိုးဟိုးကျော်နေသော သခင်နုအား ဗြိတိသျှမြန်မာနိုင်ငံ အရေးပိုင်ဟောင်း စာရေးဆရာကြီး မောရစ်ကောလစ်က ၁၉၅၀ ခုနှစ်တွင် လန်ဒန်မြို့၌ တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်ဟု သိရှိရပါကြောင်း။

လှမိုး(ပညာရေး)

ကျမ်းကိုး
(၁) The Journey up By M. Collir

ဆေးတော်ကြီး

နေဘုန်းသစ်

ကျွန်တော်ရဲ့အခင်ဖြစ်သူဟာ ကျွန်တော်တို့ လူမုန်းသိတတ်ခါစ အရွယ်ကတည်းကစလို့ ဘာသာရေးကို လေ့လာလိုက်စားရင်း ဝိဇ္ဇာတို့ရဲ့ ကျင့်စဉ်နဲ့တကွ ဗေဒင်လက္ခဏာပညာရပ်များကို ဆရာကောင်း သမားကောင်းများထံမှ လေ့လာသင်ယူလျက်လည်း ရှိပါတယ်။ ပထမဂိုဏ်းတော်ကြီးရဲ့ ဦးစီးဗဟိုဆရာကြီး ဦးကြည်ထံမှာ ပညာအမွေဆက်ခံရင်း နောင်တစ်ချိန်မှာ ဆရာတစ်ဆူအဖြစ် ထင်ရှားလာပြီး

တပည့်တပန်းပေါင်းများစွာကို ပညာပြန်လည်ဝေငှပေးရင်း စုန်း၊ မှော်၊ ပယောဂ၊ အမှောင်အတိုက်များစွဲကပ်နေတဲ့ ဝေဒနာရှင်များကိုလည်း ကုသပေးရင်း တစ်ဖက်ကလည်း ကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြံအားထုတ်ကာ ဂန္ဓာရီစခန်းများလည်း လှည့်လည်နေခဲ့ပါတယ်။ တပည့်တပန်းများအိမ်ကို လာရောက်လည်ပတ်တဲ့အခါတိုင်း မိခင်ဖြစ်သူဟာ မမည်းမညူချက်ပြတ်ကျွေးမွေးညှဉ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုဝင်တွေကိုလည်း

အမှောင်ပယောဂဘေးရန်တွေက ကွယ်နိုင်အောင် စမ၊ အင်းစာဘုံအစောင့်အရှောက်များကို တိုက်ခွေးရင်း အထက်ပျိုလ်များကိုလည်း တပည့်သားမြေးအဖြစ် အပ်နှံပေးထားပါတယ်။ မိဘကိုယ်တိုင်က ဘာသာရေးကို ဖောင်းပေးပြီး လုပ်ကိုင်နေတာ မြင်တွေ့နေရလို့လည်း ကျွန်တော်ဟာ ငယ်စဉ်ကတည်းက အခင်လုပ်သမျှ လိုက်လုပ်နေမိပါတယ်။ အသက်သတ်လွတ်စားခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းများကို မယူက်

တမ်းနီးပါး လုပ်ဆောင်နေခဲ့ပါတယ်။
ငယ်ရွယ်သူဖြစ်လို့ ရည်ရွယ်ချက်ကြီး
ကြီးမားမား မရှိသော်ငြား ကျေနပ်နေမိ
ပြီး ဂုဏ်ယူနေမိတာလည်း ပါပါတယ်။
ဖခင်ဟာ ဗေဒင်ပညာရပ်များကို လူပျို
ပေါက်အရွယ် ရောက်လာတဲ့အချိန်မှာ
ကျမ်းစာအုပ်များ လေ့လာဖတ်ရှုစေပြီး
သင်ကြားပေးလျက်လည်း ရှိပါတယ်။
အဖေ့ရည်ရွယ်ချက်က သားဖြစ်သူကို
ပညာအမွေပေးစေလိုလို့ ဆိုတာ နောင်
တစ်ချိန်မှာသဘောပေါက်လာမိပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ နေအိမ်မှာလည်း
အိမ်ရှေ့ခန်းတစ်ခန်းလုံး ကြီးမားတဲ့
ဓာတ်ခန်းတစ်ခုကို ခင်းနားစွာထားရှိပြီး
ဘုရားပုံတော်များ၊ ရဟန္တာပုံတော်များ၊
ရုပ်တုများ၊ ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်
ရုပ်တုများနှင့် အခြားနတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရုပ်
တုများလည်း ထားရှိပူဇော်ထားပါသေး
တယ်။ အဖေ့ဆီကို ပယောဂဝေဒနာ
တွေ စွဲကပ်နေလို့ ကုသမှုခံယူဖို့ ရောက်
ရှိလာကြတဲ့ ပရိသတ်ဟာလည်း စနေ၊
တနင်္ဂနွေရက်များဆို စည်ကားနေတတ်
ပါတယ်။ ဖခင်ဖြစ်သူဟာ အခကြေးငွေ
မယူဘဲ မေတ္တာနှံ့သာ ကုသပေးတာမို့
ဝေဒနာပျောက်ကင်းသွားတဲ့အခါ ပေး
လာတဲ့ လက်ဆောင်ပစ္စည်းသာ လက်
ခံယူလေ့ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ကျပြီး
နောက်ပိုင်း ရပ်နီး/ရပ်ဝေးများကို
အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများနှင့် ခရီးထွက်
လေ့ရှိပါတယ်။ သွားလာရာနေရာတိုင်း
မှာ ဂုဏ်တော်ပွားများခြင်း၊ အလျဉ်း
သင့်သလို အဓိပ္ပာန်စခန်းဝင်ပြီး ပုတီးစိပ်
ခြင်းများကိုလည်း အားထုတ်လျက်ရှိလို့

ဆေးအန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာ ကျရောက်
ခြင်းနဲ့ မကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးပါ။

တစ်နေ့သောအခါ ဖခင်ဖြစ်သူမှ
ကျွန်တော်အား ဆရာတစ်ဦးဆီ ခေါ်သွား
ပါတယ်။ “နဂါးမာန်ဝင်းဂိုဏ်းဆရာချစ်”
လို့ အမည်တွင်ပြီး ကြည့်မြင်တိုင်မြို့
နယ်ထဲမှာ နေထိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်
တို့သားအဖနှစ်ယောက်ဟာ လမ်းတစ်
လမ်းအတွင်း ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး ဆရာချစ်
အိမ်ထဲကို တန်းပြီးဝင်သွားခဲ့ပါတယ်။
အိမ်ရှေ့ခန်းမှာ ပက်လက်ကုထားထိုင်
တစ်လုံးနဲ့ ထိုင်နေတဲ့ “ဆရာချစ်”ကို
တွေ့တဲ့အခါ ဖခင်ဖြစ်သူမှ “ဆရာချစ်
နေကောင်းရဲ့လား” ဆိုပြီး နှုတ်ဆက်
စကားဆိုတော့ ဆရာချစ်မှ “ဆရာ
ဦးအောင်သူပါလား။ ပေါ်လောတာ
တောင် အတော်ကြာပြီပဲ ထိုင်ကြပါ” ဆို
ပြီး ကုလားထိုင်ရာရှိရာ ညွှန်ပြပြီး ညည်
ဝတ်ပြုပါတယ်။ ဘာသာရေးနဲ့ ပတ်
သက်တဲ့အကြောင်းအရာတွေ ဆွေးနွေး
ပြီးတဲ့အခါ ဖခင်ဖြစ်သူမှ -

“ဆရာချစ်သူက ကျွန်တော့် သား
ကြီးပါ။ ဆရာဆီလာအပ်တာပါခင်ဗျာ”

“ဪ... ဟုတ်လား။ အရွယ်
တောင် တော်တော်ကြီးပြီပဲ” ဟုဆိုကာ

“ဘာများ လုပ်ပေးစေချင်လို့လဲ
ဆရာ” ဟု အမေးစကားပြုပါတယ်။

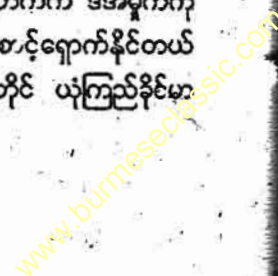
“သားကြီးကို ဒေဝကုမ္ဘဏ် ဆေး
တော်ကြီး ထိုးပေးဖို့ ဆရာဆီ ခေါ်လာ
တာပါ”

“သူက အရောင်းအဝယ်ကိစ္စနဲ့
ခရီးခဏခဏထွက်ရတတ်လို့ အစောင့်
အရှောက်အဖြစ် ထိုးပေးစေဖို့ပါပဲဆရာ”
ဟု ဖခင်မှ ပြောဆိုပါတယ်။

ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်
ကိစ္စတွေ
မေးကြည့်တဲ့အခါ
သူတစ်ပါးသားမယား
ပြစ်မှားခြင်းနဲ့
အရက်သေစာ
သောက်စားခြင်း၊
မြွေသားစားခြင်းတို့
လောက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီနောက်မှာတော့ ဆရာချစ်မှ
ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်တွေကို ပြောဆိုပြီး
ဆင်ခြင်တုံတရားနဲ့ စောင့်ထိန်းနိုင်မယ်
ဆိုရင် ဆေးတော်ကြီးကို ထိုးပေးပါ
မယ်လို့ ကတိပြုပါတယ်။ ကျွန်တော်
လည်း ရှောင်ကြဉ်ရမယ့် ကိစ္စတွေ မေး
ကြည့်တဲ့အခါ သူတစ်ပါးသားမယား
ပြစ်မှားခြင်းနဲ့ အရက်သေစာ သောက်
စားခြင်း၊ မြွေသားစားခြင်းတို့လောက်ပဲ
ဖြစ်ပါတယ်။ အဓိကရှောင်ကြဉ်ရမယ့်
တော့ သူတစ်ပါးသားမယား ပြစ်မှား
စော်ကားခြင်းဖြစ်လို့ ကျွန်တော်ဘက်
ကလည်း ဒီအမှုကကို ထိန်းသိမ်းနိုင်သူ
မို့ ကတိပေးလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်ဘက်က ဒီအမှုကကို
လုံးဝထိန်းသိမ်းစေ့ငှာရှောက်နိုင်တယ်
ဆိုတာ ဒီနေ့ထိတိုင် ယုံကြည်ခိုင်မာ

ထွက်ရှိပါတယ်။ လူငယ်ပီပီ သိလိုစိတ် ပြင်းပြနေလို့ မေမိပါတယ်။

“ကျွန်တော်ကြားဖူးတာ ဒီလို ထောက်ဖျက်ရင် ဂူတတ်တယ်ဆို ဆရာ ကြီး”

“အဘအနေနဲ့က ဘာဖြစ်မယ်၊ ညာဖြစ်မယ်၊ ဂူမယ်၊ နမ်းမယ်၊ အသက် ဆုံးရှုံးနိုင်မယ်လို့ မပြောလိုဘူး မိမိရဲ့ ပြဿနာက တစ်နည်းမဟုတ်ဘဲ နည်း အနေနဲ့အမြန် ကျရောက်လာ မယ်ဆိုတာပဲ”

ဆရာချစ်မှ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြပြီးတဲ့နောက်မှာ ကန်တော့ပွဲထိုးဖို့ အဖေ့ကို စီစဉ်ခိုင်းတဲ့အခါ ဆရာချစ်ပဲ သင့်တော်သလို စီစဉ်ပါဆိုပြီး ကန်တော့ ပွဲဖို့ ပူဇော်ကန်တော့လိုက်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ဆရာချစ်အိမ်မှာ ကြီးပြီးရောက် နေတဲ့ တပည့်တစ်ဦးကနေ အနီးမှာရှိတဲ့ ဈေးမှာ အုန်းသီး ငှက်ပျောသီးနဲ့ လိုအပ် တာတချို့ သွားဝယ်ဖို့ အကူအညီပေး ပါတယ်။ ကန်တော့ပွဲထိုးပြီးတဲ့အခါ ထွန်းတော့ကို ဘုရားဝတ်ပြုခိုင်းပြီး တင်ပျဉ်ခွေတိုင်စေပါတယ်။ ဆရာချစ် ထ ပါစစ်က ဆီမန်းမန်းသလို တတွတ် တွတ်ရွတ်ဖတ်ပြီးတဲ့နောက် ကတ္တီပါ အနီရောင်အကွပ်နဲ့ သေတ္တာရှည်ပျော ချောတစ်ခုအတွင်းကနေ ကြေးရောင် ပြောင်လက်နေတဲ့ စုတ်တစ်ချောင်း ထို ထုတ်လိုက်ပါတယ်။

ပြီးတဲ့အခါ ဆေးတောင့်အမည်း ရောင်ကို ကျောက်ပျဉ်တစ်ခုနဲ့သွေးလို့ ရလာတဲ့အနစ်တွေကို ခွက်တစ်လုံး ထဲကို ထက်ညှိုးနဲ့သိမ်းယူပြီး ထည့်နေ ပါတယ်။ နောက်တော့ “ဒေဝကုမ္ဘဏ်”

အရည်ရ ဆေးတော်ကြီးကို ကျွန်တော်ရဲ့ ဦးခေါင်းငယ်ထိပ်ကို စတင်ပြီးထိုးပါ တယ်။ အနည်းငယ်နာသယောင်ရှိပေ မယ့် အကြိတ်ကြီး ဓာင်းခံနေမိပါတယ်။ သုံးလေးချက်ထိုးပြီးတဲ့အခါ ပန်းနစ်ဖက် ကို တစ်ခါထပ်ပြီး ထိုးပါတယ်။ တစ်နေ့ ရာတည်းကို အဝက်အပြောက်သဖွယ် ဖြစ်အောင် ထိုးနေတာပါ။ ခွက်စိပ်က အရည်ကို တိုယူလိုက်၊ ထိုးလိုက်နဲ့ လုပ် နေရတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

လက်မောင်း နှစ်ဖက်မှာတော့ “စပေဝ” အင်းစမာကို စိမ်ပြေနပြေထိုး ပေးပြီး ညာဘက်လက်ခုံနဲ့ ဘယ်ဘက် လက်ခုံပေါ်ကိုတော့ အဝက်နှစ်စက်စီ ထိုးပါတယ်။ နောက်ပြီး ခူးနှစ်ဖက်နဲ့ ခြေဖျက်စီနားကိုလည်း ဆက်ပြီးထိုးပေး ပါတော့တယ်။ ၄၅ မိနစ်ခန့် ကြာတဲ့ အခါမှာ ဆေးထိုးခြင်းကိစ္စပြီးသွားလို့

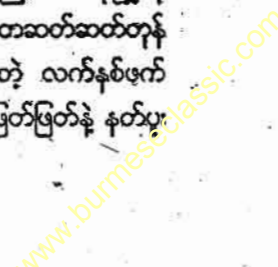
လူလည်း
မိုက်ခနဲ့ တစ်ချက်ဖြစ်ပြီး
အသားလည်း တဆတ်ဆတ်
တုန်ယင်လာကာ
ဒေါသလည်း အထွတ်အထိပ်
ရောက်သွားပြီး မျက်စိထဲ
ဘာမှကို
မမြင်တော့လောက်အောင်
သတိလက်လွတ်
ဖြစ်လာပါတယ်။

ဒေတ္တဓဏ အနားယူတဲ့အနေနဲ့ စကား စပြည် ပြောဖြစ်ကြပါသေးတယ်။

ဆရာချစ်က အသက် ၇၀ လောက်ရှိပြီ။ အသားအရည်ဖြူနေ ပြီး စကားပြောတဲ့အခါ ချို့ချို့သာသာနဲ့ ခပ်အေးအေးပြောတတ်ပါတယ်။ စကား ပြောဆိုပြီးတဲ့အခါ ဓာတ်ခန်းရုံစင်တစ်ခု မှာ ပူဇော်ထားတဲ့ ဘီလူးရုပ်တုကိုပြသ ပြီး အာရုံပြုခိုင်းပါတယ်။ ကျွန်တော် လည်း ဘုရားရှင်ကို အရင်တတ်မြဲပြီး ဆရာချစ်ပြသပေးတဲ့ “ဒေဝကုမ္ဘဏ် ကိုယ်တော်ကြီး” ကို ဦးတိုက်ဂါရေပြု လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီနောက်မှာတော့ ဆရာကြီး မှနေပြီး အရှေ့ကတိုင်ပေးတာကို လိုက် ဆိုရပါတယ်။ သဘောကတော့ “ဒေဝ ကုမ္ဘဏ်ဆေးတော်ကြီး” ထိုးပြီးချိန်ကစ လို့ အပေါ်မှာရေးပြခဲ့တဲ့အတိုင်း ရှောင် ကြဉ်ရခဲ့တာတွေကို ရှောင်ကြဉ်ပါမယ် လို့ ကတိပြုခိုင်းထားပါပဲ။ ဆရာကြီးမှ ခေါင်းပေါ်ကို လက်ဝါးတစ်ဖက်တင်ထား တဲ့ အတွေ့အထိကိုလည်း ခံစားနေရပါ တယ်။ ပါးစပ်မှလည်း ဆီမန်းမန်းသလို တတွတ်တွတ် ရေရွတ်နေသံကို ကြာမိ ပေမယ့် ဆရာကြီးအသံက တိုးလျှော့နား လို့ အတိအကျ မမှတ်မိပေမယ့် ဒေဝ ကုမ္ဘဏ်ကိုယ်တော်ကြီးကို အစောင့် အရှောက်အဖြစ် အပ်ပါကြောင်းနဲ့ ကူညီ ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံနေကြောင်းကို တော့ နားစွန့်နားဖျား ကြားမိပါတယ်။

ကျွန်တော်လည်း အာရုံပြုနေ ရင်းက အသားတွေ တဆတ်ဆတ်တုန် လာပြီး ဦးတင်ထားတဲ့ လက်နှစ်ဖက် ဟာ နဖူးပြင်ကို တပြတ်ဖြတ်နဲ့ နတ်ပူ

သလို ဖြစ်လာပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ လည်း သတိရတစ်ချက်၊ မရတစ်ချက် သတိလစ်ချင်သလို ဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။ အသိပြန်ဝင်လာချိန်မှာတော့ ကျွန်တော် ဟာ ဘုရားကို ဦးတိုက်ကန်တော့နေပြီး ဖြစ်ပါတော့တယ်။ လူလည်း ခွေးတွေ ပြန်ပြီး မောပန်းနေသလို ဖြစ်နေလို့ ဆရာကြီးမှ ဘုရားကျောင်းဆောင်ပေါ် တင်ထားတဲ့သောက်ရေခွက်ကို သောက် စေပါတယ်။

ဆရာကြီးက ဆုံးမဩဝါဒ နည်း နည်းပါးပါး ပြောဆိုပြီးတဲ့နောက် ဆရာ ကြီးကိုကန်တော့ပြီး ကျွန်တော်တို့ သား အဖလည်း အိမ်ကိုပြန်လာခဲ့ကြပါတော့ တယ်။

* * *

ကျွန်တော်ဟာ အပေါ်မှာ ပြောခဲ့ တဲ့အတိုင်း ခရီးများထွက်ရလေ့ရှိလို့ သွားလေရာ နေရာတိုင်း ဘုရားဂုဏ် တော်များ ပွားများခြင်း၊ ခရီးလမ်းတစ် လျှောက် “ဒေဝကုမ္ဘဏ်ကိုယ်တော် ကြီး”ကို ပင့်ဖိတ်ပြီး လိုက်ပါစောင့် ရောက်ပါရန် ပန်ကြားခြင်းအမှုတို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။

တစ်ခါက ပုသိမ်မော်တင်စွန်း ဘုရားပွဲတော်မှာ ၁၂ ပွဲဈေးသည်အဖြစ် အလှကုန်ပစ္စည်း သွားရောက်ရောင်းချ ခဲ့ပါတယ်။ လူတစ်ယောက်နဲ့ အရောင်း အဝယ်ကိစ္စစကားပြောရင်း အဆင်မပြေ ဖြစ်လို့ သူကပဲ အရင်ရန်ရာခဲတာနဲ့ ကျွန်တော်လည်း ပြန်လည်ကာကွယ် ရင်း လက်သီးနဲ့ထိုးချလိုက်တာ အဲဒီလူ ပါးစပ်ကနေ သွေးတွေထွက်လာပါ

တယ်။ လူတွေဝိုင်းဆွဲတာနဲ့ ဒီလူလည်း ပြန်သွားပါတယ်။ နာရီဝက်လောက် အကြာမှာ သူ့လူလေးငါးယောက်ခေါ် လာပြီး တုတ်ကိုယ်စီနဲ့ ရောက်လာပြီး ကျွန်တော်ကို မပြောမဆိုနဲ့ ဝင်ရိုက်ပါ တော့တယ်။ အမှတ်တမဲ့ခို ခေါင်းကို ရိုက်မိပါတော့တယ်။ လူလည်း မိုက်ခနဲ တစ်ချက်ဖြစ်ပြီး အသားလည်း တဆတ် ဆတ်တုန်ယင်လာကာ ဒေါသလည်း အထွတ်အထိပ်ရောက်သွားပြီး မျက်စိ ထဲ ဘာမှကို မမြင်တော့လောက်အောင် သတိလက်လွတ်ဖြစ်လာပါတယ်။ မည်း မည်းမြင်ရာ ထိုးကြိတ်ကန်ကျောက် နေရင်း မျက်လုံးက ကောက်ညှင်းကည် တောက်ရောင်နေတဲ့အသည်းဆီ ရောက် သွားပြီး ပြေးယူလိုက်ပါတယ်။ နောက် တော့ ရန်ပြုနေသူတွေကို ပြန်လည် ခုခံကာကွယ်ရင်း လိုက်ရိုက်နေမိတာ နောက်ဆုံး ကြော့ကုန်ပြီး ရိုက်မရတော့ ပါတူ။ ခဏကြာတော့ ဘုရားလိုခြံရံရေ တွေရောက်လာပြီး ယာယီခုံခန်းကို ခေါ် သွားပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ဖြစ် ပျက်သမျှတွေပြောပြရင်း ရန်ပြုလာ သူတွေကို ကြည့်မိတဲ့အခါ မျက်နှာ တွေ ဖူးရောင်ပေါက်ပြနေကြပြီး ကျွန် တော်ဆီမှာ သွေးထွက်သံယိုမကျန်ခဲ့ တာ သတိထားမိပါတယ်။ နောက်တော့ မှ ကိုယ်တွေ့လက်တွေ့ နာကျင်တာ တော့ ခံစားရပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ခံဝန်လက် မှတ်တွေထိုးကြရပြီး ပြန်လွတ်ပေးလိုက် ပါတော့တယ်။

ငယ်ရွယ်သေးတဲ့ အချိန်ဖြစ်လို့ တခြားပြဿနာ အနည်းအပါးတွေ လည်း ဖြစ်ဖူးခဲ့ပေမယ့် တစ်ခါမှ ကြီး

ကြီးကျယ်ကျယ် ခံလိုက်ရတာ မရှိခဲ့ပါ တူး။ တစ်ခါတုန်းက မြန်မာပြည်နယ် စပ်ဖြစ်တဲ့ ကော့သောင်းမြို့နဲ့ ၁၅ မိုင် လောက်ဝေးတဲ့ ဆီအုန်းစိုက်ပျိုးရေးစခန်း မှာ သုံးနှစ်နီးပါး သွားရောက်နေခဲ့ရဖူး ပါတယ်။ တောတောင်ထူထပ်ပြီး သားရဲ တိရစ္ဆာန်ကြီးကြီးမားမား မရှိပေမယ့် တောဝက်လို အကောင်မျိုးနဲ့တော့ ရင် ဆိုင်ကြုံတွေ့ဖူးခဲ့ပါတယ်။

ဆီအုန်းသီးတွေခုတ်ပြီး စခန်း ကိုအပြန် လမ်းပေါ်မှာပါ ဘေးနှစ်ဖက် က ဆီအုန်းတောကြီးက အုပ်မိုးထားပြီး ပြေသားလမ်းကျဉ်းလေးပေါ်မှာ မျက်နှာ ချင်းဆိုင် တွေကြတာပါ။ တောဝက်က လမ်းဘေးအစပ်မှာ တရူးရှုန်းနဲ့ မြေကြီး ကို ထိုးကော်နေချိန်မှာ ကျွန်တော်လည်း ပြန်းခနဲ တွေ့လိုက်ရတာပဲဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ကြောင်ပြီးကြည့်နေမိ ပါတယ်။ တောဝက်လည်း လူအနံ့ရ သွားလို့ထင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုမြင် တွေ့သွားပြီး စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေ ပါတယ်။ ဒီတော့မှ အသိဝင်လာပြီး ဘုရားတရားအာရုံပြုရင်း “ဒေဝကုမ္ဘဏ် ကိုယ်တော်ကြီး”ကို စိတ်ထဲကနေ တနေမိပါတယ်။ တောဝက်ရဲ့ အရိပ် အခြည်ကို စောင့်ကြည့်နေတုန်းမှာပဲ တောထဲကို လိမ်ဖည်လိမ်ဖည်နဲ့ ဝင် သွားပါတော့တယ်။

တခြားကိစ္စရပ်အချို့ ရှိခဲ့ပေမယ့် လည်း အသက်အန္တရာယ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရ ခြင်း မရှိခဲ့ပါဘူး။ ဒီနေ့ထိတိုင် စောင့် ရောက်ကူညီနေဆဲလို့ ယုံကြည်နေမိပါ တော့တယ်။

နေ့ဘုန်းသစ်

မြို့ရန်ကုန်ဝန်းကျင်မှ ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်များ (၂)

ပထမပိုဒ်အောင်

ကုန်းဘောင်ခေတ်နှောင်းမှ ဗြိတိသျှအစိုးရလက်ထက် အခြေအနေ

ကုန်းဘောင်ခေတ်နှောင်းကာလတွင် ကမာရွတ်နယ်မြေကို သစ်သီးဝလံ၊ ပန်းမာလ်များ စိုက်ပျိုးရာ ကျေးလက်ဒေသအဖြစ် တွေ့ရှိရ၏။ သို့ကြောင့်လည်း ကျေးလက်တောရွာကလေးများ၊ လူနေရပ်များ၏ အမည်မှာ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းနှင့် ဆက်စပ်နေသည်ကို တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုရပ်ကွက်များ ဖွဲ့စည်းထားရာ အမှတ်(၁)ရပ်ကွက်တွင် ကင်မွန်းပင်၊ လက်ခုပ်ပင်၊ အိမ်စုကလေးများ ရှိကြသည်။ ဦးထွန်းလင်း၏ ခြံဝကျယ်၊ အမှတ်(၂)ရပ်ကွက်တွင် ကြံတောနှင့် နာနတ်တော၊ အမှတ်(၃)ရပ်ကွက်တွင် ရှောက်ဝင်ခြံ၊ စံပယ်ခြံ စသည်ထို့ ပါဝင်ပါသည်။

ထူထပ်ပြီး ဆင်များရှိကြောင်း သိရ၏။ ဆင်များက လူကိုလိုက်သည့်အခါ ယင်းနေရာ၌ ရွံ့နွံများ ကျွဲ၍ ဆင်မလိုက်နိုင်တော့သောကြောင့် ထိုအရပ်များကို ဆင်မလိုက်ဟု ခေါ်ဆိုကြောင်း နဂါးထိပ်တင်ထွေး၏ ရန်ကုန်ရာဇဝင်စာအုပ်တွင် တွေ့ရှိရသည်။

မွန်ဘာသာ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တစ်ဦးကမူ ဆင်မလိုက်မှာ မွန်ဘာသာ သာမလတ်(ဆင်မလိုက်)မှ ဆင်းသက်လာကြောင်း၊ 'ဆင်' မှာ ကမ်းပါး၊ 'မလိုက်' မှာ ပြိုခြင်းဖြစ်သဖြင့် 'ကမ်းပါးပြိုရပ်'ဟု အဓိပ္ပာယ်ရကြောင်း ဆိုပါသည်။ လှည်းတန်းရပ်မှာမူ အနီးဝန်းကျင် ရွာများမှ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကို လှည်းများဖြင့် သွားရောက်ဖူးမြော်ကြရာတွင် စခန်းချရာအရပ်ဟုဆို၏။

ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်

ကြည့်မြင်တိုင်သည် မွန်ဘာသာစကား

ဆင်မလိုက်အကြောင်း သိကောင်းစရာ

ဤတွင် ဆင်မလိုက်ရပ်ကွက်နှင့် ပတ်သက်၍ ရှေးခေတ်က ကမာရွတ်နယ်မြေမှာ တောတောင်

(တွာင်ချင်) အသံထွက် ကမန်ဒိုင်မှ ဆင်းသက်လာပြီး မြို့ရိုးရှိသော မြို့ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ရှေးခေတ် မွန်ဘုရင်များလက်ထက်ကပင် အထင်အရှား

www.burmeseclassic.com

ရှိခဲ့သည့် မြို့တစ်မြို့ဖြစ်၏။ ခရစ်နှစ် ၁၄၇၀ ပြည့်နှစ် မေ့စေတီမင်းလက်ထက်က ရွှေတိဂုံစေတီတော် ဝတ္ထက မြေ သတ်မှတ်ရာတွင် 'အနောက်ကိုလားသော် ကျေး မြင်တိုင်အောင် အင်းဝပေါက်ချောင်းထိ' ဟု တွေ့ရှိရ သည်။ အလောင်းမင်းတရားကြီး ရန်ကုန်မြို့ကို တည် ဆောက်စဉ်က ကြည့်မြင်တိုင်အရပ်၌ လှေတော်ထမ်း အစုတို့အား နေရာချထားပေးခဲ့၏။ ထိုစဉ်က ကြည့် မြင်တိုင်မှာ သစ်တောများ အုပ်ဆင်းလျက်ရှိပြီး မိုးများ သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းသည့်အခါ ရေဝင်လျက် ရွှံ့နှံ များ ထူထပ်စွာ ရှိခဲ့လေသည်။

ဘကြီးတော်မင်းလက်ထက် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ပထမစစ်ပွဲတာလအတွင်း ၁၈၂၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၃ ရက်နေ့တွင် ဗြိတိသျှတပ်များ ကြည့်မြင်တိုင်ရှိ ခံတပ် တို့ ကြည်းကြောင်း၊ ရေကြောင်း နှစ်ဖက်ညှပ်၍ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြ၏။ ဗြိတိသျှတပ်များသည် ကြည့်မြင် တိုင်ရွာကို မီးရှို့ဖျက်ဆီးကာ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွား ကြပြီး ဇွန်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြ၏။

သာယာဝတီမင်းလက်ထက်တွင် ကြည့်မြင်တိုင် ကို မြို့တစ်မြို့အသွင် တွေ့ရှိရပြီး သူကြီးဦးမိုင်းက အုပ်ချုပ်ရသည်။ ထိုစဉ်က ကြည့်မြင်တိုင်ဆိပ်ကမ်း သည် အရေးပါသော မြစ်ဆိပ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ဒုတိယစစ်ပွဲအတွင်း ၁၈၅၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် ဗြိတိသျှရေတပ် မှ တိုက်သင်္ဘောနှစ်စင်းသည် ကြည့်မြင် တိုင်ဆိပ်ကမ်းရှိ မြန်မာတိုက်လှေများကို သိမ်းယူလျက် လာရောက် တပ်စွဲခဲ့ကြ သည်ဆို၏။

စားက မြွေကိုမျိုသည့် စမ်းချောင်း

စမ်းချောင်းရပ်သည် ကုန်း ဘောင်ခေတ်တစ်လျှောက် ချုံနွယ်ပိတ် ပေါင်းများ ထူထပ်ပြီး တောင်ကုန်း၊ တောင်တန်း၊ ချိုင့်ဝှမ်းများ ထူပြောရာ

ဒေသဖြစ်၏။ အရှေ့မြောက်ဘက်နှင့် တောင်ဘက်တို့ ရှိ တောင်ကုန်းတောင်တန်းများဆီမှ အနောက်ဘက် ချိုင့်ဝှမ်းအတွင်းသို့ စမ်းချောင်းလေးများ တသွင်သွင် စီးဆင်းလျက် ရှိကြ၏။ အထင်ကရ စမ်းချောင်း တစ်ခုမှာမူ ယခု မြေနီကုန်းလမ်းဆုံအနီး ပဒုမ္မာ ဇာတ်ရုံအနီး၌ တည်ရှိခဲ့သည်။

ရွေးအခါတ စမ်းချောင်းရပ် ဖြစ်လာမည့် တောင်ကုန်း၊ တောင်တန်းများထက်တွင် ရှမ်းတိုင်းရင်း သားများသည် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများကို ခုတ်ထွင်ရှင်း လင်းတာ တောင်ယာလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ကြ၏။ ခရစ်နှစ် ၁၈၅၄ ခုနှစ်တွင် ဦးကျံနှင့် ဦးဖိုး ဆိုသူတို့ က စမ်းချောင်းရပ်ကို ကျေးရွာကလေးတစ်ရွာအဖြစ် စုစည်းတည်ထောင်လိုက်သည်။ ထိုစဉ်က ပဒုမ္မာကွင်း အနီးရှိ စမ်းချောင်းထဲတွင် ဖားက မြွေကို မျိုနေ သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းမည့် နိမိတ်ဟု ဆိုခဲ့ကြ၏။ ၁၈၅၈ ခုနှစ်တွင် စမ်းချောင်းကျေးရွာ၌ လူနေအိမ်ကလေးများ အများအပြား ရှိလာသည်။ စမ်းချောင်းရွာဟူ၍လည်း တရားဝင် ပေါ်ပေါက်လာ လေသည်။ ၁၈၆၈ ခုနှစ်တွင် မဟာဝန်ရှင်တော်မင်း ကြီးက ရိုးသားလှသည့် စမ်းချောင်းရွာနေ ရှမ်းတိုင်း ရင်းသားတို့အား စက ၄၀ ခန့်ရှိ မြေကို ကျပ် ၆၀၀ ဖြင့် ဝယ်ယူခွင့်ပြုလိုက်သည်။ သို့သော် တောင်

ထာလုပ်ကိုင် စားသောက်ကြသူ တိုင်းရင်းသားတို့ အနေဖြင့် ဝယ်ယူနိုင်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

ဤသို့ဖြင့် ဗြိတိသျှအစိုးရက နှစ် ၉၀ အတွင်း ခြေဆံခြေခ မပေးရဘဲ နေထိုင်လုပ်ကိုင် စားသောက် ရန် ဝရန်ထုတ်ပေးခဲ့၏။ ဝရန်ခမြေကို ဦးနန္ဒာ၊ ဦးခိုင်၊ ဦးစန်ခ ဆိုသူတို့က လိန်းသိမ်းခဲ့ကြ၏။ ခရစ်နှစ် ၁၈၇၁ ခုနှစ်တွင် စမ်းချောင်းရွာ၌ ဖွားမြင်ခဲ့သူ "ဆေးဆရာကြီး ဦးနော်" ဆိုသူမှာ စမ်းချောင်းရွာကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ဦးကျဲ၏ မြေးတော်စပ်သူ ဖြစ်ပြီး စမ်းချောင်းရွာတစ်ရွာလုံးက အားကိုးအားထား ပြုရသူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် စမ်းချောင်းရွာအကြောင်း ပြော ရသည့် "ဦးနော်" မပါဘဲ မပြီးဟု ဆိုစမှတ်ပြုကြရသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဒလမြို့

ဒလသည် မွန်ဘာသာအခေါ်ဖြစ်ပြီး (ချင် ဇန်ဇလ)အသံထွက် ခံဒန်းဇလေမှ ဆင်းသက်လာခြင်း ဖြစ်၏။ 'ခံ' မှာ မြို့ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပြီး 'ဒန်းဇလေ' မှာမူ ကြခတ်ဝါးဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကြခတ်ဝါးများ ပေါက်ရောက်ရာမြို့ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ နေ့တောင်းဒဏ္ဍာရီအရ မောင်ဒီနှင့် လက်ထပ်ရန် ထာသော မင်းသမီးနေရာမြို့ ဖြစ်သည်ဆို၏။ မင်းသမီး သည် မောင်ဒီထံသို့ လာရောက်စဉ် မောင်ဒီသည် သစ်ဝင်ထက်မှ 'လိမ့်ကျ သေဆုံးသွား သဖြင့် နေရင်းမြို့သို့ မပြန်တော့ဘဲ ကြခတ်ဝါးများ ဝိုင်းနေသည့် ဤမြို့၌ နေထိုင်ခဲ့သည်ဆို၏။ နောက်ဝိုင်းတွင် ဆိန်ထုမှ မင်းသားတစ်ပါးက မင်းသမီးကို ခေါ်ယူရန် ကြခတ်ဝါးများအကြား ငွေ ဒင်္ဂါးများ ကြစေရာ ဒင်္ဂါးများ ရွာဖွေရန် နယ်ခံလူတို့ ခုတ်ထွင်း ရှင်းလင်းလျက် မိရာတွင်တွေ့၍ မင်းသမီးကို ဆောင်ယူ သွားကြောင်း ဒဏ္ဍာရီဇာတ်လမ်း၌ တွေ့ ရှိရ၏။ ကြခတ်ဝါးဟု အမည်ခေါ်ထား

သည့် ရှေးမြို့ဟောင်းတစ်ခုတို့လည်း ဒလမြို့အနီး၌ တွေ့ရှိရပါသည်။

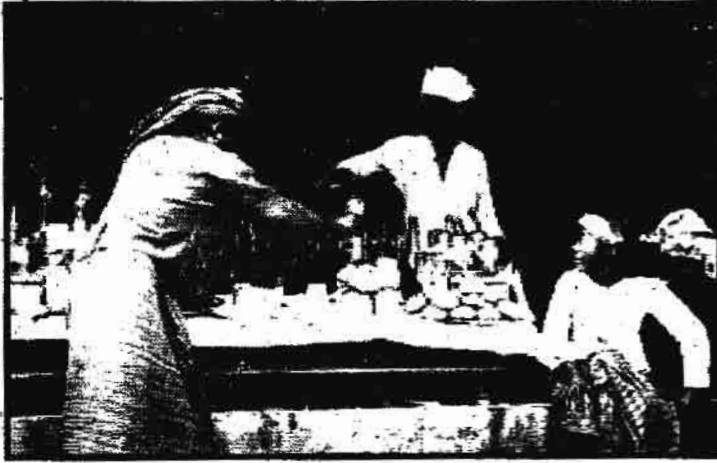
ယခုလက်ရှိ ဒလမြို့တစ်နေရာမှာ ရှေးတောင်း "မိုင်းသူ ခေါ် ဝိုင်တူဝါ" နေရာဖြစ်သည်။ ပုဂံ ကျောက်စာများတွင် တွေ့ရှိရသည့် ဒလမှာ ယခု တွဲတေးမြို့၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသဖြစ်ပြီး ခရစ်နှစ် ၁၇၉၅ ခုနှစ်ခန့်တွင်မှ မိုင်းသူသို့ ဒလမြို့ဝန် ပြောင်း ရွှေ့ရုံးစိုက်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရ၏။

ဆင်ဖြူရှင်(မြေဒူးမင်း)က "မွန်ဒီချယ်ရီမြို့"ရှိ သစ်ကောင်စစ်ဝန်ထံ ပေးအပ်သည့် သဝဏ်လွှာတွင် လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်ခွင့်ကို ကျွန်ုပ်တ ပေးသနား လိုက်ကြောင်း အကြောင်းကြားလိုက်သည်ဟု ဖော်ပြ ပါရှိရာ ဒလနယ်သည် ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦးက ပြင်သစ်ဝိုင်နယ်မြေ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ၁၇၈၃ ခုနှစ် တွင် မွန်တိုင်းရင်းသားတို့ ပုန်ကန်ထကြွမှု ဖြစ်ပွားခဲ့ ပြီးနောက် ၁၇၈၅ ခုနှစ်မှစ၍ ပြင်သစ် အခြေစိုက် စခန်းများ ရုပ်သိမ်းသွားကြသည်။

ဒလခံတပ်တိုက်ပွဲ

အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ပထမစစ်ပွဲကာလအတွင်း မင်္ဂလာဒုံရစ်မျက်နှာ၌ တိုက်ပွဲပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပွားစဉ် ၁၈၂၄ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ် အာချီဘော်ကင်းဘဲ ဦးစီးသော ဗြိတိသျှတပ်များ

မြို့၏ တောင်ဘက်စွန်း နယ်နိမိတ်စွန်း
ဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်မြစ်နှင့် တိုးမြစ်(ခေါ်)ကျိုက်
ထော်မြစ်(မြိတ်သျှ မှတ်တမ်းများအရ ချိုင်း
နာတကာမြစ်)တို့ကို ဆက်သွယ်ဖောက်လုပ်
ထားသည်။ တူးမြောင်း၏ အရှည်မှာ
နှစ်ဆယ့်တစ်မိုင်ရှိသည်။ တွံတေးတူးမြောင်း
ကို ၁၈၇၃ ခုနှစ်တွင် တွံတေးမြို့အနောက်
ပသီချောင်းဖျားနှင့် အရှေ့ဘက် ခနောင်တို
ချောင်းများရှိ မူလ ငွေပန်းစုရိုးငယ်နှင့်
ဆက်စပ်ကာ စတင်ဖောက်လုပ်ခဲ့၏။ အိန္ဒိယ

ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းသို့ ရေကြောင်းမှ အလစ်ဝင်ရောက်
သိမ်းပိုက်ခဲ့၏။ ထိုစဉ်က ရန်ကုန်မြို့ဝန်မှာ နေပြည်
တော်သို့ ရောက်ရှိပြီး ရုတ်တရက် တွယ်လွန်သွားရာ
ရန်ကုန်၌ ရေဝန်ဦးစီး၍ ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့ရ၏။ ဗြိတိသျှ
တပ်များသည် ရွှေထိပုံတုန်းတော်အထိ ချီတက်
တပ်စွဲထားကြပြီး ကြည့်မြင်တိုင်၊ ကမာရွတ်၊ တာမွေ
စသည် မြန်မာခံတပ်များ ရှိရာသို့ စစ်သည်များ
စေလွှတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်နည်းတူ ဒလမြို့ဝန်
လက်အောက်ခံ ရန်ကုန်မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ဒလ
ခံတပ်ကိုလည်း ၁၈၂၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွင်း
တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြသည်။ လက်နက်အင်အား
မမျှတမှုကြောင့် မြန်မာစစ်သည်များ ဒလခံတပ်ကို
စွန့်ခွာခဲ့ကြရလေသည်။

၁၈၂၄ ခုနှစ်၊ စက္တင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့
တွင် မြန်မာတပ်ဖွဲ့သည် ဗြိတိသျှတို့ သိမ်းပိုက်ထား
ရာ ဒလခံတပ်ကို ပြန်လည်သိမ်းပိုက်နိုင်ရေးအတွက်
မြန်မာရဲမတ်တို့၏ ကြိုးပမ်းတိုက်ခိုက်ခဲ့ပုံကို ဗြိတိသျှ
စစ်အရာရှိများကပင် အသိအမှတ်ပြုကြရ၏။ နှစ်ဦး
နှစ်ဖက် ပြင်းထန်စွာ ထိခိုက်ကျဆုံးမှုများ ရှိခဲ့ပြီး
နောက် မြန်မာတို့ ဒလခံတပ်ကို ပြန်လည်သိမ်းပိုက်
နိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

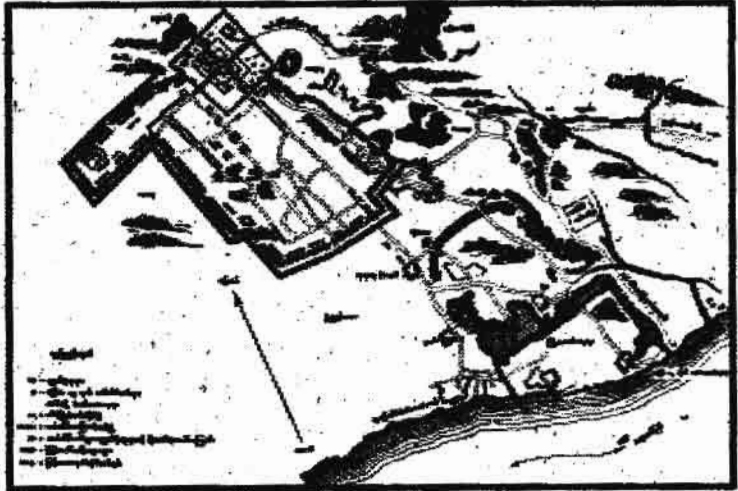
တွံတေးတူးမြောင်း

တွံတေးတူးမြောင်းသည် ဆိပ်ကြီးခနောင်တို

မှ အလုပ်သမားများ ခေါ်ယူကာ လူအားဖြင့် စတင်
လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပြီး လုပ်ငန်းစတင်ချိန်ကို
'အောက်တစပီး'(၁၂၃၅ ခုနှစ်)ဟု နေ့သင့် နံသင့်
မှတ်သားထားကြသည်။(၁၉၅၀ခုနှစ်) ထိုစဉ်က အရှည်
သုံးပိုဒ်ခွဲမျှသာ ရှိသေးပြီး ၁၈၈၅ ခုနှစ်တွင် မိုင်တိုင်
၃၅ မှ ၁၀ မိုင်အထိကို ၂၅ ပေကျယ် မြောင်းကြီး
အဖြစ် ဗြိတိသျှအစိုးရက အကျဉ်းသားများ အတူ
အညီဖြင့် ဆက်လက်တူးဖော်ခဲ့သည်။

၁၉၂၁ ခုနှစ် ခရိုင်အင်ဂျင်နီယာ(MRHAI-
MANHUNT)က ဦးစီးပြီး အပိုင်းသုံးပိုင်းခွဲကာ တိုးချဲ့
တူးဖော်ကြပြန်သည်။ မိုင်တိုင်(၀.၆)ကို (MR.AMN
PHRU)နှင့် လမ်းဗိုလ် ဦးဖေ၊ မိုင်တိုင်(၆.၁၁)ကို
(MR.GARETH)နှင့် လမ်းဗိုလ်(MR.JHOE)တို့က
တာဝန်ယူခဲ့ကြရာ တူးမြောင်းမှာ အထော်အတန်
ကျယ်ဝန်းလာပါသည်။ တူးမြောင်းအတွင်း သွားလာ
သော လှေသင်္ဘောများ တစ်စတစ်စ များများလာ
သဖြင့် ၁၉၃၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၂၂ ရက်နေ့တွင်
လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးနှင့် ကျေးလက်စီးပွားရေးဌာန
ဆည်မြောင်းဌာနခွဲ အမိန့်တစ်ရပ် ထုတ်ပြန်ကာ
ဇွန်လ ၁ ရက်နေ့မှစ၍ အခွန်အကောက်များ
ကောက်ခံခဲ့သည်။ ယခုအခါ တွံတေးတူးမြောင်းသည်
ပေ ၅၀၀ မှ ၁၀၀၀ အထိ ကျယ်ဝန်းပြီး အကျဉ်း
ဆုံး လက်ပံတုန်းစခန်းနေရာ၌ အကျယ် ၂၄၇ ပေ

ရှိသည်။ အတိမ်ဆုံးနေရာ၌ ရေ ၉ ပေ အနက်ဖြင့် ရေစူး ၈ ပေ ၆ လက်မထက် ဝီသော ရေယာဉ်များကို ဝင်ရောက်ခွင့် တေးသည်။

ပုဇွန်တောင်ချောင်း

ရန်ကုန်မြို့၏ အရှေ့အရပ်တွင် ပုဇွန်တောင်ဟု ခေါ်တွင်သည့် အရပ် တစ်ခုရှိပြီး ထိုအရပ်တွင် ပုဇွန်တောင် ချောင်းဟုခေါ်သည့် ချောင်းငယ်တစ်ခု အထင်ကရ ရှိခဲ့သည်။

ရှေးဟောင်းရာဇဝင်အရဆိုလျှင်... ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင် မပွင့်မီ ပွင့်ခဲ့လေ ဖြစ်သည့် ဘုရားသုံးဆူတို့အနက် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ထေဆုံး ပွင့်တော်မူသည့် ကကုသန်ဘုရားရှင် ပွင့် တော်မူသည့်ကာလတွင် သိဂုံတ္ထရကုန်း၌ လွန်စွာကြီး ကားသည့် ကင်းခြေများကြီးတစ်ကောင်သည် ကျက်စား ဖျတ်ရှိ၏။

ထိုကင်းကြီးသည် ဆင်များအား သတ်စား ၏။ အစွယ်များအား အသိုက်ပြုလုပ်လျက် နေသည် ဟု အဆိုရှိ၏။

ထို့ပြင် ပင်လယ်၌ ဘောမမည်သော ပုစွန် မြစ်ကြီးနှင့် 'ဝဒ္ဓပ္ပ' အမည်ရှိသော ပုစွန်လုံးတို့

ကျင်လည်ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ ဤကဲ့သို့ပင် ထိုသတ္တဝါ တို့ နယ်ပယ်ရှိ သိဂုံတ္ထရကုန်းမဟာ၌ လောကီဈာန် ရသည့် ရသေ့တစ်ကျိပ်သည်လည်း ကုန်းငယ်တစ်ခုစီ ၌ သီတင်းသုံးနေကြကုန်၏။

အခါတစ်ပါး၌ လောကီဈာန်ရ ရသေ့တို့၏ အကြီးအကဲဖြစ်သည့် 'ရာဂ' အမည်ရှိသော ရသေ့ကြီး တစ်ပါးသည် စုတေ့ကွယ်လွန်လျှင် ဗာရာဏသီပြည်၌ မင်းကြီးဖြစ်ခဲ့၏။ တစ်ရံသောအခါ၌ မင်းကြီးသည် ပြင်းစွာသော ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာအား ခံစားရ၏။ သမားတော် အကျော်အမော်တို့နှင့် ကုသသော်လည်း ပျောက်ကင်းခြင်းမရှိ။ မင်းကြီး ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ ခံစားနေရသည်ကို နတ်တို့ မရွံ့စိမ့်သဖြင့် တစ်ည၌ နတ်တို့က မင်းအား အိပ်မက် ပေး၏။

“အရှင်မင်းကြီး အရှင် မင်းကြီးရဲ့ ဆိုးဝါးပြင်းပြစွာ ခံစားနေရသည့် ခေါင်းကိုက် ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းလိုက သိဂုံတ္ထရကုန်း၌ ရှိကြကုန်သော ရသေ့တို့အား ပူဇော်ကန်တော့ လော့” ဟု ဆို၏။

ထိုအိပ်မက် မြင်မက်

ပြီးသော် မင်းကြီးသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခံစားရ၏။
 ချက်ချင်း သင်္ဘောခုနစ်စင်းအား ပြင်ဆင်စေပြီး
 ဗာရာဏသီပြည်မှ ထွက်ခဲ့၏။ မင်းကြီးသည် သိင်္ဂုတ္တရ
 ကုန်းသို့ရောက်လျှင် ရသေ့တို့အား ပူဇော်ကန်တော့၏။
 ရသေ့တို့သည် တစ်ချိန်က မိမိတို့၏ အကြီးအကဲဖြစ်ပြီး
 ယခု ဗာရာဏသီမင်းဖြစ်နေသည့် မင်းကြီးအား ကြည့်
 ကာ ငြုတော်မူ၏။ ထိုအတူ အတိတ်ဘဝ၏ အကြောင်း
 များအား သိခဲ့ရသလို ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာလည်း
 ပျောက်ကင်းခဲ့ပြီး ဖြစ်သဖြင့် ကြည်နူးဝမ်းမြောက်လှ
 စွာ ရသေ့တို့အား အနူးအညွတ် တောင်းပန်ခြင်း၊
 ခွင့်ပန်ခြင်းကိုပြုပြီး နေပြည်တော်ကို ပြန်ခါနီး သိင်္ဂုတ္တရ
 ကုန်းအား လိုက်လံကြည့်ရှုရင်း ဆင်စွယ်ပေါင်း
 မြောက်မြားစွာဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ကင်းကြီး၏
 အသိုက်အား မြင်သွားလျှင် 'တောတောင်ထဲမှာ အဲဒီ
 အတိုင်းထားလျှင် ဆင်စွယ်တွေ ပျက်စီးသွားမယ်၊
 နေပြည်တော်ကို ယူသွားရင် အများကြီး အဖိုးတန်
 မယ်၊ တိုင်းပြည်လည်း အကျိုးရှိမယ်' ဟု စဉ်းစားပြီး
 မင်းကြီးသည် ဆင်စွယ်တို့အား သင်္ဘောခုနစ်စင်း၌
 တင်ကာလှူခဲ့၏။ မင်းကြီး ဆင်စွယ်တို့အား ယူစဉ်က
 ကင်းကြီးသည် အစာရှာထွက်နေချိန် ဖြစ်လေ၏။

သို့သော် ကင်းကြီး အစာရှာရာ၌ ပြန်လာ
 သော် မိမိ၏ အသိုက်အား မမြင်မတွေ့ရဘဲ ပျောက်
 ဆုံးနေသဖြင့် ဒေါသအမျက်ထွက်လေ၏။

"ငါ့အသိုက်အား မည်သည့်ရန်သူ ဖျက်
 သနည်း"

ဟု စဉ်းစားပြီး ရန်သူ မည်သူ၊ မည်ဝါ
 ဖြစ်သည်ကို သိလိုသဖြင့် ကုန်းတော်ထက်သို့တက်ကာ
 ကြည့်လေသော် ပင်လယ်မြင်၌ ရွက်လွင့်နေသည့်
 သင်္ဘောခုနစ်စင်းအား မြင်သော်...

'ငါ့အသိုက်ဖျက်တဲ့ ရန်သူတွေဟာ သူတို့ပဲ
 ဖြစ်မယ်' ဟု စဉ်းစားပြီး ပြင်းသောအဟုန်ဖြင့် ရေတွင်
 ကူးကာ လိုက်၏။ ယင်းသို့ ကင်းကြီးလိုက်လာသည်ကို
 ဗာရာဏသီမင်း မြင်သော်...

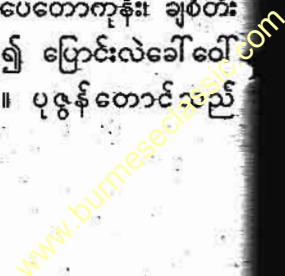
"ကင်းကြီး သူ့အသိုက်ဖျက်လို့ ငါတို့နောက်
 လိုက်လာပြီ၊ သူ မမိနိုင်ရန် အမြန်နှင့်လော့"

ဟု အမိန့်ပေး၏။ ထိုအချိန် ပင်လယ်၌
 ကျက်စားသည့် 'ဂန္ဓပ္ပ' ပုစွန်လုံးသည် လှိုင်းဝယ်က
 ဆူပွတ်သံအား ကြားသဖြင့် သူ၏လက်မအား ရေပေါ်
 ထောင်၍နေ၏။

လက်မကြားမှ သင်္ဘောခုနစ်စင်း ဖြတ်၍
 သွား၏။ ထိုအတူ ဒေါသဖြင့် အဟုန်ပြင်းစွာ လိုက်
 လာသည့် ကင်းကြီးသည် ပုစွန်လုံး၏ လက်မကြားမှ
 ဖြတ်သော် ပုစွန်လုံးသည် လက်မနှင့်ညှပ်ကာ ကင်း
 ကြီးအား အပိုင်းပိုင်း ပြတ်စေ၏။ ကင်းကြီး သေလေ
 သော် ကင်းကြီး၏ အသားအား ဘောဂမည်သည့်
 ပုစွန်လုံးကစား၏။ သင်္ဘောခုနစ်စင်းမူကား ဘေး
 ကင်းစွာ ဗာရာဏသီသို့ ပြန်နိုင်ခဲ့လေသည်။ ဤသို့
 'ဂန္ဓပ္ပပုစွန်လုံး' ရေပေါ်သို့ လက်မထောင်ခြင်းအား
 အစွဲပြု၍ ထိုအရပ်ကို ပုဇွန်တောင်ဟု ခေါ်ခဲ့ရာ
 ယနေ့တိုင်ပင် ဖြစ်ချေ၏။ ယခင်က ဤနေရာသည်
 ရေပြင်ကျယ် ပင်လယ်ကြီး ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ယခု
 အခါ ပင်လယ်ရေတိမ်ကော၍ ကုန်းဖြစ်ခဲ့ပြီး ချောင်း
 ငယ်တစ်ခုအသွင် တည်ရှိနေ၏။ ထိုချောင်းအား
 ပုဇွန်တောင်ချောင်းဟု ခေါ်တွင်ခဲ့လေသတည်း။

ပုဇွန်တောင်နှင့် ကုန်းငါးကုန်း

ပုဇွန်တောင်သည် မွန်ဘာသာအမည်(ပသုန်
 ခုံ) အသံထွက် 'ပဆွန်ဒေ' မှ ဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ်
 ပြီး ပသုန်(ပဆွန်)မှာ ငါးခု၊ ခုံ(ဒေ)မှာ တောင်ကုန်း
 ဖြစ်သဖြင့် တောင်ငါးလုံးဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။
 ထောင်ကုန်းငါးကုန်းမှာ မလ္လကုန်း၊ မအူကုန်း၊ သစ်
 ဆိမ်ကုန်း၊ ပိန္နဲကုန်းနှင့် ညောင်ကုန်းတို့က ပါဝင်
 လျက်ရှိကြပြီး သစ်ဆိမ်ကုန်း၊ ပိန္နဲကုန်းနှင့် ညောင်
 ကုန်းတို့မှာလည်း နောင်တွင် ပေတောကုန်း၊ ချစ်တီး
 ကုန်းနှင့် ပုရွက်ဆိတ်ကုန်း ဟူ၍ ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်
 လာကြကြောင်း ဆိုပါသည်။ ပုဇွန်တောင်သည်

ညောင်ရမ်းခေတ် အနောက်ဘက်မင်းလက်ထက်က ပင် ဒဂုံနယ်နိမိတ်အတွင်း ပါဝင်ခဲ့၏။

ကန်တော်ကြီးအကြောင်း

ရန်ကုန်မြို့၏ ကျက်သရေဆောင် လေးဆူ တတ်ပုံ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်၌ ကျယ်ဝန်းသော ကန်ကြီးတစ်ကန် ရှိ၏။

ထိုကန်၏ရေက ကြည်လင်သန့်စင်ပြီး တင့်တယ်သာယာလှ၏။ မြို့၏ ကျက်သရေဆောင်ကန်ကြီးဟု ခေါ်ရမည်ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ခန့်က ဖြစ်သည်။

ဥက္ကလာပမင်းကြီးသည် သိဂုံတ္ထရကုန်းတော်၌ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးအား တည်တော်မူသည့် အခါ၌ ယခု ကန်တော်ကြီးဟုခေါ်သည့် ကန်တော်ကြီးသည် စေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်၌ရှိသည့် ချိုင့်တစ်ခုအတွင်းမှ အင်းကြီးမျှသာ ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ် အခါက ယင်းအင်းကြီး၏ အနီးအပါးတွင် လူနေအိမ်ခြေဟူ၍ မရှိပါ။ အင်းကြီး၏ အနီးအပါးတွင် ရွှံ့နွံများ၊ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများသာ ရှိသည်။

သို့သော် ယင်းနောက် နှစ်ပေါင်းများစွာကြာ၍ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ ခန့်က အလောင်းဘုရားဒဂုံ(ခ)ရန်ကုန်သို့ ရောက်စဉ်အခါက ထိုအင်းကြီးအနီး၌ အလောင်းဘုရားသည် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများအား ရှင်းလင်း၍ စစ်စခန်း ချနေ၏။

ထိုစဉ်က အလောင်းဘုရား ချစ်မြတ်နိုးသည့် မင်းလှသူဇာ(ခေါ်)အပျိုတော်ကြီးတစ်ယောက်သည် မင်းကြီးနှင့်အတူ ပါလာသည်။

တစ်နေ့သ၌ အပျိုတော်ကြီး မင်းလှသူဇာ စခန်းအနီးသို့ လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုနေစဉ် မင်းတရားကြီး၏ ရန်သူဖြစ်သည့် မွန်တို့သည် ထိုအပျိုတော်ကြီးအား အတင်းဖမ်းယူသွားကြ၏။ ထိုအကြောင်းအား မင်းတရားကြီး ကြားသိလျှင် ဗိုလ်မှူးသူရိန်ဝေရကျော်နှင့် သွေးသောက်များအား ခေါ်ယူ၍...

"အပျိုတော်ကြီးမင်းလှသူဇာကို မွန်တို့ ဖမ်းသွားကြတယ်၊ အမြန်ဆုံးလိုက်ပြီး ကယ်ဆယ်ပါ"

ဟု အမိန့်ပေးလျှင် ဗိုလ်မှူးသူရိန်ဝေရကျော်နှင့် သွေးသောက်တို့က မွန်တို့နောက်သို့ အပြင်းလိုက်ကြ၏။ မိမိတို့နောက်သို့ ဗိုလ်မှူးသူရိန်ဝေရကျော်နှင့် အဖွဲ့လိုက်လာကြောင်း မွန်တို့သိလျှင် အပျိုတော်ကြီးမင်းလှသူဇာအား ကျွန်းတစ်ခု၌ ထားခဲ့ကာ တိုယ်လွတ်ချွန်း ပြေးကြ၏။ ယင်းသို့ဖြင့် အပျိုတော်ကြီးအား အသက်ဘေးမှ လွတ်ခဲ့၏။

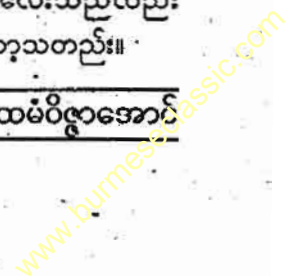
အပျိုတော်ကြီး မင်းလှသူဇာ အသက်ဘေးမှ လွတ်ကင်းသည့် ကျွန်းအား 'သစ်လွတ်ကျွန်း' ဟု အမည်တွင်ခဲ့သလို မင်းလှသူဇာကိုယ်တိုင်ကလည်း ထိုကျွန်း၌ သံပုံစေတီ တည်ကာ ပန်းများ တင်လှူ၏။ ထိုဘုရားအား 'သူဇာပန်းတင်ဘုရား' ဟု ခေါ်တွင်စေ၏။ ယခုအခါ ထိုစေတီငယ်သည် မရှိတော့ချေ။

ယင်းအဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပျက်ပြီးနောက် အင်းဝတွင် အလောင်းဘုရား၏ သားတော်အငယ်ဆုံး ဖြစ်သည့် မင်းသားသည် ဘိုးတော်ဘုရားအမည်နှင့် ထီးနန်းစိုးစံ၏။

ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက် ကျွန်ရင်းတစ်ဦး ဖြစ်သည့် ဦးကျော်ရွှေအား ရန်ကုန်မြို့သို့ စေလွှတ်ကာ မြို့ဝန်အဖြစ် အုပ်ချုပ်စေ၏။ ဦးကျော်ရွှေသည် ရန်ကုန်မြို့၌ မြို့ဝန်အဖြစ် အုပ်ချုပ်ရာ သစ်တပ်မြို့အား ကောင်းစွာပြုပြင်သည့်အပြင် မင်းတရားကြီး၏ အချစ်တော်ဖြစ်သည့် အပျိုတော်ကြီး မင်းလှသူဇာကို ကိုယ်တွေ့ ငါလည်း မြင်ခဲ့သည်။ ကန်တော်အား ကောင်းစွာပြုပြင်ပြီး ကန်တော်ကြီးဟု အမည်ပေးကာ မင်္ဂလာကန်တော်အဖြစ် တည်စေ၏။

ယခုအခါတွင်ကား ကန်တော်ကြီးသည် ရန်ကုန်မြို့၏ လှပတင့်တယ်သည့် ရှုမျှော်ခင်းများနှင့် ရှိနေပြီး မင်းလှသူဇာ၏ ကျွန်းကလေးသည်လည်း အလယ်ကျွန်းဟူ၍ ထင်ရှားလေတော့သတည်း။

ပထမိဝိဇ္ဇာအောင်

ဘဝ၏ စိန်ခေါ်မှုများနှင့်အတူ

တက္ကသိုလ်သင်

ထွေးနှင့် ကိုမင်းမောင်တို့ အိမ်ထောင်ကျခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ကျော်ပေပြီ။ သျှောင်နောက်ဆံထုံးပါးသလို ကိုမင်းမောင် ဝန်ထမ်းဘဝနှင့် ပြောင်းရွှေ့လာရာ "ထွေး" လိုက်ပါခဲ့ရ၏။

ထွေးနှင့် ကိုမင်းမောင်တို့ နှစ်ဦးစလုံး ဖော်လမြိုင်ဇာတိ ဖြစ်ကြသည်။ ကိုမင်းမောင် ဖော်လမြိုင်တွင် ဝန်ထမ်းဘဝဖြင့် ခြောက်နှစ်ခန့်နေပြီးနောက် သံဖြူဇရပ်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်။ အချိန်ကာလမှာ ၁၉၆၈ ခုနှစ် ဝန်းကျင်ကာလဖြစ်သည်။ အကြမ်းဖက်သောင်းကျန်းသူများ ဆူပူနေချိန်ဖြစ်၍ အေးအေးချမ်းချမ်းမရှိပါချေ။ နေမဟု ညမရောင် အကြမ်းဖက်သောင်းကျန်းသူများ ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်တတ်သည့် သံဖြူဇရပ်မြို့လေးသည် အကျည်းတန်ခဲ့ရ၏။

ကိုမင်းမောင် အလုပ်တာဝန်ဖြင့် ရန်ကုန်မြို့သို့ တစ်ပတ်ဆယ်ရက် သွားရသည်များရှိသလို တစ်လ၊ နှစ်လကြာ သင်တန်းတက်ရသည့်အခါများလည်း ရှိ၏။ ထိုအခါ ဇနီးသည်ထွေးနှင့် သား

သမီးလေးဦးကို သံဖြူဇရပ်တွင် ထားရစ်၍ သွားခဲ့ရ၏။ "သူ့ဆန်စားရုံ" ဆိုသကဲ့သို့ ဝန်ထမ်းဘဝတွင် ခိုင်းရာလုပ်စေရာသွားရသည်မို့ ကိုမင်းမောင်မငြင်းသာ။ ထိုအဖြစ်ကို ဇနီးသည်ထွေးကလည်း သဘောပေါက်၏။

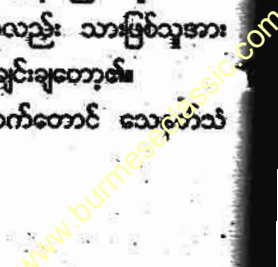
ကိုမင်းမောင် ရန်ကုန်မြို့သို့ အလုပ်ကိစ္စဖြင့် ခရီးသွားနေစဉ်တစ်နေ့၌ သံဖြူဇရပ်သို့ အကြမ်းဖက်သောင်းကျန်းသူများ နေ့ခင်းကြောင်တောင် ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်ကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် ထွေးသည် သားဖြစ်သူစိုးစိုးအား ဈေးသို့ခိုင်းလိုက်သည့်အချိန်နှင့် ကြုံကြိုက်သွား၏။ ဈေးနှင့်အိမ်မှာ အနည်းငယ်လှမ်းသည်။ သားဖြစ်သူ အိမ်ပြန်မရောက်မီ သေနတ်သံများဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် ထွေးသည် သားဖြစ်သူအတွက် ရတက်မအေး ပူဆွေးသောကရောက်ရ၏။ ဈေးသို့ပြေး၍ သားဖြစ်သူအား ရှာဖွေဆိုသည်ကလည်း သေနတ်သံများကြောင့် အိမ်ထဲမှ အိမ်ပြင်သို့ပထွက်ခဲ့။ အထွေးသည် မိခင်တို့ဘာဝ မျက်ရည်ကိုသာ အဖော်ပြုရတော့၏။ အိမ်ရှေ့တံခါးကို အနည်းငယ်

ဟရံဖွင့်၍ သားဖြစ်သူအား မျှော်ရ၏။ သားကြီးစိုးစိုးမှာ အသက်ခြောက်နှစ်အရွယ်သာ ရှိသေးသဖြင့် ဈေးနှင့် အိမ်အကြား မည်သို့များဖြစ်နေမည်လဲဟု ပူပန်ရ၏။ ဈေးမှအိမ်သို့ ပြန်ပြေးလာမည်ဆိုလျှင်လည်း လမ်းကွင် တစ်ခုခုများ ဖြစ်ခဲ့သော် စသည်ဖြင့် စိုးရိမ်စိတ်ဝင်ရပြန်၏။

တစ်နာရီခန့်ကြာသော် အကြမ်းဖက်သောင်းကျန်းသူများ ထွက်သွားကြသည်။ တပ်မတော်မှ ဝင်ရောက်ရှင်းလင်းသဖြင့် သူတို့ ဆုတ်ခွာသွားခြင်းဖြစ်သည်။

သေနတ်သံများ စဲသွားသဖြင့် အထွေးသည် အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးကို ရဲရဲတင်းတင်းဖွင့်၍ သားအလာကို စောင့်မျှော်ပြန်သည်။ မကြာပါချေ သားကြီးစိုးစိုးသည် လက်တွင် အထုပ်တစ်ထုပ်ကိုဆွဲရင်း အိမ်သို့ ပြန်လာသည်။ ထွေးသည် သားကိုမြင်ရသဖြင့် ရင်တွင်းတောက်လောင်ခဲ့ရသည့် အပူမီး အေးငြိမ်းသွားသော်လည်း သားဖြစ်သူအား ဖက်ပေ့၍ ငိုချင်းချတော့၏။

"ဒီလောက်တောင် သေသော်သံ

တွေ ဆူညံနေတာ သားဘယ်မှာသွား
နေတာလဲ ပြောစမ်းပါဦး အမေ့ကို”

ငိုရင်းနှင့် သားဖြစ်သူအား ထွေး
က အလှူစီမံပေးနေသည်။

“သေနတ်သံကြားတော့ သား
လည်း အိပ်ကိုပြေးပြန်လာတာပေါ့။ ဒါ
ပေမယ့် လမ်းမှာ ဒေါ်ခေါ်အေးနဲ့တွေ့ပြီး
သူ့အိမ်ကို ခေါ်သွားတယ်အမေ။ သား
လည်း ကြောက်ကြောက်နဲ့ပဲ ဒေါ်ခေါ်
အေးအိမ်ကို လိုက်သွားပြီး အဲဒီအိမ်မှာ
ပုန်းနေတယ်အမေ”

သားဖြစ်သူ ပြန်လည်ရှင်းပြတော့
မှ ထွေးလုံးလုံးလျားလျား စိတ်အေး
သွားတော့သည်။

ဒေါ်ခေါ်အေးဆိုသူမှာ ထွေးတို့
မိသားစုနှင့် အလွန်ရင်းနှီးကြသူများဖြစ်
သည်။ ဒေါ်ခေါ်အေးမှာ အပျိုကြီးဖြစ်ပြီး
မိခင်အိုကြီးနှင့်အတူနေသည်။ သူတို့
အိမ်မှာ ဈေးအနီးတွင်ရှိသဖြင့် သားကြီး
မိုးမိုးအားတွေ့၍ အိမ်သို့ခေါ်ယူသွားခြင်း
ဖြစ်လေသည်။ ကလေးချစ်တတ်သူ
ဒေါ်ခေါ်အေးသည် သေနတ်သံများစဲ
သွားပြီး စိတ်ချရသည်အခါမှ မိုးမိုးအား
အိမ်သို့ပြန်လွှတ်လိုက်သဖြင့် ဒေါ်ခေါ်
အေးကို ထွေးစိတ်တွင် ကျေးဇူးတင်၍
ဆိုလိုသည်။

ထွေးသည် အတော်သတ္တိရှိသည်
ဟု ဆိုရမည်။ ခင်ပွန်းသည်ကိုမင်းမောင်
ခန့်ထွက်နေချိန်များတွင်လည်း ကလေး
ဆေးယောက်နှင့် မကြောက်မရွံ့နေရ
သည်။ တစ်ခုတော့ရှိ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်
မှလူများက ထွေးတို့မိသားစုကို ကူညီ
ဆောင်ရွက်ကြသည်။

ကိုမင်းမောင် ရက်ရှည်ခရီးထွက်
နေချိန်တွင် ဘွားလေးဆိုသည့် အခေါ်
ကြီးတစ်ဦးက ထွေးတို့နှင့်အတူ ည
ဘက်လာအိပ်ပေးသည်။ ထွေးတို့အိမ်
နှင့် ဘွားလေးတို့အိမ်မှာ နှစ်အိမ်သာ
ခြားသည်။ ဘွားလေးမှာ အိပ်ထောင်
သည်မဟုတ်။ တစ်ကိုယ်ရေ တစ်ကာ
ယသမားဖြစ်၏။ သူနှင့်အတူ အသက်
၁၃ နှစ်အရွယ် တုမလေးတစ်ဦးက ကူ
ဖော်လောင်းဖက်အဖြစ် နေပေးသည်။

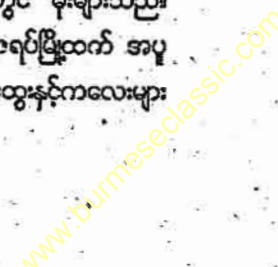
ထွေးတို့အိမ်ခြေရင်းတွင် ဦးကွန်
ဘလိုင်တို့မိသားစု နေကြသည်။ မွန်
တိုင်းရင်းသားများဖြစ်ကြသည်။ ထွေး
တို့မိသားစုအတွက် အိမ်နီးချင်းကောင်း
ဖြစ်၏။ ခေါင်းရင်းအိမ်တွင် မူလတန်း
ကျောင်းဆရာကြီး ဦးထွန်းအိမ်တို့နေ
သည်။ သူတို့လည်း မွန်တိုင်းရင်းသား
များဖြစ်ကြသည်။ အထွေးတို့မိသားစုနှင့်

ရင်းနှီးကြသည်။ ဆရာကြီးဦးထွန်းအိမ်
မှာ ကိုမင်းမောင်နှင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု
တွင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များဖြစ်ကြသဖြင့်
ပို၍ ခင်မင်ရင်းနှီးကြသည်။

ထွေးတို့ အိမ်ခြေနောက်ဘက်တွင်
ဦးကြောင်စိန်ဆိုသူနေသည်။ သူက
အရက်ကို လွန်စွာကြိုက်သူဖြစ်၍ တစ်
ချိန်လုံးလိုလို အရက်သောက်နေတတ်
သည်။ ဘာအလုပ်လုပ်မှန်းမသိ။ ၎င်းမိ
သားစုက လေးဦးဦးခန့်ရှိပေသည်။
ထွေးတို့မိသားစုက ဦးကြောင်စိန်နှင့်
သိပ်ပြီး ရင်းနှီးမှုမရှိ။ သူက ခပ်တည်
တည်နေတတ်သဖြင့် အခေါ်အပြော
နည်း၏။ သို့ရာတွင် ဦးကြောင်စိန်သည်
ထွေးတို့မိသားစုကို အနှောင့်အယှက်
ပေးခြင်းတော့ မရှိပေ။

ကိုမင်းမောင် သံဖြူရေရပ်မြို့တွင်
ခုနှစ်နှစ်ကျော်မျှ တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး
နောက် ရန်ကုန်မြို့သို့ ၁၉၇၄ ခုနှစ်
တွင် ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုအခါ ထွေး
နှင့် ကလေးလေးဦးတို့သည်လည်း
ကိုမင်းမောင်နှင့်အတူ ရန်ကုန်မြို့သို့
ဖျက်စိသူငယ် နားသူငယ်ဖြင့် ပြောင်း
ရွှေ့လာကြပြန်သည်။ တော်သေးသည်
ကား အထွေး၏မိခင် ကိုမင်းမောင်၏
ယောက်ျားကြီးက အဖော်အဖြစ်လိုက်ပါ
ပြီး နေထိုင်ပေးသဖြင့် အဆင်ပြေလှပါ
၏။ သံဖြူရေရပ်မြို့နှင့် ရန်ကုန်မြို့ရာသီ
ဥတုမှာ မတူပေ။ သံဖြူရေရပ်မြို့သည်
တောင်ပတ်လည်ပိုင်းရာတာသဖြင့် အအေး
ပိုသည်။ မိုးကာလတွင် မိုးများသည်။
ရန်ကုန်မြို့က သံဖြူရေရပ်မြို့ထက် အပူ
ကဲသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထွေးနှင့်ကလေးများ

မည်သို့ဆိုစေ
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး
မခွဲမခွာကြရသေးမီ
ကာလအတွင်း ဒါန၊
သီလ၊ ဘာဝနာတရား
ပွားများကြကာ
ဘဝ၏စိန်ခေါ်မှုများကို
ရဲရဲဝဲဝဲ
ရှင်ဆိုင်ပြတ်ကျော်သွားရန်

ဖျားနာကြသည်။ ထွေးဆိုလျှင် လေးဘက်နှုတ်ရောဂါဖြစ်သည်။ ကလေးနှစ်ယောက်က ဖျားသည်။ ကိုမင်းမောင် အတော်ကုယူရသည်။ ငွေတတ်နိုင်သဖြင့်သာ အခြေအနေဆိုးမသွားဘဲ သက်သာရာရခဲ့သည်။

သည်နောက်တော့ ထွေးနှင့် ကိုမင်းမောင်တို့ မင်္ဂလာတောင်ညွှန်မြို့နယ်သို့ ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြသည်။ ကိုမင်းမောင်လည်း ရာထူးတွေ အဆင့်ဆင့်တိုးလာသည်။ ဖုန်းနှင့် ကားနှင့် ဖြစ်လာသည်။ ကိုမင်းမောင်က အလုပ်ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်ရ၏။ နံနက် ၈ နာရီခွဲခွဲတက်ပြီး ည ၉ နာရီ ၁၀ နာရီမှ အိမ်ပြန်ရောက်သည်။ သားခရီး သမီးရေး ဘာမျှမလုပ်နိုင်။ ကလေး လေးယောက်စလုံးတာဝန်ကို "ထွေး"ကပင် တာဝန်ယူရသည်။ စားရေးသောက်ရေးအစ ကလေးများ ပညာသင်ကြားရေးအဆုံး အားလုံးတာဝန်ယူရ၏။ အလုပ်များဖြင့် လုံးလည်ချာလည် လိုက်နေသော ခင်ပွန်းသည် ကိုမင်းမောင်ကို စိတ်အရှုပ်မခံစေဘဲ မိသားစုအခက်အခဲကို ကြီးစားဖြေရှင်းခဲ့သည်။

တစ်နေ့ အိမ်တွင်ထားသောရုံးကားကို သားကြီးစိုးမိုးယူမောင်းရာမှ ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကိုမင်းမောင်မှာ ရုံးတွင်ရှိနေသည်။ အိမ်နှင့်အနီးအနားတွင် ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်သဖြင့် အသိပိတ်ဆွေများလာပြော၍ "ထွေး" သိရ၏။ "ထွေး" က ကိုမင်းမောင် ထံမှန်းဆက်၍ အကြောင်းကြားသည်။ သားကြီးစိုးမိုး ယာဉ်တိုက်မှုသတင်းကြား

သည်နှင့် သားအတွက် ရတက်ပွေရသူ "ထွေး" မှာ မျက်ရည်မသည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရ၏။ ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်။ သားကြီးစိုးမိုး တစ်စုံတစ်ရာ ထိခိုက်မှု မရှိဘဲ ယာဉ်နှစ်စီးစလုံး အနည်းငယ် ပျက်စီးသွားသည်။ စိုးမိုးဘက်ကလွန်သဖြင့် ယာဉ်ပျက်စီးမှုအတွက် "ထွေး" တို့ တာဝန်ယူပေးရသည်။ ရှိစဉ်စုငွေလေး ပြောင်းသွားသည်။ ဤသည်မှာ လောကဓံတရားပေမို့ "ထွေး" ကြံကြံခံနိုင်ခဲ့သည်။ ဘဝ၏စိန်ခေါ်မှုများဟုပင် ထွေးက ခံယူခဲ့သည်။

လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်လေးဆယ်ကျော်က အဖြစ်အပျက်များကို "ထွေး" ပြန်လည်စဉ်းစားရင်း မွန်းကျပ်သလို ခံစားရသည်။ ခယောင်းလမ်းကို ဖြတ်သန်းကျော်လွှားခဲ့ရသည်များရှိသလို ရာဇမတ်ကား၊ သံဖြူခင်သည်လမ်းကို ဖြတ်သန်းရသည်လည်းရှိပါ၏။ ဘဝဆိုသည်မှာ သာတစ်လှည့်၊ နာတစ်လှည့် ပါလားဟုလည်း "ထွေး" ထွေးမိ၏။

ယခုတော့ သားသမီးလေးဦးစလုံး သူ့အိမ်ထောင်နှင့်သူ ဖြစ်ကုန်ကြပြီ။ "ထွေး" နှင့်ကိုမင်းမောင် နှစ်ဦးသာ ကြင်ဖက်သက်နံအဖြစ် ကျန်ခဲ့သည်။ ယခုဆိုလျှင် "ထွေး" မှာ အသက် ၆၁ ကျော်ပြီမို့ ဘွားဘွားခေါ်ထွေးဖြစ်လာပါပြီ။ ဆံဖြူ၍ သွားတွေကျိုးလာပေပြီ။ မျက်လုံးကလည်း သုံးကြိမ်သုံးလီ ခွဲစိတ်ခံထားသည်မို့ အမြင်ချွတ်ယွင်းလာပေပြီ။ ကိုမင်းမောင်ဆိုလျှင် အသက် ၇၀ သို့ပင် ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လာပြီမို့ ဘာဦးမင်းမောင် ဖြစ်လာပြီ။ ဇရာ၏

လက္ခဏာများဖြစ်သည့် ဆံဖြူခြင်း။ သွားကျိုးခြင်း၊ ဟိုကနား၊ ဒီကနား စသည့် ဝေဒနာများက စ၍လာပေပြီ။

သို့ရာတွင် ခေါ်ထွေးနှင့် ဦးမင်းမောင်တို့နှစ်ဦးသား တွေကြုံရသည့် အခက်အခဲများကို လက်မြောက်အရုံးမပေးဘဲ ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားခဲ့ကြ၏။ ကောင်းတိုင်ပင်၊ ဆိုးတိုင်ပင်ရှိခဲ့၏။ လင်နှင့်မယား လျှာနှင့်သွားဆိုသကဲ့သို့ အနည်းအကျဉ်း ကတောက်ကဆဖြစ်မှုလေးများတော့ ရှိ၏။ နေလာလျှင် နင်းပျောက်သကဲ့သို့ သံယောဇဉ်မေတ္တာတရားကြောင့် သောကဝေဒနာများ လွင့်ပါးပျောက်ကွယ်သွားကြသည်သာ။

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တတည်းဟူသော တရားသဘောကို ဆေးကြောမိကြသည့် ခေါ်ထွေးနှင့်ဦးမင်းမောင်တို့သည် ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းကား ကွေကွင်းနောက်ဆုံးရှိသည်ဆိုသော ဖြစ်စဉ်ကိုလည်း နားလည်ထားကြသည်။

မည်သို့ဆိုစေ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မခွဲမခွာကြရသေးမီ ကာလအတွင်း ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာတရား ပွားများကြကာ ဘဝ၏စိန်ခေါ်မှုများကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရင်ဆိုင်ဖြတ်ကျော်သွားရန် ခိုင်မာသော သန္နိဋ္ဌာန်ချမှတ်ထားကြပြီဖြစ်သဖြင့် ဘဝခရီးလမ်းသည် နေပြေစရာကောင်းလှသည်ဟု ခံစားမိခဲ့ကြလေသည်။

တက္ကသိုလ်သစ်
၀၉-၄၃၁၉၂၆၆၄

ဘဝဖောစင်မယ့် လှတောတစ်ခွင်ဟာသများ

ဦးကောင်းထူး

မုန့်လက်ကောက်တောင် မရှိဘူး

လှတောရွာတွင် ဘုံကထိန်ပွဲကျင်းပရန် စီမံနေသောအခါကဖြစ်၏။ ခေါင်းဆောင်များက လူငယ်တစ်ဦးကို အနီးရွာသို့ ဘုန်းကြီးပင့်ခိုင်းလေရာ -

“မင်းမှာ စက်ဘီးရှိတယ် မဟုတ်လား” ဟု မေးလေ၏။

ဤတွင် အမေးခံရသော လူငယ်က -

ဟလိုလေးဗျာ ... ကျုပ်မှာ စက်ဘီးနဲ့တူတာဆိုလို့ မုန့်လက်ကောက်တောင် တုတ်ထောက်ပြီး မစီးနိုင်တဲ့ ဘဝပါဗျာ”

ဟု အဖြေပေးလေသတည်း။

• • •

ဘယ်ဟာမှ မလွတ်ပါပဲလား

လှတောသားအုပ်စုတွင် နားလေးသူတစ်ယောက် ပါနေ၏။ အပေါင်းအသင်းတွေလည်း သူမမြင်အောင် ဝါးစပ်မလှုပ်ရဲ၊ သူလာလျှင် ငြိမ်ကုပ်နေရ၏။

ခုလည်း စကားကောင်းနေဆဲ နားလေးသည်လူထာနေသည်ကို လှမ်းမြင်ရာက လက်ကုတ်ပြီး သတိပေးလိုက်ပုံက -

“ဟေ့ ... ဟိုမှာ စောင်ရင်နားထိုင်း လာနေပြီ။ ထိုးတိုးပြောကြ။ ပါးစပ်လှုပ်တာမြင်တာနဲ့ သူ့အတင်းချနေတယ်ထင်ဦးမယ်။ ပါးစပ်အကျယ်ကြီးဟပြီး သမ်းရင်ထည်း မင်းတို့ဆိုတာ ဘာသိချင်းလဲ၊ စာသားပေးပါလို့ အထင်းတောင်းနေမှာ”

• • •

သေချချည်ရဲ့

သရက်သီးပေါ်ချိန်ကာလ၌ လှတောသားတစ်ယောက် ဈေးထဲသို့ရောက်သွား၏။ သရက်သီးဆိုင်ရှေ့ရောက်လေသော် တစ်ဈေးလုံး သရက်သီးခိုးရွာထားသကဲ့သို့ ပြည့်နေ၏။ သရက်သီးမှည့်များမှာလည်း ပျားရည်ဆမ်းမျက်နှာများနှင့် ဖော်ဖော်ရွေရွေ ကြိုဆိုနေကြသည်။

“ဟောဒါ မေးစရာ ဟိုဟာက ရင်ကွဲ၊ ဒီဘက်က စိန်တစ်လုံး၊ မြည်းကြည့်ကြပါဦးလား”

ဟု ဆိုကာ သရက်သီးတစ်လုံးကို ဓားနှင့်ခွဲပြီး အမြည်းပေးလေ၏။ လှတောသားလည်း အမြည်းစားကြည့်ရာက -

“ဟလိုလေးကွယ် ... ချဉ်လိုက်တဲ့ အသီးရယ်။ ပါးစိတ်ရိုက်သလားမှတ်ချ။ တစ်ခြမ်းစားတာတောင် ထိချက်မသက်သာ။ တစ်လုံးသာကုန်အောင်စားရရင် ရင်ကွဲသေချချည်ရဲ့။ ဒါမှ တကယ့်ရင်ကွဲ”

• • •

ပေါ်ပြူးကျသလားမှတ်ရတယ်

လှတောရွာရှိ ရိုင်ပတ်ကာ ရုပ်ရှင်ရုံကြီးတွင် ဟိုးတစ်ခါက သန်းနွဲ့၊ အေးကိုတို့ပါဝင်သော စံရှားဒိန်ဒေါင် ရုပ်ရှင်ကား လာပြလေ၏။ သန်းနွဲ့က ပီနီပီနီ၊ အေးကိုက ချည်နဲ့နဲ့။

ဤတွင် လှတောသားတစ်ယောက် ငေါ့ပြောလိုက်ပုံက -

“ဟလိုလေး... ဦးဒိန်းဒေါင်ရဲ့ ကာယဗလကြီး မားလိုက်လေ။ ပန်းပဲမောင်တင့်တယ်နဲ့ အားနီးတဲ့ စပ်ပြီး ကျထား သလားမှတ်ရဟေ့”

ပိုလိုတောင် ဆိုးပါသေး

ညဘက်အရက်ပိုင်းတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်များကို မနက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၌ ပြန်ဆိုကြလေသော် စားမြုံ့ ပြန်နေကြလေ၏။

“မင်းတို့ကတော့ကွာ၊ အရက်များဆိုရင် နွားငတ် ရေကျ အနံ့ရရုံနဲ့ အမြီးနုနုနေတဲ့ ဟိုကောင်တွေလိုပဲ”

“အဲမယ်... ငါတို့တော့ပြောတယ်။ မင်းတို့က ကော အောင်နက်နဲ့ ကုပ်ကျား ဘာထူးတာမှတ်လို့။ မူးလိုက်ကြတာ ဥမ္မာဒန္တအိမ်ရှေ့မှာ ပုဏ္ဏားတွေ ဖင် ထောင်ပြီး ရေကူးနေသလားမှတ်ရဲ့”

သတိရလိုက်တာမှ

ဘုန်းကြီးလူထွက်ဖြစ်သော လူပြတ်တော်တစ် ယောက်သည် မိမိနေထိုင်သည့် ကျောင်းအနီးရှိ လယ် တွက်၌ ပင်ပန်းထကြီး လယ်ထွန်နေရှာ၏။ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော် ဖြတ်ကြသည်နှင့် ကြည့်ဖြင့် ထွန်ပေါ်က ဆင်းကာ ဒူးတုပ်ဝတ်ဖြည့်လေသော် -

“ရသေ့ကြီးရဲ့ မုတ်ဆိတ်မွေးကို ပိစုရာကြီးက ဆောင့်ဆွဲတဲ့ဇာတ်ကို သတိမရဘူလား ကိုရင်ဒကာ”

ဆရာတော်စကားအဆုံး လူပြန်တော်က ယခုကဲ့ သို့ ပြန်လျှောက်ထားလေ၏။

“ရပါပြီဘုရား... ရပုံကတော့ တပည့်တော်ရဲ့ အသားအရေသာ ကြည့်ပါတော့ဘုရား။ ခရမ်းဘီးမီးဖုတ် ထားတဲ့ အတိုင်းပါပဲဘုရား။ ကျောတစ်ပြင်လုံးလည်း မိကျောင်းရေခွံခွာပြီး နေလှန်းထားသလားမှတ်ရ။ ဒီ ကျောင်းနားလာပြီး လယ်လုပ်မိတာကတော့ အိမ်သာ ဆောက်မိသို့ ဖြစ်နေပါပြီဘုရား”

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အင်္ကျီသာ ချုပ်ဝတ်လိုက်ပါတော့

သစ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်၌ ဝယ်သူ၊ ရောင်းသူများ အလုပ်ရှုပ်နေကြချိန်ဖြစ်၏။ လှတောသားတစ်စု သစ် ဝယ်ရန် သစ်များကို လျှောက်ကြည့်ခဲ့ရာက တစ်ယောက် က စကားစလိုက်ပုံမှာ -

“ထူထူလိုချင်တော့မှပဲ သစ်ပါးတွေချည်းတွေ့ပါ ကလား။ တစ်ခွဲဆိုတဲ့ ပျဉ်ဟာ ငါ့အထင်တော့ တစ်မတ်မှ ပြည့်ရဲ့လား မသိဘူး။ တယ်စွန်းတာပဲ”

ဒီတော့ နောက်တစ်ယောက်က ဖောက်ပြီး -
“အလိုလေးကွဲ့... ပျဉ်တုံး။ ဖော့ရှန်တို့၊ တက် ထရက်ရှန်တို့လားမှတ်ရ။ အိမ်မကာပါနဲ့... အင်္ကျီသာ ချုပ်ဝတ်ပါတော့”

လွန်ကို လွန်လွန်းတယ်

ထမင်းကျွေးသည့် မင်္ဂလာဆောင်တွင် ကာလ သားများ တပျော်တပါး စားနေကြ၏။ စားသမှု အလှ အယက်။ ဝေသာလီပြည် ဘီလူးဝင်သကဲ့သို့ အရိုးတွေ တောင်လိုပုံသွားသည် အထိပင်။

ဤတွင် ဟင်းလိုက်သူတစ်ယောက်က ဝင်၍ နောက်ပြောင်လေ၏။

“မင်းတို့ပိုင်းကလည်း ဇွန်းသံ၊ ပန်းကန်သံတွေ ဆူညံနေတာပဲ။ ကြော့ ပစ်ကစားသလားမှတ်ရတယ်”

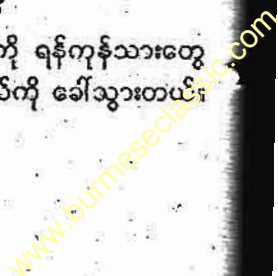
ပြောပြောဆိုဆို အနားကပ် ရှေ့တိုးကြည့်လိုက် ရာက ထပ်ပြောလိုက်ပြန်၏။

“ဟလိုလေး... မင်းတို့ပိုင်းဟာ ဘဝပေါင်းငါး ရာ ငတ်တွင်းကျလာတဲ့ မိတ္တဝိန္ဒကဆွေမျိုးတွေများလား။ ဟင်းလိုက်တဲ့ယောက်ချိုမှ စားပွဲက မရပ်ရသေးဘူး။ ပန်းကန်က ပပ်ကြားအက်နေပြီကောကွယ်ရဲ့”

ကွာပုံများကတော့

လှတောသားတစ်ယောက်ကို ရန်ကုန်သားတွေ က အရက်တိုက်မယ်ဆိုပြီး ဟိုတယ်ကို ခေါ်သွားတယ်။

ဟိုတယ်အရက်က ဈေးကြီးသလောက် အရသာက မတွေ့။ သုံးခွက်မျှသောက်မိပြီးသည့်နောက် အာရှင်လာ ကာ ရင်ဖွင့်ပါလေ၏။

“မင်းတို့ဝီစကီဆိုတာ ငါတို့ပစ္စာက အရက်နဲ့များ တော့ ကွာပါ။ အရက်ပြန်နဲ့ရေ ကွာသလိုပဲ။ တို့ရွာ အရက်က ဦးရေမဆိုထားနဲ့ နောက်ရေသောက်မိရင် ထောင် လည်ချောင်းထဲ ရှားမိခဲကြီး လျှောက်သွား သလားမှတ်ရ။ ဒီအရက်သောက်ထားသူရဲ့ ကျင်ငယ် ရေကို မတော်တဆ သွားနမ်းမိတဲ့ နွားတွေထောင် တစ် ခါတည်း ရှောင်လင်သိုင်းသမား ဖြစ်သွားတော့တာပဲ”

မိုက်ချက်မဟုတ်တဲ့ ကိုက်ချက်

မိုးရာသီကာလအတွင်း ရန်ကုန်သို့ရောက်သွား သည့် လှတောသားတစ်ယောက် ရွာသို့ပြန်လာသည့် အခါ ခြင်္သေ့က ဖွဲ့ပြလေ၏။

“ဟလိုလေး... ရန်ကုန်ခြင်ကိုက်ချက်ကတော့ ရှားစောင်းလက်ပပ်ချုံထဲ ကျွမ်းပစ်လဲတဲ့လူ ဆူးခြစ်ရာ တွေ ဖုံးနေသလို တစ်ကိုယ်လုံး ခြင်ဖုနဲ့ ကုတ်ရာချည်း ပါပဲဗျာ”တဲ့။

ဘယ်လိုမှကို မမဲဘူး

လှတောသား လယ်သမားများ နွားကျွမ်းကျေ သည့် နွားဆရာလည်း ပါလာ၏။ နွားဝယ်လိုသူများမှာ နွားကောင်းရတော့မည်ဆိုပြီး ပျော်နေကြ၏။

ထိုအခိုက် နွားရှင်တစ်ယောက်နှင့် တွေ့လေရာ သူ့နွားသမ္ပမ်းပြီး -

“နွားအလှကတော့ ဒီနယ်မှာ စံတင်ထားရတဲ့ နွားပါဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်ရာက နွားကြည့်သည့် လှတော သား နွားဆရာက -

“ဟုတ်ပါရဲ့ဗျာ၊ ဟိုရှပ်ရှင်မင်းသားကို ချူဆွဲပြီး ဆင်ဝေးတာတောင် ဒီနွားရဲ့အလှကို မမိထန်ပါဘူး”

နိပ်ကြပြီဆိုမှဖြင့်

တစ်ရွာသူနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး ရွာပြောင်းသွား သော လှတောသားတစ်ယောက်သည် ဝက်လက်ကားစီး ရန် လှတောကားကိုတံသို့ ရောက်လာ၏။

ဤတွင် ပြောမနာဆိုမနာ သူငယ်ချင်း လှတော သားတစ်ယောက်နှင့် ဆုံမိပါလေ၏။ ထိုအခါ မာကြောင်း သာကြောင်း နှုတ်ဆက်ပြီး ရွာခံလှတောသားက မလေ့ မပျက် ရံသဲ့သဲ့လေး ပြောလိုက်၏။

“ငါတို့ရွာကို ပုန်ကန်သွားတဲ့ကောင် ကားစီးရင် တော့ လှတောကို ဦးခိုက်ရတာပဲ မဟုတ်လား”

“ပုန်ကန်တာလည်း အဆိုးမဆိုနဲ့ သူငယ်ချင်း။ မင်းတို့ရွာက မွဲလည်းမွဲသေး။ ကပ်စေးနဲ့ရာမှာလည်း ဘယ်သူလိုက်မိလို့လဲ။ နားဖားချေးကို ဟင်းခတ်မှုန့် လုပ် ထားကြတာ”

တစ်ဖက်က ပြန်နက်လေရာ ရွာခံသူငယ်ချင်း လည်း ဖျင်းခနဲဖြစ်ပြီး စကားနိုင်လှလိုက်ပုံက -

“အခု တို့ရွာမှာ ကြိုးရှားနေတာ မင်းသိလား သူငယ်ချင်း။ အဲဒါ မင်းတို့ရွာအနားတစ်ဝိုက်က ကြိုးတွေ ကျူးဝယ်ထားလို့တဲ့။ ဘာလုပ်ဖို့ပါလိမ့် စုံစမ်းတော့ ဟလို လေးကွယ်... မင်းတို့တစ်ရွာလုံး ဝတ်စရာမရှိလို့ ကြိုး တွေ ပတ်ဝတ်နေရဆိုပါကလား။ မွဲချက်ကတော့ စံတင် လောက်ပါရဲ့ကွာ”

ဟုသတည်း။

တန်းစီပြီး ပလွေမှုတ်သလို

မူးမြစ်ရေကို လယ်ထဲသွင်းရန် အလှည့်ကျသည့် လယ် သမားလူငယ်များကို မိခင်ဖြစ်သူက ဖြေ့ဘေး၊ ကင်းဘေးကြောင့် ဓာတ်မီးယူသွားရန် သတိပေးလေ၏။

သားများက အင်တင်တင်လုပ်နေသဖြင့် စိတ်တို လာသည့် မိခင်က ယခုကဲ့သို့ ပြောလိုက်လေ၏။

“ယူသွားမှ ဖြစ်မယ်ဟဲ့။ ဒီအချိန်မှာ ဖြေ့ပေါ လိုက်ပုံကတော့ ဖြေ့တွန်သံတွေဟာ ကာလသားတွေ တန်းစီပြီး ပလွေမှုတ်နေသလားမှတ်ရ”

ဒီတစ်ခါ ခိုးရင်တော့

တစ်နေ့သ၌ ကင်းလှည့်လာသည့် လုံခြုံရေး ရဲဘော်များက လှတောသားတွေနှင့် အဖွဲ့ကျပြီး ဖျော်တပြုံးပြုံးဖြစ်နေရာက -

“ခင်ဗျားတို့ လှတောသားတွေကတော့ တကယ်မလွယ်ဘူး။ ပြောစရာရှိရင် ပိုးခနဲပက်ခနဲ အလွန်အကျွံချည်းပဲ။ ဟိုတစ်ခါနွားခိုးမှုတုန်းက ပြောလိုက်တာများ ချေထောက်ချည်ထားတဲ့ ဒရဝမ်ရဲ့နွား အခိုးခံရတယ်လို့ ကြံကြံဖန်ဖန် ပြောရဲလိုက်ကြတာဗျာ”

ထိုအခါ လှတောသားတစ်ယောက်က အလူးအလဲပင် ချေပချက်ထုတ်ပါတော့၏။

“ဟလိုလေး ဆရာရယ်။ ဒီတစ်ခါခိုးရင်တော့ သူခိုးက ကြိုးဖြုတ်ခိုးတော့မှာမဟုတ်ဘူး။ ဧည့်တီတုံးလုပ်ဖို့ ဒရဝမ်ကို အကောင်လိုက် ပွေ့ယူ သွားမှာခင်ဗျ” တဲ့။

• • •

ပလူးပလဲ မလုပ်ရဲ

တစ်နေ့သ၌ ရွှေဘို-ဝက်လက် နယ်စပ်သို့ ရောက်ရှိလာသော ကားတစ်စီးအား ရှာဖွေရေးက-တားလိုက်သည်။ ကားရပ်ပေးလိုက်သည့်အခါတွင် ရှာဖွေရေးက -

“ဆန်ပါသလား” ဟု မေးလေ၏။

ဤတွင် ကားပေါ်ပါလာသည့် လှတောသားက အဖြေပေး၏။

“ဟလိုလေး ... မြွေပွေးနဲ့ နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်ဆို စုပ်ရဲပါတယ်ဗျာ။ ဆန်တော့ ပလူးပလဲ မလုပ်ရဲပါဘူး”

• • •

နွင်းတန်ခိုး

လှတောသူ ညီအစ်မနှစ်ယောက်၏ စကားဆန်းလေးတွေလည်း နာခံစေချင်ပါ၏။

“ညီမရေ ... ဟင်းအိုးရေခန်းပလား ကြည့်ပေးပါဦး။ ဒီမှာ ကလေးနို့တစ်ဖက်နဲ့ အထရခက်နေလို့”

“မခန်းသေးဘူး အစ်မ။ ဒါပေမယ့် ခတ်ထားတဲ့

နွင်းက ပွန်နေတာပဲ။ နွင်းခုံပြင်းလွန်းလို့ ခေါင်မိုးပေါ်ဖြတ်ပျံသွားတဲ့ ငှက်တွေထောင် များစိတ်ပြီး ကျလောက်ပါရဲ့”

“အစ်မခတ်ထားတာ မများပါဘူး အေရယ်။ နွင်းပွန်က ကောင်းလွန်းလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဝယ်သုံးတာမှ နှစ်ရက်ရှိသေးတယ်။ နွင်းခိုင်းတက်ပြီး အိမ်မိုးတစ်ခုလုံး ပါထိန်နေတာပဲ ကြည့်ပေတော့”

• • •

လန်မှာစိုက်ပျံ

ရပ်ဝေးမှ ဧည့်သည်များ လှတောလို့ ရောက်လာပြီး ဥယျာဉ်ခြံကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း -

“ဟောဟိုက ဘူးစင်ထင်ရဲ့။ ဘူးပင်တွေက သန်လည်းသန်၊ သီးလည်းသီး၊ ကောင်းမှကောင်းဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ဘူးပင်က မဆိုးပါဘူး။ ကျုပ်တစ်ခြံလုံး မဆိုးတာဆိုလို့ ဘူးနဲ့ ကြက်ဟင်းခါးသီးပဲ ရှိတယ်။ ရှိတာလေးပဲ တစ်နပ်ပြီးတစ်နပ် ချက်စားနေကြတာလား။ ကြာတော့ ဗိုက်ထဲမလည်း မြွေစိမ်းကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်ထားရသလို ဖြစ်နေပြီ”

ဧည့်သည်တွေက ပြုံးသွားရာက ရယ်တဲ့အထိ ခြံရှင်လှတောသား ပြောလိုက်ပုံကား -

“အင်း ... ကုန်ကုန်ပြောရရင် ကိုယ့်မစစ်တောင် မြွေစိမ်းအခွေမှတ်ပြီး လန်မှာစိုက်လို့ ငုံ့မကြည့်ရဲတော့ပါဘူးဗျာ” ဟုသတည်း။

ဦးကောင်းထူး

တရုတ်နက္ခတ္တပေဒင်ပညာ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ

တ ရ ဝ် နှစ် မွေး : သူ များ : အ တွက်

ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်နှင့် သတိပြုရန်အချက်များ

■ ကေတီ-အောင်ဆန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ဇျောက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၀	၁၉၂၂	၁၉၄၄	၁၉၅၆	၁၉၆၈	၁၉၈၀	၁၉၉၂	၂၀၀၄
ကြက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၁	၁၉၂၃	၁၉၄၅	၁၉၅၇	၁၉၆၉	၁၉၈၁	၁၉၉၃	၂၀၀၅
ခွေးနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၂	၁၉၂၄	၁၉၄၆	၁၉၅၈	၁၉၇၀	၁၉၈၂	၁၉၉၄	၂၀၀၆
ဝက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၃	၁၉၂၅	၁၉၄၇	၁၉၅၉	၁၉၇၁	၁၉၈၃	၁၉၉၅	၂၀၀၇
ကြက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၄	၁၉၂၆	၁၉၄၈	၁၉၆၀	၁၉၇၂	၁၉၈၄	၁၉၉၆	၂၀၀၈
နွားနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၅	၁၉၂၇	၁၉၄၉	၁၉၆၁	၁၉၇၃	၁၉၈၅	၁၉၉၇	၂၀၀၉
ကျားနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၆	၁၉၂၈	၁၉၅၀	၁၉၆၂	၁၉၇၄	၁၉၈၆	၁၉၉၈	၂၀၁၀
ယုန်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၇	၁၉၂၉	၁၉၅၁	၁၉၆၃	၁၉၇၅	၁၉၈၇	၁၉၉၉	၂၀၁၁
နဂါးနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၈	၁၉၃၀	၁၉၅၂	၁၉၆၄	၁၉၇၆	၁၉၈၈	၂၀၀၀	၂၀၁၂
မြွေနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၉	၁၉၃၁	၁၉၅၃	၁၉၆၅	၁၉၇၇	၁၉၈၉	၂၀၀၁	၂၀၁၃
မြင်းနှစ်မွေးသူ	၁၉၃၀	၁၉၃၂	၁၉၅၄	၁၉၆၆	၁၉၇၈	၁၉၉၀	၂၀၀၂	၂၀၁၄
ဆိတ်နှစ်မွေးသူ	၁၉၃၁	၁၉၃၃	၁၉၅၅	၁၉၆၇	၁၉၇၉	၁၉၉၁	၂၀၀၃	၂၀၁၅

ယုန်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

မိတ်ဆုံခြင်းအားဖြင့် အကျိုးထူးရှိမည်။ အလုပ်သစ်၊ ရာထူးသစ် လက်ခံစမ်းဆောင်နိုင်ပါသည်။ လက်ခံလိုက်ပါ။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ဆံသ၊ ခေါင်းလျှော်နိုင်ပါသည်။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်၏။ ကုန်သွယ်မှုလုပ်ငန်းဖြင့် အကျိုးပေးမည်။ ဆေးကုသရန် ဆေးသမားတော်ရှာထွက် သင့်၏။ မတ်လ ၁ ရက်နေ့ ၁၃ ရက်နေ့နှင့် ၂၅ ရက်နေ့သည် ရက်ကောင်းဖြစ်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ငွေထုတ်ချေးခြင်းမပြုရ။ အလိမ်ခံရတတ်သည်။ ပြန်ရမည်မဟုတ်ပါ။ သတိထားပါလေ။ ရေတွင်းရေကန်မတူးဖော်ရ။ ခိုက်တတ်၏။ လာဘ်တိတ်တတ်၏။ ဆင်ခြင်ပါ။ လှေ၊ သင်္ဘောမစီးရ။ ရေကြောင်းခရီးရှောင်ပါ။ စိုက်ပျိုးရေး မလုပ်ရ။ မြေမဆွဲရ။ အချည်းနှီးဖြစ်တတ်ပါသည်။

နဂါးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းလုပ်လျှင် အကျိုးပေးမည်။ လုပ်သာလုပ်ပါလေ။ တွေးမနေပါနှင့်။ ငေးမနေပါနှင့်။ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ပူဇော်ပွဲပြုလုပ်နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ အလုပ်သစ်လက်ခံလျှင် ကောင်းမည်။ အကျိုးထူးမည်။ နေအိမ်၊ ဝိုဒေါင်၊ မီးဖိုဆောင် ပြုပြင်နိုင်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဈေးဆိုင်သစ်၊ လုပ်ငန်းသစ် မတည်ရ။ မဖွင့်ရ။ တောအမဲမလိုက်ရ။ သားကောင်မဖမ်းရ။ သင်ကံဆိုးနေပါလိမ့်မည်။ ငါးဖမ်းရ။ ငါးမဟူးရ။ ဝိုဒေါင်မှ ပစ္စည်းမထုတ်ကောင်း။ အမှုဖြစ်မည်။

မြွေနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

မိမိ၏ နေအိမ်ခြံဝင်း သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပါ။ မကောင်း

ဆိုးဝါးများထွက်ပြေးမည်။ သင်ဘေးကင်းချမ်းသာပါလိမ့်မည်။ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ပူဇော်ပွဲ၊ ဆုတောင်းပွဲလုပ်လျှင် အကျိုးထူးမည်။ လုပ်သာလုပ်ပေးပါ။ ဈေးဆိုင်သစ်၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ်တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၊ လုပ်နိုင်ပါသည်။

ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးလုပ်လျှင် အကျိုးရှိမည်။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်၏။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းလုပ်လျှင် သင့်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးမထွက်သင့်။ ရေဘေးအန္တရာယ်ရှိ၏။ လှေ၊ သင်္ဘောမစီးရ။ ရေကြောင်းခရီးမထွက်ရ။ ကျပ်ကျပ်ရှောင်ရမည်။ အိမ်ရာနှင့်အလုပ် မပြောင်းရွှေ့ရ။ အချည်းနှီးဖြစ်တတ်၏။ စေ့စပ်ခြင်း၊ လက်ထပ်ခြင်းကို ရှောင်ရှားပါ။ မရှောင်နိုင်လျှင် အကျိုးယုတ်တတ်ပါသည်။

မြင်းနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

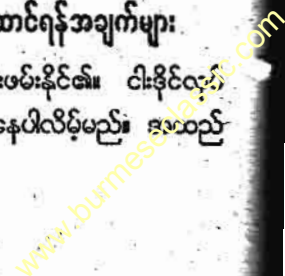
မိတ်ဆုံပွဲလုပ်လျှင် အကျိုးထူးမှုရှိမည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်နိုင်၏။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်၏။ နိုင်ငံခြား(ပြည်ပ)ကုန်သွယ်ရေးလုပ်လျှင် အကျိုးရှိမည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနိုင်၏။ ရိုးရာပူဇော်ပွဲလုပ်ပါကောင်း၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

သားကောင်မလိုက်ရ။ သားငါးဖမ်းသင့်။ သင်ကံဆိုးနေပါလိမ့်မည်။ ငါးအရောင်းအဝယ်ခိုင်လုပ်လျှင် အရုံးပေါ်တတ်၏။ ငါးအရောင်းအဝယ်မလုပ်သင့်။ ငွေထုတ်မချေးရ။ ခရီးမထွက်ရ။ အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့ခြင်း မပြုသင့်။ လက်မထပ်ရ။

ဆိတ်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

တောအမဲလိုက်နိုင်၏။ ငါးဖမ်းနိုင်၏။ ငါးခိုင်လှုပ်လျှင်ကောင်းမည်။ သင်ကံကောင်းနေပါလိမ့်မည်။ အထည်

ချုပ်လုပ်ငန်းလုပ်လျှင် သင့်၏။ မိတ်ဆုံနိုင်၏။ နေအိမ်ပြင်
ဆင်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

မတ်လ ၄ ရက်နေ့တွင် တောအမဲမလိုက်ရ။ သား
ကောင်မဖမ်းရ။ ငါးမဖမ်းရ။ ငါးမများကြရပါ။ ခိုက်တတ်ပါ
သည်။ အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့ခြင်း။ စေ့စပ်ခြင်း။ လက်ထပ်ခြင်း
စသည်တို့ကိုရှောင်ပါ။ ထို့ပြင် ခြံစိုက်ပျိုးရေးမလုပ်သင့်။ ဆုံး
ရှုံးမည်။

ဖျောက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

တောအမဲလိုက်နိုင်၏။ သားကောင်သားငါးဖမ်းနိုင်။
အရောင်းအဝယ်လုပ်လျှင် အကျိုးရှိမည်။ လုပ်ပါ။ တွေးမနေ
ကြရပါ။ နေအိမ်ခြံဝင်း သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးပါ။ သင်က
ကောင်း ကံမြင့်လာပါလိမ့်မည်။ လကန်ရန်ကပ်ပြီး ထိထိုးပါ။
သင်ကံကောင်းနိုင်၏။ မတ်လ ၆ ရက် နေ့၊ ၁၈ ရက်နေ့နှင့်
၃၀ ရက်နေ့များသည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ငွေထုတ်ချေးလျှင် ပြန်ရမည်မဟုတ်။ အလိမ်ခံရ
တတ်၏။ ငွေချေးလုပ်ငန်းကို လုံးဝရှောင်ပါလေ။ စေ့စပ်ခြင်း။
လက်ထပ်ခြင်းရှောင်ပါ။ အခန်း၊ ခုတင်နေရာမချကောင်း။
ခိုက်တတ်၏။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

သင်ကံနိမ့်နေ၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အလှူအတန်း
များများလုပ်ပေးပါ။ ဘုန်းကြီးဆွမ်းကျွေးပါ။ သင်မကြာမီက
ကောင်းလာပါလိမ့်မည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းထက် ဘာသာရေး
လုပ်ငန်းကို ဦးစားပေးလုပ်ပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စီးပွားရေးလုပ်ငန်း မတိုးချဲ့သင့်ပေ။ ခရီးထွက်ခြင်း။
စေ့စပ်ခြင်း။ လက်ထပ်ခြင်းတို့ကို ရှောင်ပါ။ ဇွတ်မလုပ်ရ။
အကျိုးယုတ်တတ်ပါသည်။ ကြပ်ကြပ်ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။

ခွေးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ပူဇော်ပွဲ၊ ဆုတောင်းပွဲလုပ်နိုင်၏။
လုပ်လျှင် အကျိုး ထူးမှုရှိမည်။ လုပ်ပေးပါလေ။ ငါးဖမ်း။
ငါးများ။ ငါးအရောင်းအဝယ်လုပ်လျှင် အကျိုးရှိမည်။ သင့်၏။
လုပ်ပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ရိုးမတက်ရ။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် မှတ်ပုံမတင်
သင့်ပေ။ ခဏဆိုင်းပါဦး။ မဆိုင်းနိုင်လျှင် အကျိုးယုတ်တတ်
ပါသည်။ ခရီးမထွက်ရ။ ရေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ပါလေ။
ဘေးအန္တရာယ်များလှပေသည်။ ရေဘေးသင့်တတ်၏။

ဝက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်၏။ မိတ်ဆုံနိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်။
ဖွင့်နိုင်၏။ ရောင်းဝယ်နိုင်၏။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်
ဆိုနိုင်ပါသည်။ နိုင်ငံခြား(ပြည်ပ)ကုန်သွယ်ရေးပြုလုပ်လျှင်
အကျိုးထူးမှုရှိပါမည်။ အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့လျှင် ကောင်းမည်။
သင့်လှပေ၏။ မတ်လ ၉ ရက်နေ့နှင့် ၂၁ ရက်နေ့များ
သည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း လက်ထပ်ခြင်းမပြုရ။ ခဏ
စောင့်ဆိုင်းပါဦး။ ငွတ်မလုပ်ရ။ အကျိုးယုတ်တတ်၏။ တော
အမဲမလိုက်ရ။ သားကောင်း၊ သားငါးမဖမ်းရ။ ငါးမများကြရ။
ငါးအရောင်းအဝယ်လုပ်လျှင် အရုံးပေါ်တတ်ပါသည်။

ကြွက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

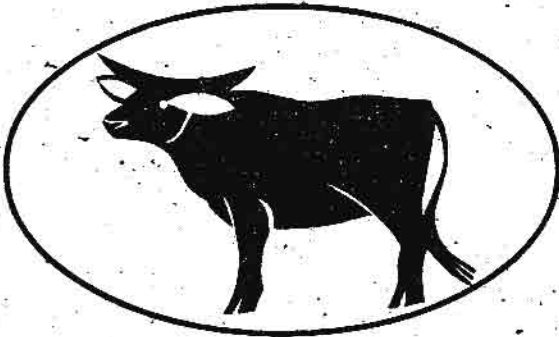
သင်ကံကောင်းနေ၏။ တောအမဲလိုက်ပါ။ သား
ကောင်းများများ ရရှိနိုင်၏။ ငါးဖမ်းပါ။ ငါးများပါ။ သားကောင်း၊
သားငါးအရောင်းအဝယ်လုပ်လျှင် ကိုက်မည်။ လုပ်ပေးပါလေ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးမထွက်ရ။ အထူးသဖြင့် ရေကြောင်းခရီးကိုရှောင်
ပါ။ လှေ၊ သင်္ဘော မစီးကြရပါ။ ဘေးများ၏။ ငွေချေးလုပ်
ငန်းရှောင်ပါ။ ဝိုဒေါင်မဖွင့်ရ။ အကျိုးမဲ့ဖြစ်တတ်၏။

ခွားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့ လုပ်နိုင်၏။ အလုပ်သစ်၊ ရာထူး
သစ် လျှောက်နိုင်၊ လက်ခံနိုင်၊ လုပ်နိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်၊
လက်ထပ်နိုင်၏။ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်နိုင်၏။ မြေဆွဲနိုင်၏။ လုပ်
ငန်းသစ် တည်ထောင်နိုင်၏။ ရေတွင်းရောက် တူးဖော်နိုင်၏။
မွေးမြူရေးလုပ်ငန်း လုပ်သင့်၏။ အနုပညာသင်တန်းတစ်ခုခု
တက်နိုင်၏။ ဂီတ၊ အဆိုအကသင်တန်းတက်ပါ။ အကျိုး
ထူးမည်။ ထူးချွန်မှုရှိမည်။ တက်ဖြစ်အောင်တက်ပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ရေကြောင်းခရီးမထွက်ရ။ လှေ၊ သင်္ဘောမစီးကြရ။
ဘေးအန္တရာယ်များလှ၏။ ရေမကူးရ။ ရေဘေးသင့်တတ်၏။
ထင်းမခွေရ။ သစ်မခုတ်ရ။ သစ်ဖောင်မမျှောရ။ သစ်အရောင်း
အဝယ်မလုပ်ရ။ ကျပ်ကျပ်ရှောင်ပါလေ။ ဈေးဆိုင်သစ်
မတည်ရ။ မဖွင့်ရ။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် မချုပ်ဆိုကြရ။
အမှုပြဿနာတက်တတ်ပါသည်။

ကျားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းလုပ်လျှင် အကျိုးရှိမည်။ လုပ်ပါ
လေ။ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်း၊ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်း၊ ကူးသန်း
ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း၊ ပြည်ပကုန်သွယ်ရေးလုပ်ငန်း စသည်
တို့အားလုံးကိုလည်း ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ တာတမံ၊ တာရိုး၊
လယ်ကန်သင်းရိုး တည်ဆောက်ပြုပြင်နိုင်၏။ မတ်လ ၁၂
ရက်နေ့နှင့် ၂၄ ရက်နေ့များ ရက်ကောင်းဖြစ်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးမထွက်ရ။ ရေကြောင်းခရီးနှင့် လေကြောင်းခရီး
တို့ကိုပါ ရှောင်ပါ။ ဘေးအန္တရာယ်များလှ၏။ ဈေးဆိုင်သစ်
မတည်ရ။ မဖွင့်ရ။ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း ခဏခေတ္တဆိုင်း
ပါဦး။ ငွတ်မလုပ်ရ။ ငွတ်လုပ်လျှင် အကျိုးယုတ်တတ်ပါသည်။
ထိုပြင် အိမ်ရာမပြောင်းရွှေ့သင့်။ မပြောင်းရွှေ့ကောင်း။ စိုက်
တတ်ပါသည်။

ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Ref:-
တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ၊
၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ (မလေးရှား)
Hong Kong (China)
မလေး-တရုတ် နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာရှင်။

ကျွန်ုပ်နှင့် ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာ ဝိက္ခကြီးများ(၁၉)

ပထမံ့ ဆရာကြီးဦးအောင်သူ

အင်းဝိဇ္ဇာဆရာတော်

အင်းကောင်းတစ်ကွက်၊ ဆေးကောင်းတစ်လက်လို ရှေးစကားဆိုခဲ့လေသည်။ ဝိသနာပါ၍လား၊ ရှေးက အင်းဝိဇ္ဇာ ခြစ်ခဲ့လို ကိစ္စမပြီးမြောက်ခဲ့သဖြင့် ယနေ့လူ့ဘဝတွင် ဆက် ထက်၍ ထွက်ရပ်ပေါက်ရန် ကြိုးစားသလားဆိုတာ ကာယကံ ရှင်မှတ်ပါး မည်သူမျှ မသိနိုင်ပါ။

ဒါကြောင့် တောကျီတောင်ကြား၊ တောင်ကြိုတော ကြား လူအများနှင့်လေးရာ တစ်ပါးကျောင်းလေးဆောက်၍ သီတင်းသုံးလျက်ရှိသော ရဟန်းတစ်ပါးသည် အင်းကစားနေ သည်မှာ နှစ်အတော်ကြာပြီဆိုပါ။

အင်းကစားဆိုခြင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး ရှေးသရောအခါ ထံ တောရွာတစ်ရွာတွင် နွားကျောင်းသားလေးတစ်ယောက် ဦးလေးရဲ့ နွားကျောင်းသားများရဲ့ အလေ့အထမှာ ပလေ့တစ် ထက်ကိုကိုင်လျက် နွားရဲကျော့ကုန်းပေါ် သို့တည်းမဟုတ် တွဲရဲကျော့ကုန်းပေါ်၌ ထိုင်ပြီး မိမိနှစ်သက်ရာသီချင်းကို ဖော် ထူသီဆိုလေ့ရှိကြသည်။

တစ်ခါတလေ သစ်ရိပ်ကောင်းကောင်းအောက်တွင် ထိုင်လျက် မြေကြီးပေါ်မှာ တုတ်တစ်ချောင်းနှင့် ဟိုခြစ်ဒီခြစ် ထွာက်၍ခြစ်နေတတ်၏။ ထိုသို့ခြစ်နေရာ၌ အင်းကွက် သတ္တန်ပေါ်လာ၏။ ထိုအင်းကွက်က သုံးကွက်အင်းဖြစ်နေ ခဲ့၍ ဘွားခနဲ ဖော်ဂျီတစ်ပါးပေါ်လာလျက် "မင်းဘာအလိုရှိ သလဲ"ဟု မေး၏။ နွားကျောင်းသားလည်း ဘာမှအလိုမရှိ ကြောင်း ပြန်ပြောသည်။ "ဒါဖြင့်ရင် ဒီအင်းကွက်ကိုဖျက်ပါ" ဟုဆိုထား၏။ နွားကျောင်းသားလေးလည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပြော သည့်အတိုင်း သူရေးထားသော အင်းကွက်ကိုဖျက်ရာ ဖော်ဂျီ မှ ပျောက်သွားတော့၏။

အင်းနှင့်ပတ်သက်လို ကျော်ကြားခဲ့သော ဗားမဲ့ဆရာ

တော်ကြီးသည် အင်းပညာကိုလိုက်စားသော သူတွေအတွက် ထားခဲ့ကြောင်း မှတ်သားထားမိပါသည်။ အင်းပညာမှာ အလွန် ခက်ခဲနက်နဲလှပါ၏။ အင်းစည်းကမ်းများလည်း အလွန်ခက်ခဲ လှသဖြင့် ပေါက်မြောက်ရန် မလွယ်လှပါ။ သို့သော် စိမ့်သူ၏ သီလ၊ သမာဓိကြောင့် အနည်းငယ်တော့ အစွမ်းရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်လိုက်စားသည်က ရုပ်စမ ပထမပညာဖြစ်ပါ သည်။ ပထမရုပ်စမမှာ သီလလုံခြုံအောင်ဝိန်းလျက် သမာဓိ အားကို စွမ်းစွမ်းတစ်ကျင့်က ရရှိနိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ရဲဝါသနာက ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို တွေ့လို ပါသည်။ လေ့လာလိုပါသည်။

ဒါကြောင့် ထူးထူးခြားခြားတောထဲမှ ရဟန်းတစ်ပါးကို တွေ့လိုသဖြင့် ရုံးအားရက်တနင်္ဂနွေနေ့မှာ တပည့်တစ်ဦးကို အဖော်ပြုပြီး သထုံမြို့ရဲ့ အနီးအနားရှိ ဒေးဗရိန်းဆိုသောရွာ ကို သွားကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် သထုံမြို့ရှိ ပြန်ယံလျှပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာ ရုံးမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်မှာ ငါးနှစ်ခန့်ရှိပြီး ဖြစ်ပါ သည်။ ဒေးဗရိန်းရွာသည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ လျှပ်စစ်ရုံးမှ မီးပေး ထား၍လည်း ကျွန်ုပ်တို့လျှပ်စစ်ရုံးမှ ဝန်ထမ်းများလာသည် ဆိုလျှင် အရေးတယူ ညှဉ်းကျွေးမွေးကြပါသည်။

ဒေးဗရိန်းရွာတွင်လည်း ကျွန်ုပ်လို ရုံးမှ ငွေထောက် စာရေးတစ်ဦးလည်းရှိ နေပါသည်။ သူ့အမည်က မောင်စိန်ဖြစ် ပါသည်။ ဒေးဗရိန်းရွာကိုရောက်ရောက်ချင်း မောင်စိန်အိမ်ကို သွားရာ အဆင်သင့်ပင် မောင်စိန်ကို တွေ့ရ၏။

မောင်စိန်က "ဟာ...ဆရာတို့ပါလား။ ကိစ္စရှိသလား" ဟုမေးသည်။

"မရှိပါဘူးမောင်စိန်။ ဒါပေမယ့် ရဟန်းတစ်ပါးနဲ့ တွေ့ချင်တယ်"

"ဘယ်လိုရဟန်းလဲ ဆရာ"

“အင်းရေးနေတဲ့ ဆရာတော်ရှိတယ်လို့ ကြားရတယ်။ အဲဒီဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့ချင်လို့ မောင်စိန်”

မောင်စိန်က “ကိုင်း... ဒါဆို ကိုယ်တော့်ဆီသွားကြမယ်” ဟုဆိုလျက် ရှေ့မှဦးဆောင်ပြီး ဒေးဗရိန်းရွာနှင့် တစ်မိုင်ခန့်ဝေးသော အံ့ဆိုင်ခွာပေါက်နေသော တောတွင်းထဲကို ခေါ်ဆောင်သွားပါသည်။

ထိုနေရာ ထိုဒေသသည် သစ်ရိပ်၊ ဝါးရိပ်များနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ မြသပိတ်တောင်စွယ်နှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသော အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်သောနေရာ ဝါးကျောင်းလေး၊ ကျောင်းရဲ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ညီညာသောမြေ သန့်ရှင်းသောမြေ သစ်ရွက်မရှိသောမြေ ကျောင်းရှေ့တွင် သရက်ပင်၊ ပိန္နဲပင်၊ မရန်းပင်၊ ဒူးရင်းပင်၊ ကနစိုပင်၊ အို... စားပင်တို့က စုံလို့ ကျွန်ုပ်တွေလိုက်ရသောမြစ်ကွင်း ဤနေရာကို ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦး ခြေသံကိုဖွဲ့ဖွဲ့နင်းပြီး ဝင်ခဲ့သည်။

ကျောင်းအပြင်မှ ကျောင်းလေးအတွင်းကို လှမ်းကြည့်ရာ ရဟန်းတစ်ပါးကို ကြည့်ညှိစွာ ဖူးမြင်လိုက်ရ၏။ အသက်အားဖြင့် ၈၀ ကျော်ကျော်ခန့်ရှိမည်ထင်သည်။ ထိုရဟန်းမှာ သူ့အလုပ်ကို လုပ်နေဟန်ရှိသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ဆရာတပည့်သုံးဦးမှာ ကျောင်းရှေ့ သရက်ပင်ရင်းရှိ ဝါးတန်းလျားပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်ကြပါသည်။

ကျောင်းတွင်းမှအသံ “တကာတို့ ဝင်ခဲ့ကြလေ” ဟု ရဟန်းတော်မှ လှမ်း၍ခေါ်လိုက်သည်။

“မှန်ပါဘုရား” ဟု ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးစလုံးမှ ပြိုင်တူပြန်၍ လျှောက်လိုက်ကြသည်။ ကျောင်းပေါ်သို့ တက်သွားကြပြီး ရဟန်းတော်အား ဦးသုံးကြိမ်ချ၍ ကန်တော့ကြသည်။ ကျောင်းရဲ့အကျယ်အဝန်းမှာ ဆယ်ပေခန့်ရှိမည်ထင်ပါသည်။ ကျောင်းတွင် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းဟူ၍ မည်မည်ရရမရှိလှပါ။

ထူးဆန်းစွာမြင်တွေ့ရသည်က ဘုရားကျောင်းအောင်ရဲ့ အောက်တွင် ကျောက်သင်ပုန်းချပ်များ စုပုံထားသည်မှာ အမြင့်သုံးပေခန့်ရှိမည်ထင်သည်။ အချို့မှာ ကွဲနေပြီး အချို့မှာ ချွတ်ယွင်းနေဟန်ရှိသည်။

ကျွန်ုပ်က “ဆရာတော် ကျောက်သင်ပုန်းတွေက များလှသည်လားဘုရား၊ ဘာတွေစိမ့်ထားပါသလဲ” ဟု လျှောက်ရာ “ဒကာလေး... ဒီကျောက်သင်ပုန်းတွေက ကျုပ်အင်း

ကစားထားတာ၊ ပျက်လို့ စုပုံထားတာပါ။ ရော့ကြည့်” ဟု စုပုံထားသော အပေါ်ဆုံးကျောက်သင်ပုန်းတစ်ချပ်ကို ကျွန်ုပ်ကို ပြပါသည်။

အံ့သြဖွယ်ရာတစ်ခုကို တွေ့ရ၏။ ဒါက ရေးပြီးသား အင်းဆံတွေကို စိတ်တိုင်းမကျ၍ ဖျက်ရာမှ ကျောက်သင်ပုန်းမှာ လက်ညှိုးတစ်ချောင်းစာအပေါက်များ ပေါက်နေသည်ကို မြင်ရပါသည်။

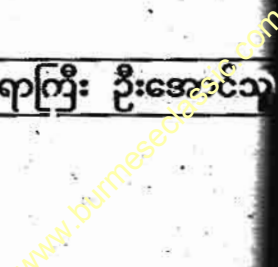
ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာတော်အား သိလိုသည်များကို မေးမြန်းလျှောက်ထားကြည့်ရာ အင်းသိဇ္ဇာဖြစ်ရန် ကြိုးစားနေကြောင်း၊ နေ့မအားညမအား အင်းကိုပဲ အမြဲလေ့ကျင့်နေကြောင်း၊ မကြာမီ ကိစ္စတစ်ခုပြီးမည်ဟု မိန့်ကြောင်း စသည်တို့ကို စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် မိန့်ဆိုပါသည်။

ဆရာတော်သည် တစ်ပါးတည်းနေထိုင်သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၈၀ ကျော်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း တစ်ပါးတည်းနေထိုင်ပြီး အနီးအနားရွာများတွင် ဆွမ်းခံကြွပြီး ဆွမ်းစားကြောင်း၊ အခြားကျင့်စဉ်အနေဖြင့် တရားထိုင်၊ မေတ္တာပွားများ၊ သင်္ကန်းတစ်ခု၊ သပိတ်တစ်လုံးနှင့် နေထိုင်ကြောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ သစ်သီးစား၍ကျင့်ကြောင်း စသည်တို့ကို မိန့်ဆိုပါသည်။

“ကိုင်း... တကာလေးလည်း အင်းကို ဝါသနာပါ တယ်ဆိုရင် ဒီကျောက်သင်ပုန်းလေးကို ပေးလိုက်မယ်။ လိုသလိုအသုံးပြုနိုင်တယ်” ဟု ပြောဆိုပြီး ကျွန်ုပ်ကို အင်းကစားပြီးသား လက်ညှိုးတစ်နေရာစာပေါက်နေသော သိန္ဒီဝစ် ကျောက်သင်ပုန်းတစ်ချပ်ကို ပေးပါသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာတော်အားဦးချ၍ ကျောက်သင်ပုန်းလေးကို တရိတသေယူဆောင်ပြီး ပြန်ခဲ့ပါတော့သည်။

နောင်နှစ်ပေါင်း ဆယ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် သထုံမှ စာတစ်စောင်ရောက်လာပါသည်။ ဆရာတော်သည် ထိုဝါးကျောင်းမှ အပြီးအပိုင် ပျောက်ကွယ်သွားကြောင်း၊ သူ့ဆွဲထားသော ကျောက်သင်ပုန်းများလည်း မရှိတော့ကြောင်း ဟူသတည်း...။

ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ

သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာကြီးတို့၏ ကျင့်စဉ်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

ဝိဇ္ဇာဓရ ဆရာအောင်

ဒံဖွယ်ထူးခြား

ဇာလီတောင် ဆရာတော်ဘုရား

ကျွန်ုပ်သည်ကား ဇာလီတောင် ဆရာတော်ကြီးအကြောင်းကို သိချင်၊
 ကြားချင်နေသည်မှာ ယနေ့ဆိုလျှင်
 နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော်ခဲ့ပါပြီ။ ဇာလီ
 တောင်ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်ကို ရန်ကုန်
 မြို့တောင်ဥက္ကလာနှင့် သယ်န်းကျွန်း
 ဆယ်ဆုံအနီးတွင် တွေ့မြင်ခဲ့ပါသည်။
 ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သတင်းအစ
 ကို မသိရပါ။ သို့သော် ကျွန်ုပ်ရဲ့
 စိတ်ထဲမှာ အလွန်ကြည်ညိုနေမိပါ
 သည်။ ယခု ကျွန်ုပ်စာရေးချိန် အသက်
 နှစ်ဆယ်ကျွမ့် ဇာလီတောင် ဆရာ
 တော်ကြီးနှင့် မဂ္ဂဇာတနတ်မန်းဆောင်း
 မြို့ကို ထွက်ဖိုးစွေစာပေမှ ထုတ်ဝေ
 ခြင်းရှိသော “မှတ်မှတ်ရရ မင်းသိခံ”
 (ထောင်စုံ)အထူးထုတ်မဂ္ဂဇင်းတွင်
 ဆရာတော်အေးဝေ (သရက်)ရေး
 ခဲ့သော ဇာလီတောင်ဆရာတော်ကြီးနှင့်
 နှစ်ဆန်းဆောင်းပါးကို ဖတ်ရ၍ ဆရာ
 တော်တို့ ကျေးဇူးတင်ရင်း ဆရာရဲ့
 စိတ်ထဲမှာ အချို့ကို ထုတ်နုတ်၍
 ရေးသားပါကြောင်း။

ကျေးဇူးတော်ရှင်
ဇာလီတောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဇာလီတောင်ဆရာတော်ကို ရောဝတီတိုင်၊ ငါးသိုင်း
ချောင်းမြို့နယ်၌ ခမည်းတော် ဦးဘိုးရိန်၊ မယ်တော်( )
တို့မှ သက္ကရာဇ် ၁၂၆၆ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၁ ရက်နေ့တွင်
ဖွားမြင်သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၆၆ ခုနှစ်တွင် ဆရာတော် ပဏ္ဍိတံသ
ထံ၌ ဥပဋ္ဌာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံတော်မူသည်။ မန္တလေးမြို့ ဝိသုဒ္ဓါ
ရုံကျောင်းတွင် ငါးဝါ စာပေကျမ်းဂန်များကို သင်ယူတော်မူပြီး
မြို့၌မပျော် တောရိပ်ကိုခို အေးချမ်းစွာ တရားကိုရှာမှီးလို
သဖြင့် တစ်ပါးတည်း ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းတစ်ခွင် လှည့်လည်
ပြီး ဂန္ဓာရီကို ကြွတော်မူသည်။

ထို့နောက် ဘူမိနက်သန် အောင်မြေပုန်ဖြစ်သော
ဇာလီတောရတွင် တရားအလုပ်ကို အားထုတ်နေတော်မူ
သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ ပညာ၊ သမာဓိ
တရားလေးပါးနှင့်အညီ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေတော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် အချိန်နှင့်တစ်ပြေးညီ ဝိပိဋံဂူ
အတွင်း၌ တရားအလုပ်ကို အားထုတ်နေသည်။ အသားလွတ်
ဆွမ်းဟင်းလျာများဖြင့် ပြီး၏။ သူ၏ စရဏအရှိန်ကောင်းမှုက
မန်းသတင်း လေညင်းဆောင်ပြီး ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ
သုမင်္ဂလာသာမိကို လှအများက ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၀၈ ကေရီ တောရ၏ ပရိဝုဏ်
ကို သတ်မှတ်၍ သစ်တောသစ်ပင်များစိုက်၍ တိရစ္ဆာန်များ
အား ဘေးမဲ့တောအဖြစ် တည်ထားခဲ့သည်။

မဟာဇာလီတောရကား အောင်လံမြို့မှ အနောက်
ဘက်သို့ လှမ်း၍မျှော်လိုက်ပါက စိမ်းညိုညို ဇာလီသင်ပုန်း
ကဝေထုံး မြစ်မင်းဧရာ ဆီးကာပိတ်နေ သရက်မြေဟူ၍
ရှေးလူကြီးများ ဆိုစကားရှိခဲ့သည်။ သရက်မြို့၏ တောင်ဘက်
၌ ထုံးတောင်တောင်၊ အနောက်ဘက်တွင် ကဝေတောင်
မောင်နှမနှင့် ငွေသင်ပုန်းတောင်တန်းကြီးက ဆီးကာထားပြီး
မြောက်ဘက်အနီးတွင် ဇာလီတောင်နှင့် အရှေ့ဘက်တွင်
မြောက်မှ တောင်သို့ဆင်းလာသည့် မြစ်မင်းဧရာက သရက်
မြို့နှင့် ဇာလီတောရ၏ သာယာလှပမှုကို ပန်းချီကားတစ်
ချပ်ခေဖွယ် ရှုမဆုံးရှုံးနေသည်။

အောင်လံမြို့၏ အနောက်ဘက် ရောဝတီမြစ်နှင့်

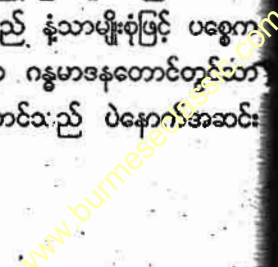
ပွန်းချောင်းဦးတွင် ဇာလီတောရ၏ ဘုရား၊ စေတီသာသနိက
အဆောက်အအုံကြီးများက နတ်ဘုံနတ်နန်းတမျှ ရှိလှ၏။
မြို့၏အနောက်ဘက်ရှိ ကဝေတောင်မောင်နှမမှာ ရှစ်မိုင်ခန့်
ကွာဝေးပြီး သိုင်းဝင်ရှေးဟောင်းဘုရား၏ နေရာတွင် သရက်
ပင်တစ်ပင်ရှိ၏။ ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကုမာရသီရိ(ပျံလွန်
တော်မူ)က လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျော်က ဘုရားထပ်မံ
တည်ပြီးနောက် ဆရာတော်က ဤစေတီနှင့် ထိုအရပ်မှာ
တစ်နေ့တွင် လူစည်ကားရာဒေသဖြစ်၍ ဘုရားမှာ တန်ခိုးကြီး
အံ့ဟု မိန့်ဆိုခဲ့၏။

ဇာလီဆရာတော်ကြီးသည် သင့်တင့်သော ကျောင်း
သစ်မီးဖြင့် သီတင်းသုံးနေခဲ့သည်။ တပည့်များက သင်္ဘောကြီး
သဏ္ဍာန်နှင့် ခြောက်ထပ်တိုက်ကြီးကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း
ကြသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ဆန္ဒတော်အရ သရက်မဟာ
ဇာလီတောတွင် သတ္တုငါးမျိုးကိုစီရင်ပြီး ပဉ္စလောဟာ ဓာတ်
ပေါင်းခု ကိုယ်တော်ပုံကို သွန်းလောင်းကာ ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

ဇာလီဆရာတော်ကြီးသည် အချိန်နှင့်အမျှ တရား
အလုပ်ကို အားထုတ်၍ သတ္တဝါများအပေါ် ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့
ကြင်နာသနားတော်မူ၍ အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူသည်။
ဆရာတော်ကြီး စီရင်အပ်သော ပရိတ်ဆီ၊ ပရိတ်ရေ ဆီ
စိမ်းကွင်း၊ လက်ဖက်၊ စိပ်ပုတီး စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာ
တော်ကြီးသည် တောင်ငူကို အမြဲကိုင်ဆောင်လေ့ရှိပါသည်။
အဆိုပါတောင်ငူနှင့် ထိတွေ့သမျှအရာအားလုံး အစွမ်းထက်
လှပါ၏။ ဆရာတော်ကြီးထံတွင် အလွန်ရှားပါးလှသည့်
မဉ္ဇူသကနတ်ပန်းပွင့်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထိုအပင်မှာ တော
တိုင်း တောင်တိုင်းတွင် ပေါက်လေ့မရှိပါ။

ဆရာတော်၏ မိန့်ဆိုချက်မှာ မဉ္ဇူသက နတ်ပန်း
ဆိုသည်နှင့်အညီ အလွန်ရှားပါး၍ ဆေးဘက်ဝင်လှသော၊
ဩဇာလေးနက်၍ သက်ကြီးရွယ်အိုများနှင့်သင့်ကြောင်း ထိုပန်း
ကို ပုလင်းထဲတွင်ထည့်ထားပါက ကြာလျှင် ပျားရည်ကဲ့သို့
အသွင်ပြောင်းကာ သင်းပျံ့မွှေးကြိုင်၍ ချိုပါသည်။

ထိုမဉ္ဇူသကနတ်ပန်းသည် နံ့သာမျိုးစုံဖြင့် ပစ္စေက
ပုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာတို့ သီတင်းသုံးရာ ဂန္ဓမာဒနတောင်တွင်သာ
ပေါက်သည်ဆိုပါသည်။ ထိုတောင်သည် ပဲနောက်အဆင်း

ပြင်ပဖြစ်သည်။ နောက် ၎င်းတောင်တွင် ဆေးပင်၊ နံသာပင်များသာ ပေါက်ခြင်း၊ လဆန်းပကွနှင့် လဆုတ်ပကွတို့၌ ပြောင်ပြောင်ထွန်းပခြင်း၊ တောတောင်တွင် ငွေဂူ၊ ပတ္တမြားဂူရှိခြင်း၊ ထိုပန်းသည် ဂန္ဓမာဒါနတောင် ပတ္တမြားဂူ၌ပေါက်ခြင်း၊ ထိုတောင်သည် အမြင့်ယူဇနာတစ်ရာ၊ အချင်းယူဇနာတစ်ရာရှိခြင်း၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့ကြွလာသော် ရတနာမဏ္ဍပ်ကြီးထဲသို့ တင်တယ်ခြင်း၊ ပန်းအပွင့်များကို တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မသိမ်းရဘဲ လေဖြင့်ပြန်ယူဆောင်၍ စုရုံးထားခြင်း၊ ခပ်သိမ်းသောဘွဲ့ဟူ၍ ပန်းမွှေရာခင်းခြင်း၊ အနောက်တော်ရေအိုင်မှရေကို လေပြန်ယူဆောင်၍ ပက်ဖျန်းပေးခြင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့စုဝေးခြင်း၊ သမာပတ်ဝင်စားခြင်း၊ (ဝါ) ဖွင့်တော်မူခြင်း၊ ပန်းတကာတို့ထက် မွှေးကြိုင်သောဂုဏ်ရှိခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။ မဇ္ဈသကာနတ်ပန်းသည် ဗုဒ္ဓသက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က သိကြားနှင့်နတ်များက နေ့စဉ်ဆက်ကပ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒီအပင်ကို ဝေဿဝင်္ဂနတ်မင်းကြီး ဦးဆောင်ပြီး ကုမ္ဘာတစ်ထောင် စောင့်စေတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ အံ့ဖွယ်ရာ ဖြစ်ပါ၏။

ထိုမဇ္ဈသကာနတ်ပန်းသည် လူမမီသောပန်း သို့မဟုတ်နတ်ပန်းဖြစ်သည်။ မြန်မာပန်းများတွင် အခြင့်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံးနှင့် အမွှေးဆုံးပန်းဖြစ်သည်။ လေသင့်လျှင် တစ်မိုင်ခန့်ဝန်းကျင်ထိ မွှေးသည်။ မဇ္ဈသကာနတ်ပန်းပင်မှာ အပင်ကြီးမျိုးဖြစ်၍ အောက်ခြေပင်စည်မှာ မန်ကျည်းပင်နှင့်တူလှပြီး အရွက်မှာ ငါးလက်မခန့်ရှည်၍ ဗျက်တစ်လက်မခွဲခန့် ရှိပြီး အရွက်မှာ အခိုင်လိုက်ဖြစ်သည်။ ပန်းပွင့်ချိန်မှာ အလွန်တူကြာသည်။ နှစ်စဉ်ပွင့်ချိန်မှာ တန်ခူးလဆန်း သင်္ကြန် အကြိုနေ့တွင် စ၍ပွင့်ကာ နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့အထိ ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဇာလီတောင်ဆရာတော်ကြီး၏ လက်ရင်းတပည့်ဖြစ်သော ဆရာဝင်္ဂရဗုဒ္ဓ ကိုယ်တော်ကြီးက မိန့်ကြား၍ သိရပါသည်။

ဇာလီတောင်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသုမင်္ဂလာသာမိ အထက်မြတ်သည် ၁၉၈၇ ခုနှစ်တွင် ဝေဒနာစွဲကပ်လာသဖြင့် မိမိ၏လက်ရှိရုပ်ခန္ဓာကို စွန့်ခွာလိုသည်။ ဆရာတော်၏ခန္ဓာကိုယ်တွင် စွဲကပ်နေသည့် ရောဂါများကို တပည့်အား ဖော်စာ ကုသခွင့်တောင်းကြ၏။ ဆရာတော်ကြီးက ခွင့်မပြုပါ။ မိမိရုပ်ခန္ဓာကို အပျိုပြု၍ ကပ်ငြိနေသော သတ္တဝါများ ချမ်းသာအစိုသည်က ဆရာတော်၏ ဆန္ဒပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဝိဇ္ဇာလမ်းမြန်းကြခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂၄ ရက်နေ့တွင် ဆရာတော်ကြီးသည် ခန္ဓာဟောင်းကို စွန့်ပြီး ထွက်ရပ်လမ်းသို့ မြန်းကြတော်မူလေသည်။

ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာများ

ထိုနေ့နံနက်တွင် ကျီးများပြု၍ တောင်ဝှမ်းတစ်ခွင်တွင် ကျီးအာသံများ လွှမ်းမိုးနေသည်။ ထိုစဉ် မြို့ပြန်ကြွလာသော ကိုရင်လေးတစ်ပါးက ဆရာတော်ကြီးသည် ကောင်းကင်မှကြွသွားကြောင်းကို ပြောပြသည်။

ထိုအချိန်၌ပင် ကုန်းကျောက်ကြီးရှိ ကပ်ကျော်ဘုရားစေတီကို ကောင်းကင်မှပျော်ဖြင့် ကြွမြန်းလာပြီး ဘုရားလိုက်ရအတွင်းသို့ ကြွသွားကြောင်းကို ထိုဘုရားတွင်ရှိနေသည့် ရှင်လူတပည့်များအားလုံး ဖူးမြော်ရသည်ဆိုပါသည်။ အချိန်တန်၌ ဂူပြင်သို့မကြွသဖြင့် တပည့်များက ဘုရားဝင်းအတွင်းကို ဝင်ရောက်ကြည့်ရာ ဆရာတော်ကြီးကို လုံးဝ မတွေ့ရသည့်အတွက် တပည့်အားလုံးက အံ့သြ၍နေကြတော့၏။

ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်သိချင်နေသော ဇာလီတောင်ဆရာတော်ကြီးအကြောင်းကို ရေးသားပူဇော်လိုက်ရသဖြင့် အလွန်ပင် ဝမ်းမြောက်ပီတိဖြစ်ရင်း ဤသို့မှတ်တမ်းတင်ခြင်းမှာ ဇာလီတောင်ဆရာတော်ကြီးသည် အံ့သြဖွယ်ရာ ရဟန်းဝိဇ္ဇာစိန်ကြီးဖြစ်ပါပေသတည်းဟူ၍ ဆိုလိုက်ပါရစေ။

ဝိဇ္ဇာစရ ဆရာအောင်

ဖိုခြင်း

- ဆရာတော်ကြီးများ၏ ထေရဝံပတ္တိနှင့် ကျင့်စဉ်ပုဒ်စိမ်း
- ဆရာအေးဝေ(သရက်)
- ဇာလီတောင်ဆရာတော်ကြီးနှင့် မဇ္ဈသကာနတ်ပန်း။

မိသားစုတိုင်း အိမ်တိုင်း ဆောင်ထားသင့်သော စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်

သင့်ဘဝတစ်သက်တာအတွက် ဗေဒင်ဟောနည်း၊ ငါ့ နှင့် အဖြေထုတ် ဟောထားသည့် စာအုပ် ဗေဒင်ပညာကို လေ့လာလိုသူများ၊ ဝါသနာပါသူများ လက်ကိုင်ထားသင့်သည့် စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်

အတိတ် ပစ္စုပ္ပန် အနာဂတ် ကံကြမ္မာ
သင့်ဘဝ တစ်သက်တာ 'ဗေဒင်ဟောကိန်းများ'

စာအုပ် ထွက်ပြီ

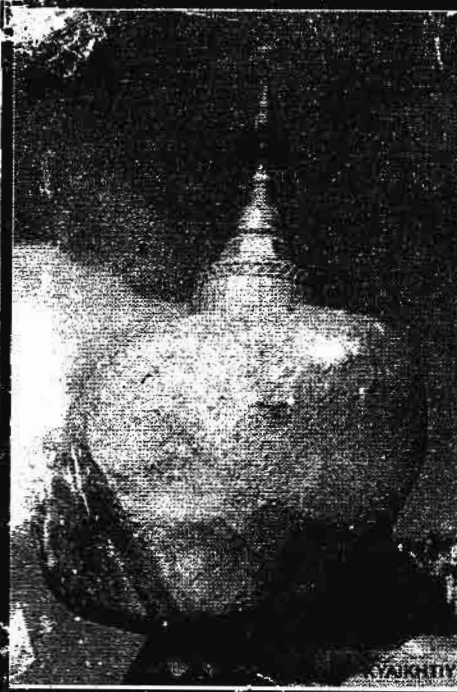
ညွန့်ခိုင်မာ(ကျောက်ဆည်)

ညွန့်လွင်(စက်မှုတက္ကသိုလ်)

ဖုန်း-၀၉-၃၃၂၇၃၃၈၈ သို့ မှာကြားနိုင်ပါသည်။ စာတိုက်မှ အရောက်ပို့ပေးပါမည်။

ဦးညွန့်လွင် - အမှတ်-၂၈၊ ဆေးရုံလမ်း၊ ကျောက်ဆည်မြို့။

ယခင် တစ်အုပ် ၆၀၀၀ ကျပ်၊ ယခု ၅၀၀၀ ကျပ်။ သုံးအုပ်နှင့် အထက်မှာလျှင် ၄၅၀၀ ကျပ်

တက္ကသိုလ်

နန်းဦး

စားတော်ဆက်

သန်ရှင်းလတ်ဆတ်သော တရုတ်အစားအစာ မြန်မာ အစားအစာများကို ဈေးနှုန်းချိုသာစွာဖြင့် သုံးဆောင်၍ စိတ်တိုင်းကျတည်းခိုလိုလျှင် တက္ကသိုလ်နန်းဦး စားတော်ဆက် သို့ ကြွလှမ်းခဲ့ပါလို့ စိတ်ချော်ပါရစေ။

ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားသို့ ရေး နခဲ့လျှင် ကျိုက်ထီးရိုးရင်ပြင်တော် မုဆိုးဘုရားလမ်းရှိ တက္ကသိုလ်နန်းဦး စားတော်ဆက်သို့ ဝင်ရောက်သုံးဆောင်ဖို့ မပေးနဲ့နော်။

တက္ကသိုလ်နန်းဦး စားတော်ဆက် - ကျိုက်ထီးရိုးရင်ပြင်တော် မုဆိုးဘုရားလမ်း၊ ဖုန်း - ၀၉-၈၉၅၂၇၂၆၀

ဟရီးနီးယားမှ စာ(၁)

■ မောင်ကောင်းမြင့်

ရက်စတွန်

၁၀ မေ ၂၀၁၅

မိတ်ဆွေများနှင့် ချစ်ခင်သူများသို့
 ဟရီးနီးယားပြည်နယ်ကို ပြည်
 နယ်တစ်ခုအဖြစ် မသိမိကပင် မိမိနှင့်
 ရွယ်တုများစွာရော ဆေးပြင်းလိပ်(စီးက
 ရက်)သောက်သုံးသူများအားလုံး ဟရီး
 နီးယားတိုဘက်ကိုး (Tobacco in
 Virginia) ဆိုတာကို ကြားပြီးသိပြီး
 ဖြစ်ကြမှာပဲ။ ဆေးရွက်ကြီးထဲမှာ ဟရီး
 နီးယားဆေးရွက်ကြီးဆိုတာ နာမည်ကြီး
 ထုပ်ပိုးထား။ ဆေးရွက်ကြီးရဲ့ သမိုင်းအစ
 ရင်းမြစ်က စပိန်ကပါ။ Spanish
 seeds လို့ခေါ်ကြတယ်။ ဟရီးနီးယား
 ဟာ အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီ ဖြစ်စဉ်ကာလ
 ထွန်းခဲ့တဲ့ နှစ် ၇၀၀ ကျော်ကတည်းက
 အသစ်တို့ဖြစ်ကြတဲ့ တိုင်းရင်းသားများ
 ဟာ စိုက်ပျိုးနေထိုင်မှု ရှိခဲ့ကြတယ်။
 ၁၆၀၂ နှစ်မှာ John Rolfe ဆိုသူဟာ
 ဟရီးနီးယားကို စပိန်ဆေးရွက်ကြီးမျိုး
 ဧည့်လာပြီး စိုက်ပျိုးခဲ့တာဟာ မူရင်း
 အမည်ပျောက်ပြီး ထွက်ရှိတဲ့ဒေသရဲ့
 အမည်ဖြင့် ကျော်ကြားခဲ့တော့တယ်။
 ဒီဟာ ဟရီးနီးယားပြည်နယ်ရဲ့ ကမ္ဘာ့သိ
 ကျော်ကြားမှုပါပဲ။

ဟရီးနီးယားပြည်နယ်သူ ပြည်
 နယ်သားတွေက ဂုဏ်အယူဆုံးကတော့
 "သမ္မတတို့မွေးဖွားရာမြေ Birth place
 of President" ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ထူးပါပဲ။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို လွှတ်လုပ်
 ရေးစတင် ယူပေးခဲ့တဲ့ မထင်မဆုံးသမ္မတ
 (၁၇၇၅-၁၇၉၅)ဖြစ်တဲ့ ဂျော့(ချီ)ဝါရှင်
 တန်မှစပြီး အားလုံး သမ္မတရှစ်ယောက်
 ဟာ ဟရီးနီးယားပြည်နယ်သားတွေဖြစ်
 တယ်။ တတိယသမ္မတ(၁၈၀၁-၁၈၀၉)
 သောမတ်(စ်)ဂျက်ဖာဆင်ဟာ ဖွဲ့စည်းပုံ
 အခြေခံဥပဒေကို ဦးဆောင်ရေးဆွဲခဲ့တဲ့
 ပညာရှင်ဖြစ်ပြီး လုပ်ရည်ကိုင်ရည် စွမ်း
 ဆောင်မှုအကောင်းဆုံး ဖြစ်ခဲ့သူဟာ
 လည်း ဟရီးနီးယားပြည်နယ်သားပဲ။
 ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးကို နိုင်အောင်တိုက်
 ခဲ့ပြီး နိုင်ငံဇီပိုင်းချုပ်အသင်းကြီးကို ဖွဲ့
 စည်းတည်ထောင်ခဲ့တဲ့ သမ္မတ ဝုဒ်ဝိုင်း
 ဝီလ်ဆင် (၁၉၁၃-၁၉၂၁)ဟာလည်း
 ဟရီးနီးယားနယ်သားတွေ ဖြစ်ကြပေ
 တယ်။ သမ္မတသက်တမ်း နှစ်ဆယ်စီ
 ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြတယ်။ တယ်နီဒ်သား
 မဆို ဘယ်လူမျိုးမဆို "တတိယညီ ဂုဏ်
 မာန" ရှိကြတာချည်းပါပဲ။ ဒါကြောင့်
 သင့်ကြောင့် သင့်လူမျိုး သင့်နိုင်ငံ၊ သင့်
 မိသားစုဂုဏ်ဆောင်နိုင်အောင် ကြိုးစား
 ဖို့ လူတိုင်း တာဝန်ရှိကြတယ်။

ဟရီးနီးယားပြည်နယ်ဟာ လူဦး
 ရေ ရှစ်သန်းကျော်ရှိပြီး မြို့တော်က
 Richmond ဖြစ်တယ်။ University
 of Virginia ကို သမ္မတသောမတ်(စ်)
 ဂျက်ဖာဆင် တည်ထောင်ခဲ့တယ်။ ပြည်
 နယ်ထဲမှာရှိတဲ့ Arlington National

Cemetery (အာလင်တန်အမျိုးသား
 သင်္ချိုင်း)၊ ပင်တာဂွန် စစ်ဌာနချုပ်နှင့်
 Marine Corps Memorial Iwo
 Jima Statue (အင်ဒိုဂျီးမားကျွန်းတွင်
 အောင်လံစိုက်ခဲ့သော အမေရိကန်တပ်
 ဖွဲ့ရှင်တု)တို့ဟာ သမိုင်းဝင် အဆောက်
 အအုံနှင့် ရုပ်တုတွေပဲဖြစ်တယ်။ (ဤ
 အောင်လံတု ဓာတ်ပုံသတင်းအကြောင်း
 ကို သတင်းမီဒီယာလောက(၆) စံတော်
 ချိန်သတင်းစာ ၈-၉-၂၀၁၄ နှင့် "သတင်း
 မီဒီယာလောက" စာအုပ် စာမျက်နှာ
 ၄၅-၄၉ တွင် ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်)

မိမိတည်းခိုသော ဦးမြင့်သိန်းနှင့်
 မဂ္ဂတို့နေရာ အိမ်ဘေးတွင် ရေကူးကန်
 တစ်ကန်ရှိသည်။ ကန်အမည်က Dog
 Wood Pool ဖြစ်တယ်။ Dog Wood
 ပန်းတစ်ကိုင်းနှင့်အပွင့်ကို ဖော်ပြထား
 တယ်။ ငှက်ကတော့ Cardinal ဟု
 ခေါ်ကြတယ်။ အနီရောင်အမောက်နှင့်
 ပို့ အောက်ချင်းငှက်(ချင်းပြည်တွင်တွေ့
 ရသည်)ဆန်ဆန် ငှက်ပဲ။ Reston မြို့
 ကလေးဟာ သစ်ပင်တွေ၊ တောအုပ်
 တွေ၊ စမ်းချောင်းလေးတွေနှင့် အတော်
 သာယာတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သဘာ
 ဝအတိုင်း ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းထားတယ်။
 ရေကူးကန်တစ်ဝိုက် လမ်းလျှောက်ကြ
 တော့ သစ်ပင်တိုင်းမှာ နံပါတ်(အပင်
 အရေအတွက်)ပါတဲ့ သတ္တုပြားဝိုင်း
 ကလေးများ ရိုက်ထားတယ်။ ပတ်ဝန်း

www.burmeseclassic.com

ကျင့် စိမ်းလန်းသာယာရေး ထိန်းသိမ်းမှု စရိတ် အခွန်ဆောင်ပေးဆောင်ကြရ တယ်လို့ သိရတယ်။

ဗာရှီးနီးယားမှာလည်း ဒေသဆိုင် ရာ အခမဲ့သတင်းစာတွေရှိကြတယ်။ ရထားဘူတာ၊ ကားမှတ်တိုင်တွေမှာ သေတ္တာများဖြင့် ထားပေးတယ်။ ထုံးစံ အတိုင်း သွားယူပြီးဖတ်ကြည့်တယ်။ ဝါရှင်တန်တိုင်းသတင်းစာကြီးက(ရောင်း ချသော သတင်းစာစောင်ဖြစ်သော် လည်း) အခမဲ့ထုတ်ဝေပေးတဲ့ ဆိုက် သေးသတင်းစာကလေး Experss ဟာ ဝါရှင်တန်တိုင်းသတင်းစာကြီးထဲ က အများသိထိုက်တဲ့ သတင်းများကို ဖော်ပြထားတယ်။ အခမဲ့ဝေပေးနေတဲ့ Alexandria, Times, Washing- ton, Citypaper, Epoch Times စတာတွေနှင့်အတူ နိုင်ငံရေး အခမဲ့ သတင်းစာလို ဆိုရမယ့် Politico ဆို တာတွေကို ဖတ်ရတယ်။ (စပိန်ဘာသာ ဖြင့်ထုတ်ဝေပေးသော အခမဲ့သတင်းစာ တွေလည်း ရှေးရှုတယ်) အခြားသတင်း စာတွေလည်း ရှိကြသေးတယ်။ Wash- ington Blade သတင်းစာကတော့ အထော်စုံတယ်။ သည်သတင်းစာတွေ ဟာ ကြော်ငြာနှင့် ရပ်တည်နေကြပုံဖြစ် တယ်။ သတင်း၊ ဆောင်းပါးစုံသလို ကြော်ငြာအားလည်း ကောင်းလှတယ်။

အခမဲ့သတင်းစာတွေထဲမှာ ထူး ထူးခြားခြားတွေ့ရတာက Beacon ဆို တာပဲဖြစ်တယ်။ အသက်ကြီးသူတွေနှင့် ဆိုင်တဲ့ သတင်းတွေပဲဖြစ်တယ်။ သက် ကြီးစောင့်ရှောက်မှု(ကျန်းမာရေး၊ လုံခြုံ ရေး)လုပ်ငန်းတွေကို အသားပေးဖော်ပြ ထားတယ်။ အသက်ကြီးပြီး ဝင်ငွေရလို့

သေးတဲ့သူတွေအတွက်ပါ လုပ်ကိုင်နိုင် တဲ့အလုပ်(ဝင်ငွေရရှိ)လမ်းညွှန်ထားတာ တွေလည်း ဖတ်ရတယ်။ အသက် ၆၅- ၇၀ ဆိုပေမယ့် သည်နိုင်ငံမှာ အလုပ် လုပ်နေကြဆဲပဲ။ သက်ကြီးရွယ်အိုများ ဟာ ဈေးဝယ်တာ၊ သွားအား၊ လာတာ မှာ တတ်နိုင်သလောက် မိမိတစ်ဦး တည်း ဆောင်ရွက်နိုင်အောင် ကြိုးစား ကြတယ်။ (လူသွားစင်္ကြံလမ်းတွေက ကောင်းတော့ ကျယ်တော့ လျှပ်စစ်ဘီး တပ်ကုလားထိုင်ဖြင့် မိမိဖာသာသွားလို့ ရတယ်။ ကား၊ ရထားပေါ်ကို တပ်နိုင် အောင်နှင့် အခန်းတွေထဲဝင်နိုင်အောင် လမ်းတွေရဲ့အတက်အဆင်း နေရာတွေ ကို ပြေပြစ်အောင်လုပ်ထားပေးတယ်။)

ပြောရဦးမယ်။ ရန်ကုန်မှာ လူ သွားစင်္ကြံ platform က ဈေးရောင်း ဖို့ဖြစ်နေတယ်။ လူတွေ ကားလမ်းပေါ် ဆင်းလေ့ရှိတယ်။ စင်္ကြံလမ်းက မိုးများ ဒေသမို့ တစ်ပေသာသာလောက်မြင့် တယ်။ ကျဉ်းကလည်းကျဉ်း။ ဈေးသည် ကလည်း အပိုင်းစီးထားတယ်။ နောက် ပြီး နိမ့်မြင့်လုပ်ထားတာက မတ်စောက် နေတယ်။ (ဘယ်စက်တပ်ကုလားထိုင် မပြောနှင့်၊ လူပင်မလျှောက်နိုင်တော့ ဘာမှအကျိုးမပြုဘူး ဖြစ်နေတယ်။) ဘယ်တော့များမှ စင်္ကြံလမ်းပေါ်မှ လူ တွေ ကောင်းကောင်းသွားလာရမလဲ။ ဖယ်၊ ဈေးသည်တွေက စည်ပင်သာယာ ကို နေ့တွက်ပေးပြီး လူသွားစင်္ကြံလမ်း ကို ဝယ်ထားတယ်လို့ သတ်မှတ်ထား ကြတာ။ ယခုအခါ လူသွားစင်္ကြံပေါ်မှာ ပဲ ချက်ပြုတ်ခင်းကျင်းရောင်းချပြီး ည အခါမှာပင် သူတို့ပစ္စည်းတွေကို သည် အတိုင်းထားခဲ့တဲ့အထိ စည်းကမ်းမဲ့နေ

ကြပြီ။ ဘယ်တော့များမှ “စည်းကမ်းရှိ သော ဒီမိုကရေစီ” နိုင်ငံကြီး ဖြစ်ပါ့မလဲ လို့ ယှဉ်နှိုင်းတွေးမိတော့ “မျက်စိနှင့် နားလို” ကြည့်မမြင်ရတဲ့ဘဝပဲ။ လူတွေ ကို စည်းကမ်းမဲ့စေပြီး မိမိတာဝန်ကို မလုပ်ဘဲ နေ့တွက်ကောက် အိတ်ထဲ ထည့်နေတဲ့ “စည်ပင်သာယာ” ဟာ လူ ထုအတွက် ဝန်ပီစေတာပဲရှိတယ်။ အကျိုးမရှိဘူး။ (စည်ပင်သာယာရေး ကောက်ပွဲကို လူထုက စိတ်မဝင်စား တာ အဓိကအပြေပဲ။)

ကဲ...ထားကြစို့။ သည်ကိစ္စက အတော်ရှည်သွားပြီ။

ဗာရှီးနီးယားက “ပတ်ဝန်းကျင် စိမ်းလန်းသာယာရေး” အလွန်ဂရုစိုက် တယ်။ သစ်ပင်သစ်တောတွေနှင့် သဘာဝအလှကို ထိန်းထားတယ်။ ပြည် နယ်အတွင်းမှာရှိတဲ့ လူတွေရဲ့မိသားစု အလိုက် ဝေငွေဟာ ပျမ်းမျှယေဘုယျ အားဖြင့် တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာခြောက် သောင်းလောက်ရှိတယ်ဆိုပဲ။ (တစ်လ လျှင် ငါးထောင်ပျမ်းမျှ)လို့ဆိုတယ်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှာ အဆင့်(၈) လို့ဆိုပဲ။ မိသားစုဝင်ငွေဆိုတာ ယေဘု ယျအားဖြင့် အိမ်ထောင်စုဝင်များရဲ့ အခ ငွေ၊ လစာအခြားထောက်ပံ့မှုမှရငွေ စသဖြင့်တို့ကို ထည့်သွင်းတွက်ချက်ထား ခြင်းပဲဖြစ်တယ်။ သဘောကတော့ အိမ် ထောင်စုဝင်ငွေ ယေဘုယျသဘောပါပဲ။ အမေရိကန်နိုင်ငံမှာလည်း ဆူကြူနိမ့်မြင့် ရှိကြတယ်။ အမြင့်ဆုံးက မေရီလန်း ပြည်နယ်ဖြစ်တယ်။ အနိမ့်ဆုံးကတော့ မစ္စစ္စပီပြည်နယ်လို့ ဆိုတယ်။

မောင်ကောင်းမြင့်

နတ်ချင်းတိုက်သည့်စစ်ပွဲမှ အနန္တပစ္စည်း၊ ရန္တပစ္စည်း နတ်ညီနောင်

■ နန်းကြော့သျှင်

တာဝတိံသာနတ်နှင့်
အသုရာနတ်တို့စစ်ပွဲ

တာဝတိံသာနတ်ပြည်သည် မြင်း
နောင်ထပ်ထပ်တွင် ယူဝနာတစ်သောင်း
သွယ်သောအရပ်၌ တည်ရှိ၍ ဘုံဗိမာန်
တို့သည် မြေနှင့် ဆက်သွယ်တည်ရှိ၏။
ထပ်ဝန်းကျင်၌လည်း စကြဝဠာ
ထံတိုင်ရောက်အောင် ကောင်းကင်ပြင်
၌ နတ်တို့၊ နတ်နန်း၊ ဘုံဗိမာန်တို့ တည်
ရှိကုန်၏။ မဟာသုဒဿန ရွှေမြို့တော်
၌လည်း သိကြားမင်း စိုးစံလေသည်။
အသုရာနတ်ပြည်သည် မြင်းမိုရ်
ထောင်အောက်အပြင်၌ ယူဝနာတစ်
ထောင်ကျယ်၏။ ဘုံဗိမာန်များလည်း
ရှိသည်။ ဆန်းကြယ်သော သခွတ်ပင်
တို့သည်ရှိသည်။ ရုပ်ဆင်းအားဖြင့်
လှပစွာထား။ သက်တမ်းအားဖြင့်
လည်းထား။ တန်ခိုးအာဏာ စည်းစိမ်
တို့သည် ထည်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊
တာဝတိံသာနတ်တို့နှင့် တူကုန်၏။ ဝေပ
နိရုဒ္ဓိအသုရိန်၊ ရာဟုအသုရိန်၊ ပဟာရာဒ
အသုရိန် အကြီးအကဲနတ်မင်းများ ရှိ
ကြသည်။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန်နတ်မင်း
သည် သိကြားမင်းမိဖုရား သုဇာတာ
နတ်မိမိ၏ ခမည်းတော်ဖြစ်သည်။
မဟာရဒ အသုရိန်နတ်မင်းသည်

ဘုရားရှင်ထံ ယနေ့သွားမည်၊ နက်ဖြန်
သွားမည် စသည်ဖြင့် ကြံစည်လာရာ
၁၂ နှစ်ကြာမှ အထမြောက်လျက်
အသုရာနတ်အပေါင်း ခြံရံကာ မြတ်စွာ
ဘုရားရှိရာ ဝေရဇ္ဇာပြည်သို့ ဖူးမြော်ရန်
ရောက်လာသော နတ်မင်းဖြစ်သည်။
အသုရာနတ်တို့သည် ယခင်က တာဝတိံ
သာနတ်ပြည်တွင် နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။
အရက်သေစာ သောက်စားဖူးယစ်လျက်
ရှိကြကုန်၏။
သိကြားမင်းနှင့် နတ်ပရိသတ်များ
ရောက်လာသောအခါ အသုရာနတ်များ
အရက်ဖူးနေစဉ် ခြေထောက်နှစ်ချောင်း
ဆွဲကိုင်ပြီး မြင်းမိုရ်တောင်အောက်သို့
ပစ်ချလိုက်ကြသည်။ ရှေးဘုန်းရှေးကံ
ကြောင့် ယူဝနာတစ်သောင်းကျယ်သော
အရပ်တွင် ဘုံဗိမာန်သစ်များပေါ်လာ
ကာ ထိုနေရာမှာပင် နေထိုင်ကြသည်။
ထိုနတ်ပြည်တွင် သခွတ်ပန်းပွင့်သော
အခါ မိမိတို့ ယခင်နေထိုင်ခဲ့သော
တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ပင်လယ်
ကသစ်ပန်းပွင့်ချိန် ရောက်ပြီဟု သတိရ
ကြပြီး လက်နက်စွဲကိုင်ပြီး တာဝတိံသာ
နတ်တို့အား မကြာခဏ စစ်တိုက်လေ့ရှိ
ကြ၏။
အသုရာနတ်ပြည်သည် ဤစကြ
ဝဠာ၌သာ ရှိပုံရသည်။ ဘုရားရှင်

သမယသုတ်ဟောတော်မူစဉ် အခြား
သော စကြဝဠာများမှ တရားနာလာ
ရောက်ကြသော နတ်များတွင် အသုရာ
နတ်ဟူ၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မပါရှိ
ပေ။ တာဝတိံသာနတ်နှင့် အသုရာနတ်
တို့ စစ်တိုက်ကြရာတွင် ထိခိုက်ဒဏ်
ရာရခြင်း မရှိပေ။ ထိတ်လန့်ကြောက်
လန့်ရုံမျှသာ ဖြစ်ကြကုန်၏။ အသုရာ
နတ်တို့ကိုင်၍ တာဝတိံသာသို့ ရောက်
လာကြသည်ဖြစ်စေ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့
က နိုင်၍ အသုရာပြည်သို့ ရောက်လာ
ကြသည်ဖြစ်စေ မြို့တံခါးပိတ်လိုက်လျှင်
မည်သို့မျှမတတ် နိုင်တော့ပေ။ ထို့
ကြောင့် အယုဇ္ဈပရ ရန်သူတို့မအောင်နိုင်
သော ပြည်နစ်ပြည်ဟု ဆိုကြကုန်၏။
သိကြားမင်းသည် ရန်ငြိုးထားကာ
အသုရာနတ်တို့ရန်မှ ကာကွယ်ရန် မြင်း
မိုရ်တောင်ပထမအာလိန်၌ နဂါးတို့ကို
အစောင့်ထား၏။ ဒုတိယအာလိန်၌
ဂဠုန်၊ တတိယအာလိန်၌ ကုမ္ဘဏ်၊
စတုတ္ထအာလိန်၌ ယက္ခဘီလူး၊ ပဉ္စမ
အာလိန်၌ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး
သေးယောက်တို့အား အစောင့်ချထား
ပေသည်။
ဟိန္ဒူဘာသာအရ အသုရာနတ်
တို့နှင့် နတ်ဘီလူးစသည်တို့သည် ပရမီ
သွာ(သို့မား)နတ်မင်းထံ ပူဇော်ပသလေ့

ရှိကြသည်။ နတ်မင်းကြီးကလည်း ကောင်းချီးပြုဆုများ ပေးလေ့ရှိသည်။ အသုရာနတ်တို့ကား နတ်မင်းကြီးပေးသော ကောင်းချီးပြုဆုများကို အလွဲသုံးစားပြု၍ နတ်တို့အား တိုက်ခိုက်စစ်ပြု၍ ဘေးရန်မှကာကွယ်ရန်အသုံးပြုကြသည်။ ထိုအခါ သိကြားမင်းနှင့် အခြား နတ်တို့သည် နတ်ဘီလူးများတိုက်ခိုက်၍ ရုံးနိမ့်သည်ကို မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်၍ ပရမီသွာနတ်မင်းကြီးထံ တိုင်တန်းကာ အနောင်အယုဂပြုနိုင်သူတစ်ယောက် မှန်ဆင်းပေးရန် တောင်းပန်ကြသည်။ ပရမီသွာနတ်မင်းကြီးသည် လှပတင့်တယ်သော နတ်သားတစ်ယောက်ကို မိမိသားအဖြစ် ဖွားစေလေသည်။ ဗိယဇနဆွာရ (Vighneswara) ဟု အမည်ပေးလိုက်သည်။ နတ်ဘီလူးတို့ အနောင်အယုဂပေးခြင်း နတ်တို့ကို အကူအညီပေးခြင်း ပြုလုပ်စေသည်။ ထိုဗိယဇနဆွာရနတ်သည်ပင် မဟာပိန္နဲနတ် ဖြစ်လေသည်။

စစ်ပွဲများတွင် နတ်များပါဝင်တိုက်ခိုက်ရန် ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်မင်း (ဘုရင့်နောင်)၏ အမိန့်တော်ပြန်တမ်း

မြန်မာရာဇဝင်တွင် ဘုရင့်နောင်ဖောင်ဖျက်နှင့် နောင်ရိုးစိတ်ဓာတ်သည် သမိုင်းဝင်တင်ကျန်ခဲ့သော စကားဖြစ်သည်။ မွန်ကြည်းတပ်ကိုတိုက်သော တိုက်ပွဲတွင် ကျော်ထင်နော်ရထာ၏ ခိုင်မာပြတ်သားသော စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည်။ နောင်ရိုးချောင်းတစ်ဖက်တွင် ရန်သူမွန်တပ်ရှိသည်ကို ဖောင်ဖွဲ့ပြီး ချောင်းကို ကူးတိုက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ရန်သူမွန်တပ်

ကလည်း ဆင် ၂၀၀၊ မြင်း ၈၀၀ ကျော်၊ သူရဲရှစ်သောင်းခန့်ကို ဗညားဒေဝ(သူရှင်တကာရွတ်ပိ)၊ ဦးဆောင်ထားသည်။ ကျော်ထင်နော်ရထာတပ်တွင် စစ်သည်သူရဲကတစ်ဖက်၊ မွန်တပ်ထက် ထက်ဝက်ခန့် အင်အားကလည်းနည်းပါးသည်။ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ရောက်လျှင် စစ်သည်ရဲမက်များ စိတ်နှစ်ခွမရှိအောင် ဖောင်များကို ဖျက်ပစ်သည်။ တပ်မှူးစစ်ကဲတစ်ယောက်က ရန်သူကိုမအောင်နိုင်၍ ဆုတ်ခွဲရသော် ဖောင်ပန်းမရှိက ခက်ပြီလောဟုမေးရာ “အောင်မြင်လိမ့်မည် မစိုးရိမ်နှင့်” ဟု အမိန့်ရှိသည်။ တပ်မှူးတို့က “မအောင်မြင်ခဲ့လျှင် အပြစ်တင်မခံရပြီလော...” ဟု လျှောက်ကြရာ ကျော်ထင်နော်ရထာသည်...

“သည်စစ်ကို ငါတို့အောင်မြင်လျှင်လည်း အသက်ရှည်မည်၊ မအောင်မြင်ခဲ့လျှင်လည်း ငါတို့သေရမည်။ သေလေပြီးသည်ကို ဘယ်သူ့ကို အပြစ်တင်မည်နည်း”

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ရဲမက်တို့အနေနှင့် အသေခံပြီးနိုင်အောင်တိုက်ရမည့် တစ်လမ်းသာရှိကြောင်း ပြတ်သားသည့်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချမှတ်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ တိုက်ပွဲနိုင်ခဲ့သလို ဘုရင့်နောင်ဘွဲ့ကိုရခဲ့သည်။ ဘုရင့်နောင် ကျော်ထင်နော်ရထာသည် စစ်ဘုရင်တစ်စွဲဖြစ်သည်။ ယိုးဒယားကို ဆင်ဖြူတောင်းရာမှ ငြင်းပယ်သောကြောင့် စစ်သည်အင်အားများစွာနှင့် ဒိုက်တက်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ ဆင်ဖြူတော်နှင့် သမီးတော်ကို ဆောင်ကြဉ်းနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ စစ်တိုက်ရာတွင် နတ်တို့

မကူညီ၊ ဝတ္တရားဖျက်သည်ဟု အာဏာတော်ရရှိ၊ တိုက်ခိုက်ရာတွင် ပါဝင်ကူညီတိုက်ခိုက်ရမည်ဟု ၉၃၅ ခုနှစ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း အမိန့်တော်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

“ဘုန်းတော် အလွန်တရာကြီး မြတ်တော်မူသော ဆင်ဖြူများရှင်၊ လက်နက်စကြာသခင်၊ အသျှင်ဘဝရှင် မင်းတရားကြီးဘုရား အမိန့်တော်ရှိသည်။ ရွှေပြည်တော်စောင့် တောင်သမန်နတ်...

ငါသည် ရှေးဘုရားအလောင်းမင်းကောင်းမင်းမြတ်တို့ကဲ့သို့ အပရိဟာနိယတရား ခုနှစ်ပါးနှင့်အညီ စံတော်မူသည်။ ရွှေထီးရွှေနန်းအနီး နေရာနတ်ကွန်း နတ်အိမ်နှင့် နှစ်စဉ်မပြတ် နတ်ဝတ်နတ်စားအသုံးအဆောင်၊ အထုံ၊ ဆီမီး၊ ပန်းနံ့သာ၊ ရသောဘောဠှ အစရှိသဖြင့်၊ ချီးမြှင့်ပြုစုသတင်းကြားတော်မူသည်။

ရှေးရှေးသော ကေရာဇ်မင်းမြတ်တို့ဝယ် ပြည်ရေးရွာမှု၊ ရန်ဆူးရန်ပြောင့်ရှင်းလင်းသုတ်သင်ရေးမှစ၍ ပြည်စောင့်နတ်တို့ အစွမ်းအလျောက် ဆောင်ရွက်ကူညီ ထမ်းကုန်ကြသည်များကို မမျှော်မထောက်၊ ငါကျေးဇူးတော်ကိုသာ ခံစား၍ အမှုတော်ကို ကုန်တွင်အောင်မထမ်းသောကြောင့် သာသနာတော်မြတ်၏ အညစ်အကြေး ယိုးဒယားဘန်ကောက်စား ကောဝိလငယ်တို့ကို ဗိုလ်ခြေ ဆင်၊ မြင်း အလုံးအရင်းများနှင့် ဒိုက်တက်သိမ်းယူခဲ့စသည်။ အရေးတော်မပြီး ရည်ကြာရသည်။ တောင်သမန်နတ် ငါ့အမှုတော်ကို ကြိုးပမ်း၍ ကုန်တွင်အောင်ထမ်းစေ၊ ငါ့အမိန့်တော်အတိုင်း အမှုကို ကုန်တွင် အောင်မထမ်းလျှင် နဝင်ရုပ်၊ နတ်

ထွန်းနှင့်တကွ မီးပုံရွှေတိုက်မည်။ တောင်
သမန်းနတ်၊ တောင်ပြုံးနတ်၊ တောင်မြင့်
နတ်၊ ငတောင်ကျည်းနတ်၊ မဟာဂီရိ
နတ်၊ မင်းညီနောင်နတ် ငါ့အမှတ်တော်ကို
ပြုံးအောင် ထမ်းရွက်စေ။

(၉၃၅ ခု၊ နတ်တော်လပြည်
ထောင် ၆ ရက် ရာမရာတွင်... ပြန်)

**တရုတ်နတ်နှင့်
မြန်မာနတ်တို့တိုက်ကြသော
ဥဆောင်ချမ်းတိုက်ပွဲ**

အနောက်ရထား တည်ထောင်ခဲ့
သော မြန်မာနိုင်ငံကြီးနှင့် ပုဂံသည် နရ
သီဟပတေ့(တရုတ်ပြေးမင်း)လက်ထက်
တွင် ပြိုကွဲပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ရ
သည်။ မှန်နန်းတွင် ဂေါတမဘုရားရှင်
သည် တန်ကြည်ဆောင်ဖျားဘက်မှ ပုဂံ
ပြည်ကို ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသောအခါ
ဆယ်စက်သုံးချပ်ကို ထီးကဲ့သို့ပြု၍ ဘုရား
ရှင်အား နေ့ကုန်းသော တောစောင့်နတ်
သီလူကို ပုဂံပြည်တွင် မင်းသုံးဆက်
ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူခဲ့သည်
နှင့်အညီ ပုဂံပြည်တွင် စလေငခွေးမင်း
ထက်ကြီး၊ နရသူ(ကုလားကျ)မင်း တစ်
ကြိမ်၊ နရသီဟပတေ့မင်းတစ်ကြိမ် မင်း
ချုပ်ကြီး ဖြစ်လာသောဟူ၏။ သီလူဘဝ
မှ ထာသောသူဖြစ်၍ အမျက်စောင်မာန်
ကြီးသည်။ အစားကြူးသည်။ ဟင်းခွက်
ဆီင်း ၃၀၀ ပြည့်မှ စားတော်ခေါ်သော
ဆီင်းဖြစ်သည်။

တရုတ်ဘုရင် ဥတည်ဘွားက ပုဂံ
သို့ သံများစေလွှတ်ပြီး "အနောက်ရထား
ဆီထက်ထက်က ရွှေပေါင်းချောင်း၊ ငွေ
ဆီင်းချောင်း ဆက်သဖူးသည့်အတိုင်း
ဆီထောင်ပဏ္ဍာ ဆက်သရမည်ဟု

တောင်းလာသည်။ နရသီဟပတေ့က
သူ့ရှေ့တွင် မချေမင်ပြုသည်ဟု အမျက်
ထွက်ကာ တရုတ်သံတစ်ကျိပ်နှင့် မြင်း
သည်တစ်ထောင်တို့ကို တစ်ယောက်
မကျန် သတ်ပစ်လိုက်သည်။ အနန္တ
ပစ္စည်းအမတ်က လျှောက်တင်၍လည်း
မရပေ။

တရုတ်ဘုရင်က စစ်တပ်ကြီးချီ
လာသည်။ မြင်းသည်ခြောက်သန်း၊ ခြေ
သည်နှစ်ကုဋေရှိ၏။ နရသီဟပတေ့
လည်း စစ်သူကြီး အနန္တပစ္စည်း၊ ရန္တ
ပစ္စည်းတို့ကို သူရဲကောင်းလေးသိန်း၊
ဆင်လုံးမြင်းရင်းနှင့် ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်
ရန် စေလွှတ်လိုက်သည်။ ဥဆောင်ချမ်း
မြို့သို့ ရောက်လျှင် မြို့ပြကျုံးပြောင်း ခိုင်
ခံ့အောင်ပြင်ဆင်ပြီး ဗန်းမော်မြစ်ကို ကူး
ကာ ခုခံတိုက်ခိုက်ကြသည်။ တရုတ်
မြင်းတပ်ကို မြန်မာဆင်တပ်ကတိုက်ရာ
တရုတ်တို့ဆုတ်ရသည်။ တရုတ်တို့က
လည်း မြင်းကဆင်း၍ တောခိုကာ မြား
မိုးရွာအောင် ပစ်ခတ်သောကြောင့်
မြန်မာဆင်တပ်သည် မြားချက်များကို
မခုခံနိုင်ဘဲ တပ်ပျက်ကာ ဆုတ်ရသည်။
တရုတ်တို့ မြစ်ကို ကူးမိလေလျှင်
ဥဆောင်ချမ်းလည်း ပျက်လေသည်။

ထိုတိုက်ပွဲတွင် တရုတ်စစ်တပ်
နှင့်အတူ တရုတ်နတ်များလည်း ဝင်
ရောက် တိုက်ခိုက်ကြသည်။ မြန်မာ
ဘက်မှ ပုဂံမြို့တံခါးစောင့် တေပသင်
နတ်၊ စလင်းဝတ်သားကန်စောင့်နတ်၊
ကန်ရှည်စောင့်နတ်၊ ငတင်ကျေးရှင်
နတ်တို့ မြားချက်ထိမာန်ကန်ကြသည်။
ဥဆောင်ချမ်းတပ် ပျက်သောနေ့တွင်
တေပသင်နတ်သည် ပုဂံသို့ ပြန်ရောက်
လာသည်။ မင်းဆရာ အိပ်ပျော်နေစဉ်
ခြေထောက်ကိုလှုပ်နှိုးပြီး...

"ဆရာတော်ဘုရား ငဆောင်ချမ်း
တပ်ကြီး ပျက်သွားပြီပြီ။ ကျွန်ုပ်လည်း
မြားသင့်ခဲ့ပါတယ်။ စလင်းဝတ်သားကန်၊
ကန်ရှည်၊ ငတင်ကျေးရှင်နတ်တို့လည်း
မြားသင့်မှန်ခဲ့ပါတယ်။"

ဟု လျှောက်တင်သည်။ ဆရာ
တော်သည် တပည့်မောင်ရှင်ကိုခေါ်ပြီး
မင်းကြီးထံသွားလျှောက်ချေဟု လွှတ်
လိုက်သည်။ မင်းကြီးက အဘယ်ကြောင့်
ငဆောင်ချမ်းတပ် ပျက်သနည်းဟုမေး
ရာ စောင်ရှင်က -

"သရပါတံခါးစောင့် တေပသင်
နတ်က ငဆောင်ချမ်းက ပြန်ရောက်
လာပြီး ဆရာတော်ကို လျှောက်သော
ကြောင့် သိရပါတယ်။"

ဟု လျှောက်တင်ခဲ့သည်။
မင်းကြီးလည်း မျူးမတ်များနှင့်
တိုင်ပင်သည်။ တရုတ်တပ်ကြီးလည်း
ရှေ့သို့ ချီတက်လာနေပြီဖြစ်သည်။ ပုဂံ
မြို့သည် မြို့ကျည်းသလို ခြံစောက်လည်း
နိမ့်သည်။ သူရဲဗိုလ်ပါ ဆင်လုံးမြင်းလုံး
မခံသာ။ အရှေ့မြစ်ညာ ပယင်းရွာ
တောင်ဘက် ရွာသာမြို့ကို မြို့တည်ပြီး
ခုခံမည်ဟု အကြံရှိသည်။ အလျင်
အမြန်တည်ဆောက်ရန် အုတ်ကျောက်
တို့ လွယ်လင့်တကူမရနိုင်။ ဘုရားဂူ
ကျောင်းတို့ကို ပျက်ပြီး အုတ်ယူမှုမမည်
ဟု အမိန့်တော်ထုတ်ပြန်ပြီး ပျက်လေ
သည်။ ဂူကြီးတစ်ထောင်၊ ဂူငယ်တစ်
သောင်း၊ ကုလားကျောင်း သုံးဆောင်
ပျက်သော ဟူ၏။

ထိုသို့ ဂူများပျက်ရာ ဂူကြီးတစ်
လုံးတွင် ကြေးနီပုဂံပိုက်နှင့် အနံ့ရာဇ
သိုက်ကိုရ၍ ဖတ်စေရာ ပုဂံတွင် သား
မြှောသက်ထက် တရုတ်ပျက်၍ ပျက်
လတ္တံ့ဟု စာတွင်ပါသောကြောင့် ကိုယ်

လုပ်တော်တို့အား စစ်မေးရာ ကိုယ်လုပ်
တော်ငယ်တွင် အခြားဖွားကြောင်း သိ
လိုက်ရသည်။ မင်းကြီးလည်း မြို့တည်
ခံလည်း နိုင်မည်မဟုတ်ဟု သက္ကရာဇ်
၆၄၆ တွင် အောက်ပြည်ပုသိမ်ထိ
အောင်ပြေးလေသည်။ ထိုမင်းကို တရုတ်
ကြောက်ရွံ့ပြေးသောကြောင့် “တရုတ်
ပြေးမင်း”ဟု ခေါ်ကြသည်ဟု မှန်နန်း
တွင် ဖော်ပြထားသည်။

ငဆောင်ချမ်းတွင် တိုက်သော
တရုတ်-မြန်မာစစ်ပွဲတွင် မြန်မာစစ်တပ်
ကို ဦးဆောင်သော စစ်သူကြီးနှစ်ဦးမှာ
အနန္တပစ္စည်း၊ ရန္တပစ္စည်း ညီအစ်ကိုနှစ်
ယောက်ဖြစ်သည်။ နာမည်ရင်းကား ပုဂံ
အုတ်လှကြီး၊ ညောင်ဦးအုတ်လှငယ်
အမည်တွင်သည်။ အမတ်ကြီးရာသေကြံ
၏သားများ ဖြစ်ကြသည်။ အဖေသေ
သောအခါ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည်
အဖအမည် ရာသေကြံကို လှကြသည်။

မင်းကြီးက အမည်သည် လိုရင်း
မဟုတ်။ သတ္တိအရည်အချင်းသာ လို
ရင်းဖြစ်သည်။ မင်းကြီးကိုယ်တိုင် အကြီး
ကို အနန္တပစ္စည်း၊ အငယ်ကို ရန္တပစ္စည်း
ဟု ဘွဲ့ပေးခဲ့သည်။ ရန္တပစ္စည်းအမည်
ရသော အုတ်လှငယ်သည် ရာဇဝင်တွင်
ဦးဆွေးဆံမြည့် အမှုတော်ထမ်းခဲ့သော
မင်းမူထမ်းတစ်ဦးအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့သူ
ဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်က မစ္စဂီရီအရပ်တွင်
ပုန်ကန်သူများ ထကြွသောင်းကျန်းသော
ကြောင့် ရာသေကြံနှင့်အတူ စစ်သူကြီး
လေးယောက် အမှုထမ်း၍ စေလွှတ်
လိုက်သည်။ ရာသေကြံ၏သား နှစ်
ယောက်ဖြစ်သော ပုဂံအုတ်လှကြီးနှင့်
ညောင်ဦးအုတ်လှငယ်တို့လည်း အတူ
လိုက်ပါသွားကြသည်။ မစ္စဂီရီစားသည်
အညံ့ခံပြီး အသက်ကိုလွှတ်ပါရန် အခွင့်

တောင်းလာသည်။

ထိုအကြောင်းကို ရာဇသင်္ကြံက
မင်းကြီးထံ သံတော်ဦးတင် လျှောက်
ထားရန် သားငယ်ဖြစ်သူ အုတ်လှငယ်
အားစေလွှတ်လိုက်သည်။ အုတ်လှငယ်
လည်း စလင်းသို့ရောက်လျှင် နေ့ည
အချိန်မရွေး လှေဖြင့်ဆန်တက်လာ
သည်။ မင်းကြီးကလည်း မစ္စဂီရီမှသို့
နှိမ်နင်းရန် စစ်ချီသွားသော စစ်တပ်မှ
ဆက်တမန်များ ရောက်မလာသည်မှာ
ကြာပြီဖြစ်သောကြောင့် လေသာပြတင်း
မှ စောင့်မျှော်ကြည့်ရှုလျက်ရှိသည်။

အပေးဆီမှ ရွက်တိုက်လာသော
လှေကို မြင်တော်မူလျှင် စစ်အကြောင်း
ကို အလျင်အမြန်သိလိုစေနှင့် မေးစေ
သည်။ လေနှင့်ပါလာသော အုတ်လှ
ငယ်က စစ်အကြောင်းကိုမလျှောက်၊
ကျွန်တော် အုတ်လှငယ်လာသည်ဟု
သာ လျှောက်တင်ခိုင်းသည်။ မင်းကြီး
က ငါစိုးရိမ်ကြောင့်ကြတော်မူသော
အကြောင်းကို အလျင်မလျှောက်၊ အုတ်
လှငယ်လာသည်ဟုသာ လျှောက်ရ
သလောဟု အမျက်ထွက်ပြီး အုတ်လှ
ငယ်အားသတ်စေဟု အမိန့်ထုတ်လိုက်
သည်။

လူသတ်သမားတို့သည် စားဖွေး
ဖွေးနှင့် လှေဆိပ်သို့ဆင်းလာကြရာ
အုတ်လှငယ်က စစ်ရေးအကြောင်း
လျှောက်တင်စရာရှိပါသည်ဟု ပြော
လိုက်သည်။ သူသတ်တို့ကလည်း မင်း
ကြီးအားပြန်လည်လျှောက်တင်ရာ အုတ်
လှငယ်လာစေဦးဟု မိန့်တော်မူသည်။
မင်းကြီးရှေ့တော်မှောက်သို့ အုတ်လှ
ငယ် အခစားရောက်ရှိလာသောအခါ
အုတ်လှငယ်သည် ဦးခေါင်းတွင်ပေါင်း
ထားသော အဝတ်ကိုချွတ်လိုက်သည်။

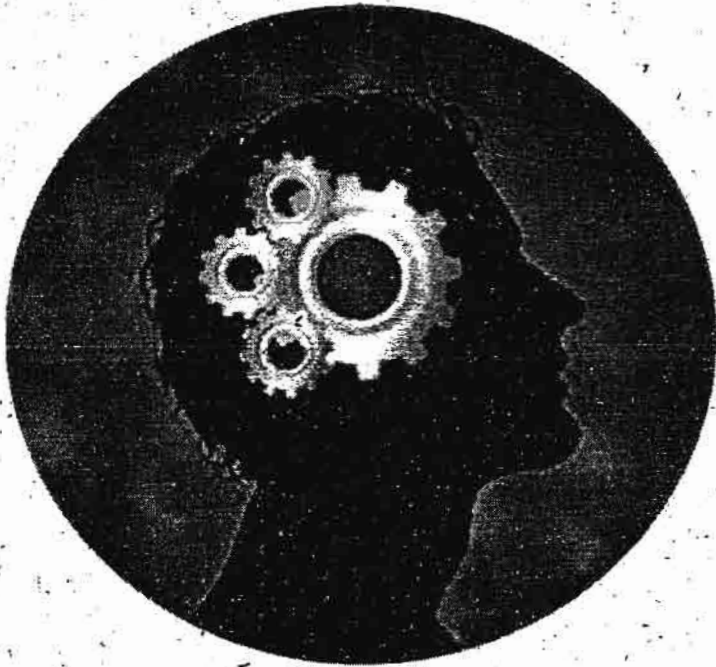
ဆံပင်များက အထွေးထွေး ကျွတ်ကျ
လာသည်။ ထိုဆံပင်များထဲတွင် သန်း
များ ကျိကျိတက်နေသည်ကို မင်းကြီး
မြင်ပြီးမှ...

“အရှင်မင်းကြီး... အရှင်ရဲ့အမှု
တော်ကို ဦးဆွေးဆံမြည့် ထမ်းသူဖြစ်ပါ
တယ်။ အရှင်မင်းကြီး မြင်တော်မမူပါ။
အလွယ်တကူ မလျှောက်သာသော
ကြောင့် လျှောက်တင်ခြင်းမပြုတာပါ”
ဟု လျှောက်တင်လိုက်သည်။ ထို
အခါကျမှ မင်းကြီးသည် ဟုတ်မှန်လှပေ
စာယ်ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာချီးမွမ်းပြီး
ရေရိုးချို၊ နံ့သာလိမ်း၊ ဝတ်ကောင်းစား
လှများ ဝတ်စားစေပြီး စစ်ရေးစစ်ရာ
အကြောင်းကို လျှောက်ထားစေသည်။
စစ်အကြောင်းကို ကြားသိရပြီးနောက်
မစ္စဂီရီစားမှစ၍ တစ်မြို့လုံးကို သစ္စာ
ပေးစေပြီး သားနှင့်ညီတို့ကို ပုဂံသို့ခေါ်
ဆောင်လာစေရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်
သည်။ ဘုရင့်အမှုတော်ကို ဦးဆွေးဆံ
မြည့် အမှုတော်ထမ်းသော သူရဲကောင်း
အုတ်လှငယ်ဖြစ်သည်။

ငဆောင်ချမ်းတိုက်ပွဲတွင် ညီအစ်
ကိုနှစ်ယောက်စလုံး ပြုခါးသေကိုဝံ့ပြီး
၁၅၊ ၁၆ တောင် မြင့်အောင်ခုန်၍ ရွပ်
ရွပ်ချွံချွံတိုက်ခိုက်ကြသည်။ တရုတ်စစ်
သည်များကလည်း သတ်၍မနိုင်အောင်
များပြားလှသည်။ ထိုးခုတ်တိုက်ခိုက်ရင်း
မတရား မင်ပန်းအားကြီးရာမှ ငံထား
သော ပြုခါးသေထွက်ကျပြီး မြာသင့်မှန်
ကာ သေဆုံးသွားကြသည်။ သေသော်
အနန္တပစ္စည်း၊ ရန္တပစ္စည်းနတ်များ ဖြစ်
သွားကြသည်ဟု ဆိုကြသည်။

နန်းကြော့သျှင်

ထူးဆန်းသော စိတ်စွမ်းအင်

ဒေါက်တာဥမ္မာ

တစ်နေ့သောအချိန်တွင် ကျွန်မထံသို့ ဗေဒင်မေး
ဆိုသတ်တစ်ဦး ရောက်လာပါသည်။ ဗေဒင်မေးရင်း မိမိ၏
ထူးခြားဖြစ်စဉ်လေးများကိုလည်း ပြောရင်းပေါ့။ လူတို့တွင်
ထက္ကထာတွင် ကမ္ဘီကြက်ခြေပါသောသူများတွင် အထူး
သဖြင့် သူများထက်ထူးခြားသော အဖြစ်အပျက်မျိုး ကြုံရ
ထတ်သည်။ လူထူးလူဆန်းများဟု ခေါ်နိုင်သည်။ ထိုသူ
တို့တွင် မွေးရာပါ စိတ်စွမ်းအင်ကို ပိုင်ဆိုင်လာကြသည်။
သူတို့၏ အစွမ်းထက်မှုများသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မတူကြ
ဘဲ ဖြစ်စဉ်များလည်း မတူကြ။ သို့ရာတွင် သာမန်လူ
တို့နှင့် မဖြစ်ထွန်းနိုင်သော ဖြစ်စဉ်များကို ခံစားကြရသူများ
ဖြစ်သောကြောင့် လူထူးလူဆန်းစားရင်းထဲ ဝင်ကြပါသည်။

ယခု ကျွန်မထံရောက်လာသောသူမှာ အသက်
ငါးဆယ်ကျော်အရွယ် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သူမ
သည် ပုတီးစိပ်ခြင်းကို သေချာစွာပြုလုပ်သူဟု ဆိုပါသည်။
အဓိဋ္ဌာန် ရက်ကိုးဆယ်ပြည့်ဝင်သည်မှာ မကြာခဏဖြစ်
သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုအချိန်က အဓိဋ္ဌာန်များဝင်ပြီး
အောင်မြင်မှုလည်း ရခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ သူမ၏ဖြစ်စဉ်
များကို အောက်ပါအတိုင်း စိတ်ဝင်စားဖွယ် ပြောပြခဲ့သည်
ကို ကျွန်မက မှတ်တမ်းတင်ထားမိပြီး စာဖတ်ပရိသတ်
များကို တစ်ဆင့်ပြန်လည်ဖောက်သည်ချခြင်းသာ ဖြစ်၏။
သူမအသက် ၃၆ နှစ်အချိန်က ဖြစ်သည်။ ခင်ပွန်း
ဖြစ်သူနှင့်အတူ နယ်တွင်နေစဉ်က အဖြစ်အပျက်ဖြစ်သည်။

ခင်ပွန်းသည် အစိုးရဝန်ထမ်း အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သောကြောင့် နယ်လှည့်တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် ကာလကဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က သူမသည် ပုတီးစိပ်ရသည်ကို နေ့စဉ် မပျက်မကွက် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး လုပ်ဆောင်ခြင်းကြောင့် ထိရောက်မှုလည်းရှိသည်။ သူမနေထိုင်သော အိမ်တွင်ရှိသော အစောင့်အရှောက်များကိုလည်း အိပ်မက်ဖြင့် မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်က အစိုးရလိုင်းခန်းတွင်မနေဘဲ အပြင်တွင်သာ အိမ်ငှားနေထိုင်ခဲ့သည်။ လိုင်းခန်းတွင်မနေလိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုအိမ် သို့ပြောင်းပြီး တစ်လကျော်အချိန်တွင် အိပ်မက်မြင်မက်ပါသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် ပုဏ္ဏားကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်ထားသော အဘိုးကြီးတစ်ဦးကို တွေ့ရသည်။ အသားသည် လွန်စွာမည်းနက်နေသည်။ အောက်ပိုင်းတွင် အဖြူရောင်ပုဆိုးကို ဝတ်ထားသည်။ အပေါ်ပိုင်းတွင် ကိုယ်ဗလာနှင့်ဖြစ်သည်။ သူသည် ခြံအပြင်ဘက်မှာရပ်နေပြီး လက်ထဲတွင် နွားနို့ပုလင်းကို ကိုင်ထားသည်။ အိမ်နံရံတွင် ထိုသူ၏ပုံကို ချိတ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ နှာခေါင်းဝတွင် အလွန်မွှေးကြိုင်သော ရနံ့ကိုရနေသည်။ နှလုံးသားထဲထိ အေးမြသောရနံ့ဖြစ်သည်။ အပြင်တွင် ထိုသို့သော ရနံ့မျိုးကို မရှု့ရှိကံဖူးပါ။ မည်သည့်ရေမွှေးနံ့နှင့်မျှ မတူပါ။ ထိုအနံ့သည် အိပ်ရာမှ

နီးသည်အထိ နှာခေါင်းဝတွင် စွဲထင်လျက်ရှိနေသည်။ နောက်နေ့တွင် ပတ်ခန်းကျင်မှ အမျိုးသမီးများက ကျွန်မနှင့် ဈေးတွင်တွေ့သောအခါ ကျွန်မကို ဘာများထူးခြားသလဲဟု မေးကြသည်။ ကျွန်မက အိပ်မက်ထဲမှာ ထိုအိမ်ရှိ အစောင့်အရှောက်ကို တွေ့ရသည်ဟု ပြောမိသည်။ ထိုအခါမှ ထိုအမျိုးသမီးများက ကျွန်မကြောက်မည် စိုးသောကြောင့် ထိုအကြောင်းမပြောခဲ့ကြခြင်းဟု ဝန်ခံကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ညဘက်များတွင် ထိုအိမ်တွင် အဝတ်ဖြူနှင့်လူတစ်ဦး လျှောက်သွားနေတတ်သည်ကို မြင်ကြရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ကျွန်မကို မကြောက်ဘူးလားဟု မေးသောအခါ ကျွန်မက မကြောက်ကြောင်း ပြန်ပြောမိသည်။

ထိုအကြောင်းကို ခင်ပွန်းဖြစ်သူအား ပြောပြသောအခါ မင်းတော့ကြောင်နေပြီဟု ဆိုသောကြောင့် နောက်ပိုင်း ကျွန်မလည်း ထိုအကြောင်းကို စကားမစပ်မိတော့ပါ။ မကြာမီပင် ကျွန်မ အိပ်မက်မက်ပါသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် ချက်ဇာန်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဂဏန်းသုံးလုံးသည် ချက်ဇာန်ဖြစ်ကြောင်း အစပိုင်းတွင် မသိခဲ့ပါ။ ကျွန်မကိုယ်တိုင်လည်း ချိုထိုးရသည်ကို ဝါသနာမပါသောကြောင့် စိတ်လည်းမဝင်စားပါ။ ထို့ကြောင့် ချဲ့မထိုးဖြစ်ပါ။ သို့သော် အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှသူများ ချဲ့အကြောင်းပြောသံကြားသောအခါ ကျွန်မ အိပ်မက်ထဲက ဂဏန်းထွက်သွားကြောင်းသိရသော် အလွန်အံ့သြနေမိသည်။ နောက်ပိုင်းတွင်လည်း မကြာခဏ ချဲ့ဂဏန်းများ မက်ပါသည်။ ထိုအခါ ထိုဂဏန်းများကို ထိုးမည်ဟု စိတ်ကူးတိုင်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးနှင့် မထိုးဖြစ်ခြင်း၊ ထိုးပါကလည်း မိမိဂဏန်းကို မထိုးဖြစ်ဘဲ အခြားသူများပြောသော ဂဏန်းကိုသာ ထိုးဖြစ်သောကြောင့် မပေါက်ခြင်းများသာ ကြုံရပါသည်။ ကျွန်မခင်ပွန်းကို ပြောပြသောအခါ သူကလည်း မယုံသောကြောင့် မထိုးဖြစ်။ ကျွန်မ၏ကံသည် ပေးကားပေး၏။ မရသောကံ ဖြစ်နေသည်ကို သတိပြုမိလာသည်။

“မေမေ ...
သမီးအိပ်မက်တွေက
အရမ်းထူးဆန်းတာပဲ။
အိပ်မက်ထဲမှာမက်တဲ့
ဘုရားတွေဟာ
အပြင်မှာတကယ်ရှိပြီး
အိပ်မက်မက်ပြီးအတော်ကြာမှ
ပူးရတတ်တာကို
သမီးသတိထားမိတယ်”

သူမ ပြောသောစကားများကို ကျွန်မ ငြိမ်သက်စွာ နားတောင်နေမိသည်။ သူ၏ကံသည် ဆန်းကြယ်သည်။ စိတ်စွမ်းအားကောင်းသောသူဖြစ်သည်ကို သတိထားမိသည်။ ပုတီးစိပ်ခြင်းဖြင့် သမာဓိအားလည်း အလွန်ကောင်း

သည်ကို သတိပြုမိသည်။ ထို့ကြောင့် သူမ ပြောဆိုနေစဉ် နားထောင်ရင်း သူမ၏ ကံတရားကို စစ်ဆေးနေမိသည်။

ထိုအခါ ဆန်းတိုင်တွင် သူမ ပြောသောအကြောင်း ထရားများနှင့် တိုက်ဆိုင်သောအနေအထားကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုအခါ ဆန်းပညာအတွက် သုတေသနမှတ်တမ်းတစ်ခုကို ကျွန်မရရှိခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မဟောပြောသည်ထက် သူမက သူမအကြောင်းပြောသွားခြင်းက အမှန်ထရားများဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြလျက် ရှိပေသည်။ သာမန်လူတို့ကို ပြောပြလျှင် ထူးဆန်းသည်ဟု ဆိုလိုက်ခြင်းဖြင့် ပြီးဆုံးသွားပေမည်။ ကျွန်မကို ရင်ဖွင့်သောအခါ ထိုဖြစ်စဉ်နှင့် သူမ၏ ကံတရားကို တိုက်ဆိုင်နိုင်သောကြောင့် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော လက်တွေ့ဆန်းဟောကွက်ကို ကျွန်မက ရရှိသွားပါသည်။

ထိုဖြစ်စဉ်များကို ၁၉၉၉ ခုနှစ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုစဉ်က သူမ၏ ပြုလုပ်စားသည် ၂၀၀၀ ပြီးစားထဲတွင် ရှိသည်။ သက်ရောက်သည် အင်္ဂါသက်ရောက် ထွင်ရှိသည်။ သက်ရောက်တိုင်တွင် မွေးနံသည် ပြဋ္ဌာနတွင် ရှိသည်။ သူမ၏ နာမည်သည် သောကြာအစ စနေအဆုံး နာမည်ဖြစ်သောကြောင့် မွေးနံ ပြဋ္ဌာန၊ နာမည်ဖျား စနေသည် ထိပ်တွင်ရှိနေ၏။ နာမည်ရင်းတွင် ဗျာကပ်ပြီဟန်ရှိပြီး နာမည်ဖျားတွင် လာဘာကပ်ပြီဟန်ရှိသည်။ စနေဂြိုဟ်တွင် လာဘာကပ်သောကြောင့် နတ်များ၏ စောင့်ရှောက် ထူညီခြင်းခံရတတ်သည်။ သို့ရာတွင် နာမည်ရင်းနှင့် နာမည်ဖျားတွင် ဗျာနှင့် လာဘာကပ်ပြီဟန်များကြောင့် ကပ်ပြီဟန် ဆန့်ကျင်ဘက် ကြုံနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် ရလာသည်လာဘ်နှင့် လွှဲတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် နတ်များက အိပ်မက်ဖြင့် ချက်ထန်ပေးသော်လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိုးသောကြောင့် ပေးကားပေး၏။ မရဆိုသော ကံကို ကြုံတွေ့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကျွန်မက လက်တွေ့ဆန်းဟော တွတ်နှင့် သက်သေထုလိုက်နိုင်ပါသည်။

စိတ်စွမ်းအင် အဘယ်ကြောင့်ကောင်းရသနည်းဆိုသည်ကိုလည်း ကျွန်မက လေ့လာမိပါသည်။ သူမသည် ၁၀ ကြွင်း၊ သောကြာသမီး ဖြစ်သည်။ နာမည်သည် သောကြာအစ စနေအဆုံး နာမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နာမည် အထွန်းသို့ မှည့်ထားသော နာမည်ဖြစ်သည်။

အထွန်းဌာနတွင် စနေဂြိုဟ်ရှိပါသည်။ စနေသည် ကမ္ဘာဂြိုဟ်တစ်လုံးဖြစ်သည်။ နာမည်အဖျားသည် စနေဖြစ်ကာ စနေသည် အထွန်းဌာနတွင်ရှိခြင်း၊ လက္ခဏာတွင် ကမ္ဘာကြက်ခြေပါခြင်းတို့သည် မွေးရာပါ စိတ်စွမ်းအင် ထက် မြက်မှုကို ဖော်ပြနေပါသည်။ ထိုသူမျိုးသည် ယခုဘဝတွင် စိတ်စွမ်းအင်ကောင်းအောင် ပုတီးစိမ်ခြင်းကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် မှန်မှန်လုပ်ဆောင်ပါက စွမ်းအားထက်လျာကာ အနာဂတ်ကို ကြိုတင်သိမြင်နိုင်သော စွမ်းအင်ကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ထိုသူတို့သည် ထူးဆန်းသောအိပ်မက်များကို မက်တတ်ပြီး အိပ်မက်အတိုင်း အပြင်တွင်လည်း ကြုံတွေ့တတ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အမျိုးသမီးတွင် စိတ်စွမ်းအင်ရှိခြင်းမှာ ပညာရပ်နှင့် ကိုက်ညီသောကြောင့် မှန်ကန်သောစိတ်စွမ်းအားဟု ဆိုရပါမည်။ ထိုဖြစ်စဉ်ကို သေချာစွာမသိသူများက ကြောင်သွားပြီဟု ထင်တတ်ကြပါသည်။ ပညာရှင်များကမူ အစစ်နှင့် အတုကို ကောင်းစွာခွဲခြားသိမြင်နိုင်ပါသည်။ ထိုစဉ်ကာလက အလှူကြီးများလုပ်ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဘုရားထီးတင်ခြင်း၊ ဘုရားတည်ခြင်းများကို လုပ်ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများနှင့်လည်း ဆုံခဲ့ရသည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုစဉ်က ထူးခြားဖြစ်စဉ်ထဲတွင် အဘဘိုးမင်းခေါင်ထံမှ စိပ်ပုတီးတစ်ကုံးရခဲ့ခြင်းလည်း အပါအဝင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ပုတီးစိပ်ရင်း အဘပေးသော ပုတီးကို စိပ်ချင်စိတ်ပေါက်လာကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အဘဘိုးမင်းခေါင်နှင့် တူသောသူများကို ရှာဖွေခဲ့ကြောင်း ပြောပါသည်။ ရမည့်ရတော့ အဘဘိုးမင်းခေါင် နာမ်ကိန်းသော ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါးထံမှ ပုတီးကို ရခဲ့သည်ဟုဆိုပါသည်။ အဘဘိုးမင်းခေါင် ရှစ်တုတွင် ချိတ်ခွဲထားသော ပုတီးများစွာထဲမှ ပုတီးတစ်ကုံးကို ကျွန်မစိပ်ရန် ယူသွားရန်ပြောသောကြောင့် ဝမ်းသာအားရယူခဲ့ပါသည်ဟု ဆိုပါသည်။ မိမိစိတ်ထဲမှ တောင့်တလိုက်သောအရာကို အပြင်တွင် အမှန်တကယ် ရသောအခါ ဝမ်းသာဝိတ်ဖြစ်ရသည်မှာ ပြောပြနိုင်ဖွယ်ပင် မရှိဟု ဆိုပါသည်။ ဤသည်မှာလည်း သူမ၏ ထူးခြားဖြစ်စဉ်ထဲမှ တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်စွမ်းအင်ထက်မြက်သူ နောက်တစ်ဦးကိုလည်း

ဆက်လက်တင်ပြပါဦးမည်။ ထိုသူသည် မူလမဟာဘုတ်တွင် ၂ ကြွင်းသမားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အဓိပတိဖွားဖြစ်ကာ နာမည်သည် သန္တာဖြစ်သည်။ နာမည်အဖျားသည် စနေတွင်ဆုံးသည်။ စနေသည် ရာဇဌာနတွင် ရှိသည်။

သန္တာသည် ကျွန်မ၏သမီးကြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူမ၏စိတ်စွမ်းအင်ကို ကျွန်မက အနီးကပ်နေသောကြောင့် ပိုသတိထားမိသည်။

“မေမေ... သမီးအိပ်မက်တွေက အရမ်းထူးဆန်းတာပဲ။ အိပ်မက်ထဲမှာမက်တဲ့ ဘုရားတွေဟာ အပြင်မှာ တကယ်ရှိပြီး အိပ်မက်မက်ပြီး အတော်ကြာမှ ပူးရတတ်တာကို သမီးသတိထားမိတယ်”

ကျွန်မကို သမီးကြီးက ရင်ဖွင့်တတ်သည်။ သူမ စကားကြားသော် သူမ၏အိပ်မက်များသည် ရှေ့ပြေးနိမိတ်များ ဖြစ်နေသည်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ စနေအားကောင်းသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ စနေဂြိုဟ်သည် ဂမ္ဘီရဂြိုဟ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ နက်ရှိုင်းသော ပညာရပ်များနှင့်လည်း သက်ဆိုင်သည်။ စိတ်စွမ်းအားနှင့်လည်း သက်ဆိုင်သည်။ ရာဇဌာနသည် မိန်းကလေးများတွင် အားအပြည့်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကောင်းသောဌာနတွင် ရှိသော စနေသည် ကောင်းသောအာနိသင်ကို ဖြစ်စေပါသည်။

သမီးကြီးသည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြုတက္ကသိုလ်တွင် မဟာဝိဇ္ဇာတန်းကို တက်ရောက်နေသူဖြစ်သည်။ အထူးပြုဘာသာရပ်မှာ အဘိဓမ္မာဖြစ်သည်။ အဘိဓမ္မာသည် နက်ရှိုင်းသော ဘာသာဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်များကို နက်နဲစွာဖွင့်ဆိုသော ဘာသာရပ်လည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သမီးကြီးသည် မည်သည့်အရာကို လေ့လာသည်ဖြစ်စေ စနစ်တကျ စူးစိုက်ပြီး လေ့လာတတ်သည်။ ပါဠိများကို အနက်မသိလျှင် မဖတ်။ ဖတ်လျှင်လည်း အနက်သိအောင် ကြိုးစားသည်။ ထိုအချက်သည် စနေဂြိုဟ်၏ အားကောင်းမှုပင် ဖြစ်သည်။

စနေဂြိုဟ် အားကောင်းသူသည် စိတ်စွမ်းအားကောင်းသောကြောင့် အနာဂတ်ကိုလည်း ကြိုတင်သိမြင်နိုင်စွမ်းရှိသည်။ မွေးရာပါဂမ္ဘီရပညာကို ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်သူလည်းဖြစ်သည်။ ထိုသူတို့သည် နက်နဲသော ကျမ်းများကို ဖတ်ရှုလေ့ရှိပြီး နက်နဲသော အကြောင်းအရာ

များကိုလည်း တွေးတောဆင်ခြင်တတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သမီးကြီးသည် အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့အပြင်၊ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့လည်း ရသူဖြစ်သည်။ ထိုသူတို့သည် ဉာဏ်ပညာထက်မြက်ထူးချွန်ကြသူများ ဖြစ်၏။

“သမီး ဗေဒင်သင်ပါလား။ မေမေ သင်ပေးမယ်လေ”

ကျွန်မက သမီးကြီးအား တိုက်တွန်းမိသည်။ သမီးကြီးသာ ဗေဒင်သင်လျှင် အတော်ဆုံးဗေဒင်ဆရာ ဖြစ်လာမည်ဟုသိ၍ ဖြစ်သည်။ သူမကလည်း လိုလိုလားလားရှိသည်။ ထို့ကြောင့် မူလမဟာဘုတ်များအကြောင်းကို စတင်သင်ကြားပေးသည်။ ထိုအခါ သူမ၏ စနေစွမ်းအားသည် ပိုမိုပေါ်လွင်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ စနေအားကောင်းသူသည် အတွေးအခေါ်အားကောင်းသည်။ ဗေဒင်ပညာသည် တွေးတောဆင်ခြင်တတ်ပြီး ဆက်စပ်တွေးခေါ်ရသော ပညာရပ်ဖြစ်သည်။ အတွေးမှန်ပါက အပြောမှန်သည်။ အပြောမှန်လျှင် အလုပ်မှန်သည်။

သမီးကြီးသည် မူလမဟာဘုတ်ကို အတွေးဖြင့် နယ်ချဲ့တတ်သည်။ ထိုအခါ ကျွန်မက အကြွင်းတစ်ခုကို သင်ပြီးသည်နှင့် သမီးကြီးက ကျန်အကြွင်းများအကြောင်းကို တွေးတောဆင်ခြင်ဉာဏ်ဖြင့် ဆက်လက်ပြောကြားနိုင်သည်။ သာမန်လူတို့မတွေးသော အကြောင်းများကိုပင် ဆက်စပ်တွေးတောတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် မူလမဟာဘုတ်၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို ကျွန်မပင် သင်စရာမလိုဘဲ သူမ၏စိတ်စွမ်းအားဖြင့် သိနိုင်ကြောင်း ကျွန်မ ကောင်းစွာ နားလည်လာသည်။

သမီးကြီးကဲ့သို့ပင် အထွန်းဌာနတွင် စနေရှိသူများ၊ သိုက်ဌာနတွင် စနေရှိသူများ၊ ရာဇဌာနတွင် စနေရှိသူများသည် နာမည်များသည် ထိုဌာနများတွင် ရှိသူဖြစ်ပါက မွေးရာပါ စိတ်စွမ်းအင်ထက်မြက်သူများဖြစ်ကြောင်း လက်တွေ့လေ့လာချက်များအရ သိရှိခဲ့ပါသည်။

ဗေဒင်လေ့လာသူများအတွက် ဗဟုသုတအလို့ငှာ ရေးသားတင်ပြလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်

ဒေါက်တာဥက္က

လောကသားတို့၏ အမြင်ကို ဆန့်ကျင်ခြင်း

နတ်ထီးလှိုင်

စိတ်ပညာအားဖြင့် လူသားတို့၏သန္တာန်(စိတ်)၌ နက်ရှိုင်းစွာ အမြစ်တွယ်နေတတ်ခြင်း နှစ်မျိုးရှိ၏။ (၁) မိမိတို့ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုနှင့် (၂) မိမိကိုယ်ကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်း (ရှင်သန်နေမှု)တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

(၁) လောကလူသားတို့သည် မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန် (အကြောက်တရားဖြင့်) မှီခိုအားထားရာ 'ထာဝရဘုရား'(နတ်ဘုရား)ကို ဖန်ဆင်းလေ၏။ မိမိကိုယ်ကြီး ဘေးကင်းလုံခြုံသွားရန် ဖြစ်ပါသည်။

(၂) လောကလူသားတို့သည် မိမိကိုယ်ကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်း(ရှင်သန်နေရန်)အတွက် တပ်မက်တတ်သည့် တဏှာကြောင့် အစဉ်ထာဝရ ရှင်သန်နေမည့် 'မသေသည်သဘောရှိသော အတ္တာဓာတ်မျိုး ရှိ၏ဟူသော အယူအဆကို ကြံစည်စိတ်ကူးကြပါသည်။

လူသားတို့သည် မသိမှု = အဝိဇ္ဇာ၊ အားနည်းမှု၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ လိုချင်တပ်မက်ခြင်း တဏှာ တို့ကြောင့် မိမိကိုယ်ကို နှစ်သိမ့်နိုင်ရန် ဤအရာနှစ်မျိုးကို လိုအပ်နေပါ၏။

လူသားတို့၏ သန္တာန်(စိတ်)ထဲ၌ နက်ရှိုင်းစွာ အမြစ်တွယ်နေသောကြောင့် ၎င်းနှစ်မျိုးကို ဆန့်ကျင်သော(ဗုဒ္ဓ၏ တရား)မျိုးကို သူတို့က မကြားချင်၊ မသိချင် ဖြစ်ကြပေသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်များသည် ဤ 'မသိ၊ မိုက်မဲမှု၊ အားနည်းမှု၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ လိုချင်တပ်မက်မှု' များကို မထောက်ခံပါ။ ယင်းတို့ကို အမြစ်ရင်း၌ ထုခိုက်၊ ရိုက်ဖြတ်၊ နုတ်ထစ်ဖယ်ရှား ဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့် လူသားတို့အား ထိုးထွင်းသိမြင်မည့် အသိဉာဏ်ဖွင့်ပေးခြင်းကို ရည်ရွယ်ထားသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ 'အနတ္တတရား'တော်သည် လောကလူသားတို့၏ မသိမှု၊ ကိုယ်ကျိုးကြည့် တပ်မက်မှုတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ပါသည်။ ဤ 'အနတ္တ'(အစိုးမရခြင်း) လက္ခဏာ (သဘောတရား)များကို ဗုဒ္ဓသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဥတ္တရပရာ

ဒေရ်ပြည်နယ်၊ ဗာရာဏသီမြို့အနီးရှိ မိဂဒါဝန်ဥယျာဉ် (SARNATH) အရပ်တွင် ဟောကြားခဲ့ပါ၏။

ပြည်မသိ ဗာရာဏသီ

ဗာရာဏသီသည် ကာသိက၊ ကာသိနဂရ၊ ကာသိပုရ၊ ကာသိကေတုမတီ ဟူသော အမည်များဖြင့် ထင်ရှားခဲ့သည်။ ဂေါတမဗုဒ္ဓလက်ထက်တွင် ဗာရာဏသီ(Varanasi) အမည်ဖြင့် ကာသီ(Kashi) တိုင်း၌ ရာဇဌာနီ မင်းနေပြည်တော်ကြီး ဖြစ်လာ၏။ နောင်တွင်လတ္တံ့သော 'အရိမေတ္တယျ'ဗုဒ္ဓလက်ထက်တွင် 'ကေတုမတီ'ဟူသောအမည်ဖြင့် ဗာရာဏသီမြို့တွင် ဘုရားအလောင်းတော် ဖွားမြင်မည်ဟု ဗုဒ္ဓဝိသကျမ်း၌ ဖော်ပြထားသည်။

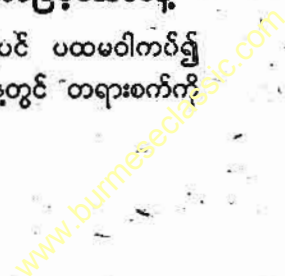
ဗာရာဏသီမြို့သည် စီးပွားရေးဗဟိုပြုရာ ဌာနကြီး ဖြစ်၍ သူဌေးကုန်သည်(သေဌာနသေဌီ)များ လာရောက်နေထိုင်ကြသော မြို့ကြီးဖြစ်ပါသည်။

ပါဠိဝိဇ္ဇကတ်တော်တွင် ဗာရာဏသီမြို့အကြောင်းကို များစွာဖော်ပြထားသည်။ ဇာတကကျမ်းများ၌လည်း ဗာရာဏသီအမည်ကို အကြိမ်ပေါင်း ၇၁၂ ခါ ဖော်ပြထား၏။

ရှေးခေတ် ဗာရာဏသီ မြေပုံပေါ်ရှိ နန်းတော် ၃၇၊ သင်္ဘောပုံစံများ၏ ပန်းပု၊ ပန်းချီ အနုစိတ်လက်ရာများကို စာပေနှင့် ပေါင်းစပ်ရောနှောကာ လေ့လာခြင်းအားဖြင့် ဗာရာဏသီမြို့သည် ဘီစီ ၃ ရာစုမှ အေဒီ ၇ ရာစု ထိုမှတစ်ဆင့် ၁၀ ရာစုတိုင်အောင် တည်ရှိခဲ့သည်။

ဆန့်ကျင်ဘက်အမြင်ကို ဟောပြောခဲ့သောနေ့

ဗုဒ္ဓသည် မိဂဒါဝန်တော၌ပင် ပထမဝါကပ်၍ သီတင်းသုံးခဲ့သည်။ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် တရားစကိကို

စတင်လည်ပတ်မည့် (ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထန) သုတ်တော် ဟောပြောပြီး နောက်နေ့များတွင်လည်း ၎င်းတရားကိုပင် အကျယ်အားဖြင့် ဆက်လက်ဟောပြောခဲ့သည်။

‘ဝပ္ပဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ၊ အဿဇိ’တို့ကို တစ်ရက်ခြားစီ ဟောပြော၍ သောတာပန်ဖြစ်သွားပြီး ‘ဟေတိကျွန်ုပ်ရဟန်းများသည် ဖြစ်စေ၏။ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၅ ရက်ကြာသပတေးနေ့တွင် ဗုဒ္ဓသည် ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်း ငါးပါးလုံးကို အနတ္တလက္ခဏသုတ်ကို ဟောပြောပြီး ရဟန္တာများ ဖြစ်သွားစေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်သည် ဝေသာနဋ္ဌိ ပထမဦးဆုံး ရဟန္တာများပေါ်ပေါက်စေသော ဆဘောတရား ဖြစ်၏။ ၎င်းနေရာတွင် ‘ဓမ္မေခ’စေတီကြီး ကျန်ရစ်တည်ရှိနေပါသည်။ ဓမ္မေခဆိုသည်မှာ ‘ဓမ္မမုခ’ဟူသော စာသားမှလာ၏။ တရားတည်းဟူသော နှုတ်ခံတွင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။ ဤစေတီနေရာ၌ အရိမေတ္ထယျဘုရား အလောင်းတော်အား များစွာပေးခဲ့သည် ဆိုကြ၏။

ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်ခြင်း

‘အနတ္တ’ (အလိုသို့ မလိုက်ပါခြင်း) တရားတော်နှင့် ပတ်သက်၍ အငြင်းပွားမှုသည် ‘အတ္တာ’ တည်ရှိမှုကို ငြင်းပယ်ခြင်းကြောင့် လွန်စွာကြောက်ရွံ့ စိုးရိမ်မှုပေါ်၌ အခြေခံခဲ့သည်။ လူသားတို့သည် မိမိတို့၏အသက်ဘဝများကို မကြာခဏ တပ်မက်မှု လွန်ကဲကြသောကြောင့် ‘သူတို့၏ အတွင်းသန္တာန်၌ အမြဲတည်ရှိသော အစဉ်ထာဝရရရှိသော တစ်စုံတစ်ရာရှိ၏’ ဟု ယုံကြည်လိုကြပါ၏။

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ရောက်လာ၍ ‘သူတို့ အစဉ်ထာဝရ ဆက်လက်ဖြစ်နိုင်၊ နေနိုင်ကြောင်း’ အတ္တာဓာတ် ကဲ့သို့သော အရာမျိုး၊ အမြဲတည်ရှိသော အရာမျိုး သူတို့၏ သန္တာန်ထဲ၌ ဘာတစ်ခုမျှ မရှိ ဟူ၍ ပြောလာလျှင် ကြားရသူများ ကြောက်လန့်သွားနိုင်ပါသည်။ သူတို့သည် ‘မိမိတို့အား ဘာ(ဘယ်အရာ)ဖြစ်လာမည်’ ဆိုတာကို သိလိုကြသည်။ ချုပ်ငြိမ်းသွားခြင်းကို ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ‘ဝစ္ဆဂေါတ္ထ ဝတ္ထ’ ၌ ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့မြင်ရသည့်အတိုင်း ဗုဒ္ဓသည် ဤအချက်(သဘော)ကို သိရှိခဲ့ပြီးပြီ။ ‘ဝစ္ဆဂေါတ္ထ’ သည် အခြားလူများစွာကဲ့သို့ပင် အနတ္တတရားတော်ကြောင့် ကြောက်လန့်ပြီး စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားခဲ့သည်။

‘ဝစ္ဆဂေါတ္ထ’ မည်သော ရဟန်းသည် တစ်ချိန်က ဗုဒ္ဓထံသွား၍ ‘အတ္တာရှိသလော’ ဟု မေး၏။ ဗုဒ္ဓသည် ပြန်မပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေခဲ့၏။ ထို့နောက် ‘ဝစ္ဆဂေါတ္ထ’ က ‘အတ္တာ မရှိသလော’ ဟု မေးပြန်သည်။ သို့သော် ဗုဒ္ဓက ဆိတ်ဆိတ်သာနေပြန်၏။ ‘ဝစ္ဆဂေါတ္ထ’ တွက်ခွာသွားပြီး နောက် ဗုဒ္ဓက အရှင်အာနန္ဒာအား “ဝစ္ဆဂေါတသည် ‘အတ္တာ’ အကြောင်း စဉ်းစားရာ၌ အလွန်စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားခဲ့၏”

(၁) “အတ္တာသည် တည်ရှိ၏” ဟု ဗုဒ္ဓက တုံ့ပြန်ခဲ့အံ့။ မိမိသဘောမတူသော ‘သဿတဒိဋ္ဌိ=အမြဲတည်ရှိ၏’ ဟူသော အယူကို ဟောကြားခြင်း ဖြစ်သွားမည်။

(၂) “အတ္တာသည် မတည်ရှိ” ဟု ဗုဒ္ဓက ပြောခဲ့ခြင်းအံ့။ ပုဂ္ဂိုလ်-သတ္တဝါတို့ စုတေ(သေ)သွားသော် လုံးဝပျက်စီး-ပျောက်သွားမည် = ဥစ္ဆေဒိဋ္ဌိကို ဟောသည်ဟု ‘ဝစ္ဆဂေါတ္ထ’ မှတ်သားနိုင်၏။ ဤဥစ္ဆေဒဝါဒသည် ‘ကံတရား’ တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေနေမှု၊ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးဖြစ်ပေါ်မှု သဘောတရားများကို ငြင်းပယ်သောကြောင့် ယင်းအယူကိုလည်း ဗုဒ္ဓက သဘောမတူချေ။

စင်စစ် ‘လူ-သတ္တဝါတို့သည် နောင်ဘဝ၌ ပဋိသန္ဓေစိတ်ဖြင့် ပြန်ဖြစ်ကြရ၏။ ယင်းပဋိသန္ဓေစိတ်သည် ယခင်အတိတ်ဘဝမှ ကူးပြောင်းလာသည် မဟုတ်သော်လည်း အတိတ်ဘဝများ၌ ပါဝင်သော ‘ကံ’ စသည့် အကြောင်းတရားတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည် တရားမျိုးသာဖြစ်၏။ မွေးဖွားလူသူတိုင်းသည် စုတေ(သေ)ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ထပ်တူညီသည်လည်းမဟုတ်၊ စုတေပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်မှ ကွဲပြားခြားနားစွာ မွေးဖွားလာသူလည်း မဟုတ်ပေ။ (နဝ စသော နဝ အညော) အရေးကြီးဆုံးဆိုရလျှင် ဗုဒ္ဓတရားတော်အရ မည်သည့်စိတ်ကူးယဉ် အတ္တာဓာတ်မျိုးမှ ‘တစ်ဘဝမှ အခြားနောက်တစ်ဘဝသို့’ ဆက်လက် ကူးပြောင်းဖြစ်သွားခြင်း မဟုတ်ပေ။

ဗုဒ္ဓသည် ‘ဝစ္ဆဂေါတ္ထ’ ၏ အသိဉာဏ်ရင့်ကျက်လာမည့် အချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့သည်။ ‘ဝစ္ဆဂေါတ’ သည် အသိဉာဏ်ရင့်အောင် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်မှုကြောင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တိုးတက်သွားပြီး ရဟန္တာဖြစ်သွားသော် အတ္တာရှိသလော၊ မရှိသလော ပြဿနာလည်း ငြိမ်းအေးသွား၏။

လိုရာဆွဲ အဓိပ္ပာယ်တလွဲကောက်ယူခြင်း

ဗုဒ္ဓသည် 'အတ္တာ'၏ တည်ရှိမှုကို အမှန်တကယ် ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ သို့သော် တချို့ပညာရှင်များက ဤသို့ တွေးတော မဆင်ခြင်မိကြကုန်။

ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်ထဲမှ 'ဟာကွက် ပျော့ကွက်'များ တို့ ရှာဖွေရန် ကြိုးစားကြပြီး 'ဗုဒ္ဓက အတ္တာကို အတည်ပြုခဲ့ သည်'ဟု ထည့်သွင်းရန် (ဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်သည်) ပညာ ရှင်များက ကြိုးစားခဲ့ကြပါသေးသည်။

'အာနန္ဒာကော၊ ကုမာရဓ္မာမိ' နှင့် 'အိုင်ဘီဟောနား' ချဉ်သော နှောင်းခေတ်ပညာရှင်နှစ်ဦးတို့သည် (၁) အမြင့် ခြတ်ဆုံးသော 'အတ္တာဓာတ်'ကို ဆိုလိုသည့် 'ဗြဟ္မာနံ=ဗြဟ္မာ (ဝါ) ဖန်ဆင်းရှင် ထာဝရဘုရား=နတ်ဘုရားဟုလည်း ခေါ် သော 'အ'အကြီးဖြင့် အတ္တာအကြီးစား၊ (၂) ပုဂ္ဂိုလ်= သတ္တဝါဆိုင်ရာ (အ)အငယ်ဖြင့် အတ္တာအငယ်စား၊ ဟူသော အတ္တာနှစ်မျိုးဆိုင်ရာ တရားကို ဟောကြားခဲ့ ကြောင်း သူတို့၏ စာအုပ်များ၌ ရေးသားခဲ့ကြ၏။

ဗုဒ္ဓသည် အနတ္တာအကြောင်း ဟောကြားသည့် အခါ ဤပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါဆိုင်ရာ 'အတ္တာ'(အငယ်စား)ကို သာ ငြင်းပယ်ခဲ့သည်ဟု သူတို့က ဆိုခဲ့ကြသည်။ ဤပညာ ရှင်တို့သည် မိမိတို့၏ အယူအဆများကို ပါဠိဝေါဟာရတို့ အား တလွဲအဓိပ္ပာယ် လိုရာဆွဲကောက်ယူမှုများအပေါ် အခြေခံကြသည်။ သူတို့သည် 'အတ္တာ'ဟူသော ပါဠိပုဒ်ကို တွေ့မြင်တိုင်း 'ယင်းအတ္တာပုဒ်သည် ထာဝရတည်ရှိသည့် 'အတ္တာဓာတ်'ကို ဆိုလိုသည်'ဟု ယူဆရန် ကြိုးစားကြ၏။

ပါဠိကျမ်းစာများထဲ၌ 'အတ္တာ'ပုဒ်ကို 'မိမိကိုယ်တိုင်၊ တွန့်ပိကိုယ်တိုင်'စသည်ကဲ့သို့ 'မိမိ'အနက်ဟော (Re- spective) နာမ်စားပုဒ်အဖြစ်သာ အသုံးပြုထားပါသည်။

(၁) ဤပညာရှင်တို့ ညွှန်ပြထောက်ထားသည့် စာပိုဒ်များအနက် တစ်ခုကို ဓမ္မပဒါဂါထာ ၁၆၀ တွင် တွေ့ရှိရ၏။ 'အတ္တာဟိ အတ္တနော နာထော'။ ယင်းစာ သားကို သူတို့က 'အတ္တာသည် အတ္တာ၏ ကိုးကွယ်အား ထားရာ အရှင်သခင်'ဟု ဘာသာပြန်ကြလေသည်။ 'ဆစ်လောကလုံးဆိုင်ရာ အကြီးစား အတ္တာသည် ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါဆိုင်ရာ 'အငယ်စားအတ္တာ'၏ အရှင်သခင်ဖြစ် ၏'ဟု ယင်းစာသားကဆိုလိုသည်ဟု ၎င်းတို့ကဆိုကြသည်။

အမှန်အားဖြင့် 'မိမိသည် မိမိ၏ ကိုးကွယ်အား ထားရာ အရှင်သခင်'ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ဟိန္ဒူဝါဒ၏ 'ထာဝရတည်ရှိသည့်' 'အတ္တာဓာတ်'ကို မဆိုလိုပါ။

'ကောဟိ နာထော ပရောသီယာ' အခြားအဘယ် သူသည် ကိုးကွယ်ရာ၊ အားထားရာ အရှင်သခင် ဖြစ်နိုင် အံ့နည်း။

ဤဒုတိယစာကြောင်းဖြင့် အတ္တာပုဒ်သည် 'အတ္တာ ဓာတ်'ကို မဆိုလိုကြောင်း ထင်ရှားလှ၏။

ဗုဒ္ဓက လူတို့အား ဓမ္မကို အားထုတ်ရာ၌ မိမိ ကိုယ်တိုင် မိမိတို့၏ အားထုတ်မှုအပေါ်၌ မှီခိုအားထား ကြရန် သူတစ်ပါးအပေါ်၌ မှီခို၊ အားမထားကြရန် တိုက် တွန်းထားပါသည်။

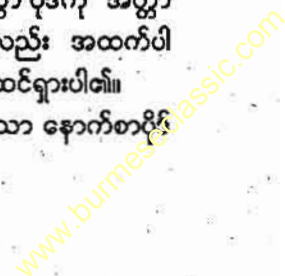
(၂) နောက်စာပိုဒ်မှာ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်ထဲမှ 'အတ္တဒီပါ ဝိဟာရထ၊ အတ္တသရဏ အနညသရဏ'ဖြစ် သည်။ ဤတွင်လည်း 'အတ္တာကို မိမိတို့၏ ကျွန်းအဖြစ်၊ မှီခိုရာအဖြစ်ပြုကြရန် ဗုဒ္ဓက ကျွန်ုပ်တို့အား သင်ပြနေ သည်'ဟု ၎င်းဆရာကြီးများက ဆိုကြပြန်၏။ အဓိပ္ပာယ် အမှန်ကား "မိမိ(သင်)တို့ကိုယ်ကို ကျွန်းအဖြစ် မှီခိုရာ အဖြစ်ထားရှိ၍ အခြားသူတစ်ပါးကို မှီခိုရာအဖြစ် မထားရှိ ဘဲ နေထိုင်ကြလော့'ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

နောက်စာကြောင်း၌ ဗုဒ္ဓက 'ဓမ္မဒီပါ ဝိဟာရထ ဓမ္မသရဏ အနညသရဏ' = ဓမ္မဟူသော ဗုဒ္ဓတရားတော် ကို ကျွန်းအဖြစ်၊ ဓမ္မကို မှီခိုရာအဖြစ်ထားရှိ၍ အခြား ဘယ်အရာကိုမျှ မှီခိုရာအဖြစ်မထားရှိဘဲ နေထိုင်ကြကုန် လော့ ဟူ၏။

ဗုဒ္ဓက ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော့မည်ဖြစ်၍ သူ့တပည့်များ ကို (ဗုဒ္ဓအပေါ်၌ပင်) မှီခိုခြင်းမပြုကြဘဲ မိမိတို့၏ ကြိုးစား အားထုတ်မှုအပေါ်၌ (ဗုဒ္ဓ၏)တရားအပေါ်၌သာ မှီခို အား ထားကြရန် ညွှန်ကြားထား၏။

ဗုဒ္ဓက ရဟန်းတို့အား ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ နှိတ်၊ ဓမ္မများ ကို အာရုံတင်ရှုမှတ်ခြင်း၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို မိမိတို့၏ မှီခိုရာ အားထားရာအဖြစ် ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြရန် တိုက် တွန်းခဲ့ပါသည်။ ထိုပညာရှင်တို့၏ 'အတ္တာ'ပုဒ်ကို 'အတ္တာ ဓာတ်'အဖြစ် (မှားယွင်း)ယူဆမှုသည်လည်း အထက်ပါ စာပိုဒ်နှင့် လုံးဝမသက်ဆိုင်ကြောင်း ထင်ရှားပါ၏။

(၃) မှားယွင်းသာသာပြန်ထားသော နောက်စာပိုဒ်

မှာ 'ဝိသုဒ္ဓိမဂ်'ကျမ်းပါ 'ဗုဒ္ဓတ္ထာ ... ဗုဒ္ဓါ'ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓ + အတ္ထာဟု အပုဒ်ခွဲယူကာ 'ဗုဒ္ဓသည် (အသိဉာဏ်) နိုးထသော အတ္ထာဓာတ်'ဟု မှားယွင်းစွာ ဘာသာပြန်ခဲ့ကြ၏။ ဗုဒ္ဓ+တ္ထ (ဘာဝိဒ္ဓိတ်နာမ်ပြုပစ္စည်း= S တွ) + အာ(ပံ-ဝိဘတ်)ဟုမှန်ကန်စွာ ပုဒ်ခွဲ၍ယူရမည်။ ဘာသာပြန်အမှန်ကား 'သူသည် သိဖွယ်တရားများကို သိသောကြောင့် (သဒ္ဓတ္ထ=မူရင်းအနက်အရ သိမြင်သောသူ၏ အဖြစ်ကြောင့်) ဗုဒ္ဓဖြစ်၏'ဟူ၍ ယူရမည်။

ပါဠိတော်၌ ဗုဒ္ဓက 'အတ္ထာ'ကို ငြင်းပယ်ထားချက်များစွာရှိ၏။ ဗုဒ္ဓသည် 'ယုံကြည်လက်ခံလျှင်၊ သောက=စိုးရိမ်ခြင်း၊ ပရိဒေဝ = ငိုကြွေးခြင်း၊ ဒုက္ခ = ဆင်းရဲခြင်း၊ ဒေါမနဿ = စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၊ ဥပါယာသ = ပြင်းစွာပူပန်ခြင်း'တို့ကို မဖြစ်စေသည့် 'အတ္ထာဝါဒ'မျိုးကို ငါဘုရားမြင်တော်မမူ'ဟု မိန့်ကြားခဲ့သည်။ 'အတ္ထာကိုဖြစ်စေ၊ အတ္ထာနှင့်ဆိုင်သည့် တစ်စုံတစ်ရာကိုဖြစ်စေ အမှန်မတွေ့ရှိနိုင်သောကြောင့် စကြဝဠာ=လောကကြီးသည် 'အတ္ထာ'ဖြစ်၏ဟု စိတ်ကူးယဉ်အယူအဆသည် လုံးဝဥသယုံ အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့ = မိုက်မဲမှုပင်မဟုတ်ပါလော'ဟုလည်း မိန့်ခဲ့ပေသည်။ 'အတ္ထာဝါဒ = ယုံကြည်မှု'သည် ဆင်းရဲဒုက္ခသို့ ပို့ဆောင်မည့် မှားယွင်းသောအယူ (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ)ဖြစ်ပေ၏။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ=မှားယွင်းသော အယူတို့သည် မကောင်းသော လိုချင်တောင့်တ-တပ်မက်မှုများနှင့် ပြုကျင့်မှုများကို ဖြစ်ပေါ်ရာအကြောင်းရင်းဖြစ်သောကြောင့် ယင်းတို့ကို ငြင်းပယ်ရမည်။

မဇ္ဈိမနိကာယ်သုတ် ၂၂ တွင် 'အတ္ထာဝါဒ'၌ ယုံကြည်မှုသည် (မိမိကိုယ်ကို နှစ်သက်တပ်မက်မှု ဖြစ်ပေါ်လာ၍) ကိုယ့်ကျိုးကြည့်မှုနှင့် မာန်ထောင်ပလွှားမှုကို ဖြစ်စေသော အယူအဆ အယူဝါဒသာလျှင် ဖြစ်၏ဟု ဆိုသည်။

'ဗြဟ္မာဇာလသုတ်'တွင် မှားယွင်းသော ယူဆတွေးတောမှု (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ)များအားလုံးကို ဗုဒ္ဓကရှင်းပြထားပြီးဖြစ်သည်။ ထိုအယူများအနက် တစ်ခုကား 'ထာဝရတည်ရှိနေသော အတ္ထာဓာတ်တစ်မျိုးရှိ၏'ဟူသော အယူဝါဒမှာ အမှားယွင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။

'အနတ္တာ' တရားတော်သည် 'ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအတွက် အလွန်အရေးပါပြီး သိနားလည်ဖို့ရန် အလွန်

အလွန်ခဲယဉ်းလှ၏။ ရုပ်နာမ်အစု အရာဝတ္ထုတို့၏ 'အနတ္တာ'သဘောကို သိရှိဖို့ရန် 'ဝိပဿီနာကမ္မဋ္ဌာန်း'ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ရမည်။

မတည်မြဲခြင်း၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်း၊ အလိုသို့မလိုက်ပါခြင်း (လက္ခဏာရေးသုံးပါး)တို့ကို မသိအောင် ဖုံးကွယ်ထားသော အောက်ပါအချက်များ ရှိနေကြ၏။

(၁) အစဉ်မပြတ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ် အစားထိုးမှုများက အနိစ္စသဘောကို ဖုံးကွယ်ထား၏။ ဗီးလျှံဖြစ်စဉ်ကို ဗွီဒီယိုရိုက်ပြီး အနေဆုံးနှုန်းဖြင့် ပြန်ကြည့်ရှုလျှင် မီးဖွားကလေးများတစ်ခုစီ တစ်ခုစီကို မြင်ရပြီး 'ဗီးလျှံ'ဟု မှောက်မှားခြင်းများ ပျောက်ကွယ်သွားမည်။

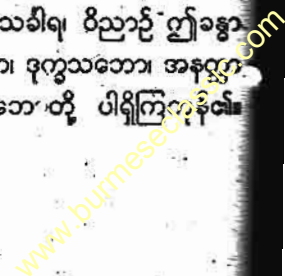
(၂) ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း၊ သွား (ဣရိယာပုတ်) အမျိုးမျိုးက ဒုက္ခသဘောကို ဖုံးကွယ်ထားပေးသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်စဉ်အတွင်း ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ မျိုးစုံကို နီးကပ်စွာ ကြည့်ရှု၍ ကျနုသေချာစွာ သိနိုင်မည်။

(၃) အရာဝတ္ထုတို့၏ ကျစ်လျစ်သိပ်သည်း အစိုင်အခဲဖြစ်နေမှုများက အနတ္တာသဘောလက္ခဏာကို ဖုံးကွယ်ထားကြ၏။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်စဉ် ကာလအတွင်း (ရုပ်နာမ်) သဘာဝတရားတို့သည် ဓာတ်များ၊ စွမ်းအားများဖြင့် ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားမှန်း (သမာဓိမှန်ဘီလူးဖြင့်) ထိုးထွင်းသိမြင်လျှင် ပူးကပ်ဆက်စပ်နေကြသောအတွင်း၌ မှီတွယ်နေကြသည့် ခိုင်ခံ့သော 'အတ္ထာဓာတ်'မျိုး မရှိကြောင်း ထင်လင်းစွာ သိမြင်လာနိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရုပ်နာမ်အစု အရာဝတ္ထုများကို မြဲနေရန် အလိုရှိကြ၏။ သို့သော် မမြဲသည့်အရာများကို မြဲအောင်ပြုရန် တန်ခိုးအာဏာမရှိကြပါ။ အရာဝတ္ထုများအပေါ်တွင် ထိန်းချုပ်နိုင်မှု၊ အစိုးရမှုမျိုးလည်း ကျွန်ုပ်တို့မှာ မရှိကြပါ။ သိမြင်အပ်သော 'နာမ်ရုပ်တရား'မှန်သမျှ၌ အတွင်းအနှစ်သာရ အတ္ထာဓာတ်ကို တစိုးတစစ်မျှ မတွေ့နိုင်ကြပါ။

အနတ္တလက္ခဏာ အကျဉ်းချုပ်

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ် ၎င်းခန္ဓာငါးပါး အားလုံးတွင် အနိစ္စသဘော၊ ဒုက္ခသဘော၊ အနတ္တသဘော (အတ္ထာမဟုတ်) သဘောတို့ ပါရှိကြတူနိမ့်။

ဥပမာ - ရုပ်တရားကို ကြည့်ကြည့်စို့။

(၁) ရုပ်တရားသည် 'အတ္တာ'မဟုတ်၊ ရုပ်တရားသည် 'အတ္တာ'ဖြစ်ခဲ့ငြားအံ့၊ ဤရုပ်တရားသည် နိဝိစက်ခြင်းကို ဖြစ်စေမည် မဟုတ်။ "ငါ၏ ရုပ်တရားသည် ဤသို့ ဖြစ်ပေစေ၊ ငါ၏ ရုပ်တရားသည် ဤသို့ မဖြစ်စေ ထင့်" ဟူ၍ (မိမိ၏) ရုပ်တရားအား ပြောဆို၍ ရနိုင်ရာ၏။

(၂) သို့ရာတွင် ရုပ်တရားသည် 'အတ္တာ'မဟုတ်သောကြောင့် ထိုရုပ်တရားသည် နိဝိစက်ခြင်းကို ဖြစ်စေပြီး "ငါ၏ ရုပ်တရားသည် ဤသို့ဖြစ်စေ၊ ငါ၏ ရုပ်တရားကို ဤသို့မဖြစ်စေနှင့်" ဟူ၍ (မိမိ၏) ရုပ်တရားအား မည်သူကမျှ အမိန့်ပေး မပြောဆိုနိုင်ချေ။

(၃) ရုပ်တရားသည် ဖြစ်ပေါ်လာပြီးနောက် ချုပ်ပျောက်တတ်သောကြောင့် မမြဲချေ။ မမြဲသောတရားသည် ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ချုပ်ပျောက်ခြင်းတို့က အမြဲနိဝိစက်အပ်သောကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်၏။

(၄) မမြဲသော၊ ဆင်းရဲသော၊ ပြောင်းလဲတတ်သော တရားအား "ဤတရားသည် (တဏှာဖြင့်) ငါ့ဟာ = ငါ့ဥစ္စာ ဖြစ်၏။ ဤတရားသည် (မာနဖြင့်) ငါ့ဖြစ်၏။ ဤတရားသည် (ဒိဋ္ဌိဖြင့်) ငါ၏ 'အတ္တာ'ဖြစ်၏" ဟူ၍ ရှုမြင်မှတ်ယူခြင်းငှာ မသင့်ချေ။

(၅) အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ရုပ်ဖြစ်စေ၊ ဝိသီသန္တာန်ရှိ-သူတစ်ပါးသန္တာန်ရှိ ရုပ်ဖြစ်စေ၊ ကြမ်းတမ်းသော-နူးညံ့သော-ရုပ်ဖြစ်စေ၊ ယုတ်ညံ့သော-မြင့်မြတ်သော ရုပ်ဖြစ်စေ၊ အဝေးရှိ-အနီးရှိ ရုပ်ဖြစ်စေ၊ ထိုရုပ်တရား ဟူသမျှ အလုံးစုံအား "ဤရုပ်တရားသည် ငါ့ဟာ = ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်၊ ဤရုပ်တရားသည် ငါမဟုတ်။ ဤရုပ်တရားသည် ငါ၏ 'အတ္တာ'မဟုတ်" ဟူ၍ မှန်ကန်သော (ဝိပဿနာ)ဉာဏ်ဖြင့် ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိမြင်မှတ်ယူသင့်၏။ အကြောင်းကား ထိုရုပ်တရားသည် ၎င်း၏ မမြဲသည့် သဘာဝနိယာမအရ အမြဲပြတ် ဖြစ်ပေါ်၊ ချုပ်ပျောက်တတ်ပြီး ၎င်း၏ အမြဲပြောင်းလဲနေသည့် (အစားထိုးနေသည့်) သဘာဝဖြစ်စဉ်များအပေါ်၌ မည်သို့မျှ ထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်းမရှိနိုင်သောကြောင့်တည်း။

ထိုနည်းအတိုင်းပင် အခြားသော ခန္ဓာ (ဝေဒနာ၊ အညှာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်) များကိုလည်း ကိုင်တွယ်ပြုမူ၍ အမြင်နားလည်နိုင်ရာ၏။

(၆) ဤကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ မထိန်းချုပ်နိုင်ကြသော 'ရုပ်တရား'၏ လက္ခဏာရေးသုံးပါးတို့ကို သိမြင်သော၊ တတ်သိနားလည်သော ပညာရှိသည်၊ သာဝကသည် 'နိဗ္ဗိန္ဒုတိ = ငြီးငွေ့သည်' ရုပ်တရားကို ငြီးငွေ့လာ၏။ ရုပ်တရား၌ ငြီးငွေ့လာသောကြောင့် သူသည် 'ဝိရစ္ဆတိ = သောတာပတ္တိမဂ်စိတ် ဖြစ်ပေါ်သည့်ခဏ၌ ထိုရုပ်ကို တပ်မက်ခြင်း = (တဏှာ)ကင်းဝေးသွား၏။ သူ၏ 'တဏှာ ချုပ်ပျောက်သွား၏။ တပ်မက်ခြင်းကင်းသွားသောကြောင့် သူသည် 'ဝိမုစ္ဆတိ' = ဝီလိစိတ်ဖြစ်ပေါ်သည်။ ခဏတွင် စိတ်၏ အညစ်အကြေး = ကိလေသာတရားတို့မှ လွတ်မြောက်သွား၏။

(၇) သူသည် ဤသို့ လွတ်မြောက်လေသော် "ငါသည် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်လေပြီ။ ငါ့အဖို့ ပဋိသန္ဓေနေရာမှသည် နောက်ထပ်မရှိတော့ပြီ။ ဤပဋိသန္ဓေသည် ငါ၏ နောက်ဆုံးပဋိသန္ဓေဖြစ်၏။ ငါသည် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးပြီ။ ငါသည် ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးပြီ။ ဤဘဝမှတစ်ပါး နောက်ဘဝ မရှိတော့ပြီ။ ငါ့မှာ နောက်ထပ် ပဋိသန္ဓေနေရာမှ မရှိတော့ပြီ" ဟူ၍ ပြန်လည် ဆင်ခြင်သိမြင်သည့်ဉာဏ်(ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏ်)သည် သူ၏ စိတ်၌ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

(၈) ဤအနတ္တလက္ခဏာတရားတော်ကို ဟောကြားပြီးသောအခါ ပဉ္စဝဂ္ဂီ-ရဟန်း ငါးပါးလုံး နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၏။ 'ပဉ္စဝဂ္ဂီ ရဟန်းတို့၏ စိတ်ဝယ် ခန္ဓာ ငါးပါး = ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို မတပ်မက်၊ မစွဲလမ်းတော့ဘဲ ကိလေသာတရားတို့မှ လွတ်မြောက်သွားကြလေ၏။ (ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာများ ဖြစ်သွားကြကုန်၏။)

လောက၌ အနတ္တာ - အတ္တာ မရှိ သဘောကို ဗုဒ္ဓသိပြီးမှ လိုက်လံသိရှိသူ ငါးပါးတို့သွားလေပြီး သန်းခုနစ်ထောင်သော လောကလူသားများအနက် ဤသို့ဆန့်ကျင်သော အမြင်ရှိသူ ဦးရေကို ဖော်ပြနိုင်ပါသလား။

နတ်ထီးလှိုင်
၀၉ ၄၂၀၀၀၉၅၁၁၁

မိဘပစ္စည်းအဆောင် သိဒ္ဓိကြီးအောင်

မော်တင်သိန်းတော်

မိုးတွင်းကြီးကာလ...။

မိုးတွေ အသံအမဲမျှရွာသွန်းနေသောတစ်နေ့ မွန်းလွဲပိုင်းအချိန်ခန့်၌ ဖုန်းမြည်လာ၍ စာရေးသူ ကဗျာကယာ အလုပ်အမြန်သွားကိုင်ကာ နားထောင်မိလိုက်ပါသည်။ တစ်ဖက်မှ "အဖေလား ကျွန်တော်ပါ။ သားပါ။ ခု ပြည်ကိုဝင်တော့မယ်အဖေ။ လမ်းမှာ ရုတ်တရက် ဘီးပေါက်နေလို့ စိတ်ညစ်နေရတယ်။ ဂျာလေးတော့ ကားကြံ့နဲ့ ဘီးသွားရှာနေတယ်။ ကားပေါ်မှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းအဖေရေ။ မေတ္တာပို့ပေးပါဦး။ လုပ်ပါဦး" ဟု အထက်မြန်မာပြည်ကို ဈေးရောင်းခရီးထွက်နေသော ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းဖြစ်သော အငယ်ဆုံး သားထံမှ ညည်းတွားသတင်းရှိလာသော အသံကို ကြားလိုက်ရ၍ စာရေးသူမှာ စိတ်မကောင်းလည်းဖြစ်၊ ကားပေါ်ဆီက ရောင်းရငွေတွေ၊ ကုန်ပစ္စည်းတွေနှင့် အဝေးပြေး လူပြတ်သူပြတ် တောလမ်းခရီး ပြည်လမ်းပေါ်ကြီးမှာ တစ်ဦးတည်း ရှိနေသော ဖုန်းဆက် အကြောင်းကြားလာသော အရေးပေါ်နေသော သားအတွက်လည်း အထူးတလည်မျှ စိုးရိမ်ပူပန်မိရတော့သည်။

ခုကွဲပဲ။ မိုးတွေကရွာနေ။ မတော်တဆ ကားသွားကားလာ၊ လူသွားလူလာတွေပြတ်နဲ့ တောလမ်းကြီးပေါ်မှာ မတော်တရော် မသူတော်တွေနဲ့ကြုံလို ကားပေါ်က သားဆီက ရောင်းရငွေတွေနဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေကို လမ်းကြိုဝင်လှ

သွားရင် အကျိုးနည်းတော့မယ်ဟု စာရေးသူသည် တွေးဆ၍ ထပ်ကာပူပန်ရင်ဖိုမိရင်း ရုတ်ခြည်း လျှပ်တစ်ပြက် ဖျတ်ခနဲ အကြံထုတ်လိုက်မိတာ "အေးသားရေ စိတ်မပူနဲ့။ အဖေ ဘုရားရှိခိုးပြီး အမြန်မေတ္တာပို့ပေးမယ်။ အဖေကြီးတွေကိုလည်း တိုင်တည်ပေးမယ်။ သားလည်း ဒီအတိုင်းထိုင်မနေနဲ့။ ဘုရားစာတွေရွတ်နေ။ ရောင်းရငွေတွေကိုလည်း သတိထား။ အရေးကြီးတာတစ်ခုပြောဦးမယ်။ မင်းကို အဖေပေးလိုက်တဲ့ အဖေ၊ အမေတို့ကိုယ်ပွားပစ္စည်း ကြွတ်ကလေး ထုတ်ဆွဲ၊ ဖြုတ်ပြီးကိုင်လို ကန်တော့ပြီး ဆုတောင်းတော့။ အရေးကြီးစာမယ်။ အဟုတ်လိုတယ်သား။ အမြန်လုပ်တော့" ဟု ပြည်အဝင် တောလမ်းမကြီးပေါ် မိုးသဲတွေကြားထဲမှာ ကားဘီးပေါက်၍ ရောင်းရငွေတွေနှင့် ကားအပြည့်ရောင်းကုန်တွေနှင့် ဖခင်ထံကို စိုးရိမ်ပူပန် ကြောက်ရွံ့စိတ်တွေနှင့် အပူတပြင်း အမောတကောဆိုသလို ဖုန်းနှင့်လှမ်းသတင်းပို့ အရေးပေါ် အကူအညီတောင်းလာသော သားဆီကို ကမန်းကတန်း အပူတပြင်းနှင့် အမြန်လှမ်းအကြံပေး။ သတိပေးမိလိုက်ပါသည်။ သားထံမှ ဖုန်းသံပြတ်သွားသော အခါ ဖုန်းကိုအမြန်ချလိုက်မိပြီး စာရေးသူသည် အိမ်ရှေ့ဘုရားရုပ်ပွားတော်များအား ဆီမီးများ၊ သောက်တော်ရေများကပ်ကာ ဝတ်ပြုရှိခိုးပြီး သားကို ကဗျာကယာ မေတ္တာများပို့ကာ ဆု

တောင်းသည်။ ထွက်ရပ်လမ်း အဖေကြီးများကိုလည်း ဆီမီးများ၊ သောက်တော်ရေများ ပူဇော်ကာ တိုင်တည်သည်။ အိမ်ရှိ ချိတ်ထားသော သားဖြစ်သူ၏ဓာတ်ပုံကိုလည်း ကြည့်ရှုကာ ဘုရားစာတွေရွတ်ပြီး မေတ္တာပို့ပေးရင်း ဘက်စုံအမျိုးမျိုး ရှုထောင့်အမြင်အတွေးပေါင်းစုံတို့နှင့် ထိုင်ကာ သားဖြစ်သူနှင့် ဘီးပေါက်ကားမောင်းနေသော သူတို့နှစ်ဦးတို့၏ ကားအတွက် စိုးရိမ်ပူပန် တုန်လှုပ်နေမိပါသည်။ နာရီဝက်ခန့် အကြာခန့်တွင်တော့ ဖုန်းသံကြား၍ အမြန်အဆန် အပြေးကလေးသွားကိုင်ကာ စိုးရိမ်တကြီးနှင့် နားထောင်စူးစိုက်လေရာ သားထံမှဆက်လာသော ဖုန်းဖြစ်၍ -

"အဖေရေ သားပါ။ အိုကေသွားပြီ။ ဂျာလေးလည်း ဘီးရလာတယ်။ ကားဘီးလည်း လဲပြီပြီ။ ဒီမှာ မိုးလည်း တိတ်လို သားဘို့ကား ဆက်ထွက်တော့မယ်။ ဪ... ပြောရဦးမယ်အဖေရေ အဖေတို့ပစ္စည်းကို သား မေ့နေ။ သတိလွတ်နေတာ။ အဖေလှမ်းသတိပေးမှ လည်ပင်းကဆွဲဖြုတ်ပြီး ကိုင်တွယ်လို အမြန်ကန်တော့။ တိုင်တည်ဆုတောင်းရတယ်။ ငွေတွေ၊ ပစ္စည်းတွေလည်း တစ်ခုမှ ဘာမျှမဖြစ်ဘူး။ ကျေးဇူးပါအဖေ။ ပြည်ဝင်ပြီးတာနဲ့ ထပ်ဆက်ပါဦးမယ်။ အမေ့ကိုလည်း ပြောလိုက်ဦးနော်" ဟူသော သတင်းကောင်းကို ဆုရေးသူကြားရတော့မှ စိတ်အေး ရင်

www.burmeseclassic.com

အထိရပါတော့သည်။ ဆရာ၊ ကျေးဇူး
 ရှိတိုင်း ဩဝါဒစရိယလည်းဖြစ်၊ ဂန္ထီရ
 အထိလည်းဝင်ရာ မိဘတို့၏ ကိုယ်ပွား
 ပစ္စည်း လက်ဖွဲ့အဆောင်၏ အကျိုးစွမ်း
 အား အာနိသင်နှင့်ဆိုင်ရာများကို ပြန်
 စဉ်၍ သိမြင်ခံစားမိရပြန်ပါတော့
 သည်။ နိဝဏ္ဏေတော့ပြန်ပါတော့သည်။
 အထူးကျေးဇူးများကို အမှန်တကယ်
 အားပေးတတ်သော မိဘနှစ်ပါး၏ ခန္ဓာ
 ကိုယ်ပွား အဆောင်လက်ဖွဲ့ပစ္စည်း
 အကြောင်းကို စာရေးသူအနေနှင့် မိခင်
 အဖ ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းမှ လွန်ခဲ့သော
 နှစ်အတန်ကြာခန့်က တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်
 သည်။ ယခုအခါ တစ်ဖန် အခွင့်သင့်
 ရှိသည့်အခါ အမှတ်ရလာပြန်၍ ထပ်မံ
 တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စမ်းသပ်၍
 အောင်ကြည့်ကြပါရန်လည်း လေးမြတ်
 ရှိစွာ အကြံပြုအပ်ပါသည်။

မိဘနှစ်ပါး၏ ခန္ဓာကိုယ်ပွား
 အဆောင်လက်ဖွဲ့ပစ္စည်း ဆိုသည်မှာ
 အမျိုးမျိုးမိဘနှစ်ပါးစလုံးတို့၏ ဆံပင်၊
 အထိသည်။ 'ကျွတ်ပြီးသော သွား။
 အစတ်စ (စတီသဘောမျိုး ဖြတ်စ
 အလေး) လေးမျိုးအနည်းငယ်တို့ကို
 အစာအား ခွင့်ပန်တောင်းခံကန်တော့
 ၍ ကြောက်လေးတစ်ခုထဲတွင် ထည့်လို
 အပြီး အဆောင်လက်ဖွဲ့ ခမည်းပစ္စည်း
 ပြန်ပစ္စည်းအဖြစ် ဆောင်သရသော
 အဆောင်ပစ္စည်းဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူအနေနှင့် ယင်းအဆောင်
 ပစ္စည်းကို သဘောသားများ ပြည်တွင်း
 ဖြစ်စေ ခရီးခရီးကြမ်း သွားတတ်ရ
 သော စာစွန့်တစား လုပ်ကိုင်အသက်
 ရှာသူများ လက်နက်ကိုင်ဝန်ထမ်း
 အဆောင်ပေါ်တောတွင်း ရေကြောင်း
 အန္တရာယ်နှင့်နီးသော အရပ်

ဒေသသို့ သွားရောက်လုပ်ကိုင်ရာသူများ
 ကျန်းမာရေးချို့တဲ့သူများ တူးဖော်ရေး
 သမားများတို့ကို အကြံပြုလေ့ ပေးလေ့
 ရှိခဲ့ပါသည်။ အချို့ သားပျို သမီးပျို
 ကလေးတို့ကိုလည်း ပေးလေ့ရှိခဲ့ပါသည်။
 ယင်းအဆောင်ကြောင့် ပြည်သို့ ခရီး
 သွားစဉ် လမ်းခရီးတွင် ကားဘီးပေါက်၍
 အခက်အခဲများတွေ့နေရစဉ် သတိရပြီး
 မိဘပစ္စည်းအဆောင်ကို ကိုင်တွယ်ကန်
 တော့ စိတ်ညွတ်ဆုတောင်း၍ အရေး
 ပေါ် အခက်အခဲများကို လွယ်ကင်းခဲ့ရ
 သော စာရေးသူ၏ သားငယ်လေးကဲ့
 သို့ပင် ဘေးအန္တရာယ်မှတို့မှ ကင်းလွတ်
 ဝေးကွာခဲ့ရသော ထိုပစ္စည်းကိုဆောင်
 သကြသည့် ယခင် အဆောင်ရှင်တို့
 အသီးသီး အသကတို့ကလည်း ယင်း
 မိဘပစ္စည်းအဆောင်၏ ထူးကဲ၊ ထက်
 မြတ်၊ စူးရှအသုံးဝင်မှုများကို တလေး
 တစားနှင့် အနန္တမျှ ရင်ဖွင့်ပြောပြ အသိ
 ပေး၍မဆုံးပင် ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

ဩဝါဒများ ဆောင်သကြသူတို့၏
 ဖောက်သည်ချ သတင်းပါးသူများနှင့်
 ကိုယ်တွေ့များအရ တင်ပြပါ မိဘတို့
 ၏ခန္ဓာကိုယ်ပွား အဆောင်လက်ဖွဲ့
 ပစ္စည်းကို ဗုဒ္ဓနုဿတီ တရားတာဝန်
 ကျင့်စဉ်များနှင့်အတူ အံဝင်တိုက်ဆိုင်
 မှုရှိကြပါက စမ်းသပ်၍ ဆောင်သအသုံး
 ပြုကြည့်ကြပါရန် ဂီရဝစေတနာမွန်များ
 နှင့် ထပ်မံ၍တင်ပြအကြံပြုအပ်ပါသည်။

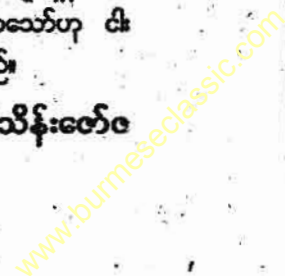
၂။ လူမှုရေးလုပ်ငန်း ပညာရေး
 ကံဇာတာ၊ လာဘ်လာဘ အားလုံးတို့
 အတွက် အထူးအကျိုးပေးသော မွန်
 မြတ်သော အဆောင်မွန်ဖြစ်ပါသည်။
 အကြံပြုချက်များ

(၁) မိဘနှစ်ပါးတို့၏ ဆံပင်၊
 လက်သည်း၊ ကျွတ်ပြီးသွား၊ အကျိုးစ

သည်တို့ကို အနည်းငယ်စီ စတီသဘော
 အဖြစ် မိဘနှစ်ပါးတို့၏ ပွေးနေ့များတွင်
 သာ တောင်းခံရယူရန်။ (၂) အဆောင်
 အဖြစ် မိမိပွေးနေမှ စတင်၍ ဆောင်
 သရန်။ (၃) သွားမရှိပါက ကျန်ဆံပင်၊
 လက်သည်း (လက်မနှစ်ဖက်တို့၏
 လက်မလက်သည်းများကိုသာ) အကျိုး
 စသုံးမျိုးတို့သာ စုစည်းဆောင်သရန်
 (ခြေမခြေသည်းများလည်း ထည့်နိုင်ပါ
 သည်။) (၄) ရွှေကြွတ်၊ ငွေကြွတ်တွင်း
 ထဲတို့၌ ထည့်လိုထည့်သွင်း၍ ဆွဲကြိး
 နှင့်တွဲ၍ဖြစ်စေ၊ ခေါင်းအုံးထဲ၌ဖြစ်စေ၊
 တတာဘူးထဲ၌ဖြစ်စေ သင့်လျော်အဆင်
 ပြေသာထို အဆောင်ကို ထားရှိဆောင်
 သနိုင်ပါသည်။ (၅) အဝေးမြေ ကမ္ဘာ
 ခြား ပြည်ပများ နယ်များ ရပ်ခြာသွား
 ရသူ နေထိုင်ရာသူများဖြစ်ရာ အဆောင်
 ရှင်များတို့အနေနှင့် နေ့စဉ်နံနက်တိုင်း
 ဘုရားဝတ်ပြုပြီးက တစ်ပါတည်း တစ်
 လက်စတည်းဆိုသလို ယင်းမိဘခန္ဓာ
 ကိုယ်ပွား အဆောင်ကြွတ်ကို ကိုင်
 တွယ်ဖွင့်လှစ်၍ မိဘနှစ်ပါးကို လှမ်း
 ကန်တော့ပြီး မေတ္တာရှိ၍ ဆုမွန်ကောင်း
 များတောင်းသော နိစ္စဓုတ စရထအကျင့်
 တစ်ရပ်ကို လုပ်ဆောင်ကြရန် (တစ်နေ့
 တစ်ကြိမ်မှန်မှန်) မဖြစ်မနေလုပ်က
 အလွန်အထူးမျှ အကျိုးရှိပါသည်။

ကိုယ်တွေ့မှတ်ချက်
 အဆောင်ကြွတ်ကို ကိုင်တွယ်၍
 အနန္တော အနန္တငါးပါးဝင် ဂုဏ်တော်
 မြေခိုးကျော်၊ ကော်ရော်ရှိကျိုး ရှိခိုးပါ၏။
 ဘေးရန်ဟူသမျှ ဝေးစေသော်ဟု ငါး
 ကြိမ်မျှ ရွတ်ပွားရပါသည်။

မော်တင်သိန်းဖော်စ

ပြန်လွင်းပြန် ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ

လှ တိုး : (စိတ်ပညာ)

အံ့ဖွယ်ကိုယ်တွေ့ဝိညာဉ်များ

ရှေးပဝေသထိကစ၍ ယနေ့အထိ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ တိုင်းပြည်များတိုင်း လိုလို၌ သေပြီးသောသူများကို တစ်ခါတစ်ရံတွင် မြင်ဖူးသည်ဆိုသော လူအတော်များများ ရှိကြ၏။

၁၈၉၀ ပြည့်နှစ်က ဗြိတိသျှစိတ်ဝိညာဉ်သုတေသနအသင်းသည် အသင်းကိုယ်စားလှယ်များကို စေလွှတ်၍ အာရုံထင်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး အတော်ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် စူးစမ်းလေ့လာခဲ့ဖူး၏။ အသင်းက မေးပြီးသော လူပေါင်း ၁၇၀၀၀ ရှိသည့်အနက် လူ ၂၂၇၂ ယောက်က အာရုံထင်ခြင်းရှိခဲ့ဖူးကြောင်း ဖြေဆိုကြ၏။ ၎င်းတို့ထဲမှ ဖြေဆိုပုံ မရေရာ မသေချာသော လူများကို ပယ်လိုက်၍ လူ ၁၆၈၄ ဦး ကျန်ရှိ၏။ သို့ဖြင့် သုတေသနအသင်းက မေးမြန်းစုံစမ်းသော လူများတွင် အရက်သောက်ခြင်း၊ ဖျားနာခြင်းကြောင့် မဟုတ်ဘဲ အလိုလို အာရုံထင်ဖူးသော သူများမှာ တစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းနီးပါးမျှ ရှိ၏။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၌ အခြားသုတေသနအဖွဲ့တစ်ခုက အလားတူစုံစမ်းကြည့်ရာ

အသေအချာ အာရုံထင်ဖူးသောသူများမှာ ၁၄ ရာခိုင်နှုန်းမျှရှိကြောင်းတွေ့ရ၏။

ပတ္တမြားခင်၏ ကိုယ်တွေ့

ပတ္တမြားခင်အမည်ခံ ကလောင်ရှင်အမျိုးသမီးတစ်ဦးက အမှန်တကယ်ဖြစ်ပျက်တွေ့ကြုံခဲ့သည့် သူ့ကိုယ်တွေ့ကို ရေးသားဖော်ပြခဲ့ဖူးလေသည်။

ပတ္တမြားခင်တို့၏ မိသားစုသည် ကျယ်ဝန်းသော အိမ်ကြီးတစ်လုံးသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြစဉ်က ဖြစ်သည်။ ပတ္တမြားခင်၏မိခင်က ညအချိန်တွင် ကုလားလေးတစ်ယောက်က သူ့အား မကြာခဏ လာရောက်နှောင့်ယှက်သည်ဟုပြောရာ မိခင်ကြီးသည် လူကြီးဖြစ်၍ စိတ်မူမမှန်မှုကြောင့် ထင်မြင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်နေကြ၏။

တစ်ညတွင်ကား ပတ္တမြားခင်၏ ခင်ပွန်းကိုယ်တိုင်ပင် ကုလားလေးကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရသဖြင့် လိုက်လံဖမ်းဆီးရာ မခံဘဲ ပျောက်သွားလေသည်။

ပတ္တမြားခင် ကိုယ်တိုင်ကား မျက်စိဖြင့်တပ်အပ် ကုလားကလေးကို မမြင်

ရသော်လည်း တစ်ညတွင် မှန်ထည့်ထားသည့် သံဘူးများဖွင့်သံ ကြားရသဖြင့် ကြည့်ရာ ဖွင့်သူကိုမမြင်ရသော်လည်း သံဘူးအဖုံးမှာ လူဖွင့်သကဲ့သို့ အလိုလိုဖွင့်သွားသည်ကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့နေထိုင်လျက်ရှိသော အိမ်ကြီးအကြောင်းကို မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်ကြသည်။

ဤအိမ်ကြီးတွင် ဗထမပိုင်ရှင်နေစဉ်က ၁၂ နှစ်အရွယ် ကုလားကလေးမှာလည်း အိမ်သူအိမ်သားသဖွယ် ဤအိမ်ကြီးတွင် ဝင်ထွက်သွားလာနေထိုင်ခဲ့သည်။ မကြာမီ ထိုကုလားကလေး သေဆုံးသွားသည်။

ပတ္တမြားခင်၏မိခင်နှင့် ခင်ပွန်းတို့ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့ရသော ကုလားကလေး၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်နှင့် မကြာမီက ကွယ်လွန်သွားသော ကုလားကလေး၏ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ထပ်တူထပ်မျှ တူညီနေလေသည်။

ကိုယ်ထင်ပြုသော အပေ

ကျွန်ုပ်၏မိခင်သည် ၁၉၅၂ အောက်တိုဘာလတွင် ကွယ်လွန်သွား

၏ ထို့နောက် နှစ်လအကြာ ဒီဇင်ဘာ
ထဲတွင် စာဆိုတော်နေ့ အခမ်းအနား
တို့၌ တက်ရောက်လာပြောရန်အတွက်
မှောင်ခို ကျောက်မဲ၊ သီပေါ၊ လားရှိုး
ဦးရာသို့ သွားရောက်ပြီးနောက် လားရှိုး
ဦးတွင် အမေအကြောင်းကိုပင် "အမေ"
ဟူသောခေါင်းစဉ်ဖြင့် စာအုပ်ရေးနေ၏။

တစ်ညတွင် ကျွန်တော်အိပ်တော့
မည်ဟု အိပ်ရာဝင်ရာ အိပ်တစ်ဝက်နီး
တစ်ဝက်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွား၏။
အိပ်မက်မက်အောင် အိပ်ပျော်ခြင်း
ထည်းမဟုတ်။ နီးနေခြင်းလည်းမမည်။
နီးခြင်းနှင့် အိပ်မက်မက်ခြင်း၏ ကြား
ထားလဟု ခေါ်နိုင်၏။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်
အတိုင်း လားရှိုးမြို့၌ ညအချိန်တွင်
ကျွန်ုပ်အိပ်ရာဝင်ရာ အမေသည် ကျွန်ုပ်
အိပ်နေသည့် ခုတင်အနီး၌ လာရပ်၏။

ကျွန်ုပ် မျက်စိမိတ်ထားသော်
ထည်း အမေရုပ်သွင်ကို ထင်ထင်ရှား
ရှား မြင်နေရသည်။ အမေ၏ ရုပ်
သဏ္ဍာန်မှာ မကွယ်လွန်မီက ရုပ်မျိုး
မဟုတ်။ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ရေခဲတိုက်
ထဲတွင်ထားရသည့်အခါက ရုပ်သွင်မျိုး
ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် မျက်ခနဲ မျက်စိဖွင့်
ကြည့်လိုက်မိ၏။ သို့သော် အမေကို
တွေ့ရတော့ပေ။ ဝိညာဉ်ဘဝမှ အမေ
ဆို ဟုတ်မျက်စိဖြင့်မြင်နိုင်။ အိပ်၍
ပျော်တပျော်ကာလတွင်သာ မြင်နိုင်
ထေတော့သည်။

အဖြစ်ထူးတစ်ရပ်
မှတ်ယူကမ္ဘာစစ်ဖြစ်စေ အချိန်က

ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဦးတစ်ဦးရောက်
သွားကာ အိပ်တစ်အိပ်တွင် တည်းခိုနေ
ထိုင်လေသည်။

ညအချိန်၌ ကျွန်ုပ်သည် အိမ်ဦး
ခန်းတွင်အိပ်ရ၏။ အိပ်၍မပျော်တပျော်
အချိန်တွင် အိပ်၏အတွင်းခန်းထဲမှ
မိန်းမပျိုကလေးတစ်ယောက် ထွက်လာ
သည်ကို ကျွန်ုပ်မြင်ရ၏။

ထိုမိန်းမပျိုကလေးသည် ကျွန်ုပ်
အိပ်နေသည့်အနီးတွင်ထိုင်ပြီး ကျွန်ုပ်၏
ပခုံးကိုသိုင်းဖက်ကာ မထူလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်
မှာ ထိုင်လျက်ဖြစ်သွားရသည်။ ထိုအခါ
တွင်မှ ကျွန်ုပ်မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ
မိန်းမပျိုကလေးကို မမြင်ရတော့ချေ။

နောက်တစ်နေ့တွင် အိမ်နီးချင်း
များအား အကျိုးအကြောင်းပြောပြ မေး
စမ်းကြည့်ရာ ဤအိပ်တွင် လွန်ခဲ့သော
တစ်လခန့်က မိန်းမပျိုကလေးတစ်
ယောက် ပလိပ်ရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်
ပူးကြောင်း ပြောပြ၏။ ထိုမိန်းမပျို
ကလေး၏ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်ကို မေး
ကြည့်ရာ ကျွန်ုပ်မြင်တွေ့လိုက်ရသည့်
မိန်းမကလေး၏ ပုံပန်းမျိုးကိုပင် ပြောပြ
ကြသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အဖြစ်ထူးနှစ်
ရပ်ကြုံသူမှာ စာရေးဆရာကြီး ဦးရန်
အောင် (အသက် ၈၈ နှစ်) ဖြစ်ပါသည်။

တစ္ဆေခြောက်သောအိမ်ကြီးမှာလာ
ပင်ပန်းနွမ်းလျှော့သော ခရီးရက်ရှည်
သွား ခရီးသည်များအနေနှင့် မက်ဆာ
ဆူးဆက်ပြည်နယ်၊ နတ်ချက်မြို့ကလေး
ရှိ "ကင်း" အမည်ရှိ စားသောက်ဆိုင်

နှင့်တည်းခိုခန်းသို့ ခရီးတစ်ထောက်နား
ဝင်ရောက်ညအိပ် တည်းခိုလေ့ရှိကြ
သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ ပင်ကြာခဲ့ပြီဟု
ဆိုသည်။

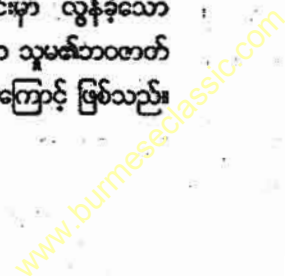
အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်သော လေး
ထပ်အဆောက်အဦးလေးမှာ တည်းခို
ခန်းအဆင့်ထက်သာလွန်၍ နေရာသီ
အပန်းဖြေစခန်းမျှ နေချင်စဖွယ်ကောင်း
လှသည်။ သက်သောင့်သက်သာရှိသော
အိပ်ခန်းများထားပေးသည်။

သို့သော် ညအိပ်ခရီးသည်များ
စွာမှာ "မယ်ဒလင်း" ဟူသော တစ္ဆေမ၏
ခြောက်လှန်မှုကြောင့် ကောင်းကောင်း
မအိပ်ကြရပေ။ ဧည့်သည်များက တည်း
ခိုခန်းပိုင်ရှင် "ရွှန်ဝီတာဆင်" ကို
အကြောင်းကြားကြသည်။

ခြောက်ပုံ ခြောက်နည်းများမှာ

ဧည့်သည်များ အိပ်နေစဉ် ရေနှင့်
ဖျန်းခြင်း၊ ချမ်းရွှေအညများမှာ ခြုံထား
သည့်စောင်များ ဆွဲလှန်ပစ်ခြင်း၊ ဧည့်
သည်များ၏ ပစ္စည်းများကို ပုဂံပြောင်း
သည့်ရွှေပြုလုပ်ထားခြင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ
ပုဂံထားခြင်း၊ လိုက်တမ်းပြေးတမ်း
ကစားသည့်ပုံစံမျိုးဖြင့် လမ်းလျှောက်နေ
စဉ် နောက်မှ ပခုံးလိုက်ပုတ်တတ်ခြင်း
စသည့် အန္တရာယ်မပေးတတ်သော ကျီ
စယ်သလိုနောက်သလို ခြောက်လှန်ပုံ
မျိုးဖြစ်သည်။

"မယ်ဒလင်း" ဤသို့ တစ္ဆေအဖြစ်
မကျွတ်ဘဲ ရှိနေခြင်းမှာ လွန်ခဲ့သော
နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ ခန့်က သူမ၏ဘဝဇာတ်
သိမ်းမကောင်းခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

၁၇၇၉ ခုနှစ်က ဤတည်းခိုခန်း
၌ မူလပိုင်ရှင်များဖြစ်ကြသော "မစ္စတာ
နှင့် မစ္စကင်း" တို့ထံတွင် "မယ်ဒလင်း"
သည် အိမ်ဖော်အဖြစ် အလုပ်လုပ်ကိုင်
ခဲ့သည်။

တစ်ည၌ "မစ္စတာကင်း" နှင့်
"မယ်ဒလင်း" တို့နှစ်ယောက် အိပ်ရာ
ပေါ်၌ မှောက်မှားနေကြသည်ကို "မစ္စ
ကင်း" ပက်ပင်းတီးရာ ဒေါသဖြင့် ဆူ
ပွက်ပြီး ထွက်ပြေးသွားသော "မယ်ဒ
လင်း" နောက် ပြေးလိုက်ကာ စား
မြှောင်ဖြင့် ရက်ရက်စက်စက် ထိုးသတ်
ပစ်လိုက်သည်။ ၎င်းနောက် စားတန်း
လန်းနှင့်အလောင်းကို ပီးဖိုအုတ်ခုံထဲ
မြှုပ်နှံပြီး အင်္ဂတေဖြင့် ပိတ်ဆို့ထား
လိုက်သည်။

ဤသည်မှစ၍ "မယ်ဒလင်း"
တစ္ဆေမသည် လာသမျှ လူစိမ်းညွှတ်
သည်များကို နောက်ပြောင်ကျီစယ်
ခြောက်လှန်နေသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၂၀၀
ကြာ ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ "သူကြည့်ရတာ
နောက်ရပြောင်ရတာ ဝါသနာပါပုံရ
တယ်" ဟူ၍ အဖြစ်အပျက်ကို ပြန်၍
ရှင်းပြသော "ပိတာဆင်" က မှတ်ချက်
ချသည်။

တယ်သူမှမဆက်ဘဲ တယ်လီ
ဖုန်းသံ အလိုလိုပြည်လာကာ တယ်လီ
ဖုန်းကို တစ်နေရာရာမှာ ချိတ်ထား
တတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ခါ သူခိုးဖမ်း
အချက်ပေးခေါင်းလောင်းကို တီးတတ်
သည်။ ရေဂိုက်ခေါင်းများ ဖွင့်လိုက်၊
ပိတ်လိုက် လုပ်သည့်အခါလုပ်သည်။
ဟောက်သံများပင် ပေးသည့်အခါ ပေး
တတ်သည်။

"ပထမတော့ ကျွန်တော် မယုံ
ကြည် လက်မခံခဲ့ပေမယ့် နောက်နေ
သားကျသွားတော့လည်း မယ်ဒလင်း
ဟာ ဒီအိမ်ရဲ့ မရှိမဖြစ်တဲ့ အစိတ်
အပိုင်းတစ်ခုလို ဖြစ်လာပါတယ်" ဟု
ပိတာဆင်ကဆိုသည်။

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်က အဆောက်
အဦကို ပြန်လည်ပြုပြင်ခွမ်းမံရာမှ စား
စိုက်လျက်တန်းလန်း မယ်ဒလင်း၏အနီး
စုကို ပြန်လည်တူးဖော်တွေ့ရှိရသည်။

တစ္ဆေပုံပြင်

"လူတိုင်း တစ္ဆေပုံပြင်ကိုကြိုက်
သည်" ဟု အင်္ဂလိပ်တစ္ဆေပုံပြင် ညွှန်
ပေါင်းစာအုပ်တစ်အုပ်ပြုစုသူ စာတည်း
တစ်ယောက်က သူ့စာအုပ်နိဒါန်းတွင်
အစချီ၍ဆိုသည်။

"တစ္ဆေပုံပြင်ကို လူတိုင်း အကယ်
ပင်ကြိုက်ပါသလော။ ကျုပ်တော့
မကြိုက်ပေါင်း တစ္ဆေကို မယုံကြည်
ပေါင်း ဟုဆိုသောလူများ ခြောက်များ စွာ
ရှိသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်မိပါသည်။
သို့ဖြစ်လျှင် အဆိုပါ အင်္ဂလိပ်တစ္ဆေ
ပုံပြင်စာတည်း၏အဆိုမှာ မှားပြီဟုဆို
ရန်သာရှိ၏။ သို့သော် ယင်းသို့မဆို
သာသေး။ ဧဝံရန်လိုပေသေးသည်။

သူဆိုလိုရင်းမှာ လူတိုင်းပင်လျှင်
အထူးအဆန်းအဖြစ်အပျက်ကို ကြား
သိလိုကြသည်။ သာမန်မဟုတ်သည့်
အချက်တွင် စိတ်ဝင်စားတတ်ကြသည်။
လူ့ဘဝ၌ စုပ်စုချင်သောစိတ်ကလေး
သည် ရှိ၏။ တစ္ဆေပုံပြင်မှာ အထူးအ
ဆန်းဖြစ်၏။

သဘာဝကျသော အမှုကိစ္စတို့
သည် သာမန်မျှသာဖြစ်၍ လေးနက်
စွာ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူတတ်သူတို့
အဖို့သာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော်
လည်း သာမန်ကာလမျှသာသမားတို့
အဖို့ စိတ်ဝင်စားဖွယ် မဟုတ်ချေ။
သဘာဝကျသည့်အဖြစ်အပျက်ကို စိတ်
ဝင်စားအောင်ဖော်ပြရန် အလွန်ခက်ခဲ
သည်။ ထူးဆန်းသော သဘာဝလွန်ဖြစ်
ရပ်ကိုမူ ဖော်ပြရန်လွယ်ကူသည်။

ထို့ကြောင့် သဘာဝကျသည့်
အဖြစ်အပျက်ကို စိတ်ဝင်စားအောင်
ဖော်ပြနိုင်ရန် အနုပညာစွမ်းရည်လိုအပ်
သော်လည်း သဘာဝကိုလွန်ဆန်သော
အမှုကိစ္စကိုမူ မည်သည့်နည်းနှင့် ဖော်ပြ
စေကာမူလည်း လူ့၌ သိလိုစေက ရှေ့
ဆောင်တိုက်တွန်းလျှောက်ရှိသောကြောင့်
စိတ်မဝင်စားစရာ အကြောင်းလမ်းမရှိ
ပေ။ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတိုင်းလည်း
လေးနက်သည်ဟု မမှတ်ယူအပ်။

မလေးနက်သမျှလည်း စိတ်ထဲ
တွင် စွဲမြဲကျန်ခဲ့ဖို့ ခဲယဉ်းလှချေသည်။
ထို့ကြောင့် တစ္ဆေပုံပြင်များမှာ စာပေ
ဂုဏ်မြောက်သည်ဟူ၍ မရှိပေ။

တစ္ဆေပုံပြင်ကို လူတိုင်းကြိုက်
သည်ဟုဆိုရာ၌ ဖတ်မိသူတိုင်း ကြား
မိသူတိုင်း စိတ်ဝင်စားသည်ဟု ဆိုလို
ဟန်ရှိသည်။ တစ္ဆေကို မယုံပါဘူးဟု
တစ်ဖက်သတ် စေ့စပ်ရေးတံခါး ပိတ်
ထားသူတို့မှာ တစ္ဆေပုံပြင်ကို ဖတ်
မကြည့်သည့်အလျောက် စိတ်ဝင်စား
မည် မဟုတ်ပေ။ ထိုသူမျိုးအား တစ်
ဖက်သတ်စိတ်ထား ဖယ်ရှားပြီးသည့်
တစ္ဆေပုံပြင်ကို ဖတ်ကြည့်ပါက တိုက်

တွန်းလိုပါသည်။ တစ္ဆေပုံပြင်ကို အပျော်
တမ်းဖတ်ကြည့်ဖို့ ကောင်းပါသည်။
အပျော်တမ်းဖတ်ရုံမှအပ ဖတ်စရာ
နည်းလမ်းလည်းမရှိပါ။

တစ္ဆေဆိုသည့် စကားအဓိပ္ပာယ်
မှာ ခြောက်လှန့်သူဟူ၍ ရသည်ဟု
စိဖြိုဟ်ဆရာများ ပြောသံကြားဖူးပါ
သည်။ တစ္ဆေကိုကြောက်ရသောကြောင့်
လူများစိတ်ဝင်စားကြသည်။ ကြောက်
စိတ်သည် လှန်သတ္တန်ဝယ် ပြင်းထန်
သောစိတ်တစ်ခုဖြစ်ရာ ထိုစိတ်ကိုဖြစ်
ပေါ်စေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အရာဝတ္ထုတို့
သည် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်သည်။

တစ္ဆေကို မတွေ့ဖူး မမြင်ဖူး၍
မကြောက်။ မယုံဟု ဆိုသူများရှိကြပါ
သည်။ တစ္ဆေကို မတွေ့ဖူး မမြင်ဖူးဘဲ
နှင့် သူတစ်ပါးပြောပြသည်ကိုပင် မိမိ၏
စိတ်ကူးရပ်ပုံတွင် မြင်လာ၍ ကြောက်
သူများစွာ ရှိပေသည်။ တစ္ဆေပုံပြင်မှာ
အဝအကြောင်းကို နက်နဲစွာ ဖော်ပြ
သော ပုံဝတ္ထုမျိုးမဟုတ်စေကာမူ စိတ်
ထူညာထစ်ဆန်းကြယ်မှု အခွင့်အလမ်း
ဖွင့်ပေးသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း တစ္ဆေ
ထို မယုံကြည်သည်ဖြစ်စေ ယုံကြည်
သည်ဖြစ်စေ တစ္ဆေပုံပြင်ကို ကြားရ
အော်ရသူတိုင်းပင် စိတ်ဝင်စားမည်အမှန်
စင်တည်း။

တစ္ဆေ၏ စိတ်ဝင်စားမှုရှိသည့်
အကြောင်းတစ်ရပ်ကို ကျွန်တော်တွေ့မိ
၏သေးသည်။ ယင်းသည်ကား အခြား
မဟုတ်။ တစ္ဆေသည် နောင်တမလွန်
အထိ ပေါ်လွင်စေသော သရုပ်တစ်ရပ်
ဖြစ်၏။ သေခြင်းတရားကို တစ်နည်း
အခြား ဖော်ပြသည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။

လူတို့သည် သေခြင်းတရားကို ကြောက်
ရွံ့ကုန်၏။ သေသည်၏အခြားမဲ့၌ လား
ရာဂတိကို မသိမမြင်နိုင်ကုန်။ သေပြီး
လျှင် အဆက်ပြတ်ပြီဟု တွေးထင်သူ
များပင် ရှိကြသေးသည်။

တစ္ဆေသည် သေပြီးသော်လည်း
အဆက်မပြတ်သေးဟူသော အချက်ကို
ဖော်ပြသည့် သရုပ်ဖြစ်ရကား တစ္ဆေ
သည် လူတို့အဖို့ စိတ်ဝင်စားစရာဖြစ်
ပေတော့သည်။ တစ္ဆေမှာသာ တမလွန်
ဘဝ၏ သရုပ်ဖော်ဖြစ်ရလော့။ အခြား
သရုပ်ဖော်များ မရှိလေသလော့။ သေသူ
တို့သည် ဂတိအမျိုးမျိုးသို့ လားကြကုန်
၏။ သို့သော် အခြားအခြားသော ဘဝ
များသည် လူတို့အား အရိပ်အယောင်
မပြကြပေ။ ဥပမာ - သေသူတစ်ဦး
သည် လူဘဝသို့ ပြန်ရ၏။ လူဝင်စား
ပြန်ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် သေသည်၏
အခြားမဲ့၌ အစိမ်းစိုက်သို့ ရောက်သွား
တော့၏။ အခြားသူများအား အရိပ်
အယောင်ပြနိုင်ခွင့် သူ၌ မရှိတော့ပေ။

ထို့ကြောင့် တစ္ဆေဆိုတာ ဘာလဲ
ဟုမေးလိုက်သည်တွင် သူငယ်တစ်
ယောက်က "ဘာမျှမဟုတ်တဲ့သူပဲ" ဟု
ဖြေဆိုသည်။ ထိုအဖြေကို မရှင်းလှဟု
ထင်သည့် သူငယ်ချင်းက "မင်းပြော
တာ့ မရှင်းဘူးကွ။ တစ္ဆေဆိုတာ ရှိတော့
ရှိတာပဲ။ ဒါပေမယ့် မရှိသလိုဘဲကွ" ဟု
ဖြည့်စွက်ပြောကြားလေသည်။ တစ္ဆေ
ဟူသော နာနာဘာဝသည် မရှိဟု မဆို
သာ။ ရှိသည်ဟုဆိုရလျှင်အောင်လည်း
မျက်ဝါးထင်ထင်ပြ၍လည်း မရသော
ကိစ္စတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်တော့သည်။

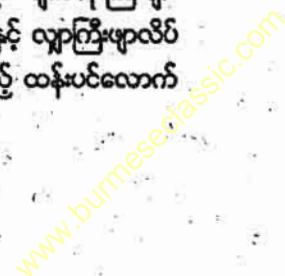
တစ္ဆေမရှိဘူး မယုံဘူး ဆိုသူတို့

မှာ မကြံဖူး မတွေ့ဖူးဟု ဆိုသူများသာ
ဖြစ်သည်။ "နာနာဘာဝဟူ၍ ရှိကြောင်း
ပုဗ္ဗဘာသာမှစ၍ ဘာသာတရားအသီး
သီးက ဆိုကြသည်။ ဘာသာတရား၌
မသင်ဝင်သူတို့သာလျှင် ထိုအချက်ကို
မယုံကြည်ကြချေ။ မကြံဖူး မတွေ့ဖူး
၍ မယုံဘူးဟုဆိုခြင်းမှာကား မဟန်လှ
ပေ။ မကြံဖူး မတွေ့ဖူးသည့် အရာများ
စွာသည် မိမိယုံကြည်သည်ဖြစ်စေ မယုံ
ကြည်သည်ဖြစ်စေ ရှိကြ၏။

မြန်မာပြည်အကြောင်း ရေးသူ
မောရစ်ကောလစ်က မြန်မာခေတ်ပညာ
တတ်များက တစ္ဆေသရဲ ယုံကြည်သည်
ဆိုလျှင် အယူသီးသည် ခေတ်နောက်
ကျသည် အထင်ခံရမှာစိုး၍ မယုံကြည်
ဟု ဆိုတတ်ကြကြောင်း ရေးသားဖော်
ပြဖူးသည်။

သို့ရာတွင် ထိုအယူသီးသည်
Superstitious ဖြစ်သည်ဟု အထင်ခံ
ရမှာစိုးသော ခေတ်ပညာတတ်ဟု
အခေါ်ခံရသူတစ်ရပ်မှာ ဗဟုသုတနည်း
ပါး၍ အကယ်ပင် ခေတ်ပညာမတတ်၍
သာ ဖြစ်ရမည်။ ဗဟုသုတရှိသူတို့သည်
တစ္ဆေသရဲစသည့် နာနာဘာဝများကို
ကမ္ဘာရှေ့ဆောင် လူမျိုးများဖြစ်သော
အင်္ဂလိပ်၊ အမေရိကန်၊ ရုရှား တရုတ်
စသည်တို့က ယုံကြည်ကြောင်း သိရှိပြီး
ဖြစ်ပါသည်။

တစ္ဆေကို ကျွန်တော် တစ်ခါမှ
မကြုံတွေ့ဖူးပါ။ ကြုံတွေ့ဖူးသော မိတ်
ဆွေသူငယ်ချင်းများထံမှ စုံစမ်းမေးမြန်း
ကြည့်လေ့ရှိပါသည်။ မျက်လုံးကြီးများ
လင်းကွင်းလောက်နှင့် လျှာကြီးဖျာလိပ်
လို ဖြန့်ချလိုက်သည့် ထန်းပင်လောက်

မြင့်သော သင်္ကြံအကြောင်းကို သူတို့ မပြောကြ။ သူတို့အတွေ့အကြုံမှာ ထူးခြား၏။ သို့သော် ထူးပေ၊ ဆန်းပေသည် ဟူ၍ မဆိုသား။ နာနာဘာဝံဆိုသည်မှာ ရုပ်သွင်အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲနိုင်သဖြင့် ပြန်ပြောသူက "ကား" ချင်သလောက် "ကား" ၍ပြောနိုင်၏။ ကျွန်တော် စုံစမ်း မေးမြန်းကြည့်ရာ သူတို့မှာ သူတို့မြင် တွေ့ရသည်ကို ကား၍ပြောဟန်မရှိ။ ပြောမှပြောရစေဟူသော သဘောမျိုး နှင့် တွေ့ရာလျှောက်ပြောသူများတော့ မဟုတ်ပေ။

သေပြီးသူနှင့် တွေ့ခဲ့ခြင်း

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ အမြတ်ခွန် ဝန်ထောက် ဦးချန်ထွန်းက သူ့ဆွေမျိုး တစ်ယောက်အကြောင်းကို ပြောပြပါ သည်။ သူ့ဆွေမျိုး(ညီအစ်ကိုတော်) တစ်ယောက်သည် နတ်မောက်နယ်၌ ကုန်သည်လုပ်နေရာတွင် တစ်နေ့ညနေ ၌ တစ်ရွာမှတစ်ရွာသို့ နေဝင်ရိသရာ အချိန်တွင် ဗြတ်ကူးသွားရလေသည်။ ရွာအဝင်တွင် မိုးချုပ်စပြုလေပြီး သူ သည် ဆေးလိပ်သောက်လို၍ ဆေးလိပ် ကို လွယ်အိတ်မှ ထုတ်လိုက်ပြီးလျှင် မီးခြစ်ရာရာ မီးခြစ်ပပါလာသဖြင့် လမ်း ဘေးယာခင်းထဲတွင် မီးပုံတစ်ခုကိုမြင် သောကြောင့် ဝင်၍ ဆေးလိပ်မီးညှိ လေသည်။ မီးပုံအနီးတွင် လူကြီးတစ် ယောက် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသည်ကို မြင် ရသောအခါ သူ့ဆေးလိပ်မီးညှိရင်း နှုတ် ဆက်စကားပြောလို၍ စကားစရာမရ သည့်အလျောက် ထိုလူကြီး၏ မည်း

မှောင်သော အသားကိုမြင်၍ ပါးစပ်မှ "ဘယ်နယ်... နောင်ကြီးရာ ခင်ဗျား အသား မည်းလှသည်လား" ဟု ထွက် သွားလေသည်။

"မည်းမှာပေါ့ဗျား၊ ညနေကမှ မီး ရှိကြတာကိုး" ဟု ထိုသူက ပြန်ပြော လေ၏။ သူလည်း "ဒီလူ ငါ့ကို ဘုတော တာပဲ" ဟု အောက်မေ့ကာ ပြူးလျက် ခရီးဆက်သွားလေသည်။

ရွာသို့ရောက်၍ တည်းခိုသော အိမ်တွင် စကားစပ်မိသည့်အလျောက် ထိုအကြောင်းကို ရယ်မော၍ပြောလိုက် ရာ အိမ်ရှင်က မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြူး လျက်...

"ဟာ... မင်းဆေးလိပ်ဝင်ညှိတာ ကိုသာခံအလောင်း၊ မီးသပြိုဟ်ထားခဲ့ တဲ့ နေရာကွ။ ငါတို့ပဲ ညနေက မသာ ပို့ခဲ့သေးတယ်" ဟု ဆိုလေသည်။

ဦးချန်ထွန်းအစ်ကိုမှာ ထိုအခါမှ လန်းဖျားဖျားလေရာ ရက်သတ္တတစ်ပတ် ခန့် ဆေးကုယူရသည်ဆို၏။

ဒေးဗစ်ဆန်၏ ကိုယ်တွေ့

ကျွန်တော် လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၂၀ ခန့်က မကွေးမြို့ တိုင်းမင်းကြီးရုံး၌ စာရေးလုပ်စဉ် ကျွန်တော်တို့ဌာနအုပ် စာရေးကြီးသည် မစ္စတာဒေးဗစ်ဆန် အမည်ရှိသော အိန္ဒိယပြည်သား ခရစ် ယာန်တစ်ဦးဖြစ်၏။ မစ္စတာဒေးဗစ်ဆန် သည် အရက်အလွန်သောက်၏။ သို့ သော် သူသည် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဘုရားရှိခိုးကျောင်း မှန်မှန်တက်သည်။ အရက်သမား ဘုရားနှင့်နီးကပ်

နေသည့် အချက်ကို အထူးအဆန်း အမှတ်ပြုခဲ့သော ကျွန်တော်က မစ္စတာ ဒေးဗစ်ဆန်အား စကားစပ်၍မေးကြည့် ရာ သူက အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြ လေသည်။

"ဒီကိစ္စ မင်းနားထောင်ချင်ရင် ငါပြောပြမယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ခုနှစ်နှစ် လောက်က ငါ မင်းကြီးနှင့်အတူ လက် ရေးတို စာရေးအဖြစ် တောလိုက်ရ တယ်။ မင်းတို့ ရုံးတော်မရောက်ကြ သေးဘူးပေါ့ကွာ"

"တစ်ခါတော့ ငါတို့ ပခုက္ကူမြို့ ရောက်သွားကြတယ်။ ပခုက္ကူကျတော့ မင်းကြီးက အရေးပိုင်အိမ်မှာတည်း တယ်။ ငါနဲ့ တောလိုက်စာရေးစိန်ဝင်း တို့ကို ဘိုတဲမှာတည်းစေတယ်။ စိန်ဝင်း ကတော့ မြို့ထဲက သူ့မိတ်ဆွေအိမ်မှာ သွားတည်းတယ်။ ငါက ဘိုတဲမှာ တစ် ယောက်တည်းတည်းရလို့ သိပ်အကြိုက် ကျတာပေါ့။ ငါ့ဟာငါ သောက်ချင်တိုင်း သောက်ပြီး ဘယ်သူမှအနှောင့်အယှက် မရှိဘဲအိပ်ရမှာပဲလို့ အောက်မေ့မိတယ်"

"ထူးခြားတဲ့အချက်ကတော့ ဘို တဲမှာ ဘယ်သူမှမအိပ်ချင်ဘူး။ ပြာတာ မောင်ပွားကလည်း မြို့ထဲသွားအိပ်ပါရ စေလို့ ခွင့်တောင်းတယ်။ ငါကတော့ တစ်ယောက်တည်းအိပ်ရမှာ ကြောက် တဲ့အကောင်မမဟုတ်ဘဲ။ ဘယ်သူမှ မရှိရင် အေးတာပေါ့ဆိုပြီး မောင်ပွား ကိုလည်း မြို့ထဲလွှတ်လိုက်တယ်"

"ညဦးမှာ ငါအရက်သောက်ပြီး တစ်ယောက်တည်း သိချင်းတစ်အေး အေးနဲ့ နေတယ်။ သန်းခေါင်တော့ လောက်ကျမှ အိပ်ရာဝင်တယ်။ ဇီဝိဗ္ဗ

ထဲရောက်ခါစရှိသေးတယ်။ ဘိုတဲပေါ်
ထုတစ်ယောက် တက်လာသကြားရ
တယ်။ ငါက ဘိုတဲစောင့်တက်လာ
တယ် အောက်မေ့ပြီး 'ဟေ့...ဘယ်သူ
ထံလို မေးလိုက်တယ်။ ဘာမှစကား
ပြန်မရဘူး။"

"ဒါနဲ့ ငါလည်း အိပ်ရာမှထထိုင်
ပြီး ခြောက်လုံးပြူးကို အသင့်လုပ်ထား
တယ်။ အဲဒီအခါမှာပဲ ငါ့အခန်းတံခါး
ထာခေါက်တယ်။ ငါက ဘယ်သူလဲလို့
အထပ်ထပ်မေးတော့ အင်္ဂလိပ်လို တံခါး
ခွင့်ပေးပါလို့ပြောသံ ကြားရတယ်။ တံခါး
ခွင့်ပေးပြီး ခြောက်လုံးပြူးအသင့်ကိုင်
ထားရင်း စောင့်နေတယ်။ တံခါးခေါက်
သူကို လှမ်းပြီး ဝင်ခဲ့လေလို့ ငါပြောရ
ပေမယ့်လည်း လူတစ်ယောက်မှမရှိဘူး။
ငါ့အတော်ကြောက်သွားတယ်။"

"ဒီတော့ ငါက ဒေါပွဲပြီး ငါ့လာ
နောက်တာဘယ်သူလဲကွလို့ အော်
လိုက်တာပေါ့။ ဒီတော့ ကျုပ်စကား
ပြောချင်လို့ဆိုတဲ့ အသံတစ်ခုကို တံခါး
ထပ်ကြားရတယ်။ အသံကိုကြားရပြီး
ထူကိုမမြင်ရတော့ ငါ့အတော်လန့်သွား
တယ်။ တစ္ဆေသရဲဆိုတာ ငါမယုံပါဘူး။
ထင်တော့ဆို စိတ်မဝင်စားမိခဲ့ဘူး။ ဒီတော့
ငါက ခင်ဗျား ဘယ်ကစကား ပြောနေ
တာလဲ။ ခင်ဗျားကို မြင်လည်းမမြင်ရ
ဘူးဆိုတော့ ကျုပ် ဒီမှာပါလို့ပြောပြီး
ဒီရုက္ခမှာ ဘွားခနဲ စောင့်ဖြူကြီးခဲ့
တာတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ရ
တယ်။ သူကြည့်ရတာ ယောက်ျားလား။
နီနီလား။ ခွဲပြီးမသိရဘူး။ ငါ့စိတ်က
ဒီပြန်ပြန်ကုလားမလို့တောင် ထင်မိ
တာတယ်။ သူက အင်္ဂလိပ်လိုချည်း

ပြောနေတော့ 'အိုင်'ဆိုတာ ကျွန်တော်
လား။ ကျွန်မလား။ ဘယ်ခွဲခြားသိမှာလဲ
ကွာ"

"ဒါနဲ့ ငါက ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ။
ကျုပ်ကို ဘာပြောချင်လို့လဲလို့ မေးလိုက်
တော့ သူဟာ ဟိုနှစ်ပေါင်းအတော်ကြာ
က ဒီဘိုတဲမှာ သေသွားတဲ့ အင်္ဂလိပ်မ
တစ်ယောက်တဲ့။ သူ့ယောက်ျားက သစ်
တောအရေးပိုင်တဲ့။ နာမည်တော့မပြော
ဘူး။ သူက သူ့အကြောင်းကိုပြောပြချင်
ပေမယ့် ဘိုတဲလာတဲ့သူတွေဟာ သူ
အကြောင်းနားထောင်ဖို့ဝေးရော၊ သူ
လာတာမြင်ရင်ပဲ ကြောက်လန့်ဟစ်
အော်ကုန်ကြတာချည်းပဲ။ အခု ငါ့ကျ
တော့မှပဲ ပြောခွင့်ရတယ်တဲ့။ သူ
အကြောင်းကတော့ သိပ်မထူးဆန်းပါ
ဘူး။ သူ့ယောက်ျားနဲ့ တောလှည့်သွား
ရာမှာ ငှက်ဖျားမိပြီး နောက်ဆုံး ဒီဘိုတဲ
မှာပဲ အသက်ကုန်ရသတဲ့။ ဆေးရုံ
တောင်ယူမသွားရတော့ဘူးတဲ့။"

"သူက ကျွန်မ တောင်းပန်ချင်
တာတစ်ခုရှိပါတယ်။ ရှင် ကျွန်မအတွက်
ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းပေးပါ။ ကျွန်မ
အဲဒါကိုပဲ တောင်းခံချင်ပါတယ်။ ရှင်
ဘုရားရှိခိုးပြီး ဆုတောင်းပေးပါမယ်လို့
ကျွန်မကို ကတိပြုပါရင်တဲ့။"

"ငါဟာ တစ်ယက်လုံး ဘုရားရှိခိုး
ဝါသနာပါတဲ့အကောင် မဟုတ်ဘူးကွ။
ဒီပေမယ့် သူပြောတာကြားရတော့ စိတ်
ထဲမှာ တစ်မျိုးဖြစ်သွားတယ်။ ဒါနဲ့ ငါ
သူ့ကို ကတိပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီက
စပြီး ငါလည်း တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဘုရား
ရှိခိုးကျောင်း ဝတ်မပျက်တက်တာပဲ"
"အစကတော့ ငါကတိပေးမိတာ

မှားတာပဲလို့ ထင်မိတယ်။ နောက်တော့
ဘုရားရှိခိုးကျောင်းသွားပြီး ဝတ်ပြုရတာ
စိတ်ချမ်းသာမှုရတဲ့အကြောင်း ကိုယ်
တွေ့မြင်လာတယ်။ အဲဒီလိုပဲ ကတိ
အတိုင်း ဘုရားရှိခိုးပြီး အဲဒီမိန်းမပညာဉ်
ကျွတ်လွတ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းလာတာ
လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်နှစ်လောက်က ငါ့အိပ်မက်
မက်တယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ အဲဒီမိန်းမ
ဟာ ငါ့ဆီလာပြီး ကျွန်မတော့ ကျွတ်ပါ
ပြီ။ ရှင်ဆုတောင်းပေးတဲ့အတွက် ကျေး
ဇူးတင်ပါတယ်လို့ ပြောသွားတယ်။"

"ဒါဖြင့်ရင် ခင်ဗျား ဘာလို့ဆက်
ပြီး ဘုရားရှိခိုးကျောင်း တက်နေရသေး
သလဲ။"

"ငါပြောပြီးပြီ မဟုတ်လားကွာ။
ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှာ ဝတ်ပြုရတာ
စိတ်ချမ်းသာမှုရတယ်လို့"

မစ္စတာအေးဗစ်ဆန်၏ တည်ငြိမ်
စွာပြောသော အံ့ဖွယ်ကိုယ်တွေ့ကို မယုံ
ဘူးဟု ငြင်းဆန်ပစ်ပယ်ရန် ကျွန်တော်
အဖို့ ခဲယဉ်းလှပါတော့သည်။

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

စာညွှန်း

- ၁။ အံ့ဖွယ်သုတမဂ္ဂဇင်း၊ အတွဲ ၂ အမှတ် ၁။
- ၂။ ၁၉၉၂ ဇွန်လထုတ် ဟန်သစ် မဂ္ဂဇင်း။
- ၃။ ၁၉၅၇ မတ်လထုတ် သွေး သောက်မဂ္ဂဇင်းပါ တက်တိုး၏ "တစ္ဆေ" ဆောင်းပါး။

အနိစ္စဒေသနာတော်

မဟာထွန်း

ပရမတ်ဉာဏ် အမြင်သန်လာသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မည်သည့် ဝိပဿနာတရားတော်ကို ရှုမှတ်ပွားများနေသည်ဖြစ်စေ ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်၌ ထိုတရားများ လင်းလင်း ပြတ်ပြတ် ထင်လာတတ်မြဲဖြစ်၏။

ပွားများနေဆဲ တရားတော်၏ ပရမတ်ဉာဏ်သည် စွဲမြဲနေဆဲဖြစ်၍ စိတ်အာရုံကို ခန္ဓာသို့ ညွတ်လိုက်တိုင်း တရားတော်သည်လည်း ဝိပဿနာဉာဏ်ကို အရင်းခံလျက် အလိုလိုရှုမှတ်ပြီးလည်း ဖြစ်လေသည်။

ဝိပဿနာ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်စုံတစ်ခုကို စိတ်ရောက်နေ၍ တရားတော်အပေါ်၌ အာရုံလွတ်နေသည်ဖြစ်အံ့။ အာရုံလွတ်ခြင်းသည် ထိုခဏ၌သာ ဖြစ်၏။ ထိုမှ မိမိ ရှုမှတ်ပွားများနေသော တရားတော်သို့ စိတ်ကိုတင်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပရမတ်လမ်းစဉ်ဖြစ်သော ရှုမှတ်မြဲတရားတော်သည် လင်းလင်းကြီးပေါ်၍ ရှင်းရှင်းကြီး ပြတ်သားလျက် သာရှိတတ်သည်။

ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၌ ဝိပဿနာဉာဏ် ကျက်စားလျက်ရှိကြသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များ သာ၍ပင် သိသာနိုင်သည်။ ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အကျိုးကျေးဇူးကိုလည်း ပို၍သာ၍ နားလည်လာလေသည်။

ဝိပဿနာကို မလိုက်စားဖူးသော ဆရာကောင်းတို့ အထံ၌လည်း နည်းခံ နာကြားသင်ယူခြင်း မရှိပေသည့် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များသည် တရားလိုက်စအခါ၌ ရှုပ်ထွေးကောင်း ရှုပ်ထွေးနေတတ်သည်။ သို့သော် တရားဟောပြောပြသသည့် ဆရာ၏အထံ၌ ဉာဏ်ကိုစိုက်၍ နာကြားလျှင်မူကား ဉာဏ်အနိမ့်အမြင့်ပေါ်မူတည်ပြီး တစ်နည်းနည်းဖြင့် ပြတ်သားနားလည်လာမည်သာဖြစ်သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်က လူများနားမလည်နိုင်သည့် တရားတော်ကိုလည်း အထူးပြု၍ ဟောထားခဲ့ရန် အကြောင်းမရှိပေ။ တရားနာကြားစဉ်ကပင် စိတ်ပါဝင်စားစွာဖြင့် နာကြားမှတ်သားခြင်းကသာ အဓိကကျလေသည်။

သမထလမ်း၊ ဝိပဿနာလမ်းဟု နှစ်လမ်းရှိရာတွင် သမထလမ်းစဉ်သည် အလွန်တရာခက်ခဲ၏။ သာမန်လူတို့၏ ဉာဏ်၊ ဝီရိယမှုဖြင့် သမထကို မက်ပေါက်လောက်သည်အထိ နာကြားအားထုတ်ရန်မှာ သာ၍ပင် ခက်လေသည်။

ဝိပဿနာသည်ကား သမထထက် ပိုပြီးသက်သာ လွယ်ကူခြင်းသဘောကို ဆောင်သည်။ နာကြားအားထုတ် ရာ၌ သမထကဲ့သို့လည်း ပင်ပန်းခြင်းမရှိပေ။ ပရမတ်ကို နားလည်ထားသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များအဖို့ ခန္ဓာပေါ် ဉာဏ် တင်၍ စူးစိုက်နာကြားရုံမျှဖြင့်ပင် ခန္ဓာ၊ ဉာဏ်၊ တရားသုံးပါး ထုံး ညီမျှသည်အထဲ၌ ပရမတ်ကို ပြတ်ပြတ်ကြီး နားလည်ပြီး ရှုမှတ်နိုင်လေသည်။

ထို့ကြောင့် သမထကို အလုပ်စခန်း အလုပ်လမ်းဟု ဆိုကြပြီး ဝိပဿနာကိုမူ ဉာဏ်စခန်း၊ ဉာဏ်လမ်းဟု တင် စာကြသည်။ သည်တရားနှစ်မျိုးလုံးကိုပင် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောတော်မူသော်လည်း လုပ်ရုံချင်းကွာခြားသလို ရလဒ်တစ် သည်လည်း ခြားနားသည်။

မဂ်ရာသည်ချင်း တူပါလျက် အတယ်ကြောင့် ခွဲခြား ဟောကြားပါသနည်းဟုမူကား -

ဋ္ဌကောင်းသော သာဝကတို့ကို သမထပေးဟောပြီး ဉာဏ်ကောင်းသော သာဝကတို့ကိုမူ ဝိပဿနာကိုသာ ဟော တော်မူခဲ့သည်။ တရားရလွယ်သော သာဝကအရေအတွက် သည်လည်း ဝိပဿနာကို ပွားများအားထုတ်ကြသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကသာ ပို၍များလေသည်။

သမထလမ်းစဉ်အတိုင်း ပွားများအားထုတ်ခြင်းဖြင့် လေးမဂ်လေးဖိုလ်ရ နိုင်လျှင်ကား သာ၍ကောင်းသည်။ ဈာန် အတိညာဉ်တန်ခိုးဖြင့် မြေလျှိုးနိုးတိုင် အောင်ပျံနိုင်လေသည်။ သို့သော် သက်တမ်းတိုပြီး ရောဂါဘယ ထူပြောများပြားလာ သော ယခုခေတ်၌ သမထလမ်းစဉ်ဖြင့် ဈာန်အတိညာဉ်ရရန် ခဲယဉ်းသည့်အကြောင်းကို တရားတော်၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ သော ပညာရှိသူတော်ကောင်းကြီးတို့ ဆိုကြသည်။

ညောင်လွန်တောရ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးသာ ဈာန် အတိညာဉ်ရခဲ့ဖူးကြောင်း၊ ၎င်းဆရာတော်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိနှင့် ထေဘူဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိများတွင် ကြည့်ညိုရသည်။ ဤ၌ ထိုဆရာတော်ကြီးနှစ်ပါးတို့၏ အကြောင်းကို

အနည်းငယ်မျှ တင်ပြဦးမည်။

ထေဘူဆရာလေးသည် စာသင်စာချ ဂန္ထရုကို တစ် ခန်းသတ် ရပ်နား၍ ဝိပဿနာစုရောက်သို့ ကူးပြောင်းလိုလှ သဖြင့် ဆရာလိုက်ရှာသည်။ ထိုအချိန်က ညောင်လွန်တောရ ဆရာတော်ကြီးသည် ဂန္ထရုရမှာ နာမည်ကြီးသလို ဝိပဿနာ စုရတွင်လည်း အထူးကျော်ကြားလျက် ရဟန္တာဟုလည်း တွင်၏။

ထိုအချိန်၌ ညောင်လွန်တောရဆရာတော်ကြီး စာချ နေသည်။ ထို့ကြောင့် အနီးအနားစေတီရင်ပြင်၌ တံမြက် လှည်း၊ စေတီယင်္ဂဏဝတ်ပြုလုပ်နေသော ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါးက ထေဘူဆရာတော်လောင်းလျှာ ဆရာတော်လေး အား လက်ယပ်ခေါ်ပြီး ညောင်လွန်ဆရာတော်ကြီး စာချနေ သည့် ကျောင်းကို ငွက်ညှိုးပြကာ "ခဏနားပါဦး"ဟု ဆို၍ ထေဘူဆရာတော်လောင်းလျှာလေးသည်လည်း တံမြက်လှည်း နေသော ဆရာတော်ကြီးအား ဦးချ၍ ထိုင်နားနေလိုက်သည်။

တစ်အောင်ကြာပြီးနောက် စာသင်ကိုယ်တော်များ စာအုပ်များကို ခေါင်းပေါ်တင်ပြီး စာတက်ကျောင်းမှ ထွက် လာကြလျှင် တံမြက်လှည်းနေသော ဆရာတော်ကြီးက "သွား တော့ ရပြီ"ဟု ပြောလိုက်၍ ညောင်လွန်ဆရာတော်ကြီးအား သွားဖူးရာ ညောင်လွန်ဆရာတော်ကြီးမှာ စေတီရင်ပြင်တော်၌ အမှိုက်လှည်း၊ စေတီယင်္ဂဏဝတ်ပြုလုပ်နေသော ဆရာတော် ကြီးပင် ဖြစ်နေလေသည်ဟု ဖတ်မှတ်ကြည့်ညိုရသည်။

တစ်ချိန်က ညောင်လွန်ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်ပင် "ယခုခေတ်၌ အစားအသောက်များ ဆန်းပြားလာခြင်းကြောင့် လူများရဲ့အင်အားတွေ ဆုတ်ယုတ်ကုန်ပြီ။ (ဓာတ်မြေဩဇာ များ လွန်ကဲစွာသုံးစွဲနေကြ၍ သဘာဝမြေဩဇာများ ခန်း ခြောက်လာခြင်းကို ဦးတည်ပြီး ဆိုလိုဟန်ရှိသည်) ဈာန် အတိညာဉ်ကို မရနိုင်တော့တူး"ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ကြောင်းလည်း မှတ်သားဖူးသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်ပြီး ဈာန်အတိညာဉ်ကို ပွားများအားထုတ်ကြည့်ရင်းမှ ရလေ သလားဟု ခန့်မှန်းကြည့်ညိုရသည်။

မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ သမထလမ်းစဉ်ကိုဖြစ်စေ၊ ဝိပဿနာလမ်းစဉ်ကိုဖြစ်စေ ကိုယ်တိုင်စမ်းသပ်ကြည့်ရန်ကော့

လိုပေသည်။ သို့သော်လည်း သမထလမ်းစဉ်သည် ဝိပဿနာ လမ်းစဉ်ထက် မြောက်မြားစွာပင် ခက်ခဲလေသည်။

သမထကို ပွားများထုတ်မည့် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ခြင်း၊ သမာဓိအလုပ်ကို အချိန်ပေးပြီး ထူထောင်ခြင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ စူးစိုက်ပွားများခြင်း စသည်ဖြင့် ခက်ခဲသော အင်္ဂါရပ်များလိုပေသည်။

ဝိပဿနာလမ်းစဉ်တွင်လည်း ထိုထိုအင်္ဂါရပ်များ ပြည့်စုံလျှင် သာ၍ကောင်းသည်။ ထိုထိုအင်္ဂါရပ်များ မပြည့်စုံလျှင်လည်း သင့်လျော်ရာ၌ ပွားများအားထုတ်ခြင်းဖြင့်ပင် လုံလောက်လေသည်။

ဝိပဿနာကို ရဟန်းအလုပ်၊ ရဟန်းတရားဟုဆိုသော်လည်း ဝတ်ကြောင်များနှင့် သာ၍ပင် သင့်လျော်လေသည်။ ရဟန်းအလုပ်ဟုဆိုရာ၌ သံသရာကိုကြောက်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးကိုပင် ရဟန်းဟုဆိုကြောင်း မှတ်သားဖူးသည်။

ရဟန်းကို ပါဠိလို ဘိက္ခုဟုခေါ်သည်။ ဘိက္ခုကို သံသရာဘေး မျှော်တွေးကြောင့်ကြ ကြောက်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု အနက်ဆိုကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဝိပဿနာတရား ပွားများအားထုတ်ကြသည့် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးကိုပင် ရဟန်းဂုဏ်၊ ဝိပဿနာဂုဏ်အဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

ဝိပဿနာ ဘာဝနာကို ပွားများကြသူများ အားတက်ဖွယ်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝိပဿနာတရားတော်သည် ရဟန်းမြတ်အရှင်များအပြင် အိမ်နေသားမွေ၊ သူခိုး၊ စားပြု၊ မုဆိုး တံငါ၊ ပြည့်တန်ဆာတိုင်အောင် ပွားများ၍ အကျိုးကြီးနိုင်၊ မဂ်ရနိုင်သော တရားထူးကြီးသာဖြစ်ကြောင်း လင်းရှင်းလေသည်။

ဝိဇ္ဇာကတ်တော်၌လာသော ခိုင်ခံ့သည့် အကြောင်းအရာအချို့ကို ဆိုဦးမည်။ လူသိများသော အကြောင်းအရာများကိုသာ ထုတ်ပြပေမည်။

ဟိသကခေါ် အင်္ဂုလိမာလသည် လူသတ်၊ သူခိုး၊ စားပြုများ၏အထဲတွင် ထည့်ပေါင်းနိုင်သည်။ သူလက်ညှိုးလိုက်ဖြတ်ရာ၌ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ အသာတကြည် အမြတ်ခံကြလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ လိုက်လံသတ်ဖြတ် ခုတ်ဖိုင်းရပေလိမ့်မည်။ ဝမ်းရေးအတွက်လည်း တိုက်၊

ခိုး၊ လုစားရပေလိမ့်မည်။ ရန်သူများ ဝိုင်းလာကြတိုင်းလည်း သတ်ဖြတ်ရပေလိမ့်မည်။

အားခွန်ဗလကြီးလွန်း၍ တစ်ချက်ထဲခုန်လျှင်ပင် သူတစ်ပါးတို့ ခုနှစ်ရက်သွားထားကြသော ခရီးကိုလည်းရောက်နိုင်သည်ဟုဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် ပြည်သူလူထုနှင့်တကွ မင်းအစိုးရများပါ ကြောက်လန့်ကြသည်အထိ အစွမ်းထက်သော နိုင်ငံကျော်လူဆိုးကြီးလည်း ဖြစ်သည်။

ထိုလူမိုက်ကြီး အင်္ဂုလိမာလသည်လည်း ရဟန်းဝတ်ပြီး တရားဘာဝနာများ ပွားများအားထုတ်လေရာ လေးမဂ်လေးဖိုလ်ရ၍ ရဟန္တာကြီး ဖြစ်သွားလေသည်။

ထို့နောက် မုဆိုး၊ တံငါမှသည် အနိမ့်ဆုံးဖြစ်သော ပြည့်တန်ဆာ ဗန္ဓု မတီ၊ သီရိမာ စသူတို့ကို ကြည့်ပါ။ ပြည့်တန်ဆာများကို လူလောက၌ အနိမ့်ဆုံးသောလူသားများအဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

ထိုထိုအနိမ့်ဆုံးဖြစ်သော ဗန္ဓုမတီသည် တရားတော်ကို နာကြားရပြီးနောက် ဆဋ္ဌာဘိည ရဟန္တာမကြီးဖြစ်သွားသည်။ တရားအဟောကောင်းသော ဓမ္မကထိက ရဟန္တာမကြီးအဖြစ်လည်း ထင်ရှားသည်။

လူတိုင်းနီးပါး သိထားကြသည့် ဆရာဝိဝက၏ ညီမ ငယ်(ပြည်ကြီးတန်ဆာ) သီရိမာသည်လည်း တရားတော်ကို နာကြားရခြင်းဖြင့် သောတာပန်တည်သွားသည်။ ခင်ခဲသည် အတိုင်း ပြည့်တန်ဆာဟူသည်မှာ အနိမ့်ဆုံးလူသားများသာ ဖြစ်ကြသည်။

သို့သော်လည်း အနိမ့်ဆုံးလူသားများဖြစ်နေကြသည့် တိုင်အောင် တရားတော်က မဂ်ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ရရှိရေးကို တားဆီးပိတ်ပင်ခြင်း မရှိပေ။ ပဉ္စာနန္ဒရိယကင်းပါးနှင့် နိယျတမိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိသုံးပါး ထိုရှစ်ပါး ကင်းစင်လျှင် ဝိပဿနာတရားတော်ကို နာကြားအားထုတ်ကြသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းမဂ်ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရကြမြဲဖြစ်သာ ဖြစ်လေသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်းသည်လည်း ကုသိုလ်ကံနှင့် အကုသိုလ်ကံ ထိုနှစ်ပါးကို လက်ကွဲယုံကြည်နေကြသည့် ကမ္မလကတဉာဏ်အမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြ၍ နိယျတမိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိ ကင်းရှင်းလျက်သာရှိသည်။

နိယျတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသုံးပါး ဟူသည်မှာ အဟောတော်

အက်ရီယု၊ နတ္ထိကဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုနိယုက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သုံးပါးကို လွယ်လွယ်ဖြင့် နားလည်အောင် ဘာသာပြန်လျှင် အဟောတုက = ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဟူ၍မရှိ။

အက်ရီယု = ကုသိုလ်ကိုပြုလုပ်၍ နတ်ပြည်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်သည်။ အကုသိုလ်ကိုပြုလုပ်၍ အပါယ်လေးပါးသို့ ထူသည်ဟူ၍မရှိ။

နတ္ထိက = အပါယ်လေးပါး၊ နတ်ပြည်၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ မရှိ။

စသည်ဖြင့် ဖြစ်၏။ ထိုအယူမျိုးသည် ဆိုခဲ့သည် အတိုင်း ဗုဒ္ဓဘာသာလောက၌ မရှိနိုင်ပေ။

ဗုဒ္ဓဘာသာလောက၌ ပဉ္စာနန္ဒီရီယု = ကံငါးပါးကို ထူးလွန်ကြမည်လူမျိုးသည်လည်း မရှိနိုင်ဟူ၍ပင် ဆိုရမည် ထင်သည်။ ပဉ္စာနန္ဒီရီယုကံငါးပါးဟု သည်မှာ -

- ၁။ အဖေကို သတ်သူ၊
- ၂။ အမေကို သတ်သူ၊
- ၃။ ရဟန္တာကို သတ်သူ၊
- ၄။ ဘုရားကို သွေးစိမ်းထွက်အောင်ပြုလုပ်သူ၊
- ၅။ သံဃာကို သင်းခွဲသူ။

ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ဤလူငါးယောက်တို့သည်လည်း ဤဘဝ၌ မဂ်ဖိုလ်ကို မရကောင်းပေ။ သေပြီးနောက်လည်း အဝိစိဇရသို့သာ ကျ ရောက်သွားရ၏။

ငါတို့၏ မေ့ယောဂီအပေါင်းတို့ သည်ကား ထိုမျှအထိ ဆိုဆိုက်သောလူများ မဟုတ်နိုင်ပေ။ တရားဓမ္မကို စိတ်ဝင် စေ၍ လိုချင်စိတ်ရှိကြသဖြင့် သူတော်ကောင်းများသာ ဖြစ် နိုင်သည်။ တရားကို လိုချင်စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား တိပဟိတ် ဗုဒ္ဓိလ်သာဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း လယ်တီစသော ဆရာ ဆော်ကြီးများ ဆိုကုန်ကြသည်။ ယခုဘဝမှာပင် မဂ်ကိုရနိုင် သောပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုရသည်။ ထို့ကြောင့် ကြိုးစားရန်သာလို၏။

*****

အသက်ငါးဆယ် လူတစ်ယောက်နှင့် ခြောက်ဆယ် လူတစ်ယောက်တို့ကို ယှဉ်ကြည့်ပါ။ ငါးဆယ်လူထက် ခြောက်ဆယ်လူက ပိုရင့်သည်ကို တွေ့ရမည်။ ရုပ်နု၊ နာမ်နု၊

ခန္ဓာနုများ သေဆုံးသွား၍ ရုပ်နှင့်၊ နာမ်နှင့်၊ ခန္ဓာရင့်များ ဖြစ်တည်နေခြင်းသာဖြစ်သည်။

မွေးစကပင် ယခုအချိန်ထိ ထို့နောက် သေသည် အထိ တစ်သေတည်း သေဆုံးနေမည်သာဖြစ်သည်။ ပြခဲ့ သည့် ဝိထိစဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ အမေမွေးစမှ ယခုကျအောင် လည်းကောင်း ပြန်လှန်သုံးသပ်၍ ရှုမှတ်ကြည့်ပါ။ ခန္ဓာငါးပါး သည် အနိစ္စသာလျှင်ဖြစ်ကြောင်းကို လင်းလင်းကြီး မြင်လာ ပေလိမ့်မည်။

ထို့နောက် မျက်တောင်တစ်ခတ်၊ လှုပ်တစ်ပြက် အချိန်ကာလမှာပင် အကြိမ်ရေကုဋေပေါင်း သိန်းချီပျက်စီး သေဆုံးနေသည်ကိုလည်း အာရုံပြန်ပြုကြည့်ပါ။ ခန္ဓာငါးပါး အနိစ္စသည် ဘွားဘွားကြီးပေါ်လာပေလိမ့်မည်။

ထို့နောက် မိမိတို့၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ ပြန်တင်ပါ။ မိမိသည်လည်း သည်အတိုင်းသာ တစ်ပျက်တည်းပျက်စီးနေ ပါကလားဟု ရှုမှတ်ပါ။ အနိစ္စရှုခြင်းမှာ ဤသို့သာဖြစ်သည်။

မရှုမှတ်တတ်စရာလည်း ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ တစ်ခုချင်း အာရုံပြုပြီး ရှုမှတ်ရုံသာရှိသည်။ နားမလည်လျှင် တင်ပြထားသည်ကို ပြန်လှန်၍သုံးသပ်ပါ။

အစမှအဆုံးတိုင်အောင် ရှုမှတ်ပုံကလည်း လစဉ် တင်ပြလာခဲ့သည်အတိုင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဦးစွာ သီလခံယူပါ။ ထို့နောက် ဘုရားရှိခိုးပါ။ မေတ္တာ ပို့ပါ။ ထို့နောက် ပုံစံကျအောင်ထိုင်ပါ။ မိမိဆုံးဖြတ်ထား သည့်အတိုင်း နိုင်သလောက်ရှုမှတ်ပါ။ အဆုံးပိုင်းမှာလည်း မေတ္တာပို့ပါ။ ထို့နောက် ဆုထောင်းအမျှစေပြီး အဆုံးသတ် နိုင်သည်။

နားမလည်လျှင် မဂ္ဂဗင်းမှတစ်ဆင့် ပြန်မေးပါ။ သည်လအတွက် သည်မျှဖြင့် တော်ကြဦးမို့။

(ဆက်ရန်)

□ မဟာထွန်း

ရာဇြည့်အလှူတော်မင်္ဂလာ

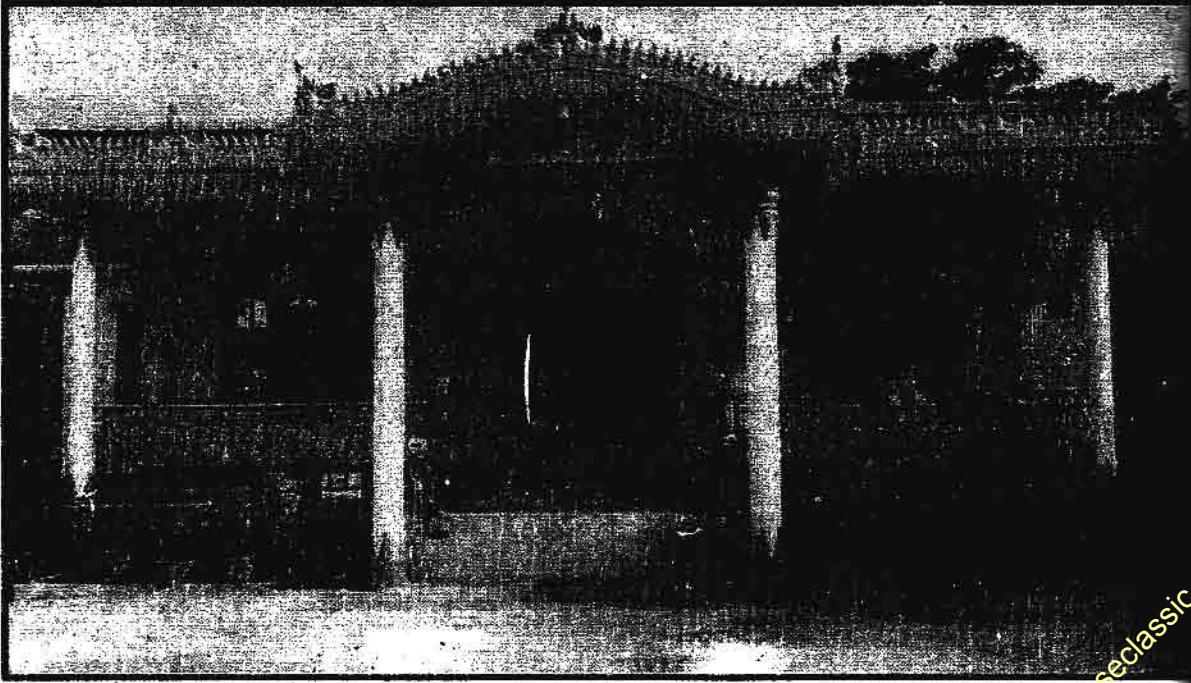
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး (မှန်ကင်းချောင်) အကယ်ဒမီကျောင်းတိုက်ဝင်း

ရှယ်ယီသိန်းမောင် (စိန်ခိုက်ကယ်)

စာရေးသူ၏ ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဦးဖေတော်ဝင်း (ရာဇြည့်စာအုပ်တိုက်)သည် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဝါတွင်းသုံးလ ပတ်လုံး စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး မှန်ကင်းချောင်၌ သင်္ကန်းဝတ်သည် မှ သုံးနှစ်တိုင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုနှစ်တွင် ရာဇြည့်မိသားစု မှ ကျောင်းဆောင်သစ် ဆောက်လုပ်ထူထောင်ပြီး ပြီးစီးပြီဖြစ်ပါ ၍ ရေစက်ချတရားနာပွဲအား ဖိတ်ကြားထားပါသည်။ သို့ပါ၍ ၂၀၁၀-၂၀၁၅ (သီတင်းကျွတ်လပြည့်)နေ့ နံနက် ၉း၃၀ နာရီအချိန်တွင် အီလိုက်ကားဖြင့် သူငယ်ချင်းညီအစ်ကို မောင်နှမများဖြစ်ကြသော အစ်ကိုကြီးဦးချာလီ၊ အိတ်လှ ကြည်၊ မောင်ထွန်းလွင်နှင့် စာရေးသူတို့မြေးအတွား စစ်ကိုင်း တောင်ရိုးသို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြပါသည်။

နံနက် ၁၁း၀၀ နာရီတွင် ၁၁၅ မိုင် သို့ရောက်သွား ပြီး နံနက်စာ စားသုံးကြပါသည်။ အီလိုက်ကားလေးသည် တဖြည်းဖြည်း သဘာဝအလှတရားများကို ကျော်ဖြတ်ရင်း ၃း၀၀ နာရီအချိန်၌ မိတ္ထီလာမြို့၌ ခေတ္တနားကာ ညနေ ၅း၃၀ နာရီအချိန်၌ မန္တလေးမြို့ ကျွဲဆည်ကန် အဝေးပြေ ကားဝင်းသို့ ရောက်ရှိလာပါတော့သည်။

ရောက်ရောက်ချင်း အစ်ကိုကြီး ဦးချာလီသား မောင်အောင်ဝင်းထွင်မှ လာရောက်ခေါ်ဆောင်ပြီး စစ်ကိုင်း တောင်သို့ သွားကြပါသည်။ မန္တလေးတစ်မြို့လုံး သီပေါရိပ် ထိန်ဖြင့် သီတင်းကျွတ်အား ကြိုဆိုလျက်ရှိပါသည်။ ည ၇း၀၀ နာရီတွင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး မှန်ကင်းချောင်သို့

ကလည်း တဖျောက်ဖျောက် ရွာနေပါ
သည်။ တမာပင်ကြီးများ တစ်ပင်နှင့်
တစ်ပင်ယှက်သန်းနေသည့်ပြင် တခြား
သော အလှအပအပင်များကိုလည်း
တွေ့ရှိရပါသည်။

နံနက် ၈:၀၀ နာရီတွင်
မောင်အောင်ဝင်းထွင်မှ လာရောက်
ခေါ်ဆောင်ပြီး မြစ်ငယ်မြို့ရှိ စိန်
မိုက်ကယ်ကျောင်းသားဟောင်းတစ်ဦး
ဖြစ်သူ ကက်နက်ချီးယားအိမ်သို့ သွား
ရောက်လည်ပတ်ကြပါသည်။ အပြန်
တွင် ၎င်း၏သမီး ချောချောမှ ရတနာ

ပိုင်ရှိလာပါတော့သည်။ မှန်ကင်းချောင်ရောက်ပြီဆိုရင်ဖြင့်
ပိုင်ကိန်းနှင့်ကြုံနေပါ၍ ဦးစင်း နိန္ဒာနှင့် (ဦးဖေတော်ဝင်း)
အတော်တော်က လက်နိပ်ဓာတ်မီးထိုး၍ ကြိုဆိုလိုက်ပါတော့
သည်။

ကျောင်းပေါ် ရောက်သောအခါ သိန်းဖော်ဝင်းမှ
ထိန်းပေးပါသဖြင့် ခရီးပန်းခွမ်းနယ်လာကြသော သူငယ်
တစ်စုတို့အား မြင်သွားပြီး ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဆာ
ပြန်တူတယ်။ ကိုယ်လက်သန်စင်ပြီး ထမင်းကျွေးရာ
ဖြစ်၊ ဝက်သားဟင်း၊ ငါးခြောက်ကြော်၊ ချဉ်ပေါင်ဟင်းတို့
အသားကုန်စွဲကြပါတော့သည်။ မေ့မရသော ထမင်းပွဲ
တို့မှာ ခံစားမိပါသည်။ ထို့နောက် စကားစမြည်ပြောကြ
ပြီးစီးနိန္ဒာမှ သူ့အခန်းလေးအား သူငယ်ချင်းတစ်စု
ပိုင်ရန် ပေးလာပါ၍ အားလုံး အေးချမ်းစွာ အိပ်စက်အနား
ကြပါတော့သည်။

နံနက် ၄:၀၀ နာရီ ရောက်သော် အရုဏ်ဆွမ်းဘုဉ်း
၍ အုန်းမောင်းခေါက်ပါ၍ ရာပြည့်မိသားစုနှင့်အတူ
အတော်များအား မှန်ဟင်းခါးဆွမ်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြ
သည်။ စိတ်ကြားထားသော သံဃာတော်များ ဆွေသည်
ဆွေဆွေ တစွဲစွဲရောက်လာကြပါသည်။

နံနက်မိုးသောက် အလင်းသို့ရောက်သောအခါ
မောင်အောင်ဝင်းထွင် လှည့်လည်ရှုကြရာ ကျောင်းခြံဝင်းကျယ်
ကျယ် အထွန်ကျယ်ဝန်းပြီး အေးချမ်းလှပါသည်။ မိုးကလေး

ပုံတက္ကသိုလ်သို့ လိုက်ပြုပြီး လက်ဖက်ရည်၊ မုန့်များ တိုက်
ကျွေးဆွဲခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ရန်ကုန်-မန္တလေး ကား
လမ်းမကြီးပေါ်ရှိ ကျောက်စိမ်းဘုရားအား လိုက်ပို့ပါသည်။
၎င်းကျောက်စိမ်းဘုရားကြီးအား ဖူးမြော်ဆည်းကပ်သူ အပေါင်း
တို့သည် အံ့ရာရာတိုးတက်အောင်မြင်ပြီး ဂုဏ်သတင်းကျော်
စောခြင်း၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်း၊ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်း၍
လိုတိုင်းတ တတိုင်းရနှင့် ပြည့်စုံသည်ဟု သိရှိရပါသည်။
စာရေးသူတို့ သူငယ်တစ်သိုက် စေတီတော်ကြီးအား ဖူးမြော်
ကြည့်ညိုကြပြီးအပြန်တွင် သမီးချောချောမှ အိမ်ပြန်လက်
ဆောင် ကျောက်စိမ်းစေတီ ဘီနိုင်းတစ်ခုစီ လက်ဆောင်ပေး
ပါသည်။

နံနက် ၁၂:၀၀နာရီတွင် မောင်အောင်ဝင်းထွင်မှ
ရွှေဘဲစားသောက်ဆိုင်တွင် နံနက်စာဖြင့် တည်ခင်းဆွဲခံ
ကျွေးပေးပါသည်။ ထို့နောက် မန္တလေးမဟာမြတ်မုနိဘုရား
ကောင်းမှုတော်ဘုရားသို့ လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးပါသည်။
သီတင်းကျွတ်ရက်မြတ်အချိန်ကာလ ဖြစ်ပါ၍ အနယ်နယ်
အရပ်ရပ်မှ ဘုရားဖူးလာသူတို့ ကြက်ပျံမကျ စည်ကားသည်
ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ မန္တလေးတောင်ပေါ် တက်ရန်ကိုပင်
ကားများပိတ်နေပါ၍ မတက်ခဲ့ရပါ။ ညနေ ၅:၀၀ နာရီတွင်
မှန်ကင်းချောင်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိပါသည်။ ၆:၀၀ နာရီ
ရောက်သော် ကျောင်းတိုင်ဆရာတော်မှ ညစာစားရန် တမာ
ပင်ရိပ်အောက်၌ စုဝေးစေပြီး ညစာကျွေးရာ တောရွာစေ့

www.burmeseclassic.com

ကလေး အသွင်အပြင်ဖြစ်နေပါ၍ တစ်နည်းတစ်ဖုံပျော်ခဲ့ရပါသည်။

ခြံဝင်းအတွင်း၌လည်း နောက်တစ်နေ့ အလှူပွဲအတွက် ချက်ပြုတ်နေကြသဖြင့် ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ် ထမ်းဆောင်နေသည်မှာ ကြည့်နူးဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။

၃၀.၁၀.၂၀၁၅ နေ့တွင် ရာပြည့်မိသားစုများဖြစ်သော ဦးစိုးညွန့် + ဒေါ်ခင်အေးမြင့်မိသားစု၊ ဦးဖေဇော်ဝင်း + ဒေါ်ခင်ဆွေဝင်းမိသားစုတို့မှ ကျင်းပပြုလုပ်သော ကျောင်းဆောင်သစ်ဆောက်လုပ်ပြီးစီး လှူဒါန်းခြင်း ဘုရားအနေကလာတင်ခြင်း သိက္ခာထပ်ပူဇော်ပွဲမင်္ဂလာ၊ ကျောင်းလွှတ်ပွဲမင်္ဂလာ အခမ်းအနားက နံနက် ၈:၀၀ နာရီတွင် အကယ်ဒမီကျောင်းဝင်း၌ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ဤအလှူပွဲတွင် မြစ်သားမြို့မှ ကျောင်းသူဟောင်းတစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေါ်ဌေးဌေးကြည်မှလည်း အချို့ပွဲများ လာရောက်ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါသည်။

နံနက် ၉:၃၀ နာရီအချိန်တွင် မှန်ကင်းချောင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးမာနိတအပါအဝင် မန္တလေး၊ ရန်ကုန်၊ စစ်ကိုင်းမှ ပင့်ဖိတ်ထားသော ဆရာတော်ကြီး အပါး ၂၀

တို့အား ဆွမ်းဆန်စိမ်း လောင်းလှူခြင်းအား ရာပြည့်မိသားစုများ၊ ဖိတ်ကြားထားသောညွှန်သည်များနှင့်အတူ စိန်စိုက်ကယ်ညီအစ်ကိုမောင် နမပျားကလည်း ပါဝင်လှူဒါန်းခဲ့ကြပါသည်။ ထို့နောက် သံဃာတော်များနှင့် ညွှန်သည်များအား နံနက်စာဖြင့် ညွှန်ခံကျွေးမွေးပါသည်။

နေ့လယ် ၁:၀၀ နာရီတွင် လှူဒါန်းမှုအစုစုတို့အား လှူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအားလုံးတို့အား ထပ်တူထပ်မျှရကြစေရန် ရေစက်သွန်းချ အမှုဝေကြပါသည်။

ကျောင်းသင်္ခမ်း ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်းသည် သံဃာတော်များ ပင်ပန်းခြင်းဒဏ်ကြောင့် ခွန်အားဆုတ်ယုတ်မှု လေပူ နေပူ မြူမှုန်ဒဏ်ကြောင့် ရုပ်အဆင်းပောက်ပြိုမှု၊ ဆူးဖြောင့်ခလုတ်၊ မြွေကင်း၊ သူခိုး၊ ဓားပြဒဏ်၊ ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် မျက်စိများထိခိုက်မှုဖြစ်စေခြင်းမှ ကင်းဝေးစေပါသည်။ အဆောက်အအုံထဲတွင် ခိုနားလိုက်ခြင်းဖြင့် ခွန်အားများပြည့်ဝစေပြီး ရဟန်းသံဃာတော်များ အေးချမ်းစွာ နိဗ္ဗာန်ရောက် ကြောင်းတရားများကို စိတ်အေးချမ်းသာစွာ ကျင့်ကြံနိုင်သည့်အတွက် အလှူရှင်မိသားစုတို့သည် ပြီးပြည့်စုံသော ချမ်းသာသူခကို ရရှိမည်မှာ မလွဲကောက်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ဓမ္မစာပေများကိုလည်း လှူဒါန်းသမှုပြုပါသဖြင့် တရားအလှူပေးရာလည်း ရောက်ပါပေသည်။

ထို့ကြောင့် ရာပြည့်မိသားစု၏ အလှူမင်္ဂလာသည် ကျက်သရေမင်္ဂလာ အပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံသော အလှူပွဲကြီးတစ်ခုပင် ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ချက်ချမိပါ သည်။

ထိုအလှူပွဲ၌ စိန်စိုက်ကယ် ကျောင်းသား ကျောင်းသူဟောင်းများဖြစ်ကြသော ဦးချာလီချီးယား၊ Dr. စိန်မြင့်မောင်၊ ဦးအယ်လင်မောင်ညွန့်၊ ဦးအုန်း မောင်၊ ဦးဆန်းမင်း၊ Dr. ဝင်းအောင်၊ ဒေါ်လှမြတ်သွယ်၊ ဦးမောင်မောင်မြင့်၊ ဒေါ်ညွန့်ညွန့်ရီ၊ ဦးထွန်းလွင်၊ ဒေါ်ဌေးဌေးကြည်၊ ဒေါ်လှလှကြည်၊ ဒေါ်နီနီမာ၊ ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်၊ ရှယ်လီသိန်းမောင်တို့က သံဃာတော်များသောက်သုံးရန် ရေအေးစက်တစ်လုံးကိုလည်း ကောင်း ဦးခင်မောင်နိုင်မိသားစုမှလည်း ကျောင်းဆောင်သစ်ဝင်/ထွက်ပေါက် စတိုးဗားဂျာတံခါးကိုလည်း လှူဒါန်းခဲ့ကြပါသည်။

အလှူပွဲကြီးပြီးနောက် ညနေ ၄:၀၀ နာရီ ဦးသိန်းဇော်

www.burmeseclassic.com

အခု ဥပမာအားဖြင့် ဆယ်၊ ဆွမ်းဦးပုညရှင်ဘုရားသို့ လိုက်လံပို့ ဆောင်ပေးပါသည်။

၃၁.၁၀.၂၀၁၅ နေ့ နံနက် ၅:၀၀ နာရီအချိန်တွင် စီမံခန့်ခွဲရေးဦးစီးဌာနမှ ဆွမ်းနှင့်ဝက်သား ခြောက်ထပ်သည့် အရက်ကြွလာကြသော ကိုရင်လေးများအား ခြောက်ထပ် (ရာပြည့်)၊ ဒေါ်လှလှကြည်နှင့် စာရေးသူတို့ ခြောက်ထပ် (မှန်ကင်းချောင်)ရှိ ကားလမ်းနံဘေး တစ်ဖက်တွင် ဝက်သားပွဲများနှင့်အညီ အစားအသောက်များ ဆွမ်း ခြောက်ထပ်သည်မှာ အိမ်အပြန် အမှတ်တရကုသိုလ်လေးပင် ပြုစုထားပါသည်။

နံနက် ၇:၀၀ နာရီ ရာပြည့်မိသားစုမှ နန်းကြီးသုန်း အိမ်ထောင်စုများ တိုက်ကျွေးပြီး အိမ်ပြန်လက်ဆောင်များ ပြုစုပါသည်။ နံနက် ၈:၀၀ နာရီတွင် မောင်အောင်ဝင်းထွဋ် (အိမ်ထောင်စု)မှ လာရောက်ခေါ်ဆောင်ပါသဖြင့် ဆရာတော် ဦးအောင်အောင် ပုတော်ကန်တော့ပြီး ရာပြည့်မိသားစုအား နတ် ခြောက်ထပ် မန္တလေး ကွဲစည်ကန်မှ ရန်ကန်ရွှေမြို့တော်သို့

နံနက် ၉:၀၀ နာရီ အိလိုက်ကားဖြင့် ပြန်လာခဲ့ကြပါ၍ ကုသိုလ်လည်းရ၊ ဝမ်းလည်းဝ ပျော်လည်းပျော်ရွှင်ရသော ရာပြည့်အလှူမင်္ဂလာပွဲလေးအား လူသာဓု၊ နတ်သာဓု ခေါ် ဆိုနိုင်ရန် တင်ပြသကဲ့သို့ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးရောက်စဉ် နေရေး၊ ထိုင်ရေး၊ သွားရေး၊ လာရေး၊ အစစအရာရာ ကူညီပေးကြသော ရာပြည့်မိသားစု၊ မောင်အောင်ဝင်းထွဋ် (ပုဂ္ဂိုလ်ပုံတိုက်-မန္တလေး)၊ ဒေါ်ချောချော(မြစ်ငယ်)၊ အပြင်လမ်းခရီး၌ စား သုံးခဲ့သော ကုသိုလ်ငွေများ အာဟာရအိမ်ပြုသူ ရှေ့နေကြီး ဦးအုန်းမောင်ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း၊ ဓာတ်ပုံမှတ် တမ်းရိုက်ပေးသူ မောင်ကောင်းဆင့်သာကိုလည်း ကျေးဇူးတင် ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းပြုအပ်ပါသည်။

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး (မှန်ကင်းချောင်) အမှတ်တရ

ပုဂ္ဂိုလ်သိန်းမောင်(စိန်ပိုက်ကယ်)

ကြည်း၊ ရေ၊ လေ ခရီး အန္တရာယ်ကြီးမှ ကင်းဝေးရန်

ကျွန်ုပ်တို့သည် မွန်ပြည်နယ်၊ အီးလင်းမြို့နယ် ရွှေအင်နံဂူ တရားစခန်းတွင် ဆုံစည်းခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက ခရီးသွားသူများ အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်းစွာ လိုရာခရီးဆိုက် ရောက်ရန် ရွတ်ပွားသော ဂန္ထီရဂါတေးပေးခဲ့ပါသည်။

ပျက်ပျောက်ခေတ်တွင် အတတ် ပညာရှင်၊ အသိပညာ ရှင်၊ စီးပွားရေး ပညာရေးခရီးသည် လူသူအများအပြား နေ့စဉ် လစဉ်၊ နှစ်စဉ် ခရီးထွက်နေရသည်။ ခရီးထွက်သူများသည် ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပသို့ ကုန်းကြောင်း (ကြည်း)၊ ရေကြောင်း၊ လေကြောင်းဖြင့် မော်တော်ကား၊ ရထား၊ သင်္ဘော၊ လေယာဉ် များနှင့် ခရီးသွားနေကြ၏။ ဝေးလံသော ခရီးတို၊ လတ်ရှည် သွားနေရခြင်းသည် အန္တရာယ်အသွယ်၊ သွယ်ကင်းလျက် လိုရာ ခရီး စိတ်ချမ်းသာစွာ ရောက်ရှိလိုကြ၏။

သို့ကလျိဖြစ်စေရန် ခရီးပသွားပီ ခရီးထွက်နေဆဲ ရွတ်ပွား ပို့ ပမမေလျော့ရန် လိုပါသည်။ အခက်အခဲ ရန်ငြိမ်းဖို့ အဓိက လိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခင်မင်မိတ်ဆွေများ၊ ဆွေမျိုးများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် ရွတ်ပွားခဲ့သဖြင့် မည်သည့်ဘေးနှင့် အခက် အခဲမရှိ အောင်မြင်စွာရောက်ခဲ့ရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားချက်အရ ပုဂံမင်းတရားကြီး အလောင်းစည်သူ အမြဲလိုလို ရွတ်ပွားလေ့ရှိ၏။ ရာဇဝင်ထဲ မှာ ကြည်း၊ ရေ၊ ခရီးအထွက်ဆုံမင်းတစ် ပါးဖြစ်၏။ ခရီးခက်ခဲ ကျပ်တည်းလှသော ဒေသများ၌ လုံခြုံချောမွေ့စွာ ဆိုက်ရောက် အောင်မြင်ခဲ့သည်ကို ပြည် သူအများအပြား သိပြီးဖြစ်ပါသဖြင့် အချို့ကိုကား ဇိုကာခဲ့မဆိုလိုတော့ပါ။

ခရီးသွားသူများ အထူးအသုံးဝင်ပါကြောင်း ထပ်လောင်း ပြောချင်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓေါတိလောက ဇိပေါစ၊ ဗုဒ္ဓေါတိသုရိယော တမော၊
ဂစ္ဆန္တံ သရဏံ ဗုဒ္ဓံ၊ မမသိသေ ဋ္ဌပေတွာန၊
ယာဇိတံ နမတ္ထုတံ။

ဗုဒ္ဓေါ တိလောက ဇိပေါစ၊ ဗုဒ္ဓေါသူရော တမောနဇေါ
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆန္တံ၊ နတ္ထိမယံ ဘယံသဇါ၊
ဇဗ္ဗံ သရဏံ ဂစ္ဆန္တံ၊ နတ္ထိမယံ ဘယံသဇါ၊
သံယံသရဏံဂစ္ဆန္တံ၊ နတ္ထိမယံဘယံသဇါ၊
ရွတ်ခေါက်ရေ အတိအကျမဆိုလိုပါ။ တတိနိုင်သမျှ နတ်

တိုက်ရွတ်ဆိုသွားပါ။

ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည် တိလောကဇိပေါစ-လူသုံးပါး တို့၏ ဝိသိအားထားရာ ကျွန်ုပ်သဖွယ်ဖြစ်ပါလေ၏။

ဗုဒ္ဓေါတိ သုရိယာ-ဘုရားတည်းဟူသော နေမင်းသည်၊ တမော တမောန ဇေါ - အပိုက်မှောင်အဓိဇ္ဇာကို ပယ်ပျောက် တတ်၏။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဂစ္ဆန္တံ-ဆည်းကပ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ မမ-ကျွန်ုပ်၏။ သိသေ-ဦးခေါင်း၌ ဋ္ဌပေတွာန-ထား၍၊ တံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ယာဇိတံ-အသက် ထက်ဆုံး နမော-ရှိခိုးသည်။ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိလောက ဇိပေါစ-လူသုံး ပါးတို့၏အား ထားရှိရာ ကျွန်ုပ်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ဗုဒ္ဓေါသူရော-ဘုရားတည်းဟူသော နေမင်းသည်၊ တမောနဇေါ- အပိုက်မှောင် အဓိဇ္ဇာကို ပယ်ပျောက်တတ်၏။ ဗုဒ္ဓံ-မြတ် စွာဘုရားကို၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆန္တံ-ဂစ္ဆတော-ဆည်း ကပ်သော၊ မယံ-အကျွန်ုပ်အား၊ သဇါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဘယံ- ဘေးသည်။ နတ္ထိ-မရှိ၊ သံယံ-သံယာတော်ကို၊ သရဏံ-ကိုး ကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆန္တံ-ဂစ္ဆတော-ဆည်းကပ်သော၊ မယံ-အကျွန်ုပ် အား၊ သဇါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဘယံ-ဘေးသည်။ နတ္ထိ-မရှိ။

ပါဠိအသံထွက်အချို့ -

ဂစ္ဆန္တံ = ကပ်ဆန့်တံ၊ ဋ္ဌပေတွာန = ထပ်ပတ်တပါန၊
အဓိပွယ်ကို အလေးထားပြီး ဂါထာတန်ခိုး ပိုမိုစက်ပါ သည်။ ခရီးသွားသူချင်း ဟာဉ်ဝန်ဆောင်သူ အမှုထမ်းများသည် မိမိအား အလေးထားဆက် ဆံကူညီပါလိမ့်မည်။

စိတ်ချမ်းမြေ့စွာ လိုရာခရီး လုံခြုံချောမွေ့ပါလိမ့်မည်။ နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာတို့သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံယာ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်သူမှန်သမျှ နာယံဟောမရှိ၊ လမ်းခရီးတစ်လျှောက် လုံး စောင့်ရှောက်လေသည်။

ခရီးသွားပြည်သူ လူသူများအတွက် ပေတ္တာစေတနာထား လျက် တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

သုခိတောဟောထဒကပ္ပပုဂ္ဂထ။

ကောင်းဟိန်း(ကျွန်းသစ်)

ဘုရားစေတီသမိုင်း

မြန်မာ့လျှင်

ကိုမောင်သန်းဝင်း

မြန်မာတို့၏ ငလျင်သမိုင်းကြောင်းကို ပြန်လည်
စောင်းကြည့်မည်ဆိုပါက အများဆုံးတွေ့မြင်သိရှိနိုင်သည်
မှာ နိုင်ငံအနှံ့ ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် တန်ခိုးကြီး
ဘုရားများ သမိုင်းပင်ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံအနှံ့ ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် တန်ခိုးကြီး
ဘုရားများ၏ သမိုင်းမှာကား အကြိမ်ကြိမ်ပြုကျ၊ အကြိမ်
ခြိမ်ပြန်လည် ပြုပြင်နေခြင်းတို့၏ အဓိက အကြောင်း
ရင်းမှာ မြေလျှင်ကြီးများ၏ဒဏ်ကို ခံခဲ့ကြခြင်းကြောင့်
ဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန် မြေလျှင်သမိုင်းနှင့် ရွှေတိဂုံစေတီ

နိုင်ငံတော်၏ အထင်ကရ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်
ကြီးသည် ရန်ကုန်မြို့တော်တွင်တည်ရှိနေခြင်းကြောင့်
ရန်ကုန်မြေလျှင်လွှတ်သည်နှင့် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး
သည်လည်း ထိခိုက်ပျက်စီးခဲ့ရလေ၏။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်
ထိ ခိုက်ပျက်စီးခဲ့ရမှုတွေသည်လည်း ရန်ကုန်မြေလျှင်
သမိုင်းပါသည်။

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးကို မဟာသက္ကရာဇ် ၁၈၃
ခုနှစ်၊ ဖာပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် စတင်တည်ထားကိုးကွယ်

ခွဲခြင်းဖြစ်ရာ သက်တမ်း ၂၅၀၀ ကျော်နေပေပြီ။ သို့သော်
ငြား စေတီတော်ကြီး၏ နိုင်လိုသော သမိုင်းမှတ်တမ်း
အဖြစ်အပျက်များသည်ကို ခရစ်နှစ် ၁၃၇၂ ခုနှစ်၊ ၁၇ရင်
ဗညားဦး လက်ထက်မှ စတင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု လေ့လာ
သိရှိရသည်။

ခရစ်နှစ် ၁၃၄၆ ခုနှစ် ဗညားရံမင်းလက်ထက်တွင်
ငလျင်လှုပ်ခဲ့သဖြင့် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးသည် ခေါင်း
လောင်းပခုံးထက်ကစပြီး ပြိုကျပျက်စီးခဲ့သည်။ ဗညားရံ
မင်းဦးဆောင်ကာ စေတီဟောင်းကိုလျှောက် စေတီကြီး
တည်ထားခဲ့သည်။

၁၄၉၄ ခုနှစ် ဗညားရံမင်းလက်ထက်မှာပင် ငလျင်
လှုပ်၊ လေပြင်းတိုက်မှုကြောင့် ထီးတော်သည် အနောက်
မြောက်အရပ်ဆီ တစ်တိုင်ကွာလောက်အထိ ပြုတ်ကျ
ပြန်လေရာ ဗညားရံမင်းက ပြန်လည်ပြင်ဆင်ပြီး စေတီရံ
၄၈ ဆူကိုပါ တည်ခဲ့ပါသည်။

ခရစ်နှစ် ၁၅၆၄ ခုနှစ်တွင် ငလျင်ကြီး ပြင်းစွာလှုပ်
ခတ်ခဲ့ရာ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးသည် အားလုံးနီးပါး ပြိုကျ
ပျက်စီးခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ခရစ်နှစ် ၁၅၇၂ ခုနှစ်အတွင်း
ဟံသာဝတီပြည်ရှင် ၁၇ရင်နောင်မင်းတရားကြီးက အသစ်
တစ်ဖန် ပြန်လည်ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။

၁၆၀၈ ခုနှစ်တွင် ငလျင်ကြီးလှုပ်ခတ်ခဲ့ရာ ရွှေတိဂုံ
စေတီတော်၏ ချရားသီး ခေါင်းလောင်းဖောင်းမ အကုန်
မြေခကာ ခေါင်းလောင်းငုံးတိသာကျန်ခဲ့သည်။ အင်္ဂပုတ်
ဆရာတော်နှင့် လစေးဆရာတော်များ ဦးစီးဦးရွက်ပြုကာ
၁၆၁၀ ခုနှစ်တွင် ပြင်ဆင်တည်ထားခဲ့ပါသည်။

ဆယ်နှစ်အကြာ ၁၆၂၀ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင်
ငလျင်လှုပ်ပြန်ခြင်းကြောင့် စေတီတော်ကြီးအပေါ်ပိုင်း
ပြိုကျပျက်စီးခဲ့သည်။ ၁၆၂၂ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် အနောက်
ဘက်လွန်မင်းကြီးက စေတီတော်ကြီးကို ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီး
အရှေ့တောင်နှင့် အရှေ့မြောက် အုတ်တံတိုင်းများပါ
လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

၁၆၂၈ ခုနှစ်တွင် ငလျင်ဒဏ်ကြောင့်ပင် စေတီ
တော်ကြီး၏ နေရာအချို့ အက်ကွဲပျက်စီးခဲ့သည်။ မင်းရဲဒိဗ္ဗ
က ပြင်ဆင်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

၁၆၄၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၆ ရက် နေဝင်ချိန်တွင်
ငလျင်လှုပ်ခတ်ခဲ့သည်။ ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် ရွှေတိဂုံစေတီ

ထီးတော်ကြီး မြေခခဲ့သည်။ သာလွန်မင်းက ပြင်ဆင်တင်
လှူခဲ့ရသည်။

၁၆၄၉ ခုနှစ် ငလျင်ကြောင့် ထီးတော်စောင်းကာ
ရင်ပြင်နေရာအချို့ ပျက်စီးခဲ့လေရာ ပင်းတလဲမင်းက ပြင်
ဆင်ခဲ့သည်။

၁၆၅၂ ခုနှစ်၊ မေလ ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် ထီးတော်
မြေခခဲ့ပြန်သည်။ ရွှေတိဂုံထီးတော်ကို ပဲခူးမြို့တွင် ပြင်ဆင်
မွမ်းမံပြီး ပင်းတလဲမင်းလက်ထက်တော်မှာပင် ပြန်လည်
တင်လှူခဲ့သည်။

၁၆၆၁ ခုနှစ်တွင် ငလျင်လှုပ်ခတ်၊ လေပြင်းတိုက်ခတ်
ခြင်းကြောင့် ထီးတော်သုံးဆင့်မြေခကာ နေရာအချို့ ပြိုကျ
ခဲ့ရသည်။ ထီးတော်ကို နှစ်နှစ်ကြာအောင် အင်းဝကို ယူ
ဆောင်ပြင်ဆင်ပြီး ပြည်မင်းလက်ထက်တွင် တင်လှူခဲ့သည်။

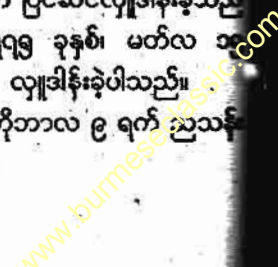
၁၆၆၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း ငလျင်လှုပ်ခတ်
မှုမှာ အလွန်ပြင်းလှသည်။ ထီးတော်မြေခသည့်အပြင်
စေတီတော်ကြီး အထက်ပိုင်းပါ အရှေ့ဘက်ရင်ပြင်တော်
ကို ပြိုကျပျက်စီးခဲ့သည်။ ပုဏ္ဏားတိုင်ကျိုးကာ ခေါင်း
လောင်းပုံအနောက်နား ထိပ်ပိုင်းကိုကျခဲ့သည်။ ထီးတော်
သည် အနောက်မြောက်ဘက်ရင်ပြင်ထိ ပြုတ်ကျပြီး စိန်ဖူး
တော်ကား ဆိုင်းကြီးနှင့်အတူ တွဲလောင်းဖြစ်နေခဲ့သည်။

ငှက်ပျောဖူးက အင်္ဂတေများပြိုကျသည်။ ကြာဖူးက
ကြာဖတ်သုံးခု ကွာကာ မြောက်ဘက်ကြာဖူးများက အုတ်
များပါ ပြိုကျခဲ့သည်။ ဆိုင်းကြီးများပြတ်ပြီး ခေါင်းလောင်း
ပုံပါ မြေသို့လျက် အဝေးသို့ လွင့်စင်ခဲ့သည်။ သုံးနှစ်ကြာ
သည်အထိ ပြင်ဆင်ခဲ့ရပြီး ၁၆၆၇ ခုနှစ်၊ မေလတွင် ထီး
တော်သစ် တင်လှူခဲ့ကြသည်။

၁၆၇၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ငလျင်လှုပ်ခတ်လေရာ
စေတီတော်ကြီး၏ နေရာအချို့ အနည်းငယ်ပျက်စီးခဲ့သည်။
အင်းဝက မင်းရဲကျော်ထင် ဦးဆောင်ကာ ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။

၁၇၆၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၉ ရက်နေ့တွင် ငလျင်ကြီး
လှုပ်ခတ်သည်။ စေတီတော်ကြီးသည် ဆတ်သွားဖူးကစပြီး
ပထမဖောင်းရစ်ထိ ပြိုကျခဲ့သည်။ ထီးတော်သည်လည်း
မြေခခဲ့ရသည်။ ဆင်ဖြူရှင်မင်းက ပြင်ဆင်လှူဒါန်းခဲ့သည်
မှာ ခြောက်နှစ်မျှကြာခဲ့ပြီး ၁၇၇၅ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၀
ရက်နေ့တွင် ထီးတော်ပြန်တင် လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

၁၈၈၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၉ ရက် ညသန်

ခေါင်ယံခန့်တွင် လှုပ်ခဲ့သော ငလျင်ကြောင့် ဆင်ဖြူမင်း
ကောင်းမှုဖြစ်သည်။ ထီးတော် ဆတ်သွားဖူးအထက် ပိန္နဲ
တိုင်ကျိုးကျခဲ့ပြီး စိန်ဖူးတော် ခြေခံခဲ့ရပြန်သည်။

ရွှေ၏အထက် ကြာလန်နေရာတွင် အင်္ဂတေများ
တွာကျပျက်စီးခဲ့သည်။ နောင်တော်ကြီးစေတီ ချရားသီး
အောက် ကြာမှောက်ကြာလန်အထိ အတုန်ပျက်စီးကာ
ပြုတ်ကျကုန်၏။ ၁၈၈၉ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၇ ရက်နေ့တွင်
ထီးတော်သစ် ပြန်တင်ပြီးစီးခဲ့သည်။

၁၉၁၉ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လ ၁၉ ရက် နံနက် ၃၀
နာရီ မိနစ် ၂၀ အချိန်တွင် လှုပ်ခတ်ခဲ့သော ငလျင်
ကြောင့် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ ပိန္နဲတိုင် ယိုင်သွားပြီး
နေရာအချို့ အက်ကွဲခဲ့လေရာ ၁၉၂၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ
၃၆ ရက်နေ့တွင် ပြင်ဆင်ပြီးစီးခဲ့သည်။

၁၉၂၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့ နေ့
လယ် ၁၂ နာရီ ၄၇ မိနစ်နှင့် ညနေ ၄ နာရီ ၂၅ မိနစ်
အချိန်တို့တွင် ငလျင်ကြီး သုံးကြိမ်လှုပ်ခတ်ခဲ့သည်။ စေတီ
တော်ကြီး သိပ်မထိခိုက်သော်ငြားလည်း ခေါင်းလောင်းများ
ပြုတ်ကျပြီး စေတီရံများ အက်ကွဲပျက်စီးခဲ့သည်။

၁၉၃၀ ပြည့်၊ မေလ ၅ ရက်နေ့ ညဘက်အချိန်
လှုပ်ခတ်ခဲ့သော သမိုင်းဝင် ပဲခူးငလျင်ကြီး၏ဒဏ်ကြောင့်
ထီးတော်အထက်ပိုင်းပျက်စီးကာ ငှက်မြတ်နားတော် ယိုင်
သွားသည်။ စိန်ဖူးတော်များ ရင်ပြင်အထိ ပြုတ်ကျခဲ့သည်။
၁၉၃၁ ခုနှစ်၊ ဧပြီလမှာ ပြန်ပြီးတင်လှူပြီးစီးခဲ့သည်။

၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့နှင့်
၉ ရက်နေ့များတွင် ငလျင်တစ်ကြိမ်စီ လှုပ်သည်။ ၆
ရက်နေ့က အနည်းငယ် ပြင်းထန်သည်။ ရွှေတိဂုံစေတီ
တော် ပိန္နဲတိုင်သည် အနောက်မြောက်ဘက် ရာဟုထောင့်
ဆီသို့ စောင်းစွဲသွားသည်။ စောင်းရွဲသွားသောနေရာမှာ
ဇွန်လော်ဘုံအထက် ဒုတိယဘုံဆင့်နေရာဖြစ်ပြီး ဆည်း
ထည်းများ ပြုတ်ကျကာ ရွှေပြားများကွာကျခဲ့သည်။

ပဲခူးမြေငလျင်သမိုင်းနှင့် ရွှေမော်စောစေတီ

ပဲခူးမြို့၏ ငလျင်မှတ်တမ်းကို ရွှေမော်စောစေတီ
ကြီး၏ သမိုင်းကနေတစ်ဆင့် သိရသည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ်
၂၃၀ ခုနှစ်၊ မဟိသာရာဇာမင်းလက်ထက် ငလျင်လှုပ်ခတ်

ခဲ့ရာ မူလ ရွှေမော်စောစေတီသည် အလုံးစုံပြိုကျပျက်စီး
သွားခဲ့သည်။ ယင်းကို ၇၅၀ တောင်အရွယ်အထိ ဉာဏ်
တော်မြင့်ကာ စေတီသစ်တည်ထားခဲ့ကြပါသည်။

၁၇၅၇ ခုနှစ်တွင် ပဲခူးငလျင်ကြောင့် ရွှေမော်စော
စေတီတော်ကြီးသည် ခေါင်းလောင်းပုံအထိ ပြိုကျပျက်စီး
သွားခဲ့သည်။ အုတ်ပုံဘဝနှင့် နှစ်သုံးဆယ်ခန့်ကြာအောင်
ရှိနေခဲ့ပြီး ဘိုးတော်မင်းက လာရောက်ပြုပြင်ခဲ့သည်။ နှစ်နှစ်
ကြာသည်အထိတိုင် ပြင်ဆင်ကာ ၁၇၅၉ ခုနှစ်တွင် ထီး
တော်သစ် တင်လှူခဲ့ပါသည်။

၁၉၁၁ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း လှုပ်ခတ်ခဲ့
သော ငလျင်ကြောင့်လည်း ရွှေမော်စောစေတီတော်၏
ဆတ်သွားဖူးအထက်မှနေပြီး ကျိုးကျပျက်စီးခဲ့ရပြန်သည်။

၁၉၁၇ ခုနှစ်တွင် ငလျင်လှုပ်ခတ်ပြန်သည်။ ခေါင်း
လောင်းပုံအထိ ပြိုကျပျက်စီးခဲ့သည်။ ငလျင်ဒဏ် နှစ်ကြိမ်မျှ
ခံခဲ့ရပြီးသော ရွှေမော်စောစေတီကြီးကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ခဲ့
ရာ ဉာဏ်တော် ၂၀၂ စောင်း၊ ၂ မိုက်အထိ မြင့်ထင်ကာ
တည်ထားခဲ့ကြသည်။

၁၉၃၀ ပြည့်၊ ၆ ပဲခူးငလျင်ကြီးကိုတော့ သိမိသို့
တွေ့ ရှိနေဦးမည်ထင်သည်။ ပြင်းအားလွန်စွာရှိတာမို့

**၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်မှာ
လှုပ်ခတ်ခဲ့သည် ငလျင်သည်
လူ ၁၀၀ ကျော်သေဆုံးခဲ့ရပြီး
အခြားသာသနိက
အဆောက်အအုံများပါ
ပြိုကျပျက်စီးခဲ့ရသည်အပြင်
မိုင် ၅၀ ဝေးကွာလှမ်းသည်
ရန်ကုန်မြို့ကိုပါ
ရိုက်ခတ်သွားခဲ့လေ၏**

ရွှေမော်စောစေတီတော်ကြီးသည် ပထမပစ္စယာအထိ ပြိုကျပျက်စီးသွားခဲ့သည်။ ၁၃ နှစ်ကြာသည်တိုင်အောင် နိုင်ငံတော်အစိုးရက ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုကာ ပြင်ဆင်ပေးခဲ့ရပြီး စေတီတော်ကြီး၏ ဉာဏ်တော်ကို ၂၁၃ တောင်ထိ မြှင့်ထင်ပေးခဲ့ပါသည်။ ၁၉၅၄ ခုနှစ် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၅ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်နေ့မှာ ထီးတော်သစ် တင်လှူခဲ့ပါသည်။

၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်မှာ လှုပ်ခတ်ခဲ့သည့် ငလျင်သည် လူ့ ၁၀၀ ကျော် သေဆုံးခဲ့ရပြီး အခြားသာသနိက အဆောက်အအုံများပါ ပြိုကျပျက်စီးခဲ့ရသည့်အပြင် မိုင် ၅၀ ဝေးကွာသွားသည့် ရန်ကုန်မြို့ကိုပါ ရိုက်ခတ်သွားခဲ့လေ၏။

ပြည်မြို့ငလျင်သမိုင်းနှင့် ရွှေဆံတော်စေတီ

မြန်မာ့သမိုင်းတွင် သရေခေတ္တရာဟု ထင်ရှားခဲ့ပါသော ပြည်မြို့မှာကား အထင်ရှားဆုံးစေတီတော်သည် ရွှေဆံတော်စေတီပင် ဖြစ်သည်။

ပြည်မြို့ ရွှေဆံတော်ဘုရားသည် ဆံတော်လေးဆူ၊ မွေရှင်တော်ရှစ်ဆူ၊ ကကုသန်ဘုရား၊ အကောက်ရုံဘုရား၊ သဿပဘုရား သုံးဆူတို့၏ ဒုက္ခင်္ဂုတော် အံသကိဋ္ဌတော်၊ ခါးပန်းကြိုးတော်တို့ကို ဌာပနာထားသည့် တစ်ခိုးကြီးဘုရား ဖြစ်သည်။

သာသနာတော်နှစ် ၁၂၆ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်နေ့တွင် သရေခေတ္တရာမြို့တည်နန်းတည် ဒွတ္တပေါင်မင်းတရားကြီးက မူလစေတီငယ်လေးကိုငိုကာ ထည်ဝါကြီးမားတင့်တယ်သော စေတီတော်မြတ်ကြီးအဖြစ် တည်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ခရစ်နှစ် ၁၈၃၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၂၀၀ ပြည့်နှစ် တန်ခူးလဆန်း ၁ ရက် ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော် စက်နာရီ တစ်ချက်တီးခန့်အချိန်တွင် ငလျင်ကြီးတစ်ခု ပြည်မြို့တွင် လှုပ်ခတ်ခဲ့သည်။ ပြည်မြို့ရှိ ဘုရားစေတီ အတော်များများ ပြိုကျခဲ့သလို သုဒဿနတောင်ပေါ် တည်ထားသည့် ရွှေဆံတော်စေတီကြီးရှိ ငှက်မြိတ်နားတိုင်သည် သံတိုင်ပါပြတ်ပြီး ပစ္စယာအပေါ် ငှက်ပျော့သည် တောင်မျက်နှာခွံလုံးအထိ ကွဲအက်ပျက်စီးခဲ့သည်။

၁၈၃၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၂၀ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်၊ အင်္ဂါနေ့ ညနေ ၃ နာရီခန့် (နယ်ချဲ့တို့အောက် မြန်မာနိုင်ငံကို သိမ်းပိုက်ပြီး ၈ နှစ်အကြာ)တွင် ငလျင်ကြီးတစ်ခု ပြည်မြို့တွင် လှုပ်ခတ်ခဲ့ပြန်သည်။ ရွှေဆံတော်စေတီကြီး ခေါင်းလောင်းပုံ ပန်းမှောက်အပေါ်ပိုင်း တစ်ခုလုံး ပြိုကျပျက်စီးသွားခဲ့ပါသည်။ မြို့သူမြို့သားများသည် စေတီပျက်အုတ်ပုံကြီးကိုကြည့်ကာ ဝမ်းနည်းစွာ ငိုကြွေးကြလေ၏။ ပြည်မြို့က ကုန်သည်ကြီးဦးသာခွဲက ဦးစီးပြီး ပြင်ဆင်ခဲ့ရာ ရတနာပုံနန်းတည် ၁၀၀၀၀ မင်းတန်းမင်းကြီးက အလှူတော်ငွေ ၂၀၀၀၀ ကျပ် ပေးလိုလှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းပြုထားသည်။

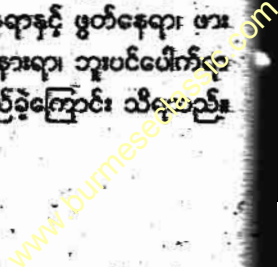
ပုဂံငလျင်များနှင့် သမိုင်းကြောင်း

ပုဂံသည် ဆယ်ရာစုနှစ်မှစပြီး ဆယ်သုံးရာစုအထိ အနှစ် ၃၀၀ ခန့် ကာလအတွင်း မြန်မာမင်းတို့၏ နေပြည်တော်အဖြစ် အာရှတစ်ခွင် ကျော်စောထင်ရှားခဲ့သည်။

ပုဂံ၏ ရှေးဦးပထမမင်းမှာ သမုတိရာဇဝေါ သမုတိရာဇ်မင်းကား မြန်မာသက္ကရာဇ် ၂၉ ခုနှစ်တွင် နန်းတက်ခဲ့သည်။ ပုဂံငလျင်၏ သမိုင်းကြောင်းကို ရှာဖွေရာတွင် မြန်မာရာဇဝင်များအပြင် ပုဂံဘုရားစေတီများရှိ ကျောက်စာ၊ မင်္ဂလာများကိုပါ ကြည့်ရှုလေ့လာရပါသည်။ ဘုရားဟောင်းများ ပြုပြင်ခဲ့ကြရာတွင် ဌာပနာများအတွင်း မှတ်တမ်းပြုထည့်သွင်းထားသည့် ရွှေပေလွှာများကပါ ငလျင်သမိုင်း၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို ဖော်ထုတ်ပေးခဲ့လေ၏။

ပုဂံမြို့တည်နန်းတည် သမုတိရာဇမင်းလက်ထက်တွင် မင်းဆရာ ရှင်အဇ္ဈင်္ဂေါဏ မစခဲ့မှုကြောင့် ပုဂံပြည်သူ ပြည်သားတွေ “မဆိုးမတောင်” ဘုရား တည်နိုင်ခဲ့ကြောင်း အဆိုရှိခဲ့ပါသည်။

သမုတိရာဇ၏နောက် ရသေ့ကြောင်မင်းလက်ထက်တွင် ဂူတိုးလုံးတည်ခဲ့ပြီး ပုဏ္ဏားတော်မင်းလက်ထက်တွင် ကျား၊ ရွှားများ တက်ကြီး၊ ငှက်ကြီးတို့ကို အောင်မြင် ရာဌာနလေးကိုပေးအပ်ရာဌာန၊ မြားကိုပေးအပ်ရာဌာန၊ ငှက်စားပေးရာ၊ ငှက်ထောင်ပစ်ရာ ရှစ်နေရာနှင့် ဖွတ်နေရာ၊ ဖားဝစ်ရာ၊ ပေါက်မင်ပေါက်ရာ၊ မျိုင်းနားရာ၊ ဘူးပင်ပေါက်လှနေရာများတွင် ဂူဘုရားတွေ တည်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

သည်အစောဆုံးကာလ ပုဂံမင်းများ တည်ခဲ့ပါ
သော ဂူဘုရားစေတီများသည် သက္ကရာဇ် ၉၂၆ ခုနှစ်၊
သက္ကရာဇ် ၁၁၄၄ ခုနှစ် ဝန်းကျင်ကာလများတွင် လှုပ်ခတ်
ခဲ့သည့် ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် ပြိုကျပျက်စီးခဲ့ရသည်။
အဆက်ဆက် ပြန်တည်ပြင်ဆင်ခဲ့ကြသဖြင့် ဘူးဘုရား၊
ငှက်ပေတောင်၊ ကျောင်းတိုင်းအတွင်း ရွှေလေးတောင်၊
ရွှေမြားတောင် စေတီငယ်နှစ်ဆူ၊ ပုဂံမြို့တွင်းက ဘားဂူ၊
ချိုင်းဂူပျက်များသာ ရှာဖွေတွေ့နိုင်ပေတော့သည်။

တွင်းသင်းရာဇဝင်သစ်တွင် ခရစ်နှစ် အေဒီ ၁၁၄၄
မှ ၁၂၁၁ ခုနှစ်အတွင်း ပုဂံတွင် ငလျင်အကြီးအကျယ်
ထုတ်ခတ်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြပါရှိသည်။

၁၂၈၆ ခုနှစ်နှင့် ၁၂၉၈ ခုနှစ်များတွင်လည်း
ငြိမ်လျင်လှုပ်ခတ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရပြီး မြင်းကပါရွာအနီး
အဝှေ့တောဘုရား၊ အာရုံခံမုခ်ကုန်းတောင်ဘက်နံရံရှိ မင်စာ
သက်သေအရ ခရစ်နှစ် ၁၃၈၀၊ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၇၄၂
ခုနှစ်တွင် ပုဂံငလျင်ကြောင့် စေတီဘုရားများ ပြိုကျပျက်ခဲ့
ကြောင်း သိရသည်။ အင်းဝခေတ် မင်းကြီးစွာစော်ကဲ
ထက်ထက်ဖြစ်သည်။

ပုဂံရွှေဂူကြီးဘုရား အဝင်ဝနားရှိ ကျောက်စာမှာ
ခရစ်နှစ် ၁၅၅၀ နှင့် ၁၅၈၀ ခုနှစ်များ (မြန်မာသက္ကရာဇ်
၉၁၂ နှင့် ၉၄၃) တွင် ငလျင်လှုပ်ခတ်မှုကြောင့် ရွှေဂူကြီး
ဘုရားအထက်ပိုင်း ပြိုကျခဲ့၍ ပြင်ဆင်ခဲ့ရကြောင်း သုတေ
သီတို့က ဆိုသည်။

ညောင်ဦးရွှေစည်းခုံစေတီကြီး အရှေ့မြောက်ဘက်
နှစ်ဖက်မျက်နှာစာ ကျောက်စာအရ အင်းဝဆင်ဖြူရှင်
ထက်ထက် ခရစ်နှစ် ၁၄၆၃ နှင့် ၁၄၇၆ (မြန်မာသက္ကရာဇ်
၁၁၂၅ နှင့် ၁၁၃၈ ခုနှစ်)တို့တွင် ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကြီး
အပေါ်ပိုင်းသည် ငလျင်နှစ်ကြိမ်လှုပ်ခတ်မှုကြောင့် ပြိုကျ၍
ပြင်ဆင်ခဲ့ရကြောင်း သိရှိရသည်။

ရွှေစည်းခုံဘုရားကြီးကို နောက်ဆုံးပြုပြင်စဉ်က
ငှက်ပေပျားအောက်ဘက် သံပတ်ကြားတွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့
သော စာတမ်းအရ ခရစ်နှစ် ၁၄၇၄ (မြန်မာသက္ကရာဇ်
၁၁၃၆ ခုနှစ်) တုန်းဘောင်ခေတ် စဉ့်ကူးမင်းလက်ထက်
တွင် ငလျင်လှုပ်ခတ်၍ ပြင်ဆင်ခဲ့ရကြောင်း သိရှိရသည်။

အာနန္ဒာဘုရားပြုပြင်စဉ်ကလည်း ငှက်ပေပျားကြား
မှာနေသည့် အင်္ဂတေတွင်းကရသည့် ငွေပေလွှာ ဌာပနာ

တစ်ခုအရ ရွှေဘိုမင်းလက်ထက် ခရစ်နှစ် ၁၈၃၈ ခုနှစ်၊
မတ်လ ၂၂ ရက် (မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၀၀ ပြည့်နှစ်
နှောင်းတန်ခူးလဆန်း ၇ ရက်)နေ့တွင် ငလျင်ကြီးစွာ
လှုပ်ခတ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

၁၈၆၅ ခုနှစ်တွင် အင်အားအသင့်အတင့်ရှိ မြေ
လျှင်ဒဏ်ကြောင့် အာနန္ဒာဂူဘုရားကြီး ငှက်ပေပျားမှ
ဆက်တေများကွာကျခဲ့ပါသည်။

၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၈ ရက် နေ့ ညနေ ၆
နာရီ ၃၅ မိနစ်အချိန်တွင် ပခုက္ကူမြို့ အနောက်တောင်ဘက်
မိုင် ၂၀ ခန့်အကွာကို ဗဟိုပြုလျက် အင်အားပြင်းထန်သည့်
ငလျင်ကြီးတစ်ခု လှုပ်ခဲ့သည်။ ထိုငလျင်ကြောင့် ရေခဲ
ချောင်း စက်ရုံသုံးရုံပျက်စီးပြီး ပုဂံညောင်ဦးဒေသရှိ စေတီ
ဘုရား၊ ဂူ၊ ကျောင်း ရှစ်ဆယ်ရာခွန်းခန့် ပြိုကျပျက်စီးခဲ့
ကြောင်း သတင်းစာများတွင် ပါရှိခဲ့သည်။

ပုဂံငလျင်ကြောင့် အဆောက်အအုံပေါင်း ၁၃၀
ကျော် ပျက်စီးခဲ့ရာ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ရှေးဟောင်း
အဆောက်အအုံ ၇၂ လုံး ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

အညာဒေသ ကစ်ခွင် ငလျင်မှတ်တမ်း

အင်းဝ၊ အမရပူရ၊ စစ်ကိုင်းနှင့် မန္တလေးစသည့်
မင်းနေပြည်တော်ဟောင်းများတွင် လှုပ်ခတ်ခဲ့သည့် ငလျင်
ပေါင်းသည် ၂၈ ကြိမ်ထက်မနည်း ရှိခဲ့သည်။

၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက်နေ့ ည ၉ နာရီ
၄၀ မိနစ်တွင် လှုပ်ခတ်ခဲ့သည့် စစ်ကိုင်းငလျင်သည် ပြင်း
အား ရစ်ချ်တာစကေး ၇ ခန့်ရှိသည်။ ဆင်များရှင်စေတီ
ကြီး ပြိုကျပျက်စီးခဲ့ပြီး စေတီဘုရားများစွာ ကွဲအက်ခဲ့ရ
သည်ဟူ၏။

၁၈၃၉ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၃ ရက် နေ့ လှုပ်ခတ်သည့်
အင်းဝငလျင်ဒဏ်ကြောင့် မင်းကွန်းစေတီကြီး ပြိုကျကွဲ
အက်ခဲ့ရသည်။

ဤသည်တို့ကား ထင်ရှားကျော်ကြား ဘုရားစေတီ
သမိုင်းများက ပြောပြခဲ့သော ခြန်မာ့ငလျင်များ ဖြစ်ပါ
သတည်း။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ငလျင်

■ ကိုမောင်သန်းဝင်း

ကျမ်းစာပေတွင် မြေငလျင်

မြေငလျင်လှုပ်ခြင်းရဲ့ အကြောင်းတရားကို စာပေ ကျမ်းဂန်တို့တွင် ပြဆိုထားသည်။

အထကထာလာ မြေငလျင်လှုပ်ခြင်းအကြောင်း ရှစ်ပါးပြဆိုထားသည်။

- (၁) ဗုဒ္ဓတောထွက်တော်မူသောအခါ၊
- (၂) ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ ကပ်တော်မူသောအခါ၊
- (၃) ပုံသကူသင်္ကန်း ကောက်တော်မူသောအခါ၊
- (၄) ပုံသကူသင်္ကန်းကို လျှော်တော်မူသောအခါ၊
- (၅) ကာလကာရာမသုတ်ကို ဟောတော်မူသော အခါ၊
- (၆) ဂေါတမ္မကသုတ်သို့ ဟောတော်မူသောအခါ၊
- (၇) ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကို ဟောတော်မူ သောအခါ၊
- (၈) ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို ဟောတော်မူသောအခါ လှုပ်သည်ဟု လာရှိသည်။

ဘူမိဇာလသုတ်ပါဠိတော် မဟာပရိဗ္ဗာနသုတ် ပါဠိ တော်လာ မြေငလျင်လှုပ်ခြင်းအကြောင်း ရှစ်ပါး ပြဆိုထား သည်မှာ -

- (၁) ဤကမ္ဘာကြီးကို ပင်မထားသော လေထုကြီး အတွင်း ဥက္ကဋ္ဌကဆုပ်သော လေဓာတ်ချောက်ချား ပျက်စီး သောအခါ၊
- (၂) ရာန်အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော တန်ခိုးသိန္နီ ရှိသော ရသေ့၊ ရဟန်း၊ သူတော်စင်၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ စသည် တို့သည် ပထဝီကသိုဏ်းကို အနည်းငယ်မျှ ပွားပြီး အာပေါ ကသိုဏ်းကို များစွာပွားစေပြီးလျှင် ဤပထဝီမြေကို တုန် လှုပ်စေသည်။
- (၃) မှ (၈) အထိသည်ကား ဗုဒ္ဓဂေါတမရှင်တော်

မြတ်၏ ပဋိသန္ဓေဖူးသည်မှ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူသည် အချိန်အထိ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်၏ ဘုန်းတန်ခိုးအာနဘော် တော်ကြောင့် မြေငလျင်လှုပ်သည်ဟု လာရှိသည်။

ဝါရာသာသံဟိတာ အစချီ လောကီသင်္ခါကရိုက် ကျမ်းတွင်လည်း မြေငလျင်လှုပ်ခတ်ခြင်းကို ဝါဒလေးမျိုး ခွဲခြားပြထားပါသည်။ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

(၁) သမုဒ္ဓရာအတွင်း၌ အံ့ဖွယ်ရှစ်ရပ်ရှိသည် အနက် အလွန်ကြီးမားလှသော ဝါးကြီးမျိုးတွေ ရှိနေ ကြောင်း၊ ထိုသမုဒ္ဓရာအတွင်းရှိ ဝါးကြီးမျိုးတို့ မြူးထူးကြ ခြင်းကြောင့် ရေလှိုင်းတံပိုးကြီးများ ဖြစ်ပေါ်သည်။ ရေလှိုင်း တံပိုး ကြီးစွာဖြစ်ခြင်းကြောင့် မြေငလျင်လှုပ်သည်။

(၂) ဤမဟာပထဝီမြေကြီးကို စောင့်ရှောက်ကုန် သော ဆင်ကြီးရှစ်စီး ရှိသည်။ ရောဝဏ်၊ ပုဏ္ဏရိုက၊ ဝါမန၊ ကုမုဒ၊ အဉ္ဇန၊ သဗ္ဗဘုမ္မ၊ သုပ္ပတိက စသည့် ဆင်ကြီးတွေ သည် အရှေ့အရပ်ကစ၍ အရှေ့မြောက်အရပ်အထိ တစ် ရပ်စီ အစိုးရသည်။ ထိုဆင်ကြီးတွေသည် အလွန်လေးလံ လှသည့် မဟာပထဝီမြေကြီးကို ထမ်းထားရသည်။ ဆင်ကြီး တွေသည် ခဏတစ်ဖြုတ် လှုပ်မိသည်နှင့် မြေငလျင်လှုပ် ခတ်လေ့ရှိသည်။

(၃) ဝေပြင်းစွာတိုက်ခတ်ခြင်းကြောင့် မြေငလျင် လှုပ်သည်။

(၄) တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှ မသိနိုင်စွမ်း သော အကြောင်းချင်းရာတစ်မျိုးကြောင့်လည်း မြေငလျင် လှုပ်ခတ်သည်ဟူ၍ ရှိပေ၏။

သိပ္ပံပညာရှင်တို့၏အလို

သိပ္ပံပညာရှင်တို့၏ အလိုအရ မြေငလျင်လှုပ်ခတ် ခြင်းဟူသည် အချို့သော သမုဒ္ဓရာအောက် မြေလွှာကြမ်း

ပြင်များက ကုန်းမြေလွှာများအောက်သို့ တိုးဝင်ရောက် ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ မြေလွှာအချင်းချင်း ကြိတ်နယ် ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တိုက်ကြီးများအချင်းချင်း ဆက် နွယ်နေကြခြင်းကြောင့်လည်း မြေငလျင်လှုပ်ခတ်ခြင်းဖြစ် ကြောင်း လေ့လာသိရှိရသည်။

ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း မြေငလျင်တိုင်းတာရေးစခန်းအသီး သီးမှ တိုင်းတာရရှိခဲ့သော ငလျင်လှုပ်ရှားမှုများသည် နှစ်စဉ် ငလျင်ကြီး ငလျင်ငယ်အကြိမ်ပေါင်း ၅၀၀၀ ခန့်ရှိကြောင်း၊ ခုတ်တာစကေး ပြင်းအား (၅)ကျော်ပြီး လူဦးရေထောင် သောင်းချီကာ သေကျေပျက်စီးစေသော ငလျင်ကြီးများက နှစ်စဉ်ပျမ်းမျှ နှစ်ကြိမ်ခန့် လှုပ်လေ့ရှိကြောင်း လေ့လာသိ ရှိရသည်။

ပညာရှင်တို့အဆိုအရ ဤကမ္ဘာ့မြေသက်တမ်းသည် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် နှစ်သန်းပေါင်း ၁၉၅၆ ခန့်ရှိနေပြီဟူ၏။ ကမ္ဘာ့သမိုင်း၊ မြန်မာ့သမိုင်းတို့တွင် သိရှိ နိုင်သည့် နောက်ကြောင်းပြန်အကြောင်းအရာများသည် နှစ်ပေါင်း သောင်းဂဏန်းမျှပင် မရှိဟု ဆိုသည်။

လူသားတို့ သမိုင်းမတင်မီ ကာလကတည်းက ငလျင်ကြီးတွေ အကြိမ်ကြိမ်လှုပ်ခဲ့သည်။ လူသားတို့၏ ဖန်တီးမှု အဆောက်အအုံများ၊ သမိုင်းအမွေအနှစ်များ ထိုလည်း ငလျင်က ဝါးဖျိဖျက်ဆီးခဲ့သည်မှာလည်း အကြိမ် ကြိမ်ပင်။

မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ငလျင်

မြန်မာနိုင်ငံသည် အာရှတိုက်ကြီး၏ အရှေ့တောင် အစွယ် ကျွန်းဆွယ်တွင် တည်ရှိသည်။ နိုင်ငံ၏ အနောက် မြောက်ဘက်တွင် ဟိမဝန္တာ စသည့် တောင်တန်းကြီးတွေ ရှိနေသည်။ ယင်းတောင်တန်းကြီးတွေ၏ ဘူမိအနေအထား သည် တည်ငြိမ်မှုမရှိသေးဘဲ အားနည်းပျော့ပျောင်းသည့် အန္တရာယ်မြင့်မားပြီး အပေါ်ယံလွှာများနှင့် ဖွဲ့စည်းထားပါသော ချစ်ခမ်းအေးကြီးဖြစ်သည်ဟု ပညာရှင်တွေက မှတ်ချက် ပြုထားသည်။

ထိုသည်ကြောင့်လည်း မြေသားတွန့်ခေါက်ရွေလျား

မှုဖြစ်စဉ်များကြောင့် မကြာခဏ မြေငလျင်လှုပ်ရခြင်းဖြစ် သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုသည့်အမြင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အလယ် ပိုင်း ရပ်ဝန်းဒေသတွင် မီးငြိမ်းတောင်များကို ရှာဖွေတွေ့ ရရှိခဲ့ရခြင်းကြောင့် ဘူမိဖြစ်စဉ်အရ မီးငြိမ်းတောင်များသည် တွန်းအားကို လျော့ပါးစေသည့် ထွက်ပေါက်(သဘာဝအဆို ရှင်)ဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ငလျင်ပြတ်ရွေ့ကြောင်းများ တွေ့ရှိ ရသည်ဆိုသော်ငြားလည်း ပင်လယ်ငလျင်လှိုင်းကြီးများ၏ ဒဏ်ကို ခံရစေသည့် စိုက်လျှောကျ ပြတ်ရွေ့ကြောင်းမရှိ ဟု ဆိုသည်။ ထင်ရှားသည့် ငလျင်ပြတ်ရွေ့ကြောင်းများ သည် စစ်ကိုင်းမြို့၊ စစ်ကိုင်းတောင်နှင့် မင်းဝဲတောင်ရိုး နှစ်ခုကြားက ပြတ်ရွေ့ကြောင်းနှင့် ရန်ကုန်၊ ပဲခူးကြားက ပြတ်ရွေ့ကြောင်းပဲ ဖြစ်သည်။

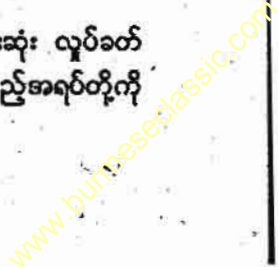
မြန်မာနိုင်ငံသည် အယ်လ်ပိုဒ်(ALPIDE SEIS- MIC BELT) မြေငလျင်ကြောပေါ်တွင် တည်ရှိနေသော် ငြား မြောက်ပိုင်းဒေသ(တရုတ်ပြည်)လောက် မြေအောက် ငလျင် ဗဟိုချက်က နက်ရှိုင်းမှုမရှိဘဲ တိမ်သည်ဟု ဆို၏။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ငလျင်လှုပ်ခတ်လျှင် အများဆုံး သော ငလျင်တို့သည် တော်လည်းသံ၊ မြည်ဟည်းသံများ ကြားရလေ့ရှိသည်။ ယင်းသည် ငလျင်ဗဟိုချက်တိမ်၍ ဖြစ်သည်ဟူ၍။

မြန်မာ့ငလျင်ရပ်ဝန်းများကို လေ့လာကြည့်သည့် အခါ မြေငလျင်လှုပ်ရှားမှု လမ်းကြောင်းအရ မြေငလျင် ကြောကို သုံးစိုင်းခွဲခြားထားသည်။

ပထမပိုင်းသည် ချင်းတွင်းမြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက် က ရခိုင်ရိုးမအတိုင်း ကပ္ပလီပင်လယ်ထဲ ထိုးဆင်း၍သွား သည်။ ဒုတိယပိုင်းသည် ကချင်ပြည်နယ်အထက် ရော ဝတီမြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက် ဆင်းသက်လာပြီး ချင်းတွင်း မြစ်ဆုံကနေပြီး စစ်တောင်းမြစ်ထဲ ဖြတ်သန်းကာ မုတ္တမ ပင်လယ်ကွေ့ထဲသို့ ဆင်းသက်သွားသည်။ တတိယပိုင်း သည် ရှမ်းပြည်နယ်အတွင်း သံလွင်မြစ်ကြောင်းတစ် လျှောက် ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် မြေငလျင်အများဆုံး လှုပ်ခတ် သည့်အရပ်ကနေ အနည်းဆုံးလှုပ်ခတ်သည့်အရပ်တို့ကို

ပညာရှင်များက အစဉ်လိုက် မှတ်တမ်းပြုထားလေရာ -

(၁) စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး (၂) ကချင်ပြည်နယ်၊
 (၃) ရှမ်းပြည်နယ်၊ (၄) ချင်းပြည်နယ်၊ (၅) မကွေးတိုင်း
 ဒေသကြီး (၆) ရခိုင်ပြည်နယ်၊ (၇) ဧရာဝတီတိုင်းဒေသ
 ကြီး (၈) ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး (၉) မန္တလေးတိုင်းဒေသ
 ကြီး (၁၀) ကရင်ပြည်နယ်၊ (၁၁) ကယားပြည်နယ်၊
 (၁၂) ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတို့ဖြစ်ကြောင်း ဆီရိုရသည်၊
 ဗွန်ပြည်နယ်နှင့် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတို့သည် မြေ
 ငလျင်ဗဟိုချက်များမရှိသဖြင့် မြေငလျင်လှုပ်ရှားမှုကနေပြီး
 ကင်းလွတ်သည်ဟု ဆိုသည်။

သမိုင်းဝင် မြေငလျင် ရက်စွဲများ

သမိုင်းဝင် မြေငလျင်များက အောက်ဖော်ပြပါ
 အတိုင်း ဖြစ်သည်။ (ခရစ်နှစ်ဖြင့် တင်ပြထားပါသည်။)

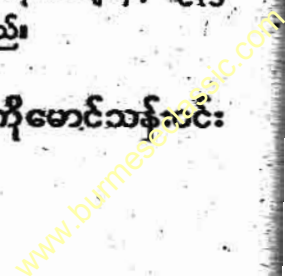
- (၁) ရန်ကုန် - ၁၄၃၆ ၊ ၁၄၉၄
 ၁၅၆၄ ၊ ၁၆၀၈
 ၁၆၂၀ ၊ ၁၆၂၈
 ၁၆၄၄ ၊ ၁၆၄၉
 ၁၆၅၂ ၊ ၁၆၆၁
 ၁၇၆၈ ၊ ၁၈၈၈
 ၁၉၁၉ ၊ ၁၉၂၁
 ၁၉၂၇ ၊ ၁၉၃၀
 ၁၉၇၀
- (၂) ပဲခူး - ၁၅၈၈ ၊ ၁၅၉၀
 ၁၇၅၇ ၊ ၁၉၁၁
 ၁၉၁၇ ၊ ၁၉၃၀
- (၃) ပြည် - ၁၈၃၇ ၊ ၁၈၅၈
- (၄) မုင် - ၉၆၆ ၊ ၁၁၇၄ မှ -
 ၁၂၁၁ ကြား
 ၁၂၆၆ ၊ ၁၂၉၈
 ၁၃၀၀ ၊ ၁၅၅၀
 ၁၅၈၀ ၊ ၁၆၄၄
 ၁၆၈၈ ၊ ၁၇၄၄

- ၁၇၄၅ ၊ ၁၇၆၃
 ၁၇၆၆ ၊ ၁၇၇၇
 ၁၈၃၆ ၊ ၁၈၃၈
 ၁၉၆၅ ၊ ၁၉၇၅
- (၅) အင်းဝ - ၁၄၂၉ ၊ ၁၄၆၇
 ၁၅၁၁ ၊ ၁၆၂၁
 ၁၆၄၄ ၊ ၁၆၄၆
 ၁၆၄၈ ၊ ၁၆၆၁
 ၁၆၉၀ ၊ ၁၆၉၆
 ၁၇၁၄ ၊ ၁၇၆၂
 ၁၇၇၁ ၊ ၁၇၇၆
 ၁၈၆၀ ၊ ၁၈၃၉
- (၆) အမရပူရ - ၁၈၁၂ ၊ ၁၈၃၉
 ၁၈၄၃ ၊ ၁၈၄၆
 ၁၈၅၆
- (၇) စစ်ကိုင်း - ၁၄၈၅ ၊ ၁၉၅၆
- (၈) မန္တလေး - ၁၈၅၈ ၊ ၁၈၇၀
 ၁၈၇၁ ၊ ၁၈၈၁
 ၁၉၄၆

မြန်မာ့ငလျင်သမိုင်းကို လေ့လာသည့်အခါ အများ
 ဆုံး တွေ့ရှိရသည်မှာ နိုင်ငံအနှံ့ ကျော်ကြားထင်ရှားသည့်
 တန်ခိုးကြီးစေတီပုထိုးများ၏ သမိုင်းတွေကို လေ့လာရ
 သည်။ အဆိုပါ တန်ခိုးကြီးစေတီပုထိုးများသည် ငလျင်
 ဒဏ်ကြောင့် အကြိမ်ကြိမ်ပြိုကျလိုက်၊ ပြုပြင်လိုက်ဖြစ်စဉ်
 များအကြောင်းသည် အဓိကဖြစ်သည်။ အထက်ဖော်ပြပါ
 ခုနှစ်၊ ရက်စွဲများသည် ဘုရားစေတီ ပြိုကျပျက်စီးခဲ့မှု၊
 ပြုပြင်မှု ရက်စွဲများ ဖြစ်သည်။

မြန်မာ့ငလျင်များသည် နှစ်စဉ် မြေငလျင်လှုပ်မှု
 (၁၀)ကြိမ်ခန့်ရှိရာ အင်အားပြင်းမှု နည်းပါးသည်။ အနှစ်
 ၁၀၀ ကာလအတွင်း ပြောစမှတ်ကျန်ခဲ့သည့် ငလျင်တွေက
 ၁၉၃၀ ပဲခူးငလျင်ကြီး၊ ၁၉၅၆ စစ်ကိုင်းငလျင်နှင့် ၁၉၇၅
 ခုနှစ် မုင်ငလျင်ကြီးတို့ပဲ ဖြစ်သည်။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

မြေလျှင်ကာကွယ်နိုင်သော ဂါထာတော်မြတ်

ယောဒေတိ ဒေဝ ဒေဝေါဂ္ဂံ ဓမ္မံ

ယောဒေတိ ဒေဝ ဒေဝေါဂ္ဂံ ဓမ္မံ

	ယော	ဂ္ဂံ	ဒေ	ပါ	
ပါတု	လံ	သော	ဒေ	ဓ	ဒေါ
တံ	ဝေါ	ရဟော	လေ	မ	ဝိဝံ
ဖ	တု	အ	နော	န	ဗေ
ဒေ	မိ	သ	ဟံ	ဒေ	သ
	ရ	ဝ	မာ	မ	

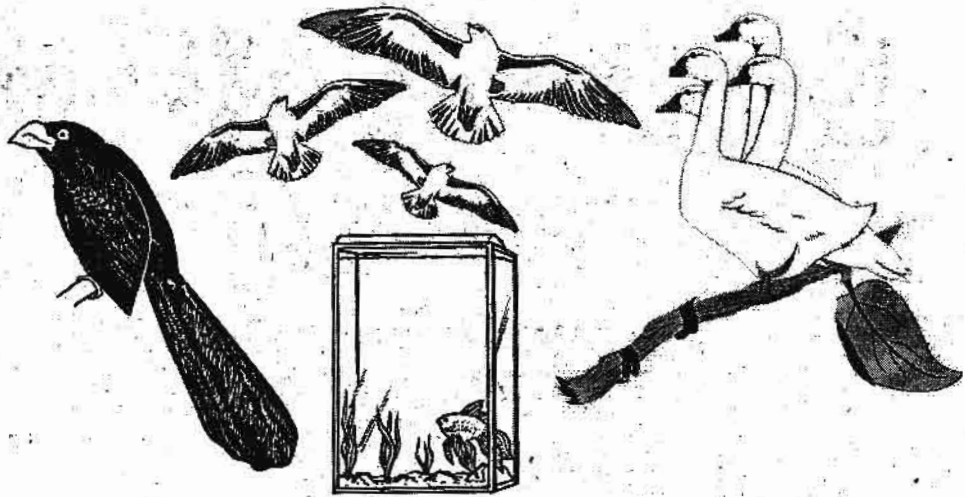
မဂ္ဂုပလံဒဒေါ နုမာမိတံ အရဟံ မဂ္ဂံ

ကုဗေ ဝိဂ္ဂုပလံဒဒေါ ကုဗေမာပိဗ္ဗိက

ယောဒေတိ ဒေဝ ဒေဝေါဂ္ဂံ ဓမ္မံ
မဂ္ဂုပလံဒဒေါ နုမာမိတံ အရဟံ မဂ္ဂံ
နောသော ပါလေတုပါတု ရဟော

ဤဂါထာတော်မြတ်အား အာဂုံလည်း အခြံအတင် မိမိနေအိမ်၏ မြင့်သော မြတ်သော နေရာ၌လည်း ကပ်ထားပါ
စေ အထူးသင့်လျော်ပါသည်။

ဂျိုးပြုဇာတ်နန်းခွဲ သာသနာပြုစခန်း
(နေထွားနယ် ၁၃၆၆ ခုနှစ် နတ်ထော်ထုတ် ၁၂-ရက်)

လျှင်လှုပ်မည့် အကြံနိမိတ်များ

ဆရာဝိဝေအောင်ထွဋ်

လျှင်လှုပ်ခြင်းသည် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ အင်အားကြီးမားလျှင် ကြီးမားသလို အဆောက် အအုံများ၊ လူနေအိမ်ခြေတိုက်တာများ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏ အသက်များကို ပျက်စီးဆုံးရှုံးစေ၍ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်း လှပါသည်။ ခေတ်မီတိုးတက်သော နိုင်ငံများက သိပ္ပံနည်း စနစ်များဖြင့် လျှင်လှုပ်မည့် အခြေအနေကို ဖော်ထုတ်ကြ ပါသည်။ မိမိတို့ မိန်းမလောကီပညာရပ်တွင်လည်း လျှင် လှုပ်မည့် အကြံနိမိတ်များကို သိရှိစေနိုင်သဖြင့် ဗဟုသုတ အလိုရာ တင်ပြပါမည်။

- ၁။ အလှမွေးငါးကန်အတွင်းရှိ ငါးများ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်ကာ ဟိုပူးသည်ကပ် ဖြစ်နေလျှင်၊
- ၂။ ကျီးငှက်များ လန်ပြီး ပြုဆင်းကျပါလျှင်၊
- ၃။ ဝက်များ တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် ကိုက်ခဲ နေကြလျှင်၊
- ၄။ စင်ရော်ငှက်များ ကုန်းပေါ်တက်ကြလျှင်၊
- ၅။ ပိုးပုရွက်ကောင်များ အသိုက်ပြောင်းကြလျှင်၊
- ၆။ ဘဲငန်းများ သစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်ကြလျှင်၊
- ၇။ တွင်းအောင်းသတ္တဝါများ အစုလိုက်၊ အပြုံ လိုက် ဦးတည်ရာမဲ့ ပြေးလွှားနေကြလျှင်၊

- ၈။ နေအိမ်ရှိ ကြွက်များ နေအိမ်မှ ထွက်ပြေးကြ လျှင်၊
- ၉။ မြေတွင်းထဲမှ ကြွက်များ တွင်းထဲမှထွက်ကာ ယောက်ယက်ခတ်မှု ပြေးလွှားကြလျှင်၊
- ၁၀။ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော ကြောင်များ၊ ခွေး များ နေအိမ်မှ ဝေးရာသို့ ထွက်ပြေးကြလျှင် လျှင်လှုပ်တော့မည့် နိမိတ်လက္ခဏာများဖြစ်ကြပြီး လျှင်ရန်မှ ကြိုတင်ကာကွယ်ရန် ပြင်ဆင်နိုင်ကြပါသည်။ ထို့အပြင်...

“ဖဋ္ဌဿ လောက ဓမ္မေစိ စိတ္တံယသံ နကမ္ပတိ အသောက် ဝဇယံခေမီ”
ဟူသည့် အသက်ဘေးမှ လွတ်စေသော ဂါထာ တော်အား ဘုရားရှင်အပေါ် ကြည်ညိုဖူးမြော်လျက် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းအားဖြင့် အန္တရာယ်အပေါင်းမှ ကင်းဝေးနိုင်ပါ ကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါမည်။

ဆရာဝိဝေအောင်ထွဋ်

ကျော်ပြန်ပိတ်ဆွဲများအတွက်

မီးဘေးအန္တရာယ်နှင့် မြေငလျင် ကာကွယ်နိုင်သော

ဂါထာတော်မြတ်

အန္တရာယ်ကင်း မီးကွင်း မီးမလောင် ဂါထာတော်မြတ်

ဤ အသိသတ္တိ နေ့စေတ၊
 ဤ သမ္မတော အာဂုဓာနီစ၊
 ဤ တစ္ဆံတစ္ဆိ ဝိရုဏ္ဏာတု
 ဤ လောမိပိမေ နုပုဿတု။

မြေငလျင် ကာကွယ်ဂါထာ

ယောဒေတိ ဒေဝ ဒေဝေါဂ္ဂံ ဓမ္မံ

ယောဒေတိ ဒေဝ ဒေဝေါဂ္ဂံ ဓမ္မံ

	ယော	ဂ္ဂံ	ဒ	ပါ	
ပါတု	လံ	သော	ဒေ	ဓ	ဒေါ
တံ	ဝေါ	ရယော	လေ	မ	တိ
ဖ	တု	အ	နော	န	ဗ္ဗ
ဒေ	မိ	ဂ္ဂ	ဟံ	ဒေ	ဂ္ဂံ
	ရ	ဝ	မာ	မ	

မဂ္ဂယလံဒဒေါ နမာမိတံ အရဟံ မဂ္ဂံ

ယောဒေတိ ဒေဝ ဒေဝေါဂ္ဂံ ဓမ္မံ

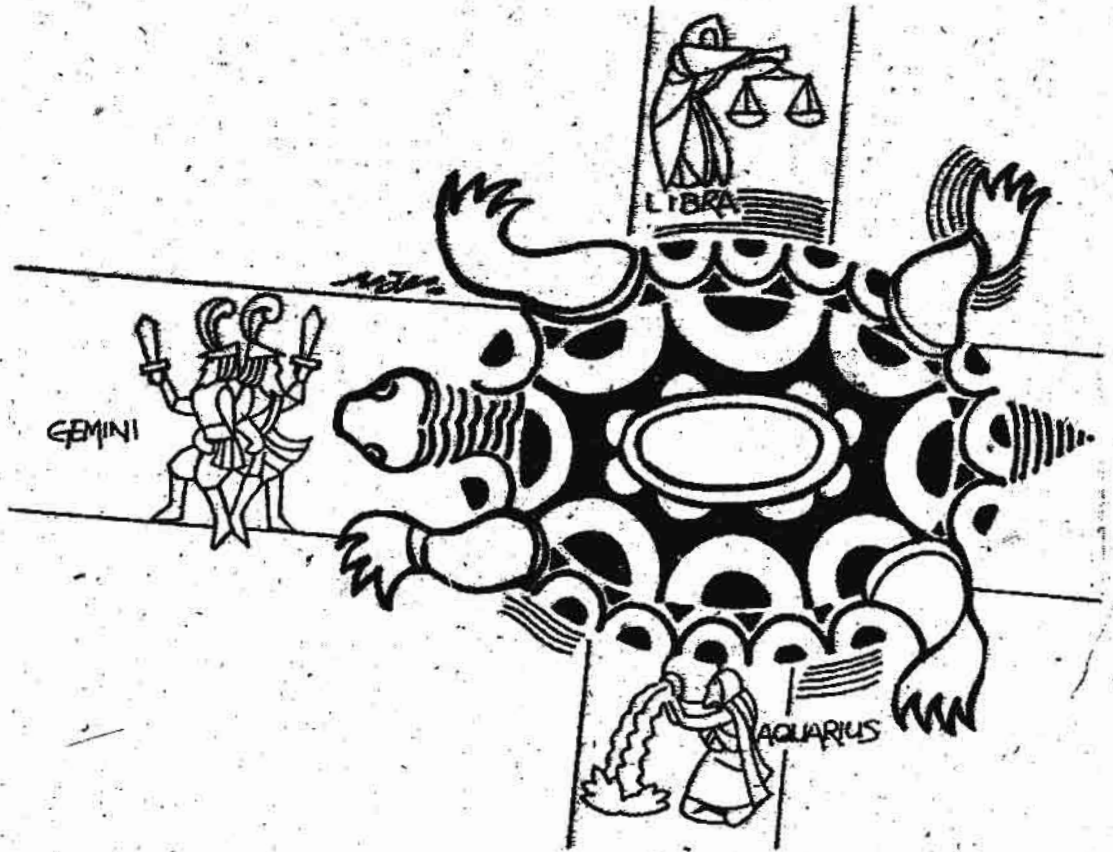
ယောဒေတိဒေဝ ဒေဝေါဂ္ဂံ ဓမ္မံ

မဂ္ဂယလံဒဒေါ နမာမိတံ အရဟံ မဂ္ဂံ

နောသော ပါလေတုပါတု ရယော။

ဤဂါထာတော်မြတ်နှစ်ဆူအား အာဂုလည်း အမြဲအောင်၊ မိမိနေအိမ်၏ မြင့်သော၊ မြတ်သောနေရာ၌လည်း တပ်ထား
 သော အထူးသင့်လျော်ပါသည်။

ဂျိုးဖြူတတ်နန်းခွဲ သာသနာပြုဇနီး

မြေလျှင်လှုပ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သရွေ့

ဆရာသိဟစကြာစိုးမြင့်(ပွဲကျောင်း)

ကမ္ဘာ့ပထဝီမြေပြင်တွင် ကောင်းသော မြေလှုပ် လှုပ်ခြင်း မကောင်းသော မြေလှုပ်လှုပ်ခြင်းဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိ ၏။ သို့သော် ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသည်ဖြစ်စေ မြေဘားကြောင့် လှုပ်သနည်း။ ဘယ်ကဲ့သို့ လှုပ်သနည်းဆိုတဲ့ အကြောင်းခြင်းရာများကို လောကီပုဂ္ဂိုလ်၊ လောကီမိဋ္ဌာ- လောကီပညာလိုက်စားနေကြသောသူများ သိစေချင်သော ဆန္ဒဖြင့် ဇောတိသကျမ်းအဆို မြေလှုပ်ခြင်းကို ဖတ်ပြသွား ယည်ဖြစ်သည်။

ဇောတိသကျမ်းတို့၌ကား (၁) ဂဇ - ဆင်ကဲ့သို့ လှုပ်ခြင်း၊ (၂) ဝရာဟ - ဝက်ကဲ့သို့လှုပ်ခြင်း၊ (၃) အဟိ- မြို့ကဲ့သို့လှုပ်ခြင်း၊ (၄) ကစ္စပ - လိပ်ကဲ့သို့လှုပ်ခြင်းဟူ၍ လေးမျိုးရှိကြောင်းကို ဆိုပေသည်။

ထိုလေးမျိုးတွင် (၁) မိဿရာသီ၊ ဗြိဿရာသီ၊ ဗြိတ္တရာသီ... ဤသုံးရာသီတို့၌ တနင်္ဂနွေရပ်စဉ် လှုပ်မှုကား ဆင်ကဲ့သို့ လှုပ်သည်မည်၏။ (၂) သိဟရာသီ၊ ကန်ရာသီ၊ နေရာသီတို့၌ တနင်္ဂနွေရပ်စဉ် လှုပ်မှုကား ဝက်ကဲ့သို့ လှုပ်

သည်မည်၏။ (၃) မေထုန်ရာသီ၊ တူရာသီ၊ ကံရာသီတို့၌ အနက်ငွေရပ်စဉ် လှုပ်မှုကား လိပ်ကဲ့သို့ လှုပ်သည်မည်၏။

အရပ်အားဖြင့်ကား...

- (၁) အနောက်မြောက်တောင်အရပ်မှ အရှေ့တောင်အထက်အရပ်သို့ လှုပ်ခြင်းသည် ဆင်ကဲ့သို့ လှုပ်သည်မည်၏။
- (၂) အနောက်တောင်တောင်အရပ်မှ အရှေ့မြောက်အထက်အရပ်သို့ လှုပ်ခြင်းသည် ဝက်ကဲ့သို့ လှုပ်သည်မည်၏။
- (၃) အရှေ့-အနောက် လှုပ်ခြင်းသည် ခြွေကဲ့သို့ လှုပ်သည်မည်၏။
- (၄) တောင်-မြောက်လှုပ်ခြင်းသည် လိပ်ကဲ့သို့ လှုပ်သည်မည်၏။

အဟောစာတမ်းကား...

- (၁) ဆင်ကဲ့သို့လှုပ်မှု မိုးကောင်း၍ ချောင်းဖီးအံ့၊ ဗျာတို့ ဝပြောသာယာအံ့။
- (၂) ဝက်ကဲ့သို့လှုပ်မှု ချမ်းသာစီးပွားများအံ့။
- (၃) ခြွေကဲ့သို့လှုပ်မှု ငတ်မွတ်ပီးရှား ခေါင်းပီးအံ့။
- (၄) လိပ်ကဲ့သို့လှုပ်မှု အနာရောဂါဝေဒနာ ထူပြောအံ့။

ဆင်ရုပ်

- ဆင်ရုပ်၌ (၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၇)သည် နာမောင်မည်၏။
- (၈၊ ၉၊ ၁၀) သည် အစွယ်နက်တွတ်မည်၏။
- (၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄) သည် လက်ယာထက်နက်တွတ်

မည်၏။

(၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈)သည် လက်ဝဲထက်နက်တွတ်

မည်၏။

(၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂) သည် လက်ယာခြေ နက်တွတ်

မည်၏။

(၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆) သည် လက်ဝဲခြေနက်တွတ်မည်၏။

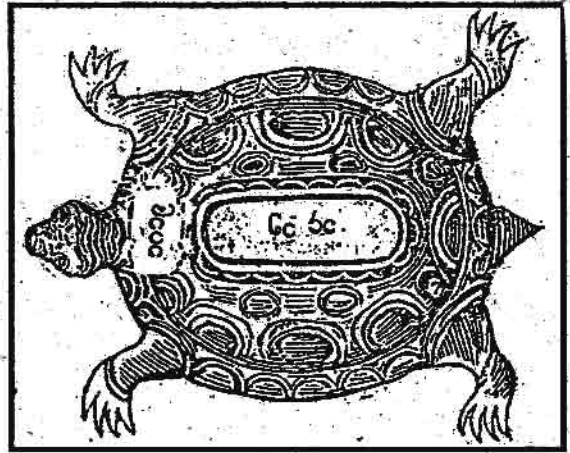
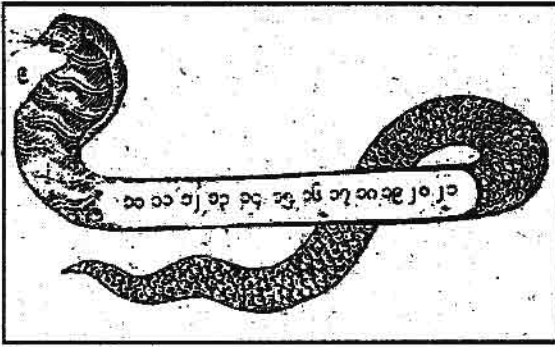
(၂၇) သည် ကျောကုန်းနက်တွတ်မည်၏။

- (၁) နာမောင် လှုပ်မှု ပြည်သူပြည်သား ခိုက်ရန် များအံ့။
- (၂) အစွယ်လှုပ်မှု တိုင်းတစ်ပီးက စစ်ရောက်အံ့။
- (၃) လက်ယာထက်နှင့် လက်ယာခြေလှုပ်မှု အစာရေစာပေါများအံ့။
- (၄) လက်ဝဲထက်နှင့် လက်ဝဲခြေလှုပ်မှု မိုးကောင်း၍ ချောင်းဖီးအံ့။
- (၅) အပြီးလှုပ်မှု အသီးအနံ့ပျက်စီးအံ့။
- (၆) ကျောကုန်းလှုပ်မှု ပြည်ကြီးသေဋ္ဌနင်း မင်းတို့ ဥပဓိဖြစ်အံ့။

ဝက်ရုပ်

- ဝက်ရုပ်၌ (၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆)သည် ကျောနက်တွတ်
- မည်၏။
- (၇-၈၊ ၉၊ ၁၀) သည် အထက်နှုတ်သီးနက်တွတ်မည်၏။
- (၁၁၊ ၁၂) သည် အောက်နှုတ်သီးနက်တွတ်မည်၏။
- (၁၃၊ ၁၄) သည် မျက်စိနက်တွတ်မည်၏။

- (၁၅) ၁၆၊ ၁၇) သည် လက်ယာလက်နက္ခတ်မည်။
- (၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀) သည် လက်ဝဲလက်နက္ခတ်မည်။
- (၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃) သည် လက်ယာခြေနက္ခတ်မည်။
- (၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆) သည် လက်ဝဲခြေနက္ခတ်မည်။
- (၂၇) သည် အမြီးနက္ခတ်မည်။

- (၁) ခေါင်းလှုပ်မှု ပြည်သူ့ပြည်သား နာဖျားရောဂါ ဝေဒနာပီစီးအံ့။
- (၂) နှုတ်သီးလှုပ်မှု မင်းအား ရတနာခုနစ်ပါး ဆိုက် ရောက်ဆက်သအံ့။
- (၃) မျက်စိလှုပ်မှု လူတို့အသေအပျောက်များအံ့။
- (၄) ခြေလေးဖက်လှုပ်မှု တိုင်းပြည်လှုပ်ရှားအံ့။
- (၅) ကျောကုန်းလှုပ်မှု တိုင်းတစ်ပါးမှ မကောင်းစကား ကြားရအံ့။ မင်းတို့ နှလုံးမသာခြင်း ဖြစ်အံ့။

မြွေရုပ်

မြွေရုပ်၌ (၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၇၊ ၈)သည် ဦးခေါင်း နက္ခတ်မည်။

- (၉) သည် နှုတ်သီးနက္ခတ်မည်။
- (၁၀) မှ (၂၇)အထိ ကျောနက္ခတ်မည်။
- (၁) ခေါင်းလှုပ်မှု ပြည်ရွာတိုင်းကား ဥပစ်များအံ့။
- (၂) နှုတ်သီးလှုပ်ရှားလည်း ထိုအတူတည်း။
- (၃) ကျောကုန်းလှုပ်မှု အစာစပါး ပေါများအံ့။
- (၄) အမြီးလှုပ်မှု ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး အစာရှားအံ့။

လိပ်ရုပ်

လိပ်ရုပ်၌ (၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၇)သည် နှုတ်သီး နက္ခတ်မည်။

(၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃) သည် ဦးခေါင်းနက္ခတ် မည်။

- (၁၄၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇) သည် ကျောကုန်းနက္ခတ်မည်။
- (၁၈၊ ၁၉) သည် ရင်နက္ခတ်မည်။
- (၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃) သည် လက်နက္ခတ်မည်။
- (၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇) သည် ခြေနက္ခတ်မည်။

- (၁) လက်ယာမျက်စိလှုပ်မှု လူတို့ အနာအဖျားများ အံ့။
- (၂) လက်ဝဲမျက်စိလှုပ်မှု မိန်းမတို့ ဥပစ်များအံ့။
- (၃) လက်ယာခြေလှုပ်မှု သူငယ်တို့ ပျက်စီးအံ့။
- (၄) လက်ဝဲခြေနှင့် အမြီးလှုပ်မှု တိရစ္ဆာန်တို့ ဥပစ် ဖြစ်အံ့။
- (၅) လက်ယာခြေ ရင်လှုပ်မှု ပြည်ကြီးသေဋ္ဌ်နှင်း မင်းတို့ ဥပစ်ဖြစ်အံ့ဟူ၍ အတ္တတာဿဂရကျမ်း၊ ဘူမိစာလနိဒါန်းကျမ်းတို့တွင် လာရှိသည့် အတိုင်း ဗဟုသုတရစေခြင်းငှာ တင်ပြရေသား လိုက်ပါသည်။

ဆရာသီဟမူကြာစိုးမြင့်(ပွဲကျောင်း)

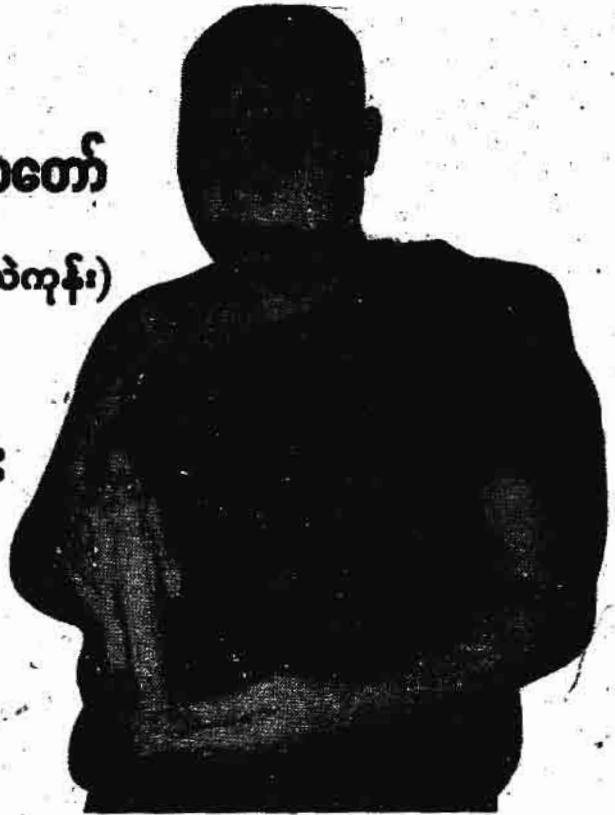
ပြည်မြို့ 'မရှိခဏ' ကျောင်းဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တဝေရ (သဲကုန်း)

ကျင့်စဉ်မျှခဲး

■ မြန်မာ့ရုပ်

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး (အနောက်ပိုင်း) ပြည်မြို့ရှိ ရောက်
ခဲ့ပြီးလျှင် နဝဒေးရပ်ကွက်၊ ဘုရင့်နောင်လမ်းမကြီး နံဘေးမှ
"မရှိခဏစေတီတော်" ဟူသော သာသနာ့ဆိုင်းဘုတ် စိုက်ထူ
ဆောင်ရွက် တွေ့မြင်ရပေမည်။

ထိုနေရာဖြစ်သော ပြည်တောင်တန်းတောရ မဟာ
ဓမ္မိန္ဒြေရာ "မရှိခဏ" ကျောင်းတိုက် ပရိဂုဏ်အတွင်း
အောင်ရှိပါက ကြည့်ညိုသပ္ပာယ်စွာ ခုနစ်ရက်သာသနီတို့
အတွက် ကုသိုလ်အကြောင်းဆက်ခွင့်ရစေရန် တည်ထားသည့်
"မရှိခဏ" စေတီတော်အား ထူးခြားစွာဖူးမြင်ရပေမည်။

ကျောင်းဝင်းအတွင်းဝင်လာလျှင် လက်ယာဘက်ရှိ
ရုပ်ဆော်ပေါ်တွင် "ရှိတော့ရ" ဘုံအမည်ရှိ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား
မြင်တွေ့နိုင်ပြီး ဆက်လက်ရှင်လောပိက လက်ဝဲဘက်မှာ
"မရှိခဏ" စေတီမြတ်အား ဖူးမြင်ခွင့်ရပေမည်။ ထိုစေတီအနီး
အောင်လမ်းတည့်တည့်တွင် ဆရာတော်၏အိမ်မက်၊
အိမ်စိတ်အရ အဓိဋ္ဌာန်အရ နဂါးမင်းကိုးကောင်ခြံရံ၍
အထိတ်တူပိုင် ဘုရားအား တည်ထားပါသည်။

ထိုဘုရားဖူးမြင်ပြီး လမ်းကိုချီကျောင်းပါက မွှော့ရုံ
ကြီးတို့ တွေ့ရပါမည်။ ပြီးလျှင် ဆရာတော် သီတင်းသုံး

ရာသီမတော်ကို ရောက်ရှိပါမည်။ ပြီးလျှင် ဆွမ်းစားဆောင်၊
ဆွမ်းချက်ဆောင်ကို ရောက်ရှိပါမည်။

ဆရာတော်၏မွှော့ရုံတွင် နန်းမတော်မယ်နု လှူဒါန်းခဲ့
သော ဘုရားပလ္လင်တော်အား တပည့်ဧကား၊ ဧကားမမိသားစု
မှ လာရောက်လှူဒါန်းထားသဖြင့် ပူဇော်ထားသည်ကို မြင်တွေ့
ရပါသည်။

ဆရာတော်အား ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး အနောက်ပိုင်း
ပြည်ခရိုင်၊ သဲကုန်းမြို့နယ်၊ လိပ်ပြာသိန်းသောင်းကျေးရွာနေ
ခမည်းတော်ဦးထွန်းတင်၊ မယ်တော် ဒေါ်ခင်သိန်းမှ ၁၃၃၄
ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁ ရက်၊ တနင်္လာနေ့၌
မွေးဖွားသန့်စင်ခဲ့ပါသည်။

၁၃၄၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၃ ရက်၊ ကြာသ
ပတေးနေ့တွင် သဲကုန်းမြို့နယ်၊ သိုက်တောမကျောင်းကြီး
တွင် ပစ္စယာနဂ္ဂဟခံယူ၍ ရှင်သာမဏေအဖြစ်လို ရောက်
ရှိခဲ့သည်။ ဆရာတော်၏ဘွဲ့တော်မှာ အရှင်ကဝေရ ဖြစ်ပါ
သည်။ ၁၃၅၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၈ ရက်နေ့တွင် ဇီကုန်း
မြို့၊ ချောင်းကမ်းကျေးရွာ၊ ချောင်းကမ်းကြီးကျောင်းတိုက်ဆရာ
တော်အား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မြင့်သော မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်

သို့ ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်သည် ၁၃၅၅-၅၆ ခုနှစ်မှ စတင်၍ ၁၃၅၆-၅၇ ခုနှစ်အတွင်း သံကုန်းမြို့ သိုက်တောမတောကျောင်းတိုက်ဆရာတော်ထံတွင် အခြေခံ လောကနိတိ၊ ပရိတ်ကြီး၊ သဒ္ဒါ၊ သင်္ဂြိုဟ်၊ ရှင်သာမဏေ ကျင့်ဝတ်တို့ကို များစွာသင်ယူပြီး သံကုန်းမြို့ ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်၊ ပြည်မြို့ မဟာသုဒဿနရာမ ပရိယတ္တိစာ သင်တိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် စသည့် ကျောင်း တိုက်များတွင် လောကုတ္တရာစာပေ၊ ပရိယတ္တိကျမ်းဂန်အသီး သီးကို သင်ယူခဲ့၏။

ယခုအခါ ရှင်သာမဏေအပေါင်းတို့ကို လောကီ၊ လောကုတ္တရာ စာဝါပို့ချခြင်း၊ အခါအားလျော်စွာ ယဉ်ကျေးမှု ဆိုင်ရာ၊ ယဉ်ကျေးမှုနည်းပြသင်တန်းများ လက်ခံ၍ လော ကုတ္တရာစာပေများ သင်ကြားပို့ချခြင်း၊ မရှိခဏကျောင်းတိုက် ကြီးကို အာဇိကဗိမာန်အဖြစ် တည်ထောင်တော်မူခဲ့ပြီး နှစ်စဉ် ယောဂီ၊ လှူကြီး၊ လှူငယ်၊ တပည့်၊ ဒကာ၊ ဒကာမတို့အား တစ်နှစ်လျှင် တရားစခန်းကြီး သုံးကြိမ် ကျင်းပပြုလုပ်ပေး ခြင်း၊ နယ်လှည့်ဓမ္မကထိကအဖြစ် သာသနာ့တာဝန်များ ထမ်း ဆောင်ကာ တရားဓမ္မများ ပေးကြားတော်မူခြင်း။

ဇယုငယ်ဆိုင်ရာ ဘာသာရေး အမြင်ရှိစေရန် မိဘ၊ ဆရာသမားများအပေါ် တတ်သိနားလည်စေရန် သားသမီး တိုင်း အနက်ရှိုင်းဆုံးသော မိဘမေတ္တာသိရှိနားလည်စေရန် ရည်သန်၍ "အမေကဗျာ" ရသစာပေဖြစ်သည့် -

- (၁) နှလုံးသားလေး နိုးစေချင်
- (၂) ဘဝအမောပြေ မေမေ
- (၃) အမေ့ရင်ခွင်နန်းတော်
- (၄) အမေ့နှိမ့် စသည့် စာပေများ ထွက်ရှိထားပါ

သည်။ ဆရာတော်သည် ဒါနကောင်းမှုများကို အထူးအလေး ပေး၍ နှစ်စဉ် ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်လှူခြင်း၊ ကထိန်လှူသင်္ကန်း ကပ်လှူခြင်း၊ ၂၀၀၅-၂၀၀၆-၂၀၀၇ ခုနှစ်များတွင် သံကုန်း မြို့နယ်နှင့် ပြည်မြို့နယ်အတွင်းရှိ စေတီပုထိုးများ ပြုပြင် လှူဒါန်းခြင်း၊ ဂန္ဓကုဋီဓမ္မာရုံကြီးအား မတည်လှူဒါန်းခြင်း၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ ကုဋီများ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ မရှိ ခဏစေတီတော်မြတ် တည်ထားကိုးကွယ်ခြင်း၊ ရှိထားရ နိဗ္ဗိတရုပ်ပွားတော်မြတ် တည်ထားကိုးကွယ်ခြင်း၊ ၅၂၈ သွယ်

နိဗ္ဗိတရုပ်ပွားတော်မြတ်တည်ထားခြင်း၊ နဂါးကိုးကောင် ခြံရံ ၍ "မဟာကံထူးပိုင်" ရုပ်ပွားတော်မြတ်ပူဇော်ထားခြင်း၊ ဆရာ တော်၏မွေးနေ့ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့မှ လပြည့်ကျော် ၁ ရက်နေ့တွင် ပြည်မြို့နယ်အတွင်း သံဃာတော်အရှင်သူ မြတ်များအား ပင့်ဆောင်၍ သင်္ကန်း အစရှိသော လှူဖွယ်များ လှူဒါန်းခြင်း၊ ဧည့်ပရိသတ်များအား ကျွေးမွေးလှူဒါန်းခြင်း ဖြင့် ကုသိုလ်၊ ဓမ္မအပေါ် မွေ့လျော်သော ဆရာတော်ဖြစ် ပေသည်။

ဆရာတော်သည် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ကျင့်စဉ် များကို ဝေနေယျအပေါင်းအား လောကီအခါ ကောင်းကျိုး ညွှန်ပြတော်မူနိုင်ရန် အကျင့်စရိတ်များကို မနေမနားကျင့် ဆောင်ကြီးကုတ် အားထုတ်တော်မူပြီး လမ်းညွှန်ပေးကာ ကျင့်စဉ်များပေး၍ ကံကုသိုလ်များ ပွင့်လင်းလာစေခြင်း၊ ကောင်းကျိုးလိုရာပြီး ပြည့်စုံစေခြင်း၊ သံသရာဘဝ အပြန်လှ ကြစေရန် ဓမ္မရေအေးအမြိုက်ဆေးကို အသက်ခန္ဓာ ဆင်းရဲ ပင်ပန်းမှုကို ပဓာနမထားဘဲ ဟောကြားတော်မူခြင်းဖြင့် သာသနာအကျိုးအား ဆထက်ထမ်းပိုး အားထုတ်လျက်ရှိပေ သည်။ ဆရာတော်အား အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ တရားဓမ္မပြသ ရန် ပင့်ဖိတ်ပါက ကြွရောက်ဟောကြားပေးတော်မူပါသည်။

ဤဆောင်းပါးနှင့်အတူ ဆရာတော်မှ ခုနှစ်ရက်သား သမီး ဝေနေယျအတွက် ကျင့်စဉ်များ ချီးမြှင့်ပေးတော်မူပါ သည်။ လောကီအခက်အခဲကြုံတွေ့ရသူများ ဆောင်ရွက် ကြည့်ပါလေ။ ပစ္စာနားဆက်ပါရမီရင့်သူများ လက်ငင်းအကျိုး ပေး၍ ကံနိမ့်လွန်းသူများ တစ်ကြိမ်ပြီးတစ်ကြိမ် ကျင့်ဆောင် ပေးပါက အကျိုးထူးလာပါမည်။

ပြည်မြို့သို့ရောက်ပါလျှင် "မရှိခဏ" ထူးမြတ်သော စေတီတော်အား ဖူး မြော်၍ "ရှိထားဝရ" ဘုရားရှင်အား ဦးချ ရှိခိုးပြီး လောကီကောင်းကျိုး ပြီးပြည့်စုံစေပြီး "မဟာကံထူး ပိုင်" ဘုရားတွင် ဆုတောင်းဆုယူနိုင်ပေသည်။

"မရှိခဏ၊ ရှိထားဝရ" ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုဝေရအား ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွား၍ လောကီ၊ လောကုတ္တရာအဖြာဖြာလမ်း ညွှန်ခံယူနိုင်ခွင့်ရကြပါစေသော် . . . .

ပြည်ပဝင်ငွေ ငွေကြေးလုပ်ငန်း အမြန်ဝင်ရောက်စေခြင်း၊ ပြည်ပသို့ထွက်ခွာမှုလုပ်ငန်း၊ လူမှုရေးပြေလည်စေပြီး ပြည်ပဒဂိုးကြန်ကြာနေသောသူများအတွက်

ပြည် 'မရှိခဏဆရာတော်'၏ 'ပြည်ပအောင်ပွဲ အဓိဋ္ဌာန်နှံ' အထူးကျင့်စဉ်

- ၁။ မိမိမွေးနေ့၏ တစ်ရက်အလိုနေ့မှ ည ၉:၀၀ နာရီ သို့မဟုတ် နံနက်အိပ်ရာထချိန်၌ စတင်ပါ။
- ၂။ နံသာတိုင် ၃၇ တိုင်၌ အာဇီပု ယံဘာန (နမူစ၍ အထက် သို့ရေပါ။ အပေါ်ဆုံး၌ မွေးနံဂဏန်းတင်ရေးပါ။) အမွှေးတိုင်တစ်တိုင် ပုလင်းနှင့် စိုက်ထူပူဇော်ပါ။ ကြက်လျှာ အလံနီ သုံးချောင်း၌ မိမိအဖြစ်ချင်ဆုံး ဆွေသုံးမျိုးရေး၍ ငွေဖလား၌ မိမိလက်နှစ်ထွာဖြတ် သံထည့်စိုက်လျှပါ။ (ရေကြည်တော်တစ်ခွက် ကပ်လျှပါ။)
- ၃။ မိမိလက်နှင့် ပိတ်အဖြူရောင် နှစ်တောင်ပတ်လည် ခင်းပါ။ မိမိပန်းပေါ်၌ ပဝါဖြူတင်ထားပါ။
- ၄။ သစ်သီးငါးမျိုး ကြွေပန်းကန်တစ်ချပ်၌ ထည့်၍လျှပါ။ (သစ်သီးနှစ်ပါးက အသစ်ထဲနိုင်ပါသည်။)
- ၅။ စသည့်နေ့မှ ငါးပါးသီလ၊ သို့မဟုတ် ရှစ်ပါးသီလ ခံယူထားပါ။

ဦးစွာ (အနန္တငါးပါးကိုရိုခိုးပါ)

- ဗုဒ္ဓဂုဏော အဟံဝန္တုပီပါဘုရား။
- ဓမ္မဂုဏော အဟံဝန္တုပီပါဘုရား။
- သံယဂုဏော အဟံဝန္တုပီပါဘုရား။
- မာတာပိတုဂုဏော အဟံဝန္တုပီပါဘုရား။
- အာစရိယဂုဏော အဟံဝန္တုပီပါဘုရား။

(ပုတီးစိပ်ရန်)

- ၁။ ၀ ကာရာရာ ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ ဗုဒ္ဓဿ ဓမ္မံ အကာလိကာ ၀။ (ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပါ။)
- ၂။ ၀ ကာရာရာ ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ ဗုဒ္ဓဿ ဓမ္မံ အကာလိကာ ၀။ (ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပါ။)
- ၃။ ၀ ကာရာရာ ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ ဗုဒ္ဓဿ ဓမ္မံ အကာလိကာ ၀။ (ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပါ။)
- ၄။ ၀ ကာရာရာ ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ ဗုဒ္ဓဿ ဓမ္မံ အကာလိကာ ၀။ (ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပါ။)
- ၅။ ရတနတ္ထယစက် ၀ မ္ဗ စက် သီဒ္ဓိ သီဒ္ဓိ စက်။ (ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပါ။)

ကိုယ်စောင့်နှုတ်နှင့်တကွ သာသနာစောင့်နှုတ် သိုက်နှုန်းရှင်း ဘိုးတော်၊ ဘွားတော် ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း သမ္မာဓေတော်ကောင်းနှုတ်မြတ် အားထိုးတို့အား အပ္ပမေဓေပြီးလျှင် မိမိရေးခဲ့သည့်ဆုကို တိုင်တည်ဆုတောင်းပါ။

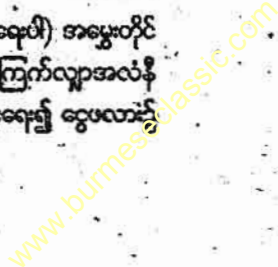
မိမိမွေးနေ့၏ တစ်ရက်အလိုမှစ၍ ၃၇ ရက်ပြည့် ပြုလုပ်ရမည်။ အထူးအဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုသူများ အသေးစိတ် သိလိုက ကိုယ်တိုင်ဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်။ ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ချိန် (နံနက် ၈:၀၀ မှ ၁၀:၀၀ နာရီ၊ နေ့ ၂:၀၀ မှ ၅:၀၀ နာရီ အထိသာ)

ပြည်တွင်းဝင်ငွေ ငွေကြေးအမြန်ဝင်ရောက်စေခြင်း၊ ရာထူးအခက်ကြုံခြင်း၊ ကြံစည်လုပ်ဆောင်သမျှ မအောင်မြင်ခြင်း၊ အခက်အခဲဟူသမျှ ပပျောက်စေပြီး ပြည်တွင်းလုပ်ငန်းစီးပွား အထူးအောင်မြင်စေမည့်

ပြည် 'မရှိခဏဆရာတော်'၏ 'ပြည်ပအောင်ပွဲ အဓိဋ္ဌာန်နှံ' အထူးကျင့်စဉ်

- ၁။ မိမိမွေးနေ့၏ တစ်ရက်အလိုနေ့မှ ည ၉:၀၀ နာရီ သို့မဟုတ် နံနက်အိပ်ရာထချိန်၌ စတင်ပါ။
- ၂။ နံသာတိုင် ၃၇ တိုင်၌ အာဇီပု ယံဘာန (နမူစ၍ အထက်

- သို့ရေပါ။ အပေါ်ဆုံး၌ မွေးနံဂဏန်းတင်ရေးပါ။) အမွှေးတိုင်တစ်တိုင် ပုလင်းနှင့် စိုက်ထူပူဇော်ပါ။ ကြက်လျှာအလံနီ သုံးချောင်း၌ မိမိအဖြစ်ချင်ဆုံး ဆွေသုံးမျိုးရေး၍ ငွေဖလား၌

မိမိလက်နှစ်ထွာဖြတ် သဲထည့်စိုက်လှူပါး (ရေကြည်တော်
တစ်ခွက် ကပ်လှူပါး)

၃။ မိမိလက်နှင့် မိတ်အဖြူရောင် နှစ်တောင်ပတ်လည်ခင်းပါး
မိမိပန်းပေါ်၌ ပဝါဖြူတင်ထားပါး

၄။ အောင်စိုးတစ်စိုက်၌ အောင်သပြေ ၉ ညွှန်စိုက်လှူပါး
(ပန်းနှင်းပါက အသစ်ထဲနိုင်ပါသည်။)

၅။ စသည်နေမှ ငါးပါးသီလ သို့မဟုတ် ရှစ်ပါးသီလ ခံယူ
ထားပါး။

ဦးစွာ (အနန္တငါးပါးကိုရှိခိုးပါ)

- ပုဗ္ဗဂုဏော အဟံဝိညာဓိပါဘုရား။
- ဓမ္မဂုဏော အဟံဝိညာဓိပါဘုရား။
- သံယဂုဏော အဟံဝိညာဓိပါဘုရား။
- မာတာပီတဂုဏော အဟံဝိညာဓိပါဘုရား။
- အာစရိယဂုဏော အဟံဝိညာဓိပါဘုရား။

(ပုတီးစိပ်ရန်)

၁။ ၈ ကာရာ စက္ခုမာစရမာစိတ္တော ၈
(ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပါ)

၂။ ၈ ကာရာ ဓမ္မညာဓမ္မသာပိကာ ၈
(ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပါ)

၃။ ၈ ကာရာ ဗလုပေတောဗလ ဓတ္တော ၈
(ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပါ)

၄။ ၈ ကာရာ ဝရဒေါ ဒေတုပေ ဝရံ ၈
(ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပါ)

၅။ ရတနတ္ထယစက် ၈ ဗ္ဗ စက် အကာလီကာစက်။
(ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပါ)

ကိုယ်စောင့်နတ်နှင့်တကွ သာသနာစောင့်နတ် သိုဝ်
နန်းရင်း၊ ဘိုးတော်၊ ဘွားတော် ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း သပ္ပာဒေဝ
နတ်ကောင်းနတ်မြတ် အားလုံးတို့အား အမျှပေးဝေပြီးလျှင်
မိမိရေးခဲ့သည့်ဆုကို တိုင်တည်ဆုတောင်းပါ။

မိမိမွေးနေ့၏ တစ်ရက်အလိုမှစ၍ ၃၇ ရက်ပြည့်
ပြုလုပ်ရမည်။ အထူးအဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုသူများ အသေးစိတ်
သိလိုက ကိုယ်တိုင်ဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်။ ဆရာတော်အား
ဖူးမြော်ချိန် (နံနက် ၈:၀၀ မှ ၁၀:၀၀ နာရီ၊ နေ့ ၂၈၀ မှ
၅၀၀ နာရီ အထိသာ)

မရှိခဏဆရာတော်၏ အဓိဋ္ဌာန်အောင် ဂါထာတော်

ခုနစ်ရက်သာသနာ အတိတ်ဆိုး နိမိတ်ဆိုး ကံကြမ္မာ
ပြိုဟ်ဆိုး အိပ်မက်ဆိုး မကောင်းသော အတိုက်အခိုက်၊
အနောင်အယုက်များ ကြုံတွေ့နေရခြင်း၊ အိမ်ကျက်သရေ
ကင်းပဲ့၍ လုပ်ဆောင်သမျှ ဆုံးရှုံးလွှဲချော်နေရခြင်းအတွက်
မရှိခဏဆရာတော် အမြဲရွတ်ဖတ်တော်မူသော-

အဓိဋ္ဌာန်အောင်ဂါထာတော်

မဟာသဗ္ဗမင်္ဂလံ ရက္ခန္ဓာသဗ္ဗရတနာ
ရတနတ္ထယနဘာဝေန သဒ္ဓါသုဒိဘာဝန္တတော။

အဓိပ္ပာယ်အကျဉ်း- ကြံမြတ်လှစွာသော အလုံးစုံ
သော ကိစ္စဟူသမျှတို့သည်လည်းကောင်း၊ အလုံးစုံသော
ရတနာတို့သည် နေ့စဉ်မင်္ဂလာအပေါင်းဖြင့် ခညောင်း
ရောက်ရှိ၍ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးတို့၏
တန်ခိုးတော်အာနုဘော်တို့ကြောင့် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးနှင့်

ချမ်းသာဟူသမျှ အကျွန်ုပ်ထံ ရောက်ရှိခံစားပိုင်ဆိုင်နိုင်ရပါ
စေသော်။

(နံနက်ဖြစ်စေ၊ ညပိုင်းဖြစ်စေ ရတနာသုံးပါးအား
အမွှေးတစ်တိုင်၊ ရေတော်သုံးခွက်ကပ်လှူပြီး အဖြူရောင်၊
မိမိလက် နှစ်တောင်ပတ်လည်ခင်းပါး၊ အလယ်တွင် နှယ်
ရေးပါ။ အပေါ်တွင်ထိုင်ပြီး ကိုယ့်အသက်ထက် တစ်ခေါက်
ပိုရွတ်ပါ။ ပြီးလျှင် အမျှအတန်းပေးဝေ၍ မိမိအဖြစ်ချင်ဆုံး
ဆုတောင်းသုံးနှိုင်း တောင်းလိုက်ပါ။)

သတိ- အမွှေးတိုင်တွင် မွှေးနံဂဏန်းရေ၍
ခံမြစ်နံကို အောက်ခြေ၌ရေးပါ။ အညွန့်နံကိုအထက်
တွင်ရေးပါ။ (ပုလင်းနှင့် ပူဇော်ပါ)

(တစ်ကြိမ်ပြုလုပ်တိုင် မိမိအသက်ထက် တစ်ရက်
ပိုစေရမည်။ မွှေးနေ့မှစတင်ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။)

မုဒြာ

(ဘုရားရှင်၏ လက်တော် ဟန်အမူအရာ)

မုဒြာဆိုသည်မှာ လက်အနေအထားကို ဆိုလိုသည်။
 ထက်ဟန်အနေအထားကို ကြည့်ရှုခြင်းအားဖြင့် မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ ဆောင်ရွက်တော်မူချက်များ မြေလွင်စေသည်။
 ယခု ဖော်ပြထားသော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာပုံတော်များ၌ ထူး
 ခြားသော မုဒြာပုံဟန်အမျိုးမျိုးကို ရှုမြင်လေ့လာနိုင်ပေသည်။
 မြန်မာနိုင်ငံ၌ အဓိကအားဖြင့် မုဒြာရှစ်မျိုး အထူးပင်
 ထင်ရှားပေသည်။

တော်မူသည်။ မာရ်နှုတ်သား ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကို အပရာဇိတ
 ပလ္လင်တော်ကို လာရောက်လှရန် ကြံစည်ပြုလုပ် သောအခါ
 ဒါနပါရမီတော်ကို ဆင်ခြင်၍ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြောင့်ကို ဤ
 မဟာပထဝီမြေကြီးကို သက်သေပြတော်မူသည်။ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏လက်တော်သည် •မြေကြီးကို ညွှန်ပြထိထားတော်
 မူသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘူမိဗဿမုဒြာဟု ဤလက်
 နေဟန် အနေအထားကို ခေါ်ဆိုသည်။

၁။ ဘူမိဗဿမုဒြာ
 (BHOOMISPARSHA MUDRA)

ဘူမိဗဿမုဒြာ

မြေလက်ထိ၍ မဟာပထဝီကို သက်သေပေးဟန်။
 မြတ်စွာဘုရားသည် ဗောဓိညောင်ပင်အောက်၌
 နေထိုင်စဉ်အားထုတ်ပြီးနောက် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရရှိ

၂။ ဓမ္မစက္ကမုဒြာ
 (DHARMACHAKRA MUDRA)

တရားစက်ဝန်း လှည့်လည်ဟန်။
 ဤပုံတော်မျိုးမှာ မြန်မာပြည်၌ အလွန်ထင်ရှားသော
 ပုံတော်မျိုးဖြစ်သည်။ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းငါးဦးကို ပထမဆုံး တရားဦး(ဓမ္မစက္က)ကို ဟော

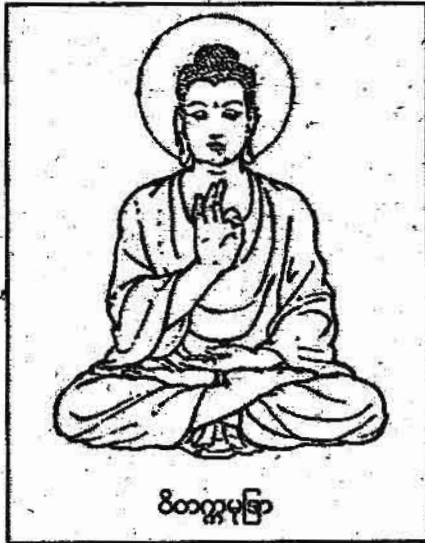

ဓမ္မစက္ကမုဒြာ

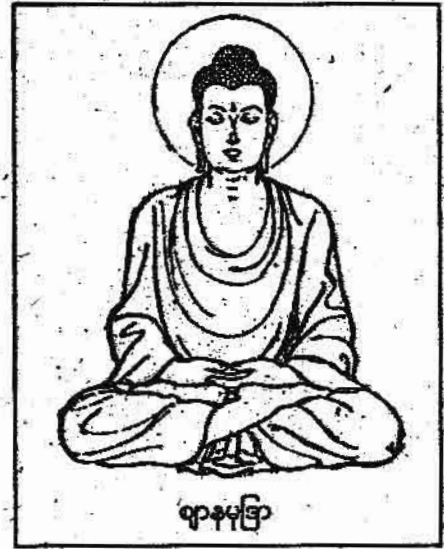
တော်မူသည်။ တရားစက်ဝန်းသဏ္ဍာန် သရုပ်ဖော်၍ လက်
တော်နှစ်ဖက်က ကိုင်၍ လှည့်လည်နေတော်မူဟန်ကို သရုပ်
ဖော်ထား၍ ဓမ္မစက္ကမုဒြာဟု ခေါ်သည်။

လည်း ခိုတ်ထားသည်။ တည်ကြည်မှုကို သရုပ်ဖော်ပြသော
ဈာနမုဒြာ ဖြစ်ပေသည်။

၃။ ဝိတက္ကမုဒြာ
(VITARKA MUDRA)

ဝိတက္ကမုဒြာ

ဈာနမုဒြာ

၅။ ဝရဒမုဒြာ
(VARADA MUDRA)

လက်ရှာလက်လေးချောင်း ထောင်၍ ဆုပေးဟန်။
မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား မွန်
မြတ်သောဆုကို ပေးနေဟန် လက်တော်ဖြင့် သရုပ်ဖော်ထား
သည်။ လိုအပ်သောဆု ရကြပါစေဟု (ဝရဒမုဒြာ)ဖြင့် ပေါ်
လွင်စေသည်။

ဣန္ဒြေ နှစ်ချင်းချိန်၍ လက်ညှိုး၊ လက်မ အဝိုင်း
ပြဟန်။
မြတ်စွာဘုရားသည် ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးကို ၎င်းတို့ စရိုက်
ဝိသနာနှင့် လျော်ညီစွာ ထိုက်စာန်သောတရားကို ဟော
ကြားရန် ကြံစည်ပုံကို ဤမုဒြာဖြင့် သရုပ်ဖော်ပြထားသည်။
လက်တော်သည် မြောက်ထားသည်။ လက်ညှိုး
တော်နှင့် လက်မတော် ထိတွေ့၍ အဝိုင်းအသွင်နှင့် မြ
ထားသည်။

၄။ ဈာနမုဒြာ
(DHYANA MUDRA)

လက်နှစ်ဖက် ထပ်ထား၍ ဈာန်ဝင်စားနေဟန်။
မြတ်စွာဘုရားသည် ဈာန်ဝင်စားနေတော်မူဟန်ကို
ဤမုဒြာဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားသည်။
လက်တော်နှစ်ဖက်ထိထားပြီး မျက်လုံးတော်သည်

ဝရဒမုဒြာ

၆ ဒေသစာရီမုဒြာ
(DESHACHARI MUDRA)

ဒေသစာရီမုဒြာ

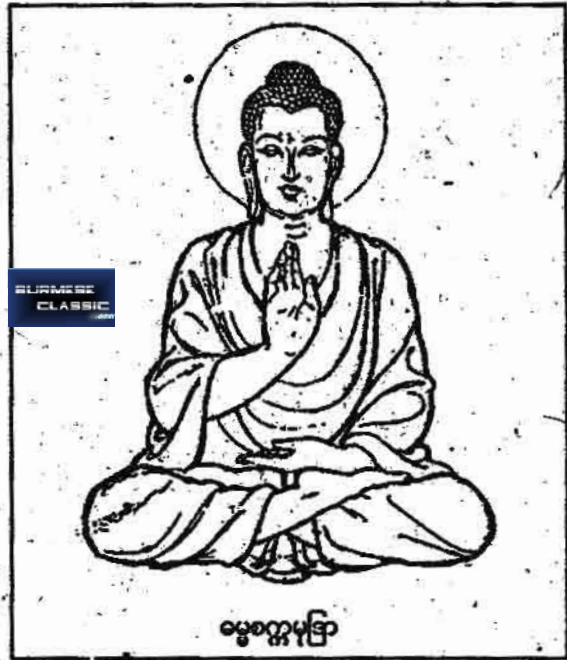
လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သက်န်းစကိုင်၍ ဒေသစာရီကြွ
ထန်း မြတ်စွာဘုရားသည် ဒေသစာရီကြွချီ၍ သတ္တဝါများ
အား လှည့်လည်တရားဟောနေဟန်ကို ဤဒေသစာရီမုဒြာ
ဖြင့် ထင်ရှားစွာ သရုပ်ဖော်ထားသည်။ လက်တော်တို့သည်
သတ်န်းကို ကိုင်ဆွဲထားသည်။

မဟာကရုဏာမုဒြာ

၇။ မဟာကရုဏာမုဒြာ
(MAHAKARUNA MUDRA)
လက်နှစ်လက် ရင်၌ကပ်ထား၍ သနားကြင်နာဟန်၊
လက်တော်တစ်ဖက်သည် ရင်ဘတ်တော်၌ ကပ်
လျက် ရပ်ကြည့်နေတော်မူဟန် ဖြစ်သည်။ သတ္တဝါအားလုံး
ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ ကြီးမြတ်လှစွာ မဟာကရုဏာတော်ထား
ရှိကြောင်း သရုပ်ဖော်သော လက်နေဟန်ကို မဟာကရုဏာ
မုဒြာဟု ခေါ်ဆိုသည်။

၈။ အဘာယမုဒြာ
(ABHAYA MUDRA)

မေ့စက္ကမုဒြာ

သက်နှစ်လက် ငါးချောင်းထောင်၍ ဘေးမဲ့ပေးဟန်၊
စိုးရိမ်ခြင်း၊ ပူပန်ခြင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်ခံနေရသော
ကိလေသာညွှန်အတွင်းရှိ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ၎င်းသောက
မျိုးစုံမှ လွတ်မြောက်စေသော နည်းလမ်းရှိ၍ မကြောက်
လန့်ကြန့်နှင့်ဟူ၍ ညွှန်ပြသရုပ်ဖော်သော လက်တော်ကို
အဘာယမုဒြာဟု ခေါ်ဆိုသည်။ အဘာယမုဒြာပုံဟန်ကို ကြည်
ညီဖူးမြင်ခြင်းဖြင့် ဝီရ ရသကို ပေါ်လွင်စေသည်။

မှော်စားပွဲ(သို့မဟုတ်)လောကီစားပွဲနှင့် မှော်စာအုပ်

တက္ကသိုလ်မိုးမြင့်ဝေ

အနောက်တိုင်း လောကီပညာရှင်များအဖို့ အစီအရင်ပြုလုပ်တော့မည်ဆိုပါက မှော်စားပွဲ(သို့) လောကီစားပွဲတစ်ခုလုံးစီ ရှိဖို့လိုအပ်ပါသည်။

မှော်စားပွဲ (သို့) လောကီစားပွဲတစ်ခုလုံး ပြုလုပ်ရန် အသက်သွင်းရန်ကိစ္စရပ်များကို ဗဟုသုတအလိုရာ တင်ပြလိုပါသည်။ မှော်စားပွဲ (သို့) လောကီစားပွဲသည် အသုံးပြုမည့်သူအတွက် အဓိကအသက်ဖြစ်၏။ အဆိုပါစားပွဲသည် အခြားလူများမသိနိုင်သော်ငြား အနောင်အယုက်ကင်းဝေးရန် ငတ်ငတ်သိတ်ငြိမ်သက်နေရာ လိုအပ်ပါသည်။

ဦးစွာ လပြည့်နေ့ည သန်းခေါင်ယံအချိန်ကို ရွေးချယ်ရပါမည်။ အသက်သွင်းတည်ဆောက်မည့်စားပွဲပေါ်၌ သန့်စင်သည့် အဖြူရောင်စားပွဲခင်းတစ်ခုကို ဖြန့်ခင်းရပါမည်။ ဝိညာဉ်ပိုင်းနှင့်သက်ဆိုင်နေသည့်အတွက် အစီအရင်လုပ်ဆောင်မည်ဆိုလျှင် အနက်ရောင်စားပွဲခင်းကို ခင်းရပါမည်။ ထိုသို့ ဖြန့်ခင်းပြီးပါက စာအုပ်အလွတ်တစ်အုပ်ပေါ်၌ မိမိ၏လက်ရေးနှင့် မိမိပေးချင်သည့် မိမိ၏မှော်အမည် မှော်ပညာများကို ရေ့လာအသုံးချခြင်း၊ မိမိသိပြီးသမျှမန္တန်များ၊ မိမိကြံဖူးသည့် သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်များကို စိတ်တည်ငြိမ်စွာဖြင့် ရိုးရှင်းသောဝါကျများ ရေးသားရပါမည်။

၎င်းစာအုပ်ကို နောက်ပိုင်း၌ Book of Shadow ဟုခေါ်သည့် မိမိ၏မှတ်တမ်းစာအုပ်အဖြစ် အသုံးချရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် စာအုပ်၏ပတ်ပတ်လည်၌ ဓာတ်ကြီးလေးပါးကို ကိုယ်စားပြုသည့် မြေမှုန့်ထည့်ထားသည့်ခွက်၊ ရေထည့်ထားသည့်ခွက်၊ အဝါရောင် ကြောင်သတ္တုနှင့် ကြောင်ကျောက် (Moon stone)ကို ထားရပါမည်။

ထိုသို့ ထားပြီးပါက စီရင်ထားပြီးသည့် မိမိ၏ မှော်နှင့် တံကို စားပွဲ၏ညာဘက်ထောင့်၌ တင်ထားရပါမည်။ ပြီးလျှင် အာရုံခံစားခြင်းကို စတင်ရပါမည်။ စားပွဲ၏ဘယ်ဖက်၌ စကားဝါပန်းရန်ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသည့် အမွှေးတိုင်နှစ်တိုင်၊ ညာဘက်၌ စံပယ်ပန်းရန်ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသည့် အမွှေးတိုင် နှစ်တိုင်တို့ကို ထွန်းညှိပြီး စားပွဲရှေ့၌ ငြိမ်သက်စွာ နေထိုင်ရပါမည်။ ထို့နောက်

လက်နှစ်ဖက်ကို ပတ်လက်လှန်ထားပြီး နေနှင့်လထံမှ စွမ်းအင်များ ရေခွက်၊ မြေမှုန့်ခွက်၊ ကျောက်တုံးများထဲသို့ ဝင်ရောက်တန်ပြန်ကာ မိလက်ထံမှတစ်ဆင့် နှလုံးသားထိတိုင် ဝင်ရောက်လာပြီဟူ၍ အာရုံပြုရပါမည်။

အသက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းရှုရပါမည်။ စွမ်းအင်များ ဝင်ရောက်လာပြီဟူ၍ ပြန်လည်အာရုံပြုရပါမည်။ စွမ်းအင်များ ဝင်ရောက်လာပါက တုန်ခါခြင်းအဆင့်ဖြစ်သည့် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ခါမှုကို ခံစားရပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့ အားရကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ရပြီး ရံဖန်ရံခါ၌ အစီအရင်များ အာရုံတွင်းသို့ ဝင်လာသည့်အခါ မိမိ၏ Book of Shadow ဟုခေါ်သည့် ကိုယ်ပိုင်မှော် မှတ်တမ်းစာအုပ်တွင်းသို့ ချက်ချင်းချရေးရပါမည်။

မိမိ၏ စွမ်းအင်ခံယူခြင်း၌ ကျေနပ်လောက်ပြီဆိုသောအခါ မိမိ၏မှော်စားပွဲ (သို့မဟုတ်) လောကီစားပွဲပေါ်သို့ လက်ဖြင့် ညင်သာစွာဝှေ့ယမ်းလျက် -

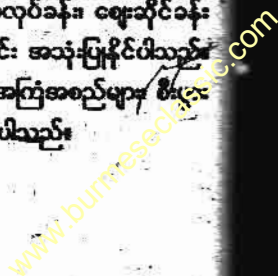
“ဤအရာသည် ကျွန်ုပ်၏ကိုယ်ပိုင် လောကီပညာစီရင်ခြင်း စားပွဲဖြစ်သည်။

မည်သူမျှ ငါ၏ ဤစားပွဲအား မဖျက်စီးရ။ မိခင်နတ်သမီးနှင့် အစောင့်အရှောက်များ ကျွန်ုပ်၏ ဤစားပွဲအား ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ကြပါစေ”

ဟု တိုညှင်းစွာရွတ်ဆိုရပါမည်။ အကာအကွယ်ပြုလုပ်လိုပါက မိမိ၏စားပွဲပေါ်၌ ငါးထောင့်ကြယ် သင်္ကေတများ ပြုလုပ်ထားနိုင်ကြောင်း လောကီပညာရှင်တစ်ဦးအား တင်ပြရေးသားလိုက်ရပါမည်။

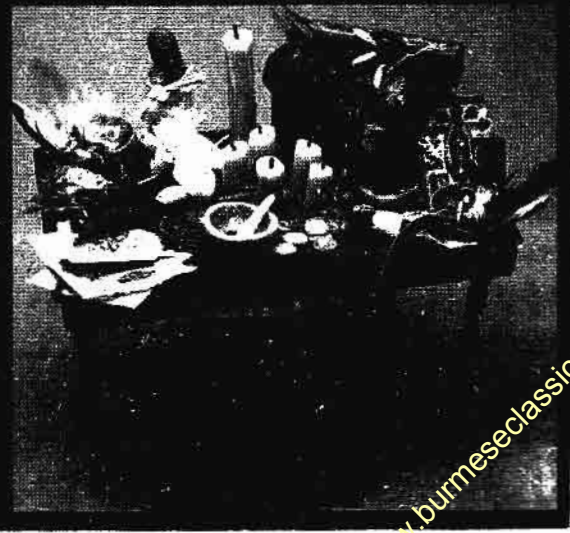
တက္ကသိုလ်မိုးမြင့်ဝေ

မှတ်ချက် ။ ။ ၎င်းမှော်စားပွဲ(ခေါ်) လောကီစားပွဲအား ဗေဒင်ပေးသူများအနေဖြင့် ဗေဒင်ဟောရန်သုံးသည့် စားပွဲခုံအဖြစ်လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ရုံးခန်း၊ အလုပ်ခန်း၊ ဈေးသိုင်းခန်းများ၌ အသုံးချစားပွဲအဖြစ်လည်းကောင်း အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ထိုသို့အသုံးပြုခြင်းဖြင့် အလုပ်အကိုင်အကြံအစည်များ၊ စီးပွားလာဘ်လာဘများ ပွင့်လန်းလာစေနိုင်ပါသည်။

BURMESE
CLASSIC

ဗုဒ္ဓလောကီပညာ

လှ မိုး (ပညာ ရေး)

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်ဆန်းဟု ထင်ပါသည်။ နေ့ရက်ကိုမူ တိတိကျကျ မမှတ်မိတော့။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် ကျောက်ဆယ်မြို့ အမှတ်(၁) အထက်တန်းကျောင်းတွင် ကျောင်းအုပ်ကြီးအဖြစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်နေချိန် ဖြစ်သည်။ မှတ်မှတ်ရရ ကျွန်တော့်ငယ်သူငယ်ချင်း ကိုတင်မြင့် (စာရေးဆရာ တက္ကသိုလ်တင်မြင့်) နှင့် ကိုပြေသိမ်း (ပညာအုပ် ကွယ်လွန်) တို့ ပြန်ဆုံတွေ့ကြသည်။ ကိုတင်မြင့်မှာ ထိုစဉ်က ကောက်ပဲသီးနှံရောင်းဝယ်ရေးအဖွဲ့တွင် မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း တက္ကသိုလ်တင်မြင့်ကလောင်အမည်ဖြင့် သည်းထိတ်ရင်ဖို ဝတ္ထုများ ရေးနေသည့်အချိန်ဖြစ်သည်။ ကိုပြေသိမ်းကမူ သူဝါသနာအတိုင်း အနောက်တိုင်း လောကီပညာစာအုပ်များကို တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ် ဖတ်နေသည့် အချိန်ဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓအဆောင်ရုပ်တုများ

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ကျွန်တော်အကြောင်း နားလည်သည့် ငယ်သူငယ်ချင်းများဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်တော်ဘာစာအုပ်တွေဖတ်သည်ကို သိကြသူများဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် ဒေါက်တာကွန်နှင့်ခိုင်းရေးသော ရှားလော့ဟုမ်း စုံထောက်ဝတ္ထုများ။

သည်း ထိတ်ရင်ဖို စာရေးဆရာမကြီး အက်ဂါသာခရစ္စတီရေးသော စုံထောက်ဝတ္ထုများ။ ဒေါက်တာသွန်းဒိုက် စုံထောက်ဝတ္ထုများ (ယင်းဝတ္ထုများကို ကွယ်လွန်သူ စာရေးဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်းက ဒေါက်တာသောင်းထိုက်

အမည်ဖြင့် မှီငြမ်းရေးသားခဲ့ပါသည်) ဖတ်ရှုနေသည့်အချိန် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေ့တွင် သူတို့နှစ်ယောက် ကျွန်တော်အိမ်ရောက်လာကြပြီး ကိုတင်မြင့်က “ခင်ဗျား ဒီစာအုပ်ကို ဖတ်ကြစမ်းပါ။ ခင်ဗျား စိတ်ဝင်အားမှာပါ။”

www.burmeseclassic.com

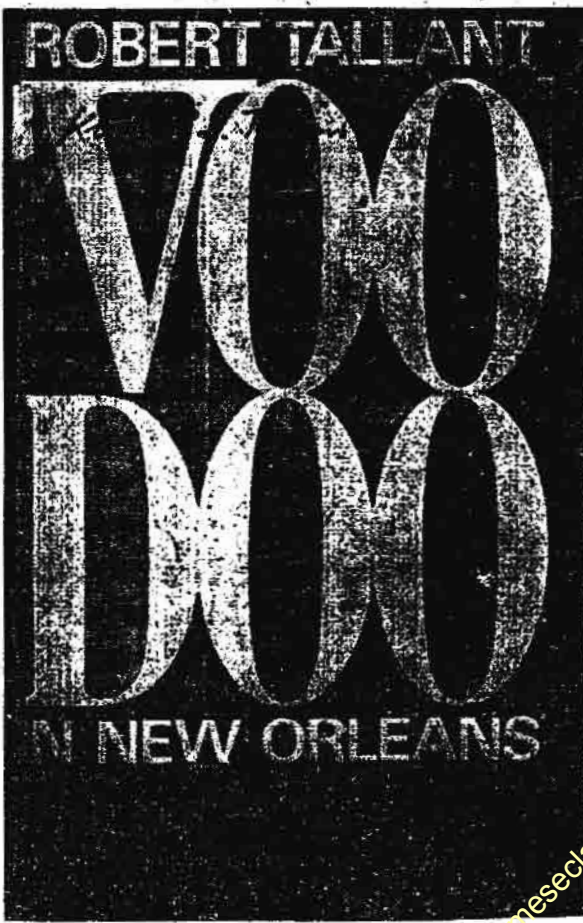
ပြောဆိုဆို ထိုစဉ်က နာမည်ကြီးစာရေးဆရာ အီယန်
ပေါင်းရေးသားသော "Live and Let die" စာအုပ်တစ်
ပုဒ်ပေးခဲ့၏။ ကိုပြေသိမ်းကလည်း ခင်ဗျားဖတ်ဖြစ်အောင်
ပေးခဲ့။ ဒီဝတ္ထုထဲမှာ ခင်ဗျားတစ်ခါက ကျွန်တော့်ကိုပေးခဲ့
တဲ့ "ဗူးဒူး" လောကီပညာအကြောင်း ပါတယ်ဗျာဟု ပြော
ပြောပြီး သူတို့နှစ်ယောက် ပြန်သွားကြသည်။

အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရမည်ဆိုလျှင် ထိုစဉ်က လျှမ်းလျှမ်း
သော် ဟိုးဟိုးကျော်နေသော စာရေးဆရာကြီး အီယန်
ပေါင်းရေးသည့် "ဂျိမ်း(စ)ဘွန်း" စာတော်ဆောင်အဖြစ် ပါဝင်
သော ဝတ္ထုများကို မဖတ်ဖူးခဲ့ပါ။ သို့သော် ထိုကာလက
"ဂျိမ်း(စ)ဘွန်း" ဆိုသော အမည်သည် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးက
ကျော်စွာ ဘာသာမရွေး ကလေးလူကြီးမှအစ တစ်ဦး
ချုပ် ကြားဖူးနားဝရှိနေကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနာမည်ကို
နိဗ္ဗာန်ကျမ်းနေခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် အီယန်ဖလိမ်း
၏ ဝတ္ထုများကို ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခဲ့ရာ၌ နိုင်ငံတကာ ဗြိ
တိသျှစ်များနှင့် ကျော်လက်တော့ရှုများအထိ ဂျိမ်း(စ)ဘွန်း
ရှင်ကားများကို သန်းပေါင်းများစွာသော လူထုသည် နှစ်
စွဲလမ်းခဲ့ကြသည်။ ကမ္ဘာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်းတွင် ဂျိမ်း(စ)ဘွန်း
ရှင်ကားများ၏ အောင်မြင်မှုမှ မကြာမှီလောက်အောင်
ဖြစ်ခဲ့သည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ဂျိမ်း(စ)ဘွန်းဝတ္ထုများ၏ အောင်မြင်
သည် ဤမျှလောက်ကြီးမားခဲ့သော်လည်း အီယန်ဖလိမ်းမင်း
ရေးသားခဲ့သည့် ဂျိမ်း(စ)ဘွန်းဝတ္ထုများသည် ကျွန်တော့်
အမည်ခွဲ စာရေးဆရာကြီး ဆာအာသာကိုနှင့်ခွိုင်း၏ ရှား
ဆူဟုန်းဝတ္ထုများလောက် အရေးအတွက်မများပေ။ ဆာအာ
သာကိုနှင့်ခွိုင်းသည် ရှားလော့ဟုန်းစာတော်ဆောင်အဖြစ် ပါဝင်
သော ဝတ္ထုရှည်လေးပုဒ်နှင့် ဝတ္ထုတိုငါးဆယ့်ခြောက်ပုဒ် ရေး
ဆရာထံဝေခဲ့ပါသည်။ (ဝတ္ထုရှည်အားလုံးအား ဆရာခိုးမြိုင်
ကြီးဘာသာပြန်ဆို၍ ဝတ္ထုတိုအားလုံးအား ကွယ်လွန်
ဆရာမြိုင်သန်းတင်က မြန်မာဘာသာပြန် ထုတ်ဝေ
ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အီယန်ဖလိမ်းမင်းရေးသော ဂျိမ်း(စ)
ဘွန်းများမှာ စုစုပေါင်း ၁၃ အုပ်သာရှိပါသည်။ သို့သော်
အဲဒီကာလအတွင်း ရေးသားထုတ်ဝေသော ဂျိမ်း(စ)

ဘွန်းဝတ္ထုများကို ဘာသာပေါင်း ၂၃ ဘာသာ ပြန်ဆိုထုတ်ဝေ
ခဲ့ပြီး အုပ်ရှေ့ သန်းနှစ်ဆယ်ကျော် ရောင်းချခဲ့ရသည်သာ
မက ဂျိမ်း(စ)ဘွန်းတစ်ခေတ် ထူထောင်နိုင်ခဲ့သည်ဟု ပြော
စမှတ်ပြုခဲ့ကြ၏။ လူငယ်လူရွယ်အများသည် ဂျိမ်း(စ)ဘွန်း
အား စွဲလမ်းခဲ့ကြသည်။ ဂျိမ်း(စ)ဘွန်း၏ အစားအသောက်၊
အဝတ်အစား၊ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို တာသာဖြစ်ကြ
သည်။ ဂျိမ်း(စ)ဘွန်းဝတ္ထုများနှင့် ဂျိမ်း(စ)ဘွန်းရုပ်ရှင်ကား
များသည် စာပေသမိုင်းနှင့် ရုပ်ရှင်သမိုင်းတွင် ထူးခြားကြီးမား
သော အောင်မြင်မှုရခဲ့သည်။

ကျွန်တော့်အား ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ
ကိုတင်မြင့် ဖတ်ရှုရန်တိုက်တွန်းသော "Live and Let die"
စာအုပ်မှာ ၁၉၅၃ ခုနှစ်က ထုတ်ဝေသော ဒုတိယမြောက်
ဂျိမ်း(စ)ဘွန်း စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဝတ္ထုကို ကျွန်တော်

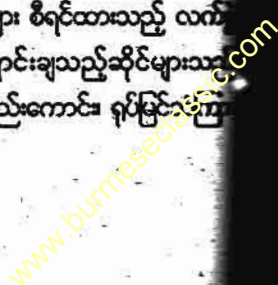

www.burmeseclassic.com

သည် သံသယမရှိပဲဖြစ်ခဲ့သည်။ ဤစာအုပ်တွင် ဂျိမ်း(စ)ဘွန်း၏ အဓိကပြိုင်ဘက်ရန်သူမှာ မစ္စတာဘစ်(Big)ဟုခေါ်သော ကပ္ပလီအမျိုးသား ပူးဇူးလောကီပညာရှင် ပူးဇူးဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ ပူးဇူးဂိုဏ်းဝင် လူဆိုးများ၏ နှိပ်စက်ခံရသော ဗြိတိသျှအထောက်တော် ဂျိမ်း(စ)ဘွန်းအား ကယ်ဆယ်သူမှာ ဆိုလစ်တရီအမည်ရှိသော မိန်းမပျိုကလေးဖြစ်သည်။ ထိုအမည်မှာ ငှက်တစ်ကောင်၏အမည် ဖြစ်သည်။ ထိုငှက်များသည် ဂျပေကာကျွန်းရှိ တောင်ပြာတန်းများပေါ်တွင် တွေ့ကြုံရလေ့ရှိပြီး အလွန်သာယာသောအသံဖြင့် တေးသီချင်းများကို သီဆိုတတ်ကြ၏။ ထိုစာအုပ်တွင် စာရေးဆရာ ဖလိမ်းမင်းသည် စာဖတ်သူများအတွက် ပညာပေးဗဟုသုတအများကို ထည့်သွင်းရေးသားခဲ့ပါသည်။ ဂျပေကာကျွန်းနှင့် အနောက်အိန္ဒိယကျွန်းစုများနှင့် ကရောဘီယန်ပင်လယ်အတွင်းရှိ ကျွန်းအများတွင် နေထိုင်ကြသော ဒေသခံလူမျိုးများနှင့် အာဖရိကနွယ်ဖွား ကပ္ပလီအမျိုးသားအများစုသည် ပူးဇူးနတ်ဆရာများကို အလေးထားကြ၏။ ပူးဇူးအဆောင်၊ လက်ဖွဲ့များကိုလည်း ယုံယုံကြည်ကြည်ဆောင်ထားလေ့ရှိသည်။

ဂျပေကာကျွန်းတွင် နေထိုင်သော စာရေးဆရာ ဖလိမ်းမင်းသည် ဤပညာအကြောင်း လက်တစ်ဆုံနှိုက်လေ့လာထားပြီး အထက်ဖော်ပြပါ ဂျိမ်း(စ)ဘွန်းဝတ္ထုတွင် ပူးဇူးဂိုဏ်းများ၊ ပူးဇူးဂိုဏ်းတက်ပွဲများအကြောင်း ခရေစတုတွင်းကျရေးသားဖော်ပြထားခဲ့သည်။ ထိုဝတ္ထုအား ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ရုပ်ရှင်အဖြစ် ရိုက်ကူးပြသခဲ့သောအခါ သောက်သောက်လဲဝင်ငွေရသည့် ရုပ်ရှင်ကားဖြစ်၏။ ယခင်ရုပ်ရှင်ကားတွင် ဂျိမ်း(စ)ဘွန်းအဖြစ် သရုပ်ဆောင်သူမှာ ရော်ဂျာမိုးဖြစ်သည်။ အနောက်အိန္ဒိယကျွန်းစုတွင် ပါဝင်သော ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်းပေါ်တွင် ဂျိမ်း(စ)ဘွန်းနှင့် အထက်ဆောင်းပါးတစ်နေရာတွင် ဖော်ပြခဲ့သော မစ္စတာဘစ်တို့ သူ့အနိုင်ကိုယ်အနိုင်ယှဉ်ပြိုင်ကြပုံများ၊ ပူးဇူးဂိုဏ်းသားတို့၏ ရက်စက်မှုများကို ရုပ်ရှင်ပညာဖြင့် တိတိပပ ရိုက်ကူးပြသခဲ့သော ရုပ်ရှင်ကားကြီး ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အနောက်အိန္ဒိယကျွန်းစုနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နယူးအော်လီန်မြို့တွင် မှီတင်းနေထိုင်ကြသော ကပ္ပလီလူမျိုးစုများ၏ ပူးဇူးလောကီပညာ

အကြောင်း စေ့စေ့စုံစုံ ရိုက်ကူးပြသသွားခဲ့၏။
 ကျွန်တော်တို့သည် ကမ္ဘာတိုက်ကြီးများအားလုံးအား ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်ခဲ့သည်သာမက လက်မရှာသို့လည်း ခြေချနိုင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ အာကာသအတွင်း ဓာတ်ခွဲခန်းကြီးတည်ဆောက်၍ နိုင်ငံတကာမှ အာကာသသူရဲကောင်းများသည် အာကာသလွန်ပျံယာဉ်များဖြင့် လူးလားခေါက်တံ့ သွားလာနိုင်ခဲ့ကြသည်သာမက အာကာသစခန်းအတွင်း လပေါင်းများစွာနေထိုင်၍ စူးစမ်းလေ့လာမှုများ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ အင်္ဂလိပ်ဟန်သို့ပင် သွားရောက်နိုင်ရန် စူးစမ်းလေ့လာမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်၏။ ဆက်သွယ်ရေး နည်းပညာတွင်လည်း ထူးခြားအောင်မြင် ပေါက်ရောက်ခဲ့သဖြင့် သိပ္ပံပညာ အံ့မခန်းတိုးတက်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ အံ့မခန်းတိုးတက်သော သိပ္ပံပညာခေတ်ကို ထူထောင်ခဲ့သောနိုင်ငံများတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်နေသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်သည်။ သို့သော် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ လူဝီစီယားနားပြည်နယ်၊ နယူးအော်လီန်မြို့အမှတ်-၅၂၁၊ တောင်ရစ်ပက်လမ်းရှိ နာမည်ကျော်ကြားလူသိများသော ကရက်ကာ အထွေထွေကုန်ပစ္စည်းရောင်းချသော စတိုးဆိုင်ကြီးနှင့် ၎င်းမြို့ ဖိလစ်လမ်း၊ အမှတ် ၅၂၆ တွင် ဖွင့်ထားသော ဆူပါမားကတ်ဆိုင်ကြီးတွင် ပူးဇူးလောကီပညာရှင်များ စီရင်ထားသော လိုတရဖယောင်းတိုင်များ မိမိတို့အား ဘေးအန္တရာယ်ပေးမည့်သူများအား ဘေးဒုက္ခအမျိုးမျိုးရောက်စေသော အနက်ရောင်ဖယောင်းတိုင်များ၊ ဘေးအန္တရာယ်အမျိုးမျိုးမှ ကင်းဝေးနိုင်သော လက်ဖွဲ့၊ လက်စွမ်း၊ အဆောင်ပစ္စည်းအမျိုးမျိုး၊ မိမိတို့နေအိမ်များအတွင်း ပရသားများဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်ခြင်း မပြုနိုင်ရန် ပူးဇူးနတ်ဆရာများ စီရင်ဆွဲဆွဲထားသော အင်းချပ်များ၊ ရုပ်တုများ၊ တောတွင်းတိရစ္ဆာန်များ၏ အရိုး၊ အသား၊ အရေခွံ၊ သွားများ စသည်တို့ကို တရားဝင်ရောင်းချသည်သာမက ပူးဇူးဆရာများကိုယ်တိုင်ထိုင်၍ လမ်းညွှန်ရောင်းချလျက်ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။
 ဤပူးဇူးလောကီပညာရှင်များ စီရင်ထားသည့် လက်အဆောင်များ၊ ဆေးဝါးများ ရောင်းချသည့်ဆိုင်များသား သတင်းစာများ၊ ဂျာနယ်များတွင်လည်းကောင်း၊ ရုပ်မြင်-ခံကြည့်

ရှုလည်းကောင်း ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လှသိရှင်ကြားကြော်
ပြာ၍ ရောင်းချကြသည်သာမက ဗူးဒူးရိုင်းများ၏ ရိုင်း
ထက်ပွဲ၊ ရိုင်းသားသစ်လက်ခဲပွဲများကိုလည်း ပြောင်ပြောင်
ဆင်းတင်း ကျင်းပကြသည်။ ဆေးဝါးကုသော ဗူးဒူးနတ်ဆရာ
ဈေးကလည်း ကြော်ပြာ၍ ဆေးကုသခြင်း အတိတ်၊ အနာ
ဝတ် ဟောပြောခြင်း၊ မိုးလေဝသအန္တရာယ် ကာကွယ်ရန်
အစီအရင်များပြုလုပ်ပေးခြင်း စသည်တို့ ပြုလုပ်ပေးကြသည်။
အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အစိုးရကလည်း ယင်းကိစ္စများကို
အရေးယူခြင်းမယူဘဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြုလုပ်ခွင့်ပေး
သည်ဟု သိရ၏။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု မနောသုတေသနအသင်း
မနောသုတေသန ဖောင်ဒေးရှင်းအသင်းနှင့် အမေရိကန်
ပြည်ထောင်စု တက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်ကြီးများရှိ စိတ္တဗေဒ
ဌာနများနှင့် ပရစိတ္တဗေဒဌာနများမှာ လေ့လာလိုသူ သုတေ
သီများ ကျောင်းသားကျောင်းသူများအား မိမိတို့အစီအစဉ်ဖြင့်
လွတ်လွတ်လပ်လပ် လေ့လာခွင့်ပြုထားသည်ဟု သိရ၏။

အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ လန်ဒန်မြို့ နော်ကင်ဟီး(လ်)ရပ်ကွက်
၌ ဆူပီမတ်ကတ်များ ဟာလေလမ်းရှိ ဆူပီမတ်ကတ်များ
တွင်လည်း ဗူးဒူးဆေးပညာရှင် စီရင်ထားသည့် ဆေးစာများ
အဆောင်ပစ္စည်းများကို ဆိုင်တင်၍ရောင်းချသည်ဟု သိတင်း
များက ဖော်ပြခဲ့၏။ ပြင်သစ်နိုင်ငံ၊ ပါရီမြို့ရှိ ထိပ်တန်းဆူပီ
မတ်ကတ်ကြီးများတွင်လည်း အလားတူ ဗူးဒူးလောကီပညာ
ရှင်များ၏ ဥပ ပါး ပျောက်ကင်းနိုင်သော ဆေးဝါးများ၊ လက်
စွဲများ၊ အဆောင်ပစ္စည်းများ၊ အင်းချပ်များ ရောင်းချသည်
သာမက အသက်ရှည်ဆေးကိုလည်း အကျယ်တဝင့်ရောင်းချ
လျက်ရှိသော်လည်း သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များက အရေး
ယူခြင်းမပြုခဲ့ပေ။ ထိုပညာရှင်သည် လေ့လာသင့်သော ပညာ
ထစ်ရပ်ဟု မှတ်ယူထားသည်သာမက ထိုပညာရှင်နှင့်ပတ်
သက်သော ဗူးဒူးလောကီများကို အင်တာနက်မှတ်တမ်း
ဈေးတွင် ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။

"Voodoo" ဟူသော ဝေါဟာရမှာ အာဖရိကနွယ်ဖွား
ဆူပီမတ်လူမျိုးများ၏ "Voodoo" ဟူသော ဝေါဟာရမှာ ဆင်း
ဆက်လာခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအမည်မှာ ၎င်းတို့လူမျိုးနွယ်ဖွား

အစဉ်အလာအရ ကိုးကွယ်သော နတ်ဘုရား၏ အမည်ဖြစ်
သည်ဟု ဆိုသည်။ သို့သော် ယခုအခါတွင်မူ "ဗူးဒူး" ဝေါဟာ
ရအား နိုင်ငံတကာမှ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အသုံးပြုခဲ့ကြ
သည်သာမက အတိတ်အခါများ၊ စွယ်စုံကျမ်းများတွင်ပင် ဖော်ပြ
လျက်ရှိနေပေသည်။ အတိတ်သမိုင်းကြောင်းများအရ ဤဗူးဒူး
လောကီပညာကို လက်ဆင့်ကမ်းတတ်မြောက်လာခဲ့သော
ကပ္ပလီပညာရှင်အများစုသည် အာဖရိကတိုက်မှ ရေကြည်ရာ
ရွှေ့ပြောင်းလာသော ကပ္ပလီအမျိုးမျိုးနှင့်အတူ ပါဝင်လာခဲ့ပြီး
အနောက်အိန္ဒိယကျွန်းစုသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု
သိရ၏။

ဗူးဒူးလောကီပညာအကြောင်း တစ်စိုက်မတ်မတ်
သုတေသနပြုကြသူများ၏ မှတ်တမ်းများအရ ဗူးဒူးလောကီ
ပညာသည် ခရစ်နှစ် ၁၇၂၄ ခုနှစ်ခန့်က အနောက်အိန္ဒိယ
ကျွန်းစုနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု လူဝီစီယားနားပြည်
နယ်သို့ ကပ္ပလီအလုပ်ကြမ်းသမားများ၊ ငွေဝယ်ကျွန်းများနှင့်
အတူ ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။ ထိုစဉ်ကာလ
က လူဝီစီယားနားပြည်နယ်မှာ ပြင်သစ်အစိုးရပိုင်ဖြစ်၏။
နောင်အခါတွင် ယင်းပြည်နယ်အား အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
အစိုးရက ပြင်သစ်အစိုးရထံမှ ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုပြည်
နယ်တွင် အခြေချနေထိုင်သော စပိန်အမျိုးသားများသည်
အာဖရိကတိုက်မှ ကပ္ပလီလူမျိုးများကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်
၍ ကျွန်ကုန်ကူးခြင်းကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လုပ်ဆောင်ကြ
သည်ဟု ဆိုသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပြင်သစ်ပိုင် လူဝီစီယားနား
ပြည်နယ်မှ ကျွန်ကုန်ကူးသူများ၏ အဓိကဈေးကွက်ဖြစ်ခဲ့၏။

ထိုပြည်နယ်ရောက် ကပ္ပလီအမျိုးသားအများမှာ
ပြင်သစ်ဘာသာ၊ စပိန်ဘာသာကို ပြောဆိုနိုင်ကြသည်။ ၎င်းတို့
နှင့်အတူ ဗူးဒူးလောကီပညာသည်လည်း အနောက်အိန္ဒိယနှင့်
လူဝီစီယားနားပြည်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အထက်
ဆောင်းပါးတစ်နေရာတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း လူဝီစီယား
နားပြည်နယ်အား ပြင်သစ်တို့ထံမှ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
က ဝယ်ယူခဲ့သောအခါ ကပ္ပလီအမျိုးသားများ၏ လက်ဆင့်
ကမ်း ဗူးဒူးလောကီပညာရှင်များလည်း အမေရိကန်ပြည်
ထောင်စုသားများ ဖြစ်လာကြ၏။

www.burmeseclassic.com

ထိုကပွလီအမျိုးသား အသိုင်းအဝိုင်းမှ ပူးဒူးလောကီ ပညာ ယုံကြည်မှုသည် ယင်းဒေသများတွင် နေထိုင်သော စပိန်အမျိုးသားများ၊ ပြင်သစ်အမျိုးသားများ၊ အင်္ဂလိပ် အမျိုးသားများနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသားများ အသိုင်း အဝိုင်းသို့ ပြန့်နှံ့လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိခဲ့ရ၏။

ခရစ်နှစ် ၁၇၀၂ ခုနှစ်တွင် ပူးဒူး လူဝီစီယားနာပြည် နယ် ဘုရင်ခံဖြစ်သူ ဂါ(လ်)ဗ(စ်)သည် ကျွန်ုပ်တို့ကူးသန်းကုန်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်အရေးယူခဲ့သည်သာမက ကပွလီလူမျိုးနွယ် များ၏ ပူးဒူးနတ်ပူဇော်ပသပွဲ၊ ဂိုဏ်းတက်ပွဲပြုလုပ်ခြင်းသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟုဆိုကာ ပူးဒူးကိုးကွယ် မှုကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် တားဆီးပိတ်ပင်ခဲ့သည်။

ခရစ်နှစ် ၁၈၀၃ ခုနှစ်တွင်မူ အထက်ဆောင်းပါး တစ်နေရာတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အမေရိကန်ပြည် ထောင်စုသည် လူဝီစီယားပြည်နယ်အား ပြင်သစ်တို့ထံမှ ဝယ်ယူခဲ့သည်။ အနောက် အိန္ဒိယကျွန်းစုမှ ငွေတင်အတင်း နည်းလမ်း အမျိုးမျိုးဖြင့် ဝင်ရောက်လာသော ကပွလီနွယ်ဖွား များအား တရားဝင်နေထိုင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်သာမက သူတို့ကိုး ကွယ်ယုံကြည်သော ပူးဒူးလောကီပညာကိုလည်း လွတ် လွတ်လပ်လပ် ကိုးကွယ်ခွင့်၊ ဖြန့်ဖြူးခွင့်၊ ဂိုဏ်းတက်ပွဲများ ကျင်းပခွင့်ပြုခဲ့၏။

ပူးဒူးနတ်ဘုရားများအား လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပူဇော် ခွင့်ပြုခဲ့သည်သာမက နတ်ဘုရားများအား တိရစ္ဆာန်များအား သတ်၍ ယစ်ပူဇော်ခြင်းကိုလည်း ခွင့်ပြုခဲ့သဖြင့် ပူးဒူးလောကီ ပညာမှာ အာဖရိကနွယ်ဖွား ကပွလီတိုင်းရင်းသားများသာမက ဒေသခံလူမျိုးများ၊ အင်္ဂလိပ်အမျိုးသားများ၊ ပြင်သစ်အမျိုး သားများအတွက် စိတ်ဝင်စားသော ပညာရပ်ဖြစ်လာခဲ့၏။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ပြည်တွင်းစစ်ကြီး ဖြစ်ပွား ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဖျက်သိမ်း၍ ဤပူးဒူးကိုးကွယ်ယုံ ကြည်မှုကိုမိ ပိတ်ပင်ရန် စီမံခဲ့ကြ၏။ နယူးအော်လီဇန်းဗြိယ ဩဇာတိက္ကမကြီးမားသော မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ "Weekly Delta" အမည်ရှိ ဂျာနယ်ကြီးနှင့် အခြားဒေသခံ သတင်းစာ များက ပူးဒူးနတ်ကိုးကွယ်မှုနှင့် ပူးဒူးလောကီပညာ လေ့ လာမှုကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ခြင်းမပြုရန် ဝေဖန်ရေးသားကြ

သဖြင့် ပူးဒူးနတ်ဘုရားကိုးကွယ်ခွင့်နှင့် ပူးဒူးလောကီပညာ လေ့လာမှုများကို ယခင်ကအတိုင်း ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က မှတ်တမ်းများအရ ပူးဒူးနတ်ဘုရား ပူဇော်ပ သပွဲများသို့ တက်ရောက်ကြသူအများသည် ယစ်ပူဇော်ပွဲမှ ယစ်ကောင်၏သွေးကို သောက်ပါက ကိုးဆယ်ခြောက်မီး ဝေဒနာများ ကင်းဝေး၍ ဘေးအန္တရာယ်အမျိုးမျိုးမှ လွတ် ကင်းစေသည်ဟုဆိုကာ ယစ်ကောင်၏သွေးကို သောက်ကြ သည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုအခမ်းအနားများတွင် ပူးဒူးနတ်ဆရာ၊ မြေကြီး ပေါ်တွင် ရေးထားသော စက်ဝိုင်းအတွင်း ပူးဒူးဂိုဏ်းသား များက စုရုံးထိုင်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်လေ့လာသူများ ဂိုဏ်းဝင်မဟုတ် သူများကမူ မိမိတို့ကြိုက်နှစ်သက်ရာနေရာတွင် ထိုင်ကြ၍ နတ်ဆရာရွတ်ဆိုသည့် ဂါထာမန္တန်များကို လိုက်ဆိုကြရသည် ဟု ဆိုသည်။

ပူးဒူးဂိုဏ်းတက်ပွဲ အခမ်းအနားများတွင် နတ်ဆရာ မြေကြီးပေါ်၌ ရေးဆွဲထားသော စက်ဝန်းများတွင်သာ ထိုင် ကြရသည်။ ထိုစက်ဝန်းများရေးဆွဲရာတွင် အထူးစီရင်ထား သော မီးသွေး သို့မဟုတ် ထုံးများဖြင့် ရေးဆွဲသည်ဟုဆို သည်။ ပူးဒူးဂိုဏ်းအတွင်း အသင်းသားအဖြစ် ဝင်ရောက်မည့် သူသည် နတ်ဆရာ အထူးစီမံမြေပြုလုပ်ထားသော ဖယောင်း ဖြင့်ထုသည့် လှူရုပ်၊ မြင်းမွေး၊ လူ၏လက်ဖျံရိုးများကို ကိုင် ဆောင်ထားရပြီး ပူးဒူးဂိုဏ်းဆရာတိုင်ပေးသည့် သစ္စာကို လိုက်ဆိုရ၏။ ထို့နောက် ယင်းပူးဒူးဂိုဏ်းဆရာ ရွတ်ဖတ်သော မန္တန်များကို လိုက်ဆိုရသည်။ ထိုမန္တန်များမှာ အာဖရိက တိုင်းရင်းဘာသာစကားများဖြင့်သာ စပ်ဆိုထားခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ မန္တန်များရွတ်ဆိုနေစဉ် ဂိုဏ်းသားသစ်သည် တုန်တုန် ယင်ယင်ဖြစ်လာပြီး မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားတော့၏။ အမေရိ ကန်ပြည်ထောင်စု အနောက်အိန္ဒိယကျွန်းစုများတွင်နေထိုင် သော အာဖရိကနွယ်ဖွား တိုင်းရင်းသားများနှင့် ကာရောဘီယန် ပင်လယ်ကွေ့ရှိ ကျွန်းစုအများတွင် နေထိုင်သူ ကပွလီ အများသည် ပူးဒူးလောကီပညာကို ယုံကြည်ကြသည်။ ပူးဒူး လောကီပညာ၏ အစွမ်းထက်ပုံကို ယုံကြည်ကြသည်။ မီးဖွဲ့ ခြင်း၊ လေပြင်းမုန်တိုင်းတိုက်ခြင်း၊ ရေကြီးခြင်း၊ ငလျှင်လှုပ်

www.burmeseclassic.com

ပြီး သော သဘာဝဘေးဒဏ်များ ရုတ်တရက် အကြောင်း အချိုးအနှိုင်းကြောင့် ကျရောက်လာသော ရောဂါဝေဒနာ ကပ်ဆိုး များကိုလည်း ပူးဇူးနတ်ဆရာများက ကာကွယ်ပေးနိုင်ပေ ထိမ်းပညာဟု ယုံကြည်ထား၏။

ပူးဇူးလောကီပညာရှင် အများသည် ကြောင်နက်များ သည် အစွမ်းထက်သော ကြောင်များဖြစ်သည်ဟု ယူဆ ထားကြ၏။ နတ်ဘုရားများသည် လူစင်စစ်မှ ကျား၊ ကျားသစ်၊ ဝံပုလွေအဖြစ် ပြောင်းနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ ခရစ်နှစ် ၁၈၇၀ ခုနှစ်ခန့်က ပူးဇူးဂိုဏ်းချုပ်မှာ ကပ္ပလီအမျိုးသား ခေတ်ပညာ ထတ် ဆေးတက္ကသိုလ်ကျောင်းဆင်း ဆရာဝန်တစ်ဦးဖြစ် သည်။ သူ့အမည်မှာ ဒေါက်တာဂျွန်ဆိုသူဖြစ်၏။ သူသည် ကျောင်းသားအဝင်ကပင် ပူးဇူးလောကီပညာကို တစိုက်မတ် မတ် လက်တစ်ဆုံးနိုက် လေ့လာထားသူဖြစ်၏။

ဒေါက်တာဂျွန်၏ ဖခင်မှာ အာဖရိကမျိုးနွယ်တစ်စု၏ ဝှင်ဘုရင်တစ်ပါး ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကုသုတစ်စုက ဒေါက် တာဂျွန်မိသားစုအား ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်၍ လူဝီစီယားနား ပြည်နယ်သို့ ရောက်လာရခြင်းဖြစ်၏။ ခေတ်ပညာတတ်ဖြစ် သူ ဒေါက်တာဂျွန်ကိုယ်တိုင် ပူးဇူးဆေးပညာနှင့် ပူးဇူးလောကီ ပညာကို စနစ်တကျ လေ့လာလိုက်စားသဖြင့် ပူးဇူးဂိုဏ်းချုပ် ဖြစ်လာသောအခါ ဒေသခံလူမျိုးနွယ်သားများသာမက အနောက်တိုင်းသားများကလည်း ပူးဇူးလောကီပညာကို ထူးစားစိတ်ဝင်စားလာကြ၏။

ဒေါက်တာဂျွန်သည် ပူးဇူးဆေးပညာနှင့် ခေတ်မီ အနောက်တိုင်း ဆေးပညာတို့ကို မှုကွဲကျင့်သုံးမှုကို လက်ခံ သည်။ သို့သော် သူသည် ပူးဇူးဆေးပညာကို ပိုမိုအလေး ထား၏။ အားသန်၏။ သူ့အိမ်တွင် ပူးဇူးဆေးခန်းဖွင့်၍ ပူးဇူး ဆေးပညာနှင့် ဆေးကုသည်။ ပူးဇူးလောကီပညာအဆောင် များ လက်ဖွဲ့များကိုလည်း ရောင်းချသည်။ ဒေသခံတို့၏ ခြေပြချက်များအရ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များကိုပင် ဟန် ထားနိုင်သော စွမ်းအင်ရှိသည်ဟု ဆိုကြ၏။ မှတ်တမ်းများ အရ ရေကြီးခြင်း၊ မိုးပြင်းထန်စွာရွာခြင်း၊ တောမီးလောင် ခြင်းများကို ဒေါက်တာဂျွန်သည် သူမန္တန်များ ရွတ်ဆိုခြင်း၊ နတ်ဘုရားအား ပင့်ဆောင်၍ ပုလော်ယသခြင်းဖြင့် ဟန်

ထားနိုင်၏။

ဒေါက်တာဂျွန်နှင့် ခေတ်ပြိုင်စာနယ်ဇင်းသမားများက “ပူးဇူး”ဘုရင်မကြီးဟု ကင်ပွန်းတပ်ခံရသူမှာ ပြင်သစ်အမျိုး သမီး မေရီလာမူ ဆိုသူဖြစ်၏။ သူသည်လည်း ခေတ်ပညာ တတ်အမျိုးသမီးဖြစ်၏။ မှတ်တမ်းများအရ မေရီလာမူကို ခရစ်နှစ် ၁၈၂၇ ခု ဖေဖော်ဝါရီ လ ၂ ရက်နေ့တွင် လူဝီစီ ယားနားပြည်နယ်၊ နယူးအော်လီန်မြို့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ သူမိဘနှစ်ပါးမှာ ပြင်သစ်နိုင်ငံသားများဖြစ်ကြ၏။ မေရီလာမူ ၏ ငယ်စဉ်ဘဝ ဖြစ်စဉ်များကို တိတိကျကျသိရှိခြင်းမရှိရ သော်လည်း ငယ်စဉ်က ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ကိုင်းရှိုင်းခဲ့ သူဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။ ခေတ်ပညာတတ်တစ်ယောက်ဖြစ် လာရာမှ ပူးဇူးလောကီပညာကို လက်တစ်ဆုံးနိုက် လေ့လာ ခဲ့သည်ဟု သိရ၏။ ပူးဇူးဘုရင်မ မေရီလောင်ပူးသည် ဒေါက် တာဂျွန်နှင့်မူလွဲ၍ ပူးဇူးလောကီပညာဂိုဏ်းကို စနစ်တကျ တည်ထောင်နိုင်ခဲ့သဖြင့် လူဝီစီယားနားပြည်နယ်တစ်ခွင် တွင်သာမက နိုင်ငံတကာတွင် ပူးဇူးဘုရင်မဟု ဟိုးဟိုးကျော် ခဲ့၏။

မှတ်တမ်းများအရ မေရီလောင်ပူးသည် ဒိုဂက်များ အားသတ်၍ အသက်ပြန်သွင်းနိုင်သည်ဟုဆိုသည်။ မည်သို့ ပင်ဖြစ်စေ မေရီလောင်ပူးသည် ပူးဇူးလောကီပညာရှင် ခေတ် တစ်ခေတ်ကို တည်ထောင်နိုင်ခဲ့သည်။ ယနေ့ထိ မေရီလောင် ပူး၏ ဂူသင်္ချိုင်းရှိသော စိန့်လူဝီသုသာန်တွင် ပူးဇူးလောကီ ပညာရှင် မျိုးဆက်သစ်များက ပူးဇူးဂိုဏ်းတက်ပွဲများ ကျင်းပ လေ့ရှိသည်ဟု ဆိုကြပါကြောင်း။

လုပ်(ပညာရေး)

ကျမ်းကိုး

Voodoo By R.Tallani

ဒရက်ကူလာနောက် ခြေရာကောက်သော်

လှစိုး(ပညာရေး)

၂၀၁၅ ခု ဇွန်လ ပထမပတ် တွင် အောက်ဖော်ပြပါ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဖြင့် ဖော်ပြထားသော အင်တာနက် သတင်းတစ်ပုဒ်ကို ကျွန်တော်များ ဖတ် ရှုခဲ့ရ၏။

“နယ်စားကြီးဒရက်ကူလာ အပါ အဝင် ရင်သိမ့်တုန် ရုပ်ရှင်ကားပေါင်း များစွာတွင် အဓိကဇာတ်ကောင်အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့သော မင်းသားကြီးခရစ္စတိုဖာ လီး ကွယ်လွန်”

ယန်ဒန်၊ ဇွန်လ ၁၁ ရက်။
နယ်စားကြီးဒရက်ကူလာ အမှန် ရှိသည်ဟု ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးမှ ရုပ်ရှင် ကြည့်ပရိသတ် စွဲလမ်းစေအောင် ဒရက် ကူလာအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သော ဗြိတိ သူ့အမျိုးသားသရုပ်ဆောင် မင်းသား ကြီး ခရစ္စတိုဖာလီးသည် ဇွန်လ ၇ ရက်နေ့က လန်ဒန်မြို့ သူ၏နေအိမ် တွင် လူကြီးရောဂါဝေဒနာဖြင့် ကွယ် လွန်ခဲ့သည်ဟု လန်ဒန်မြို့မှ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၁ ရက်နေ့ ထုတ်ဝေ သော ဒေးလီတယ်လီဂရပ်(စ်)သတင်း စာကြီးက ဖော်ပြခဲ့လေသည်။

အသက် (၉၃)နှစ် အရွယ်ရှိ

မင်းသားကြီး ခရစ္စတိုဖာလီးသည် “စစ် ကဲကြီး ဒရက်ကူလာ” ဇာတ်ကားအပါ အဝင် ဇာတ်ကားပေါင်း ၂၅၀ ကျော်နှင့် ရုပ်သံဇာတ်လမ်းတွဲပေါင်းများစွာတွင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ရုပ်ရှင် အနုပညာနယ်ပယ်တွင် ခရစ္စတိုဖာလီး၏ ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်ပေါက်ရောက်စွာ သရုပ်ဆောင်ခဲ့ သည့်အတွက် ၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် သူ့ ကောင်းသော ချီးမြှင့်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

အထီးသည် ရုပ်ရှင်ရွှေခေတ်တွင်
ကြီးမားခဲ့သော သရုပ်ဆောင်
ဖြစ်သည်ဟု ဗြိတိန်ဝန်ကြီးချုပ်
စစ်ကင်မရွန်က ဆိုသည်။

အမှန်အားဖြင့် ခရစ္စတိုဟလီးမှာ
ရှင်ပရိုဆက်တစ်ခုလုံးအတွက် အား
တူအတူယူဖွယ်ကောင်းသည့် သရုပ်
ဆောင် တစ်ဦးဖြစ်၏။ သူသည် ရုပ်ရှင်
သရုပ်ဆောင်အပြင် အောင်မြင်ပေါက်
ပျက်သော အဆိုတော်တစ်ဦးအဖြစ်
လည်းကောင်း၊ နယ်စားကြီးရက်ကုလာ
အယ်ကားတွင်မူ ရက်ကုလာအဖြစ်
ရှင်ကြည့်ပရိသတ် သည်းထိတ်ရင်ဖို
ရန် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သဖြင့် ကမ္ဘာ
လှည့်အသီးသီးရှိ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်
အရက်ကုလာဆိုသော သွေးစုပ်သူ
အမှန်တကယ်ရှိသည်ဟု မှတ်ယူထား
ကြသည်။

ဒရက်ကုလာအဖြစ် ပီပီသသ
သရုပ်ဆောင်ခဲ့သော မင်းသားကြီးခရစ္စ
တိုဟလီးကို ၁၉၂၂ ခု၊ မေလ ၂၇
ရက်နေ့တွင် လန်ဒန်မြို့၌ ဖွားမြင်ခဲ့
သည်။ ခုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း
လန်ဒန်နိုင်ငံ ဘုရင်လေတပ်မတော်
တွင် အမှုထမ်းခဲ့သည်။ ခုတိယကမ္ဘာ
စစ်ကြီး ပြီးဆုံးပြီးနောက် ရုပ်ရှင်ဂီတ
အနုပညာနှင့် ရုပ်သံလွှင့် အစီအစဉ်များ
တွင် ပါဝင်ခဲ့၏။ နာမည်ကျော် ကိုမ်း(စ)
အဖွဲ့အတတ် ကားတစ်ကားဖြစ်သော
"The Man with The Golden
Gun" တွင် ကိုမ်း(စ)ဘွန်းမင်းသားကြီး
အဖြစ်နှင့်အပြင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သူ
ဖြစ်သည်။

အင်တာနက်

“ဒရက်ကုလာ” ဟူသော ဝေါဟာ
ရသည် ယင်းစာအုပ် စတင်ထုတ်ဝေ
သည့် ခရစ်နှစ် ၁၈၉၇ ခုနှစ်ကစ၍
ယနေ့ထိ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးက လူထု
အား ဖမ်းစားထားနိုင်သော ဝေါဟာရ
ဖြစ်နေပါသည်။ “ဒရက်ကုလာ” ဟု ဖြော
လိုက်လျှင် ရင်သိန်တန် သည်းထိတ်
ရင်ဖိုဖွယ်ရာ သွေးစုပ်သူဟု လူအများ
က အသိအမှတ်ပြုထားကြပါသည်။
အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရလျှင် ယင်းဝေါဟာရ
သည် မီးဖိုချောင်သုံး ဝေါဟာရကဲ့သို့
လူအများ ခေတ်အဆက်ဆက် အသုံး
ပြုရသည်အထိ ထူးထူးခြားခြား အောင်
မြင်ပေါက်ရောက်ခဲ့သော ဝေါဟာရဖြစ်
ပါသည်။

“ဒရက်ကုလာ” အမှန်ရှိသည်ဟု
သော ဒရက်ကုလာ စွဲလမ်းသူများ၏
မှတ်တမ်းအရ ၁၉၂၄ ခုနှစ်မှ ယနေ့

ထိ “ဒရက်ကုလာ” ဝတ္ထုကြီးကို အခြေခံ
ကာ ပြုစုတည်းပေး ရုပ်ရှင်များ လက်ဆစ်
ချီး၍ ရေတွက်မရအောင် ထွက်ပေါ်ခဲ့
ပြီးဖြစ်၏။ “ဒရက်ကုလာ” ပြုစုတည်းပေး
၁၉၂၄ ခုနှစ်က အင်္ဂလန်နိုင်ငံ လန်ဒန်
မြို့ တော်ဝင်ပြုစုတည်းပေး တင်ဆက်
ပြသခဲ့ရာ သည်းထိတ်ရင်ဖိုကြီးကို ပရိ
သတ်က သောက်သောက်လဲ အားပေး
ခဲ့သည်။ ငါနှစ်တိုင်တိုင် ပွဲပေါင်း ၆၀၀၀
ကျော် တင်ဆက်ပြသခဲ့ရသည်ဟု သိရ
၏။ ၁၉၂၇ ခုနှစ်ကလည်း “ဒရက်ကု
လာ” ပြုစုတည်းပေး အမေရိကန်ပြည်
ထောင်စု နယူးယောက်မြို့နယ်တော်ရီ
ဘရော့(ခ)ဝေပြုစုတည်းပေး တင်ဆက်
ပြသခဲ့ရာ ပွဲစဉ်ပေါင်း ၁၃၀၀ ထိ တင်
ဆက်ခဲ့ရ၏။ ၁၉၃၁ ခုနှစ်တွင် သရုပ်
ဆောင်မင်းသားကြီး ဘီလာလူရီဆီ
အား ဒရက်ကုလာအဖြစ် သရုပ်ဆောင်

www.burmeseclassic.com

စေ၍ ရုပ်ရှင်အဖြစ် ရိုက်ကူးပြသခဲ့ရာ ပွဲတိုင်း ရုံလုံ၍ ဝင်ငွေအများဆုံး ဖန်တီး တင်ခဲ့သော ရုပ်ရှင်ကားဖြစ်ခဲ့၏။ ယင်း ရုပ်ရှင်ကားအား ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်ပွားမီက ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံ တွင် ပြသခဲ့ပြီး ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့ပြီးနောက် ထိုရုပ်ရှင်ကားကြီး အား ရန်ကုန်တွင် ပြန်လည်ဆန်းသစ် ပြသခဲ့ရာ ပွဲတိုင်း ရုံပြည့်လှုံခဲ့သော ဝင် ငွေသောက်သောက်လဲရရှိသည့် ရုပ်ရှင် ကားကြီး ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

၁၉၅၇ ခုနှစ်ခန့်ကလည်း ရုပ်ရှင် သရုပ်ဆောင် ဤဆောင်းပါးအစတွင် ဖော်ပြခဲ့သော မင်းသားကြီးခရစ္စတိုဖာ လီးအား သွေးစုပ်သူနယ်စားကြီး ဒရက် ကူလာအဖြစ် သရုပ်ဆောင်စေခဲ့ရာ ထူး ထူးခြားခြား အောင်မြင်စေပျက်ရောက် သော ရုပ်ရှင်ကားကြီးတစ်ကား ဖြစ်ခဲ့ သည့်သာမက သရုပ်ဆောင်မင်းသား ကြီး ခရစ္စတိုဖာလီးမှာ သည်းထိတ်ရင်ဖို ဝိဇ္ဇာသရုပ်ဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်ခန့်ကလည်း ကမ္ဘာကျော် ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာကြီး ဖရန်ကိုပိုလာ သည် ယခင် ဒရက်ကူလာဇာတ်ကား များတွင် ဒရက်ကူလာအဖြစ် သရုပ် ဆောင်ခဲ့သော မင်းသားများကို ခေါ်ယူ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခြင်းမရှိဘဲ ဗြိတိသျှ အမျိုးသား သဘာဝမင်းသားကြီး ဂယ်ရီ အို(လ်)ဝင်ကို "ဒရက်ကူလာ"အဖြစ် သရုပ်ဆောင်စေပြီး "Bram Stoker's Dracula" စာရေးဆရာ ဘရပ်စတိုဂါ ဇ် ဒရက်ကူလာအမည်ဖြင့် ရိုက်ကူး ပြသခဲ့၏။ ဤဒရက်ကူလာ ရုပ်ရှင်ကား သည် ယခင်ရိုက်ကူးပြသခဲ့သော ဒရက်

ကူလာရုပ်ရှင်ကားတွင် သည်းထိတ် ရင်ဖိုဖွယ် အကောင်းဆုံးနှင့် စာရေး ဆရာ ဘရပ်စတိုဂါဇ် "ဒရက်ကူလာ" မှုရင်းဂန္ထဝင်ဝတ္ထုအား ပီပီသသ အနု ပညာပြောကဲအောင် ရိုက်ကူးပြသနိုင် သည်ဟု နှိုင်းတကာမှ ရုပ်ရှင်အကဲ ဖြတ်သူများက တညီတညွတ်တည်း ဆို ခဲ့ကြသည်။

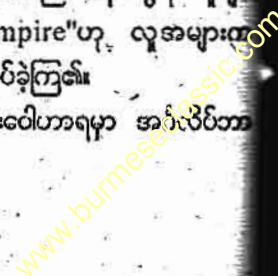
ယင်း ရုပ်ရှင်ကားကြီးသည် မိတ် ကပ်အကောင်းဆုံးဆု၊ အဝတ်အစား ဆု၊ အသံအထူးပြုလုပ်ဆောင်ချက် အကောင်းဆုံးဆု စုစုပေါင်း သုံးဆုကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဟောလိ ဂု(မ်)တွင် ကျင်းပသော အော်စကာဆု ပေးပွဲတွင် ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့သည်။ ထိုစဉ် က ယင်းဒရက်ကူလာရုပ်ရှင်ကားကြီး အား အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် ရုံ တင်ပြသခဲ့ရာ ရက်သတ္တ နှစ်လုံးပတ် အတွင်း ဝင်ငွေဒေါ်လာ ၇၆ သန်း ရရှိခဲ့ ရာ ထိုရုပ်ရှင်ကားအား ရိုက်ကူးသော ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကြီးမှာ ဝင်ငွေ စီစဉ်ပို့ရ ခဲ့၏။

စာရေးဆရာ ဘရပ်စတိုဂါဇ် "ဒရက်ကူလာ" ဝတ္ထုကို တသသခွဲမက် ခဲ့ကြသော စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးနှင့် ဒရက်ကူလာပြဇာတ် ရုပ်ရှင်များကို ဖန်တီးလာတော့အောင် ကြည့်ရှုခဲ့ကြရ သော ရုပ်ရှင်ကြည့် ဖရိသတ်သည် "ဒရက်ကူလာ"ဟူသော သွေးစုပ်ဖတ် ကောင်ဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ် ရှိပါ သလောဟူသော မေးခွန်းကို သမိုင်း အဆက်ဆက် မေးမြန်းခဲ့ကြသည်။ "ဒရက်ကူလာ" အမှန်တကယ်ရှိပါ သည်ဟု ယုံကြည်သူများ ရှိသကဲ့သို့

မယုံကြည်သူများလည်း ရှိကြသည်။ မယုံကြည်သူများကမူ "ဒရက်ကူလာ" ဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ်မရှိ၊ အိုင်း ရစ်အမျိုးသား စာရေးဆရာ ဘရပ်စတို ဂါ စိတ်ကူးဉာဏ်ကွန့်မြူး၍ ဖန်တီးခဲ့ သော ဇာတ်ဆောင်တစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

အမှန်အားဖြင့် စာရေးဆရာတစ် ယောက်အဖို့ ဇာတ်ကောင်တစ်ကောင် သည် ရုတ်တရက် မိုးကောင်းကင်မှ ကျလာခြင်းမဟုတ်ပေ။ စာရေးဆရာ သည် သူဖန်တီးသောဇာတ်ကောင်အား သူကြုံတွေ့ဖူးသော မိတ်ဆွေများ သူ ကြားဖူးသောသူများ၊ သူလေ့လာမှတ် သားထားခဲ့သောသူများ၏ စံနှိုက်ကို ဝတ္ထုရေးနည်းအတတ်ပညာဖြင့် ဖန်တီး ခဲ့လေ့ရှိသည်။ အိုင်းရစ်အမျိုးသား တက်သစ်စ စာရေးဆရာ ဘရပ်စတိုဂါ သည် "ဒရက်ကူလာ" ဝတ္ထုကြီးကို ခရစ် နှစ် ၁၈၉၇ ခုနှစ်တွင် ရေးသားထုတ် ဝေခဲ့ပါသည်။ ဆရာဘရပ်စတိုဂါသည် ဤစာအုပ်ကို စတင်ရေးသားခဲ့စဉ်က "သေခြင်းကင်းသူ" (Un-dead) ဟု အမည်ပေးခဲ့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် လူသွေးအား စုပ်သူများသည် မည်သည့်အခါမျှ အသက်မသေနိုင်ဟု အင်္ဂလန်နိုင်ငံနှင့် ဟန်ဂေရီ ဩစတြီး ယား၊ ယူဂိုစလားဗီးယား၊ ဘူလ်ဂေးရီး ယား စသော ဥရောပနိုင်ငံ အသီးသီးမှ လူအများသည် အစဉ်အဆက် ယုံ ကြည်ခဲ့ကြပါသည်။ ထိုသွေးစုပ်သူများ ကို "Vampire"ဟု လူအများထု ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့ကြ၏။

ယင်းဝေါဟာရမှာ အင်္ဂလိပ်ဘာ

ဘာ ဝေါဟာရမဟုတ်ပေ။ ဥရောပ အရှေ့တိုင်းတွင် နေထိုင်သော ဆလပ် ချွန်နွယ်များ၏ ဝေါဟာရဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ အိပ်ပျော်နေသူ များကို သွေးစုပ်လေ့ရှိသူဟု ဆိုသည်။ ထိုသူများသည် အမှန်တကယ် သေမင်း နှင့် စစ်ခင်းသူများဖြစ်ကြ၏။ ထိုသွေး စုပ်သူများကို သေအောင်သတ်နိုင် နည်းမှာ အထက်လမ်းပညာဖြင့် စီရင် ထားသော လက်ဝါးကပ်တိုင်သပ်ဖြင့် သွေးစုပ်သူ၏ ရင်ဘတ်အား ရိုက်သတ် ခု သေဆုံးနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ ထင်းသွေးစုပ်သူများသည် လူအသွင်မှ ဝိပုလွေအသွင်ပြောင်းနိုင်သည်ဟုလည်း ဆိုကြသည်။ အတိတ်သမိုင်းကြောင်း များနှင့် သူပြော ကိုယ်ပြော ပါးစပ်ပြော သမိုင်းများတွင် လူအများအား သွေးစုပ် သူ(Vampire)ဟု ယူဆခဲ့သော မြို့စား ငြိမ်း ဗက်လစ် ဆိုသူသည် ဥရောပ အရှေ့တိုင်း ယခင် ထရန်(စ်)ဗေဒီးယား ပြည်နယ် (ယခု ယူဂိုစလားဗီးယားပြည် အတွင်းရှိပါသည်) ကာပေသီရန်တောင် ထန်ရှိ ရဲတိုက်ကြီးတွင် နေထိုင်ခဲ့သည် ဟု ဆိုသည်။ သူသည် လူအများအား နှစ်ရက်စက်စက် ပြုခြင်းကို နှစ်ခြိုက် ချစ်မွေ့သူဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။

သမိုင်းမှတ်တမ်းများအရ ၁၆ ရာ စုနှစ်များကာလည်း ဟန်ဂေရီနိုင်ငံတွင် အယ်လီဘောက်ဘာသိုရီဆိုသော မြို့ စားတော်တစ်ဦးမှာလည်း အထက် ဆိုပြီ။ မြို့စားကြီး ဗက်လစ်ကဲ့သို့ သွေးစုပ်သူအဖြစ် နာမည်ကျော်ကြား ထင်ရှားခဲ့၏။ ဘာသိုရီအား ဟန်ဂေရီ နိုင်ငံ ကေးရွာတစ်ရွာတွင် ဖွားမြင်ခဲ့

သည်။ သူသည် ငယ်စဉ်ကပင် ကျေး ငှက်တိရစ္ဆာန်များကို ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းပန်းခြင်းကို အရသာခံကြည့်လို သူဖြစ်သည်။ ဘာသိုရီမှာ ရုပ်ဆင်းလှ သူဖြစ်ရကား မြို့စားကတော် ဖြစ်လာ ခဲ့သည်။

၁၆ ရာစုနှစ် လက်ဆင့်ကမ်း ပါးစပ်ပြောသမိုင်းများအရ မြို့စား ကတော် ဘာသိုရီသည် ချောမောလှပ သော ရံရွေ့တော် အပျိုအရွယ် မိန်း ကလေးများအား သွေးစုပ်လေ့ရှိသည် ဟု ဆိုသည်။ ပထမတွင် ဟန်ဂေရီ နိုင်ငံ နန်းတော်အသိုင်းအဝိုင်းမှ မြို့စား ကတော် ဘာသိုရီကို သွေးစုပ်သူဟု ဖတ်ခဲ့။ သို့သော် သူသွေးစုပ်သည်ဟူ သောသတင်းသည် တော်ဝင်မိသားစု များအတွင်း တောမီးပမာ ပျံ့နှံ့လာခဲ့၏။

ပထမတွင် မြို့စားကြီးက သူ့နီး ဖြစ်သူ သွေးစုပ်ခြင်းကို မယုံကြည်ခဲ့။ နောင်တွင် သူ့ဇနီး သွေးစုပ်မှုအား လက်ပူးလက်ကြပ် ဖမ်းဆီးမိခဲ့ရာမှ ဟန်ဂေရီနိုင်ငံ တောင်စွယ်တစ်ခုရှိ ရဲ တိုက်ဟောင်းတစ်ခုတွင် လှံခြံရေးတင်း ကျပ်စွာဖြင့် အကျဉ်းချထားခဲ့၏။ ခရစ် နှစ် ၁၆၉၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၃ ရက်နေ့ တွင် မြို့စားကတော် ဘာသိုရီမှာ စူး ထူးဆန်းဆန်း ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ပြီး နှစ် ပေါင်းများစွာ သွေးစုပ်သူအဖြစ် နေထိုင် ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ပြင်သစ် ရုက္ခဗေဒပညာရှင် ပက် တွန်ဒီဘွန်ဖိုဇီ၏ သုတေသနမှတ်တမ်း အရ ၁၈ ရာစုနှစ်ဦးပိုင်းအတွင်း ရုမေး နီးယားနိုင်ငံမှ တော်ဝင်မင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်သော ဖလက်(စ်)တီပက် ဆိုသူမှာ

လည်း အထက်ဖော်ပြပါ မြို့စားက တော် အယ်(လ်)ဘောက်ဘာသိုရီကဲ့သို့ သွေးစုပ်သူတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်။ သူသွေး စုပ်သည်ကို လက်ပူးလက်ကြပ်မိခဲ့ သဖြင့် ရဲတိုက်ကြီးတစ်ခုတွင် ဖမ်းဆီး အကျဉ်းချထားပြီး စစ်ဆေးခဲ့သည်။ သက်သေသာဓကအထောက်အထား ထင်ရှားသဖြင့် သွေးစုပ်မင်းသားအား ခေါင်းဖြတ်အဆုံးစီရင်ခဲ့သည်။

မည်သို့ပင် ဖြစ်စေကာမူ ဘရစ် စတိုဂါ၏ "ဒရက်ကူလာ" ဝတ္ထုနှင့် ယင်း ဝတ္ထုကြီး၏ အဓိကဇာတ်ဆောင် ဒရက် ကူလာသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးတစ် ခုလုံးကို ယနေ့ထိ ဆွဲကိုင်လှုပ်ခဲ့သည်။ မှန်ပါသည်။ ဒရက်ကူလာဝတ္ထုသည် စတင်ထုတ်ဝေခဲ့သည့် ခရစ်နှစ် ၁၈၉၉ ခုနှစ်က ယနေ့ထိ အကြိမ်ကြိမ် ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေခဲ့ရပြီး ယခုဆောင်းပါးရေး သည့်အချိန်ထိ ဘာသာပေါင်း ၄၄ မျိုး ဖြင့် ပြန်ဆိုထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဂရင်းလန်ကျွန်းတွင် နေထိုင်ကြသော အက်(စ်)ကီမီဘာသာဖြင့်ပင် ထုတ်ဝေ ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဒရက်ကူလာ မူရင်းစာအုပ်မှာ စာမျက်နှာပေါင်း ၆၀၀ ကျော်ရှိခဲ့သဖြင့် စာဖတ်သူများ အလွယ်ဖတ်ရှုနိုင်စေရန် စာရေးဆရာကြီး ဘရစ်စတိုဂါကပင် ၁၈၉၉ ခုနှစ်တွင် ထိုစာအုပ်အကျဉ်း ချုပ်ကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့၏။ ပထမ တွင် စာပေအကဲဖြတ်သူများကမူ -ထို စာအုပ်အား ဂန္ထဝင်စာပေစာရင်းတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့ခြင်း မပြုခဲ့ကြ။ သို့ သော် ၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင်မူ စာပေအကဲ ခတ်သူများက တညီတညွတ်တည်း

လူ့စင်စာအုပ်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကြ၏။
၁၉၉၇ ခုနှစ်ကမူ ယင်းဒရက်ကူလာ
စာအုပ် နှစ် ၁၀၀ ပြည့်ကို လန်ဒန်မြို့
တော်တွင် "ဒရက်ကူလာ" စွဲလမ်းသူ
ဖိုးဆက်သစ်လူငယ်များက ခမ်းခမ်းနား
နား ကျင်းပခဲ့ကြ၏။

ဒရက်ကူလာဝတ္ထုကြီးတွင် အဓိ
က ဇာတ်ပို့မှာ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ လန်ဒန်
မြို့မှ ဥပဒေပညာရှင် ဂျွန်နုသန်ဟာကာ
ဖြစ်ပါသည်။ သူ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း
အား အခြေပြု၍ ရေးသောပုံစံဖြင့်
ဝတ္ထုကြီးကို ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။
သွေးစုပ်လေ့ရှိသူဟု လူအများက စွပ်စွဲ
ခံရသော ရှမ်းနီးယားနိုင်ငံမှ နယ်စား
ကြီး ဒရက်ကူလာသည် အထက်ဖော်
ပြပါ ဥပဒေအကျိုးဆောင် ဂျွန်နုသန်
ဟာကာ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ပါဝင်သော
ဥပဒေအဖွဲ့အကူအညီနှင့် လန်ဒန်မြို့
တွင် အိမ်ခြံမြေများဝယ်ယူရန် စကား
ကမ်းလှမ်းခဲ့၏။

ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဥပဒေ
အကျိုးဆောင် ဂျွန်နုသန်ဟာကာသည်
နယ်စားကြီး ဒရက်ကူလာနေထိုင်သည့်
ရှမ်းနီးယားနိုင်ငံ ကာပေသီရန်တောင်
စွယ်ရှိ ရဲတိုက်ကြီးသို့ သွားရောက်ခဲ့
ရ၏။ ထိုရဲတိုက်ကြီးသို့အသွား ကြံတွေ့
ရသည့် သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖွယ် ဖြစ်ရပ်
များ သူ့အား ရဲတိုက်သို့သွားရန် ကြံဆို
သည့် ဝတ်စုံနတ်ဝတ်ဆင်ထားသော
မြင်းရထားမောင်းသမား အနက်ရောင်
ထိတ်လန့်ဖွယ်မြင်းများ ရဲတိုက်ပတ်ဝန်း
ကျင်တွင် တွေ့ရသော ပုံမှလွှေအုပ်များ
မှာ စာဖတ်သူများအား ရင်သိပ်တုန်စေ
ခဲ့၏။

ယင်းစာအုပ်ပါ မှတ်တမ်းအရ
နယ်စားကြီး ဒရက်ကူလာမှာ ဝတ်စုံ
နက်ကို ဝတ်ဆင်ထားလေ့ရှိသည်။ သူ
မျက်နှာမှာ လူသေများ၏ မျက်နှာကဲ့သို့
သွေးအားပျော့နေပြီး မျက်တောင်ခတ်
ခြင်းလည်း မရှိ။ သူ့နှုတ်ခမ်းအရောင်
မှာ ဆေးဆိုးထားသကဲ့သို့ နီရဲလျက်ရှိ
၏။ သွားများမှာ သာမန်လူများထက်
ချွန်ထက်နေ၏။ ခန္ဓာကိုယ်အနံ့မှာ
လည်း ဆိုးဝါးလှ၏။ သူ့လက်များမှာ
ရေခဲတုံးလိုအေးစက်နေပြီး နေရောင်ကို
မကြည့်နိုင်။ အလင်းရောင်ကို တတ်နိုင်
သလောက် ရှောင်သည်။ မှန်ကိုလည်း
မကြည့်ဘဲ၊ သွေးစေ့ဆွေးနက်လည်း အပြင်
မခံနိုင်။

ရဲတိုက်နံရံများကို တွယ်ကပ်နိုင်
ဆင်းနိုင်သည်။ အိပ်စက်ရာတွင် လူ
သေခေါင်းတလားများအတွင်း ဝင်အိပ်
လေ့ရှိ၏။ သူသည် ကြက်သွန်ဖြူပင်
နှင့် ဥရောပအရှေ့ဖျားနိုင်ငံများတွင်
အလေ့ကျွမ်းကျင်လေ့ရှိသော ဂု(ဖ)တိန်း
အပင်များကို ကြောက်သည်ဟု သိရ၏။
ဒရက်ကူလာအား မပြန်လမ်းသို့ပို့နိုင်
သော နည်းလမ်းမှာ အထက်လမ်း
လောကီပညာဖြင့် စီရင်ထားသော
လက်ဝါးကပ်တိုင်သံပဲကြီးအား သွေးစုပ်
သူအိပ်ပျော်နေစဉ် ရင်ဘတ်အတွင်း
ရိုက်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

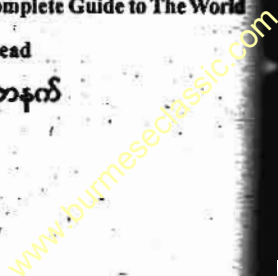
ဒရက်ကူလာ သို့မဟုတ် သွေးစုပ်
သူ အမှန်တကယ်ရှိသလောဟူသော
မေးခွန်းကို ဖြေဆိုနိုင်ရန်အတွက်
အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ မနောသုတေသီများ
ဂန္ထီရပညာကို လေ့လာလိုက်စားသူများ
သည် ၁၉၇၀ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင်

မူ ဒရက်ကူလာသုတေသနအသင်း
"Vampire Research Society"
ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခဲ့ကာ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်
သူမှာ နာမည်ကျော် ဗြိတိသျှဂန္ထီရ
ပညာရှင်နှင့် မနောသုတေသီ ဝီလယန်
မန်ချက်စတာ ဆိုသူဖြစ်သည်။ ထို
အသင်း၏ အမှုတွဲများ ဒရက်ကူလာ
သုတေသနပြုချက်များ အသင်းဝင်များ
ကြံတွေ့ရသည်။ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်
စဉ်များကို ဘီဘီစီ ရုပ်သံလွှင့်အစီ
အစဉ်မှ ထုတ်လွှင့်ပေးခဲ့ပြီး အင်တာ
နက်သတင်းများတွင်လည်း အခါအား
လျော်စွာ ဖော်ပြခဲ့၏။

ယခုအခါ ရှိမေးနီးယားအစိုးရ
သည် ဝါလာနီးယားနယ် ကာပေသီယန်
ထောင်တန်းရှိ ရဲတိုက်ကြီးတစ်တိုက်နှင့်
ဒရက်ကူလာ ဝတ္ထုကြီးတွင် ဖော်ပြခဲ့
သော သွေးစုပ်သူ နယ်စားကြီးဒရက်ကူ
လာ သွားလာလှုပ်ရှားခဲ့သော နေရာ
များ သင်္ချိုင်းဂူများ စနစ်တကျ ပြုပြင်
ထားခဲ့ရာ နိုင်ငံတကာမှ ကမ္ဘာလှည့်
ခရီးသည်များက လာရောက်ကြည့်ရှုခဲ့
ကြသည်။ ဒရက်ကူလာရဲတိုက်အား နှစ်
စဉ် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးမှ လာရောက်
လေ့လာသူ တစ်သန်းငါးသောင်းခန့်ရှိ
ခဲ့ရာ ရှိမေးနီးယားအစိုးရအဖို့ သူတို့ထံ
မှ နှစ်စဉ် ဒေါ်လာ ၁၅ သန်းရရှိခဲ့သည်
ဟု ဆိုကြပါကြောင်း။

လှမိုး(ပညာရေး)

- ကျမ်းကိုး
- (၁) The Complete Guide to The World of Undead
  - (၂) အင်တာနက်

သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်မဟုတ်သည့် ဒရက်ကူလာ

■ ဦးတိုး (တက္ကသိုလ်)

စကားချိုး

သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင် ဝတ္ထုဖြစ်သည့် စာရေးဆရာကြီး ဘရမ် စတုတ်ကား (Bram Stoker) ၏ ဒရက်ကူလာ (Dracula) ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား၊ ဝတ္ထုသည် ၁၅ ရာစုအလယ်လောက်က ဘော်လကန် (Balkans) ခေါ် ဝေါလက်ချီးယား (Wallachia) ဒေသတွင် ပြတ်တောင်း ပြတ်တောင်း အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ခဲ့သော ဗလက်တီပီးစ် (Vlad Tepes) (အသံထွက် အမှန်မှာ ဇီပက်ရှ် (tse-pesh) အမည်ရှိ သမိုင်းထဲမှ ဘုရင်အပေါ် အခြေခံ၍ ဇာတ်ကောင်ကို တည်ဆောက် ယူခဲ့သည်ဟု အများက ယုံကြည်ယူဆခဲ့ကြသည်။ သူ့ကို တတိယ မြောက် ဗလက် (Vlad III)၊ သို့မဟုတ် ဗလက်ဒရက်ကူလာ (Vlad Dracular)၊ သို့မဟုတ် တံကျင်သျှိုသတ်တတ်သူ (Vlad the Impaler) ဟူသည့် အမည်များဖြင့် နာမည်ဆိုးဖြင့် ကျော်ကြားခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူသည် အပြစ်လုပ်သူများအား တံကျင်သျှို၍ အလောင်းများကို အများမြင်အောင် ပြသပေးလျက် သတ်ဖြတ်လေ့ရှိကာ ထိုသို့ လုပ်ဆောင်ရသည့် အကြောင်းရင်းများမှာ တင်းကျပ်သည့် စာနိတ္တ

ပြုပြင်ရေး ကိုဥပဒေဖြင့် သူ၏ရန်သူများအား ခြောက်လှန်
ရန်နှင့် အကျင့်သီလဖောက်ပြန်မည့်သူများအား သတ်ပေးရန်
ဖြစ်ပေသည်။ ဤနည်းလမ်းများအားဖြင့် လူပေါင်း ၄၀၀၀၀
မှ ၁၀၀၀၀၀ အကြား သတ်ဖြတ်ဂုဏ်ယူခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ဒရက်ကူလာ၏ မူလဇာစ်မြစ်

၁၄၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဟန်ဂေရီမှ ဘုရင် စီဂွမ်မန်း
(Sigismund)သည် ဘာသာရေးစောင့်ရှောက်သော ဇရာမ
ကေရာဇ်(Holy Roman Emperor) ဖြစ်လာသောအခါ
ခရစ်ယာန်ဘာသာကို မြှင့်တင်ရန်နှင့် အော်တိုမင်တူရကီ
တပ်စစ်(Ottoman Turks)တို့အား ဆန့်ကျင်လျက် သူ၏
အင်ပါယာကို ကာကွယ်ရန် စစ်မက်သူရဲကောင်း ညီနောင်
များ (Fraternal order of knights)ခေါ် နဂါးတပ်သားများ
(Order of the Dragon)တို့ ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ၎င်း၏ အမှတ်
တံဆိပ်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်တစ်တိုင်ပေါ်တွင် တောင်ပံ
များဖြန့်၍ နားနေဟန် နဂါးတစ်ကောင်ဖြစ်သည်။ ၁၄၃၁
ခုနှစ်တွင် တတိယမြောက်ဗလက်၏ ဖခင် ဒုတိယမြောက်

ဗလက်သည် ရဲဝံ့စွန်စား၍ တပ်စစ်များကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သော
အကြောင်းကြောင့် နဂါးအဖွဲ့တွင် ဝင်ခွင့်ပေးခဲ့သည်။ ဤ
ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ဒုတိယမြောက်ဗလက်သည် ဤ
တံဆိပ်ကိုတပ်ဆင်၍ ဝေါလက်ချီးယားတွင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရရှိ
ခဲ့ပြီး ကြေးသွန်းဒဂါးတွင် နဂါးတံဆိပ်ပါရှိသည်။

ရိုမေးနီးယားတို့၏ "drac" ဘာသာစကားအရ
“နဂါး”ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပြီး "ul" သည် ခိုင်မာသည့် ယေဘု
ယျအညွှန်းစကား ဖြစ်သည်။ ရိုမေးနီးယားတို့၏ "ulea"
စကားအဆုံးသတ်မှာ “၎င်း၏သား” "the son of" ဟု
ဆိုလိုလေသည်။ ဤအဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူချက်အရ တစ်
ယမြောက် ဗလက်သည် ဗလက်ဒရက်ကူလာ (Vlad
Dracula) သို့မဟုတ် “နဂါး၏သား” (The son of the
dragon) ဟု ဆိုလိုလေသည်။ ရိုမေးနီးယားလူမျိုးတို့၏
ဘာသာစကားတွင် "drac" ၏ အဓိပ္ပာယ်သည် “နတ်ဆိုး”
“နတ်ဆိုး”ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဤနာမည်ပြောင်
ည့် ဗလက်ဗီပက်ရှ်နှင့် သူ၏ဖခင်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်နှစ်မျိုး
ဖြစ်ပေသည်။

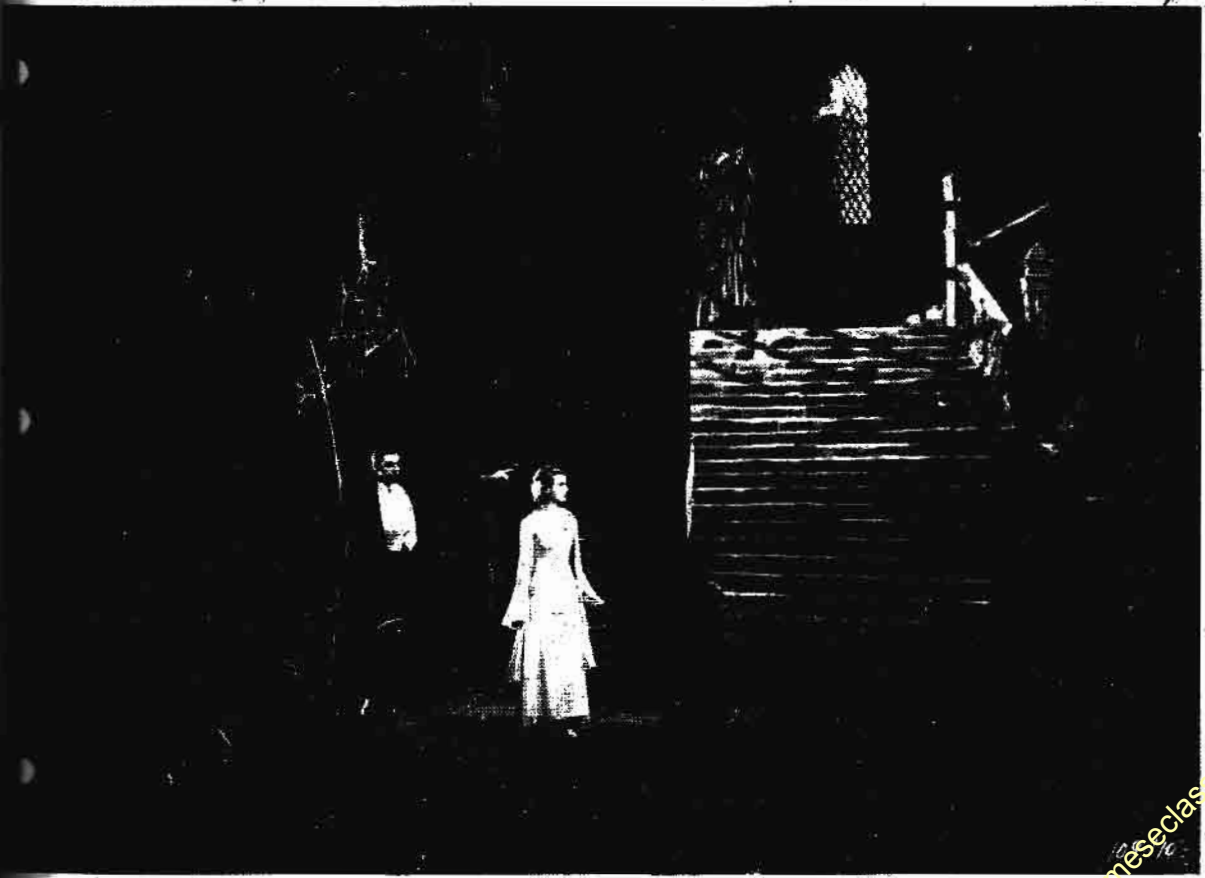
သမိုင်းနောက်ကြောင်း

အဆိုပါဒေသ၏ ၁၅ ရာစုနှစ် လူမှုရေးနှင့် နိုင်ငံရေး ကြောင်း အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်သဘောပေါက်လာစေရန် ထုတ်ယူပြောဆိုမှုများကို ဖြစ်ရပ်အကြောင်းကို သိရှိစေသည့်ပေသည်။ ဤသမိုင်းကြောင်းကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သိရှိထားရန် လိုအပ်လျက်ရှိသည့်အတိုင်း ဝေါလက်ရှီးယားဒေသတွင် ယခုခေတ် ရှိမေးနီးယားတောင်ပိုင်းမှ အင်အားကောင်းသော ဟန်ဂေရီနှင့် အော်တိုမင်အင်ပါယာတို့၏ ကြားညှစ်ခြင်းခံနေခဲ့သည်။

နစ်ပေါင်း တစ်ထောင်နီးပါးခန့်က ကွန်စတင်တီနီပိုလီယံ(Constantinople)သည် ဘိုင်ဇင်တိုင်း (Byzantine) ဟုခေါ်တွင် ဝေပရောမအင်ပါယာ(Roman Empire)တို့၏ နယ်ချဲ့ခြင်းစစ်လျက် ကာကွယ်ပေးနေရသည့် အခြေအနေတွင် ရှိနေခဲ့ပါသည်။ လမ်းကိုလည်း ပိတ်ဆို့ထားရန် ဖြစ်ပေ

သည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ဤကာလတွင် ဘော်လ်ကန်၏ အတွင်းပိုင်းအထိ အော်တိုမန်တို့မှ အောင်မြင်စွာ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့သည်။ အောင်နိုင်သူ ဝူလတန်မိုဟာမက် (Sultan Mohamed the Conqueror)၏ လက်အောက်သို့ ၁၄၅၃ ခုနှစ်တွင် ကွန်စတင်တီနီပိုလီယံ ကျရှုံးသွားခဲ့သည်နှင့် ခရစ်ယာန်လောကတစ်ခုလုံးသည် အော်တိုမန်တပ်ခွဲတို့၏ စစ်မက်အင်အားကြီးမားမှုဖြင့် ရုတ်တရက် ခြိမ်းခြောက်ခြင်း ခံကြရပြန်ဖြစ်သည်။ အလားတူကာလ အတောအတွင်းမှာပင် ဟန်ဂေရီဘုရင်နိုင်ငံတော်သည် ဝေါလက်ရှီးယား၏ အနောက်နှင့်မြောက်ဘက်တွင် ရှိနေပြီး ၎င်းတို့၏ စစ်အင်အားမှာလည်း အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိနေပေရာ ရှေးခေတ်ခရစ်ယာန်လောကကို အဓိက ကာကွယ်ပေးသည့် မထုတ်ပြန်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဝေါလက်ရှီးယား အုပ်ချုပ်သူများသည် အင်ပါယာ နှစ်ခုအကြားတွင် ရှင်သန်နိုင်ရေးအတွက် မရမက ချွေးသိပ်

ပေးနေရသည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့ရပေသည်။ ထိုစဉ်က ဝေါလက်ချီးယားသည် သူ့တို့၏ လိုလားချက်များကို လိုက်လိုက်လျောလျောဖြင့် ရေလိုက်ငါးလိုက် လုပ်ပေးနေရကာ မဟာမိတ်အဖြစ် ခိုင်မာအောင် ကြိုးပမ်းပေးနေရပေသည်။ ခဏတာအားဖြင့် အော်တိုမန်တပ်ခွဲများ၏ ကျူးကျော်လာမည့်အရေးကို အဆင်ပြေသလို ရပ်တည်၍ပေးခဲ့ကြောင်း ရိုမန်နီးယားများမှ သိရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဝေါလက်ချီးယားသည် တတိယမြောက် ဗလက်၏ ကြိုးပမ်းမှုများအရ လွတ်လပ်မှုရှိပြီး အချို့အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲခဲ့သော်လည်း ကြာရှည်မခံခဲ့ပေ။

ဝေါလက်ချီးယား၏ ထီးနန်းဆက်ခံခွင့်တွင် သားကြီးဩရသမှ ဆက်ခံရန်မဟုတ်ဘဲ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော မြေပိုင်ရှင်အထက်တန်းလွှာ ဘျိုင်ယာများ(Boyers)က ထီးနန်းဆက်ခံထိုက်သည့် တော်ဝင်မိသားစုမှ မင်းသားဗွိုင်ဗွတ်(Volvode)ကို နန်းတက်ရန် ရွေးချယ်ပေးလေ့ရှိသည်။ ဤအကြောင်းကြောင့် ထီးနန်းဆက်ခံရေးတွင် ရှုပ်ထွေးမှုများ

ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ထီးနန်းအတွင်း အုပ်ချုပ်နေသည့် အဖွဲ့အစည်းပါတီများအကြား အကြမ်းဖက်မှုများ၊ လုပ်ကြံမှုများ၊ နန်းလုမှုများ တစ်ပုံကြီးပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ဝေါလက်ချီးယားထီးနန်းကို ဆက်ခံရန် တတိယမြောက် ဗလက်နှင့် သူ၏ဖခင်တို့သည် ယှဉ်ပြိုင်ဘက်များကို တကယ်ပင် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

ဝေါလက်ချီးယားကို ရူဒေါ့ဖ်လူမည်း (Rudolph The Black) ရာဒူးနီဂရူး (Radu Negru)မှ ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ၎င်းကို ဟန်ဂေရီမှ ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်အထိ အုပ်ချုပ်လွှမ်းမိုးထားခဲ့သည်။ လွတ်လပ်ရေးရရှိသောအခါ ဒရက်ကူလာ၏ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်မှ တစ်ဦးဖြစ်သူ မင်းသား မဟာဘာစာရက်စ် (Prince Basarab The Great)မှ ပထမဆုံးနိုင်ငံသစ်ကို အုပ်ချုပ်ခဲ့သည့် ဒရက်ကူလာ၏အဘိုးဖြစ်သူ မင်းသားကြီးမာစ်ယာ (Prince Mircea The Old)သည် ၁၃၈၆ မှ ၁၄၁၈ ခုနှစ်အထိ အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဘာစာရက်စ်

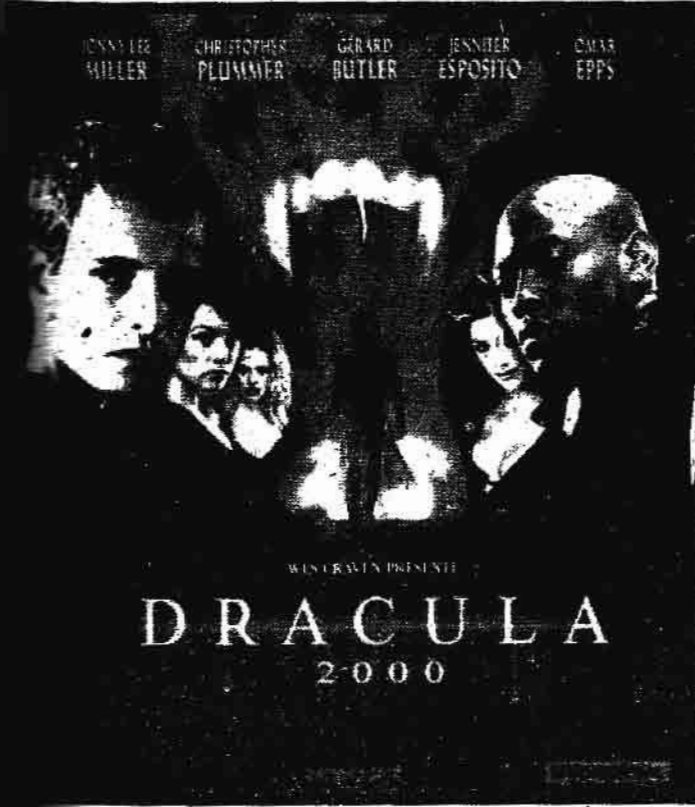
www.burmeseclassic.com

အုပ်ချုပ်သူများအကြား ညီညွတ်မှုမရှိတော့ဘဲ နှစ်ခြမ်းကွဲ
သွားခဲ့ရာ ဖာစီယာမှ ဆင်းသက်လာသူများနှင့် နောက်ထပ်
မင်းသား ဒင်(ဒင်နက်စတီ Danesti) လိုလားသူများသည်
အရက်ကူးလာအုပ်ချုပ်သောကာလ၌ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့
ကြသည်။

၁၄၃၁ ခုနှစ်တွင် ဗလက်ဒရက်ကူးလ် (Vlad-
the-impaler)အား ဝေါလက်ချီးယား၏ အနောက်မြောက်ဘက်ရှိ
မလန်စီပေးနီးယားကို စစ်အုပ်ချုပ်ရေးဘုရင်ခံ (Military
Governor)အဖြစ် ဘုရင်စီဂျစ်မန်းမှ တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့သည်။
၁၄၃၁ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းလောက်တွင် တတိယမြောက်
ထောက်ကို မွေးဖွားခဲ့သည်။ ဗလက်သည် ဘုရင်ခံရာထူး
ဆောင်ဖြင့် ကျေနပ်မှုရှိမနေဘဲ လက်ရှိအုပ်စိုးနေသော
မင်းနက်စတီမင်းသား ပထမမြောက် အလက်ဇန်ဒရူးအား
တိုက်ခိုက်ရန် လှူသူစုဆောင်းခဲ့သည်။ ၁၄၃၆ ခုနှစ်တွင်
ဘုရင်အလက်ဇန်ဒရူးကို တိုက်ခိုက်၍ သတ်ပစ်လိုက်ပြီး
သူသည် ဒုတိယမြောက် ဗလက်အဖြစ် နန်းတက်ခဲ့သည်။
ထပ်မံမြောက်ဗလက်တစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူးဟန်တူသည်။

အင်အားကြီး နှစ်နိုင်ငံ၏အကြောင်း ဘက်မလိုက်
ဝါဒကို ခြောက်နှစ်ခန့် ဗလက်ဒရက်ကူးလ်မှ ကျင့်သုံးခဲ့
သည်။ ဝေါလက်ချီးယားမင်းသားသည် ဟန်ဂေရီဘုရင်၏
တရားဝင်ကံကျွေးစားဘဝဖြင့်သာဖြစ်ပြီး ဗလက်သည် နဂါး
အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်ဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများကိုတိုက်ခိုက်ရန် ကျိန်ဆို
ထားရသူဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အော်တိုမန်၏
တန်ခိုးဩဇာသည် မရပ်မနားဘဲ အရှိန်ဖြင့် တက်နေဆဲပင်
ရှိနေသည်။ ဗလက်သည် စူလတန်ထံသို့ လက်ဆောင်
ပဏ္ဍာဆက်သပေးနေဆဲပင်ရှိသည်။ သူ၏ဖခင် ဖာစီယား
ကြီး (Mircea The old) စူလတန်၏ အတင်းအဓမ္မ ပဏ္ဍာ
ဆက်သနေရသည့်အတိုင်းပင် ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ပေး
နေရပေသည်။

၁၄၄၂ ခုနှစ်တွင် တပ်မိများမှ ထရန်စီလ်မေးနီး
ယားကို ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်သောအခါ ဗလက်သည်
မဲလ်... ရှိနေခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း တပ်မိများ စစ်ရှုံး
သွားသည်နှင့် ဟန်ဂေရီအပြုသူရဲကောင်းအဖွဲ့ (White
Knight of Hungary)၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ဂျွန်ဟွန်ယာဒီ

(John Hunyadi)၏ လက်စားချေခြင်းခံရလျှင်
ဗလက်ဒရက်ကူးလ်သည် မိသားစုနှင့်အတူ
ဝေါလက်ချီးယားသို့ ထွက်ပြေးခဲ့ရသည်။ ၁၄၄၃
ခုနှစ်တွင် တူရကီတို့၏ ထောက်ခံအားပေးမှုဖြင့်
ဗလက်သည် ဝေါလက်ချီးယားတွင် ပြန်လည်၍
နန်းတက်ခွင့်ရရှိခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဗလက်အနေ
ဖြင့် နှစ်စဉ် ဝေါလက်ချီးယားမှ ကောင်လေးများအား
ဝေပုံကျ တပ်ဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် စူလတန်၏ ခြေလျှင်
တပ်သို့ ပို့ပေးရမည်ဖြစ်သည်။ ၁၄၄၄ ခုနှစ်တွင်
စူလတန်အား ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုပေးရန် ဗလက်
သည် သူ၏သားငယ်နှစ်ဦးဖြစ်သူ တတိယမြောက်
ဗလက်(Vlad III)နှင့် ရာဒူးလူချော(Radu The
Handsome)တို့အား စားစာခံများအဖြစ် အက်ဒရီ
ယန်နိုပိုလ်(Adrianople)သို့ ပို့ထားလိုက်ရသည်။
တတိယမြောက်ဗလက်သည် အက်ဒရီယန်နိုပိုလ်၌
၁၄၄၈ ခုနှစ်အထိ စားစာခံအဖြစ် ရှိနေခဲ့သည်။

၁၄၄၄ ခုနှစ်တွင် ငြိမ်းချမ်းစွာ ရှိနေကြသည့်
သဘောတူညီထားချက်များကို ဖောက်ဖျက်၍
ဟန်ဂေရီမှ ဟနာစစ်ဆင်ရေး(Varna Campaign)

DRACULA

-BRAM STOKER

ကို ဆင်နွဲ့ရာတွင် ဥရောပမှ ဇာတ်ခွဲများအား နှင်ထုတ်ပစ်ရန် ဂျွန်ဟွန်ယာဒီမှ ဦးဆောင်ခဲ့သည်။ ဗလက်ဒရက်ကူးလ်အနေဖြင့် နဂါးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ကျမ်းကျိန်ထားသူဖြစ်သည့် ဟန်ဂေရီ၏ လက်အောက်ခံ ကံကျွေးစားဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ခရူးဆိုက် ဘာသာရေးစစ်ပွဲ ဝင်နွဲ့ပေးရန် ဟွန်ယာဒီမှ အမိန့်ပေး တောင်းဆို ခဲ့သော်လည်း ဉာဏ်များသော နိုင်ငံရေးသမားသည် အလယ် အလတ်လမ်းစဉ်ကိုပင် လိုက်နေခဲ့သည်။ သူသည် ခရစ်ယာန် တပ်ဖွဲ့သို့ ပူးပေါင်းမည့်အစား သူ၏ သားအကြီး မာစီယာကို စုလတန်ထံသို့ စေလွှတ်ပေးလိုက်၍ ရှိနှင့်ပြီးသားငယ်နှင့် သူ၏ အား ခွင့်လွှတ်လိမ့်မည်ဟု ၎င်းက မျှော်လင့်ထားနေပေသည်။

ဗာနာခရူးဆိုက် စစ်ဆင်ရေး၏ အကျိုးရလဒ်သည် ကောင်းစွာကျော်ကြားသည်။ ဗာနာစစ်ပွဲအတွင်း ခရစ်ယာန် တပ် များသည် လုံးလုံးလျားလျား ချောမွန်းခြင်းခံလိုက်ရသည်။ ဂျွန်ဟွန် ယာဒီသည် စစ်ပွဲမှ အသက်မသေဘဲ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ပြီး အမည်းစက်ထင်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ဤအချိန်မှ စတင်၍ ဂျွန်ဟွန်ယာဒီသည် ဗလက်ဒရက်ကူး နှင့် သူ၏သားအကြီးအပေါ် ခါးခါးသီးသီး မုန်းတီးသွားသည်။

၁၄၄၇ ခုနှစ်တွင် ဗလက်ဒရက်ကူးနှင့် သူ၏သားအကြီး မာစီယာတို့သည် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း ခံလိုက်ရသည်။ တိုင်ယာဂိုဗစ်တီ(Tirgoviste) မြေပိုင်ရှင် အထက်တန်းများနှင့် ကုန်သည်များမှ မာစီယာအား အရှင်လတ်လတ် မြေမြှုပ် သတ်ပစ်လိုက်ကြသည်။ ဤအကြောင်း ကြောင့် တတိယမြောက်ဗလက်သည် သူ၏ဖခင် ဗလက်နှင့် မာစီယာတို့အတွက် သူတို့ကို လက်စားချေခဲ့သည်။ ဟွန်ပဒီ သည် ဒန်နန်စတီမျိုးနွယ်စုဝင်အဖြစ် ဝေါလက်ချီးယားနန်းစံလိုသူ ဖြစ်သည်။

ဗလက်ဒရက်ကူးလ် သေဆုံး သောသတင်းကို ကြားရသည်တွင် တပ်ခွဲ တို့သည် တတိယမြောက်ဗလက်ကို လွှတ် ပေးလိုက်ပြီး သူတို့၏ ကိုယ်စားလှယ် လောင်းအဖြစ် ဝေါလက်ချီးယားတွင် နန်းတက်နိုင်ရန် ထောက်ခံအားပေးခဲ့

သည်။ ၁၄၄၈ ခုနှစ်တွင် တတိယမြောက် ဗလက်သည် အထက် ၁၇ နှစ်အရွယ် ဝေါလက်ချီးယား ထီးနန်း၌ ဆရာတော် နန်းစံခဲ့ရသည်။ နှစ်လခန့်သာ နန်းတက်ခဲ့ရသော တတိယမြောက်ဗလက်သည် ဟွန်ယာဒီ၏ အတင်းအကျပ် ဖြစ်ပြီး နန်းကျပြီး သူ၏ဝမ်းကွဲအစ်ကိုတော်စပ်သူ ဗိုလ်အေး ဝီယားမင်းသား(Prince of Moldavia)ထံသို့ ထွက်ပြေး ထွက်မြောက်သွားရာ ဒုတိယမြောက် ဗလက်ဒီးစလော့ဗ် (Vladislov II) မှ ဝေါလက်ချီးယား နန်းတက်သည်။ သို့သော် ထိုစဉ် ဗလက်ဒီးစလော့ဗ်သည် မျှော်လင့်မထားဘဲ တူရကီ ထိုလားသော ပေါလစ်ကို ကျင့်သုံး၍ ဟွန်ယာဒီအဖွဲ့ လက် ခံနိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဟွန်ယာဒီသည် ရန်သူဟောင်း၏ သားဖြစ်သူ တတိယမြောက် ဗလက်နှင့် ဖြိုလည်၍ မဟာမိတ်ဖွဲ့ပြီး ဝေါလက်ချီးယားနန်းကို လှည့်ရန် အကူအညီပေးသည်။ ဤသို့အားဖြင့် တတိယမြောက် ဗလက်သည် သူ၏ဖခင် စားခဲ့ရသည့် ထရန်စီဗေးလ် နီယာမြို့နယ်ပိုင်နယ်များကို ရရှိလိုက်သည်။ နောက်ထပ် ဝေါလက်ချီးယားကို ပြန်လည်ရယူနိုင်မည့် အခွင့်အရေးများကို ဟွန်ယာဒီ၏ စောင့်ရှောက်ပေးမှုဖြင့် စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့သည်။

၁၄၅၃ ခုနှစ်တွင် ကွန်စတင်တိုနိပယ်သည် နောက် ဆုံးတွင် အော်တိုမန်တို့၏ လက်အောက်သို့ ကျိုးသွား သောအခါ ခရစ်ယာန်လောကတစ်ခုလုံး တုန်လှုပ်ချောက် ချားသွားခဲ့ရပေသည်။ ဟွန်ယာဒီသည် ထကြွသောင်းကျန်း ထာသည့် ထပ်မံများအား နှိမ်နင်းရန် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဆောင်ရွက်လာသည်။ ၁၄၅၆ ခုနှစ်တွင် တူရကီတို့၏ ဆာဗီးယား(Turkish Serbia)ကို ဟွန်ယာဒီမှ ဝင်ရောက် သိမ်းပိုက်စဉ် တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် တတိယမြောက်ဗလက် သည် ဝေါလက်ချီးယားကို ဝင်ရောက်ပိုက်ခိုက်သည်။ ဆဲလ်ဂရိတ်စစ်ပွဲတွင် ဟွန်ယာဒီကျဆုံး၍ သူ၏တစ်ဖွဲ့များ စစ် နှုံးနှိမ့်သွားသော်လည်း ထိုစဉ်အတောအတွင်းမှာပင် တတိယမြောက်ဗလက်သည် ဒုတိယမြောက် ဗလက်ဒီး စလော်ဗ်အား သတ်၍ ဝေါလက်ချီးယားနန်းကို အောင်မြင်စွာ သိမ်းပိုက်နိုင်လိုက်သည်။

တတိယမြောက် ဗလက်သည် ၁၄၅၆-၁၄၆၂ ခုနှစ် အထိ ဝေါလက်ချီးယားတွင် အဓိကအုပ်ချုပ် နန်းစံနေ ထိုင်နိုင်ခဲ့သည်။ ဤကာလမှစတင်၍ သူသည် တင်းကျပ် သော ပေါလစ်များဖြင့် တပ်ခွဲများကိုလည်း ခုခံတိုက်ခိုက်

ထားနိုင်ပြီး လူများအား စံကျင့်လျှီသတ်ဖြတ်သည့် မဖွယ် မရာသော လူသတ်ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သော ကြောင့် သမိုင်းသုတေသီများက "ကြမ်းကြုတ်မှု သရဖူ ဆောင်းသောခေတ်" "Reign of terror" ဟု သတ်မှတ် ခဲ့ကြသည်။

တတိယမြောက် ဗလက်၏ဘဝ (၁၄၃၁-၁၄၇၆)

တတိယမြောက်ဗလက်သည် ထရန်စီဗေးနီးယား နယ်မှ စီဂီဆိုအာရာ(Sighisoara) မြို့တွင် ၁၄၃၀ ပြည့်နှစ် နိုဝင်ဘာလ၊ သို့မဟုတ် ဒီဇင်ဘာလတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က သူ၏ဖခင် ဒုတိယမြောက်ဗလက်၊ သို့မဟုတ် ဗလက်ဒရက်ကူးလ်[Vlad II (Vlad Dracula)] သည် ထရန် ဆီဗေးနီးယားနယ်သို့ ထွက်ပြေး၍ နေထိုင်နေရမည်ဖြစ် သည်။ သူမွေးဖွားခဲ့သည့်အိမ်သည် အဆိုပါနေရာမှာပင် ရှိနေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ဆက်ဆွန်(Saxon) ကုန်သည်များ၏ အိမ်များနှင့် မြို့နေအထက်တန်းစားများ၏ နေအိမ်များ ပိုင်းရံထားသည့် ကြွယ်ဝချမ်းသာသော ပတ်ဝန်းကျင် အတွင်း ၎င်း၏နေအိမ် ရှိနေခဲ့သည်။

တတိယမြောက် ဗလက်၏ ငယ်ရွယ်စဉ်အဝကို အနည်းငယ်လောက်သာ သိရှိကြရသည်။ သူ့တွင် အစ်ကို ကြီး မာစီယာ(Mircea) နှင့် ညီငယ် ရာဒူးလူချော(Radu The Handsome) တို့ရှိသည်။ သူ၏ငယ်စဉ်ဘဝမှာ ပညာ ရေးကို မိခင်ထရန်ဆီဗီးယားလူမျိုး အထက်တန်းစားနှင့် သူမ၏မိသားစုလက်ဝယ် အပ်နှံထားခဲ့သည်။ ဒန်နက်စတီး မျိုးနွယ်စုမှ ဝေါလက်ချီးယားထီးနန်းကို စိုးစံနေ၍ ၁၄၃၆ ခုနှစ်တွင် သူ၏ဖခင်မှ အောင်မြင်စွာ သိမ်းပိုက်နိုင်လိုက် သောအခါ တတိယမြောက်ဗလက်၏ ပညာရေး စတင်ခဲ့ သည်။ ဥပဒေပတ်စလ်လွှားရှိ အထက်တန်းစားများ၏ ထုံးစံပီပီ သားများကို လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးခဲ့သည်။ သူ့အား သူရဲ ကောင်းတစ်ဦးဖြစ်လာစေရန် နစ်ကိုလိုပိုလစ်(Nicolopolis) စစ်ပွဲဖြင့် တပ်ခွဲတို့ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သော မြေပိုင်ရှင်အထက် တန်းစားပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးမှ သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးခဲ့သည်။ ခရစ်ယာန်သူရဲကောင်း (Christian Knight) တစ်ဦး အနေဖြင့် စစ်မက်တိုက်ခိုက်ရေးနှင့် ပရိယာယ် ကြွယ်ဝမှုရှိ လာအောင် အဋ္ဌာရသအားလုံးကို ကျွမ်းကျင်စွာ တတ်

www.burmeseclassic.com

မြောက်အောင် သင်ယူခဲ့ရပေသည်။

၁၄၄၄ ခုနှစ်တွင် ဗလော်၏ အသက် ၁၃ နှစ် အရွယ် သူ၏ညီငယ် ဒရီယန်နိုပါယ်(Adrianople)သို့ ပို့ထားပေးခြင်းခံရသည်။ သူသည် ၁၄၄၈ ခုနှစ်အထိ နေခဲ့ရပြီး ထပ်ခွဲများက သူ့ကို ဝေါလက်ချီးယားထီးနန်းစိုး စံရန် သူတို့၏ ကိုယ်စားလှယ်လောင်းအဖြစ် ထောက်ခံကူညီပံ့ပိုးပေးခဲ့သည်။ ဗလော်၏ညီငယ်သည် တူရကီတွင် နေရစ်ခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ရာဒူး အရွယ်ရောက်လာသော အခါ ဝေါလက်ချီးယားထီးနန်းဆက်ခံရန် တပ်ခွဲတို့က ထောက်ခံပေးခဲ့သည်။

ယခင်ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း တတိယမြောက် ဗလော်သည် နှစ်လလောက်သာ နန်းစံခဲ့ရ၍ အလွန်တိုတောင်းခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဟန် ဂေရီတူရင်နိုင်ငံတော်နှင့် ဟွန်ယာဒီတို့၏ ထောက်ပံ့ပေးမှုဖြင့် ၁၃၅၆ ခုနှစ်တွင် ဝေါလက်ချီးယားထီးနန်းကို ပြန်ရခဲ့သည်။ တီယာဂိုဗစ်တီ (Tirgoviste)သည် မြို့တော်ဖြစ်လာ၍ ၎င်းမှ အနည်းငယ်ဝေးသော အာဂီးစ်မြစ်(Arges River) အနီးတောင်တန်းအတွင်း သူ၏ရဲတိုက်ကို စတင်တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ဤကာလအစောအတွင်းတွင် တတိယမြောက် ဗလော်၏ အထွတ်အထိပ်အရောက်ဆုံး ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုများကို ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။

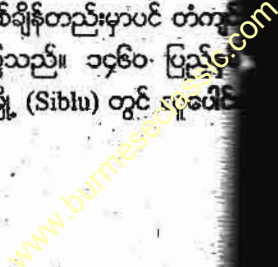
ဗလော်ဗီပက်ရှ်၏ ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်မှုများ

လူသားမဆန်သည့် သတ် ခြတ်မှုတွင် သမိုင်းဝင် ဒရက်ကူလာ၏ ဆိုးယုတ်မှုများသည် အခြားတို့ထက် များစွာသာလွန်ပေသည်။ တတိယဗလော်၏ အနှစ်သက်ဆုံးသော နည်းလမ်းသည် တံကျင်လျှိုညှိုးပန်းနှိပ်စက်၍ ကွပ်မျက်သည့် စနစ်ဖြစ်သည်။ တံကျင်လျှိုသတ်သည့် နည်းလမ်းသည် စိတ်ကူးထဲမှာပင် မတွေ့မဲ့စရာ ထိတ်လန့်စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်သည်။ အပြစ်သားများကို ထုံးစံအတိုင်း ဖြည်းဖြည်းချင်းနာကျင်ခံစား၍ သေစေသည့်နည်းလမ်းဖြစ်သည်။

အပြစ်သား၏ ခြေထောက်တစ်ဖက်စီကို မြင်းတစ်ကောင်တွင် တွယ်ကပ်ထားကာ တုတ်တံချွန်ကို သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ တရွေ့ရွေ့ချင်း ဝင်အောင်လှုပ်ဆောင်သည်။ တုတ်တံ၏အဆုံးကို ခပ်တုံးတံတီလှုပ်ထားပြီး အဆီသုတ်

လိမ်းထားသည်။ ဤနည်းသည် အပြစ်သားအား ချက်ချင်း ထိတ်လန့်သေဆုံးသွားစေမည် မဟုတ်ပေ။ ပုံမှန်အားဖြင့် အပြစ်သား၏ တင်ပါးမှ တုတ်တံကို လျှိုသွင်းကာ ပါးစပ်ပေါက်မှ ပြန်ထွက်သွားကြသည်။ ထို့အပြင် အခြားခွဲရပေါက်များမှ တုတ်ချောင်းကို လျှိုသွင်း၍ အပြစ်သား၏ ဝမ်းဗိုက် သို့မဟုတ် ရင်ဘတ်မှလည်းထွက်အောင် ပြုလုပ်သည့် ဥပမာများလည်း ရှိနေသေးပေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကလေးများကိုလည်း မိခင်၏ရင်ဘတ်ပေါ်တွင်ထားပြီး တံကျင်စိုက်၍ သတ်ပစ်လေ့ရှိပြန်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် တံကျင်လျှိုခံရသူသည် ခေါင်းစိုက်နေသည့် အနေအထားဖြင့် တွဲလောင်းကျနေတတ်သည်။

ဗလော်ဗီပက်ရှ်သည် တံကျင်တုတ်ချောင်းများကို ပုံစံအမျိုးမျိုးတွင်တတ်ကြောင်း မကြာခဏတွေ့ရသည်ဟု ဆိုသည်။ မြို့ပြင်တွင် ဗဟိုတူစက်ပိုင်းပုံစံများဖြင့် ဖြစ်သည်။ လုံတံ၏ အလျားသည် အပြစ်သား၏ အဆင့်အတန်းကို ညွှန်ပြလေ့ရှိသည်။ ပုပ်ပွနေသည့် အလောင်းကောင်များကို လပေါင်းများစွာ ပစ်ထားလေ့ရှိသည်။ တစ်ခါတုန်းက တူရကီစစ်တပ်သည် ကျူးကျော်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် လာချော့အခါ ဒန်နူဘီမြစ်(Danube)ကမ်းနားတွင် တံကျင်လျှိုအသတ်ခံခဲ့ရသည့် အလောင်းများ ထောင်သောင်းချီလျက် ပုပ်သိုးနေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရလျှင် တူရကီစစ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ကြောက်လန့်ပြီး တပ်ခေါက် ပြန်ပြေးသွားကြကြောင်း ပြောစမှတ်ကျန်ရစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ၁၄၆၁ ခုနှစ်တွင်လည်း ကွန်စတင်တီနိုပယ်ကို အောင်နိုင်ခဲ့သူ (Conqueror of Constantinople)သည် တီယာဂိုဗစ်တီမြို့ (Tirgoviste) သို့ ချီတက်လာခဲ့ကြစဉ် တူရကီအကျဉ်းသား ၂၀၀၀ ၏ အလောင်းများအား တံကျင်လျှိုသတ် ထားသည်ကို မြို့ပြင်၌ မြင်တွေ့လိုက်ရလေလျှင် အော့နလုံးနာပြီး ကွန်စတင်တီနိုပါယ်သို့ တပ်ခေါက်ပြန်သွားခဲ့ကြောင်း မှတ်သားရပေသည်။ ဤထိတ်လန့်စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာကောင်းသော မြင်ကွင်းကို သမိုင်းကြောင်း၌ “တံကျင်လျှိုခံရသည့် အလောင်းတောကြီး” (Forest of the Impaled) ဟု တွင်ခဲ့သည်။ သူတို့သည် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် တံကျင်လျှို အသတ်ခံခဲ့ရသူများဖြစ်ကြသည်။ ၁၄၆၀ ပြည့်နှစ်ထရန်ဆီးလ်ပေးနီးယားမှ စီဘူးမြို့ (Siblu) တွင် လူပေါင်း

၁၈၀၀ တံကျင်သျှိုအသတ်ခံရသည်။ ၁၄၅၆ ခုနှစ်
 နိကာသိုလိုမြို့နေ့(St. Bartholomew's Day)တွင် ကုန်
 သည်များနှင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော မြေပိုင်ရှင်အထက်
 ထန်းစား သျှိုငယ်များ(Boyers) ၃၀၀၀၀ ကို တတ်ယ
 ခြောက် ဗလက်မှ အဆိုပါနယ်မြေဒေသမှ 'ဘရာဆော့ဗ
 (Brasov) မြို့တွင် တံကျင်လျှိုသတ်ဖြတ်ခဲ့သည်။ ဤအနီး
 အနားမှာပင် စားသောက်ပွဲတော်ကြီးတစ်ခုကို ခင်းကျင်း၍
 ထောင်းမကမ်းလောက်တွင် အာဇာပါးကွက်သားများက
 အပြစ်သားများကို အပေါင်အလက် ဖြတ်တောက်နေကြ
 သည်ဟု ဆိုသည်။ ရက်စက်သည့်မင်းသားသည် အခြား
 နည်းများဖြင့်လည်း ဟိထွင်သတ်ဖြတ်လေ့ရှိပြန်သည်။
 ဇေါင်းထံသို့ သံချောင်းစိုက်ခြင်း၊ အပေါင်အလက် ခြေလက်
 အင် ဖြတ်တောက်ခြင်း၊ မျက်စိထိုးဖောက်ပစ်ခြင်း၊ လည်ပျို့
 ညှစ်သတ်ခြင်း၊ မီးရှို့သတ်ခြင်း၊ နှာခေါင်း-နားရွတ်ဖြတ်ပစ်
 ခြင်း၊ အထူးသဖြင့် မိန်းမများ၏ လိင်အင်္ဂါကို ဖြတ်တောက်
 ပစ်ခြင်း၊ ဦးရေခွံခွာခြင်း၊ အရေခွံခွာခြင်းနှင့် ဖြတ်တောက်
 တ်သည့် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများကို တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်
 များကို ကျွေးခြင်းနှင့် မီးရှို့သတ်လေ့ရှိပေသည်။

ဗလက်၏ ကြမ်းကြုတ်မှုများကို အားလုံးစာ
 ကြောက်ရွံ့ခဲ့ကြသည်။ မည်သူမျှ ကင်းလွတ်ခွင့်မရရှိခဲ့ကြ
 ပေ။ သူ၏သားကောင်များသည် မိန်းမများနှင့် ကလေးများ၊
 ထယ်သားများနှင့် မြေပိုင်ရှင်ကြီးများသာမက နိုင်ငံခြားမှ
 ဟုန်သည်များနှင့် သံတမန်များလည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။
 သို့သော်ငြားလည်း အများဆုံးအသတ်ခံရသူများသည်
 ထရန်ဆီလ်ပေးနီးယားမှ ကုန်သည်များနှင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝ
 သော မြေပိုင်ရှင် သျှိုငယ်များ၊ ဝေါလက်ချီးယားမှ အပြစ်
 သားများဖြစ်ကြပေသည်။

ဗလက်ခံရက်ကလာသည် အာဇာရရှိလာသည်နှင့်
 သူ၏ကြမ်းကြုတ်မှုသည် အထွတ်အတိတ်သို့ ရောက်ရှိ
 ထားခဲ့သည်။ သူ၏ ပထမဆုံးသော ရက်စက်မှုကို အကြောင်းမဲ့
 အာဇာရရှိရေးနှင့် လက်စားချေလိုသည့်ခန္ဓာဖြင့် စတင်
 အစောင့်အထည်ဖော်ခဲ့သည်။ စရစ်တော်ရှင်ဆန်စေ
 ခြောက်သည် အီတော့နေတွင် စားသောက်ပွဲတော်ကြီး
 တွင်ပစ္စည်း သူ၏ဖခင် လုပ်ကြံခံရမှုနှင့် သူ၏အစ်ကို အရှင်
 ထပ်လတ် မီးရှို့သတ်ဖြတ်ခံခဲ့ရ၍ ကာလံစားချေသည်

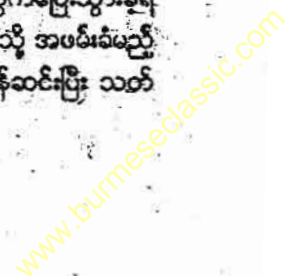
အနေဖြင့် အထက်တန်းစားများ၊ မင်းညီမင်းသားများ အား
 လိုကို ဖမ်းဆီး၍ ထိုနေရာမှာပင် ချက်ချင်း တံကျင်လျှို
 သတ်လေတော့သည်။ ငယ်ရွယ်သော အထက်တန်းစား
 များနှင့် သူတို့၏မိသားစုများကို အားစိမြစ်အနီးရှိ တောင်
 တန်းများပေါ်မှ သူ၏ပျက်စီးယိုယွင်းနေသည့် ရဲတိုက်သို့
 ခေါ်ဆောင်ကာ ပြင်ဆင်ခွမ်းမိစေသည်။ လပေါင်းများစွာ
 အလုပ်ကြမ်းလုပ်ကိုင်ရင်း မြေရှင်လေးများနှင့် သူတို့၏
 မိသားစုများသည် အဝတ်အစားများ ဆွေးမြည့်ကျွတ်ကျ၍
 ဗလာကျင်းသွားသည်အထိ ဖြစ်ကုန်ကြပြီး တချို့သည်သာ
 လျှင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ အတွေ့အကြုံမှ အသက်
 ရှင်ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။

ဗလက် အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်နေစဉ် ဝေါလက်ချီးယားမှ
 မြေပိုင်ရှင်ကြီး လူတန်းစားသည် စနစ်စာကျ ဖယ်ရှားခြင်း
 ခံကြရသည်။ အပျိုလေးများသည် အပျိုရည်ပျက်စီးကြ
 ရသည်။ အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်သော အိမ်ရှင်မများနှင့်
 မုဆိုးမများအား သူတို့၏လိင်အင်္ဂါကို ဖြတ်တောက်ပစ်ကြ
 သည်။ သို့မဟုတ် ရင်သားများ လှီးဖြတ်ခံကြရသည်။ တချို့
 အပျိုသမီးများအား လိင်အင်္ဂါအတွင်း သံပူချောင်းဖြင့်
 စံကျင်လျှိုသတ်သည်။ ဝေါယာဂိုဗစ်တီပန်းခြံအတွင်း
 တံကျင်လျှိုအသတ်ခံရသူများ၏ အရေခွံခွာပြီး စားပွဲပေါ်
 တင်၍ မြသပေးထားသည်။ သူ၏ပြည်သူများအား ရိုးသား
 ၍ အလုပ်လုပ်ကြစေရန် ရည်ရွယ်သည်ဟု ဆိုပေသည်။

တတ်ယမြောက် ဗလက်၏နိဂုံး

၎င်းသည် တပ်ခံများ၏ရန်မှ အနည်းငယ်လောက်
 သာ ကာကွယ်ပေးနိုင်ခဲ့ပြီး သူ၏အောင်မြင်မှုများသည် ကြာ
 ရှည်စွာ မခံခဲ့ပေ။ ဂျွန်ဟုန်ယာဒီ၏သား ဗန်ဂေဗီတုရင်
 မက်သူးယပ်စ်ကော်ဗင်နပ်စ်(Matthias Corvinus)ထံမှ ဗိုလ်
 မှူးအနည်းငယ်လောက်သာ ရရှိခဲ့သဖြင့် အင်အားကြီးမား
 သော တပ်ခံများကို အောင်မြင်မှုရအောင် ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ခြင်း
 မရှိခဲ့ပေ။

၁၄၉၂ ခုနှစ်တွင် တပ်ခွဲများ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်
 လာသဖြင့် ထရန်ဆီလ်ပေးနီးယားသို့ ထွက်ပြေးသွားခဲ့ရ
 သည်။ သူ၏ ပထမဆုံးသည် တပ်ခံတို့ထံသို့ အဖမ်းခံမည့်
 အစား ရဲတိုက်မှ အာဂျစ်မြစ်အတွင်း ခုန်ဆင်းပြီး သတ်

သေသွားခဲ့သည်။ သူသည် လျှို့ဝှက်လမ်းမှ ထွက်ပြေး၍ မက်သီးယပ်စ်ကော်ပင်နပ်စ်ဆံ ခိုလှုံသောအခါ ဘုရင်မှ ၎င်းအား ချွတ်ချင်းဖမ်းဆီးပြီး တော်ဝင်ရဲတိုက်တွင် အကျဉ်း ချထားခဲ့ရာ ၁၄၆၂ မှ ၁၄၇၄ ခုနှစ်အထိဖြစ်မည်ဟု ရုရှား သမိုင်းမှ ညွှန်ပြသည်။ သို့သော်လည်း ဘုရင်၏နှမတော် တစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်၍ သားနှစ်ဦးထွန်းကားသည်ဟု တချို့က ပြောဆိုနေကြသည်။ ဗလက်သည် ၁၄၆၆ ခုနှစ် တွင် အကျဉ်းထောင်မှ လွတ်ခဲ့ကြောင်းနှင့် ၁၄၇၆ ခုနှစ်တွင် ဝေါလက်ချီးယားထီးနန်းကို ပြန်ရခဲ့သည်။

ဗလက်သည် အကျဉ်းကျနေစဉ် မူရင်းစိတ်ထား ပျောက်သွားခဲ့ပေ။ ငှက်ကလေးများနှင့် ကြွက်ကလေးများ ကိုဖမ်း၍ ခြေလက်ဖြတ်တောက်လေ့ရှိသည်။ တချို့ အကောင်များကို ခေါင်းဖြတ်သတ်သည်။ တချို့အကောင် များကို ကတ္တရာသုတ်၍ အမွှေးကပ်ပြီး လွှတ်ပေးလိုက် သည်။ တချို့အကောင်များကို လှံတံသေးသေးလေးများ ဖြင့် တံကျင်လျှိုသတ်လေ့ရှိသည်ဟု ဆိုပြန်သည်။ ဗလက် သည် အော်သိုဒေါ့စ်ဘာသာကို စွန့်လွှတ်ပြီး ကက်သိုလစ် ဘာသာသို့ ပြောင်းလိုက်သည့်အကြောင်းရင်းမှာ ဟန်ဂေရီ ဘုရင်အားနှစ်သိမ့်ပေးလိုသောကြောင့် ဖြစ်ဟန်တူပေသည်။

၁၄၇၆ ခုနှစ်တွင် ဗလက်ဒရက်ကူလာနှင့် ထရန် ဆီလ်ဗေးနီးယားမှ ဝင်းသား စတီဗင်ဘက်သိုရီ (Stephen Bathory) တို့သည် ဝေါလက်ချီးယားကို ဝင်ရောက်တိုက် ခိုက်သည်။ ထိုစဉ်က ဗလက်၏ညီငယ် ရာဒူး သေဆုံးသွား ပြီးဖြစ်၍ ဒန်နတ်စတီချီးနွယ်ရာမှ ဘာစာရပ်စ်ကြီး (Basarab the Old) မှ နေရာစားယူထားပြီဖြစ်သည်။ ဗလက်၏စစ် တပ် ဝင်ရောက်လာသောအခါ ဘာစာရပ်စ်နှင့် အပေါင်း ပါများ ထွက်ပြေးသွားကြသည်။ စတီဗင်ဘက်သိုရီနှင့် ဗလက်၏တပ်ဖွဲ့ဝင်အများစုသည် ထရန်ဆီးလ်ဗေးနီးယား သို့ ပြန်သွားကြလျှင် ဗလက်တွင် အင်အားဆုတ်ယုတ်သွား သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် တူရကီတပ်များ ဝေါလက်ချီးယား သို့ ဝင်ရောက်လာသောအခါ ဗလက်သည် သူ၏တပ်သား လေးထောင်လျော့လျော့ဖြင့် ချီတက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

၁၄၇၆ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ဘူခါရက်မြို့ (Bucharesf) အနီးတွင် တပ်ခံများနှင့် တိုက်ခိုက်ရင်း ဗလက်ကျဆုံးသွားသည်။ ဗလက်၏ သစ္စာရှိ မိုဒေးဗီးယန်း လူမျိုး(Moldavion) သက်တော်စောင့်မှ ၎င်းအား သတ်ပစ်

သည်ဟုလည်း ဆိုသည်။ တချို့သမိုင်းဆရာများ၏ ယူ ဆချက်အရ သူ၏ဦးခေါင်းကိုဖြတ်ပြီး ကွန်စတင်တီနိုပါယ်မြို့ သို့ ခို့လိုက်သောအခါ စူလတန်မှ သူ၏ဦးခေါင်းကို လှံပေါ် တွင်စိုက်၍ တံကျင်လျှိုသတ်သူ ဇာတ်သိမ်းသွားပြီဖြစ်သည် ဟု သက်သေခံအဖြစ် ပြသထားကြောင်း သိရှိရသည်။ သူ၏အလောင်းကို ဘူခါရက်မြို့အနီး နေတ်ဂေါ့ဗ်(Snagov) ကျွန်းတစ်ကျွန်းရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် မြှုပ်နှံလိုက်သည် ဟု ဆိုသည်။

သမိုင်းအထောက်အထားများ

ဣမလီ၊ ရုရှားနှင့် ရိုမေးနီးယားမှ ဖော်ပြထားသည့် သမိုင်းအချက်အလက်များအရ ဗလက်ဒရက်ကူလာသည် တည်တံ့စွာ အုပ်ချုပ်ခဲ့ရာသူမဟုတ်ဘဲ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် သူဟု သုံးသပ်ထားသည်။

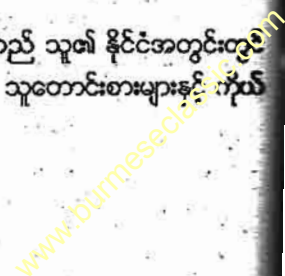
ဗလက်ဒရက်ကူလာနှင့်ပတ်သက်၍ သမိုင်းဆိုင် ရာမှ လက်ခံထားသော အချက်အလက်အချို့ကို အောက် ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်။

၁။ ရွှေခွက်

ရှီးသား၍ ဥပဒေစည်းကမ်းလိုက်နာရန်အတွက် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာအဖြစ် ဗလက်ဒရက်ကူလာမှ ဆောင် ရွက်ခဲ့သည်။ သူ၏ ပိုင်နက်နယ်ပယ်အတွင်းတွင် သူ့ရိုး သူ့ဝတ်များ မဝံ့ခဲ့ကြပေ။ အကြောင်းရင်းမှာ တံကျင်လျှို အသတ်ခံရမည်ကို စိုးရိမ်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ဥပဒေသည် အလွန်ထိရောက်မှုရှိ ကြောင်း ယုံကြည်ထားသည်။ တီယာလိုဗစ်တီ ဗဟိုပန်းခြံ အတွင်း ရွှေကလပ်တစ်ခုကို ကြိုးချည်နှောင်၍ ပစ်ထား သည်။ ဗလက်ဒရက်ကူလာ မင်းလုပ်အုပ်ချုပ်နေသည့် ကာလအတွင်း မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မခိုးရဲသဖြင့် ပျောက်ဆုံးခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

၂။ ဆင်းရဲသားများနှင့် နာမကျန်းသူများအား မီးခိုး သတ်ခြင်း

ဗလက်ဒရက်ကူလာသည် သူ၏ နိုင်ငံအတွင်းတွင် ဆင်းရဲသူများ၊ အိုးမဲ့အိမ်မဲ့များ၊ သူတောင်းစားများနှင့် ကိုယ်

အင်္ဂါချွတ်လွင်းနေသူများ အများအပြားရှိနေသည်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။ တစ်နေ့တွင် သူတို့ကို စားသောက်ပွဲတော်ကျင်းပပေးမည်ဖြစ်၍ အားလုံးကို ဖိတ်ကြားလိုက်သည်။ ညဉ့်နက်သည်အထိ သူတို့သည် သောက်စားမှူးယစ်ခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူတို့ ဖျော်ပါးစားသောက်နေကြသည့် ခန်းမကြီးကို အပြင်မှ ပတ်ပတ်လည် ပျဉ်ချပ်များကာ ငြိမ်တံ၍ အားလုံးကို မီးရှို့သတ်ပစ်လိုက်သည်။ မည်သူမျှ ထွတ်မြောက်မသွားခဲ့ကြပေ။ သူ၏ အကြောင်းပြချက်မှာ နှစ်ညသူများအပေါ် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးမဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။

၃။ နိုင်ငံခြားသံတမန်များ

ဥရောပအရှေ့ပိုင်းနှင့် ရုရှား၏သမိုင်းတွင် အတည်ပြုဖော်ပြ၍ သမိုင်းမတင်ထားသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုအကြောင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတွင် နိုင်ငံခြားမှ သံတမန်နှစ်ဦး ရောက်လာကြသောအခါ ဦးထုပ်မချွတ်သည်ကိုတွေ့ရှိ၍ သူတို့၏ ဦးထုပ်နှင့်အတူ ခေါင်းထဲသို့ တူပြင်ရိုက်၍ သံရိုက်ပေးသည်ဟု ဆိုသည်။

၄။ နိုင်ငံခြားကုန်သည်

တစ်နေ့တွင် နိုင်ငံခြားမှ ကုန်သည်တစ်ဦးသည် ထီယာဂိုဗစ်တီသို့ ရောက်လာရာ လူတိုင်းသည် ရိုးသားပြီး ဆိုးမဝှက်ကြကြောင်း သိရှိထားသည့်နှင့်တူ၏။ ရတနာများစာင်ထားသောလှည်းကို တစ်ညလုံးပစ်ထားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း မနက်မိုးလင်း၍ လှည်းဆီသို့ပြန်သွားသောအခါ ရွှေဒင်္ဂါး ၃တပ်စ် ၁၆၀ ပျောက်ဆုံးသွားကြောင်း ချစ်ဆေးတွေ့ရှိရသဖြင့် ထိတ်လန့်သွားသည်။ ထိုအကြောင်းကို ဗလက်ဒရက်ကူလာအား တိုင်ကြားလိုက်လေလျှင် မင်းသားက ကြေညာချက်တစ်စောင် ထုတ်ပြန်ပေးသည်။ သူ့ကိုရှာ၍ ဒင်္ဂါးများပြန်ရအောင် ဆောင်ရွက်ကြရန်၊ ထိုသို့ဖြစ်မလာပါက မြို့တစ်မြို့လုံးကို မီးလောင်တိုက်သွင်းမည်ဟု ဝါရိုသည်။ ထိုည အတောအတွင်းမှာပင် ရွှေဒင်္ဂါးအားလုံးနှင့်အတူ ဒင်္ဂါးတစ်ပါးအပိုပါ ပြန်တွေ့ရသည်။ ကုန်သည်က ဒင်္ဂါးတစ်ပြားပိုရကြောင်း လျှောက်ထားသောအခါ သူ့အမှန်အတိုင်းမပြောလျှင် ကုန်သည်ကိုပါ သူခိုးနှင့်

အတူ တံကျင်လျှိုအသတ်ခံရမည်ဟု ဗလက်ဒရက်ကူလာမှ မိန့်တော်မူသည်ဟု ဆိုသည်။

၅။ ပျင်းရိသော အမျိုးသမီး

တစ်နေ့တွင် လယ်လုပ်နေသူတစ်ဦး၏ ရုပ်အင်္ကျီကပ်စ်တန်(Caitan)သည် အလွန်တိုနေသည်ကို သတိပြုမိလိုက်သဖြင့် မင်းသားသည် သူ့မိန်းမကို ဆင်ခေါ်လိုက်သည်။ အမျိုးသမီးသည် မင်းသားရှေ့သို့ရောက်သောအခါ သူမကို တစ်နေ့လုံး ဘာတွေ့လုပ်ကိုင်သလဲဟုမေးရာ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့် တစ်နေ့ကုန် အဝတ်လျှော်၊ ပေါင်မုန့်ဖုတ်၊ စက်ရွှင်ကြောင်း သူမက လျှောက်ထားသည်။ ခင်ပွန်း၏အင်္ကျီ တိုနေသည်မှာ ဇနီးသည် အပျင်းကြီးသောကြောင့်ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ခင်ပွန်းက အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်ပေးသော်လည်း အမျိုးသမီးကို တံကျင်လျှိုသတ်လိုက်ပြီး နောက်ထပ် အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်လေးလိုက်သည်။ နောက်ထပ် အမျိုးသမီးကိုလည်း အလုပ်ကို ကြိုးစားလုပ်ရန် ဆိုဆုံးမပြီး မလိုက်နာလျှင် အလားတူ အသတ်ခံရမည်ဟု ဗလက်က မိန့်တော်မူသည်ဟု ဆိုလေသည်။

၆။ အထက်တန်းစားတွင် အနှံ့ခံနိုင်စွမ်းကောင်းလွန်း

၁၄၅၉ ခုနှစ်တွင် ထရန်ဆီးဗေးနီးယားမှ ဘရာဆော့ဗြို (Brasov) တွင် ကုန်သည်နှင့် အထက်တန်းစား ၃၀၀၀ ကို တံကျင်လျှိုသတ်ပြီး အဆိုပါ အလောင်းများ၏ အကြားတွင် လယ်ပိုင်ရှင် ဘွိုင်ယာများအား ဖျော်ပွစားစားသောက်ကြရန် ဖိတ်ကြားလိုက်သည်။ အလောင်းများမှ သွေးခဲနှင့် မစင်နံ့များ၏ အနံ့ကို မခံနိုင်သူ တစ်ဦးသည် နာခေါင်းကို ပိတ်ထားသည်ကို ဗလက်ဒရက်ကူလာ မြင်တွေ့သွားသည်။ ထိုသူကိုဖမ်းချုပ်ပြီး တံကျင်လျှိုသတ်၍ တိုင်အမြင့်ဆုံးသို့ တင်ထားလိုက်သည်ဟု ဆိုသည်။

၇။ ဗလက်ဒရက်ကူလာ၏ အမျိုးသမီး

တီယာဂိုဗစ်တီမြို့၏ နောက်ဘက်လမ်း အိမ်တစ်ဆောင်တွင် သူ၏အိမ်ရှင်မတစ်ဦးကို ဗလက်ဒရက်ကူလာမှ နေစေခဲ့သည်။ ဤအမျိုးသမီးသည် အမြဲတမ်း သူမ၏

ချစ်သူအပေါ် ချစ်လွန်းသဖြင့် မည်ကဲ့သို့ စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေးရမည်ကို စိတ်သောကရောက်နေရပေ သည်။ သို့သော်လည်း ဗလက်သည် ဒေါသကြီးပြီး ညှိုးငယ်နေတတ်သည်။ တစ်ချိန်သောအခါတွင် သူ၏စိတ်မိစီးနေမှုများ လျော့ချပေးရန် အရဲစွန့်ပြီး ကိုယ်တန်မရှိသေးဘဲနှင့် လိမ်လည်ပြီး သူမက ပြောကြားလိုက်သည်။ သို့သော် လည်း သူနာပြုဆရာမကြီးက စစ်ဆေးကြည့်၍ လိမ်ပြောနေကြောင်း ပေါ်ပေါက်သွားသောကြောင့် ဗလက်သည် စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် သူမ၏ပေါင်ခြံမှ ရင်ဘတ်အထိ စားဖြင့် ခုတ်ပိုင်းလိုက်ပြီး သူမသည် မချိမဆဲသောဝေဒနာ ခံစားသေဆုံးသွားလေ၏။

၈။ အထက်စာန်းစား ပိုလန်လူမျိုး

ဟန်ဂေရီဘုရင် နိုင်ငံတော်တွင် အမှုထမ်းနေသော အထက်စာန်းစား ပိုလန်လူမျိုးဖြစ်သူ ဘင်နီဒစ် ဒီဘွိုက်သော (Benedict de Boithor) သည် ၁၄၅၈ ခု၊ စက်တင်ဘာလတွင် တီယာဂိုဗက်တီမြို့မှ ဗလက်ဒရက်ကူလာထံ အလည်အပတ်ရောက်လာခဲ့သည်။ ညနေခင်းတွင် ဗလက်သည် အဆိုပါ သံစာမန်ကိုယ်စားလှယ်များကို ညစာစာညှင်ခင်းစဉ်ခံစဉ် ရွှေလှံတံတစ်ချောင်းကို ယူဆောင်လာပြီး ဧည့်သည်များကို ပြသသည်။ ဗလက်က မည်သည့် အဓိပ္ပာယ်ဆောင်ကြောင်း မေးမြန်းလိုက်သောအခါ ပိုလန်မှ သံစာမန်များကို ဂုဏ်ပြုရန်ဖြစ်မည်ဟု ဘင်နီဒစ်မှ အဖြေပေး၍ ဆုတော်လာဘ်တော်များ ချသည်။ သို့သော်လည်း အကယ်၍ သံစာမန်များမှ အခြားအဓိပ္ပာယ်ရောက်အောင် ဖြေကြားလျှင် တံကျင်လျှိုသတ်ခြင်း ခံရမည်ဟု ၎င်းက ပြောကြားသည်။

၉။ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးနှစ်ပါး

ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးနှစ်ပါးသည် တီယာဂိုဗက်တီရှိ ဗလက်ဒရက်ကူလာ၏ ရဲတိုက်သို့ အလည်အပတ်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ဝင်းခြံတွင်းမှ တံကျင်လျှိုသတ်ထားသည့် အလောင်းများကို ပြသပြီး ဗလက်မှ မေးသည်ကို ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးမှ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကျအတိုင်း မကောင်းမှုပြုသူများကို ဖြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

ဟု ပြောပြီး အခြားဘုန်းတော်ကြီးက ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော မင်းသားကို ရွတ်ချပြောဆိုသည်။ ပထမလိုက်လိုက် လျော့လျော့ မိန့်ကြားသည့် ဘုန်းတော်ကြီးကို ဆုလာဘ်များချပြီး ရိုးသားသောဘုန်းတော်ကြီးကို တံကျင်လျှိုသတ်လိုက်သည်ဟု ဆိုသည်။ ဤဖြစ်ရပ်အပေါ် မမှန်ကုန်ဟု ဒွီဟဖြစ်စရာ သမိုင်းမှတ်တမ်းများ ရှိနေပေသည်။

သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်၏ မူလဇစ်မြစ်

ဝတ္ထုရေးဆရာ ဘရစ်စတုတ်ကော့သည် သူ၏ "Dracula" ဇာတ်အိမ်ကို ကျော်ကြားသော သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်အခြေခံခဲ့သည့် ဘော်လကန်ဒေသမှ အကြောင်းဖြင့် တိုက်ဆိုင်သလိုဖြစ်ခဲ့သော်လည်း လုံးဝမဟုတ်ပေ။ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်အကြောင်း ဥရောပမှတစ်ဆင့် အမေရိကတိုက်အထိ ယှဉ်ခဲ့သွားခဲ့သည်။ ဤအကြောင်းခြင်းရာများသည် ဆလန်နှင့် ဓရိတို၏ နှစ်မြေဒေသဖြစ်သော ဥရောပအရှေ့ပိုင်းမှ စတင်ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဟန်ဂေရီနှင့် ဘော်လကန်တို့တွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဓါတ်များ ပေါ်ပေါက်လာပြီး ဘော်လကန်မှ ကူးစက်လာသည့် သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်အကြောင်းသည် ဂျာမဏီ၊ အီတလီ၊ အင်္ဂလန်နှင့် စပိန်အထိ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ မျောက်ကွယ်မသွားသေးသည့် ပုံပြင်များကို ယခုကာလတိုင်အောင် ခရီးသွားစဉ်သည်များမှ ယူဆောင်နေကြဆဲပင် ရှိသည်။ စတုရန်းမင်း၊ ဝတ္ထုသည် အဆိုပါဒေသ၏ ကျော်ကြားနေသည့် ဒရက်ကူလာအကြောင်းမှ သူ၏သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ဇာတ်သိမ်းကို ရေးသားဖြစ်ရန် လှုံ့ဆော်ပေးခဲ့ဟန် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပေသည်။

သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပေါ်လာရုံ အကြောင်းနှင့် ဝေဖန်ချက်အသီးသီးကို အသေးစိတ် သိရှိလိုပါက "<http://www.ucs.muneca/e-miller/owner.htm>", "<http://www.donlinke.com/drakula/vlad.htm>" တို့တွင် ရှာဖွေကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

ဓမ္မေစုပိပုတ်ကောဏ်

'ဒရက်ကူလာ' အကြောင်းအကျဉ်း

ဦးတိုး (တက္ကသိုလ်)

ထရန်ဆိုလ်ပေးနီးယား (Transylvania) မှ ကောင့် ဗြူစား ဒရက်ကူလာ (Count Dracula) အား အင်္ဂလန်ရှိ မြို့ ကျယ်ကြီးတစ်မြို့ကို ရောင်းချသည့်ကိစ္စတွင် အပြီးသတ် ဆောင်ရွက်ပေးရန် အင်္ဂလိပ်ရှေ့နေလူရွယ် ဂျွန်နသန် ဟပ်ကား (Jonathan Harker) သည် ၁၉ ရာစုနှောင်းပိုင်း လောကီတွင် အင်္ဂလန်မှ ထရန်ဆိုလ်ပေးနီးယားသို့ သွား ရောက်ရန် ခရီးစတင်ထွက်ခွာသွားသည်။ ဟပ်ကားသည် ဒေသခံတောင်သူလယ်သမား ဆင်းရဲသားများမှ အဆိုပါရဲ တိုက်အကြောင်း ဖောက်သည်ချကြသောအခါ လုံးလုံး ယျားလျား ထိတ်လန့်သွားခဲ့သော်ငြားလည်း မည်သို့ ဝင်ဖြစ်စေကာမူ ဆက်လက်ထွက်ခွာသွားသည်။ ရှေ့နေ ဝေသည် မကြာမီမှာပင် ဘော်ဂိုပိစ် (Borgo Pass) မှ ကောင့် ဗြူစားနှင့် တွေ့ဆုံသည်။ သူတို့စီးလာသည့် ရထားလုံးသည် ခုတိုက်ကြီး၏ ဝင်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားခဲ့ကြစဉ် လုံးဝ ဆောင်မိုက်နေကာ ဝံပုလွေများ၏အူသံကို သူတို့ကြားနေ ကြရလေ၏။

သူတို့ တည်းခိုနေရစဉ် သက်သောင့်သက်သာ ရှိ ထင်ကစား ကောင့်ဗြူစား ဒရက်ကူလာသည် ဖျော့တော့၍ ကြွလှိုက်လွန်းနေသည်ကို ထူးခြားစွာ တွေ့မြင်ကြရသည်။ ဟပ်ကားသည် မုတ်ဆိတ်၊ နှုတ်ခမ်းမွှေးရိတ်လိုက်စဉ် ဆော်တဆေးထိ၍ သွေးထွက်လာသည်ကို ဒရက်ကူလာ မြင်တွေ့လိုက်ရလေလျှင် ရှေ့သို့ ဆတ်ခနဲခုန်တိုးကာ ဟပ် ကား၏ လည်ပင်းကို အတင်းဖမ်းဆုပ်ခြင်း ခံလိုက်ရသည်။ ဟပ်ကား သတိရလာသောအခါ သူ့ကိုယ်တိုင် ဖမ်းဆီးခြင်း ခံနေရကြောင်းနှင့် သူ့အား သွေးစုပ်ဖတ်ကောင် အမျိုးသမီး ခုတိုက် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ရန်ပြုနေကြလေ၏။ အမျိုး သမီးသည် စွဲမက်စရာရှုပ်ရည်ရှိပြီး ချောမောကြသည်။

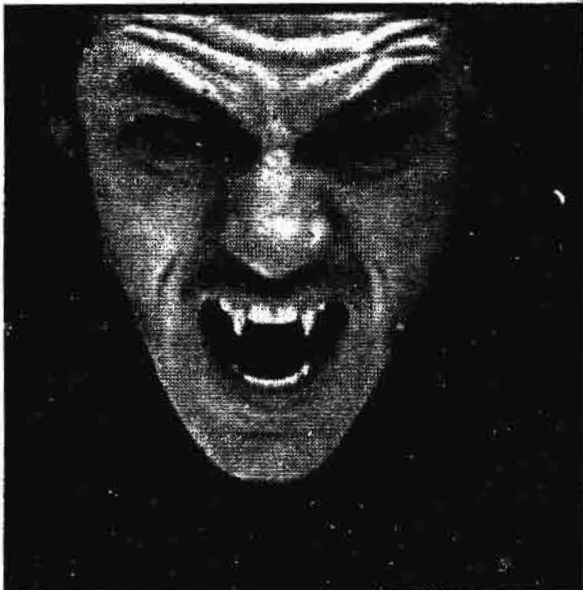
သူတို့ကို ဟပ်ကားသည် အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစား ၍ တွန်းလှန် သော်လည်း ဖယ်ရှား၍မရပေ။ နောက်ပိုင်းတွင် ဟပ်ကား သည် ကောင့်ဗြူစား၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို သိရှိလာခဲ့ရသည်။ သူသည် လူသားများ၏သွေးကို သောက်သုံးပြီး အသက် ဆက်ရှင်နေသူဖြစ်သည်။ ယခု သူ့ကို ဒရက်ကူလာမှ အသေ သတ်ပစ်တော့မည်ဖြစ်သည်။ ဂျွန်နသန်မှာ ကောင့်ဗြူ စားကိုသတ်ရန် ကြိုးစားသော်လည်း လွတ်မြောက်သွား သည်။ ထို့နောက် ကောင့်ဗြူစား ဒရက်ကူလာသည် မြေ ကြီးထည့်ထားသည့် သေတွဲအစိုးငါးဆယ်နှင့်အတူ ရဲတိုက်မှထွက်ခွာ၍ အင်္ဂလန်သို့ ဦးတည်သွားသည်။ ဂျွန်န

သန်ဟပ်ကားသည် ခွန်အားဆုတ်ယုတ်ဖျားနာ၍ ကျန်ရစ်သဖြင့် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ရဲတိုက်ကြီးမှ လွတ်မြောက်နိုင်ပုံမရတော့ပေ။

အင်္ဂလန်တွင် ဟပ်ကားနှင့် စေ့စပ်ထားသူ မင်နာမူရေး(Mina Murray)သည် သူငယ်ချင်းမ လူစီဝက်စ်တန်းရား(Lucy Westenra)ထံ သွားရောက်လည်ပတ်သည်။ လူစီသည် အာသာဟုမ်းဝုဒ်(Arthur Holmwood)မှ လက်ထပ်ရန် ကမ်းလှမ်းချက်ကို လက်ခံထားသူဖြစ်ပြီး သူမသည် အရှူးထောင်၏ ဆေးရုံအုပ် ဒေါက်တာဂျွန်ဆီးဝပ် (Dr. John Seward)၏ လက်ထပ်လိုကြောင်း ကမ်းလှမ်းမှုကို ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်ကာလမှာပင် အမေရိကန်နိုင်ငံ တက္ကဆက်နယ်မှ ကွင်စီမောရစ်(Quincey Morris) ဆိုသူသည်လည်း အာသာဟုမ်းဝုဒ်ထံ အလည်အပတ် ရောက်ရှိနေပေသည်။ မင်နာမူရေးသည် အိပ်ပျော်ရင်း လမ်းလျှောက်တတ်သူ လူစီအတွက် စိုးရိမ်နေသည်။ ဤအကြောင်းများကို သူမ၏စေ့စပ်ထားသူ ဂျွန်နသန်ဟပ်ကားထံမှ သိရှိထားသည်မှာ ကြာမြင့်လာပြီဖြစ်သည်။

တစ်ညတွင် သူတို့နှစ်ဦးသည် လမ်းလျှောက်ထွက်နေကြစဉ် ထူးဆန်းသော သင်္ဘောတစ်စီး ဆိုက်ကပ်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ ဆိပ်ကမ်းအထွက်တွင် သင်္ဘောပျက်စီးသွား၍ ရောမရွေးကြီးတစ်ကောင်သာ ကျန်ရစ်ကာ ၎င်းသည်လည်း မကြာမီမှာပင် ပျောက်သွားလေ၏။ သင်္ဘောပျက်သည် ဒရက်ကူလာရဲတိုက်မှ သေတ္တာငါးဆယ်ကို တင်ဆောင်လာခဲ့ကြောင်း သိရလေ၏။

ဤသို့ သင်္ဘောပျက်စီးသွားပြီး မကြာမီမှာပင် လူစီသည် အိပ်ပျော်ရင်း လမ်းလျှောက်တတ်လာသည်ကို မင်နာတွေ့ရှိရပြန်သည်။ မြို့ကို အပေါ်စီးမှမြင်နေရသည့် သင်္ချိုင်းအနီး အမျိုးသမီးများထိုင်လေ့ရှိသည့် ခုံပေါ်တွင် လူစီမကြာခဏထိုင်နေတတ်သည်ကို မင်နာတွေ့ရှိရပြန်သည်။ လူစီ၏အပေါ်တွင် အုပ်မိုးနေသည့် ပိန်လျသေသွယ်သည့် အမည်းရောင်အိမ်ကြီးတစ်ခု လွှမ်းခြုံထားသည်ကို မင်နာတွေ့ရသည်။ သို့သော်လည်း အဆိုပါ အိမ်မည်းမည်းသည် သူမရောက်သွားချိန်တွင် တစ်ဖန်ပျောက်ကွယ် သွားပြန်သည်။ လူစီ သတိပြန်ရလာသောအခါ ဘာမျှ မမှတ်မိတော့ချေ။ လူစီသည် ချမ်းလွန်း၍ တုန်လှုပ်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အအေးအထက်ကာကွယ်ပေးရန် အဝတ်

အထည်များကို မင်နာမှ ခြုံပေးလိုက်သည်။ နောက်ပိုင်း ညဘက်များတွင် အမျိုးသမီးများ၏အခန်းမှ ပြတင်းပေါက်အနီးတွင် လူစီရပ်လျက်ရှိနေကာ သူမ၏ဘေးတွင်လည်း အိပ်မည်းမည်း သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင် သတ္တုချိတ်ဖြင့် ငှက်ကြီးတစ်ကောင်ရှိနေပြီး အမှန်တကယ်တွင် ထိုငှက်သည် လင်းနိုတစ် ကောင်ဖြစ်ပေသည်။ လူစီ၏လည်ပင်းတွင် အပ်ပေါက်ရာနှစ်ခု ရှိနေသည်။ နောက်ထပ် ရက်သတ္တပတ်များကြာလာသောအခါ လူစီ၏ကျန်းမာရေး ချွတ်ယွင်းလာသဖြင့် လူစီ၏မိခင် နာမကျန်းဖြစ်နေသည်ကိုပြောရန် မင်နာအနေဖြင့် မဝံ့မရဲဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ် အတောအတွင်းမှာပင် လူစီအား ချစ်ရေးဆိုခဲ့ဖူးသူ ဒေါက်တာဂျွန်ဆီးဝပ်မှလည်း လူစီကျန်းမာရေးဆုတ်ယုတ်လာသည်ကို ဆေးပညာအရ ဖော်ထုတ်မပေးနိုင်ရှာပေ။

မကြာမီမှာပင် မင်နာသည် သူမနှင့် စေ့စပ်ထားသူ ဂျွန်နသန်ဟပ်ကားအကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် လူစီ၏ထားခဲ့ပြီး ဂျွန်နသန်ကိုပြုစုရန် ထွက်ခွာသွားသည်။ မကြာမီမှာပင် လူစီ၏ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ဆိုးရွားလာခဲ့သဖြင့် ဒေါက်တာဂျွန်ဆီးဝပ်သည် သူ၏သူငယ်ချင်းလည်းဖြစ်သူ ဒေါက်တာအေဘရာဟမ် ဗင်ဟယ်လ်ဆင်း (Dr. Abraham Helsing)ထံသို့ သံကြားရိုက်၍ မည်ကဲ့သို့ ဆေးဝါးပေးရမည်ကို မေးမြန်းလိုက်သည်။ သို့သော်လည်း ဆရာ

ထိုစဉ်တိုင်မှာလည်း ဝေဝေဝေဖြစ်လျက်ရှိသည်။ လူစိတွင် သွေးစွက်ဝတ်ရာမှိုသဲ သွေးဆုတ်ယုတ်လျက်ရှိပြီး သူမ၏ အညှစ်ပင်း၌ အပေါက်ရာနှစ်ခုရှိနေသည်ကို မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် လူစိအား အကြိမ်ကြိမ်သွေးသွင်းပေး ထိုစဉ်တွင် သိသိသာသာ တိုးတက်မှုရှိလာခဲ့သော်လည်း စုတ်ပိုင်းအကြာမှာပင် ကျန်းမာရေးကျဆင်းပြီး သွေးဆုတ် သွားပြန်သည်ကို ဒေါက်တာပင်ဟယ်လ်ဆင်း တွေ့ရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဆရာဝန်ကြီးသည် လူစိ၏အခန်းကို လိုက်လာဖူးကာရုံပြီး မှောင်ချလိုက်သည်။ သူမ၏လည်ပင်းရှိ အပေါက်ကို ကြက်သွန်ဖြူဖြင့် လိမ်းကျပ်စိတ်ဆို့ပေးသည်။ ကြက်သွန်ဖြူသည် သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကို မကပ်အောင် နှင်းပစ်နိုင်ကြောင်း သိရသည်။ သို့ရာတွင် သွေးစုပ်ဖုတ် ထောင်သည် ရှောင်တိမ်း၌ ယခင်အတိုင်း လူစိထံချဉ်း အပ်ခဲ့ပြီ ချဉ်းကပ်နေပြန်သည်။

တစ်ညတွင် ဝံပုလွေတစ်ကောင်သည် လူစိ၏ အခန်းသို့ ပြတင်းပေါက်များကိုခွဲလျက် ဝင်ရောက်ပြီး တစ် ဇန် တွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားသည်။ ဝံပုလွေတိုက်ခိုက် သဖြင့် လူစိ၏မိခင်သည် ထိတ်လန့်ကာ သေဆုံးသွား သည်။ လူစိသည် အကူအညီမဲ့လျက် သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင် ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ခံရပြန်သည်။

လူစိ သေခါနီးဖြစ်လာ၍ ပင်ဟယ်လ်ဆင်းသည် သူမနှင့်စေ့စပ်ထားသော အာသာဟုန်းရင်းအား ဆင့်ခေါ်ပြီး သူမအနားတွင် စောင့်ဆိုင်းခိုင်းထားသည်။ ဟုန်းကိုယ်တိုင် ဖူးသည်။ သူ၏ခေင် သေဆုံးတော့မည်အခြေအနေမှာပင် အားပစ်ခဲ့သဖြင့် ဟုန်းသည် တွက်ခွာသွားတော့မည်ဖြစ်၍ လူစိကို နှုတ်ထက်အနမ်းပေးရန် ကျန်းလိုက်စဉ်မှာပင် လူစိ ၏ စွယ်သွားများ ရှည်ထွက်လာကာ အာသာဟုန်းရင်းကို အောင်တိုက်ခိုက်ရန် ကြိုးပမ်းလေတော့ရာ ပင်ဟယ်လ်ဆင်း မှ အာသာကို တွန်းပစ်လိုက်သောအခါ လူစိသေဆုံး သွား သည်။

လူစိ သေဆုံးသွားသောအခါ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင် ၏ ဓာတ်အတွင်းရှိ ကလေးများအား သွေးစုပ်ရန် တိုက်ခိုက် အားထုခြင်း သတင်းစာများမှ သတိထားကြရန် ရေးသား အကြံပြုသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါက်တာဆီးလပ်သည် သံသယ မရှိဘဲ လူစိ၏ခေါင်းတလားကို စစ်ဆေးရန်ကြည့်သည်။

ထိုစဉ် အတောအတွင်းမှာပင် မင်နာနှင့် ဂျွန်နသန် တို့လက်ထပ်လိုက်ကြပြီဖြစ်၍ အင်္ဂလန်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြ သည်။ မင်နာသည် ဂျွန်နသန်၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ကူးယူ လာခဲ့သည်။ မင်ဟယ်လ်ဆင်းသည် လူစိအား ချစ်ရေးဆို ခဲ့ဖူးသူအားလုံးကိုခေါ်ပြီး စုစည်းထားသည်။ သူမသည် သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်တစ်ယောက်၏ သွေးစုပ်ခြင်းခံခဲ့ရ သဖြင့် သူမကိုယ်တိုင်မှာလည်း သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင် ဖြစ် သွားပြီဟု ရှင်းပြသည်။ သူမ၏ပိညာဉ်ကို ကယ်ဆယ်ရန် သူမ၏နုလုံးထဲသို့ သစ်သားတစ်ချောင်း ခိုက်ထည့်၍ ခေါင်း ဖြတ်ပြီး ကြက်သွန်ဖြူသုတ်ပေးသည်။

ယခု အဓိကဇာတ်ကောင် ကောင့်မြို့စားကိုရှာရန် သာ ကျန်တော့သည်။ ဂျွန်နသန်၊ မင်နာ၊ ဒေါက်တာ ဆီးလပ်၊ ပင်ဟယ်လ်ဆင်းနှင့် ကွင်စီမောရစ်တို့သည် သွေး စုပ်ဖုတ်ကောင်ကို ရင်ဆိုင်ရန် အသင့်ဖြစ်နေကြပေပြီ။ သို့ သော်လည်း တစ်ညတွင် အလှည့်အပြောင်းတစ်ခု ဖြစ်လာ သည်ကို တွေ့ကြရသည်။ မင်နာသည် ဂျွန်နသန်အား သွေးစုပ်ခံပုံရပြီး ခင်ပွန်းသည်သည် မေ့ပျော့နေသည်။ မင်နာက ဒရက်ကူလာ၏ရင်ဘတ် ဖားရှုရာမှသွေးများကို စုပ်နေသည်ကို ပင်ဟယ်လ်ဆင်း တွေ့လိုက်ရပြီး မကြာ မီမှာပင် ဒရက်ကူလာသည် လျှပ်စစ်ပြက်အတွင်း ပျောက် ကွယ်သွားလေ၏။

နောက်ဆုံးတွင် သူတို့သည် သေတ္တာတစ်လုံးမှလွဲ၍ ကျန်သေတ္တာ ၄၉ လုံးကို ဖျက်ဆီးနိုင်လိုက်ကြသည်။ ကျန်တစ်လုံးကို ဂျစ်စီတို့က ဒရက်ကူလာရဲတိုက်သို့ သယ် ဆောင်သွားကြသည်။ အဆိုပါသေတ္တာ ခေါင်းတလားထဲ တွင် ကောင့်မြို့စား၏အလောင်းရှိနေ၍ သူတို့သည် သူ၏ နုလုံးသားအတွင်း သစ်သားချောင်းခိုက်သွင်း၍ ခေါင်းဖြတ် ထွင် အလောင်းသည် တစ်စိတ်မှန်မှန်များဖြစ်သွားကြ သည်။ ကွင်စီမောရစ်သည် ဂျစ်စီနှင့် တိုက်ခိုက်ရင်း သေလောက်သော ဒဏ်ရာဖြင့် ကွယ်လွန်သွားသည်။

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

Reference;
http://www.citffsnotes.com/literature/d/stracula/book_summary

ဝေဘာရတောင် ဇေယျာရတောင် ဇေယျာရတောင်

ဇေယျာရတောင် ဇေယျာရတောင် ဇေယျာရတောင်

ဇေယျာရတောင် ဇေယျာရတောင် ဇေယျာရတောင်

ဝေဘာရတောင် ဇေယျာရတောင် ဇေယျာရတောင် ဇေယျာရတောင် ဇေယျာရတောင်

အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ ၂၀၀၈ ခုနှစ်က တစ်ကြိမ်၊ ၂၀၁၀ ခုနှစ်၌ တစ်ကြိမ် စုစုပေါင်း နှစ်ကြိမ်ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ပထမအကြိမ်၌ ၁၂ ရက်၊ ဒုတိယအကြိမ် ၁၅ ရက် နေခဲ့ရသည်။ သွားရောက်ခဲ့သည့် ရည်ရွယ်ချက်မှာ နှစ်ကြိမ်စလုံး ဗုဒ္ဓဝယာဘုရားဖူးသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ စာရေးသူအနေနှင့် ပင်ကိုတပင် ခရီးသွားခြင်းကို ဝါသနာပါပြီး ရောက်ရာအရပ်၌ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေးအခြေအနေများကို လေ့လာလိုစိတ်ရှိသူတစ်ယောက်ဖြစ်၍ အိန္ဒိယဘုရားဖူးခရီးစဉ်၌ ဇာတ်ခွဲခြားမှု (ဝါ) လူတန်းစားခွဲခြားမှုနှင့် ပတ်သက်လေ့လာလိုစိတ် ဖြင်းပြခဲ့သည်။

ပထမတစ်ခေါက်ရောက်စဉ်က နေထိုင်ရသည့် ရက်နည်းသောကြောင့် အိန္ဒိယလူမှုရေးကို အကြမ်းအားဖြင့်သာ လေ့လာခွင့်ရခဲ့သည်။ ယခု ဒုတိယအခေါက်ရောက်စဉ်၌ ရက်လည်းပိုရ၍ လည်းကောင်း၊ ဘုရားဖူးခရီး၌ ဓာတ်ပုံရိုက်၊ ဗီဒီယိုရိုက် လိုက်ပါလာသော အိန္ဒိယလူငယ် ပါးနှင့် တစ်ခုတည်းထိုင်ရပြီး ပါးဆိုသူမှာ ဘွဲ့ရယူတာဝန်လွယ်တစ်ဦးဖြစ်ခြင်းကြောင့် စာရေးသူ သီလီသမျှကို အင်အားစိုက်ထုတ်သူဖြစ်သဖြင့် အသေစိတ်ရှင်ပြန်၍ စာရေးသူအတော်အတန် သိခွင့်ရခဲ့ပေသည်။

• • • • •

သမိုင်းအဓိကဖြင့် စိစစ်ဆန်းစစ်ရာ၌ အိန္ဒိယနိုင်ငံသမိုင်းကို ဂုဏ်ထူးဖြင့်အောင်မြင်ခဲ့သူဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တက္ကသိုလ်၌ ဖြစ်လည်၍ ဆရာအဖြစ်ဝင်ရောက် ဆောင်ရွက်ပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံခေတ်ဟောင်းနှင့် ခေတ်သစ်သမိုင်းကို ကျောင်းသားများအား ပြန်လည်သင်ကြားပေးရ၍လည်းကောင်း အိန္ဒိယသမိုင်းအပေါ် အထူးအတန်လေ့လာသိရှိခဲ့ပေသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့် ပတ်သက်၍ စာရေးသူမှာ တွေ့သာ သိခွင့်၊ လေ့လာခွင့်ရခဲ့သူ ဖြစ်ခဲ့ရာမှ ယခုအခါ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်တိုင် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါရောက်ခဲ့

www.burmeseclassic.com

စာတွေ့သိခဲ့၊ လေ့လာခဲ့သောအကြောင်း အရာများအနက် ဘာသာရေးနှင့် လူမှု နေရာစံစား ဖြစ်ရပ်များကို လက်တွေ့သိမြင် ထာရစပေသည်။

အထူးသဖြင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ လွန်ခဲ့ သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာကျော်က ထွန်းကားခဲ့သော ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်တည် မှု အာသောကမင်းကြီး၏ ဗုဒ္ဓဘာသာ အပေါ် သက်ဝင်ယုံကြည်မှု ပြင်းထန်ပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံအနှံ့ သာသနာပြန့်ပွားရေး ထည့်တံ့ပိုင်မြဲရေးအတွက် ကြိုးပမ်းမှု အထောက်အထားဖြစ်သည်။ စေတီ မုထိုး၊ ကျောင်းကန်များနှင့် အထိမ်း အမှတ်ကျောက်တိုင်များ တည်ဆောက် ခဲ့မှုများကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ခဲ့၊ သိခဲ့ ရ၍ စာရေးသူ စာတွေ့သိခဲ့၊ လေ့လာခဲ့ သော အသိများသည် မျက်မြင်တွေ့မြင် ရသောအခါ အိန္ဒိယ၌ အမှန်တကယ် ဖြစ်တည်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်ဝါတကားဟူ၍ နှုတ်ချက်ချနိုင်ပေသည်။

ထိုနည်းတူ စာရေးသူတို့ အိန္ဒိယ နိုင်ငံခေတ်ဟောင်းသမိုင်း သင်ကြားရာ၌ ထူးထူးနှင့် ပတ်သက်၍ အိန္ဒိယနိုင်ငံ တွင် ဟိန္ဒူဘာသာကိုးကွယ်ကြသူများ အတွင်း၌ ဇာတ်ခွဲခြားမှု (ဝါ) လူတန်းစား ခွဲခြားမှုရှိကြောင်း လေ့လာခဲ့ဖူးသည်။ အထူးသဖြင့် ရှေးခေတ် အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ဇာတ်ခွဲခြားမှုမှာ အလွန်ပြင်းထန်သည်။ လူတန်းစားခွဲခြားမှု (ဝါ) ဇာတ်ခွဲခြားမှု သည် လုပ်ကိုင်ရသော အသတ်မွေးဝမ်း ကျောင်းလုပ်ငန်းအပေါ် အများအားဖြင့် အခြေမဲ့ ခွဲခြားကြောင်း ယေဘုယျအား ဖြင့် တွေ့ရသည်။ ထိုသို့ခွဲခြားရာမှ အိန္ဒိယ နိုင်ငံ၌ ရှေးခေတ်ကာလကစပြီး ဟိန္ဒူဘာ သာသနာများအတွင်း လူတန်းစားလေးရပ် ထပ်မံပွားအားဖြင့် ဇာတ်(၄)မျိုးပေါ်ထွန်း ထာခဲ့သည်။ ၎င်းတို့မှာ -

- (၁) ဗြဟ္မာထမျိုး (ပုဂ္ဂားမျိုး)၊ (၂) သဗ္ဗိယမျိုး (မင်းဆွေမင်းမျိုး၊ မင်းမူထမ်း

မျိုး)၊ (၃) ဝဿမျိုး (ကုန်သွယ်မှုဖြင့်အသက် မွေးသူ ကုန်သည်မျိုး)၊ (၄) သုဒ္ဓမျိုး (ဆင်းရဲသားမျိုး၊ အပိုင်းအစေလုပ်ငန်း၊ သားသတ်လုပ်ငန်း၊ အများမလုပ်ချင် သည့်လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးကြသူများ)

ဤနည်းဖြင့် အိန္ဒိယ၌ ရှေးခေတ် အစဉ်အဆက်အရ လူတန်းစားခွဲခြားထား ခဲ့သည်။ ဇာတ်မြင့်သည် ဗြဟ္မာထနှင့် ခတ္တိယတို့မှာ မြင့်မြတ်သော အမျိုးဟူ၍ သတ်မှတ်ကာ တခြားဇာတ်နိဗ္ဗိသုများကို နိဗ္ဗိသု ဆက်ဆံသည်။ ဝဿတို့မှာ ကုန် သည်မျိုးဖြစ်ပြီး တစ်ခါတစ်ရံ ကုန်သွယ် ငြင်းဖြင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝသည် သူဌေး သူကြွယ်များကိုကား ကုန်ဇာတ်မြင့်သည် ဗြဟ္မာထ၊ ခတ္တိယတို့အနေနှင့် အလေး ထားဆက်ဆံတတ်ကြသည်။ အနိဗ္ဗိသု၊ မြစ်သည် သုဒ္ဓအမျိုးအနွယ်တို့မှာ အထက် ဇာတ်သုံးမျိုးက နိဗ္ဗိသု ဆက်ဆံခြင်းခံ ရသော လူတန်းစားတစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။ ဇာတ်နိဗ္ဗိ သုဒ္ဓတို့သည် အထက်ဇာတ် သုံးမျိုးဖြစ်သော ဗြဟ္မာထ၊ ခတ္တိယ၊ ဝဿ တို့နှင့် ရောနှောနေထိုင်ခွင့်မရ၊ သုဒ္ဓတို့မှာ သီးခြားရွာတည်၍ နေကြရ၏။ တခြား ဇာတ်မြင့်သူတို့ နေထိုင်ရာရွာတချို့သို့ ဝင် ခွင့်လုံးဝမရကြပေ။

ဗြဟ္မာထဇာတ်မြင့်သူတို့က ပို၍ ပြင်းထန်စွာ အဆင့်အတန်းခွဲခြား၏။ နေ ထိုင်ရာရွာအတွင်းသို့ သုဒ္ဓတို့ကို မြတ် သွားခွင့်မပြု။ သုဒ္ဓတို့ ခွင့်မတောင်း ခွင့် မပန်ဘဲမြတ်သွားမိသော် တုတ်၊ ခဲတို့နှင့် ပစ်ပေါက်နှိပ်စက်ကြသည်။ မလ္လိသာသည် ကိစ္စရှိ၍ သုဒ္ဓဇာတ်နိဗ္ဗိသုအား ရွာတွင်း ဝင်ခွင့်ပြုရသော် ဗြဟ္မာထတို့သည် အိမ် တံခါးများကို ပိတ်ပြီး သုဒ္ဓဇာတ်နိဗ္ဗိသုတို့ အား မမြင်ရန် ရှောင်ကြသည်။

ဇာတ်နိဗ္ဗိ၊ ဇာတ်မြင့် အိမ်ထောင် ဗြူခွင့်ကိုကား ပြင်းထန်စွာ တားမြစ်ထား ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ဇာတ်မြင့်အမျိုးသားက ဇာတ်နိဗ္ဗိအမျိုးသမီးငယ်ကို ချစ်ခင်မြတ်

နိုး၍ လက်ထပ်ခဲ့သော် မလ္လိပရောင်သာ ၍ ခွင့်ပြုသော်လည်း မိန်းကလေးကို အသိအမှတ်မပြု၊ ဇာတ်မြင့်သူတို့ အပိုင်း အပိုင်၌ ပါဝင်ခွင့်မရသည်ကိုလည်း တွေ့ ရသည်။

ထိုဇာတ်ခွဲခြားမှု ပြင်းထန်၍လည်း သာဝတ္ထိပြည်၌ မြတ်စွာဘုရား သက် တော်ထင်ရှားစဉ် ဝိဇ္ဇာဘာမင်းသားသည် ကောသလမင်းကြီး၏သားတော်တစ်ပါး ဖြစ်သော်လည်း သာကီဝင်မင်းမျိုး မင်း သမီးကို လက်ထပ်ပေါင်းသင်းလို၍ သာကီဝင်မင်းထံ သမီးကညာတောင်းရာ ကျွန်မ(သုဒ္ဓဇာတ်)တစ်ယောက်ကို သာ ကီဝင်မင်းမျိုးဟူ၍ အယောင်ဆောင် ပေးခဲ့ရာမှ မွေးလာသော မင်းသားဖြစ် သည်။ သာကီဝင်မင်းမျိုးဟု မိမိကိုယ်မိမိ အထင်ရှိနေရာမှ သာကီဝင်အမျိုးတို့က ကျွန်မသားဟု ခွဲခြားဆက်ဆံမှုကို သိ သောအခါ အခဲမကျေဖြစ်တော်မူပြီး သာ ကီဝင်မင်းမျိုးမင်းနွယ်များကို တိုက်ခိုက် သတ်ဖြတ်ခဲ့လေသည်။ ဤသည်မှာ ဇာတ်ခွဲခြားမှု၏ ဆိုးကျိုးတစ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့ သည်ကိုလည်း သမိုင်း၌ အထင်အရှား တွေ့ရပေသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံ ခေတ်ဟောင်းသမိုင်း ၌ ဇာတ်ခွဲခြားမှု (ဝါ) လူတန်းစားခွဲခြားမှု ၏ ဆိုးကျိုးများသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံသမိုင်း တစ်လျှောက် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ ဇာတ် နိဗ္ဗိဇာတ်မြင့် မခွဲခြားလိုသော အိန္ဒိယ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဂန္တီမင်းလျှင် ဇာတ်မြင့် သူတို့၏ လုပ်ကြံမှုကို ခံခဲ့ရခြင်းသည် ဇာတ်ခွဲခြားမှု၏ အကျိုးသက်ရောက်မှု တစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ဇာတ်နိဗ္ဗိများသည် ဇာတ်မြင့်သူတို့၏ နိဗ္ဗိချဆက်ဆံမှု၊ မိမိပိ န္မများကြောင့် နောက်ဆုံး မခံမရပ်နိုင် သောအခါ ဟိန္ဒူဘာသာကို စွန့်၍ တခြား ဘာသာများသို့ အစုလိုက်အပြုံလိုက် ဝင် ရောက်သွားသည်ကိုလည်း တွေ့ရပေ၏။

အိန္ဒိယနိုင်ငံ မန္တလေးသို့ ပွင့်တော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဟိန္ဒူတို့၏
ဇာတ်ခွဲခြားမှုကို လက်မခံ။ ဆင်းရဲချမ်း
သာမရွေး၊ လူတန်းစားမရွေး တစ်တန်း
တည်းထား၍ ဆက်ဆံသလို၊ ကျွတ်
ထိုက်သူတို့အား အဆင့်အတန်းမခွဲခြား
ဘဲ ကျွတ်တန်းဝင်စေခဲ့သည်။ ဆွမ်းခံကြွ
ရာ၌လည်း မည်သူမဆို လောင်းလျှ
သော ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူခြင်းဖြင့်
သာကီဝင်မင်းမျိုးမင်းနွယ် (ကိုယ်တိုင်
လည်း တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် ဘုရင်လုပ်ခဲ့
ဖူးသော မင်းတစ်ပါးပင် ဖြစ်သော်လည်း)
ပင်ဖြစ်သော်လည်း လူတန်းစားမခွဲခြားဘဲ
တန်းတူဆက်ဆံမှုကို ပြုခဲ့သည်။ ဒါ
ကြောင့်လည်း မြတ်စွာဘုရားသက်တော်
ထစ်ရှားရှိစဉ်က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့မှာ မြို့
လုံးကျွတ်၊ ရွာလုံးကျွတ်မျှ များပြားခဲ့
သည်ကို တွေ့ရပေသည်။ မြတ်စွာဘုရား
ရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက်ပိုင်း၌ကား

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်များ ကြီး
စိုးလာသောအခါ၌ကား ဇာတ်ခွဲခြားမှု
သည် ဆက်လက်တည်ရှိခဲ့ပြီး ယနေ့တိုင်
ဆက်၌ဆက်ကာ ကျင့်သုံးနေသေးသည်
ကို ဘုရားဖူးသွားရင်း လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့
ပေသည်။

စာရေးသူ ပထမအကြိမ် ဘုရားဖူး
ထွက်စဉ်က မရောက်ရှိခဲ့သော ရှင်မဟာ
ကဿပမထေရ်မြတ် သီတင်သုံးတော်မူ
ရာ ပိပ္ပလီဂူ၊ ရှင်မဟာကဿပမထေရ်
မြတ် မကျန်းမောဖြစ်စဉ် မြတ်စွာဘုရား
ကိုယ်တော်တိုင် ကြွရောက်တော်မူပြီး
ဗောဇ္ဈင်သုတ် ရွတ်ဖတ်ပေးတော်မူရာ
ပိပ္ပလီဂူနှင့် မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
ပြီးနောက် ရှင်မဟာကဿပမထေရ်နှင့်
ညီတော် အာနန္ဒာတို့ ဦးဆောင်ပြီး ပထမ
သင်္ဂါယနာထင်ခဲ့သော ဝေဘာရတောင်

သို့ တက်ရောက်ကြည့်ညှိခဲ့သည်။
ဝေဘာရတောင်သည် ရာစဉ်
မြို့၏ အနောက်ဘက်နှင့် မြောက်အ
ရှေ့ရှိသည်။ တောင်ခြေ၌ တပေါင်း
လည်းရှိသည်။ ပုဏ္ဏားများသည် ဝေဘာ
တောင်မှထွတ်သော ရေပူကိုချိုကြသည့်
ထိုရေပူချိုးခြင်းဖြင့် ရောဂါငှာယဇ္ဇာ
ကင်းသည်ဟု အယူရှိကြသည်။

စာရေးသူတို့ ဝေဘာရတောင်
စတင်တက်၌မကြာမီ ဟိန္ဒူဘာသာ
တို့ ရေချိုးရာစခန်းကို တွေ့ရသည်။ စာ
နိဗ္ဗာန်၊ ဇာတ်လတ်၊ ဇာတ်မြင့် ရေချိုးစာ
ဟူ၍ ခွဲခြားသတ်မှတ်ပြီး ဟိန္ဒူဘာသာ
ဝင်တို့သည် မိမိတို့ ဇာတ်အလိုက် ခွဲ
ကာ ရေချိုးကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

စာရေးသူတို့ စတင်တွေ့ရ
ရေချိုးဆိပ်မှာ ဇာတ်နိဗ္ဗာန်သို့ချိုးသော
ပူစခန်း ဖြစ်သည်။ အထက်ရေပြင်
အငွေ့တထောင်းထောင်းထလျက်

ဇာတ်မြင့်၊ ဇာတ်လတ်တို့ ချိုးပြီး စီးဆင်းလာသော ရေပူကို ဇာတ်နိဗ္ဗာန်သို့ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ရေချိုးပျော်

ဇာတ်မြင့်သူတို့ ချိုးပြီး စီးဆင်းလာသော ရေပူအား ဇာတ်လတ်တို့ ရေချိုးရာ ရေချိုးဆိပ်

ဆင်းလာသော ရေပူများကို ဇာတ်နိဗ္ဗိသူတို့ ရေချိုးနေသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။ အတာအရံမရှိ၍ ဇာတ်နိဗ္ဗိသူတို့ ရေချိုးရာကို ကွက်ကွတ်ကွင်းကွင်းမြင်ရသည်။ အထက်ဇာတ်မြင့်သူတို့ ချိုးပြီးသား ရေပူများသည် ရေပြန်မှ တသွင်သွင်စီးကျလာရာ ဇာတ်နိဗ္ဗိသူတို့သည် ရေပြန်မှ ရေကို ခံယူ၍ ချိုးသူချိုး ရေပြန်ရေကို အတာသော အုတ်ကန်အတွင်း၌ ချိုးသူချိုးနှင့် ကျေကျေနပ်နပ် ရေချိုးနေကြသည်။ အတဖန်တဖန် ဖြစ်သည်။ တကယ်အားဖြင့် ထိုဇာတ်နိဗ္ဗိသူတို့ ချိုးနေသော အထက်မှစီးဆင်းလာသော ရေပူသည် ဇာတ်မြင့်သူ၊ ဇာတ်အလတ်ရှိသူတို့ ချိုးပြီးသား ရေများသာ ဖြစ်နေသည်ကို မြင်ပြီး စာရေးသူအနေနှင့် ဇာတ်ခွဲခြားခြင်း သဘောသဘာဝကို ပိုမိုနားလည်သောပေါက်ပိပေသည်။ ဇာတ်နိဗ္ဗိသူတို့သည် မိမိတို့၏ နိဗ္ဗိသောဇာတ်အရ ဇာတ်မြင့်ရေကို ကျေနပ်စွာခံယူပြီး နှစ်ခြိုက်ချစ်ကြွတ်ရေချိုးခြင်းကို ပြုမူကြ၍ ဇာတ်ခွဲခြားမှုသည် နှစ်ပေါင်းအောင်ချီအောင် ဆက်လက်တည်ရှိနေ

ခြင်းပင်ဟု မှတ်ချက်ချနိုင်သည်။ ဇာတ်နိဗ္ဗိသူတို့ ရေချိုးဆိပ်မှ ဆက်၍ တက်ရောက်ခဲ့ရာ ဇာတ်အလတ်ရှိသူတို့ ရေချိုးဆိပ်သို့ ရောက်လေသည်။ ထိုရေချိုးဆိပ်ကိုကား အကာအရံများနှင့် ကာရံထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဇာတ်လတ်တို့ ရေချိုးဆိပ်၊ ရေချိုးရာကန်သို့ ဆင်းသည့် လှေကား၌ အိန္ဒိယအမျိုးသား အမျိုးသမီးများ ရေချိုးရန် ဆင်းကြ၊ ရေချိုးပြီး ပြန်တက်ကြနှင့် စည်ကားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုဇာတ်လတ်အဆင့်ရှိသူများသည် အောက်ရေချိုးဆိပ် ရေကန်၌ ချိုးနေကြသော ဇာတ်နိဗ္ဗိဆင်းရဲသားများနှင့် ယှဉ်ကြည့်က အဝဝ အစား သစ်သစ်လွင်လွင်နှင့် လူချမ်းသာများ မဟုတ်သော်လည်း ဥပတိရုပ် သင်တင့်မျှတသူတို့ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထိုဇာတ်လတ် လူတန်းစားတို့သည်လည်း အထက်ရေပူစမ်း၌ ဇာတ်မြင့်သူတို့ ချိုးပြီးနောက် စီးဆင်းလာသော ရေပူများကို တမက်တမော ချိုးကြရမည် သူများဟူ၍ စာရေးသူမှတ်ချက်ချနိုင်သည်။ ဇာတ်လတ်တို့ ရေချိုးရာ ရေပူစမ်း

မှ အနည်းငယ် လှေကားထစ်များတက်မိသောအခါ ဇာတ်မြင့်တို့ ရေချိုးသည် ရေချိုးဆိပ်သို့ ရောက်လေသည်။ ထိုရေချိုးဆိပ်မှာလည်း လုံလုံခြုံခြုံ ကာရံထားသည်။ ရေချိုးဆိပ်အဝင်အဝ၌ ဝင်ထွက်သွားလာကြသည့် ရေချိုးမည် ဇာတ်မြင့်တချို့ကို တွေ့ရသည်။ အဝတ်အစား သစ်သစ်လွင်လွင်နှင့် အထက်တန်းကျကျ နေထိုင်နိုင်သူများဟု ခန့်မှန်းနိုင်သည်။ ထိုသူတို့သည်ကား ဗေဘာရတောင်ရေပူစခန်းမှ ထွက်ရှိလာသော ရေပူများကို ပထမဆုံး ဦးစွာချိုးကြရမည်သူများဖြစ်သည်။ မည်သူမျှ မချိုးရသေးသော သန့်ရှင်းသောရေပူကို ဦးစွာချိုးကြပေတော့မည်။ ထိုသူတို့က အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဇာတ်ခွဲခြားမှု၏အကျိုးကို ခံစားရသည်သူများပင် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသူတို့သည် ဗြဟ္မဏလော၊ ခတ္တိယလောဟုသော အတွေးဖြင့် စာရေးသူ ကြည့်နေမိသည်။

စာရေးသူတို့ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ လူတန်းစားခွဲခြားမှုမရှိပုံကိုတွေ့ရင်း သာမညစေရာဖောက်ဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် ကရင်ပြည်နယ် သာမညတောင်သို့ ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ရန်သွားစဉ် လမ်းခရီး၌ ဘုရင့်ညီနောင်ကို ဝင်ရောက်ပြီး ရေပူကန်၌ ရေချိုးကြသည်ကို သွား၍ သတိရမိသည်။ အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီး ခွဲခြားထားသော ရေပူကန်အတွင်း အယုတ်အလတ်အမြတ်မရွေး လူတန်းစားမခွဲခြား ဆင်းရဲချမ်းသာ မခွဲခြားဘဲ တန်းတူညီမျှ ရေချိုးခြင်းကြည့်အဖြစ်ကိုတွေ့ရင်း စာရေးသူသည် “မြန်မာပြည်၌ လူဖြစ်ခြင်းသည် ထူးမြတ်လှပါပေတကား” ဟူ၍ တွေးရင်း အပြုပီတိဖြစ်နေမိတော့သည်။

တက္ကသိုလ်မျိုး

ဆာဒူးနှင့် ကျွင့်စဉ်

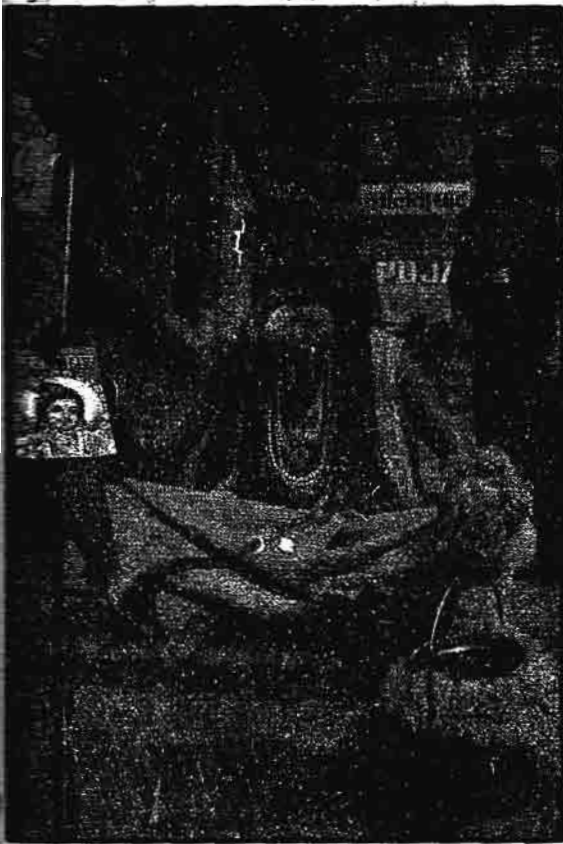
မင်းသက်စင်း

ဆာဒူးဟူသည်

ဆာဒူးဟူသည် အရှေ့တိုင်းရဲ့ ပြယုဂ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံသားတွေက ဘုရားသခင်ပေးတော်မူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဆာဒူးတွေကို ယုံကြည်လေးစား ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။ အပြတမ်း ဂုဏ်ယူပြောလေ့ရှိသည့်အချက် တစ်ချက်တည်းက ဆာဒူးသည် ကမ္ဘာတွင် မည်သည့်နေရာမှ မရှိပါဘူး။ အိန္ဒိယနိုင်ငံထဲမှာသာ ရှိသည်ဟူ၏။

ဆာဒူးသည် ဘာသာရေးအဏ္ဏာရီတွေနှင့် စပ်လျဉ်းနေကြသူတွေဖြစ်သည်။ တစ်ဘက်စွန်းကျသည့် ဘာသာ ယုံကြည်ချက် ပြင်းထန်ကြသူတွေဟုဆိုသည်။

ကျင့်ကြံသည့် နည်းလမ်းအားလုံးကို သဒါနဟုခေါ်
၏။ သဒါနဟုဆိုသည့် ရည်ရွယ်ချက်ပန်းတိုင်းကို ရောက်စေ
သော နည်းလမ်းများဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဆာဒူးဟုဆိုသည့်
နားညှပ်အခြေခံသည် သဒါနပုဂ္ဂိုလ်များ ဆာဒူးဖြစ်လာသည်ဟူ၏။

သမိုင်းကြောင်း

ဆာဒူးတွေကို မြင်မြတ်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေလို့ သတ်
မှတ်ထားကြသလို ကိုယ့်ကျင့်တရားကောင်းသူတွေ၊
ကိုလေသာတဏှာကို ဖြတ်တောက်နိုင်စွမ်း ရှိသူတွေဟုရှိ
သာမန်လူတွေက လွန်စွာကြည်ညိုလေ့ရှိကြသည်။ ထို့ပြင်
နတ်ဘုရားများ၏ တိုမိတ်စားလှယ်များဟူ၍လည်း ယူဆကြ
ပါသေးသည်။ သီဝနတ်ဘုရားနှင့် ဗိဿနိုးနတ်ဘုရားတွေ
ကဲ့သို့ သူတို့သည်လည်းပဲ ရှည်လျားပြီးပြောင်း လဲတတ်
သည့် သမိုင်းကြောင်းတွေနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရသူတွေဖြစ်ကြ
သည်ဟု ဆို၏။

ဆင်းရဲဒုက္ခခံခြင်းနှင့် လောကကျင့်စဉ်တို့သည်
ဒေသနိကဗေဒသိပ္ပံ ပညာတစ်ခုဖြစ်ပြီး တစ်ဦးချင်းစီရဲ့
စိတ်ဝိညာဉ်နဲ့ အနှိုင်းမဲ့နတ်ဘုရားတွေကို ဆက်သွယ်နေတဲ့
ဆန်းကြယ်တဲ့ နည်းလမ်းတစ်ခုဖြစ်သည်။

မြင်မြတ်သည့်လမ်းစဉ်တွေကို တစိုက်မတ်မတ်၊
ယုံယုံကြည်ကြည် ကျင့်ကြံနေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုသာ
ဆာဒူးဟု အနတ္တသညာပြု ခေါ်ဆိုကြလေ၏။

ဆာဒူးဟုဆိုသည့် ဉာဏ်အလင်းရရှိဖို့ အမှန်တကယ်
ကျင့်ကြံနေကြပုံပုံဖြစ်သည်။ လောကီအနှောင်အဖွဲ့တွေက
ထွက်ခြောက်ဖို့ သစ္စာတရားတို့ နတ်နတ်ရှိုင်းရှိုင်း သိရှိဖို့၊
အခြေချတာခြင်း၊ လောကကျင့်စဉ်များကို ရွေးချယ်ကျင့်ကြံ
ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျင့်ကြံရာတွင် ပထမဆုံးက ဇာတိကိုသတ်ရပါ
မည်။ စိတ်နှလုံးကိုယ်ကိုချစ်တာ ပြောင်းလဲနိုင်ဖို့ အိမ်ထောင်
တွေကို ရှောင်ရှားရမည်။ သံယောဇဉ်ထားရှိမှု၊ တပ်
မိတ်တွေနှင့်အတူ ရှောင်ရှားနိုင်ရန်တောထွက်ရပေမည်။

ခဏာထွက်ခြင်း၊ ဘာသာရေး စည်းကမ်းချက်တွေ
ကို ထိုက်နာခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခခံခြင်း စသည့်
နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ရပေမည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၄၅၀၀ ခန့်က စတင်ခဲ့သည်ဟု ယူဆရသော အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ကျွန်းကျော်ဝင်ရောက်မှုတွေ နှင့်အတူ ရောက်ရှိလာခဲ့သော မြင့်မြတ်သည့် ဝေဒကျမ်းတွေက ဆင်းရဲဒုက္ခခံခြင်း ကျင့်စဉ်ကို သွယ်ဝိုက်အကျိုး သက်ရောက်စေသည်ဟု ပညာရှင်အချို့က ယူဆကြသည်။ အစောပိုင်းကျင့်စဉ်တွေသည်ကား ဘာသာရေးအယူအဆ နှင့် လုံးဝကွဲပြားသည်။

တခြားအယူအဆတစ်ခုမှာ ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု အထောက်အထားများအရ ဆင်းရဲဒုက္ခခံသည့် ယောက်ကျင့်စဉ်တွေကို ဟိန္ဒူဖြစ်ပွားယဉ်ကျေးမှုမှ စတင်ခဲ့သည်ဟု ယူဆကြသည်။ ဘီစီ ၂၅၀၀ ခန့်မှ စတင်ခဲ့သည်ဟုတ်။

ဗိဿနိုးနတ်ဘုရားနှင့် သီဝနတ်ဘုရား

ဟိန္ဒူဘာသာရေးမှာ နာမည်အကြီးဆုံး နတ်ဘုရားသည်ကား ဗြဟ္မာဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မာနတ်ဘုရားနဲ့တူပြီး သိကြာရသည်မှာ ဗိဿနိုးနတ်ဘုရားနှင့် သီဝနတ်ဘုရားတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဗိဿနိုးနတ်ဘုရားသည် သမုဒ္ဒရာအလယ်မှာနေပြီး သီဝနတ်ဘုရားသည် ရေခဲလွှမ်းမိုးလျက်ရှိနေသော ကေလာသတောင်ပေါ်တွင် တရားထိုင် သမထမ်း ဖြန့်လျက်ရှိသည်။

ဆုဒူးတွေသည် ဗိဿနိုးကိုးကွယ်သူ၊ သီဝကိုးကွယ်သူဟု၍ ရှိကြသည်။ ဗိဿနိုးဂိုဏ်းသား သီဝဂိုဏ်းသားဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ဗိဿနိုးကိုးကွယ်သူ ဗိဿနိုးဂိုဏ်းသား

ဆာဒူးတွေသည် ...

- နံ့သာဖြူနှင့် မှန်စောင်ကို နဖူးမှာရေးခွဲခြင်း၊ ဟင်္သာပြဒါးအနီဖြင့် ခိန္နုတို့လေ့ရှိသည်။
- အဖြူရောင်၊ အဝါရောင်များကို အများဆုံး ဝတ်လေ့ရှိကြသည်။
- လက်တွင် ရခြေသျှဘုတလစ်သီး စိပ်ပုတီးကို ထားလေ့ရှိသည်။

- အစဉ်အမြဲ စိပ်ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ ထရားထိုင်ခြင်း၊ ဘုရားမန္တန်တော် ရွတ်ဆိုလေ့ရှိကြသည်။
- ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်း၊ လောကကျင့်စဉ်တွေကို ကျင့်ကြံတတ်သည်။ အထူးသဖြင့် ဘုရားကျောင်းကန်များထဲတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တတ်ကြသည်။
- ဟုန်းနတ်ပူဇော်ခြင်း၊ မီးပူဇော်ခြင်းအမှု ပြုလေ့ရှိကြသည်။
- သတိနဲ့မပြတ် သတ်မှတ်ကျင့်ဝတ်များကို လိုက်နာလေ့ရှိကြသည်။ မိမိကိုယ်မိမိ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းဖြင့် ခြိုးခြံခြင်း လုပ်လေ့မရှိပါ။

သီဝကိုးကွယ်သူ သီဝဂိုဏ်းသား ဆာဒူးတွေသည်

- ဆံပင်အရှည်ထားနိုင်သလောက် ထားကြသည်။ ထူထူထဲထဲ မှတ်သိတ်ကျင့်စွယ်နှင့် အရောင်နွဲ့ညစ်သော အဝတ်အစားတွေကို ဝတ်လေ့ရှိကြသည်။ တချို့မှာ အဝတ်အစားမလုံခြုံ၊ စာချိုမှာ အရှက်ဖုံးရုံလောက်အနေအထား ဝတ်လေ့ရှိကြသည်။
- နဖူးပြင်တွင် နံ့သာဖြူတွေ ထုံမွမ်းကြသည်။ မျက်နှာမှာသော်လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်မှာသော်လည်းကောင်း ပြာများကို လူးလေ့ရှိသည်။
- တိရစ္ဆာန်အရေပြားတွေဝတ်ခြင်း၊ တိရစ္ဆာန်အရေပြားတွေပေါ်ထိုင်၍ တရားကျင့်လေ့ရှိကြသည်။ တထူးကို ဖြည့်ဖျက်ဆီးသည့် ကျင့်စဉ်တွေကို ကျင့်လေ့ရှိကြသည်။
- ခန္ဓာကိုယ်ကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သည့် ကျင့်စဉ်မျိုးစုံကို ကျင့်လေ့ရှိကြသည်။ တန်ခိုးပြနိုင်သူတွေကလည်း အများကမြင်သာအောင် တန်ခိုးပြလေ့ရှိကြသည်။
- အစာငတ်ခံခြင်း၊ ရေထဲ၊ မီးထဲ၊ လေထဲ၊ မြေကြီးထဲတွေမှာ ကျင့်ကြံလေ့ရှိကြသည်။
- မကျရာသောက်ခြင်း၊ ဘိန်းရှုခြင်း၊ ကျလင်သောက်သုံးခြင်းများကို ပြုလုပ်လေ့ရှိကြသူတွေလဲအတွက်

www.burmeseclassic.com

သီဝဂိုဏ်းသားတွေက အများဆုံးပါဝင်ကြသည်။

သီဝဂိုဏ်းသားတွေက မဟာပိန္နဲကိုလည်းကောင်း၊

မိန့်ပတ်မယ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ စန္ဒီမယ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ ကာလီမယ်တော်ကိုလည်းကောင်း ကိုးကွယ်ကြသည်။

ဗိဿနိုးဂိုဏ်းသားတွေက ရာမ-သီတာကိုလည်း

ကောင်း၊ လက်ချိမ်းကိုမယ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ သူရဿစိမယ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ ကရိသျှနားနှင့် ရဒေကိုလည်းကောင်း ကိုးကွယ်လေ့ရှိကြသည်။

မည်သို့မည်ပုံ ကျင့်ကြံသည်ဖြစ်စေကာမူ နောက်

ဆုံးအန္တိမရည်ရွယ်ချက်သည်ကား ဉာဏ်အလင်းရဖို့ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေ၏။

ကျင့်စဉ်ထူးများ

ဆာဒူးအများစုသည် အသိဉာဏ်အလင်းရဖို့ ခြိုးခြံ

သည်နည်းလမ်းတွေကို အရှိန်မြှင့်လိုကြသည်။ ယင်းအတွက် နည်းလမ်းမျိုးစုံကိုလည်း ကြိုးစားကြလေ၏။

နာရာယန်ဒတ်စ်ဆိုသည့် ဆာဒူးကြီးသည် နှစ်

ဆယ်လေးဆယ်ကျော်အတွင်း လုံးဝ အစာများကို စွန့်ခွာပေးပြီး တစ်နေ့နားနိုးနှစ်ခွက်ပိုပြီး သောက်သုံးခြင်းမရှိပါ။ နှစ်နေ့ကိုပဲ ခန္ဓာကိုယ်နေခြံရေးအတွက် ဝတ်လေ့ရှိသည်။

ဆင်းရဲဒုက္ခခံခြင်းစသည့် နည်းလမ်းတွေထဲတွင်

အသိတအယူအဆတစ်ခုမှာ တရားထိုင်ခြင်း (တာပအကျင့်) ဖြစ်သည်။ ယင်းလမ်းစဉ်သည် ပစ္စုလက်ဆန်သည့် စွမ်းအင်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ တာပအကျင့်သည် စိတ်စွမ်းအင်တိုးပွားစေသည့် လမ်းစဉ်မျိုး ဖြစ်သည်။ ဆာဒူးတွေကို

အထိ (ခေါ်) တရားကျင့်သူတွေဟု ခေါ်ကြသည်။

တာပ(ခေါ်) တရားထိုင်ခြင်းသည် အတွင်းမီးက

လောင်စေသည်မီး၊ အပြင်မီးနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိနေသည်။ အတွင်းမီးကို ငြိမ်းသတ်ဖို့ စိတ်စွမ်းအင်တွေ တိုးပွားလာစေသည်ဟုဆိုသည်။

တာမဆန္ဒဖြစ်စေသည့် သံယောဇဉ်မီးသည် တာပ

အကျင့်(ခေါ်)က အဓိကကျသော အရင်းအမြစ်ဖြစ်သည်။

စိတ်၏တပ်မက်မှုကို ထိန်းချုပ်နိုင်ဖို့ ခန္ဓာကိုယ်ကို

ထိန်းချုပ်ဖို့လိုသည်။ သီဝဂိုဏ်းသားတွေက လေ့ကျင့်ခန်း

အမျိုးမျိုးလုပ်ပြီး ထိန်းချုပ်မှုကိုပြုလေ့ရှိသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းသည် ဆာဒူးတွေရဲ့ ပုံမှန်ကျင့်စဉ်

တစ်ခုဖြစ်သည်။ တချို့က တစ်ပတ်လုံးဥပုသ်စောင့်ကြ

သည်။ တချို့က လပေါင်းများစွာ ဥပုသ်စောင့်လေ့ရှိကြသည်။

ဒုက္ခဆင်းရဲခံသည့် ကျင့်စဉ်တစ်ခုက ဝဇီပိတ်(နှုတ်

ပိတ်) အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဝဇီပိတ်ကျင့်စဉ်များ

အထဲတွင် -

- လုံးဝအသံမထွက်ခြင်း၊

- စာရွက်စာတမ်းနှင့်သာ ပြောဆိုခြင်း၊

- လက်ဟန်ခြေဟန်နှင့်သာ ပြောဆိုခြင်း၊

- လက်ချောင်းနှင့်သာ ပြောဆိုခြင်းတို့ ရှိပါသည်။

အခြားကျင့်စဉ်တစ်ခုက တာပသျှ မတ်တတ်ရပ်

ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒါရီတ္တာရီ (သီဝဂိုဏ်းသား)တွေသည် ၁၂ နှစ်

ကြာ မတ်တတ်ရပ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြသည်။ မတ်တတ်ရပ်

ခြင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုမှုသည် ထိုင်ခြင်း၊ လဲလျောင်းခြင်း အလျဉ်း

မပြုလုပ်ကြချေ။ မတ်တတ်ရပ်စဉ် အိပ်စက်ကြသည်။

အနားယူဖို့အတွက် တိုင်ကိုမိုပြီး ရပ်လေ့ရှိကြသည်။

ကာယနှင့်ဆိုင်သည့် တပသျှပုံစံတချို့မှာ ခန္ဓာကိုယ်

ကိုဆန့်ထုတ်ပြီး တရားကျင့်ခြင်းဖြစ်သည်။ မြေလှမ်းအနည်း

ငယ် နောက်ဆုတ်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆန့်ထုတ်ကာ တောင်

ကိုပတ်နေသည့် ဆာဒူးတွေလည်းရှိသည်။

တချို့ ဆာဒူးတွေက အမှောင်ထဲမှာနေတဲ့သူတွေ၊

မြေကြီးအောက်ထဲမှာနေပြီး နေရောင်ကို လုံးဝမထိဘဲ၊

မကြည့်ဘဲ ကျင့်ကြပါတယ်။ နောက်အစွန်းရောက်ကျင့်စဉ်

တစ်ခုက နေရောင်အောက်မှာ ဘယ်တော့မှ မနေတဲ့လမ်း

စဉ်ကို ကျင့်သူတွေလည်း ရှိသည်။ ဗိဿနိုးဂိုဏ်းသားတွေ

ကတော့ ရာသီဥတုအမျိုးမျိုးနှင့် ထိတွေ့စွာနေလေ့ရှိကြ

သည်။

ကျင့်စဉ်တွေက များလှသည်။ ဆောင်းရာသီမှာ

အေးစက်နေတဲ့မြစ်ရေထဲမှာ မေးစေ့အထိမြှုပ်ပြီး နှာရီပေါင်း

များစွာ တရားကျင့်သူတွေလည်းရှိသည်။

ဆန်ကျင့်ဘက်အနေနဲ့ ပူပြင်းတဲ့ နေ့လယ်ခင်းတွေ

မှာ မီးပုံအလယ်ထိုင်ပြီး ကျင့်သူတွေလည်းရှိကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျင့်စဉ်၏ သားကောင်များ

အစောပိုင်းဝေဒကျမ်းတွေမှာ ခြိုးခြံစွာကျင့်တဲ့ မြင့်မြတ်သော သူတော်စင်တွေရဲ့ လက္ခဏာသည် ခေတ် ခြိုင်ဆာဒူးတွေနှင့် အတူတူပဲဖြစ်သည်။ ကာလတွေက ပြောင်းလဲသွားစေမယ်၊ လူတွေပြောင်းနေကြပေမယ့် မမေ့မလျော့၊ မပြောင်းမလဲရှိနေတာကတော့ ဆာဒူး လေ့နှင့် လာဉ်ကျေးမှုပဲဖြစ်သည်။

ဆာဒူးတွေသည်...

- (၁) အဝတ်အစားမဝတ်ဘဲနေကြသည်။
- (၂) ဆံပင်ကို မပြီးမသင်ဘဲ နေလေ့ရှိသည်။
- (၃) လက်သည်းအရှည်၊ ခြေသည်းအရှည် ထား တတ်သည်။

- (၄) ထူပျစ်ရှပ်ထွေးသည် ဆံပင်ရှည်များ ထားတတ်ကြသည်။
- (၅) ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖိမှုန့်တွေ၊ ပြာတွေ လိမ် ထားတတ်ကြသည်။
- (၆) တိရစ္ဆာန်ရဲ့ အရေခွံတွေနဲ့ ဖုံးအုပ်ထားတတ် သည်။
- (၇) နဖူးနှင့် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ဆေးခြယ်ကြ သည်။
- (၈) ရေတကောင်းနှင့် တောင်ငွေတစ်ချောင်း တယ်သွားသွား ယူသွားလေ့ရှိသည်။
- (၉) ကာမဂုဏ်မခံစားဘဲ ယောဂကျင့်စဉ်တွေ ပဲ ကျင့်လေ့ရှိကြသည်။
- (၁၀) လူအသိုင်းအဝိုင်းတွေနှင့် ဝေးဝေးနေတတ် ကြသည်။ တောထဲ၊ ကောင်ပေါ် တစ် ယောက်ကည်း နေလေ့ရှိသည်။

ထူးခြားဆန်းခြားပုဂ္ဂိုလ်များ

ဆာဒူးတွေ၏ ကျင့်စဉ် ကျင့်ရပ်တွေက ထူးခြားလှပ သူများတကာ မလုပ်ဝံ့သော ဘာ စဉ်တွေ၊ သူများ မမျှော်လင့်ထ သော ခြိုးခြံခြင်းတွေကို ဆာဒူးက လုပ်ပြနိုင်သည်။

ရေထဲ ငုပ် နေရမလာ မြေကြီးထဲမှာ မြေထဲကူးရမလာ မီးထိုကူးရမလာ။ နှလုံးရပ် ချင်သလာ၊ ဖြစ်နိုင်သည်။ မီးထေ ထို ကံ သွားတဲ့ အခါ အစိ ခြိုးမြောက်တဲ့ ဆာဒူးတွေအတွက် တော့ အေးအေးခေးခေးဖြစ်ထ အေးစိမ့်နေတဲ့ ရေခဲပြင်ပေါ် ကိုယ်လုံးထီးနဲ့ တရားကျင့်မထ ဖြစ်သည်။ တောထဲ၊ တောပူထဲ၊ သစ်ပင်ပေါ်မှာ နှစ်ထဲ

ကြသေးသည်။ (အိန္ဒိယနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေး
မရခင် နှစ်ပိုင်းလောက်က သတင်းစာထဲတွင်
ထူးထူးခြားခြား သတင်းတစ်ခုပါလာ၏။
ယင်းသည်ကား လွင်ပြင်ကြီးတစ်ခုမှာ
ရှင်းလင်းရေးလုပ်ရန်အတွက် ဘူဒိုဇာနှင့်
တောင်ကုန်းတွေ ဖြိုဖျက်သည့် အခါ
ကုန်းပိုမိုထောင်ကုန်းတစ်ခုကို ဖြိုခွဲလေရာ
တရားမှတ်နေသည့် ဆာဒူးတစ်ယောက်ကို
တွေ့လိုက်ရ သည်ဟူ၏။ (စကားချစ်)

မုက်မောက်ကာလ ဆာဒူးများ

လူတွေ့ရော၊ ဆာဒူးတွေပါ ခေတ်က
တောင်းဆိုလာသည့်အတွက် အနည်းနှင့်
အများ ပြောင်းလဲမှုတွေကတော့ မရှိ မဟုတ်။
ရှိနေပါ၏။ သို့သော်ငြားလည်း ခံယူချက်နှင့်
ယုံကြည်ချက်တွေကတော့ ပြောင်းလဲမည်
မဟုတ်ပေ။ လူတွေ့ရှိနေသရွေ့ ဆာဒူးတွေ
ရှိနေပါမည်။ အိန္ဒိယရှိနေသရွေ့ ဆာဒူးဝါဒ
ပျောက်ကွယ်သွားမည်ကား မဟုတ်။

ဆာဒူးတောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့
မည်သို့မည်ပုံ ပေးဆပ်ရမည်ကိုတော့ ဆာဒူး
တွေပဲ သိကြပေလိမ့်မည်။

နန္ဒာ နေထိုင်ပုံသူတွေလည်းဖြစ်သည်။
လူတွေ့ရဲ့ ကြံမှုကိုလည်း ဖတ်နိုင်သည်။ ကျန်း
ဆာရေးချို့တဲ့လျှင်လည်း ကျန်းမာအောင် 'ဆေးကုပေးဖို့
ဆေးဝါးပေးပါ။ ကံညံ့နေတဲ့သူတွေကိုလည်း ကယ်တင်နိုင်
ပေ၏။ စိတ်ကိုလည်းလွတ်စေလို့ ရသလို၊ စိတ်ကိုလည်း
ချစ်စည်းနိုင်စွမ်း ရှိကြပါသည်။

မည်သို့ဆိုစေ ဆာဒူးတွေသည် ထူးခြားဆန်းဖြား
အိမ်များဟုဆိုသော် မမှားနိုင်ပါ။ မည်၍မည်မျှစွမ်း
ဆာဒူး ရှိစေကာမူ လူသားတစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အတွက်
အနည်း နေမည်၊ သေမည်သာ ဖြစ်သည်။

“ဆာဒူးဟာ မသေပါဘူး။ ခန္ဓာကိုယ်ပြောင်းသွား
သော်လည်း” ဟု ကြည်ညိုသည့်တမည့်တွေက ပြောဆို

မှတ်ချက် - (ဆာဒူးဝါးသန်းကျော်ခန့် ရှိသည်။
ယင်းသည်အထဲမှာမှ တစ်သိန်းနီးပါးလောက်သာ အစစ်
ရှိသည်ဟူ၏။ ဆာဒူးအစစ်က အတွေ့မခံ၊ အပြောမခံ၊
ကိုယ့်ကျင့်စဉ်နှင့်ကိုယ် နေလေ့ရှိသည်ဟူ၏။)

ဆာဒူးအစစ်အမှန်ကို ဒတ်သျှံ (ဖူးတွေ့ဖွင့်) ရနိုင်
ပါစေ၊ တွေ့ခွင့်ရသည့်အခါတွင်လည်း ဆာဒူးပေးသည့်
အာရုံရှိတတ်(မေတ္တာပေးဝေခြင်း)ကို ရပါစေဟု ဆုတောင်း
ပေးခြင်းမှတစ်ပါး အခြားမရှိပြီတည်း။

သုတေသီ မင်းသက်ဝင်း

ဆာဒူးတို့ရဲ့ ရေချိုးပွဲနှင့် အံ့ဖွယ်ရာကျင့်စဉ်များ

ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ

၁၂ နှစ်ကို တစ်ကြိမ်ပြုလုပ်သော ဆာဒူးတို့ရဲ့ ရေချိုးပွဲကို 'ကွန်ဘာမေလာ'ဟု ခေါ်သည်။ 'ကွန်ဘာ'ဆိုသောစကားမှာ ရေအိုးကိုခေါ်သည်။ 'မေလာ'ဆိုသောစကားမှာ ပွဲတော်ဖြစ်သည်။ ကွန်ဘာမေလာသည် ရေအိုးပွဲတော်ဖြစ်သည်။ ကွန်ဘာမေလာသည် ရေအိုးပွဲတော်ဟု ခေါ်သည်။ နှစ်စဉ် မကာရသာသီမှာ တနင်္ဂနွေနေ့ ရောက်သောအချိန်ကို မက်ရသကရန္တီဟုခေါ်ပြီး ရေချိုးပွဲကို ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ ရိုးရိုးရေချိုးပွဲဖြစ်ပြီး ၁၂ နှစ်တစ်ကြိမ် ကျင်းပလေ့ရှိပြီး ကွန်ဘာမေလာကာလမှာ ဆာဒူးပေါင်း သန်းနှင့်ချီပြီး ရောက်လာကြကာ ရေချိုးပြီး မိမိဒေသကိုပြန်သွားကြသည်။

ရည်ရွယ်ချက်သည် ဘာလဲ၊ ဘာကြောင့် အဲဒီကို အရေးတယူ ရေချိုးကြသနည်း။ အဖြေက ဆာဒူးတွေရဲ့ ရေချိုးပွဲပွဲနဲ့ သာမန်လူတွေ ရေချိုးရခြင်း အကြောင်းတရား၊ အကျိုးတရား မည်ကဲ့သို့ ကွာခြားပါသနည်း။

ကွန်ဘာမေလာအကြောင်း ရေးရလျှင် ဟိန္ဒူဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဒဏ္ဍာရီတွေ၊ ပုံပြင်တွေကို ပြောရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ပြောပြရမည့် ဒဏ္ဍာရီတွေကို စာဖတ်သူတို့ မယုံကြည်ရင် တောင်မှ နှလုံးသားထဲ လက်ခံနိုင်ပါမှ

ပြောပြလို့ ဖြစ်မှာပါ။ လုံးဝလက်မခံနိုင်ရင်တော့ ဖတ်ရှုပြီး ထားခဲ့လို့ရပါတယ်။

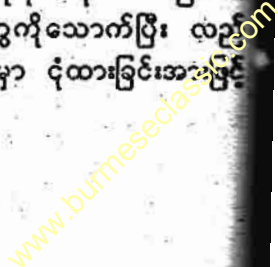
နှစ်ပေါင်းထောင်ကျော် အရင်က ဖြစ်ရပ်တွေပါ။ ဝေဒကျမ်းနဲ့ ပူရာဏကျမ်းတွေက စီးဆင်းလာခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ခါက သူတော်စင်နတ်တွေနဲ့ အသူရာနတ်ဆိုးတွေ မကြာခဏ ထိပ် တိုက်ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲတွေ ဖြစ်လေ့ရှိပါတယ်။ အသူရာနတ်ဆိုးတွေဟာ ရက်ရက်စက်စက် ကြမ်းတမ်းတဲ့ ရှိတဲ့အပြင် သူတော်စင်နတ်ကောင်းတွေကို နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ဒုက္ခပေးနေတာကို ဝိဿနိုးနတ်က သိမြင်နေပါတယ်။ ဝိဿနိုးထံမှ သူတော်စင်နတ်ကောင်းတွေက အသူရာနတ်ဆိုးတွေဘေးက ကင်းဝေးစေဖို့ အကူအညီတောင်းခံပါတယ်။ ဝိဿနိုးနတ်က ကူညီပေးမလို့ ကတိပေးခဲ့တယ်။

ကြိမ်ဖန်များစွာ နတ်ကောင်းတွေကို နှိပ်စက်တဲ့ အသူရာခေါ် မိစ္ဆာနတ်ကို နှိမ်နင်းဖို့ ဝိဿနိုးနတ်ဘုရားက သမုဒ္ဒရာအောက်ခြေမှာ အမြိတ္တဆေး (ဝါ) မသေဆေးကို ရအောင်ယူဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ သူတော်ကောင်းနတ်တွေဟာ မသေဆေး ရယူအောင် မြင်အောင် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ကြိုးစားခဲ့ပေမယ့် မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။ ဒါကြောင့် အသူရာခေါ် နတ်မိစ္ဆာတွေနဲ့

ပူးပေါင်းပြီး ကြိုးစားခဲ့တာနဲ့ အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနေရာမှာ ဒီမသေဆေးကို နတ်ကောင်း၊ နတ်မြတ်တွေထံ သုံးဆောင်ချင်ပြီး အသူရာနတ်ဆိုးတွေကို မသေဆေးပေးဖို့ မစဉ်းစားခဲ့ပါ။ အသူရာနတ်တွေ လက်ထဲရောက်သွားရင်လည်း သူတို့မသေဆေး သောက်မိလို့ တစ်သက်လုံးမျိုးပြုတ်မှာ မဟုတ်ပါ။

နတ်ဘုရားတွေနဲ့ မိစ္ဆာပေါင်းပြီး တူညီတဲ့ အရာတစ်ခုလည်းကွဲ ကြိုးပမ်းခဲ့တဲ့ ဆမ္မုဒ္ဒရာမန်ထန်ခေါ် ပင်လယ်ကိုချုပ်ခြင်းဟာ ဟိန္ဒူဘာသာရေး ဒဏ္ဍာရီမှာ ထင်ရှားကျော်ကြားခြင်းဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်တယ်။ ဒီဖြစ်ရပ်ကို ဖော်ပြဖို့က ထူးခြားတဲ့ ကိရိယာပစ္စည်းများနဲ့ ကြီးမားတဲ့ အားစိုက်ထုတ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဟိမဝန္တာတောင်ကို သတ်မှတ်ထားတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်အမှန်ကို သိစေနိုင်လောက်အောင် အားကြီးပါတယ်။ ကြီးမားတဲ့ ဝသုတိခေါ် မြွေဟောက်ကြီးနဲ့ နို့များရတဲ့ ဟိမဝန္တာတောင်ကိုရစ်ပတ်ပြီး မြွေရဲ့ခေါင်းပိုင်းကို အသူရာများကိုင်ပြီး အပြီးပိုင်းကို နတ်ဒေဝါတကိုင်ပြီး နို့များမွှေနေစဉ် အတွင်း ဝသုတိမြွေကြီးက အဆိပ်အမြောက်အမြားကို ဖယ်ထုတ်ခဲ့ကာ သိဝနတ်ဘုရားရောက်လာပြီး ဒီအဆိပ်တွေကိုသောက်ပြီး လှောင်ချောင်းထဲမှာ ငုံ့ထားခြင်းအားဖြင့်

အသုရာတွေကို ကယ်တင်ခဲ့ပါတယ်။
 အဆိပ်ကြောင့် လည်ချောင်း
 ထစ်လျှောက် မည်းပြာနေတဲ့ သီဝ
 လည်ပင်းကို နီလကန္တာ(လည်ချောင်း
 ပြာ)လို့ သီဝနတ်ဘုရားကို ခေါ်ကြပါ
 ထယ်။ နောက်ဆုံး အဲဒီသမုဒ္ဒရာကြီး
 ဟာ ဆန်းကြယ်တဲ့ မယ်တော်တွေ
 အများကြီးပေးခဲ့တယ်။ ဟိန္ဒူလူမျိုးတို့
 က အထွတ်အထိပ်ထားပြီး ကိုးကွယ်
 ကြတဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ မြင်းပျံလူကျွမ်းမယ်
 တော် (ချမ်းသာမှုကိုပေးတဲ့ မယ်
 တော်)၊ ဝိသကရ်မာ (ဝိသုကာနတ်
 ဘုရား)တို့ကို ပေးခဲ့ပါတယ်။ အဆုံးမှာ
 သမားတော်နတ်ဘုရားဖြစ်တဲ့ ဝါရဝမိ
 ကြံ ပေါ်လာခဲ့တာကို မသေဆေး(ဝါ)
 အမြဲတွက် ပေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်
 မှာ နတ်ဘုရားတွေက ဟိန္ဒူနတ်ဆိုး
 တွေက ဓာရဝမိကြံထဲက မသေဆေး
 ကို ခိုးယူထွက်ပြေးပြီး သောက်သုံးရန်
 ဗိစ္စာနတ်တွေ၊ မသေနိုင်တဲ့သူတွေ ဖြစ်
 လာမှာ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်ခဲ့ကြပါတယ်။
 အဲဒီစစ်ပွဲဟာ နတ်ပြည်မှာ ၁၂ ရက်
 ကြာ တိုက်ခိုက်ကြပါတယ်။ (လူ့ပြည်နဲ့
 ဆိုလျှင် ၁၂ နှစ်နဲ့ တူတဲ့အချိန်)
 ဗိဿနိုးနတ်ဘုရားက နတ်
 ဘုရားများကိုသာ ကယ်ဖို့ရောက်လာ
 ပြီး အသုရာဘီလူးများ၏ ဦးခေါင်း
 တွေကို သုဒဿနလက်နက်ဖြင့် ဖြတ်
 ထောက်ကာ ရှင်းလင်းပါတယ်။ နတ်
 တောင်းတွေက မသေဆေးကို ရရှိလာ
 ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အကောင်းအဆိုး
 စစ်ပွဲကြောင့် အမြဲတွဲဆေးလေးစက်
 စာမှာအပြင်ဘက်သို့ ဆေးရေတို့ကျ
 ထာပြီး အဲဒီရေတွေက ထာဝရသန့်
 စင်သွားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရေ
 ထကောင်း (သို့) အိုးလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတဲ့

ကွန်ဘာနဲ့မေလာသို့ ရေချိုးပွဲတော်ကို
 ၁၂ နှစ်အတွင်း လေးဌာနမှာ ကျင်းပ
 ပါတယ်။ ကွန်ဘာမေလာကို မြင့်မြတ်
 သော ရေချိုးခြင်း (သို့) မင်္ဂလာစနစ်ကို
 ဇန်နဝါရီလမှာ ကျင်းပလေ့ရှိသည်။
 ရေချိုးခြင်းနှင့်အတူ မသေဆေးကို
 သောက်သုံးခြင်း ပြုရပါတယ်။ ဒီနေရာ
 မှာ မြစ်လေးစင်းစီးဆင်းတဲ့ မြစ်ကမ်း
 မြို့တွေက -

- ၁။ ဂင်္ဂါမြစ်စီးဆင်းရာ ဟာရီ
 ဒွါရ်မြို့၊
- ၂။ ချီပရာမြစ်စီးဆင်းရာ ဦး
 ဂျင်းမြို့၊
- ၃။ ဂိုဗာဗရီမြစ်စီးဆင်းရာ နာ
 ဆစ်မြို့၊
- ၄။ ဂင်္ဂါ+ယမုနာ+သုရဿဒီ
 မြစ် စီးဆင်းရာ ပရာယဂ်
 မြို့ဟု ခေါ်တွင်စေသည်။

အဓိဌာန်အောင်တဲ့ လေးနေရာ
 (၁) ဘဒြီနတ် ဗိဿနိုးကျောင်း၊
 (၂) ကဲဒရ်နတ် သီဝနတ်ကျောင်း၊ (၃)
 ဂဏ္ဍတ္တရီ ဂင်္ဂါမယ်တော်ကျောင်း၊ (၄)
 ယမုနကြီး-စန္ဒီမယ်တော်ကျောင်းတွေ
 ဟာ ဟိန္ဒူဉာသာဝင်တို့ မရောက်
 မနေရ ကျောင်းတွေဖြစ်ပါတယ်။ အား
 လုံး တောင်ပေါ်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကွန်ဘာမေလာရဲ့ သန့်စင်စေဖို့
 ရေချိုးခြင်းခလေ့အပြင် ဥူတော်စင်
 တွေ ကျော်ကြားတဲ့ ဆာဒူးကြီးတွေကို
 ဆွဲဆောင်စရာ နေရာတစ်ခု ဖြစ်ပါ
 တယ်။

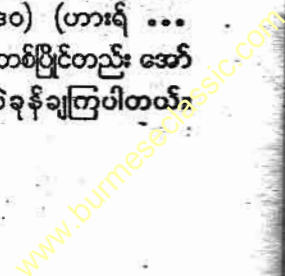
လောဘတ်မြို့က ကြံပေဒီ(ဝါ)
 ဆပ်ဂမ် ရေချိုးခြင်း ရေလှိုင်ခြင်း မင်္ဂလာ
 အချိန်အခါ ဖြစ်ပါတယ်။ ယုံကြည်မှုကို
 ဖြစ်စေတဲ့ အတည်ပြုလက်ခံခြင်း ဖြစ်
 ပါတယ်။ ကွန်ဘာမေလာဟာ ငြိမ်း

ချမ်းရေးနဲ့စိုက်ပျိုးရေး တိုးပွားရေးတွေ
 ဖြစ်တဲ့အထိ ရည်ရွယ်ခဲ့ပါတယ်။

ကွန်ဘာမေလာ ပြုလုပ်ဖို့အချိန်
 နေ့ရက်၊ နေရာတွေ ရွေးချယ်မှုတွေက
 တိကျပြီး နက္ခတ်နှင့်တွက်ချက်နည်း
 တွေကို ကြိုတင်ဆုံးဖြတ်ကြပါတယ်။
 အဆိုပါ နေ့ရက်အချိန်နေရာရှိ ပြုတ်
 များရဲ့ အစီအစဉ်ဟာ ကြီးမားတဲ့
 ကောင်းမှုချမ်းသာကို ထုတ်ပေးနိုင်
 တယ်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်။ ထောင်စု
 နှစ်ရဲ့ ပထမဆုံး မဟာကွန်ဘာ
 (ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၀၁၁ ပြုတ်များရဲ့
 အနေအထားကို ရွေးချယ်ပြီး ၁၄၄ နှစ်
 ကြာမှ တစ်ကြိမ် ပူဇော်မှာဖြစ်ပါတယ်။

မဟာကွန်ဘာမေလာ အတွင်း
 မှာ သန်းပေါင်းများစွာသော ဘုရားဖူး
 တွေ၊ လေ့လာသူတွေ တဲအတွင်းမှာ
 နေပြီး အခြေခံလိုအပ်ချက်တွေကိုပဲ
 မားသုံးပြီး သက်သတ်လွတ်စားကြပြီး
 ဆမ်ဂမ်ထဲမှာ နေ့တိုင်းရေချိုးကြပါ
 တယ်။ အပြစ်ဆေးကြောရန်အတွက်
 ကျင့်ကြံကြတယ်။ ကျင့်စဉ်တွေကို
 ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကျင့်နေတဲ့သူကို
 ကာလံပမာစာလို့ ခေါ်ပါတယ်။

အရေးပါတဲ့ ရေချိုးတဲ့နေ့
 “အော်နီဟမစ်တီ” မှာ အခြေအနေ
 တစ်ခုလုံး ပြောင်းလဲသွားပါတယ်။
 ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ စီတန်းလှည့်
 လည်ပွဲကို လိုက်ပြီး ကြည့်ကြတယ်။
 သန်းပေါင်းများစွာသော ဘုရားဖူးတွေ
 က ကန့်သတ်ထားသော အဝတ်မဲ့လူ
 ဆာဒူးများ၊ နာဂါဆာဒူးများဟာ သတ်
 မှတ်ထားတဲ့အချိန်မှာ (ဟားရ် ...
 ဟားရ် မဟာဒေဝ) (ဟားရ် ...
 ဟားရ် ဂင်္ဂါရ)ဟု တစ်ပြိုင်တည်း အော်
 ဟစ်ကာ ရေထဲခုန်ချကြပါတယ်။

ရေငုပ်ပြီး ဆုမွန်ကောင်းပေးကြပါ
တယ်။

လောဟာဘတ်ရဲ့ ကွန်ဘာမေ
လာဟာ မကာလရာသီမှာရှိတဲ့ (ဇန်န
ဝါရီ၊ ဖေဖော်ဝါရီ)လတွေမှာ ကျင်းပ
လေ့ ရှိသည်။

ဟာရီဒါရဲ့ ကွန်ဘာမေလာဟာ
တနင်္ဂနွေ မိဿရာသီ၊ ကြာသာပ
တေးက မကာရရာသီမှာရှိတဲ့ ဖေဖော်
ဝါရီ မတ်လတွေမှာ ကျင်းပရတယ်။)

ဦးကျင်းရဲ့ ကွန်ဘာမေလာဟာ
ကတော့ ကျန်ပြိုဟ်သုံးလုံးဟာ တစ်
ရာသီစီမှာရှိတဲ့ အချိန်မှာ ကျင်းပ
ကြတယ်။ (ဧပြီ၊ မေလ)

နာဆင်ရဲ့ ကွန်ဘာမေလာဟာ
ပြိုဟ်သုံးလုံးရဲ့ ကရကဋ်ရာသီမှာရှိတဲ့
အချိန်မှာ ကျင်းပလေ့ရှိပါတယ်။

(ဇူလိုင်လ၊ ဩဂုတ်လ)များ ဖြစ်ထိ
တယ်။

ဆာဒူး အမျိုးမျိုးရှိရာတွင် ကမ္ဘာ
ဌာနီးဖြစ်နေသောဆာဒူး၊ ဆံပင်ရှည်
သော ဆာဒူး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးရှည်သော
ဆာဒူး၊ မေတ္တာပို့ ဆာဒူး၊ သစ်ပင်
ပေါ်မှာကျင့်တဲ့ ဆာဒူး၊ ရေထဲ၌ ပုတီး
စိပ်တဲ့ ဆာဒူး၊ ခေါင်းမှာ မြွေပတ်ထား
သော ဆာဒူး၊ ခြေထောက်ပခုံး၌တင်
ထားသော ဆာဒူး၊ အခြားသော
အိုဩဗွယ်ရာကျင့်နေသော ဆာဒူးကြီး
များလည်း ရှိနေကြောင်း တင်ပြလိုက်
ရပါတော့သတည်း။

ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ

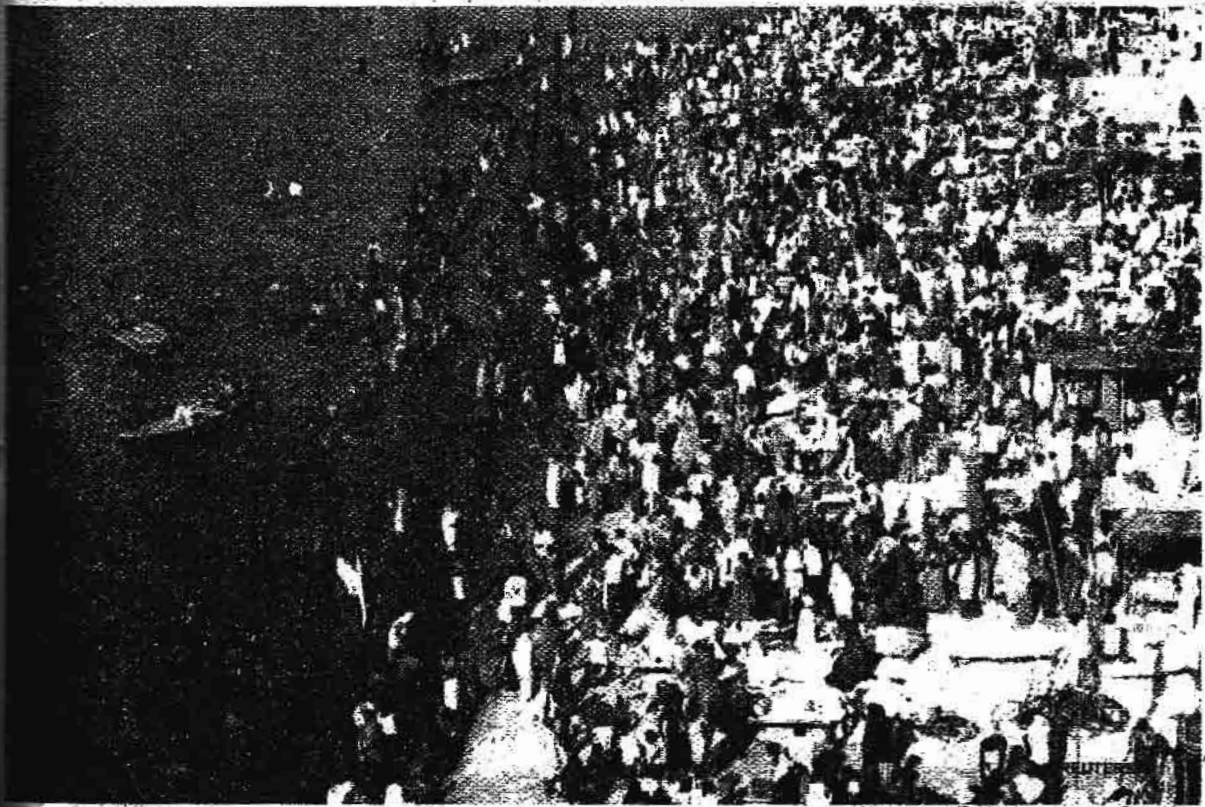
ရှိခြင်း

ဒေါက်တာဒုန်း၊ ဂင်မြစ်ငယ်ထပ်
လျှောက်မှ ဆာဒူးကြီးများ။

ဂမ္ဘီရနယ်မြေ ရှေးဟောင်းအမွေ

ဂင်္ဂါမြစ်ရေ

— ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ မြစ်တွေထဲမှာ
ကျောက်ကြားဆုံးမြစ်သည် ဂင်္ဂါမြစ်
ဖြစ်သည်။ ဂင်္ဂါ၊ ယမုံနာ၊ ဂိုဒါမရီ၊
ယုဿဒီ အစရှိသော မြစ်ကြီးတွေ
မြစ်အသေးစားများလည်း
မြစ်ကြီးရှိနေပါသေးသည်။ ၎င်းမြစ်
မြစ်လက်၊ မြစ်ငယ်အစားတွေ
သာသာရေးနဲ့ယှဉ်ပြီး နာမည်

ကြီးသည်ကတော့ ဂင်္ဂါမြစ်ကြီးပင် ဖြစ်
ပေသည်။
ဂင်္ဂါမြစ်ရဲ့အစသည် အိန္ဒိယ
နယ်စပ်အလွန် တီသက်နယ်စပ် ၁၂
ကီလိုမီတာပြီး စီးဆင်းလာသော မြစ်
ဖြစ်ပါသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံထဲ ရောက်
လာသောမြစ်သည် ဂိုမှတ်(ခွားပါးစပ်)
ဆိုသော ကျောက်ဆောင်ထဲမှနေပြီး

ဆက်လက်စီးဆင်းသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။ ထိုကျောက်တောင်သည် နွား
ပါးစပ်ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်နေသည့်အတွက်
ထိုကျောက်တောင်ထဲမှ စီးဆင်းသော
မြစ်ရေကို နွားပါးစပ်မှ စီးဆင်းသော
မြစ်ရေဟု ခေါ်ဆိုပြီး ထိုမြစ်ရေစီးဆင်း
သော နေရာမှာမှာ အိန္ဒိယဘာသာ
ရေးသမားတွေရဲ့ ထုံးစံအရ ဂင်္ဂါမယ်

နာရဒဂတ် ခေါ်
ရေချိုးဆိပ်မှာတော့
ဘယ်တော့မှ လင်စုံမယားဖက်၊
သမီးရည်းစားစုံတွဲတော့
ရေချိုးကြရပါဘူး။
အဲဒီရေဆိပ်မှာ ရေချိုးရင်
တစ်ယောက်ဟုတ်တစ်ယောက်
သေဆုံးတယ်ဆိုသော
ထုံကြည်မှုကြောင့်
ရေချိုးလေ့ မရှိပါ။

တော်ရဲ့ ဝတ်ကျောင်းအဖြစ် တည်ဆောက်လျက် ပူဇော်ကြပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ပူဇော်သော ကျောင်းရှိရာ စောင့်စီးဆင်းရာ တောင်ကို ဂံဂုတ်ထရီဟု ခေါ်ကြသည်။ ဂံဂုတ်ထရီသည် ဂင်္ဂါမြစ် စတင်ရာအရပ်ဟု သိထားကြသည်။ ဂင်္ဂါမြစ်သည် ဂံဂုတ်ထရီမှစပြီး စီးဆင်းလာခဲ့ရာ လွင်တီးခေါင်အရပ်များ၊ ကျေးရွာများ၊ မြို့များ၊ ပြည်နယ်ပေါင်းများစွာကို ကျော်ဖြတ်ကာ ဆင်းလာခဲ့ရာမှ အနောက်ဘက်ပြည်နယ်၊ ကိုလင်းတက္ကသိုလ်မြို့မှ ဆက်သက်စီးဆင်းသွားပြီး ကိုလင်းကတ္တားမြို့မှ ကီလိုနစ်ဆယ်ဝေးသော နေရာမှာ ဂင်္ဂါမြစ်နဲ့ ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်တို့ ပေါင်းစည်းကာ စီးဆင်းသွား

ခဲ့သည်။ ဤကဲ့သို့ စီးဆင်းသွားသော နေရာကို ဂင်္ဂါဆာဂဲရ် (မြစ်နှင့်ပင်လယ်ပေါင်းစပ်ခြင်း)ဟု ခေါ်ပါသည်။ ဝိမုတ်မှ ဂင်္ဂါဆာဂဲရ်အထိ စီးသွားသော ဂင်္ဂါမြစ်သည် မိုင်ပေါင်း ၁၅၆၀ မိုင် အလျားရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဂင်္ဂါမြစ် ဖြတ်သန်းစီးဆင်းလာသော ဒေသတစ်လျှောက်မှာ သူ့အရပ်နဲ့သူ့ဇာတ် ကခုန်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ ဟရီရှင် (နီဗ္ဗာန်တံခါး) ဟု ခေါ်သောမြို့၌ ဂင်္ဂါမြစ်သည် ထင်ရှားခဲ့လေသည်။ လူတွေဟာ ဂင်္ဂါမြစ်တွင် ရေချိုးချင်လျှင် တခြားမြို့တွေထက် ဟရီရှင်မြို့ကို အများဆုံး လာကြသည်။ ဂင်္ဂါမြစ်မှာ ရေချိုးသန့်စင်ပြီး ဆုတောင်းရင် ဆုတောင်းပြည့်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ ဒါကြောင့် ဂင်္ဂါမြစ်မှာ

ရေချိုးပြီး ရေချိုးသန့်စင်ရင် မကောင်းမှုတွေ ပပျောက်စေသည်။ လူသေတွေကို သိသဗြဟ်ပြီး ရလာသော အရိုးနဲ့ ပြာတွေကို ဂင်္ဂါမြစ်ထဲမှာ မျှောခွင့်ရလျှင် ကောင်းရာမွန်ရာကို ရောက်သည်ဟု ဆိုသော ယုံကြည်ချက်တွေ ဘယ်က ထာသလဲဆိုလျှင် ဟိန္ဒူတွေရဲ့ ယုံကြည်ချက် ဒဏ္ဍာရီတွေ ပုံဝတ္ထုတွေထဲမှ ထာတာဖြစ်သည်။ ဂင်္ဂါမြစ်ကို ဘာသာရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဦးစားပေးကြပါသည်။ ဂင်္ဂါမြစ်ဟာ အလွန်ဆန်းကြယ် ထူးပါသည်။ အကြောင်းမှာ -

ဂင်္ဂါမြစ်သည် ကောင်းကင်က ထစ်ဆင့် စီးခဲ့ပြီး သီဝနတ်ရဲ့ ဦးရစ်ထော်မှ တစ်ဆင့် စီးဆင်းခဲ့သည်။ အတွက် ဟိန္ဒူလူမျိုးတွေသည် မြင့်မြတ်တဲ့ မြစ်တစ်ခုအနေနှင့် သတ်မှတ်ပြီး ရေချိုးပြီး ဆုတောင်းခဲ့လျှင် ဖြေပျောက်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းခြေမှ ကွယ်လွန်သူကို အလှူအတန်းတွေ ပြုလုပ်လျှင် ကောင်းရာ သူဝတ်လားသည်ဟု ယုံကြည်ကြရာ သိမြစ်ကို ရေချိုးသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂင်္ဂါမြစ်သည် စတင်စီးဆင်း ထာရာမှ ဖြတ်သန်းလာကာ ကိုလ်းထာထွားမြို့မှတစ်ဆင့် သင်္ဂလားပင်ထယ်အော်ထဲ စီးဆင်းတဲ့နေရာမှာ ရှာထူးခြားခြား ဖြစ်ရပ်တွေ အမြဲတမ်း ဖြစ်လာတာတွေ တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ သိတွေသည်လည်း ဂင်္ဂါမြစ်သည် ဂန္ဓိရုနယ်မြေဖြစ်သလို ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်ဖြစ်သော ဂင်္ဂါမြစ်သည် အံ့ဩစွာ သံရာများ ရှိနေဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဂင်္ဂါမြစ်ရေသည် ရေမသန့်၍ မြေစေ၊ ပိုးမွှားကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ဓာတ်

သတ္တုကြောင့်ဖြစ်စေ၊ အခြားနည်းလမ်း အမျိုးမျိုးကြောင့်ဖြစ်စေ မည်သူ့ကိုမျှ ရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်စေခြင်း မရှိပါ။ ဂင်္ဂါမြစ်ရေကို ပကတိ ရေသန့်သဘောမျိုးအဖြစ် သုံးဆောင်ကြပါသည်။ မည်သူမျှ ကျီချက်သုံးဆောင်ခြင်း မရှိသည်က အံ့ဩစရာဖြစ်ပါသည်။ ရှေးအခါက ရေအရမ်းများ ပေမယ့် လူတွေက စည်းကမ်းမရှိမှုကြောင့် ရေသည် တဖြည်းဖြည်း နည်းနည်းလာသည်ကို တွေ့ရ၏။ သို့သော် ဒီလူတွေက ဒီအတိုင်းပဲ သောက်သုံးဆဲ ရှိနေပါသည်။

မြစ်ရိုးတစ်လျှောက် အညစ်အကြေးစီးဆင်းတဲ့ နေရာမှာ ဗာရာဏသီကို ရောက်လာတော့မှ လူတွေက ဂင်္ဂါမြစ်ရဲ့တန်ဖိုးကို လေးလေးစားစား တန်ဖိုးထားကြပါသည်။ ဗာရာဏသီမြို့ကို ဖြတ်သန်းသွားသော ဂင်္ဂါမြစ်သည် မင်းစိုးရာဇာအသုံးပြုတဲ့မြစ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရင်တွေ အဓိဋ္ဌာန်ပင် တဲ့နေရာ၊ ဘိသိက်တော်ခံတဲ့နေရာ ဖြစ်လာပါသည်။

ဂင်္ဂါမြစ်ဖြတ်သန်းတဲ့ ဗာရာဏသီမြို့သည် မင်းနေပြည်တော်လည်း ဖြစ်ခဲ့လို့ ထည်ဝါစွာ ရပ်တည်ခဲ့လေသည်။ ဂင်္ဂါမြစ်တစ်လျှောက်မှာ ရေချိုးဆိပ်ဆိပ် ၃၆၅ ဆိပ်ရှိသည်။ ရှေးခေတ် မင်းစိုးရာဇာတွေက တစ်ရက်ကို ရေချိုးဆိပ်တစ်ခုစီမှာ ရေချိုးလေ့ရှိသည်။ အုပ်ချုပ်သူမင်းတို့ ရေချိုးသောနေရာ၊ အုပ်ချုပ်ခံ မင်းမှုထမ်းတွေ ရေချိုးသောနေရာ၊ လူတွေသေသွားရင် မီးသဗြဟ်ပြီး ပြာတွေကို ဂင်္ဂါမြစ်ထဲ မျှောရမယ့်နေရာ စသည်ဖြင့် လူတွေ ခွဲခြားထားပါသည်။

ဗာရာဏသီရောက် ဂင်္ဂါမြစ်တစ်လျှောက်မှာ ရေချိုးဆိပ်ပေါင်း ၃၀၀ ကျော် တည်ဆောက်ခဲ့ရာမှ (နာရဒဂတ်)ခေါ် ရေချိုးဆိပ်မှာတော့ ဘယ်တော့မှ လင်စုံမယားဖက်၊ သမီးရည်းစားစုံတွဲတွေ ရေမချိုးကြရပါဘူး။ အဲဒီရေဆိပ်မှာ ရေချိုးရင် တစ်ယောက် မဟုတ်တစ်ယောက် သေဆုံးတယ်ဆိုသော ယုံကြည်မှုကြောင့် ရေချိုးလေ့ မရှိပါ။

လောဟာဘတ်မြို့နားက ဖြတ်သန်းသွားရင်းကနေ ယမုံနာမြစ်ရယ်၊ သူရသသဒီမြစ် မြစ်သုံးစင်း ပူးပေါင်းသွားသော နေရာကြီးဖြစ်သွားပါသည်။

ဂင်္ဂါမြစ် စီးဆင်းရာမှာ အစအဆုံးထိစီးသွားသောနေရာမှာ အခြားမြစ်တစ်စင်းနဲ့ ပေါင်းစပ်သွားသော နေရာရှိပါတယ်။ အဲဒီထဲမှာ နာမည်ကြီးဆုံးနေရာမှာ ကြီးဒေဝီခေါ် ဆင်ရမ်ပဲဖြစ်ပါသည်။ ဗာရာဏသီသည် မင်းနေပြည်တော် ဖြစ်ခဲ့လို့ နာမည်ကြီးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နောက်တစ်နေရာကတော့ နာဆစ်မြို့တွင်ရှိသော မြစ်စီးဆင်းရာနေရာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ နာဆစ်သည် ရှေးမြို့ကြီးပြကြီးဖြစ်ပြီး ဘာသာတရားကို ယုံကြည်သူတွေ နေလေ့ရှိသော မြို့ကလေးဖြစ်ပါသည်။ နာဆစ်မှ ကီလို ၂၀၀ ခန့်သွားလျှင် ဘုံဘေး (မွန်ဘိုင်း)မြို့ကို ရောက်နိုင်သည်။

ဂင်္ဂါမြစ်ကြီးသည် ဆယ်ကလာလာ၊ ဘယ်မှာဆုံးဆုံး ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တွေရဲ့ရင်ဝယ် အမြဲစီးဆင်းနေမှာ ဖြစ်ပါကြောင်း။

ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ

ဓာတ်ရိုက်ယတြာ ရှေ့ပညာ

ဘုန်းပွင့်ထွန်း

“မောင်သန်းတော်နဲ့ အစ်ကိုတို့ အင်္ဂုဏ် ဓာတ်ရိုက်ယတြာအကြောင်း တွေ ဆွေးနွေးခဲ့ကြတာ အတော်လေး ကြာခဲ့ပြီနော်”

“ဟုတ်ပါတယ်အစ်ကို၊ ဆွေးနွေး စရာတွေ ကုန်သွားပြီလား”

“ဆွေးနွေးစရာ ပညာရပ်ကတော့ ကုန်သွားတယ်လို့ ဘယ်ရှိပါ့မလဲ”

“ဒါဆိုရင် အစ်ကိုက ဘာပြောချင် လို့လဲ၊ နောက်ထပ် မဆွေးနွေးချင်တော့ လို့လား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ပညာရပ်ဆိုတာ က နယ်ပယ်ကျယ်ဝန်းပါတယ်။ နက် လှည်းနက်ရိုင်းတယ်။ ဒီပညာရပ်အပေါ် ဆွေးနွေးရတာကလည်း အလွန်မှ တာ ဝန်ကြီးတယ်ကွဲ့။ မူတွေ၊ ဥပဒေတွေ၊ စည်းမျဉ်းတွေဆိုတာရှိတယ်။ ဒီမူတွေ၊ ဥပဒေတွေ၊ စည်းမျဉ်းတွေကို ဘောင် ကျော်ပြီး ဆွေးနွေးဖို့ကိစ္စကျတော့ အလွန်မှဝန်လေးလှတယ်။ အဓိကတော့ ဆရာတော်ခင်ကြီးဖျော်ရဲ့ ကျမ်းရင်း လင်္ကာကိုသာ အဓိကဥပဒေအဖြစ် ထားပြီး စံပြနေကြရတုန်းပဲ။ အဲဒီကနေ ဘောင်ကျော်ဖို့ဆိုတာက ဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်လောက် ဉာဏ်မကြီးတာမို့ မထိဘဲ၊ မတိုင်ကြပါဘူး။ အစ်ကိုလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ”

“အစ်ကိုပြောတာကို နားလည်ပါ တယ်။ ဆရာတော်ခင်ကြီးဖျော်ကိုလည်း အင်္ဂုဏ်ဆရာသေခင်အဖြစ် ဦးခိုက်ပါ တယ်။ ဆရာတော်ခင်ကြီးဖျော်ရဲ့ အင်္ဂု ဝိဇ္ဇာ ကျမ်းရွှေစာတွေလည်း ဖတ်ဖူးပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် မရှင်းတဲ့နေရာတွေ၊ နားမလည်တဲ့နေရာတွေက အတော် များတယ်။ ဆရာတော်ရဲ့ အင်္ဂုဝိဇ္ဇာစည်း မျဉ်းတွေ၊ ဥပဒေသတွေကို စံထားတာ တော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ဒါကိုနားလည်အောင် အတော်ကြိုးစားယူရမယ်။ အစ်ကိုရှင်း ပြ တာတွေကျတော့ ရှင်းပြသလောက် နားလည်ပါတယ်”

“ဆရာတော်တို့ရဲ့ခေတ်က ပညာ ကို ပညာရှင်ဆန်ဆန် ရေးခဲ့ကြတယ်။ ပညာကို ဆရာစားမချွန်တဲ့ ပေးတော့ ပေးပါရဲ့။ တစ်ဖက်က ပညာကို အလွဲ သုံးစားလုပ်မှာ၊ မဟုတ်တဲ့နေရာမှာသုံး မှာတို့ကိုလည်း စိုးရွံ့ဟန်တူပါရဲ့။ ပြီး တော့ အဲဒီခေတ်က ကဗျာလင်္ကာ အရေးအသားက အထူးထွန်းကားနေ တာကို။ ဆေးကျမ်း၊ ဗေဒကျမ်း၊ အင်္ဂု ရယ်ကျမ်းတွေကအစ ကဗျာလင်္ကာ အသွားနဲ့ မှတ်တမ်းတင် ပြုစုကြတာ များတယ်။ လင်္ကာအသုံးအနှုန်း စကား လုံးတွေက ကျစ်လျစ်တယ်။ ချောမွေ့ တယ်။ ‘ကဝိပို့ ဘဝကဗျာ’ဆိုတဲ့ ဆိုရိုး

စကားတစ်ခုရှိခဲ့တယ်။ အဓိပ္ပာယ်လို ရင်းကတော့ ‘ကဗျာဟာ ပညာရှိတွေရဲ့ ဥစ္စာ၊ ပညာရှိတွေရဲ့ဘဝလို့’ဆိုတယ်ဗျ။ ဒါပေမယ့် ကဗျာရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို ပြန်ဖော်တဲ့နေရာမှာတော့ သက်ဆိုင်ရာ ဗေဒင်၊ ဆေး၊ အင်္ဂုရတ်ဘာသာရပ်တို့နဲ့ မနီးစပ်ကြတဲ့ သူတွေဆိုရင် အဓိပ္ပာယ် ကိုဖော်ထုတ်ဖို့ အနားတောင်မသိနိုင်ကြ သူး။ လေ့လာလိုက်စားတဲ့ ဝါသနာကြီး တဲ့သူတွေကမှ အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည် အောင် ကြိုးစားကြတာကလား။

ဆရာတွေကတော့ ‘ဉာဏ်ချင် တူယူတော့’တဲ့ ‘ဗေဒင်အကြံ စာအေ’ တဲ့ ဆိုရိုးစကားလည်း ထားခဲ့ကြဆာ တယ်။ ဉာဏ်ချင်တူဖို့ကျတော့ ပါရမီ က လိုပြန်ရောလား။ ပါရမီရှင်တွေက တော့ ဓာတ်ခံကောင်းပါလားလို့ လွယ် ကူပေမယ့် ရှားပါတယ်။ ဒါကြောင့် နောက်ထပ်ပြီး ဗေဒင်အကြံ စာအေ လို့ ဆိုရိုးထားပြန်တာပေါ့။ ဉာဏ်ချင် တူဖို့အတွက်ကတော့ ပီရိယဗွဲ့ကောင်း ကောင်းနဲ့ကို ကြံစည်ရမယ်။ ကြိုးစာ ရမယ်။ အားထုတ်ရမယ်။ ‘ဆိုလိုတာ’ တော့ ပညာရပ်အပေါ် အရူးအမူး ခြံ နေရမယ်လို့ ဆိုလိုတယ်”

“အစ်ကိုပြောမှပဲ ပညာရပ်အေ ဘယ်လိုသဘောထားသင့်သလဲဆိုတ

ထိထားရတယ်။ ပညာရပ်အပေါ် ချစ်
မြတ်နိုးပြီး အမြဲတမ်း ကြံစည်အား
ထုတ် ကြိုးစားနေရမယ်လို့ဆိုလိုတာ
အဟုတ်လား။

“ဟုတ်တယ် မောင်သန်းဇော်။
ပညာရပ်အပေါ် တန်ဖိုးထားရမယ်လို့
ဆိုလိုတာပဲ။ ပညာရပ်ကို လေ့လာ
ဆည်းပူးတဲ့အခါ အထောက်အကူပြုတာ
အ သိလနဲ့ သမာဓိပဲဆိုတာကိုတော့
အထူးပြောစရာတောင် လိုမယ်မထင်
ဘူး။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဆိုတာ
အမြဲတမ်းတွဲစပ်နေတယ်။ ပညာကို
အည်း တန်ဖိုးထားမယ်။ သိလနဲ့သမာဓိ
အည်း ပြည့်စုံလာတယ်ဆိုတဲ့တစ်နေ့
အထောက်အပံ့ အကူအညီတွေက
အထိုလို အကြောင်းတိုက်ဆိုင် ပေါ်
ထွက်ရရှိလာစေမှာဖြစ်တယ်။ ပညာရ
ရာကြောင်း ဆရာစဉ်တွေနဲ့လည်း တွေ့
မြင်ပညာရနိုင်တယ်။”

“ဟုတ်ကဲ့အစ်ကို ကျွန်တော်မှတ်
အားပေးမယ်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနဲ့
အသက်ပြီး အစ်ကိုရှင်းပြပေးနိုင်
အေး။”

“အကြောင်း တိုက်ဆိုင်ရင်တော့
အပြုပေးသွားပါမယ်။ မောင်သန်းဇော်
အည်း ဒီပညာရပ်တွေကို လေ့လာနိုင်
အဆိုတော့ သီလပိုင်း၊ သမာဓိပိုင်း
တွေ ထုတ်နိုင်သလောက် ထိန်း
အထောက်အပံ့အကူအညီအပေး
အခု လေ့လာဆွေးနွေးခဲ့တဲ့ အင်
အားပညာပိုင်းကိုပဲ ဦးခေါင်းပြန်တည်
အကြံအစည်အောင်။ ဘယ်အပိုင်းအထိ
အဆွေးနွေးကြလို့ပြီလို့လဲ။”

“ကျွန်တော်တို့ ပထမဆုံး ဆွေး
အကြံအစည်တော့ ဩဂုတ်လမှာပဲ။

စတုရန်းပျံဟုတ်တို့နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ဓာတ်
ရိုက်ယတြာအကြောင်းတွေပါ အစ်ကို။
လက်ရှိ ဆက်လက်ပြီး ဆွေးနွေးနေကြ
တာကတော့ ‘ကက်ကင်း’နဲ့သက်ဆိုင်
တဲ့ အင်ဂျင်နီယာ နည်းပညာတွေပါ။”

“ဒါဆိုရင် ဆက်ပြီးဆွေးနွေးကြဖို့
အများကြီးကျန်သေးတာပဲ။ ဩဂုတ်နဲ့ စ
တုရန်းရယ်၊ တက်ကင်းရယ်ဆိုတော့ ပဉ္စ
ပွတ်တို့၊ အမြစ်တို့၊ အညွန့်တို့နဲ့ဆိုင်ရာ
ဓာတ်ရိုက်ယတြာအကြောင်းတွေ ဆက်
ဆွေးနွေးရဦးမှာပေါ့။ ပြီးတော့ မိတ်နဲ့
ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်တာတို့၊ ရန်နဲ့ ဓာတ်
ရိုက်ဓာတ်ဆင်တာတို့ဆိုတာ တွေက
လည်း ရှိသေးတယ်။ အခု အစ်ကိုတို့
အဓိကထား ဆွေးနွေးသွားကြတာက
ဓာတ်ရိုက်ယတြာ ရွှေပညာလို့ ခေါင်းစဉ်
တပ်ထားပေးမယ့် ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်
အကြောင်းကိုပဲ အဓိကထား ဆွေးနွေး
သွားကြတာ ယတြာအပိုင်းက မပါသေး
ဘူး။”

“ဓာတ်ရိုက်တာနဲ့ ယတြာက ဘာ
ကွာခြားလို့လဲ အစ်ကို။”

“ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် လုပ်တယ်
ဆိုတာက စိတ်ရဲခဲစားမှု၊ စိတ်ရဲစေစားမှု
နဲ့ စိတ်ရဲဖြစ်စေလိုမှုအပေါ်ကိုမှတည်ပြီး
ကိုယ့်အတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမယ့်
ကိစ္စရယ်၊ သူတစ်ပါးအကျိုးဖြစ်ထွန်းစေ
ဖို့ရော အကျိုးပျက်စေဖို့အတွက်ပါ စီရင်
ဆောင်ရွက်တာကို ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်
တယ်လို့ဆိုတယ်။ ဒီနေရာမှာ ကိုယ့်အ
တွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေဖို့အတွက်ဆို
ရင် ကိုယ့်ကိုနှောင့်ယှက်တဲ့ ကိုယ့်နဲ့အ
ဆင်မပြေတဲ့သူကို အကျိုးပျက်စေမယ့်
အစီအရင်ဖို့လည်း ဓာတ်ရိုက်တဲ့ပညာ
ထဲမှာ ရှိနေတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ပြော

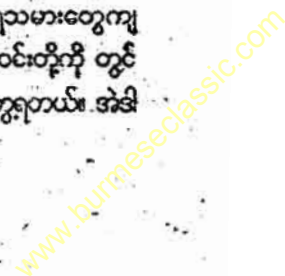
ရမယ်ဆိုရင် နေ့သားတစ်ဦးက နေ့သား
တစ်ဦးကို နိုင်စေတဲ့ အစီအရင်မျိုးပေါ့။
မိမိရဲပြိုင်ဘက်ကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မိမိရဲ မသင့်
မြတ်တဲ့သူကိုပဲဖြစ်ဖြစ် အကျိုးစီးပွားပျက်
စီးအောင် စီရင်တဲ့ အစီအရင်မျိုးတွေ
ပေါ့။

ယတြာဆိုတာ မိမိရဲကံ၊ မိမိရဲ
ကောင်းကျိုး တိုးတက်စေဖို့အတွက် စီ
ရင်တဲ့ ပညာရပ်ဖြစ်တယ်။ ကျန်းမာရေး
ညံ့လို့ ကျန်းမာရေးကောင်းအောင် ပြု
လုပ်တဲ့ယတြာ၊ ကံနိမ့်လို့ ကံမြင်စေတဲ့
ယတြာ၊ စီးပွားကျလို့ စီးပွားတက်စေတဲ့
ယတြာမျိုးတွေပေါ့။ ဘယ်သူ့ကိုမှ ပျက်
စီးစေလိုတဲ့ကိစ္စ မရှိပါဘူး။”

“ဒါတွေက သတိထားရမယ့်ကိစ္စ
တွေပေါ့နော် အစ်ကို။”

“ဟုတ်တယ်။ အထူးသဖြင့် ဆရာ
သမားတွေက ကက်ကင်းဓာတ်ကို
အရမ်းအသုံးမပြုဖို့ မှာကြားကြတယ်။
အခြားဓာတ်ရိုက်ယတြာနည်းကို သုံးစွဲ
လို့ မဖြစ်နိုင်မှသာ ကက်ကင်းဓာတ်
ယတြာတွေကိုသုံးစေလိုကြတယ်။ ကက်
ကင်းတန်ခိုးက ချက်ချင်းအကျိုးကို လျင်
မြန်စွာဖြစ်စေလို့ပဲ။ ကောင်းကျိုးအတွက်
သုံးတဲ့ ကက်ကင်းဆိုရင်လည်း ကောင်း
ကျိုးကို အလျင်အမြန်ဖြစ်စေသလို၊
မကောင်းတဲ့ဘက်မှာ သုံးရင်လည်း
မကောင်းကျိုးကို အလျင်အမြန်ဖြစ်စေ
တယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ သတိထားရမယ့်လို့
ပြောတာ။”

“ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်မသိလို မေး
ကြည့်မယ်။ စောဒကတက်တာတော့
မဟုတ်ဘူးနော်။ ဂဠိရသမားတွေကျ
တော့ ကက်ကင်းတို့ နဝင်းတို့ကို တွင်
တွင်ကြီးသုံးနေကြတာတွေရတယ်။ အဲဒါ

ကို ဘယ်လိုသဘောရသလဲ အစ်ကို”
“ဂန္ထီရသမားဆိုတာ ဘယ်လိုလူ
မျိုးကိုပြောတာလဲ”

“ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ ဝိဇ္ဇာမယ
လှိုင်း လျှောက်နေတဲ့သူလို ပြောရ
မလား။ ပုတီးသမားလို ပြောရမလားဘဲ။
သူတို့ကျတော့ အထိန်းလေးနဲ့သုံးကြ
တာ။ အထိန်းဆိုတာက အခဲဓာတ်အား
ကောင်းအောင် အရင်လုပ်ထားကြတာ။
ကက်ကင်းတို့ နဝင်းတို့သာမကပါဘူး။
ပညတ်ဓာတ်ကိုလည်သုံးတယ်။ ဥပမာ
အားဖြင့် ပညတ်ဓာတ်ကို သုံးတယ်ဆို
ရာမှာ အပြောင်းအရွှေ့ကိစ္စ၊ ပြောင်းရွှေ့
ဖို့ ‘ပြောင်းစေ’နဲ့ ဓာတ်ဆင်တာမျိုးပေါ့။

ဆိုလိုတာက မိမိဖြစ်စေလိုသော
ကိစ္စနဲ့ စကားလုံးပညတ်နဲ့ မတိမ်းမယိမ်း
ဆင်တူတဲ့ ဓာတ်နဲ့ပစ္စည်းနဲ့ ဓာတ်ဆင်
တာမျိုးပဲ။ ပြောင်းရွှေ့နဲ့ ပြောင်းစေတဲ့ရဲ့
သဘောမျိုးပေါ့။ ဂန္ထီရသမားတွေသုံးတဲ့
နဝင်းနဲ့ အင်္ဂါဝိဇ္ဇာပညာမှာသုံးတဲ့ နဝင်း
ချင်းကျတော့ မတူတော့ဘူး။ ဒါတွေက
အင်္ဂါဝိဇ္ဇာပညာရပ်နဲ့ မသက်ဆိုင်တဲ့ကိစ္စ
တွေမို့ ဒီထင်ပဲ ရုပ်နားလိုက်တာပဲ
ကောင်းတယ်။ အင်္ဂါဝိဇ္ဇာနဲ့ပတ်သက်တဲ့
အပိုင်းကိုပဲ ပြန်ဆက်ကြရအောင်”

“အစ်ကိုရဲ့စကားထဲမှာ နစ်မျော
သွားနေမိတယ်။ ဂန္ထီရဆိုလို့ စိတ်လည်း
ဝင်စားတယ်”

“လက်ရှိဆွေးနွေးနေတဲ့ ဦးတည်
ခေါင်းစဉ်ပျောက်သွားမှာ စိုးလို့ပါ။ ဒီနေ့
အဓိကဆွေးနွေးမယ့် အကြောင်းအရာ
ကို မရောက်ဘဲနေလိမ့်မယ်”

“အစားဆိုတာ လူနဲ့မကင်းသလို
အစားမှားတာလည်းရှိတယ်။ ထို့အတူ

ပဲ ဆေးမှားတာလည်းရှိတယ်။ အစား
မှားရင် အစားနဲ့ဖြေရသလို ဆေးမှားရင်
လည်း ဆေးနဲ့ပဲဖြေရတယ်။ ထို့အတူပဲ
ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်တဲ့အခါမှာ ဓာတ်
မှားတာ၊ ဓာတ်ခိုက်တာတွေလည်း ကြုံ
ရလေ့ရှိတယ်”

“ဟုတ်လားအစ်ကို။ ဓာတ်ရိုက်
ယတြာဆင်တဲ့နေရာမှာ ဓာတ်မှားတာ
ဓာတ်ခိုက်တာ ရှိတယ်ဆိုတာ အစ်ကို
ပြောမှာပဲ သိရတော့တယ်။ ဓာတ်ခိုက်
ရင် ဘယ်လိုဖြစ်တတ်သလဲ အစ်ကို”

“ဓာတ်ခိုက်ရင်တော့ ဘယ်လို
ဖြစ်တတ်သလဲဆိုရင် တစ်စုံတစ်ခု
အတွက် ဓာတ်ဆင်တဲ့နေရာမှာ အဲဒီ
အတွက် ဓာတ်ကသွားပြီးမရိုက်ခင်ဘဲ
ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်သူကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊
မဆိုင်တဲ့သူ တစ်ယောက်ကိုပဲဖြစ်ဖြစ်
ပြန်လည်ပြီး ခိုက်စေတာ၊ ထိစေတာ
ဟာ ဓာတ်ခိုက်တာပဲပေါ့။ အစ်ကို
လည်း ဒီညမှာ ပြုဖွယ်ကိစ္စလေးတွေရှိ
နေလို့ ဆွေးနွေးတာကို နားလိုက်ကြ
ရအောင်။ နောက်နေ့မှ ဆက်ဆွေးနွေး
ကြတာပေါ့”

“ဟာ...အစ်ကိုကလည်း ဆွေး
နွေးတာမပြတ်သေးဘူးလား။ ဓာတ်ခိုက်
ရင် ဘယ်လိုဖြေပေးရမလဲဆိုတာကို
ဆက်ဆွေးနွေးပြီးမှ နားတာပေါ့”

“ဒီညတော့ သည်းခံလိုက်ပါကွာ။
အစ်ကိုရဲ့ကိစ္စတော့ မဟုတ်ဘူး။ သူများ
ကိစ္စပါ။ မနက်ဖြန်တော့ မောင်သိန်းတော်
သိချင်တာကို ဆွေးနွေးပေးပါ့မယ်”

ဘုန်းဖွင့်ထွန်း

၀၉-၂၅၅၇၁၁၇၆၃

အန္တသိဒ္ဓိစွမ်းအားပြဒါးရှင် အဆောင်တတ်လုံး ဘော် + ဘင် + ပြဒါးသွတ်

ဤလေးပါးတို့သည် မူလဓာတ်ပေါင်း
ပစ္စည်းများဖြစ်သဖြင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြား
လာဘ်လာဘာ ပေါ်ကြွယ်လှပြီး လူတိုင်းလိုအပ်
သော ဝိယ-လာဘာ-ဓန-ပညာ စသည်တို့
အတွက် သေချာစီမံခန့်ခွဲကောင်းသောအချိန်၊
ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့်ကြိုကြိုခန့် ညမထ
ကျင့်စဉ်စွမ်းအားဖြင့် ရောယှက်ပေါင်းစည်း
သိဒ္ဓိပြီးအောင် အဆောင်ပြဒါးရှင်ဓာတ်လုံးကို
ပါရမီဓာတ်ခံရှိသူများထံ သတင်းကောင်းစွာ
လိုက်ပါသည်။

အဆိုပါ ပြဒါးရှင်ဓာတ်လုံးကို ဆောင်
ထားခြင်းအားဖြင့်...

- ၁။ ဖော်ပြပါအကျိုးထူးများ ရရှိပါလိမ့်မည်။
- ၂။ ကျရောက်မည့်၊ ကျရောက်လွှဲသော
ဘေးဆိုးများ ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၃။ ဝိယ + ဓန လာဘာ ပညာရေး စသည်
တို့ကို ရရှိနိုင်ခြင်း။
- ၄။ အတိုက်အခိုက် ဝန်၊ နတ်၊ သိုက်
စသော မှောင်ယှက်မှုကို ကာကွယ်နိုင်
ခြင်း။
- ၅။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ကုန်းလမ်း၊ ရေလမ်း
လေလမ်း သွားရာတွင် ဆောင်ထားခြင်း
ဖြင့် ဘေးရန်အသွယ်သွယ်ကင်းပြီး တို
ရာခရီးကို ရောက်နိုင်ခြင်း။
- ၆။ စာမေးခွဲဖြေဆို လှူတောင်းဆေး စသော
ကိစ္စများအောင်နိုင်ခြင်း စသော တောင်
ကျိုးမက်လာအပြုပြောနှင့် ပြည့်စုံသော
အဆိုပါ အဆောင်ပြဒါးရှင်လုံးကို အရ
ရှိပါက...

ဧည့်သည် နံနက် ၉:၀၀ နာရီမှ ညနေ ၃:၀၀ နာရီ

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတိုက်

အမှတ်(၂၇) ၅၂-လမ်း(အောက်)
မိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့
ဖုန်း- ၀၉-၂၅၁၀၂၂၃၃၁

သင့် လက်မှာ ဒါမျိုးပါလား?

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

Ph.D(Tantra)(Kol-India)Astrologer

ကျွန်မ၏ ဗေဒင်သင်တန်းတွင် လက္ခဏာပညာရပ်ကို သင်ကြားပေးခဲ့ရာ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း သင်ကြားရသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိနေသော လက္ခဏာများကို ကျယ်ပြန့်စွာ မသင်ပေးရသဖြင့် ကျွန်မ မှတ်သားထားသော လက္ခဏာများကို ရှောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

ချစ်မိုးကြီး သဲသဲမဲမဲ ရွာတဲ့ လက္ခဏာ

ဒီလက္ခဏာမျိုးဟာ ထိုးထွင်းဉာဏ် အလွန်ကောင်းတတ်တယ်။ စိတ်ထားလည်း မြင့်မြတ်ခိုင်မာတယ်။ ဒါပေမဲ့ အချစ်ရေးမှာတော့ မိဘ သဘော မတူသူကိုမှသွားပြီး ချစ်မိတတ်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ ဘဝမှာ တစ်ခုလပ်၊ မှဆိုးဖို၊ မှဆိုးမ၊ မိမိထက် အသက်ကြီးသူနဲ့မှ အိမ်ထောင်ကျတတ်တာ...။ ဘာသာမတူတဲ့သူတွေနဲ့ လက်ထပ်တဲ့သူတွေရဲ့လက်မှာ ဒီလက္ခဏာမျိုး တွေ့ရ တတ်တယ်။ နှလုံးလမ်းကြောင်းဟာ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းကို ဖိပြီး ထပ်ထားလို့ လက်ဝါးပြင်မှာ ကန်လန်ကြီးဖြစ်နေရင် အဲဒါကို မသိတဲ့လူတွေက “လတ်ပြတ်” လို့ ခေါ်လေ့ရှိတယ်။ လက္ခဏာအရတော့ မခေါ်ပါဘူး အရပ်အခေါ်ပါ။

စိတ်ခံစားမှုအတိုင်းလုပ်တဲ့ လက္ခဏာ

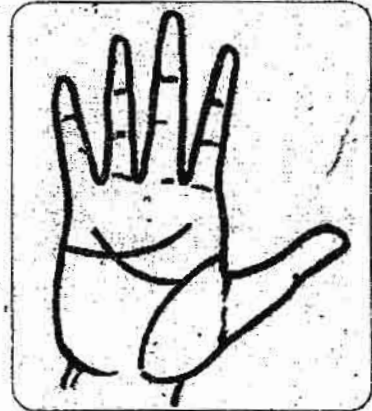
နည်းသားဆိုတာက ခံစားမှုဖြစ်တယ်။ ဦးနှောက်ဆိုတာက စဉ်းစားဉာဏ်။ နည်းလမ်းကြောင်းက ဉာဏ်လမ်းကြောင်းကို ဖိထားတယ်ဆိုတော့ ခံစားမှုက စဉ်းစားဉာဏ်ကို ဖိထားတာပေါ့။ အဲဒီတော့ စဉ်းစားဉာဏ်ဟာ အလုပ်မလုပ်တော့ဘူး။ စိတ် ခံစားမှုအတိုင်း ပြုလုပ်တော့တယ်။

သူဌေးသမီးက အိမ်မှာ ခိုင်းထားတဲ့ မာလိကလားနဲ့ လိုက်သွားတာဟာ ဒီလက်မျိုး။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဟာ ကျောင်းမှာခိုင်းထားတဲ့ မင်းစေနဲ့ လိုက်သွားတာဟာ ဒီလက္ခဏာမျိုး။ အများသူငါခေါ်တဲ့ လက်ပြတ်တော့ မဟုတ်ဘူး။ တငွတ်ထိုးလုပ်တာတို့ လက်လှိုတော့ခေါ်နိုင်တယ်။ ရက်စက်တာတို့တဲ့ သဘောကို ခေောင်တဲ့ လက်မျိုးဟာ လက်ပြတ်လိုခေါ်တယ်။ ဘယ်လိုဟာမျိုးလဲဆိုတာ နည်းလမ်းကြောင်းကို ဉာဏ်လမ်းကြောင်းကကျောပြီး ထိုးထားတဲ့ လက်မျိုးကိုပြောတာ။

ရက်စက်လို့ ကြေကွဲရတဲ့ လက္ခဏာ

ဒီလက်ပုံစံမျိုးဟာ အတော့်ကို ရက်စက်တတ်တယ်။

လမ်းဘေးမှာ ဖားကလေးက မော့ပြီး ထိုင်နေတာကို ရှုဖို့နပ်ဦးနှင့် ပစ်ကန်လို့ ဖားကလေးဟာ မြောက်တက်သွားပြီး မြေပြင်ပေါ်ကို ဖုန်းကန်ကျပြီး မရုမလု ဝေဒနာခံစားနေရာတာကို ပီတိဖြစ်တဲ့သူရဲ့ လက်မှာ အဲဒီလို ဉာဏ်လမ်းကြောင်းမျိုးပါတာ...။

အရွယ်မရောက်မီ လူသတ်မှုဖြစ်တတ်သော လက္ခဏာ

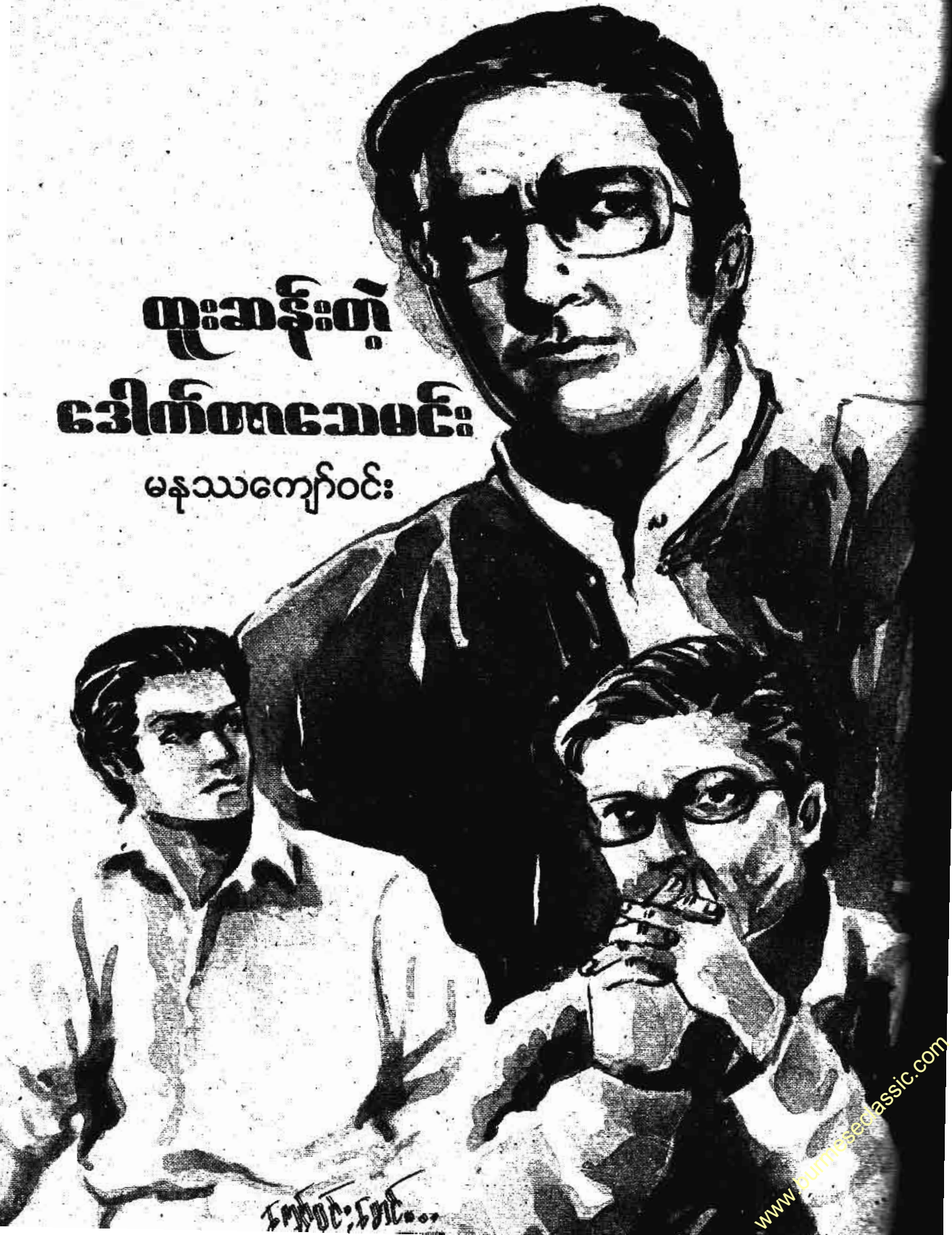
ဒီလမ်းကြောင်းမျိုးလည်းပါမယ်။ လက်သန်းလည်း ကောက်မယ်ဆိုရင်တော့ ယုတ်တိရိစ္ဆာန်နဲ့ လိမ်မယ်။ စနစ်တကျ ခိုးမယ်။ အကွက်ချွဲပြီး စားပြတိုက်မယ်လို့လူရဲ့ လက်ဟာ မိမိပဲ။ အသက်လမ်းကြောင်းရဲ့ အတက်တစ်ခုဟာ နည်းလမ်းကြောင်းကိုဖောက်ပြီး စနေဂြိုဟ်ခုံကိုရောက်နေမယ်ဆိုရင် အရွယ်မရောက်ခင်မှာ လူသတ်မှု ကျူးလွန်တတ်တယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်က အသက်လမ်းကြောင်းပါ ပြတ်နေရင်တော့ အရွယ်မရောက်ခင်မှာ သူ့ကိုသူများကသတ်လို့ သေစာတ်တယ်။

ဆက်ပါဦးမည်... ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ...

ဒေါက်တာစောယုနွယ်
Ph. D. (Tantra) (Koi-India) Astrologer

www.burmeseclassic.com

ထူးဆန်းတဲ့
ဒေါက်တာသေမင်း
မနုဿကျော်ဝင်း

ကျော်စွာ၊ ကျော်စွာ...

လူ့စွန့်စား ခေါက်တာသေမင်း

မနုဿကျော်ဝင်း (အမျိုးသားစာပေဆုရ)

သူမကို “ခေါက်တာသေမင်း” (Dr. Death) ဟု လူတွေက နောက်ပြောင်ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ အကတိလိုက်စားသူ၊ အကျင့်ပျက်သူတွေက သူမကို သဘောမကျ။ မလေးမစား မမီးမခန့်ပြုကြ၏။ သို့ရာတွင် အမှန်တရား၏ ဘက်တော်သား အများပြည်သူတို့ကမူ သူမကို လေးစားချစ်ခင်ကြ၏။ သူမ၏ အမည်ရင်းအမှန်မှာ “ခေါက်တာပွန်တစ်(ပ်)ရီ ဂျာနာဆူနန်” (Dr. Porntip Rojanasunan) ဖြစ်သည်။ အလုပ်အကိုင်က ထိုင်နိုင် မှောင်ဆိုင်ရာ ဗဟိုဆေးသိပ္ပံမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးတစ်ဦးဖြစ်၏။ လူပုံစံက သေးသေးညွက်ညွက်၊ စုတ်ချွန်းချွန်း၊ မျက်နှာခပ်စွာစွာပုံစံမျိုး ဆိုထားသည့် နှုတ်ခမ်းနီကလံလည်း သွေးခြောက်ခဲအရောင် ခေါင်းမာဒေါသကြီးပြီး ရန်လိုသည့်ပုံစံမျိုး ပေါက်နေသော်လည်း တကယ်တော့ သူမသည် ပျော့ပျောင်းသိမ်မွေ့ပြီး စကားကို နားဝင်ချိုအောင် ပြောဆိုတတ်သူတစ်ဦးဖြစ်၏။

“ခေါက်တာ ပွန်တစ်(ပ်)လား သူကတော့ ဒီမှာ နံပါတ်ဝမ်း (one) ပဲခင်ဗျ” ဘန်ကောက်လေဆိပ်မှ အထွက်ခွင့် တက္ကစီမောင်သူက လက်မထောင် ခြင်းဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သူမ၏ အမည်ကို ကျွန်တော်နှုတ်မှ ထုတ်ဟု ရှိပြီး တက္ကစီမောင်ဘာက ထိုသို့ပြောဆိုခြင်းဖြစ်ရာ “ဘာကြောင့် သူမကို ခြည့်သူတွေက ချစ်ခင်အထင်ကြီး လေး

စားကြရတာလဲ” ဟူသော မေးခွန်းက ကျွန်တော်၏ဦးနှောက်ကို အလုပ်ပေးလေတော့၏။ သို့ဖြင့် သူမ၏အကြောင်းကို လက်လှမ်းမီသမျှ လေ့လာမိခဲ့ရပါသည်။

ခေါက်တာပွန်တစ်(ပ်)သည် သာမန်ရိုးရိုးဆရာဝန်တစ်ဦး ဖြစ်သော်လည်း ရှေးဆန်းသော သူတို့၏အဖွဲ့အစည်း၌ ထူးခြားသည့်ပုံရိပ်လွှာ ပိုင်ရှင်တစ်ဦးအဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြားနေသူဖြစ်၏။ ထိုင်းနိုင်ငံ၌ နာမည်အကြီးဆုံးမှခင်းဆိုင်ရာ ဆရာဝန်တစ်ဦးဖြစ်သည့် သူမသည် အကျင့်ပျက်သူ အရာရှိကြီးများနှင့် အာဏာရှိသူ နိုင်ငံရေးသမားအချို့၏ စိန်ခေါ်မှုကို မကြာခဏခံနေရသူဖြစ်၏။ သူတို့က “ခေါက်တာပွန်တစ်(ပ်)တို့ မလေးမခန့်ပြုကြ၏။ ဒီအင်(န်)အေ (D.N.A) စစ်ဆေးမှုကို ထိုင်းနိုင်ငံ၌ ခေါက်တာပွန်တစ်(ပ်)က စတင်မိတ်ဆက်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ယင်း မတိုင်မီက ပြစ်မှုနှင့်ဆိုင်သော ရုပ်အလောင်းများကို ရဲတွေကသာ ခွဲစိတ်စစ်ဆေးကြည့်ရခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်၏။

ဒါကြောင့် နာမည်ကြီးသည်

သူမသည် ခြိမ်းခြောက်မှု၊ လှောင်ပြောင်စော်ကားမှု၊ တရားခွဲဆိုပြီး ရုံးတင်စစ်ဆေးမှုတို့နှင့် အကြိမ်ကြိမ်ကြုံတွေ့ခဲ့စားခဲ့ရ၏။ သို့ရာတွင် အများပြည်သူက သူမကို လေးစားကြည့်ကြ၏။ ၂၀၀၄

ခုနှစ် ဆူနာမီဒဏ်ချက်ကြောင့် ဖူးခက်ကမ်းခြေတွင် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသူ ရှစ်သောင်းတို့၏ ရုပ်ကြွင်းများကို တစ်ဦးချင်းစီခွဲခြားပြီး အိတ်များဖြင့်ထည့်ခြင်း၊ အမည်ကိတ်ပြားများ - ချိတ်ဆွဲခြင်းတို့ကို သူမကဦးဆောင်လျက် နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ အများပြည်သူတို့၏ တစ်ခဲနက် ချီးကျူးခြင်းကို ခံခဲ့ရ၏။

သေဆုံးသူတွေအတွက် တရားမျှတမှုရှိစေရန် ဆောင်ရွက်ပေးရေး၊ ဥပဒေနှင့်အညီဖြစ်စေရန် ဆောင်ရွက်ပေးရေးသည် လူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာ ဂစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ခေါက်တာပွန်တစ်(ပ်)က ပြောပြခဲ့၏။

“တရားမျှတမှုဟာ ကျွန်မတို့အားလုံးအတွက် လိုအပ်တယ်။ ပြစ်မှုကျူးလွန်သူတွေကို အပြစ်ပေးရမယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီမှာဖြစ်နေတာက ဆင်းရဲတဲ့လူ့စာမတတ်တဲ့လူ၊ ခုခံချေပမှုမပြုနိုင်သူတွေဟာ တောင်အချွန်နေရတယ်။ အခွင့်ထူးခံလူတွေကျတော့ ဥပဒေချိုးဖောက်ကြပေမယ့် ပြစ်ဒဏ်ခံရမှုက ကင်းလွတ်နေကြတယ်။ ဒါဟာ မမှန်ကန်ဘူး။ ဘာကြောင့် လူတွေကို ရွေးချယ်ပြီး အပြစ်ပေးနေကြရတာလဲ။ အာဏာကိုအလွဲသုံးစားလုပ်ပြီး လူသတ်နေကြသူတွေ၊ သူများကို ထိခိုက်နှစ်နာအောင် လုပ်နေကြသူတွေကိုလည်း

တန်းတူရည်တူ အပြစ်ပေးကြရမယ်”
ဤကား ဒေါက်တာစပွန်းတစ်(ပ်)၏
သဘောထားနှင့် အမြင်ပင်ဖြစ်သတည်း။

ထိုင်းနိုင်ငံတွင် မူခင်းဆိုင်ရာ ဆေး
သိပ္ပံပညာသည် လူ့အဖျားစိတ်ဝင်စား
ခြင်းမှ ကင်းဝေးသည့် လောကတစ်ခုလို
ဖြစ်နေ၏။ ဒေါက်တာပွန်တစ်(ပ်)နှင့်
အတူ ဆောင်ရွက်နေသူ ဤပညာရှင်မျိုး
၁၀ ယောက်ပင် မပြည့်ချေ။

“ကျွန်မတို့ဆီက မူခင်းဆိုင်ရာ
ဆေးသိပ္ပံပညာဟာ နိုင်ငံတကာအဆင့်
နဲ့ယှဉ်ရင် အတော့်ကို နောက်ကျနေပါ
တယ်။ သိက္ခာရှိရှိနဲ့ ဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့်
ရဖို့ကတော့ လိုအပ်နေသေးတာပေါ့ရှင်။
ကျွန်မတို့ဆီမှာ မူခင်းဆိုင်ရာ မနုဿ
ဗေဒပညာရှင်တစ်ယောက်မှ မရှိသေး
ဘူး။ ဒီကနေ ကျွန်မတို့ရဲ့လုပ်ငန်း
အတွက် ဘတ်ဂျက်ဟာ မူလထက် နှစ်
ဆလောက်ရပေမယ့် ပစ္စည်းကိရိယာ
တွေက သိပ်ပြီးလိုအပ်နေသေးတယ်”

“ဒါပေမယ့် အခုတော့ တိုးတက်
မှု တချို့တလေရှိလာပြီလို့ ဆိုနိုင်ပါ
တယ်။ ကျွန်မတို့ရဲ့ မူခင်းဆိုင်ရာ ဗဟို
ဆေးသိပ္ပံဌာနဟာ တရားရေးဝန်ကြီးဌာ
နရဲ့ လက်အောက်မှာရှိနေပြီး ဒီအင်(န်)
အေ(D.N.A) စစ်ဆေးမှု ရုပ်အလောင်း
ခွဲစိတ်စစ်ဆေးမှုတွေအတွက် ဦးဆောင်
ပြုလုပ်နိုင်ကြပြီ။ အင်း...လွတ်လွတ်
လပ်လပ်နဲ့ သိက္ခာရှိရှိ ဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့်
ရဖို့ကတော့ လိုအပ်နေသေးတာပေါ့ရှင်”

ပေါ်ပေါက်လာရတဲ့ အမှုမှန်များ

ဒေါက်တာ စပွန်တစ်(ပ်)သည်
၁၉၉၉ ခုနှစ်တွင် အမှုတစ်ခုကို မှန်ကန်
စွာ စစ်ဆေးဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ရာမှ စတင်
ကျော်ကြားလူသိများလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုအမှု၏ဖြစ်စဉ်ကား ဤသို့တည်း။
ဒေါက်တာပွန်းတစ်(ပ်)၏တပည့် ဆေး
ကျောင်းသူတစ်ဦး သေဆုံးမှုနှင့်ပတ်
သက်၍ လူသတ်စားပြုဂိုဏ်းသားများ၏
လက်ချက်ဖြစ်သည်ဟု ရဲတို့က မှတ်
ချက်ပြုခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဒေါက်တာပွန်း
တစ်(ပ်)က မူခင်းဆိုင်ရာ ဆေးသိပ္ပံပညာ
ဖြင့် သေချာစွာစစ်ဆေးသောအခါ လူ
သတ်တရားခံမှာ သူမ၏ ချစ်သူရည်းစား
ကိုယ်တိုင်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ရုပ်အလောင်း
ကို ၁၆၈ ဝိုင်းဖြတ်တောက်ပြီး အိမ်သာ
ထဲသို့ပစ်ချကာ ရေဆွဲ၍ ဖျောက်ဖျက်ခဲ့
ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်တင်ပြနိုင်ခဲ့၏။

ရဲ၍များပြားသော မိသားစုတွေက
သူတို့၏မိသားစုဝင်တွေ အကျူးလွန်ခဲ့
ခဲ့ရသည့် အမှုအခင်းများအတွက် အပြစ်
မှန်ဖော်ထုတ်ပေးနိုင်ရန် ဒေါက်တာ
ပွန်းတစ်(ပ်)ထံ အကူအညီတောင်းခံ
လာကြ၏။

၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ
တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့ရသည့် ပြစ်မှုကြီးတစ်ခု
မှာ အလွန်ထင်ရှားပြီး စိတ်ဝင်စားဖွယ်
ရာကောင်းလှ၏။ ဩဇာကိတ္တိမကြီးမား
ပြီး မိသားစု၏စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ
အားလုံးကို ထိန်းချုပ်ထားသူ ထိုင်းလူ
မျိုး “ဟန်ထောင်တမာဝါတနာ” ဆိုသူ
သည် ၎င်းညီ၏အိမ်ခန်းထဲ၌ သေနတ်
တစ်လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လျက် သေဆုံး
နေရာ ရဲတို့က မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေ
မှုဖြင့် ဒုးပူပိတ်ခဲ့ကြ၏။ ဒေါက်တာပွန်
တစ်(ပ်)ကမူ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သေဆုံးခြင်း
သည် ဦးခေါင်းကို အရင်ဦးစွာ အရှိက်
ခံရပြီးမှ သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်သတ်
ဖြတ်ခံရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိကိုယ်မိမိ
သက်သေခံခြင်းမဟုတ်ကြောင်း စစ်
ဆေးဖော်ထုတ်တင်ပြခဲ့၏။ သို့ဖြင့် ထို

အမှုအတွက် ဟန်ထောင်၏ညီငယ်
“နီပါဒေါလ်” ဆိုသူကို ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင်
လူသတ်မှုဖြင့် ဖမ်းဆီးအရေးယူခဲ့သည်။

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ
တွင် “တဘတ်တိုင်” ၌ ဆန္ဒပြသူ ၇၈
ဦး သေဆုံးခဲ့ရခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍
ဒေါက်တာပွန်တစ်(ပ်)က ထိုသူတို့ကို
ထရပ်ကားများထဲတွင် အတင်းထိုးသိပ်
ပြီး ပတ္တနီသို့ခေါ်ဆောင်သွားစဉ် မွန်း
ကျပ်သေဆုံးခဲ့ရကြောင်း စစ်ဆေးဖော်
ထုတ် တင်ပြခဲ့၏။

လောလောလတ်လတ် သူမ၏
စစ်ဆေးဖော်ထုတ်ချက် တစ်ရပ်ကြောင့်
ရုပ်ရှင်မင်းသား “ဒေးဗစ်ကာရာဒိုင်း” ၏
မိသားစုဝင်များ မျက်ဖြူဆိုက်သွားခဲ့ရ
၏။ ထိုမင်းသားသေဆုံးခဲ့ရခြင်းမှာ လိင်
ဆက်ဆံမှုတစ်ခု၌ အလွန်အမူး ကျွံ
နပ်မှုရရှိနိုင်စေရန် ပြင်းပြင်းထန်ထန်
အားထုတ်ဆက်ဆံခဲ့မိခြင်းကြောင့် ဖြစ်
၏။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ခဝန်ထောက်ခမ်းမီ
အိုဆိုသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး သေဆုံးခဲ့
ရာ ရဲတို့က ၎င်းသည် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ
အဆုံးစီရင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်
ချက်ချခဲ့ကြ၏။ ဒေါက်တာပွန်တစ်(ပ်)
စစ်ဆေးသောအခါ၌ သေဆုံးသူ၏
အဆုတ်ထဲတွင် ကျည်ဆန်လေးတောင့်
နှင့် ဦးခေါင်းထဲ၌ ကျည်ဆန်တစ်တောင့်
တွေရှိရလေရာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိ
ကိုယ်မိမိ သတ်သေခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ
အသတ်ခံရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်
တင်ပြခဲ့၏။

“အာဏာ အလွှဲသုံးစားပြုမှုတွေ
ဝန်ထမ်းအကျင့်ပျက်မှုတွေ များလွန်း
တာမို့ မတရားခံရသူတွေဘက်က အ
မားမတ်မတ် ရပ်ပေးနိုင်မည့် လူထု
ယောက်တော့ လိုအပ်တယ်လေ။”

ထွတ်လပ်လပ်နဲ့ မွေစိတ္တန်ကျကျသာ
ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိမယ်ဆိုရင် မှုခင်းဆိုင်
ရာ ဆေးသိပ္ပံပညာဟာ အမှန်တရားကို
ဖွဲ့စည်းပေးနေလိမ့်မည်
လို့ ကျွန်မက ခိုင်ခိုင်မာမာယုံကြည်ပါ
တယ်” ဤကား ဒေါက်တာပွန်တစ်(ပဲ)
၏ ယုံကြည်ချက်ပင်ဖြစ်တော့သည်။

အဝရယ်၊ ဝါသနာရယ်၊ ဒဿနရယ်
ဒေါက်တာပွန်တစ်(ပဲ)ကို ၁၉၅၅
ခုနှစ်တွင် ဗန်ကောက်မြို့၌ မွေးဖွားခဲ့၏။
ဆေးသိပ္ပံပညာကို မဟီဒေါလ်ရာမာသီ
အာစီဆေးရုံ၌ တက်ရောက်သင်ယူ
ဆည်းပူးအောင်မြင်ခဲ့၏။ နောက်ပိုင်း၌
သူမသည် ထိုဆေးတက္ကသိုလ်တွင် သင်
ကြားပို့ချသူဖြစ်လာ၏။ “ဖရာဗ္ဗဒွိနရာဇ”
ဆရာရဲ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် မိမိ
သည် သာမန်ရိုးရိုး ဆရာဝန်ဘဝဖြင့်
အကျပ်အတည်းဖြစ်ကြောင်း ဒေါက်တာ
ပွန်တစ်(ပဲ)တွေ့မိကာ ဆုံးဖြတ်ချက်
တစ်ရပ်ကို ချမှတ်ခဲ့၏။ သို့ဖြင့် အမေရိ
ကန်ပြည်ထောင်စု ဝါရှင်တန်နီစီသို့ သွား
ရောက်ပြီး လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်း
ဖွဲ့စည်းရာတက္ကသိုလ်တွင် တက်ရောက်
၍ မှုခင်းဆိုင်ရာ မနုဿဗေဒပညာနှင့်
ဗျူဟာရောဂါရှာဖွေမှုဆိုင်ရာ ဆေးပညာ
တို့ကို လေ့လာဆည်းပူးခဲ့၏။ မိမိ၏နိုင်ငံ
သို့ ပြန်ရောက်သည့်အခါ သူမသည်
ရုရှားအသစ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်
၍ ထိုလုပ်ငန်း၌ နှစ်ခြိုက်ပျော်ရွှင်
စွာ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ ထိုလုပ်ငန်းအသစ်သည်ကား
အာစီဆေးရုံတွင် နံနက် ၅ နာရီ
မှ စတင်၍ တစ်ခါတစ်ရံ မိမိတစ်
ယောက်တည်း လှူဆောင်လောင်းများကို ခွဲ
ဖြတ်ပေးတတ်၍ စစ်ဆေးခြင်းပင်ဖြစ်
၏။ ထိုအချိန်ကာလတုန်းက ထိုင်းနိုင်ငံ

တွင် မှုခင်းဆိုင်ရာ ဆရာဝန် ခြောက်ဦး
သာရှိသေး၏။ မှုခင်းဆိုင်ရာ ဆေးသိပ္ပံ
ပညာနှင့်ပတ်သက်သည့် အသိပညာ
အတော်များများကို ဒေါက်တာပွန်
တစ်(ပဲ)က စာအုပ်များထဲမှ ရှာဖွေခဲ့၏။

“ဆရာဝန်တစ်ယောက် ဖြစ်ရတာ
ကို ကျွန်တော် ဂုဏ်ယူပါတယ်။ ဒါပေ
မယ့် လူနာတွေကို ရောဂါရှာဖွေ စစ်
ဆေးကုသပေးရတာထက် ရုပ်တွေ့ပြီး
ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ ပြဿနာရပ်တွေကို ဖြေ
ရှင်းပေးရတဲ့ အလုပ်မျိုးမှာ ကျွန်မ ပိုပြီး
နှစ်ခြိုက်ပျော်ပိုက်တယ်ရှင်”

ဤကား ဒေါက်တာပွန်တစ်(ပဲ)၏
ဝါသနာဖြစ်သည်။

သူမသည် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဘယ်
မန်နေဂျာ ဝီချိုင်း၊ သမီးလေး ယာဝီ
၁၇ နှစ်တို့နှင့်အတူ ဗန်ကောက်တွင်
နေထိုင်လျက်ရှိ၏။

“ကျွန်မရဲခင်ပွန်းက ကျွန်မထက်
ပိုပြီး ဆရာဝန်ရုပ်ပေါက်တယ်။ အဲ ဒါ
ပေမယ့် လူသေအလောင်းတွေကို ခွဲ
စိတ်ဖြတ်တောက် လွှဲတိုက်ရတဲ့ ကျွန်မ
ရဲအလုပ်မျိုးတော့ သူက ကြောက်လန့်
နေပုံရတယ်ရှင်။ သူ ကျွန်မကိုလက်
ထပ်တုန်းက ကျွန်မဟာ ဓာတ်ခွဲခန်း
ထဲမှာ မှန်ဘီလူးတွေ၊ စမ်းသပ်ဖန်ပြွန်
တွေနဲ့ အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ လူမျိုးလို့
သူက ထင်နေခဲ့မိတာကိုး”

ဟု ရယ်ရယ်မောမောနှင့် ပြောပြ
ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

နည်းပါးသော သူ၏လစာငွေကို
ဖြည့်ဆည်းနိုင်ရန် သူမသည် မိမိ
ကိုယ်တိုင်ဖြေရှင်းခဲ့ရသည့် မှုခင်းများ
အကြောင်း စာအုပ်စာစာမ်းတွေ ရေး
သားထုတ်ဝေခဲ့ရာ ရောင်းမလောက်
အောင်ပင် ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ယခုအချိန်အထိ

ရုပ်အလောင်းပေါင်း တစ်သောင်းကျော်
တို့ကို ခွဲစိတ်ဖြတ်တောက် စစ်ဆေးခဲ့ပြီး
ဖြစ်ရာ ထိုသေဆုံးသူတို့၏ ဝိညာဉ်များ
က မိမိကိုစောင့်ရှောက်ပေးလျက်ရှိသည်
ဟု ဒေါက်တာပွန်တစ်(ပဲ)ကယုံကြည်၏။

“ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ သူ့ရဲကောင်း
တစ်ယောက်ရယ်လို့ မမြင်ပါဘူး...။
ဖေဖေက ကျွန်မကို ရဲရင့်သတ္တိရှိဖို့ မိမိ
နိုင်ငံတော်နဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ်ကို ချစ်ခင်
လေးစားဖို့ ဆုံးမခဲ့တယ်။ လမ်းပေါ်မှာ
ပုလင်းကွဲတွေတွေ့ရင်တောင် သူတစ်ပါး
မရှာရင်ရလေအောင် ကောက်ယူပယ်ရှား
ဖို့ ကျွန်မကို ဆုံးမပါတယ်”

ဒေါက်တာပွန်တစ်(ပဲ)က ပြောပြ
ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ၁၉၉၉ ခုနှစ် ဒေါက်တာ
ပွန်တစ်(ပဲ)နာမည် စတင်ကျော်ကြား
စဉ်မှာပင် သူမ၏လည်ပင်းအကြိုက်
(သိုင်းရှိုက်)နှင့် အူမကြီးတို့တွင် ကင်
ဆာရောဂါ စတင်ဖြစ်ပွားနေကြောင်း
စစ်ဆေးတွေ့ရှိခဲ့ရသဖြင့် ဆက်လက်မ
ပြန် ပွားရန် ကြိုတင်ကာကွယ်ရာသမ္မ
ပံ့ပိုးခဲ့ရ၏။ ဤဖြစ်ရပ်က သူမကို သမီးရ
သဘောတရားနှင့်ပတ်သက်၍ အမြင်
သစ်တစ်ရပ် ရရှိသွားစေခဲ့၏။

“သေခြင်းတရားကို ဘယ်သူမှ
မလွန်ဆန်နိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် အသက်
ရှင်နေထိုင်နိုင်တုန်းမှာ အကောင်းဆုံး
အလုပ်တွေကို လုပ်နိုင်သမျှလုပ်သွား
ချင်ပါတယ်။ အသက်ရှင်နေတဲ့ ဘဝ
တစ်လျှောက်မှာ ဘာကောင်းမှုမှ မလုပ်
ခဲ့ဘူးဆိုရင် အသက်ရှင်နေရတာဟာ
ဘာများအဓိပ္ပာယ်ရှိဦးမှာလဲရှင်”

ဤကား ဒေါက်တာပွန်တစ်(ပဲ)၏
ဘဝဆိုင်ရာ ဒဿနအမြင်ဖြစ်သည်။

ဒုဿကျော်စိုင်း (အစိုးအစော့)

ဟိုတစ်ချိန်က ဆရာနှင့် တပည့်များ

မောင်ချိုမင်း (ကန္တာရဝတီ)

လွန်ခဲ့သည့် တစ်နှစ်ခန့်က... ဂျာနယ်တစ်စောင်တွင် သည်းသည်း လှုပ်ရှားသော အိတ်တစ်ခု၏ သတင်းကို ဖတ်လိုက်ရသည်။ သူတင်းအချုပ်က သူ့သမီးငယ်ကို ကျွဲရှင်ဆရာမက ရန်သူသဖွယ် အငြိုးအတေးထား ရိုက်နှက်သည်။ ရန်ရှင်းကြမ်းတမ်းစွာ ဆဲဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် သမီးငယ်မှာ စိတ်ရောဂါ ထိခိုက်ခံစားနေသယောင် ယောင် ဖြစ်နေရပါသည်။ စသည်ဖြင့် ယင်းဆရာမကို ပညာရေးလောကမှ လှုပ်ကိုင်ခွင့်မရ လွှင့်စဉ်အောင် အရှက်ပွားများစေရန် ဇာချဲ့ထားရာ ထို သတင်းကိုဖတ်ရသူ ကျွန်တော်အနေနှင့် မဆီမဆိုင် မနေနိုင် သူတို့လိပ်စာပါဖုန်းကို လှမ်းဆက်လိုက်မိသည်။

“ခင်ဗျားတို့ ဆရာမကို တယ်လည်းအပုပ်ချနေကြပါလား။ ဆရာနဲ့ တပည့်ဆိုတာ ငြီးသူရန်ဘက်မှ မဟုတ်ကြဘဲ။ ကလေးကို စာမရလို့ ကရုဏာခေါ်သော အော်ငေါက်ဆုံးမမိတာ ဖြစ်မှာပါ။ ဒါကို ဒီလောက်ကြီးများတောင် ပုံကြီးမချဲ့သင့်ပါဘူး။”

သည်တော့ မိခင်သာမက အနားတွင်ရှိနေမည်တူသည့် ကလေးမ ဖခင်ကပါ ကျွန်တော်အား မာကျောတင်းမာလှစွာသော ရိုင်းရိုင်းပျူပျူအသံဖြင့် “မင်းက ဘာကောင်မို့ ဒီဆရာမ

ဘက်က ဝင်နာနေရအောင် မင်းမယား ဖို့လား။ မအေ...က”

စသည်ဖြင့် ဖရုသုဝါစာကို တန်းကုန်အသံမြင့်တင်ရင်း ဆက်ဆံလိုက်သည်။ ဤမှာပင် သူတို့စရိုက်၊ သူတို့အထာကို ဖော်ညွှန်းလိုက်ပြီဖြစ်၍ ကျွန်တော် ဆက်မပြောတော့ဘဲ ဖုန်းကိုချလိုက်သည်။

“အင်း... ဒီခေတ် ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမ လုပ်စားရတာ တယ်မလွယ်ပါလား။ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာတွေကလည်း တပည့်ကျောင်းသားတွေကို ဘယ်လောက်ဆိုးဆိုး ရိုက်နှက်ဆုံးမဖို့ မပြောနဲ့ တွဲတေးသိန်းတန် သီချင်းထဲကလို နီးဖျားနဲ့တောင် မရွယ်ရက်ဘူးဆိုတာလို ဖြစ်နေတယ်။ မိဘတွေကလည်း ကြောက်ရုံ လန့်ရုံ ကြိမ်ကလေးနဲ့တို့ဖို့ မဆိုထားနဲ့ သူတို့သားသမီးကို အော်တာ၊ ငေါက်တာလောက်တောင် မကြိုက်ချင်ကြဘူး။ အဖြစ်သည်းနေလိုက်ကြတာ။ ဒီခေတ်ဒီအခါနဲ့ လိုက်လည်းလိုက်ပါရဲ့။ ဆရာသမားကို ကြောက်လန့်မှုမရှိတော့နံပါတ်ဖိုးသမားတွေ၊ ဆေးလိပ်၊ ကွမ်းသမားလေးတွေ အရွယ်နဲ့မလိုက် ဖြစ်နေကြတာ အံ့ရော။ ဒီကြားထဲ နေလယ်နေခင်း ကျောင်းကအပြန် ဘတ်စ်ကားပေါ်မှာ အတွဲကိုယ်စီ ဖက်ယမ်း

နမ်းရှုပ် ကားစီးနေကြတာ အရှက်မရှိကြဘူး။ သူတို့မိဘဘိုးဘွားများ မြင်စေချင်လိုက်တာနော်။

ကျွန်တော်သည် လွန်ခဲ့သောကာလ ကလေးဘဝကို ပြန်ပြောင်းအောက်မေ့လိုက်မိသည်။

ကျွန်တော်၏ ကလောင်အမည်နောက်တွင် (ကန္တာရဝတီ)အမည်ခံထား၍ မသိသူအတော်များများက ကျွန်တော်အား ကယားနွယ်ဖွား လွိုင်ကော်သားဟု ဖင်ကောင်းထင်ကြလိမ့်မည်။ အမှန်တော့ ကျွန်တော်နှင့် ကန္တာရဝတီ လွိုင်ကော်သည် ဘာမှ မဆိုင်။ ဟိုမှာ ၁၉၇၂ မှ ၁၉၇၆ ထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း စာရင်းရုံးသွား ဖွင့်သဖြင့် ရုံးပြောင်းသွားရပြီး စာကလေး၊ ပေကလေး ရေးမိရာမှ ယင်းနာမည်ကို ယူထားခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်သည် တာမွေမြို့နယ်သား စစ်စစ်။

တာမွေဈေးယောင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ယခု အမက(၁၅) ကျောင်းနေရာသည် ကျွန်တော်ငယ်စဉ် ခြောက်နှစ်သားဘဝမှစ၍ စတင်ပညာသင်ယူခဲ့ရာ တာမွေမြို့နယ်ပယ်ကျောင်း ဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်တော်၏ကျေးဇူးရှင် လက်ဦးဆရာရင်းမှာ ဦးဘိုးကြွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးက သူနာမည်းပုံ (၆)

ဗုဒ္ဓရေး (ဘိုး)ဟုရေးလေ့ရှိ၏။ ကိုယ်
အာယတောင့်တောင့်တင်းတင်း တိုက်
ခိုအင်္ဂါ ခိုဘိခဝါချ၊ မှဆိုးခါးပုံဆွဲ၊
အိတ် ပတ်ဝတ်ပြီး ရွှေကိုင်းမျက်မှန်
အပ်ကာ ရှေးဆရာကြီးများပီပီ သျှောင်
ပြီးလျှင် အသံဩဇာရှိ၏။ စည်း
စမ်းစနစ်ကြီး၏။ အသင်အပြု စိတ်
ရှည် သဘောထားကောင်း၏။ ထို
အပ်ပို၍ ထူးခြားချက်ကား အရိုက်
ကြမ်းလှ၏။ စာရိတ္တမကောင်းသည့်
အပည့်၊ စည်းကမ်းပျက် သည့်တပည့်
တို့ကို ရိုက်သည့်နေရာတွင် သူ့ကိုမိသူ
ချစ်ဟု ထင်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်က ဆရာ၊
ဆရာမတိုင်း ကြိမ်လုံးကိုင်လေ့ရှိသည်။
အညှစ်တိုင်းလိုလို အနည်းနှင့်အများ
ဆွဲပြစ်နှင့်သူ အရိုက်ခံရသည်ချည်း
ပင်။ အရိုက်ကြမ်းသော ဆရာ၊ ဆရာမ
နှင့် အရိုက်မကြမ်းသော ဆရာ၊ ဆရာမ
အပြား ကွာ၏။ ရိုက်တော့ ရိုက်ကြသူချည်း
ပင်။ ဝိဘုရားကလည်း ကံကံလွပ်သူ
အင်အားကံမှမရှိ။ ဆရာနတ်ဝိဘာ ကျွ
န်တို့ အဝေးအယူရှိသည်။ ယခုခေတ်
နှင့် ထားလားမှမတူ။

“ကျွန်မတို့သားသမီးကို မတော်
အတွေ့ရင် ကျောင်းစည်းကမ်းမလိုက်
နှင့် ရိုက်ပါ။ နက်ပါ။ မကျိုးမပဲ့ရင်
အိတ်ပိပြီး လိမ္မာအောင် ဆရာကြီးကို
အိတ်ထားပါတယ်”

ဗု ကျောင်းဝင်စကပင် ပဋိ
ပညာခံထားကြပြီးသား။

သည်တော့ အိမ်မှ အုပ်ထိန်းသူ
အောင် ကျောင်းပြေး၍ ကန်တော်
ရေဘူးကူးတာတို့၊ ဆေးလိပ်
အောက်တာတို့၊ မြောက်ပန်းလှန်

လောင်းကစားလုပ်တာတို့နှင့် တွေ့
လျှင် ဆရာကြီးကြိမ်စကြာနှင့် မိမိတို့
ကျောပြင် အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့ရပြီသာ
မှတ်။ သုံးတန်းတုန်းက ကျွန်တော်ပင်
ဆရာကြီးကြိမ်စကြာနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရဖူး
သေး၏။

အမေက ရန်ကုန်မြို့လယ် သွင်
ရုံတွင်ပြသနေသော (ဗိုလ်အောင်ဒင်
နှင့် သူ့လ) ရုပ်ရှင်နစ်ကားပေါင်းကို
သွားကြည့်ရန် အသံပစ်နေသည်မှာ
တစ်ရက်လည်းမကြည့်ဖြစ်။ နစ်ရက်
နေ၍လည်း မကြည့်ဖြစ်။ ထိုရက်များ
အတွင်း ကျွန်တော်ကလည်း အမေနှင့်
အတူ ရုပ်ရှင် လိုက်ကြည့်ချင်လွန်း၍
နေမကောင်းဟန်ဆောင်ကာ ကျောင်း
နစ်ရက်ပျက်လိုက်သည်။ နောက်တစ်
ရက်ကျမှ အမေရုပ်ရှင်ကြည့်ဖြစ်ရာ
ကျွန်တော် ခွင့်မဲ့ ကျောင်းသုံးရက်ပျက်
ခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့ . . . ကျွန်တော်
ကျောင်း ပြန်တက်တော့ အုပ်ထိန်းသူ
ခွင့်တိုင်ပျက်ရက်သုံးရက်ရှိထားသော
ကျွန်တော်အား ဆရာကြီးကြိမ်စကြာ
ဖြင့် သုံးချက်တိတိ ဩဘာပေးလိုက်
သည်မှာ ကျော့ကျော့သွားခဲ့ရသည်။ ငို
မဲ့ဖြင့် ကျောင်းဆင်းအိမ်အပြန် အမေ
သိသွားတော့ -

“ဆရာကြီးရိုက်တာ နည်းတောင်
နည်းသေး။ ငါ့နောက်လိုက် ကျောင်း
ပြေးပြီး ရုပ်ရှင်ကြည့်ချင်တဲ့အကောင်
ကြည့်ချင်ဦးဟဲ့” . . . ဟဲ့။

မစော၏သား အေးရီအဖြစ်ကို
လည်းကြည့်ပါ။ ၁၂ နစ်သား အေးရီ
က မိုက်ကန်းကန်းအကောင်။ လက်
ဆော့၊ ခြေဆော့လည်းရှိသူပီပီ နေ

လယ် မုန့်စားထွတ်ချိန် ကျောင်းရှေ့
ညောင်ပင်ကြီးအောက် ဗယာကြော်
လာရောင်းသော ကုလားကြီး၏ မုန့်
တောင်းထဲမှ တစ်ပဲစာနဲ့ ဆမုဆာငါးခု
ကို ကုလားကြီးမသိအောင် နီကယု
ထားသည်ဖြစ်ရာ ပစ္စည်းရှင်မြင်ပြီး
ဆရာကြီးကို ဝင်တိုင်သည်။

ဆရာကြီးက အေးရီ၏ လည်
ကုပ်ကို တင်းတင်းဆွဲထားပြီး ဝိုညှိဟု
အမည်ပေးထားသည့် ဝီရိထဲမှ သူ့
ကြိမ်လုံးဖြင့် အေးရီကျောပြင်ကို ငါး
ချက်တိတိ ရိုက်လိုက်သည်ကို သူ့အမေ
မစောက မကျေနပ်။ နောက်တစ်နေ့
ကျောင်းတက်ချိန် ဆရာကြီးထံလာ၍
ရန်ထောင်သည်။

“ဟဲ့ . . . မိစော၊ နင်ဟာ ငယ်
ငယ်က ငါ့ကျောင်းကထွက်သွားတဲ့
ငါ့တပည့် မဟုတ်လား။ နင်တို့ငယ်
ငယ်ကလည်း ငါ ဒီလိုပဲ ဆုံးမခဲ့လို့
အခု နင်တို့ အခြေခံ၊ အနေနဲ့ နေ့နေ
ရတာ ပြန်စဉ်းစားစမ်း။ အခုကြည့်
နှင့်သားဟာ ဘာမဟုတ်၊ ညာမဟုတ်
သူများပစ္စည်းယူချင်တဲ့အကောင်။ ခု
ကတည်းက မဆုံးမရင် ကြီးလာတဲ့
တစ်နေ့ စားပြသူခိုးဖြစ်မှာစိုးလို့ ဆရာ
တစ်ယောက်အနေနဲ့ ငါ့ရိုက်တာ ဘာ
ဖြစ်လဲ။ အဲဒါမှ မကျေနပ်ရင်လာခဲ့။
နင်ပါ နာမယ်”

ဆို၍ မစောကိုပါ ကြိမ်နှင့်လှမ်း
တွယ်တော့မည်ပြုရာ မစော တစ်ချိုး
တည်း ထပြေးသွားခဲ့ရသည်။ အိမ်ပြန်
ရောက်ပြီး အရပ်ထဲလည်၍ မစောက
ထိုအကြောင်းမြောမိရာ အိမ်နီးနား
ချင်းများက တဟားဟားရယ်မော၍
မစောဘက်မှ မရှိသည်ပြင် ဆရာကြီး

ကိုပင် ဝိုင်း၍ သြဘာပေးလိုက်ကြ သေးသည်။

အာစရိယ ဆရာ/ဆရာမဆို သည်မှာ မည်သူမှ မိမိတပည့်များကို မလိုတမာ မုန်းတီးစိတ်မရှိကြပါ။ သင် ရပြရ ခက်နေချိန်၊ စိတ်နှင့်အခန့် မသင့်ချိန်တို့နှင့် တစ်ခါတစ်ရံ တွေ့ ကြုံရမှသာလျှင် အောက်ငေါက်စိတ် တိုကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤသည်ကို ဆရာသမားများအပေါ် နားလည်ပေး တတ်ရန် လိုပေသည်။

မြေသားရှုံ့စေးဖြင့် မြေအိုးမီးဖုတ် ပရိယောသနပြုလုပ်သူများမှာ ဖုတ်လုပ် ပြီးသော မိမိတို့မြေအိုးများ၏ နိုင်ခံ မှုကို တုတ်ဖြင့်ရိုက်ကြည့်၍ စစ်တမ်း ထုတ်လေ့ရှိပါသည်။ အမှန်စင်စစ် မိမိ အိုးကို ကွဲရှစေလို၍မဟုတ်။ ဤဥပမာ အတိုင်း ဆရာ/ဆရာမတို့၏ စေတနာ သဘောသည် တပည့်များအပေါ် မြူ စင်သန့်ရှင်းလှသည်ကို အချို့တပည့် များက အရွယ်ရောက်မှ သိလာကြ သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အာစရိယ ပူဇော်ပွဲများ ကျင်းပကြသည်။ တစ်ချိန် က မိမိတို့ကို ရိုက်နှက်ဆုံးမခဲ့ဖူးသော ဆရာ/ဆရာမများ၏ ခြေစုံကို ဖက်လဲ့ တကင်းပြု၍ ဂါရဝပြုကြသည်။

ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတုန်း မင်းဖြစ်လာမည့် မောင်လွင်မှာ ငယ် စဉ်က တုန်းကြီးကျောင်း ဦးစန္ဒိမာ ကျောင်းတွင်နေ၍ ပညာသင်ရ၏။ ဆရာတော်ကြီးက စာတတ်ပေတတ် ရှေးဘုန်းကြီးပီပီ စကားကို လိုရင်းတို ရှင်းပြောမည်။ စိတ်တိုဒေါသကြီးတတ် မည်။ ကျောင်းသားများအား အပြစ်

တွေ့လျှင် အရိုက်ကြမ်းမည်ပုံပေါ်မည်။ သို့သော် ဘုရင့်သား မောင်လွင်ကိုမူ အခြားသူတွေထက် ပိုမိုဦးစားပေးပုံရ သည်။ သူ့ကျောင်းလာလှူသမျှ စား သောက်ဖွယ်ရာ ဝတ္ထုပစ္စည်းမျိုးစုံကို စည်း တစ်လက်ကိုင်သဘောမျိုးဖြင့် မောင်လွင်ထံ သော့ပေးထားသည်။ လိုအပ်သမျှ မောင်လွင်ကထုတ်ပေး။ တစ်နေ့၌ ဆရာတော်ကြီးဆွမ်းဘုဉ်း ပေးရသည်ကို ခံတွင်းမတွေ့။ အာသာ ပြေဟန်မတူ။

“ဟဲ့...လွင် တစ်လောက တကာမကြီးဒေါ်ပု လာလှူထားတဲ့ ငါးရံခြောက်ပြားကြီး ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒါ မီးဖုတ်ဆီဆမ်း ငါ့ကပ်စမ်း။”

မောင်လွင်အဖို့ ခက်ချေပြီ... တစ်ပိဿာခန့်နီးနီးအချိန်ရှိမည့် ငါးရံ ခြောက်ကြီးကို ကျက်သရေခန်းထဲဝင် ၍ရှာ ဘယ်မှာရှာရှာမတွေ့။ ငါးခြောက် ကပျောက်နေပြီ။ တစ်ယောက်ယောက် ကျောင်းသားလက်ချက်ပင် ဖြစ်ရမည်။ ခက်ချေပြီ။ မောင်လွင် မည်သို့ကြံရပါ။ နောက်ဆုံး အဖြစ်မှန်ကို ဆရာတော် ထံ မျက်နှာငယ်ကလေးဖြင့် လျှောက် ထားရသည်။

“ငါးခြောက်ပြားကြီးကို တပည့် တော် သေသေချာချာ ကျက်သရေ ခန်းထဲမှာ သိမ်းထားတာပါပဲဘုရား။ ဒါပေမယ့် ထားတဲ့နေရာမှာ အခုမရှိ တော့ဘူး။ ဘယ်သူ ယူစားသွားသလဲ မသိပါဘုရား။”

ဆရာတော်ကြီးမှာ နှုတ်ကပင် ဒေါသကြီးတတ်သူ။ ဆွမ်းစား၍မတင်း

တိမ်း။ ငါးခြောက်ဖုတ်ဆီဆမ်းနှင့် ရေ နွေးကြမ်းကလေး ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင် မည်ကြံပါမှ ယခုလို သူ့ငါးခြောက် ပျောက်ရပါမည်လားဆို၍ မောင်လွင် သျှောင်ထုံးကိုဆွဲကာ ကြိမ်စကြာဖြင့် ဆော်နှက်လိုက်သည်မှာ မယ်တော်ထံ ပြန်ရောက်တော့ ကြိမ်လုံးဒဏ်ရာကို ငှက်ပျောသီးမှည့်ဖြင့် နယ်ပေးရသည် အထိ။

မိခင်ဖြစ်သူက သူ့သားကို ဤမျှ ရိုက်ရမည်လားဆို၍ ဆရာတော်ကြီး ထံ စောဒကတက်မိရာ -

“ဟဲ့...နင့်သားဟာ နယ်နယ် ရရ မဟုတ်ဘူး။ ဘုရင့်သား။ မင်းသွေး ဆိုတော့ တစ်ချိန်မှာ ရှင်ဘုရင်တယ် ဖြစ်မယ်သူ။ ရှင်ဘုရင်လုပ်မလုပ်က တစ်နိုင်ငံလုံးရဲ့ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ ဘာသာရေးကအစ ပြည် သူတွေလိုခြုံရေးအထိ တာဝန်ယူရမှာ။ အခုကြည့်စမ်း။ ငါးခြောက်ပြားလေး တစ်ပြားတောင်မှ ကိုယ့်မျက်စိအောက် မှာ ကောင်းကောင်းမထိန်းထားနိုင်သူ ဟာ ဘုရင်ဖြစ်လာရင် တိုင်းပြည်ကို လုံခြုံအောင် ဘယ်လိုအုပ်ချုပ်မလဲ။ ဒါတွေသိစေချင်လို့ ငါ့ရိုက်နှက် သင် ခန်းစာပေးလိုက်တာ ဘာပြောဦးမထဲ တဲ့။”

မိဖုရားက ဘာတစ်ခွန်းမှ ပြန် မလျှောက်ဝံ့တော့ဘဲ ဆရာတော်ကြီး မိန့်ဟချက်ကို ခေါင်းညှိတိုဦးညွှတ် ပြန်လာခဲ့ရတော့သည်။

မောင်ချိုမင်း(ကမ္ဘာ့ရတနာ) ၀၉-၄ ၂၀၀၉-၇

မောင်တိန်ကျော်

ဝေဖန်ရေး ဝန်ထမ်းများ
အဖွဲ့အစည်းများ၏
အဖွဲ့အစည်းများ၏

အိမ်ထောင်ရေး

တောဘုမ္မာ ဝဋ်နန်းလယ်မှာ ကျွတ်တမ်းကယ် စာမလိပ်ချင်ဘု မောင်ဟိန်းကျော်

ယခင်လမှအဆက်

ကျွန်ုပ်သည် နာကျည်းကြောင့်
စွာရှိုက်ကာ ရှိုက်ကာ ဝိုင်းကြွေးနေခဲ့ပေ
သည်။ မြေမျက်ရည် ငွေ့ပုလဲတို့သည်
စေတီအနီး အင်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်လှ
မတတ် မရပ်မနား ဝိုင်းကြွေးနေခဲ့ပေ
သည်။ ကျွန်ုပ်၏ ရင်ထဲမှာလည်း
ထရဲမီးတမျှ ပူပြင်းလောင်မြိုက်နေသော
အပူလုံးကြီးတစ်ခု ပိတ်ဆို့လာသဖြင့်
ထဖြည်းဖြည်း မွန်းကျပ်လာသည်။
နောက်ဆုံး၌ အမှောင်ထုကြီး တဖြည်း
ဖြည်းအုပ်မိုးလာသည်။ ဆည်းလည်း
သံသည်လည်း ဆူညံသော အသံဆိုး

ကြီးများ အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲကာ
နားကွဲလှမတတ် ရိုက်ခတ်လာခဲ့သည်။
နောက်ဆုံး၌ ကျွန်ုပ် ဘာကိုမျှမသိ၊
မမြင်၊ မကြားရဘဲ စကြဝဠာတံတိုင်း
အပြင်ဘက်သို့ ကိုင်ဆွဲလွှင့်ပစ်ခြင်းကို
ခံလိုက်ရလေတော့သည်။

မြင့်မားသီခေါင်သော နေရာ
တစ်ခုမှ အဆုံးမရှိ ဟင်းလင်းပြင်ကြီး
ဆီသို့ အရိုက်နုနုပြင်းထန်စွာဖြင့်
အဆက်မပြတ် မရပ်မနား ကျလာနေ
သည်။ အရောင်အဆင်းမဲ့ ဟင်းလင်း
ပြင်ကြီး အဆုံးတစ်နေရာသည် မှောင်
မည်းသော ထူထည်ကြီးတစ်ခုနှင့်

မီးတောက်မီးလျှံများက တဟုန်းဟုန်း
တောက်လောင်နေသော သမုဒ္ဒရာ
ပြင်ကျယ်ကြီးတစ်ခုတို့ ဆက်စပ်လျှောက်
ရှိသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။ ထိုခဏ၌
ကျွန်ုပ်သည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွား
၏ သို့ဖြစ်၍ အတွယ်အတာတစ်ခု
အား ကြောက်လန့်သောစိတ်ဖြင့်
ရမ်းသမ်းဝေပုသမ်းဖမ်းဆုပ်နေမိသည်။
ကောက်ရိုးလေးတစ်မျှင်မျှ ဖမ်းဆုပ်မိ
ပါက ကယ်မနိုင်လိုနိုင်ငြား အားပြု
အားထားရှာဖွေနေခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် တစ်စုံတစ်ခုအား
အမိအရဖမ်းကိုင်မိသွားသည်။ ထိုအရာ

ကို မလွတ်တမ်း မြဲမြံစွာ စုဝေးတင်းကျပ်ကျပ်ကိုင်းထားလေရာ တရိန်ထိုးကျဆင်းနေခြင်းမှာလည်း ရပ်တန့်သွား၏။ မျက်စိများဖွင့်ပြီး ဝန်းကျင်အား ဝေဝဲကြည့်လိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်အိပ်စက်ခဲ့သည့်အကိုင်အား တွယ်ဖက်လျက် တွဲလွဲကြီးဖြစ်နေသည်။ အခြားကိုင်တစ်ခုထက်၌ ပြိတ္တာသည် ကျွန်ုပ်ကို လှမ်းကြည့်နေသည်။

ကျွန်ုပ် အကိုင်ပေါ် ပြန်တက်ရောက်ရှိချိန်တွင် အုံးမောင်းခေါက်သံအား စတင်ကြားလိုက်တော့၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ပြိတ္တာလည်း ထုံးစံအတိုင်းဘုန်းကြီးကျောင်းရှိရာသို့ ထွက်လာခဲ့ကြ၏။ လမ်းတွင် ကျွန်ုပ်၏ အဖြစ်ဆန်းအား ပြိတ္တာကို အတိုချုပ်ကာပြောပြလိုက်သည်။ ဆွမ်းတော်စွန့်အစားအစာများကို စားသောက်ပြီး နှုတ်အခါစေတီလေးမှာရှိခိုးဆုတောင်းကြ၏။ နေပူလာချိန်တွင် ကျောင်းဝင်းအတွင်း သရက်ပင်ပေါ်သို့သွားရောက်နားချိကြသည်။

“မင်းပြောတာ ငါတို့ လူ့ဘဝတုန်းက အိပ်မက် မက်တာမျိုးပဲကွ။ ငါတော့ ပြိတ္တာတစ်သက် မအိပ်ခဲ့ဖူးတာများပြီ။ နောက်ပိုင်းအချိန်တွေ အိပ်ခဲ့ဖူးပေမယ့် အိပ်မက်မက်တယ်လို့ တစ်ခါဆို တစ်ခါမှ မရှိဖူးဘူး။”

“ငါလည်း အိပ်ပျော်တယ်။ အိပ်တယ်ဆိုတာ အစက မသိဘူး။ အခုနောက်ပိုင်း မင်းနဲ့အတူ မယ်ဆင့်ခြံထဲက သရက်ပင်မှာနေလာတော့မှ အိပ်ချင်တာတို့၊ အိပ်ပျော်တာတို့ သိလာခဲ့တယ်။ အခုလို အိပ်မက်မက်တာမျိုးတော့ အခုမှ ဖြစ်ခဲ့တာကွ”

ကျွန်ုပ်နှင့် ပြိတ္တာတို့မှာ ကျွန်ုပ်၏ ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်ကို အဖြေ ရှာမရဘဲ အူလည်လည် ကြောင်တိကြောင်တ ဖြစ်နေကြတော့၏။ ပြိတ္တာလည်း ပြောစရာမရှိသလို ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း တုံ့လိုတာဝေ နေလိုက်ပေတော့သည်။

နေ့လယ်ဘက် ကပ္ပိယကြီး ဝါးစင်ပေါ်တင်ကျွေးသည့် အစားအစာများကို စားသောက်ပြီး သရက်ပင်ပေါ်ပြန်၍ ခေတ္တနားနေစဉ်ကျောင်းအတွင်းသို့ မယ်ဆင့် တစ်ယောက်တည်း ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကျောင်းပေါ်သို့ ရောက်ပြီး ဆရာတော်အားကန်တော့ကာ ပုဆစ်တုပ်ထိုင်ထိုက်သည်။

ကပ္ပိယကြီးက ရေနွေးကရား ဗန်းနှင့်မြေပဲတစ်ပန်းကန် ချပေးပြီး ကျောင်းအောက်သို့ ပြန်ဆင်းကာ နေပြထားသည့် ထင်းများကို သိမ်းခြင်း၊ ရေငင် ရေဖြည့်ခြင်းများ ပြုလုပ်နေသည်။ ကျောင်းပေါ်၌ ရှိသော

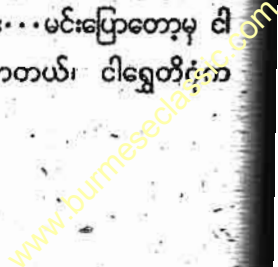
ကိုရင်နှင့် ကျောင်းသားများလည်း ကျောင်းအောက်သို့ ဆင်းကာ သံဃာစင်ပေါ်တွင် ဆူညံစွာ စာအံနေကြလေသည်။ ကျောင်းအပေါ်၌ ကျန်ရစ်ခဲ့သော မယ်ဆင့်နှင့် ဆရာတော်မှာ စကားအပြန်အလှန် ပြောဆိုနေကြသည်။ သို့သော် မည်သည့်စကားများ ပြောဆိုနေကြသည်ဟူ၍ ကျွန်ုပ် မသိရပေ။ ကျောင်းအောက်ရှိ စာသင်သားတို့ အော်ဟစ် ရွတ်ဖတ်နေသော စာဖတ်သံများ ဆူညံစွာ လွှမ်းမိုးနေသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

“ဟေ့ကောင်ဘိုးတစ္ဆေ့မယ်ဆင့်နဲ့ ဆရာတော် မင်းအကြောင်းပြောနေတာဖြစ်မယ် ထင်တယ်”

“အမှတ်တမဲ့ ဖြစ်သွားလို့ပါတစ္ဆေ့ကောင်ရာ။ ငါက အောက်ပြည်အောက်ရွာမှာ အနေများလို့ အညာလေသံတွေနဲ့ ဝေးနေတာကွ။ တို့အညာမှာက ကြီးကြီးငယ်ငယ်ခေါ်တဲ့ အခါ “ဘိုးနီ” “ဘိုးအေး” “ဘိုးကျော်ကျော်” ဆိုပြီး ခေါ်ကြတာကွ”

“ဪ... ဪ... နာလည်ပြီ။ ဟိုတစ္ဆေ့ကြီးကို ဘိုးတစ္ဆေ့ဘိုးတစ္ဆေ့နဲ့ခေါ်တာ ဒါကြောင့်ကိုး။ မင်းက ငါ့ကိုခေါ်တာ အညာလေသံနဲ့ခေါ်တာဆိုတော့ မင်းစိတ်ထဲမှာ အညာကို ပြန်ပြေးချင်နေပြီလားကွ”

“အေး... မင်းပြောတော့မှ ငါ သတိပြုမိလာတယ်။ ငါရွှေတိဂုံက

“အေးပေါ့၊ ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာ တော့ မသိပါဘူး။ ဖြစ်ခဲ့ရင် ငါတို့ရဲ့ ထက်ရှိကောင်းလာတဲ့ ကံအကျိုးပေး အခြေအနေကနေ ပိုဆိုးတဲ့ ဘဝ ရောက်သွားမှာစိုးလို့ပါ”

“ငါလည်း အဲဒီလိုဖြစ်မှာ ကြောက်တာပဲ ပြိတ္တာ။ မယ်ဆင့်အိမ် ပေါ်တက်သွားရင် ငါလိုက်မှာ မဟုတ် ပါဘူး။ ကဲ... မင်းလည်း သိချင်နေ တာ မီးဖိုချောင်နံဘေးက သွားပြီး နား ထောင်ရအောင်”

ထိုအခါ ပြိတ္တာကပင် ခြံတွင်း သို့ ရှေ့မှဝင်သွားပြီး မီးဖိုချောင် ထရုံ အပြင်ဘက်၌ရပ်လျက် အတွင်းမှ စကားသံများကို နားစွင့်နေလိုက်၏။

“အမေတင့်ကို သမီးညာပြော ပို့မလား။ သမီးလည်း ငါးပါးသီလ နေ့တိုင်းဆောက်တည်ခဲ့တာ သိသား နဲ့”

“ဆရာတော် ပြောတာတွေကို အမှန်ဘူးလို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူးသမီး ခွဲ သက်ခိုင် မကျွတ်မလွတ်ဖြစ်နေလို့ ဆရာတော်ကို အိပ်မက်ပေးတယ်ဆို တို့ ယုံရခက်နေတာ”

“သမီးလည်း အဲဒါကို အံ့ဩ ချွန်းလို့ပါ။ ဒါကြောင့် သမီးတရား ဆန်းမှာ တရားထိုင်တော့ သူ့မျက်နှာ အသေပေါ်လာတတ်တာကို အဲဒါ ကြောင့်လောရင်ပြောပြီး အိမ်ဘက် သို့မဟုတ် သမီးအကြီးဦးတင်မြနဲ့ ဆိုင်ဝင်ရအောင်ပါ”

“အေးအေး၊ ထားခဲ့ ထားခဲ့၊ ဒါတွေ အမေတင် လုပ်နိုင်ပါတယ် အေး”

“အမေတင့်တို့ရဲ့ သမီးအရင်း တွေကလည်း တစ်နှစ်မှတစ်ခါတောင် မှန်မှန်ပြန်မလာကြဘူးနော်။ အမေ တင့်တို့ကလည်း သမီးတွေနောက် လိုက်မနေနိုင်၊ လယ်နဲ့ရွာကို မမြင်ရတဲ့ အစွဲအလမ်းက ချည်နှောင်ထားသလို ဖြစ်နေတော့ အမေတို့ ကွယ်လွန်ရင် ကိုရင်သက်ခိုင်လိုဖြစ်မှာ စိုးရတယ်။ ဒီအစွဲကြောင့် နိဗ္ဗာန်တံခါးဖွင့်ရခက် နေတာ သတိထားပါဦး အမေတင့် ရယ်”

“အမေတို့ အနိစ္စကို မပြတ် တမ်းရွှနေပါတယ် သမီးရယ်၊ ရွာတွေ၊ လယ်တွေ၊ သားသမီးတွေ၊ လင်ရယ်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရယ်၊ ဘာဆို ဘာမှ မစွဲ ပါဘူး။ ငါ့ကိုယ်ငါတောင် ငါဖြုတ်ရမယ် လို့ ဆရာတော်ဟောတဲ့ ဝိပဿနာ တရားကို အမြဲရှုပွားနေပါတယ် သမီး ရယ်၊ သမီးလေး တရားကျင့်ကြံအား ထုတ်ပြီး သက်ခိုင်ကို မေတ္တာပို့ပေး၊ ဒါမှ မြန်မြန်ကျွတ်မှာ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အမေတင့်၊ အရင် တုန်းကတော့ သဗ္ဗေသတ္တာအလေ့ယူပာ ဟောနဲ့ ဆိုပြီး မေတ္တာပို့ပါတယ်။ ဒီနေ့ ကစပြီး ကိုသက်ခိုင်ကို ရည်မှန်းပြီး မေတ္တာပို့ပါမယ်၊ ဘာမှ လုပ်စရာမရှိ ရင် သမီး ပြန်ဦးမယ်၊ ဘကြီးတင်မြ တို့ ကျော်စွာတို့လည်း ပြောရဦးမယ်”

“ရူးအေး အေး ပြန်ပြန်”
မယ်ဆင့် အိမ်ရှေ့မှ ဆင်းကာ ရွာလယ်ပိုင်းသို့ ထွက်သွားလေသည်။
“စေတီမှာ သွားပြီး ဆုတောင်း မှာလား၊ မယ်ဆင့်နောက်လိုက်သွား မလား”

ပြိတ္တာအား စေတီသို့သွားရန် ပြန်ပြောလိုက်ပြီး မီးဖိုချောင်နံဘေးမှ ထွက်လာခဲ့ကြပါတော့သည်။

◆ နောင်ဆွေးငယ်ဗျာဝုန် လွန်ထက်လွန်ကို

ကျွန်ုပ်သည် မယ်ဆင့်အား မျက်စိတစ်ဆုံး ကြည့်နေပြီးနောက် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ထွက်လာခဲ့ သည်။ ပြိတ္တာလည်း ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ လိုက်လာပြီး စေတီလေး၏ ရင်ပြင်မှ ကျောင်းအရိပ်ကျသော ထိုင်နေကျ နေရာ၌ ထိုင်သည်။ ဘုရားဝတ်ပြုခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းမပြုဘဲ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းသို့ငေးကြည့်နေသည့် ကျွန်ုပ် အား...

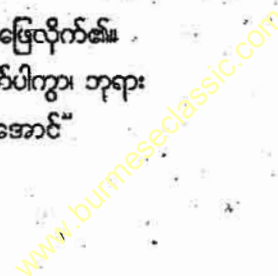
“မယ်ဆင့်ပြောတဲ့ အိပ်မက် ပေးတယ်ဆိုတာ မနက်က မင်းပြော ပြတဲ့ အဖြစ်ဆန်းလို့ ထင်နေလား တစ္ဆေကောင်”

ဟု မေးသည်။

“အေး”

တုံးတိတိပင် ဖြေလိုက်၏။

“အဲဒါထားလိုက်ပါကွာ၊ ဘုရား ဝတ်ပြု ဆုတောင်းရအောင်”

ကျွန်ုပ်လည်းသို့လောသို့လော အတွေးများကို ဆက်စပ် မရနိုင်သည့် အတူတူ ပြိတ္တာပြောတာ လက်ခံပြီး ဝတ်ပြုဆုတောင်းနေလိုက်သည်။

ဆုတောင်းခြင်း အတန်ကြာ ပြုပြီးနောက် ပြိတ္တာအားရပ်လျက် စောင့်ဆိုင်းနေသည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။ ယခင်အခါများကဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်က သူ့ကို ရပ်စောင့်ခဲ့သည်ချည်သား။

“ငါ့ကို ထားခဲ့ပြီး မယ်ဆင့်အိမ် မင်းသွားမှာစိုးလို့ ခဏပဲ ဆုတောင်းပြီး စောင့်နေတာ”

“ငါက ဘာလို့သွားမှာလဲ”

“မယ်ဆင့်က ပြောသွားတယ် လေ။ သူ့ဘကြီးကိုလည်း ပြောပြရဦး မယ်။ မင်းဘကြီးကိုလည်း ညနေလွှတ် လိုက်ပါတဲ့လေ”

“အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ”

“အဲဒီမှာ မင်းအကြောင်း၊ အိပ် မက်အကြောင်း ဆရာတော်ပြောတာ တွေ အကြောင်းပြောကြမှာပေါ့”

“အေးလေ။ အဲဒါ ငါက ဘာ သွားလုပ်ရမှာလဲ”

“မင်းနားမထောင်ချင်ဘူးလား။ ဘာအကြောင်းပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းသ သိပ် သိချင်တဲ့ အကောင်၊ ခုကော မသိ ချင်ဘဲနေမလား။ အဲဒါကြောင့် ငါ့ကို ထားရစ်ပြီးသွားမှာစိုးတာပေါ့ကွ”

“ငါ ဒီနေ့ အဲဒီလို မဖြစ်ဘူးကွ။ ပြီးတော့ မင်းပြောသလိုပဲ အချိန်တန်

တဲ့အခါ သူ့ဘာသာသူ သိလာမှာပဲလို့ လက်ခံလိုက်ပြီ။ ဒီစကား မင်းခဏ ခဏ ပြောခဲ့တာလေ။ နောက်ရှိပါ သေးတယ်။ မင်းပြောတဲ့ သဗ္ဗေသတ္တ ကမ္မသကာလေ”

“ပြိတ္တာက ကျွန်ုပ်ကိုဘယ်သော အခါမှ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူး သော ထူးဆန်းသည့် သတ္တဝါတစ် ကောင်အလား စူးစူးရဲရဲ ကြည့်သည်။

“မင်း စောစောကတော့ မယ် ဆင့်ကို အတင်းကို လှုပ်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဆရာတော်က ဘာပြော လို့လဲဆိုပြီး အလောသုံးဆယ်မေးခဲ့ တယ် မဟုတ်လား။ အခု မင်း မသိ ချင်တော့ဘူးလား”

“အဲဒီတုန်းက ငါ အရမ်းသိချင် ခဲ့တယ်။ မီးဖိုချောင်မှာ သူတို့ပြောတာ ကြားရပြီး ဒီကိုရောက်တဲ့အထိ ငါသိ ချင်နေသေးတာပဲ။ ဒါပေမယ့် စေတီ လေးကို အာရုံပြုပြီး ရိုးရိုးတော့ ရွှေ တိဂုံဘုရားက ရုပ်ပွားတော်လေးဆူကို မျှက်စိတ်ထဲမှာပေါ်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆင်းမာ့တော် လေးဆူက ရွှေတိဂုံ ဘုရားမှာ မဟုတ်ဘူး။ နေထွက်ပြုစု နေရောင်အောက်မှာ ရုပ်ပွားတော် လေးဆူက ကျောချင်းကပ်တင်ပျဉ်ခွေ ပြီး စံပယ်နေတယ်။ အရှေ့ဘက်ကို မျှက်နှာမူထားတီ။ ရုပ်ပွားတော်က လက်တော်တစ်ဖက်မှာ သပိတ်ရှိနေ တယ်”

“အံ့ဩစရာပဲ တစ္ဆေကောင်။ ဒါပဲမြင်သလား”

“ပြိတ္တာလွန်စွာ စိတ်ဝင်စားလာ သည်။

“ဘုရားလေးဆူကတောင်ကုန်း မြင့်လေးမှာ အမိုးအကာမရှိဘူး။ ငါက စိတ်ထဲမှာ အရမ်းချမ်းမြေ့သွားပြီး အရှင်မြတ်ဘုရား တပည့်တော်ကို သနားကရုဏာထားလျှင်ဖြင့် ဆွမ်း သုံးလှတ် ဘုဉ်းပေးတော်မူပါဘုရား လို့စိတ်ထဲ ရှေ့ရွတ် လိုက်မိတယ်။ တကယ်တော့ငါ့မြင်နေရတာကျောက် ဆင်းတုတွေနော်၊ အရှေ့ဘက်သပိတ် နဲ့ ရုပ်ပွားတော်က ဆွမ်းသုံးလှတ် ဖြည်းဖြည်းချင်း ဘုဉ်းပေးတယ်”

“တစ္ဆေကောင် မင်းပြောတာ တကယ်နော်။ မင်းကုသိုလ်ကံ အရမ်း ကောင်းတာပဲကွာ”

ပြိတ္တာသည် အားတက်သရော ဝမ်းသာအားရဖြစ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုအဖြစ်ကို ယခု ပြောပြနေသည် အထိ မျက်စိထဲ၌ ဆင်ယောင် မြင် ပေးောင်နေဆဲဖြစ်သည်။

“မပြီးသေးဘူးကွ ပြိတ္တာရ၊ အဲဒီလို ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတာ တွေတော့ အနောက်ဘက်အရပ်ကိုမျက်နှာတော် လှည့်နေတဲ့ ဆင်းတုတော်ကြီးဆီကို ငါ့လျှောက်သွားနေတာ တွေရပြန် တယ်။ အဲဒီ ဆင်းတုကြီးနဲ့ဘေးမှာ တစ်ဖက်ရပ် တဲကလေး တစ်ခုရှိ

စာမ်း၊ တံတံကိုငါ ဝင်သွားတော့ တံ
ထံက ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက ငါ့ကို
ခေါင်းတုံးတုံး သင်္ကန်းစည်းပြီး သပိတ်
တစ်လုံးပေးလိုက်တယ်”

“ဒါဆို မင်းဘုန်းကြီးဖြစ်တယ်
ပေါ့ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ပြိတ္တာ။ ငါမယ်
ဆင့်အိမ်ရှေ့ကို ဆွမ်းခံကြွသွားတယ်။
မယ်ဆင့်က စောစောကလို မျက်ရည်
နီနီနဲ့ ဆွမ်းလောင်းတယ်။ ငါက တံ
ကျောင်းဆီ ပြန်လာပြီး တံထဲဝင်သွား
ပြီး ပြန်မထွက်တော့ဘူး။ ဘုန်းကြီး
ထန်တော့ပြီး မော့ကြည့်လိုက်တော့
နီတိုးဝါးတာပဲ မြင်ရတယ်။ စိတ်ထဲ
မှာ ဆရာတော်ပဲလို့ ထင်ရတာပဲ”

“မင်းက မေးမကြည့်ဘူးလား”

“မမေးဘဲ သိနေသလိုလိုပဲ
ဗွ”

“နောက်တော့ရော”

“ဒါပဲ။ ငါလည်း အရမ်းဝမ်း
ဆာပြီး လူ့ဘဝနဲ့ ရဟန်းဝတ်ပြီး
ဆံသရာမှ လွတ်မြောက်ကြောင်း
ဆရာကျင့်ကြံ အားထုတ်ရပါလိုက်
ဆိုတဲ့ဆုကို ပြောင်းပြီးတောင်းလိုက်
တယ်။ ဒီဆုလည်း တောင်းပြီးရော
စိတ်ထဲမှာ တစ်စုတစ်ခုပြီးဆုံးနေ
သလို ဖြစ်နေတယ်။ အခုထိပဲ။
အကြောင့် မယ်ဆင့်တို့ပြောမယ့် စကား
ကိုလည်းသွားပြီး နားမထောင်ချင်
တော့ဘူး။ ဥပုသ်နေ့တွေမှာ ဆရာ

တော်ဖောတို့ အနိစ္စတို့၊ ဇာတိတို့၊
အနတ္တတို့ဆိုတဲ့ စကားတွေကို သိ
သလိုလို သိချင်လာသလိုဖြစ်နေမိ
တယ် ပြိတ္တာရာ”

“ငါကတော့ သွားနားထောင်
ချင်နေပြီ။ မင်းမလိုက်ချင်ရင် သရက်
ပင်ဆီပြန်နဲ့၊ ငါသွားနားထောင်မယ်”

အချိန်သည် နွားရိုင်းသွင်းချိန်
မကျတကု။ သရက်မင်သို့ ပြန်ရမည့်
လမ်းကလည်း မယ်ဆင့်အိမ်နှင့် မယ်
ဆင့်ဘကြီး ဦးတင်မြ အိမ်နားက ဖြတ်
သန်းရမှာဖြစ်သည်။ ပြိတ္တာနဲ့ အချေ
အတင် မပြောချင်တော့ပေ။

“ကဲပါကွာ မင်းနဲ့ပဲငါလည်း
အတူလိုက်ခဲ့ပါမယ်ကွာ”

သည်တော့မှ တစ်ပါတည်း
လိုက်ရန်ပြင်ပြီးမှဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
ဆီသို့ တစ်ချက်မျှ ဝဲစောင်းကြည့်
လိုက်မိသည်။

အပေါ်ထပ် အုန်းမောင်းချိတ်
ဆွဲထားရာ ပြတင်းပေါက်မှ ရပ်နေ
သည့် ဆရာတော်အား မြင်လိုက်
သည်တွင် ကျွန်ုပ်သည် လျှင်ကြော
ပေါ်ရပ်မိသူပမာ လှုပ်ခါသွားရ၏။
အကြောင်းမူကား ဆရာတော်သည်
ကျွန်ုပ်အား တည့်မတ်စွာ ကြည့်နေ
ခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ် ယောက္ခမီး ဘကြီး
တင်မြအိမ် မလှမ်းမကမ်း၌ ရေတွင်း

ရှိသည်။ ရေတွင်းပေါင်အား အုတ်စိ၍
အင်္ဂတေကိုင်ထားသည်။ ရေတွင်း
ပေါင်ပေါ်၌ ကျွန်ုပ်နှင့် ပြိတ္တာ အကျ
အနု ထိုင်နေသည်။

“ဆရာတော်က ဟုတ်လိုသာ
မယ်ဆင့်ကို ခေါ်ပြောတာပေါ့ တင်မြ
ရ”

“ကျုပ်ကလည်း မငြင်းပါဘူး
ကိုကြီးကြိုင်ရယ်၊ ကျုပ်တို့ မယ်ဆင့်
တို့ သပိတ်သွတ်တုန်းက သူ့အမှုမရ
ဘူးပဲထား။ အကျွတ်အလွတ် ပွဲတုန်း
က ကျွတ်သွားဖို့ ကောင်းတဲ့ဟာ၊
ခုတော့”

ဦးတင်မြသည် စကားကို
အဆုံးမသတ်သေးဘဲ ရပ်သွား၏။

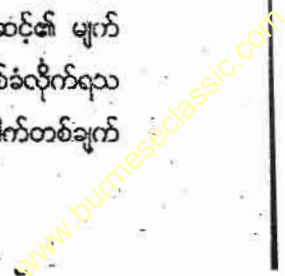
“ပြောလေ၊ ခုတော့ ဘာဖြစ်
သတန်း တင်မြရဲ့”

ကျွန်ုပ်၏ ကြီးဒေါ် ဘကြီး
ထွန်းကြိုင်၏ ဇနီးဒေါ်တင်က ဦးတင်မြ
ရှေ့ဆက်မည့်စကားကို သိလိုစောဖြင့်
ဝင်မေးလိုက်သည်။

“ဟို... မယ်ဆင့်ဆီမှာ ဝင်စား
ချင်တယ်လို့ အိပ်မက်ပေးတယ်ဆိုလို့
မမတင်ရယ်”

“ဒါများ အစ်မဆင့်ကို အစ်ကို
ကျော်စွာနဲ့ ပေးစားလိုက်ပြီးရော ဥစ္စာ”

ကံရင်လေးက ထင်ရာ ရမ်း
တုတ်လိုက်သဖြင့် မယ်ဆင့်၏ မျက်
စောင်းပြားတစ်စင်း အပစ်ခံလိုက်ရသ
လို ဒေါ်တင်၏ လက်ခေါက်တစ်ချက်

ကလည်း သူခေါင်းပေါ်သို့ ဒေါက်ခနဲ ကျသွားလေသည်။

“နင့် မိန်းမကို မယ်ဆင့် အသက်အရွယ်ရောက်တဲ့အခါ ကလေး မွေးခိုင်း။ အပြီးမှန်း မသိ ခေါင်းမှန်း မသိ...ဟင်း”

ဒေါ်တင်၏ ကြိမ်းမောင်းရေရွတ် သံကို ကရင်လေးအမှန်ပင် အဓိပ္ပါယ် မသိချေ။ သူက...

“လင်နဲ့မယားပဲ။ အတူနေပြီး ကလေးမွေးတာ ဘာဆန်းလဲကြီးတင် ရဲ့”

ဟု ပြန်လည် ချေပနေသေး သည်။

“မွေးဟေ့...မွေး...မွေး။ နှင့်မိန်းမ အသက် ငါးဆယ်ကျမှ မွေး။ ငါလေ လုပ်ထည့်လိုက်ရ။ တယ် မပြောလိုက်ချင်ဘူး”

ဒေါ်တင်မှာ ကရင်လေး၏ ရိုး အ...လွန်းအတွက် ဒေါသဖြစ်ရခက် နေသည်။

“ကဲ...ကရင်လေး လူကြီး တွေကြားဝင်မပါနဲ့။ ငြိမ်ပြီး နားထောင် စမ်း”

ကျော်စွာ ကြားဝင်၍ ကရင် လေးအား မာန်လိုက်သည်။ ကျော်စွာ စကားကိုတော့ ငယ်စဉ်ကတည်းက နားထောင်ခဲ့သူဖြစ်၍ ထပ်မံအသံ မထွက်တော့ပေ။ ဒီကိစ္စအား နောက်မှ ကျော်စွာကို မေးမည်ဟု တေးထား လိုက်သည်။

ဘကြီးထွန်းကြိုင်က စကားစိုင်း အားပြန်၍ အစဖော်ဆက်စပ်လိုက်၏။

“သက်ခိုင်က အမျှမရဘူးဆို တော့ ကျုပ်တို့ အမျှဝေချိန်က ဒီရွာ မှာ မရှိတဲ့ တခြားရောက်နေလို့လား။ သာဓုခေါ်ရမယ်ဆိုတာ မသိလို့လား။ ဒါမှမဟုတ် ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတာ ဆရာတော်ကို မေးမကြည့်ဘူးလား”

“ဟင့်အင်း သမီးလည်း မေးဖို့ သတိမရလိုက်ဘူး။ အဘကြိုင်ရယ်၊ ကိုရင် မကျွတ်ဘူး။ ပြိတ္တာဖြစ်နေ တယ်ဆိုတာ ကြားလိုက်ရတော့ တရားနဲ့မဆင်ခြင်မိဘဲ ရင်ထဲမှာလေ အပူလုံးကြီးဆိုတက်လာလို့ ဆရာ တော်ရှေ့မှာ မျက်ရည်မကျဖိအောင် အားတင်းပြီး ထိန်းနေလိုက်ရတယ်”

“နင် ရိပ်သာမှာလည်း တရား စခန်းဝင်နေတာပဲ။ ဆရာတော်ဟော တဲ့ တရားတွေလည်း ဥပုသ်နေ့တိုင်း နှာရတာပဲ။ တဏှာ မပြတ်သမျှ ကိလေသာ ငုတ်တိုင်မှာ အချည် အတုပ်ခံရမှာပေါ့”

“သမီး ပြတ်ပါတယ်၊ ပြတ်လို့ လည်း အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ငြင်းခဲ့တာ ပေါ့။ သမီးက အသက်ကြီးမှ တရား ရှာတာကိုရင်သက်ခိုင်က သမီးထက် ပိုသိ ပိုတတ်ပါတယ်။ ဒီလိုလူတစ် ယောက်က ဉာဏ်မျက်စိကန်းပြီး စွဲလမ်းမှုတဏှာနဲ့ ဘဝကူးသွားပြီး ပြိတ္တာဖြစ်နေတယ်ဆိုတော့ သမီး ယူကျုံးမရလွန်းလို့ပါ”

မယ်ဆင့်က ဆွေးဆွေးမြေ့မြေ့ ရှင်းပြနေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ကြီးအော် ကြီးမေတင်က မယ်ဆင့်အား ကရုဏာ သက်စွာ ငေးကြည့်နေသည်။

“ကျုပ် သမီးလေးဟာ အခုလို တရားနဲ့ ဆင်ခြင်နိုင်တော့ အမေတင် တောင်မှ လာမယ့် သင်္ကြန်ရောက်ရင် နောက်နားရွာက စွန်းလွန်းကျောင်းမှာ သမီးနဲ့အတူ တရားစခန်းဝင်ချင်ပါပြီ တော်၊ အသက်ကြီးသွားလို့ပေါ့”

“ရပါတယ် အမေတင်ရဲ့၊ ဆရာတော်ဩဝါဒပေးတဲ့ အထဲမှာ အသက် ခုနစ်ဆယ်ရှစ်ဆယ် ယောဂီ တွေ အားမငယ်ဖို့ မှာထားတာရှိပါ တယ်”

“ဟုတ်လား ဘာတဲ့လဲ”

“ဪ အသက်ကြီးမှ တရား ကျင့်ကြံတယ်ဆိုတာ နေစောင်းချိန်ကျ ခါမှ နေကုန်ခါနီးအချိန်မှာ စပါးလုန်း တဲ့ လူလိုပဲတဲ့။ မနက်စောစော နေ ကုန်ခါနီးအချိန်မှာ စပါးလုန်းသူတွေက တစ်နာရီ တစ်ကြိမ်လောက်မွှေးပေးနဲ့ နေကုန်တဲ့အခါ ခြောက်သွေ့နိုင် တယ်။ နေစောင်းမှ စပါးလုန်းသူတွေ ဟာ တစ်နာရီတစ်ကြိမ် မွှေးနေရင် စပါးသွေ့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ခဏခဏ မွှေးမယ်ဆိုရင်တော့ သွေ့နိုင်ပါတယ် တဲ့။ ဒါကြောင့် သမီးလည်း နေစောင်း မှ စပါးလုန်းသူလို သူများတွေထက် ပိုပြီး ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့တာပေါ့ အမေတင်ရဲ့”

“ကဲပါ မရွှေတင်း၊ သင်ကြံနံက
ထေးပါသေးတယ်၊ ခုမှ တော်သလင်း
မယ်မင်းကို လွှတ်လိုက်ပါမယ်၊ ကျုပ်
လည်း သီးစားချဖို့ စီစဉ်နေပါတယ်၊
ထွန်တုံး ထွန်တံတွေကိုလည်း မနိုင်
တော့ပါဘူး၊ ပုတီးပဲ ကိုင်တော့မှာပါ”

ဘကြီးထွန်းကြိုင် စကားကို
ကြားရသဖြင့် ကြီးမေတင်မှာ ရွှေထုပ်
ကောက်ရသည့် နွားကောင်းသား
သဖွယ် မျက်နှာတစ်ခုလုံး အံ့သြဝမ်း
သာမှုများ ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။

“ကောင်းပါပေတော်၊ ဖြစ်
မြောက်ပါစေတော်”

“ကျုပ်လည်း ကျုပ်မြေးသရဖီဦး
ကိစ္စပြီးရင်တော့ တရားဘက် စိတ်ချ
လက်ချ ကူးနိုင်ပါပြီဗျာ”

မယ်ဆင့် ဘကြီးဦးတင်မြက
လည်း သူ့စိတ်ကူးအား ဖွင့်ဟလေ
သည်။

“ဖြစ်သင့်ပြီပေါ့လေ၊ ဒါနဲ့...
သရဖီဦး ကိစ္စက ဘယ်တော့ဖြစ်မှာ
မို့လဲ တင်မြ ရ”

“ဒီဝါကျွတ်မှာ ကောင်လေး
မိဘတွေလာမြန်းကြမယ် ကိုကြီးကြိုင်
လယ်ငါးကေလက်ဖွဲ့လိုက်မယ်၊ ကောင်
လေးတွေက လယ်ပိုင်မရှိဘူး မဟုတ်
လား”

သရဖီဦးသည် ဦးတင်မြ၏
မြေးဖြစ်၍ မယ်ဆင့်တူမဝမ်းကွဲ တော်
စပ်၏။ သရဖီဦးသည် မယ်ဆင့် အိမ်

မှာပင် အနေများသည်မို့ ကျွန်ုပ် မြင်
တွေ့ဖူးသည်။

“သက်ခိုင်ကိစ္စ ဘာလုပ်မယ်
ဆိုတာ ပြောကြပါဦး။ ကျွန်တော်တို့
လည်း ဘယ်လိုဘယ်ပုံ ပါဝင်လုပ်ကိုင်
ရမလဲလို့”

ကျော်စွာက စကားလမ်းကြောင်း
ကို ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်၏။

“ဒီလို... စိတ်ကူးထားတယ်
ကိုကြီးကြိုင်”

ဦးတင်မြ ဆက်ပြောမည့်
စကားကို အားလုံးက နားစွင့်နေသည်။

“ဝါကျွတ်ဖို့ကလည်း မဝေး
တော့ဘူးလေ၊ ကျုပ်မြေး သရဖီဦး
မင်္ဂလာကိစ္စအတွက် ရက်ကောင်းရက်
မြတ်ရွေးပေးဖို့ ဆရာတော်ဆီလျှောက်
ရင်း သက်ခိုင်အတွက် ဘာလုပ်သင့်
သလဲဆိုတာ မေးကြည့်တာပေါ့ မ
ကောင်းဘူးလား”

“ဒီလိုပဲ လုပ်ရမှာပေါ့ တင်မြ
ရယ်၊ ကျုပ်တို့ တစ်သက်လုံးက သာ
ရေးဖြစ်ဖြစ် နာရေးဖြစ်ဖြစ် ဘုန်းတော်
ကြီးပဲ အားကိုးအားထားခဲ့ကြတာ
ဘယ်တုန်းကများ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ်
လုပ်ခဲ့ကြဖူးလို့လဲ”

ဘကြီးဦးထွန်းကြိုင်က ဘုန်း
တော်ကြီးများ၏သွန်သင်ဆုံးမ ဩဝါဒ
အောက်၌ နေထိုင်ကြီးပြင်းခဲ့ကြသည့်
ကျေးလက်မှ ပုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ဘဝ
တစ်စွန်းတစ်စကို လှစ်ဟလိုက်သည်။

ဤသို့ နေထိုင်ခဲ့သဖြင့်လည်း
မိစ္ဆာကုလားဖြူတို့၏ ခြောက်လှန့်
ဖျက်ဆီးသော်ငြားလည်း ထေရဝါဒ
ပုဒ္ဓဘာသာမှာ ယိုင်လဲကွယ်ပျောက်
မသွားနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ မြန်မာဘုန်း
တော်ကြီးများနှင့် အလှမ်းဝေးကာ
သည့် မြေမြင့်တောင်တန်းဒေသများ
၌သာ ၎င်းတို့၏ ရေဖျန်းဘာသာမျိုး
စေ့ကို ချနိုင်ခဲ့သည်။ အတန်းကျောင်း
များမရှိသော ကျေးလက်ဒေသ လယ်
သမားတောင်သူများ၏ပညာရေး၊ ယဉ်
ကျေးမှု၊ ဘာသာရေးများ၊ သာမက
လူမှုရေးများကိုလည်း ဘုန်းတော်ကြီး
များသင်ကြား၊ ညွှန်ပြ၊ ဆုံးမ၊ ဩဝါဒ
ဖြင့်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြသဖြင့်
မြန်မာတို့၏ လူ့ယဉ်ကျေးမှု မဂ္ဂုဏ်ကြီး
မားမားမတ်မတ် တည်တံ့နေခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။

စသည် စသည်ဖြင့် ဘကြီး
ထွန်းကြိုင် အဆက်အပြတ် မမော
တမ်းပြောနေသည်ကို ကျန်လူအားလုံး
မှာ စိတ်ဝင်တစား နားဆိုက်ထောင်နေ
ကြသည်။

အမှောင်ထု တစ်စ တစ်စ ထူ
ထပ်လာပြီမို့ လည်ပင်းရှည် ရေနံဆီ
မီးခွက် တစ်လုံးအား မီးညှိထွန်းလိုက်
သည်။
ဆက်ပါဦးမည်... .

မောင်ဟိန်းကျော်

ချမ်းသာကြီးပွား တိုးတက်စေရန် ကောလီ-ကောလီချေခြင်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ

ကျော် ဇေယျာ ဟိန်း (နံ့သာ)

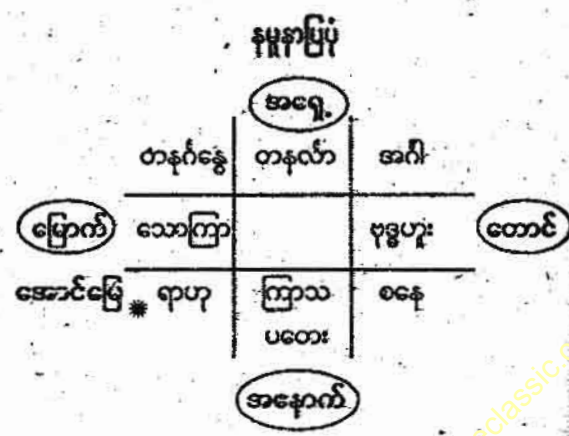
တစ်နေ့တွင် စာရေးသူအိမ်ကို ဓမ္မမိတ်ဆွေကြီး ကိုကျော်ရောက်ရှိလာပြီး သူ့လက်ထဲတွင် စာရွက်တစ်ရွက် ကိုင်လာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ “ကိုတင့်ရည်ရေး...ခင်ဗျား ကို ပြောစရာရှိလို့လာခဲ့တာပါ။ တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး။ လောကီစာရွက်က ကောလီချေနည်း၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ဘုရား ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပုတီးစိပ်နည်းပေါ့ဗျား။ အဲဒါ ကျွန်တော်ရ ထားတာကြာပြီ။ အဲဒီနည်းအတိုင်းပြုလုပ်ခဲ့တာ အောင်မြင် တယ်ဗျား။ သာသနာလည်းပြုရတယ်။ အဲဒီစာရွက်ကို မိတ္တူ ကူးပြီး နီးစပ်ရာအပေါင်းအသင်းများကိုလည်း ဝေတယ်ဗျာ”

“ကိုတင့်အနေနဲ့ အများပြည်သူ စာဖတ်ပရိသတ်များ သိအောင် ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ဆောင်းပါးရေးပေးရင် ပိုပြီး အကျိုးရှိမယ်ထင်လို့” ဟု ပြောသဖြင့် စာရေးသူလည်း ကိုကျော်လာပေးသော စာရွက်ခေါင်းစဉ်ကို ကြည့်လိုက်တော့ “နဝရတ်သိဒ္ဓိ ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်း၏ ကောလီချေခြင်း အဓိဋ္ဌာန်ခန်း” ဟု ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထို နောက် စာများကို ဆက်လက်ဖတ်ကြည့်ရာ အောက်ပါ အတိုင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ဓမ္မမိတ်ဆွေ ကောလီချေလိုခြင်း ပြုလုပ်လိုပါက ပြုလုပ်နည်းမှာ တနင်္လာနေ့တွင် ဆုံးတော်ရှင် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်ရှိ မှန်တန်ဆောင်း အတွင်းမှ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား(မကိုင့်ဆောင်း)ဆင်းတု တော်အား ဦးစွာဝတ်တူးပူဇော်၍ (ယာဘက်)လက်တော်ကို သေချာစွာဖူးမြော်ကာ ကောလီချေခြင်းအတွက် တင်ပြ လျှောက်ထားရပါမည်။

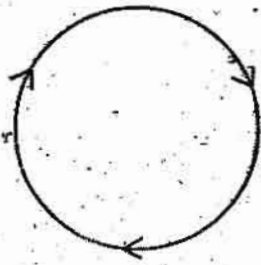
လျှောက်ထားရမည်မှာ (မိမိနတ်မည်ကို ထည့်၍ပြော

ရန်) “အရှင်ဘုရား...တပည့်တော်၏ဘဝတွင် အခက်အခဲ၊ အကျပ်အတည်း၊ အနှောင့်အယှက် ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့်တကွ ဂြိုဟ် ဆိုးဂြိုဟ်ညံ့အပေါင်းမှ လွတ်ကင်း၍ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံကာ ပြောဆိုကြံစည် လုပ် ကိုင်သမျှ အောင်မြင်၍ လူ့အိန်းသာသနာပြုနိုင်စေရန်၊ ဂြိုဟ် တိုင်အူလိုက် ဘုရားဂုဏ်တော်များကို အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်၍ ကောလီချေခြင်း အမှုကိုပြုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား”

ဖော်ပြပါအတိုင်း လျှောက်ထားပြီး ရွှေတိဂုံစေတီတော် အား လက်ယာရစ်ရစ်ပါ။ အောက်ပါအတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး စိပ်ရပါမည်။ လက်ယာရစ်ဆိုသည်မှာ မိမိ၏လက်ယာကို ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပါ။ မှန်တန်ဆောင်းလေးခုအတွင်းမှ ပူဇော် ထားသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ ယာဘက်လက်တော်မှစ၍ ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးအား ရစ်ပတ်ပူဇော်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

လက်ယာရစ်

ပထမရက် လောကီချေခြင်းပြုလုပ်ရန် (သောမအရပ်)

တနင်္လာနေ့(ကော)အတွက် တစ်နေ့တည်းအပြီး

ပြုလုပ်ရန်

- (၁) တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် (လောကဝိဒ္ဓ)ဂုဏ်တော် ရွတ်ဆို၍ ပုတီး ၁၅ ပတ်စိပ်ပါ။
- (၂) ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် (ဘဂဝါ)ဂုဏ်တော်ရွတ်ဆို၍ ပုတီး ၁၉ ပတ်စိပ်ပါ။
- (၃) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် (သတ္တာဒေဝမနုဿနံ)ဂုဏ်တော် ရွတ်ဆို၍ ပုတီး ၁၇ ပတ်စိပ်ပါ။
- (၄) သောကြာဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် (ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပန္နော)ဂုဏ်တော် ရွတ်ဆို၍ ပုတီး ၂၁ ပတ်စိပ်ပါ။

ဤအပိုင်းမှာ တနင်္လာနေ့တွင် ပြုလုပ်ရမည်။

အဓိဋ္ဌာန်ပြီးသွား၏။

ဒုတိယရက် ကောလီချေခြင်းပြုလုပ်ရန် (ပါပအရပ်)

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့(လီ)အတွက် နံနက်ပိုင်း ၁၂-၀၀ နာရီထောင့်ပီ အပြီးပြုလုပ်ပါ။ ၁၂-၀၀ နာရီကျော်ပြီး ရာဟုအချိန်သို့ မကူးဝံ့စေရန် သတိပြုပါ။

ဓမ္မမိတ်ဆွေသည် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် အထက်ဖော်ပြပါအရွေးအကုသိုလ်တန် ဆဲဆင်အတွင်းရှိ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ဓာတ်ဖန်သွားရောက်ဖူးမြော်ပြီး ဆက်လက်ပြုလုပ်ရန် ကျန်ရှိနေသော (လီ)အတွက် ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံပါ။

လျှောက်ထားပုံမှာ (မိမိနားညစ်ထည့်ချိန်)

အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် ကောလီချေခြင်းအဓိဋ္ဌာန်ပြုလုပ်ရန် ဒုတိယမြောက်(လီ)အတွက် ဆက်ထက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ခွင့်ပြုပါဘုရား။ အထက်ပါအတိုင်း လျှောက်ထားပြီးနောက် အောက်ဖော်ပြပါ ဂြိုဟ်စဉ်အတိုင်းလိုက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပါ။ လက်ယာရစ်သာ ရစ်ရပါမည်။

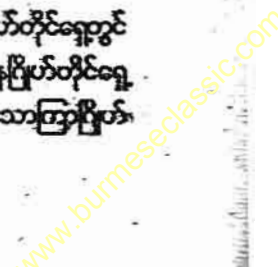
- (၁) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် (သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ)ဂုဏ်တော်ကိုရွတ်ဆို၍ ပုတီး ၆ ပတ်စိပ်ပါ။
- (၂) စနေဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် (ပုဇ္ဈိ)ဂုဏ်တော်ကိုရွတ်ဆို၍ ပုတီး ၁၀ ပတ်စိပ်ပါ။
- (၃) အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် (အနတ္တရောပရိသမ္ဗုသာရထိ) ဂုဏ်တော်ရွတ်ဆို၍ ပုတီး ၈ ပတ်စိပ်ပါ။
- (၄) ရာဟုဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် (သုဂတော)ဂုဏ်တော်ကို ရွတ်ဆို၍ ပုတီး ၁၂ ပတ်စိပ်ပါ။
- (၅) ခုမြောက် ရာဟုဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် ပုတီးစိပ်ခြင်း

ပြီးဆုံးသောအခါ ၎င်းရ ဟုဂြိုဟ်တိုင်၏ မြောက်ဘက်ရှိ ဖဲပွင့်ပုံသဏ္ဍာန် အောင်မြေနေရာကိုသွားရောက်ပြီး အလယ်တည့်တည့်အောင် မြေကိုနင်း၍ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ သပိတ်မှောက်အထက်ပန်းဆွဲအောက်ရှိ လေးထောင့်ကွက်ပုံသဏ္ဍာန် (စေပဝ) အကွက်ရာကိုကြည့်ကာ အသက်အဝရူလျက် အသက်အောင်ပြီး မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ၉ ကြိမ်တိတိ (စေပဝ)ကို ရွတ်ဆိုပါ။ ၎င်းနောက် မိမိလိုရာဆုတောင်း ပြည့်ဝပါလိမ့်မည်။

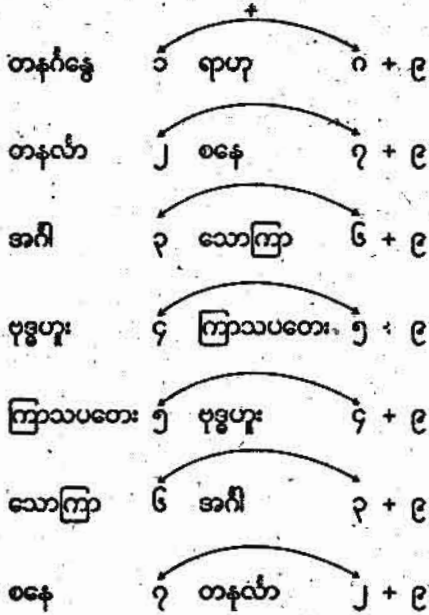
နဝင်းကျေစေရန်

၎င်းဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာပင် ဓမ္မမိတ်ဆွေတို့၏ မွေးနေ့အလိုက် တစ်နည်းဖြင့် မိမိ၏မွေးနေ့အလိုက် နဝင်းကျေရာအရပ်ကို ရွေးချယ်၍ ထိုအရပ်တွင် ဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် (အရဟံ)ဂုဏ်တော်ကို ရွတ်ဆို၍ ပုတီး ၂၇ မတ် ထပ်စိပ်ပါ။

- (၁) တနင်္ဂနွေသား/သမီးများ ရာဟုဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် စိပ်ရမည်။
- (၂) တနင်္လာသား/သမီးများ စနေဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် စိပ်ရမည်။
- (၃) အင်္ဂါသား/သမီးများ သောကြာဂြိုဟ်

တိုင်ရှေ့တွင် စိပ်ရမည်။ (၄) ဗုဒ္ဓဟူးသား/သမီးများ ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် စိပ်ရမည်။ (၅) ကြာသပတေးသား/သမီးများ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် စိပ်ရမည်။ (၆) သောကြာသား/သမီးများ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် စိပ်ရမည်။ (၇) စနေသား/သမီးများ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် စိပ်ရမည်။

နဝရတ်သိဒ္ဓိဂုဏ်တော် ပုတီးစိပ်နည်း၏ (ကောလီချေခြင်း)အဓိဋ္ဌာန်စခန်း သိပ္ပံနည်းကျသော ဗုဒ္ဓတရားတော်အရ လူကို မည်သူမျှ ဖန်ဆင်းထားခြင်း မဟုတ်ဘဲ မိမိကိုယ်ကို မိမိကသာ ဖန်ဆင်းထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မိမိက ဖန်ဆင်းသည့် ကိရိယာမှာမူ ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်ပင်ဖြစ်သည်။ ငွေကုန်ကြေးကျ အသက်သာဆုံး အထိရောက်ဆုံးနည်း ကုသိုလ်များများ အမြဲရနေလိုလျှင် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်၊ ဗုဒ္ဓမန္တန်ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဖတ်ပွားများခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်စခန်းဝင်ခြင်း၊ တရားတိုင်ခြင်းတို့ဖြင့် ကုသိုလ်ခွန်အားများ ရှိနေပါလျှင် အကုသိုလ်များ မဝင်ရောက်နိုင်ဘဲ အန္တရာယ်များမှ ကင်းလွတ်ပါသည်။

ကောလီချေခြင်းအဓိဋ္ဌာန်စခန်းသည်...
ရွှေတိဂုံတရားကို နှစ်ရက်သာသွားရပါသည်။ တနင်္လာ

နေ့နှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဖြစ်ပါသည်။ နံနက်စောစောသွားရောက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါက ပို၍ကောင်းပါသည်။ အချိန်နာရီ မသတ်မှတ်ပါ။ သို့သော် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည့်နေ့ကျလျှင် ၁၂၀၀ နာရီကျော်လို့ မရပါ။ ၁၂၀၀ နာရီကျော်ပါက ရာဟုအချိန်သို့ ရောက်သွားမည်ဖြစ်ပါတယ်။ အကောင်းဆုံးကတော့ နှစ်ရက်စလုံး စောစောသွား၊ စောစောအဓိဋ္ဌာန်ဝင်၊ စောစောပြီးသွားပါမည်။ နှစ်ရက်စလုံး ၁၂၀၀ ထက် နောက်မကျပါက ပို၍ကောင်းမည်ဟု စာရေးသူ ယူဆပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုသော ဓမ္မစိတ်ဆွေများသိထားရန်မှာ ပထမတစ်ရက် တနင်္လာနေ့သွားပြီး နောက်ဝင်မည့်ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ကို မဝင်ဖြစ်ခဲ့ပါက မိမိကြံစည်လုပ်ကိုင်ထားသမျှ အကြောင်းအရာတို့သည် မပြည့်စုံကြောင်း အကြောင်းအမျိုးမျိုး ကြောင့် လွဲချော်ခဲ့ရသည်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ကြသူများက ကိုယ်တွေ့ပြောပြလို သိခဲ့ရပါသည်။ ဓမ္မစိတ်ဆွေစာရသူအပေါင်းတို့ (ဤကောလီချေခြင်း)အဓိဋ္ဌာန် ဝါသနာပါက လက်တွေ့အဓိဋ္ဌာန်ပြုလုပ်ကြည့်ပါ။ အချို့သူများမှာ ပါရမီဆက်နည်းသဖြင့် တစ်ခါနှစ်ခါနှင့် မအောင်မြင်ခဲ့သော် အောင်မြင်သည်အထိ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြပါ။ နယ်မှ ဓမ္မစိတ်ဆွေစာရသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့အနီးအနားရှိ စေတီဘုရားများတွင်လည်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်ပါသည်။ ကိုယ်တွေ့လုပ်ကြည့်ပါ။ အမှန်မှချ ချမ်းသာသုခခံစားရမည်မှာ အမှန်မလွဲဖြစ်ထေ့တော့သည်။

သတ္တဝါမှန်သမျှ ဘေးမခ အေးမြရွှင်လန်းချစ် ရွှေမြေစေ...။

ကျော်ဇောပိန်း(ခုံသ)

ကိုးကား
ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဦးပိမလ၏ တပည့်ရင်ဆရာဦးသောင်းဆွေ ကိုယ်တိုင်လမ်းညွှန်နည်း လမ်းကောင်းများပေးသည်။ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်များကိုဖော်ပြ၍ ပိုင်ဆိုင်ဆောင်ရွက်စေရန် ဓမ္မဒါနစာရွက်။

ဝိဇ္ဇာဓရ ဆေးပညာဖြင့် အောက်ပါရောဂါများကို ကုသပေးသည်

ရွှေပြည်မင်း ဆေးရုံတိုင်းရင်းဆေးကုဌာန

အထူးဆေးရုံ (၁၈-၀-၂၂၉၀)

- * အသည်းရောင်၊ အသားဝါ၊ အသည်းကြွပ်၊ အသည်းခြောက်၊ ရေရောင်၊ အသည်းကြီးခြင်း၊ အသည်းအသိမ်းခြင်း၊ အသည်းအနာဖြစ်ခြင်း၊ နာတာရှည်အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး၊
- * နှစ်ရှည်လများ ဆီးရို၊ သွေးချိုကြောင့် အမျိုးသားအားယုန်းရောဂါ နှင့် ဆီးကျောက်ထပ်ရောဂါ၊
- * လိပ်ခေါင်း၊ ဂရင်ဂျီနာ၊ ဧအိုဝတွင် အရအကျိတ်၊ ဧအိုနာအမျိုးမျိုး၊
- * အမျိုးသမီးများသားအိမ်အတွင်းအလုံးအကျိတ်တည်ခြင်း၊ ရက်ရှည်စီးယပ်အဖြူအင်းခြင်း၊ ရင်သားအရအကျိတ် မခွဲမစိတ်မနာမကျင်စေဘဲနှင့် သိဒ္ဓိဝင်ဆေးတောင့်၊ ဓါတ်လုံးများဖြင့် သီးသန့် သက်သာပျောက်ကင်းစေရမည်။
- * ဓန္ဒာကိုယ် အတွင်းအပြင် နှစ်ရှည်လများ ဖြစ်ပွားနေသော ကလေး၊ အကျိတ်၊ အစု၊ ကင်ဆာ(ခေါ်)မြစ်ပွားနာရောဂါအမျိုးမျိုးကို လက်ခံ၍ ကုသပေးသည်။

ရွှေပြည်မင်းဆေးရုံနှင့်ဆေးကုဌာန
 အမှတ်- ၂၊ အင်း(၃)၊ သဂုံတိုင်း၊ သာယာဝတီမြို့၊ သာယာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး
 ဆေးရုံ(၀၂) နာရီ ၄ ည(၇၀၀) နာရီထိ
 တနင်္လာနေ့တိုင်း ပိတ်သည်။

မြင့်စေတနာဆေးတိုက်

(အရေပြားရောဂါမှန်သမျှခိဇ္ဇပျောက်ကင်းစေရမည်။)

ခရုသင်း (သမင်ဖြူ) LEUCODERMA

ခရုသင်း (သမင်ဖြူ)ဖြူ နီ နက်ကွက်များ၊ အနာကြီးရောဂါ၊ ယားနာ၊ ပွေး၊ ဝဲ၊ နှင်းစူ နှင့်အရေပြားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို အာမခံနှင့် ကုသပေးသည်။
 LEUCODERMA, LEPROSY, YAWS, FUNGUS, PINTA, ECZEMA, RING WORM, DERMATITIS, Etc.

ဆရာ ဦးခင်မောင်မြင့် (မြင့်စေတနာဆေးတိုက်) ၊ အမှတ် (၃)၊ ပိတောက်ရိပ်ခြင်၊

ရန်ကင်း-အင်းစိန်လမ်းကြီး၊ ကုလားကျောင်းမှတ်တိုင်၊ သမိုင်း [ရန်ကင်းမြို့]၊ ဝန်း-၀၀-၆၆၆၇၇၈၀၉-၇၇၇၇၇၇၇၇

ဌာနခွဲ - အမှတ် (၂)၊ ၆၂-လမ်း၊ ၂၀ x ၂၉ လမ်းကြား၊ အောင်တော်စုရင်း

ဝန္တလေးမြို့ ၊ ဝန်း - ၀၂-၂၄၆၀၉၊ ဝန်း - ၀၉၂၀၀၂၀၄၃

မင်းသိင်္ခ

အဆိုအင်္ဂါထွန်းရှည်

ယခင်လပုဒ်အောက်

အဆိုအင်္ဂါထွန်းရှည်

ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား

■ မင်းသိမ်

(ယခင်လမှအဆက်)

မိုးသီးလည်း မြစ်ပယ်ကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်နေလေ၏။ စိတ်တွင်း၌လည်း...

“မမင်းဖြူနဲ့ တူလှချည်လား”

ဟု ရေရွတ်ပီလေတော့၏။ သို့ရာတွင် မြစ်ပယ် အနေရာအထိုင်ရ ခက်သွားမည်မို့သဖြင့် စေ့စေ့မျှမကြည့်တော့ဘဲ ကုလားသင်္ဘောသားများနှင့်အတူ သွားရောက်၍ ကုလားဗုံတီးပေးနေလေ၏။ အဆိုကောင်းသောကုလားက လွင်းဆွေးဖွယ်ရာ အော်ဟစ်၍ ဆိုလေ၏။

မြစ်ပယ်သည် မိုးသီး၏ယောက်ျားပီသသော ဥပဓိရုပ်ကို မြင်လျှင်...

“ဒီလူနယ် ယောက်ျားပီပီ ခံခံညာညား သန်သန်ပြန်ပြန်နဲ့ လူဆိုးမိလ်ဖြစ်နေရသလား”

ဟု အံ့ဩနေရာမှ မိုးသီးက ထူလားသင်္ဘောသားများနှင့် ရောနှောကာ ဗုံတီးနေပုံကိုမြင်လျှင်...

“လူဆိုးမိလ်ကလည်း ဂီတတော့ထိသနာပါသားပဲ”

ဟု တွေးထင်မိလေ၏။ ထမင်းစားမည့်အခါ၌ မြစ်ပယ်နှင့် မောင်သန်းအေးတို့ အတူတကွ အကြလေ၏။ မောင်သန်းအေးက မြစ်ပယ်အား...

“ခင်ဖျား ဘယ်သူလဲ”

ဟု မေးရာ မြစ်ပယ်က အငြိမ့်မင်းသမီးဖြစ်ကြောင်း၊ လူဆိုးများက ဖမ်းဆီးထားကြောင်း၊ ယခုတစ်ဖန် လူဆိုးအချင်းချင်း ရောင်းစားလိုက်ပုံရကြောင်း မြစ်ပယ်က ပြောလေ၏။

“ဟုတ်တယ်။ ကျုပ်လည်း ဒီလိုပဲ။ ကျုပ်ကိုလည်း ကျုပ်ရိမိထွေးနဲ့ လူဆိုးအဖွဲ့က ဒီလူတွေကို ရောင်းစားလိုက်တာပဲ။ နည်းနည်းတော့ သတိထားနေပေါ့။ ဟိုမှာ ဗုံတီးနေတဲ့လူက ကြည့်ရတာ တကယ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ လူပဲ မြစ်ပယ်”

ဟု မောင်သန်းအေးက ပြောလိုက်လေ၏။

ညဘက်သို့ ရောက်သောအခါ၌ ထိန်ထိန်သာသာ လမင်းကြီးနှင့် ပင်လယ်ပြင်သည် လွန်စွာ လွမ်းမောဖွယ်ရာကောင်းလေတော့၏။ မြစ်ပယ်သည် သစ်သားစည်ကလေးကိုမိုကာ လမင်းကြီးအား ထေးမောကြည့်ရှုရင်း မျက်ရည်များ ထတွေ့တွေ့ကျလျက် ရှိလေတော့၏။ မောင်သန်းအေးသည် မြစ်ပယ်အနီးသို့ ကပ်သွားပြီးလျှင်...

“အားမငယ်ပါနဲ့ မြစ်ပယ်ရယ်။ ကိုသန်းအေးတစ်ယောက်လုံး ရှိသားပဲ”

ဟု အားပေးစကားပြောလေ၏။ ထို့နောက် အားပေးသလို ကူညီသလို

နှင့် မြစ်ပယ်၏လက်ကလေးကို သွား၍ ကိုင်သဖြင့် မြစ်ပယ်က ဆတ်ခနဲ ပြန်၍ရုန်းလိုက်လေ၏။

“ကိုသန်းအေးလေ မြစ်ပယ်ကို မြင်မြင်ချင်း စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမသိဘူး။ အိုကွာ... ရှင်းရှင်းပဲပြောမယ်ကွယ်။ ကိုသန်းအေးကတော့ သိပ်ပြီးချစ်တာပဲ”

ဟု မဟာားတရား ချစ်ရေးဆိုလေတော့သည်။

“လူဆိုးတွေလက်ထဲမှာ ဘယ်ရောက်လို့ ဘယ်ရောက်မှန်းမသိရတဲ့ အထဲ ခုကွမပေးပါနဲ့ရှင်း အေးအေးဆေးဆေး နေပါရစေ”

ဟု မြစ်ပယ်က ပြောလေ၏။

ဆိတ်ဖွားနှင့် မိုးသီးတို့လည်း ထမင်းစားရင်းနှင့် စကားပြောနေကြလေ၏။ မောင်သန်းအေးအနီးမှ မြစ်ပယ်သည် ရှောင်ထွက်ကာ အခြားနေရာ၌ သွားရောက်ထိုင်လေ၏။ သင်္ဘောသားတစ်ယောက်သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်ရှုနေလျက် မြစ်ပယ်အနီးသို့ ကပ်သွားကာ အတင်းဝင်၍ ဖွေဖက်နှမ်းရှုပ်လေ၏။ မောင်သန်းအေးလည်း တွေ့မြင်ပါလျက် ဝင်ရောက်ကူညီခြင်းမပြုဘဲ ရပ်၍ကြည့်နေလေ၏။ မြစ်ပယ်က...

www.burmeseclassic.com

“လာကြပါဦး”

ဟု အော်ဟစ်လိုက်ရာ မိုးသီးသည် ထမင်းစားနေရာမှ ပြေးထွက်လာပြီးလျှင် သင်္ဘောသားအား ကုပ်မှုကိုင်ကာ မျက်နှာကိုလက်သီးဖြင့် ထိုးချလိုက်လေတော့၏။

သင်္ဘောသားလည်း ပက်လက်လဲကျနေရာမှ မိုးသီးကိုကြည့်လိုက်လေ၏။ မိုးသီးလည်း ခါးကြားမှ သေနတ်ကို ထုတ်၍ ထိုသင်္ဘောသားအား ခြင်းခနဲ ပစ်ချလိုက်လေတော့၏။ ထို့နောက် မောင်သန်းအေးဘက်သို့လှည့်ကာ -

“ကိုယ့်လူကလည်း ကိုယ့်ရှေ့မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို စော်ကားနေတာ ကြည့်နေရသလား။ ဆွဲပြီးထိုးပါလား။ ဟိုမှာလည်း ပုဆိန်တစ်လက်၊ အဲဒါနဲ့ခုတ်ပါလား။”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်သန်းအေးက...

“ဆရာတို့က ကျွန်ကော်တို့ကို ဖမ်းထားတာဆိုတော့ ဆရာတို့လက်တွင်ရောက်နေတာ မဟုတ်လား။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ခုခံပုံမှာလဲ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

မိုးသီးလည်း မောင်သန်းအေး၏ စကားပြားရလျှင် အံ့ဩသောမျက်နှာနှင့် ဆိတ်စွာအား လှမ်း၍ကြည့်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ၌ ဆိတ်စွာက...

“မဟုတ်ပါဘူးကွ။ ငါတို့က မင်းတို့ကို ဖမ်းထားတာမဟုတ်ဘူး။ မင်းတို့အတွက် အသက်စွန့်ပြီး ကယ်လာကြတာ။ ညနေက ထွက်သွားတဲ့ သေတ္တာဆိုတဲ့ကောင်က မင်းအတွက် သူ့အသက်ကို အပေါင်ထားပြီး မင်းကို

ထုတ်ခံရတာ။ ဟောဒီ မြစ်ပယ်အတွက် ကို ဟောဒီကိုမီးသီးက သီဟိုဠ်ကနေ ရောက်လာပြီး ဓားစာခံအဖြစ် ကယ်ခဲ့ရတာ”

ဟု အစချီလျက် မောင်သန်းအေး၏မိထွေး အုတ်ဂူလာ၍အပ်ပုံ၊ မယဉ်နွဲ့ဆိုသည့် မောင်သန်းအေး၏ချစ်သူ လာရောက်အကူအညီတောင်းပုံ၊ မြစ်ပယ်၏ မောင်မြစ်သူ တယောသမား မောင်မြင့်သွေးအား လှူဆိုးများက၊ သတ်ဖြတ်၍ အလောင်းလာ၍ ပစ်ထားပုံမှအစ... မိုးသီး၊ သေတ္တာနှင့် မိမိအပါအဝင် လူသုံး ယောက်တို့ စွန့်စားခဲ့ကြရပုံကို ရှင်းပြ သည့်အပြင် - ယခုအခါ၌လည်း သေတ္တာသည် မောင်သန်းအေး၏ ရင်ဘတ်နှင့် မြစ်ပယ်၏ကျော၌ပါရှိသော ဝှက်စာပါ အညွှန်းအတိုင်း ရတနာများ၊ သွားရောက်တူးဖော်လျက်ရှိပုံ၊ ရတနာများရရှိလာသည့်အခါ၌ မောင်သန်းအေးနှင့် မြစ်ပယ်အား အညီအမျှခွဲဝေပေးရန်ဖြစ်ကြောင်းကိုပါ ရှင်းပြပြီးနောက်

“မင်းတို့ကို ကယ်ရတဲ့ကိစ္စမှာ ငါ့ရဲ့မိတ်ဆွေဆိုလည်းမဟုတ်၊ တပည့်ဆိုလည်းမဟုတ်တဲ့ သူတောင်းစားအိုလဲ တောင်မှ အသက်စွန့်ခဲ့ရပါတယ်ကွာ”

ဟု စိတ်မကောင်းသောလေသံဖြင့် ပြောလေ၏။

ထိုအခါ၌ မြစ်ပယ်သည် မိမိအား အသက်စွန့်၍ ကယ်ဆယ်ခဲ့သည်ဆိုသော မိုးသီးအား လှမ်း၍ကြည့်လိုက်လေ၏။ အဲဒါရပ်အမောင်းကောင်း၍ အသားဝါကာ မျက်လုံးမျက်ခုံးကောင်းလှသော မိုးသီး၏ဥပရိရပ်ကိုဖြင့်လျှင် -

“ဟုတ်မှာပဲ။ သူကြည့်ရတာ

စွန့်စားပုံမယ့် ရုပ်မျိုးပဲ”

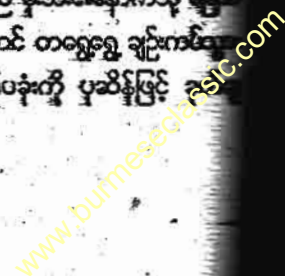
ဟု တွေးထင်မိလေ၏။ သင်္ဘောသားများလည်း မိုးသီးက သင်္ဘောသားတစ်ယောက်အား ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ပစ်ပုံကိုကြည့်၍ တစ်ဦးကို တစ်ဦး မျက်စပစ်ကာ “ဘယ်လိုလဲ တယ်လည်း ရက်စက်လှသည်လား ဟူသော သဘောကို ဖော်ပြကြလေ၏။

မိုးသီးတို့၏ ရွက်သင်္ဘောကြီးသည် တရွေရွေနှင့်လာခဲ့ရာ ကရစ်သူ့နား သောင်ပြင်သို့ရောက်လေ၏။ ထိုသောင်ပြင်၏အနီးရှိ ကျွန်းငယ်ကလေးတစ်ကျွန်း၌ သင်္ဘောကိုရပ်နားကာ သိုက်ညွှန်းအတိုင်း ရတနာသိုက်ကို သွားရောက်တူးဖော်သည့် သေတ္တာအား စောင့်မျှော်နေကြလေ၏။

မောင်သန်းအေးမှာမူ မြစ်ပယ်အနီးသို့ မယောင်မလည်ကပ်သွားခြင်း လှလစ်သည်နှင့် ချစ်ရော့ကိုခြင်း စသော မဖွယ်ရာသည်ကိစ္စများကိုသာ ပြုလုပ်လေ့ရှိ၏။

တစ်ညသ၌ လကလည်း သာ၍ နေစဉ် မိုးသီးသည် အိပ်၍မပျော်ဘဲရှိသဖြင့် ကျွန်းပေါ်ရှိ အနီးပင်တစ်ပင်အား ဖိုကာ တယောထိုးနေလေ၏။ မြစ်ပယ်လည်း အိပ်မပျော်နိုင်သေးဘဲရှိရာ မိုးသီး၏ တယောသံ၌ နှစ်မျှောနေလေသည်။

ဆိတ်စွာမှာမူ မုန်အိပ်ကိုရွန့်လျက် “လူသားတို့၏ထွက်ရပ်လမ်းဟူသော ကျွမ်းကျွမ်းကို စတင်၍ ရေသားနေလေတော့၏။ ထိုအခါ၌ တစ်ခုထပ်ယောက်သည် မိုးသီး၏နောက်သို့ ရွှေ့မပြုကြားရအောင် တရွေရွေ ချင်ကပ်ပေးပြီး မိုးသီး၏ပခုံးကို ပုဆိန်ဖြင့် နှုတ်

ထိုက်လေတော့၏။

မိုးသီးလည်း တယောထိုး၍နေရာမှ ဆတ်ခနဲ ခေါင်းကိုင့်ချလိုက်ပြီးလျှင် ဇွတ်တရက်လှည့်၍ ထိုသူ၏ရင်သို့ ခြေထောက်ဖြင့်ကန်လိုက်ရာ ထိုသူနောက်သို့လဲသွားလေ၏။ ထိုသူက အနီးသို့ချဉ်းကပ်၍ စားဖြင့်ထိုးပြန်လေ၏။ မိုးသီးက ရှောင်၍ ခြေဖြင့်ကန်ပြန်လေ၏။ အတော်ကြာသည်အထိ သတ်ဖုတ်ပြီးနောက် မိုးသီးသည် ထိုသူ့အပြောနှင့်ပင် ထိုသူ့အားထိုးလိုက်ရာ ထိုသူသည် "အား"ခနဲ အော်ဟစ်ထိုက်လေ၏။

အော်သံမှာ ကျွန်းတစ်ခုလုံးကို အာမက ပင်လယ်ကြီးကိုပင် လွှမ်းမိုးသွားသည်ဟု ထင်မှတ်ရလေတော့၏။ ထိုသင်္ဘောသားမှာ မနေက မိုးသီးသတ်ထိုက်သော သင်္ဘောသားနှင့် လွန်စွာခင်ဆွာသူငယ်ချင်း ဖြစ်ပေရာ သူ့သူငယ်ချင်းသေရာသည်အတွက် မိုးသီးအား ထက်စားချေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သင်္ဘောသားများလည်း သေနတ်များ ပုဆိန်များဆွဲကိုင်ကာ သင်္ဘောပေါ်မှဆင်း၍ လာကြပြီးလျှင် မိုးသီးကိုတစ်လှည့် စားတန်းလဲန်းနှင့် သေဆုံးလျက်ရှိသော သင်္ဘောသားကိုတစ်လှည့် ခြေထောက်ဖြင့်ကန်လိုက် ပြန်၍ ထွက်သွားကြလေတော့၏။

သင်္ဘောသားများ တက်၍လာသည့်အခါ၌ မောင်သန်းအေးက...

"အာဖြစ်တာလဲ" တုမေးရာ သင်္ဘောသားတစ်ဦး မိုးသီးနှင့် သင်္ဘောသားတစ်ဦး သတ်ကြောင်း သင်္ဘောသား သေဆုံး

သွားကြောင်း ပြောလျှင်...

"ဇီလူကတော့ သင်္ဘောသားတွေ သတ်နေတာပဲ။ မနေကလည်းတစ်ယောက် ကြာရင် တစ်ယောက်မှရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။"

ဟု တစ်ကိုယ်တည်း ညည်းသလိုနှင့် သင်္ဘောသားများ၏စိတ်ကို နှိုးဆွလိုက်လေတော့၏။

အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ယခုပါလာသော သင်္ဘောသားဆိုသူများမှာလည်း ကျွန်းပြေးများ၊ ထောင်ပြေးများနှင့် ဝရမ်းပြေးများသာ ဖြစ်ကြပေသည်။ မည်သည့်တိုင်းပြည်တွင်မှ အတိအကျနေထိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ပင်လယ်ပြင်၌သာလျှင် အချိန်ကုန်၍ နေကြသူများဖြစ်၏။ သူတို့သည် တစ်ချိန်က ဤရွက်သင်္ဘောကြီးနှင့် လှည့်လည်ကာ စားပြတိုက်ခဲ့ကြသော ပင်လယ်စားပြများလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုပင်လယ်စားပြ သင်္ဘောကြီးအား ဗွန်ဒီဟုခေါ်သည်။ ပင်လယ်စားပြကြီးက ကုန်သည်တစ်ဦးအောင်း ရောင်းချခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ရောင်းချရာ၌ သင်္ဘောသားများကိုပါ ထည့်သွင်းရောင်းချခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုကုန်သည်ထံမှ မိုးသီးကတစ်ဆင့် ဝယ်ယူခဲ့ရာ သင်္ဘောသားများလည်း သင်္ဘောနှင့်အတူ ပါ၍လာခဲ့ပေသည်။

သင်္ဘောသား ပင်လယ်စားပြများမှာ နဂိုကပင် သင်္ဘောကြီးကို အပိုင်စီး၍ ထွက်သွားကြလိုသည့်အထဲတွင် မိုးသီးက သင်္ဘောသားနှစ်ယောက်ကို သတ်ပစ်လိုက်သည့်အခါ၌ သင်္ဘောသားများအား စိန်ခေါ်လိုက်သကဲ့သို့ ရှိ

လေ၏။ သင်္ဘောသားအလုပ်ကို ရှိရှိသားသားလုပ်ကိုင်သော ကုလားအချို့လည်း ရှိသေးသည်ဖြစ်ရာ ပင်လယ်စားပြသင်္ဘောသားတို့သည် ထိုကုလားများအားလည်း သွေးထိုးစည်းရုံးချက်ရှိပေသည်။ မောင်သန်းအေးမှာလည်း ပင်လယ်စားပြ သင်္ဘောသားများအနီးသို့ ချဉ်းကပ်ကာ...

"ကိုယ့်လူတို့က လှည့်တွေပဲ။ အများနဲ့တစ်ယောက်ဗျာ။ လူညီရင် ဤကို ကျွဲလို့ဖတ်ရတာပဲ။ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲကိုယ်လည်းလူဆိုး၊ သူလည်း လူဆိုးပဲဥစ္စာ။ မလိမ္မာလို့ ဆိုးကြပိုက်ကြပြီးမှတော့ သူတစ်ပါးရဲ့ ခြေထောက်အောက်မှာ ပြားပြားဝပ်မနေသင့်ပါဘူး။"

ဟူ၍လည်းကောင်း...

"ရတနာတွေရလာရင် ကိုယ့်လူတို့ကို တစ်ဝက်ခွဲပေးမယ်။ မိုးသီးဆိုတဲ့လူကို အပြတ်သာ ရှင်းခဲ့ကြပေတော့"

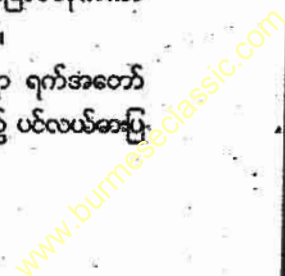
ဟူ၍လည်းကောင်း လူ့ဆော်သွေးထိုးလေတော့၏။

သင်္ဘောသား ပင်လယ်စားပြများအား မြှောက်ထိုးပင်ကော်လုပ်သကဲ့သို့ မြစပယ်အနီးသို့လည်း ချဉ်းကပ်ကာ

"မြစပယ်နဲ့ ကိုသန်းအေးနဲ့က ရတနာတစ်ဝက်စီ ရကြမှာ။ ဟဲ...ဟဲ...ကိုသန်းအေးရသဘောကတော့ ရတနာတွေကို တစ်ဝက်စီမခွဲချင်ပါဘူး။ ရတနာချင်းလည်းပေါင်း လူချင်းလည်းပေါင်းဆိုရင် မကောင်းဘူးလား"

ဟူ၍ မျက်နှာပြောင်တိုက်ကာ ချစ်ရေးဆိုလေတော့၏။

ဤသို့နေလာခဲ့ရာ ရက်အတော်အတန် ကြာသောအခါ၌ ပင်လယ်စားပြ

သင်္ဘောသားများနှင့် မောင်သန်းအေးတို့သည် တစ်ကျိတ်တည်း တစ်ဉာဏ်တည်းဖြစ်သွားကြလေသည်။ မောင်သန်းအေး၏စိတ်၌ မိုးသီးကိုသာလျှင် မကျေမနပ်ဖြစ်သည်မဟုတ်ပေ။ မြစ်ဝယ်ကိုလည်း မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ...

“သိမယ် မြစ်ဝယ်... နှင့် ငါ့အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီးသိရမယ်”

ဟု ကြိမ်းဝါးလျက်ရှိလေတော့၏။ တစ်နေ့သ၌ တံငါလှေကြီးတစ်စင်းသည် မိုးသီးတို့ထံ ရောက်ရှိလာလေတော့၏။ ထိုလှေကြီး၌ သေတ္တာလည်း ပါ၍လာလေ၏။ ထိုနောက် တံငါလှေကြီးသည် သေတ္တာကို ထားခဲ့ပြီးနောက် ထွက်ခွာ၍သွားလေတော့သည်။

“ဟေ့... သေတ္တာ နေရာကျရဲ့လား”

ဟု မိုးသီးက နှုတ်ဆက်လိုက်လေ၏။

“လွယ်တော့ သိပ်မလွယ်ဘူးဗျို့။ သွားရတဲ့ခရီးကလည်း ကုန်းတစ်တန် ရေတစ်တန်။ ပုလိပ်တွေ၊ ခုံထောက်တွေလည်း ခြေချင်းကို လိမ်နေတာပဲ။ မကိုးသီးရဲ့ တပည့်တွေကရော မြင်တို့အဖွဲ့ကပါ ဆရာဆိတ်ဖွားကို မြေလှန်ရှာနေကြလေရဲ့။ ဟိုရောက်တော့ ညဘက်ကြီးမှာပဲ တောင်ပေါ်အတက်အဆင်းလုပ်တဲ့ လှေကားထိပ်က ကျောက်ဘိုလူးရုပ်ကြီးရဲ့ မျက်လုံးကို တူးရတယ်။ တူးတော့ ဟောဒီ ကြေးပုရဂိုက်ကလေးတစ်ချပ် ထွက်လာတယ်။ တခြား ဘာရတာတွေမှမရှိဘူး”

ဟုဆိုကာ သေတ္တာသည် ကြေး

ပုရဂိုက်ကို ထုတ်၍ပေးလေ၏။

ဆိတ်ဖွား၊ မိုးသီး၊ မောင်သန်းအေးနှင့် မြစ်ဝယ်တို့ပါ ထိုပုရဂိုက်ကို ပိုင်းဝန်းကြည့်ရှုကြလေ၏။ ပုရဂိုက်ပေါ်၌ကား... အောက်ပါတကို ရေးထားလေ၏။

သိုက်စာ

ငဖြူသီး၊ ငမဲကြီး၊ ငနက်ကျော်၊ ပဉ္စရူပဘာသိန်းဟူသော ကျွန်ုပ်တို့လေးဦးသား ဆိုးသွမ်းရမ်းကား၍ ရသမျှသော ရတနာပစ္စည်းများအား အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာအတွင်းရှိ မော်လဒိုက်ကျွန်းစုများအနက် အကြီးဆုံးသောကျွန်းရှိ အပြင့်ဆုံးသော တောင်ကုန်း၏ ထိပ်တည့်တည့်၌ မြှုပ်နှံထားသည်။

ထိုပုရဂိုက်ကိုကြည့်၍ တစ်ဦးမျက်နှာကို တစ်ဦးကြည့်ကြလေ၏။ ထိုနောက် ဆိတ်ဖွားက အောက်ပါအတိုင်းပြောလေတော့၏။

“အံ့ရောကွာ၊ မောင်သန်းအေးရဲ့ ရင်ဘတ်ကစာနဲ့ မြစ်ဝယ်ရဲ့ကျောကစာကို ပေါင်းမုတ်လို့ရတဲ့စာတစ်စောင်။ အဲဒီစာကလည်း သိုက်စာအညွှန်းအတိုင်း သွားပြီးတူးပြန်တော့လည်း ရတနာပစ္စည်းက မရသေးဘဲ နောက်ထပ်နေရာတစ်နေရာ ညွှန်ထားပြန်တာကိုး။ တယ်လည်း ဉာဏ်ပြေးတဲ့ လူရမ်းကားကြီး လေးယောက်ပဲကွ။ ဟဲ... ဟဲ မဟုတ်မှလွဲရော ငဖြူသီး၊ ငမဲကြီး၊ ငနက်ကျော်၊ ပဉ္စရူပဘာသိန်းဆိုတဲ့ လူရမ်းကားကြီး လေးယောက်ထဲမှာ အရပ်အပုဆိုးလွှာက ဒီဉာဏ်ကိုထုတ်တာပဲဖြစ်ရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ လူပု

တွေဟာ တယ်လည်း ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်များတာကိုးကွ ဟာ... ဟာ”

ဆိတ်ဖွား၊ မိုးသီး၊ သေတ္တာ၊ မောင်သန်းအေးနှင့် မြစ်ဝယ်တို့သည် ကျွန်းကလေးပေါ်ရှိ အုန်းပင်ရိပ်အောက်၌ထိုင်ကာ ရတနာပစ္စည်းများကို သွားရောက်တူးဖော်ရန်အတွက် တိုင်ပင်နေကြလေ၏။

“ရတနာပစ္စည်းတွေ ရရင်တော့ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ခွဲဝေပေးပြီးရင် သင်္ဘောသားတွေကို ထိုက်ထိုက်တန်တန် ဆုကလေးဘာလေးချုပ် ဆရာဆိတ်ဖွားရေ၊ ကျုပ်တို့ကတော့ အကျိုးဆောင်သက်သက်ပဲ။ အဲဒါထက် ခက်တာကတော့ မြစ်ဝယ်နဲ့ မောင်သန်းအေးတို့ရဲ့ နေရေးထိုင်ရေးနဲ့ လုံခြုံရေးပဲ”

ဟု မိုးသီးက ပုပန်စွာ ပြောလိုက်လေ၏။

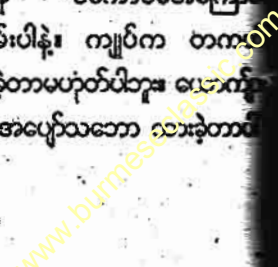
“ကျွန်တော်နဲ့ မြစ်ဝယ် လက်ထပ်လိုက်မယ်လေ”

ဟု မောင်သန်းအေးက မျက်နှာပြောင်တိုက်၍ ဝင်၍ပြောလိုက်ရာ မြစ်ဝယ်က...

“ရှင့်ကို ဘယ်သူက လက်ထပ်မယ်ပြောလို့လဲ။ ပြီးတော့ ရှင့်ကို မျှော်လင့်နေရာတဲ့ ပယဉ်နွယ်ဆိုတာရှိတယ်လို့ ဟောဒီဆရာကြီးက ပြောတယ် မဟုတ်လား”

ဟု ဆိတ်ဖွားအား ညွှန်ပြ၍ပြောလိုက်လေ၏။

“အို... ဒီကောင်မအကြောင်း မပြောစမ်းပါနဲ့။ ကျုပ်က တကယ်မေတ္တာရှိခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး။ ယောက်ျားဆိုတော့ အံ့ပျော်သဘော သားခဲ့တာပဲ”

ဟု မောင်သန်းအေးက မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး နီမြန်းလျက် ပြောလိုက်လေ၏။

“ဟ...ကောင်ရဲ့ ငါတို့အသက်တွေကို ဖတ်ရွက်လိုသဘောထားပြီး မင်းအသက်ကိုကယ်ခဲ့တာ၊ ရာဇဝတ်မှုတွေ ကျူးလွန်ခဲ့တာဟာ အပြစ်မရှိတဲ့ စိန်ကလေးတစ်ယောက်ကို အပျော်သဘောထားတာပါဆိုပြီး နောက်တစ်ယောက်ကို အပိုင်ကြံဖို့ အမျိုးကောင်းသမီးလေးတွေကို ဖော်ကားဖို့ အခွင့်အရေးရအောင် လုပ်ပေးသလိုဖြစ်နေပြီ မောင်သန်းအေး”

ဟု ဆိတ်ဖွားက စိတ်ပျက်စွာ ပြောလိုက်လေ၏။

မောင်သန်းအေးသည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်လည်ပြောဆိုခြင်း မပြုဘဲ သင်္ဘောပေါ်သို့ တက်၍သွားလေ၏။ သင်္ဘောပေါ်သို့ရောက်လျှင် ပင်လယ်ဓားပြသင်္ဘောသားများအနက် ဩဇာရှိသော ပင်လယ်ဓားပြသင်္ဘောသားကြီး ဇန့်ဆိုသူထံသို့ သွားရောက်ကာ...

“ရတနာတွေကတော့ မရသေးဘူး။ သေတ္တာဆိုတဲ့ကောင် ဆွားရူထည်း ရတနာတွေမရခဲ့ဘူး။ အဲဒီမှာ ရတနာမြေပုံအညွှန်း ရခဲ့တာဗျ။ ဒီတော့ အဲဒီအညွှန်းအတိုင်း သွားရမယ်။ မိုးသီးတို့ သေတ္တာတို့ ဆိတ်ဖွားတို့ကို ဒီကျွန်းပေါ်မှာပဲ ထားခဲ့မယ်။ အဲဒီရတနာမြေပုံအညွှန်းကိုလည်း ကျုပ် သေသေဆူဆူ မှတ်ခဲ့တယ်။ သိပ်မခက်လှပါဘူး။ မော်လဒိုက်ကျွန်းစုထဲက အကြီးဆုံးကျွန်းကြီးရဲ့ အမြင့်ဆုံးတောင်ထိပ်မှာ ရှိတယ်တဲ့။ ကဲ...ဒီတော့ ခုချိန်မှာ အချိန်ကောင်းပဲ။ သူတို့သုံးယောက်

စလုံး ကျွန်းပေါ်မှာ ရှိနေတုန်းအချိန်မှာ ကျုပ်တို့က သင်္ဘောကြီးကို အပိုင်စီးပြီး လစ်မှဖြစ်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ပင်လယ်ဓားပြကြီးက ဝမ်းသာလွန်း၍ မျက်စိတစ်ဖက်ကိုမိုက်ကာ ရှိခနဲ လေချွန်လိုက်လေ၏။

ထို့နောက် . . . ပင်လယ်ဓားပြသင်္ဘောသားများအား ခေါ်ယူ၍ မိုးသီးတို့အား တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်လေ၏။ ငရဲက မိုးသီးတို့အား ထိုင်နေသည့်နေရာသို့ သေနတ်ဖြင့်ချိန်လိုက်ရာ မောင်သန်းအေးက လက်ကိုင်ဆွဲ၍...

“နေဦးဗျ မပစ်နဲ့ဦး။ မြစပယ်ကို ပါ ရအောင်ခေါ်ခဲ့မယ်”

ဟုဆိုကာ မောင်သန်းအေးသည် ကျွန်းပေါ်သို့တက်လေ၏။ မြစပယ်အနီးသို့ရောက်လျှင် မြစပယ်အား လက်ကိုင်ဆွဲ၍ သင်္ဘောဆီသို့ပြေးရာ မြစပယ်လည်း ရုန်းကန်လေ၏။ ထိုအချိန်၌ ပင်လယ်ဓားပြများသည် မိုးသီး၊ ဆိတ်ဖွားနှင့် သေတ္တာတို့အား သေနတ်ဖြင့် “တရစပ် ပစ်ခတ်လေတော့၏။

ပင်လယ်ဓားပြများသည် ကျွန်းပေါ်သို့တက်လာပြီးလျှင် မိုးသီးတို့အား လိုက်လံပစ်ခတ်လေတော့၏။ မိုးသီးတို့ သုံးဦးလည်း ကျွန်း၏တစ်ဖက်သို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ကြလေ၏။

ပင်လယ်ဓားပြများသည် သဲသဲမဲမဲလိုက်လံရှာဖွေကြသေး၏။ မတွေ့သည့်အဆုံး၌ လူသူအရောက်အပေါက်နည်းလှသော ထိုကျွန်းပေါ်၌ အစာငတ်ရေငတ်နှင့် သေပေတော့ဟု သဘောထားကာ ရွက်လွှင့်၍ ထွက်သွားကြလေတော့၏။

ညဇိုင်းသို့ ရောက်သည့်အခါ၌

သေတ္တာသည် ဆိတ်ဖွားအနီးသို့ ရောက်လာပြီးလျှင် -

“ဆရာဆိတ်ဖွားရေ သေမလိုနော်ဟား...ဟား”

ဟု ပြောဆို ရယ်မောလေ၏။

“ပင်လယ်ဓားပြ တစ်ယောက်က တော်တော်လက်ဖြောင့်တယ်ကွ။ ငါ့ရဲ့ နားရွက်နားကနေ ကျည်ဆန်က မိုးခနဲ ဝိုးခနဲနေတာပဲ။ မောင်သန်းအေးကတော့ ငါတို့အပေါ်မှာ တော်တော်ကိုပဲ စိတ်ကောင်းထားပုံရတယ် ဟားဟား”

ဟု ဆိတ်ဖွားကပါ ရယ်စရာပြောလိုက်သည့်အချိန်၌ မိုးသီးလည်း ပုန်းအောင်းနေရာ အုန်းပင်ပေါ်မှ ဆင်း၍ လာလေ၏။

“ဒီကောင်တွေ ရွက်လွှင့်သွားကြပြီဗျ”

ဟု မိုးသီးက ပြောပြလေ၏။

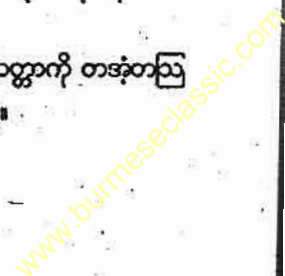
မိုးသီးသည် ဘောင်းဘီအိတ်အတွင်းမှ စီးကရက်ကိုထုတ်၍ မီးညှိလိုက်ပြီးနောက် -

“မောင်သန်းအေးက မြစပယ်ကို အတင်းဆွဲသွားတာဗျ။ ကောင်မလေး သနားစရာဗျ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ... ရတနာတွေ တူးလို့ရသွားရင်လည်း သူတို့နှစ်ယောက် သင့်မြတ်သွားမှာပါ”

“ရတနာတွေတော့ ရမှာမဟုတ်ဘူးဗျ။ သူတို့နှစ်ယောက်သာ သင့်မြတ်ချင်သင့်မြတ်သွားမှာ။ ကျုပ်ပေးလိုက်တဲ့ မြေပုံက အတုကြီးလေ”

“ဟင်...ပိုင်လိုက်လေဗျ။ ဘယ်လိုစိတ်ကူးနဲ့များ အတုတစ်ခု လုပ်ထားရတာလဲဗျ”

မိုးသီးက သေတ္တာကို တအံ့တဩ ပြန်မေးလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ် ရတနာကြွေပုံ သွားဟူရ တာက ဆယ်ငါးရက်လောက်တောင် ကြာတယ်ဆိုတော့ ဒီအတောအတွင်း မှာ လူတွေဟာ စိတ်ပြောင်းချင်ပြောင်း သွားနိုင်တာကိုဖူး ဒါကြောင့် ထိုရမည်ရ အတုတစ်ခု ကျုပ်ဖန်တီးခဲ့တာပဲ... ကိုမိုးသီး”

“ဟ...မင်းဟာက သူခိုးစိတ်ကူး ပဲ။ အင်း...ဒီနေရာမှာတော့ သူခိုးစိတ် ကူးက သိပ်အသုံးဝင်သွားပြီဟေ့ ဟား ဟားဟား...”

ဟု ဆိတ်ဖွားက ပြောပြောဆိုဆို အားရပါးရ အော်ဟစ်ရယ်မောလိုက် သည်ဆိုလျှင် သူတို့သုံးဦး၏ ရယ်သံ များက ကျွန်းတစ်ခုလုံးကို ဖုံးလွှမ်းသွား လေတော့၏။

ထိုနောက်...သူတို့သုံးဦးသည် သဘောဆိုင်ရာခဲသောနေရာဆီသို့ ပြန် လျှောက်လာခဲ့ကြလေ၏။ ထိန်ထိန်သာ လျက်ရှိသော လမင်းကြီးနှင့် ပင်လယ် ပြင်သည် တစ်မျိုးတစ်ဖုံအားဖြင့် လွှမ်း ဆွတ်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှတော့၏။

“ဆရာကိုမိုးသီး...မြစပယ်က မမင်းဖြူနဲ့ သိပ်ပြီးတူတာပဲနော်”

ဟူ၍ သေတ္တာက မိုးသီးအား ပြောလိုက်ရာ မိုးသီးက -

“အေး...ဟုတ်တယ်။ မောင် သန်းအေးကလည်း ကိုဩရရိုပီပဲလား ဟားဟား”

ဟု ရယ်စရာလုပ်၍ ပြောလိုက် လေ၏။

(မမင်းဖြူ ဆိုသည်မှာ တစ်ခါက မိုးသီးနှင့်သေတ္တာတို့နှစ်ဦး အသက်စွန့် ၍ ကယ်ဆယ်ခဲ့ရသော အငြိမ့်မင်း

သမီးလေးဖြစ်၏။ ကိုဩရရိုသည်မှာ လည်း မိုးသီးက ကယ်ဆယ်ခဲ့ရသော် လည်း မိုးသီးအား အဆိပ်ခတ်၍သတ် ရန် ကြံစည်ခဲ့ဖူးသောလူဖြစ်၏။)

“နောက်ဆုံးကျတော့လည်း မမင်း ဖြူနဲ့ ကိုဩရတို့ ညားသွားကြတာပဲ မဟုတ်လားဗျ”

ဟု သေတ္တာက ပြောလိုက်ရာ မိုးသီးက ရယ်လေတော့၏။

ဆိတ်ဖွားကမူ တစ်လုံးတစ်ပါးဖြူ ဝင်ရောက်ပြောဆိုခြင်းမပြုဘဲ ငြိမ်သက် စွာ လျှောက်လာရာမှ သေတ္တာဘက်သို့ လှည့်ကာ -

“ငါရေးနေတဲ့ကျမ်းက လူတွေကို ကူညီဖို့ ကရုဏာထားဖို့၊ မေတ္တာထား ဖို့ကွ။ ဒါပေမယ့် တကယ်တော့ လူတွေ ဟာ ကူညီဖို့လည်း မကောင်းဘူးကွ။ လူဆိုတဲ့ သတ္တဝါဟာ ကောက်ကျစ်စဉ်း လဲတဲ့နေရာမှာ ဘယ်သတ္တဝါနဲ့မှ မတူ ဘူးကွ။ တော်ပြီ...အဲဒီကျမ်းကို မရေး တော့ဘူး”

ဟုဆိုကာ သူ၏လွယ်အိတ် အတွင်းမှ ရေးလက်စကျမ်းစာအုပ်ကြီး အား ပင်လယ်ပြင်ဘက်သို့ လွှင့်၍ပစ် လိုက်လေတော့၏။

ထိုနောက် ဆိတ်ဖွား မိုးသီးနှင့် သေတ္တာတို့သည် ပင်လယ်ကမ်းစပ်ရှိ သဲသောင်ပြင်ပေါ်မှ ဖြတ်၍လျှောက်လာ ကြလေ၏။ ၎င်းတို့ သေနတ်ဖြင့် အဖစ် ခံခဲ့ရသောနေရာသို့ရောက်လျှင် သေတ္တာ က ဆိတ်ဖွား၏လက်ကိုရော၊ မိုးသီး၏ လက်ကိုပါ ဆွဲ၍ရပ်ကာ နားစွင့်လိုက် လေ၏။

ဆိတ်ဖွားနှင့် မိုးသီးတို့လည်း

သေတ္တာနည်းတူ နားစွင့်ကြလေ၏။ ခြေ သံလိုလိုကြားရာသဖြင့် ကြားရာသို့ မျက် ဖိရောက်သွားကြလေ၏။ နန်းပင်၌ ကြို ဖြင့်ကပ်၍တုတ်ထားသော လူနှစ်ယောက် ကို လရောင်၌ ကောင်းစွာ ပြင်တော့ လေတော့၏။

ဆိတ်ဖွားတို့သည် ထိုသူနှစ်ဦးထံ သို့ ပြေးသွားကြရာ အနီးသို့ရောက်လျှင် အံ့အားသင့်ကြလေတော့၏။

“ဘယ်လိုလဲ မောင်သန်းအေး။ ငါ တို့ကို သေနတ်နဲ့ပစ်ပြီး ကျွန်းပေါ်မှာ ထားခဲ့မယ်ကြံခဲ့တာ အခုတော့ မင်း ကိုယ်တိုင် ကျွန်းပေါ်မှာ ကျန်ခဲ့ပြီဟေ့ ဟားဟား”

ဟုရယ်မောလျက် သေတ္တာသည် ကြိုးများပြေပေးပြီးနောက် မောင်သန်း အေး၏ပါးကို ဖြန်းခဲခဲရိုက်လိုက်လေ၏။ မိုးသီးကလည်း အခြားသူတစ်ယောက် ၏ ကြိုးများကို ပြေပေးလေ၏။ ထိုသ ကား မြစပယ်ဖြစ်လေတော့၏။

“မင်းဆီက ရတနာတွေရှိတဲ့ ကျွန်းရဲ့အမည်နဲ့ အတ္ထွန်းအပြည့်အစုံက ငရဲတို့က သိသွားပြီကို။ မင်းကိုခေါ် ဘယ်လိုတော့မလဲ”

ဟု ဆိတ်ဖွားကပြောလိုက်လျှင် မောင်သန်းအေးက -

“ရတနာတွေရရင် ကျွန်တော်က မြစပယ်နဲ့ လက်ထပ်မလို့”

ဟု စကားစလိုက်သည်နှင့်တ ပြိုင်နက် မြစပယ်က မောင်သန်းအေး ၏ပါးကို ဖြန်းခဲခဲ ရိုက်လိုက်ပြီးနောက် “လူယုတ်မာ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

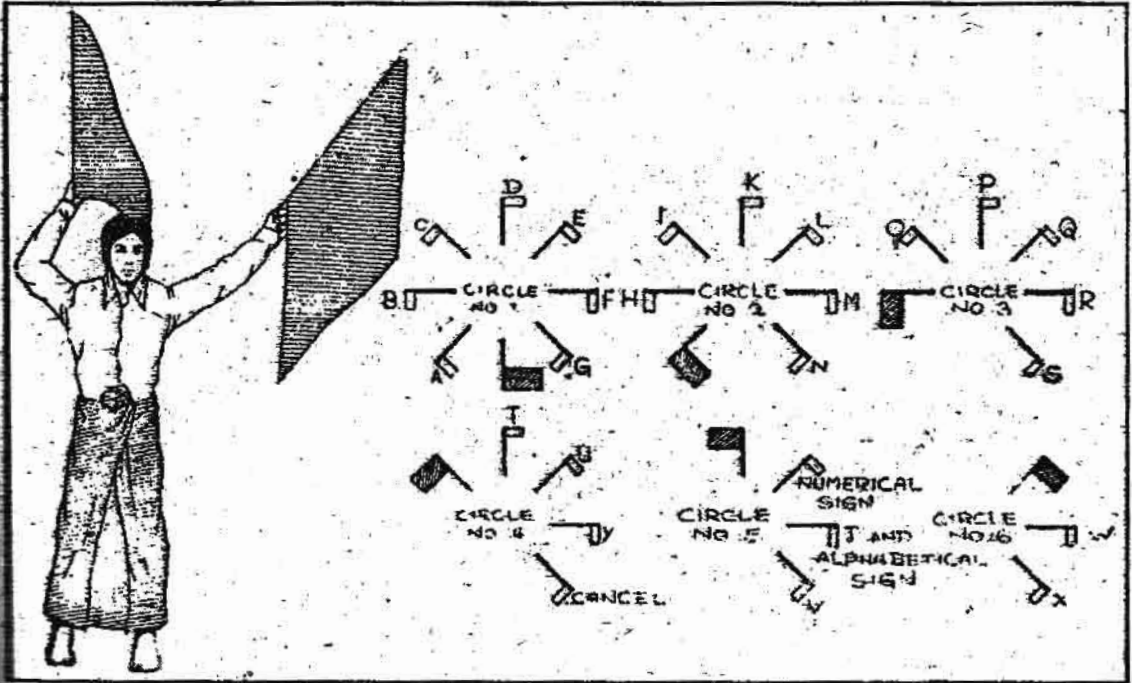
မိုးသီးက မောင်သန်းအေးအ

X ---
Y ---
Z ---

“ဟာ . . . ပြလိုက်တော့လည်း
တယ်ပြီးလွယ်ပါလား။ အဲဒါကို မြန်မာ
လိုလိုလိုက်ရင် ပြီးတာပဲ။ ဟဲဟဲ . . .
မြန်မာစာမှာလည်း အသံတူတွေဖြတ်
လိုက်ရင် ဗျည်း ၂၀ လုံးလောက်ပဲ ရှိ
တာပဲ။ ကောင်းတယ် . . . ကောင်းတယ်။
ဒါနဲ့ အလံနဲ့ပြတဲ့သင်္ကေတရပ်လည်း ပြော
ပေးပြီး ကျွန်တော်က ဒီကိစ္စတွေပြီးရင်
ပင်လယ်စားပြ လုပ်ချင်လှနေဦးမှာ”
ဟု သေတ္တာက ဆိုပြန်၏။
“ဒါက ဒီလိုကွ။ စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန်
ဇီဝကို ကျက်မှတ်ထားရမယ်။ ပထမ
စက်ဝိုင်းမှာ အလံအကြီးက အောက်
စည်တည်စိုတ်ပြီး အလံအသေးက
နာရီလက်တံလိုလှည့်ပြီး ပြရမယ်။

ပထမစက်ဝိုင်းမှာ A.B.C.D.E.F.G
စာလုံးငါးလုံး ပြနိုင်တယ်။ အဲဒီလိုပဲ
ဒုတိယစက်ဝိုင်းမှာက H.I.J.K.L.
M.N ရယ်လို့ ပြနိုင်တယ်ကွ”
ဟုဆိုကာ တစ်ဖက်တွင် ပုံဖြင့်
ဖော်ပြအပ်သော အလံပြနည်းသင်္ကေတ
ကို ရှင်းပြလေ၏။
သေတ္တာအပါအဝင် မောင်သန်း
အေး၊ မြစပယ် စသည်တို့သည် ဆိတ်
ဖွားရှင်းပြသည်ကို တအံ့တဩ ငေးမော
၍ နားထောင်နေလေ၏။
“ဒီကျွန်းက လူသူအရောက်
အပေါက်နည်းတယ်ဗျ။ သင်္ဘောတွေ
လည်း ဒီနားမှာ ဖြတ်နေမရှိဘူး။ ဆရာ
ဆိတ်ဖွားသာ အချက်ပြနည်းတွေကို
အခုလို တတ်ပထားရင် အခက်ပါပဲ။
ကျွန်တော်ကတော့ အဲဒီအထဲမှာ X
“အိပ်ကပ်” ဆိုတဲ့စာလုံးကိုတော့ ကောင်း

ကောင်းမှတ်မိပြီ။ အိပ်ကပ်ဆိုတာစာ
ကြက်ခြေခတ်သဏ္ဍာန်စာလုံးပဲ။ အလံ
နဲ့ပြတော့ အလံကြီးက စောင်းစောင်း
အလံလေးက စောင်းစောင်းပဲ။ ဟဲဟဲ
အရေးကြီးပြီ ပြောပေတော့လို့ ကိုယ့်လူ
ချင်းအချက်ပေးရင် ဒီစာလုံးကိုသုံးရ
မယ် . . . ဟားဟား။ နေစမ်းပါဦး
ဆရာဆိတ်ဖွားက သင်္ချိုင်းကုန်းမှာနေ
ပြီး ဒါတွေကို ဘယ်လိုတတ်နေတာလဲ”
ဟု သေတ္တာက မေးလိုက်လေ၏။
“စာဖတ်တယ်လေကွာ။ Ency-
clopedia (အင်ဆိုင်ကလိုပီးဒီးယား)
ဆိုတဲ့ စွယ်စုံကျော်ထင်ကျမ်းကြီးတွေ
ဟာ တကယ်ကို လူသားတွေအတွက်
အသုံးဝင်ပါတီကွာ”
ဟု ဆိတ်ဖွားက ရှင်းပြလိုက်လေ
၏။ ထို့နောက် ဆိတ်ဖွားက -
“ဘလူးဂျိုင်းယင့်ကြီး ရောက်လာ

အပြစ်ပင်မတင်တော့ဘဲ အေးဆေးစွာ ထိုင်၍ ဆေးလိပ်သောက်နေလေတော့၏။ ထို့နောက်ကား ဆိတ်ဖွားတို့သည် ထိုကျွန်းကလေး၌ပင် ဆက်လက်နေထိုင်ကြရလေ၏။ သေတ္တာက သစ်ပင်မှ သစ်ခေါက်များကိုခွာ၍ ကြိုးအဖြစ်ပြုလုပ်ကာ ပိုက်ကွန်ရက်၍ ငါးဖမ်းလေ၏။ မိုးသီးက ငါးများကို တံစို့တိုး၍ ကင်လေ၏။ နေအခါများ၌ မိုးသီးသည် ကျွန်းပေါ်ရှိ အသီးအနှံများကို လိုက်လံ ခူးဆွတ်ရလေ၏။ ကျွန်း၏ အလယ်လောက်တွင်ရှိသော ကျောက်ရေတွင်းမှ ရေကို ဆိတ်ဖွားက ခပ်ယူရမြဲဖြစ်လေ၏။ မောင်သန်းအေးမှာမူ သစ်ပင်အောက်၌ အိပ်၍နေတတ်လေ၏။ မြဝယ်အနီးသို့ မကပ်ရဲတော့ချေ။

တစ်နေ့သ၌ ထိုကျွန်းနှင့်အတော် အတန်လှမ်းသော နေရာလောက်ဆီမှ သင်္ဘောတစ်စီး ဖြတ်သန်းလာသည်ကို တွေ့လျှင် ဆိတ်ဖွားသည် သူ၏အင်္ကျီကို ဖြဲဆုတ်ကာ တုတ်နှစ်ချောင်းဖြင့် အလုံနှစ်ခုလုပ်၍ အမြင့်ဆုံးသစ်ပင်ပေါ်သို့တက်ကာ အလံပြုလေ၏။

သင်္ဘောဆီမှလည်း မှန်တစ်ချပ်သည် နေရောင်ထဲတွင် လက်ခနဲ လက်ခနဲ ဖြစ်၍နေလေ၏။

ထိုအခါ ဆိတ်ဖွားက -
 “ဘာမှမပူနဲ့တော့ဗျို့။ သူတို့ဆီကလည်း ပြန်ပြီးအချက်ပြနေတယ်”
 ဆိတ်ဖွားအလံပြုသည်ကို ကြည့်လျက် သေတ္တာက -

“ဆရာဆိတ်ဖွား အလံပြုတာက တယ်လည်း စနစ်ကျပါလား”

ဟု အောက်မှနေ၍ ချီးကျူးလေ

၏။ ဆိတ်ဖွားက အလံပြုပြု၍နေလေ၏။ ထို့နောက် အောက်သို့ငုံ၍ -

“ကိုမိုးသီးရေ ရာဘာစေးတွေ သယ်လာတဲ့ သင်္ဘောပဲဗျို့။ သူကတော့ ဒီကျွန်းကို ကပ်လို့မရဘူး။ လှေနဲ့လာပြီး ကျွပ်တို့ကိုခေါ်လို့လည်း မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုပဲ။ သူ့ဆီမှာ တရားခံတွေပါနေတယ်ဆိုပါလား”

ဟု ပြောလျက် ဆိတ်ဖွားသည် အလံကို ပြုပြင်ပြန်လေ၏။

“ကော်တာပဲဗျို့။ ကိုမိုးသီးရေ... ခင်ဗျားရဲ့ ဘလူးဂျိုင်းယင့်ရွက်သင်္ဘောကြီးလည်း ဒီအင်္ဘောက ဖမ်းလာတယ်ဆိုပဲ”

ဟု ပြောဆိုကာ ဆိတ်ဖွားသည် သစ်ပင်ပေါ်မှ ဆင်းခဲ့လေတော့၏။

“ဆရာဆိတ်ဖွား ဟိုကပြောတာ တယ်လိုသိသလဲဗျ”

ဟု သေတ္တာက မေးလိုက်ရာ ဆိတ်ဖွားက -

“မှန်ကလေး လက်ခနဲဖြစ်သွားတာက အချက်ပြတာလေကွ။ ရှည်ရှည်လက်တာနဲ့ တိုတိုလက်တာ နှစ်ဖို့ရှိတယ်။ နေရောင်နဲ့လက်တာ မဟုတ်ဘူးကွ။ မီးလုံးကလေးနဲ့လက်ပြနေတာ။ အရှည်အတိုနှစ်ခုနဲ့ အေဘီစီ(၂၆) လုံးပြည့်အောင် တီထွင်ထားတဲ့ အချက်ပြနည်းပါကွာ”

ဟု ရှင်းပြလေ၏။

“အဆန်းပါလားဗျ။ ကျုပ်ကို သေသေချာချာ ပြောပြစမ်းပါ။ ဒီနည်းက ကျုပ်တို့သူခိုးတွေအဖို့ အသုံးဝင်လိမ့်မယ်ဗျ”

ဟု သေတ္တာက ပြောလိုက်ရာ

အားလုံးက ဝိုင်း၍ရယ်မောကြလေ၏။

“အဲဒါကို ၁၈၄၄ ခုနှစ်လောက်မှာ ဆင်မြူရယ်မောင် ဆိုတဲ့လူက တီထွင်ခဲ့တာကွ။ အသံနဲ့ပြရင်လည်းရတယ်။ (DAH) ‘ဒါ’ဆိုတဲ့ အသံရှည်နဲ့ (DIT) ‘ဒစ်’အသံတို့ကို ခွဲပြီး စီစဉ်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ အတိုကို အစက်နဲ့သဘောထားပြီး၊ အရှည်ကို ဗျည်းကြောင်းနဲ့ သင်္ကေတပြုထားတယ်”

ဟုဆိုကာ အောက်ပါအတိုင်းရေးပြလေ၏။

- A . —
- B —...
- C —.—
- D —..
- E .
- F ..—.
- G —.—
- H ....
- I ..
- J . — — —
- K —.—
- L —...
- M — —
- N —.
- O — — —
- P . — — .
- Q — — . —
- R . — .
- S ...
- T —
- U .. —
- V ... —
- W . — —

ရင် အစီအစဉ်တစ်ခုလုပ်ထားမှဖြစ်မယ်
ကိုမီးသီး”

ဟု သတိပေးလိုက်လေ၏။ မီးသီး
ဆွတ္တာနှင့် ဆိတ်ဖွားတို့သည် ခေါင်း
ချင်းဆိုင်၍ တိုင်ပင်ကြလေတော့၏။

ထိုသို့တိုင်ပင်ပြီး များမကြာမီ
အချိန်၌ ဘလူးဂျင်းယင့် ရွက်သင်္ဘော
ကြီး၏ ရွက်တိုင်ဖျားကို စတင်တွေ့မြင်
ရပြီးနောက် တဖြည်းဖြည်းနီးကပ်လာ
ကာ ၎င်းတို့ကျွန်းဘက်ဆီကို ဦးတည်
ခုတ်မောင်းလာသည်ကို ဆိတ်ဖွားတို့
ငါးဦးသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ တွေ့ရ
လေတော့၏။

ရွက်သင်္ဘောကြီး ကျွန်းအနီးသို့
ရောက်ရှိလျှင် သင်္ဘောပေါ်တွင်ပါရှိသော
မီးသီး၏ ကုလားသင်္ဘောသားများက
ခုန်ပေါက်လျက် မီးသီးအား နှုတ်ဆက်
ကြလေ၏။ ထိုအထဲတွင် မီးသီးတပည့်
ဖြစ်သူ စိန်နက်အား တွေ့ရလေ၏။ စိန်
နက်ပခုံးပေါ်၌ကား တစ်ခါက မီးသီး၏
အသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့သော မျောက်
ကြီးကိုလည်း တွေ့မြင်ကြရလေ၏။
ရွက်သင်္ဘောကျောက်ချ၍ ကုန်းဘောင်
ဖျားကိုထိုးကာ သင်္ဘောပေါ်မှ ကုလား
ဖျားနှင့်အတူ စိန်နက်လည်း မျောက်ကြီး
ထံ ပွေ့ချီကာ ဆင်း၍လာလေ၏။

“ဆရာမီးသီးရှေ့... ဆရာတို့ကို
ဆေနတ်နဲ့ပစ်ပြီး သင်္ဘောထွက်သွား
တော့ ကျွန်တော်ကိုလည်း ပင်လယ်
အပြင်ရေတို့က ရွက်တိုင်မှာ ကပ်ပြီး
ကြီးနဲ့ချည်ထားလိုက်ကြတာ။ ယောဒီ
မျောက်ကြီးကဖြင့် လိမ္မာပါ့ဗျာ။ ည
အည်းကျရာ ကျွန်တော်လက်ထဲကို
အမြှောင်တစ်ချောင်း လာပြီးထည့်ပေး

တယ်။ ကျွန်တော်လည်း ကြီးကိုဖြတ်
ပြီးတာနဲ့ ပင်လယ်ဓားပြတစ်ယောက်
ဆီက သေနတ်ကိုဆွဲယူပြီး ဒီကောင်
တွေကိုပစ်တာ ငရဲနဲ့ ပင်လယ်ဓားပြ
သုံးယောက်တော့ သေပြီ။ ကျန်တဲ့
ကောင်တွေကိုတော့ အိန္ဒိယကိုသွား
မယ့် ရာဘာစေးတင်သင်္ဘောပေါ် တင်
ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီနောက်တော့
ကျွန်တော်လည်း ကျန်တဲ့ ကုလား
သင်္ဘောသားတွေနဲ့အတူ ဒီကျွန်းဘက်
ပြန်လှည့်လာခဲ့ရတာပါပဲ”

ဟု စိန်နက်က ရှင်းပြလေ၏။ ထို
နောက် သေတ္တာက -

“သင်္ဘောပေါ်ကိုတက်ပါ။ နောက်
မှ စီစဉ်ကြတာပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်လေရာ အားလုံး
သင်္ဘောပေါ်ကို တက်ကြလေ၏။

၎င်းတို့တက်ပြီး မကြာမီအချိန်၌
ပင် ဘလူးဂျင်းယင့်ရွက်သင်္ဘောကြီး
သည် ကျွန်းမှ စတင်ထွက်ခွာလေတော့
သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စာစားချိန်
၌ သေတ္တာက ဆိတ်ဖွားနှင့်မီးသီးတို့ထံ
လာရောက်ကာ ကျောက်ဘီလူးရုပ်ကြီး
၏ မျက်လုံးအတွင်းမှ တူးယူခဲ့သော
ရတနာပြေပုံညွှန်း ကြေးပုရပိုက်အစစ်
ကို ထုတ်ပြလေတော့၏။

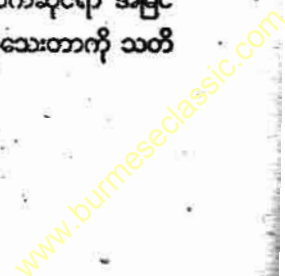
“ပုရပိုက်အစစ်ကတော့ ဒါပဲ”

ဟု ဆိုလေ၏။ မီးသီးနှင့် ဆိတ်
ဖွားတို့လည်း သေတ္တာထုတ်ပေးသော
ပုရပိုက်ကိုဖတ်ရှုရာ အောက်ပါအတိုင်း
တွေ့ရှိရလေတော့၏။

(ရန်ကုန်မြို့ အစွန်ရှိ တာမွေဟူ
သောအရပ်၌ သင်္ချိုင်းတစ်ခုရှိ၏။ ထို

သင်္ချိုင်း၌ လွန်စွာကြီးမားသော ဇရပ်
ကြီး တစ်လုံးရှိ၏။ ထိုဇရပ်ကြီးအနီး၌
“ဦးနတ္ထိ” ဟုကမ္ဘာလုံးထိုးထားသော အုတ်
ပု တစ်လုံးရှိ၏။ ထိုအုတ်ပု၌ လူရင်း
ကားကြီးလေးဦး ဖြစ်ကြကုန်သော ငါး
သီး ငမဲကြီး၊ ငနက်ကျော်နှင့် ပဉ္စရူပ
ဘသိန်းတို့၏ ရတနာပစ္စည်းများ ဖြစ်န
ထား သည်။ အကယ်၍ ထိုပစ္စည်းကို
ကျွန်ုပ်တို့လေးဦးသည် အသက်ရှင်စဉ်၌
တူးဖော်ယူငင်ခြင်း မပြုနိုင်သော် ကံထူး
သူတို့ တူးယူလေ။)

“ဟာ...ဟာ တယ်လည်းဆန်းပါ
လား။ ပင်လယ်ပြင်ကိုဖြတ်ပြီး ရတနာ
တွေ ရှာဖွေပေးဖို့သွားခဲ့တယ်။ တကယ်
တော့ ကျုပ်က အဲဒီရတနာပြေပုံပေါ်မှာ
နေတိုင်းထိုင်လာခဲ့တာပဲ။ ဆန်းလိုက်
တာဗျာ။ ဒါဟာ ဖီလာဆိုဖီရဲ့ သော့
ချက်ကို ဖွင့်ပြလိုက်တာပဲ။ လူဆိုတဲ့
သတ္တဝါဟာ ဘာကိုကြည့်ကြည့်၊ ဘာ
ကို စဉ်းစားစဉ်းစား အဝေးကြီးကိုကြည့်
မြင်ပြီး အဝေးကြီးကို စဉ်းစားလေ့ရှိ
တယ်။ အမှန်က အနီးက အရာဝတ္ထု
တွေကို အလေးဂရုပြုရမှာ။ ဦးနတ္ထိဆို
တာကို နေတိုင်းတွေနေခဲ့တာပဲ။ ဦးနတ္ထိ
ဆိုတော့ မရှိတဲ့လူတစ်ယောက်ကို ရည်
ညွှန်းထားတာပဲ။ မဝတ္တာနိုးဘော်ဒီပေါ့
ဟာဟာ။ ဆိတ်ဖွား... ဆိတ်ဖွား အများ
တကာက ပရော်ဖက်ဆာကြီး ဒေါက်
တာကြီးလို ဝိုင်းပြီးခေါ်တာနဲ့ စိတ်ကြီး
ဝင်မလို့ ရှိသေးတယ်။ ဒီအချက်က
ကျုပ်ကို သတိပေးလိုက်တဲ့အချက်ပဲ။
ကျုပ်အတွက် လောကဆိုင်ရာ အမြင်
တရားတွေ မပြည့်စုံသေးတာကို သတိ
ပေးလိုက်တာပဲ”

ဟု ဆိတ်ဖွားက ဝမ်းနည်းသံကြီးဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ၌ မိုးသီးက ရေခဲဆက်ရမည့် အစီအစဉ်ကို ပြုလုပ်ရန် ပြောဆိုလေ၏။

“ကျုပ်တို့ထွက်လာခဲ့တဲ့ အယ်လ်ဖန်စွန်းကို သွားမယ်။ အဲဒီမှာ ခင်ဗျားတို့က စောင့်နေ။ ကျုပ်နဲ့ သေတ္တာက ရန်ကုန်ကိုသွားမယ်။ ပြီးတော့ ရတနာတွေကို သွားပြီးတုန်းမယ်။ တူးပြီးရင် သူတို့နဲ့ဆွဲယောက်ကို ခွဲဝေပေးလိုက်ရုံပေါ့။ အဲဒါတွေထက် အရေးကြီးတာကတော့ ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျားလို နိုင်ငံခြားမှာသွားပြီး နေမှာလည်းမဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ ကျုပ်မှာက လူသတ်မှုရှိနေပြီမဟုတ်လား။ ကျုပ်တပည့် အိုလံကို သေနတ်နဲ့ပစ်ခဲ့တဲ့ မကျီးသီးကို ကျုပ်က သတ်လိုက်မပဲ။ ဒီတော့ အမှုတွေမပေါ်ရအောင်”

ဟု ဆိတ်ဖွားက ပြောလိုက်ရာ သေတ္တာက...

“အမှုတွေမပေါ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ ဆရာဆိတ်ဖွား”

“အမှုတွေမပေါ်အောင် ဆားပုလင်းနင်းမောင်ဆိုတဲ့ နေရာကိုစုစမ်းပြီး သူ့ကိုသွားသတ်ရမယ်ကွ”

ဟု ဆိတ်ဖွားက ပြောလိုက်ရာ သေတ္တာက...

“ဟုတ်လိုက်လေ ဆရာဆိတ်ဖွားရယ်”

ဟု အားရပါးရ ထောက်ခံလိုက်လေ၏။

“ဒါနဲ့ နေပါဦး ဆရာဆိတ်ဖွား။ မောင်သန်းအေးတို့ကို ပြန်လွှတ်လိုက်

ရင် သူတို့ကို မကျီးသီးနဲ့ မြဒင်တပည့်တွေက ရန်မရာနိုင်ဘူးလား”

ဟု သေတ္တာက ပြောလိုက်ရာ ဆိတ်ဖွားက...

“ဒါကတော့ သူတို့ဆုံးဖြတ်ရမှာပဲ။ သူတို့က မနေဝံ့ဘူးဆိုရင်တော့ ကိုမိုးသီးနဲ့ မင်းက တာဝန်ယူပြီး လုံခြုံမယ့်နေရာကို ခေါ်သွားပေးရမှာပေါ့ကွာ။ အေး... အဲဒီလို ခေါ်သွားမယ်ဆိုရင် လူတစ်ယောက်ထပ်ပြီးထည့်ပေးရမယ်”

“ဘယ်သူလဲ ဆရာဆိတ်ဖွား”

“မောင်သန်းအေးရဲ့ချစ်သူ မယဉ်နွယ်ကိုပါ ထည့်လိုက်မယ်။ မောင်သန်းအေးနဲ့ ပေါင်းရစေမယ်လို့ ငါက ကတိပေးထားတယ်ကွ ဟာ...ဟာ”

မောင်သန်းအေးသည် မယဉ်နွယ်နှင့်ပေါင်းရမည်ဟု ဆိုလိုက်သည့်အခါ၌ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ၍ နေလေ၏။

“မြစပယ်ကကော”

ဟု သေတ္တာကမေးလိုက်ရာ မြစပယ်က...

“ကျွန်မ နေဝံ့ပါတယ်။ ရန်ကုန်မှာ နေဝံ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မနေချင်ဘူး။ အစ်ကိုမိုးသီးနဲ့လိုက်မယ်။ အစ်ကိုမိုးသီးလို အားကိုးဖို့ကောင်းတဲ့ ယောက်ျားမျိုးကို နောက်ထပ်ရှာဖို့ မလွယ်တော့ဘူး။ အစ်ကိုမိုးသီးက လက်ခံမယ်ဆိုရင် အစ်ကိုမိုးသီးကို ကျွန်မယူမယ်”

ဟု မြစပယ်က ရဲရင့်စွာပြောလိုက်ရာ...

အရာရာ၌ ရဲရင့်စွန့်စားဆွဲသော လူ့စွမ်းကောင်းကြီး မိုးသီးသည် ရှက်စိတ်ကြောင့် မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး နီ

မြန်းသွားသည့်အပြင် ခေါင်းကိုငုံ့၍ထားလိုက်လေ၏။

“အချစ်ဆိုတာ နှလုံးသာရဲကြီးမားသော သူပုန်ထမှုကြိယာ သေတ္တာရေမြစပယ်ရဲ့နှလုံးသားမှာ သူပုန်ထမှုကြီးဖြင့် အုပ်လို့ထိန်းလို့ မရတော့ဘူး။ နှလုံးသားသူပုန်တွေဟာ ဦးနှောက်ကို အာဏာသိမ်းလိုက်ပြီ။ ဦးနှောက်က ပြောနိုင်တဲ့အတိုင်း ပါးစပ်က ပြောလိုက်တာပဲ။ အဲဒါမှန်တယ်။ လူပေါ်စကတည်းက ယောက်ျားတွေကချည်း ရည်းစားစကား ပြောလာခဲ့ရတာ။ မြစပယ်က အဲဒါကို ဆန့်ကျင်လိုက်ပြီ”

ဟု ဆိတ်ဖွားက အားရဝမ်းသာထောက်ခံပြောဆိုလေတော့၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ဘလူးဂျင်းယဉ်ရွက်သင်္ဘောကြီးသည် အယ်လ်ဖန်စွန်းရှိ ကျွန်းတစ်ကျွန်း၏ ကမ်းစပ်တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေ၏။ ဆိတ်ဖွားတို့လည်း လေ့များကို ခေါ်ယူထားရမ်း၍ ကမ်းပေါ်သို့ တက်ကြွလေတော့၏။ လေ့ပေါ်စွဲကား ဆိတ်ဖွား၊ သေတ္တာနှင့် မောင်သန်းအေးတို့သုံးဦးသား လိုက်ပါလာခဲ့ကြလေ၏။

ထိုနေရာ၌ကား တံငါသည်များနှင့် တုံကင်းများဆိုက်ကပ်သည့်အခါ၌ ထမ်းပိုးရန်အတွက် စောင့်စားနေကြသော ပခုံးထမ်းအလုပ်ကြမ်းသမားများ ရှိကြလေ၏။

(ရှေ့လာဆက်ရှုနိ)

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ

■ မင်းသိင်္ခ

၁၄
အောင်...
၁

Aung Mye Aung

ကုန်ရ ခွစာ

■ လုံး

(လစင်လမှအဆက်)

ကျွန်ုပ်သည် စာမူအသစ်များ ပေးခြင်း၊ ပါပြီးသားစာမူများအား စာမူ ဆုတိုက်ခြင်းအလို့ငှာ မဂ္ဂဇင်းတိုက်များ သို့ အခါအားလျော်စွာ သွားရ၏။ အထူးသဖြင့် မဂ္ဂဇင်းများထွက်ချိန်ဖြစ် သော လကုန်ရက်များသာလျှင်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ရေးပြီးသားစာမူများအား ရင်နှီးကျွမ်းဝင်သော မဂ္ဂဇင်းတိုက်များ သို့ ပို့ခဲ့ပြီး စာမူပါသောစာအုပ်များ လည်း ထုတ်ယူပြီးဖြစ်ရာ အိမ်သို့မပြန် ချင်သေးသဖြင့် ဗိုလ်တထောင်စေတီ တော်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။

ဘုရားသို့ ရောက်သောအခါ ဗိုလ်ဆာသလိုလိုဖြစ်လာသဖြင့် ဘုရား ရှေးတန်းရှိ ထမင်းဆိုင်ကလေးများ ဘက်သို့သွားကာ ဝက်သားဟင်းဖြင့် ထမင်းကိုမှာယူ၍ စားလိုက်၏။ ကျွန်ုပ် သည် ထမင်းဆိုင်မှ ဝက်သားဟင်း အား မောင်တိုချက် ပြုတ်ကျွေးမွေး သည့် ဝက်သားဟင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ စားနေမိရာ သိပ်ကောင်းလှသည် ထင် သဖြင့် လိုက်ပွဲပင်မယူတော့ဘဲ ဖတ်ကျေတမ်းကျေမျှသာ စားသောက် ထိုက်၏။

ထမင်းစားသောက်ပြီးသောအခါ ရေခဲနွေးကြမ်း နှစ်ခွက်၊ သုံးခွက် ဆင့် သောက်ပြီးနောက် ပိုက်ဆံရှင်းကာ ဘုရားပေါ်သို့တက်ခဲ့၏။ နေ့လယ်ခင်း

လည်းဖြစ်သဖြင့် ဘုရားပေါ်တွင် လူ ပါးလျက်ရှိ၏။ တန်ဆောင်းများတွင်မူ လူများအတော်အတန်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ် သည် မြစ်ကမ်းဘက်မှတိုက်ခတ်သော လေရသည့် မင်္ဂလာသဒ္ဓိတန်ဆောင်း အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကာ ဘုရားရှိခိုး ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းတို့ကို တစ်နာရီ ကြာမျှပြုလုပ်၏။

ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းတို့ ကို ပြုလုပ်ပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ်၏စာမူ ပါသော မဂ္ဂဇင်းများထဲမှ တစ်အုပ် အားထုတ်ယူကာ ပထမဆုံးစာမျက်နှာ ဖြစ်သော မာတိကာကို အရင်လှန် လှောဖတ်လိုက်၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ် ဖတ်ချင်သောအကြောင်းအရာပါသည့် စာမျက်နှာအား အရင်ရှာဖွေကာ စိမ်ပြေနေပြေဖတ်နေမိ၏။

အတော်အတန် ဖတ်မိသော အခါ ကျောတောင့်လာ၏။ အမှီ ကလေးနှင့်ဖတ်ရလျှင် ကောင်းမှာပဲဟု တွေးမိသဖြင့် အမှီရှိရာကို လိုက်ရှာ ဖွေရာ ဆယ်ငါးခန်းတွဲ တန်ဆောင်းရှိ အတက်အဆင်း လေ့ကားကလေးများ အား သွား၍မြင်မိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် တံခါးပိတ်ထားသဖြင့် လူအတက် အဆင်းမရှိသော လေ့ကားထစ်လေး တစ်ခုအား ရွေးချယ်လိုက်၏။ နေ့ လယ်နေခင်းလည်း ဖြစ်သဖြင့် လူ

သွားလူလာ နည်းပါးလျက်ရှိ၏။ အစွန်းထွက်အမိုးရှည်ကြီး ရှိ သော်လည်း စေတီတော်ရင်ပြင်တွင် ခင်းထားသော ကျောက်ပြားများမှ ရောင်ပြန်ဟပ်မှုကြောင့် ပူလောင် လောင်ဖြစ်နေ၏။ တစ်ခါတစ်ခါ လေပြည်လေးများ သုတ်ဖြူးလျက်ရှိ သောကြောင့်သာလျှင် တော်ပေသေး ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားရင်အား ရှည် မှန်းပုံဖော်ကာ စေတီတော်ကြီးအား စိမ်ပြေနေပြေဖတ်နေမိ၏။

စေတီတော်ကြီး၏ ထီးတော်မှ ဆည်းလည်းကလေးများမှ တဲချင်ချင် အသံကလေးများမှာ သာယာလှပေ ၏။ ၎က်ကလေးများမှာ ဟိုမှသည်မှ ပျံ့ဝဲရင်း ငြိုဟ်တိုင်များတွင်နားလိုက်၊ စေတီကြီး၏ ဖောင်းရစ်များပေါ် နား လိုက်နှင့် လုပ်နေကြ၏။ သူတို့ဘဝ လေးတွေများ အပူအပင်ကင်းလိုက် တာဟုလည်း တွေးနေမိ၏။ ကျွန်ုပ် သည် စာအုပ်ကိုလည်း ဖတ်ချင်စိတ် မရှိတော့ပြန်သဖြင့် သံပန်းများအား ကျောမှီကာ ရောက်တတ်ရာရာများ ကို တွေးတောရင်း ထိုင်နေမိ၏။

ဗိုလ်တထောင်စေတီတော်သည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးကဲ့သို့ စည်း ကမ်းတင်းကျပ်ခြင်း မရှိလှသည်ဖြစ် ရာ စကတ်တိုး ဘောင်းဘီတိုဝတ်

မိန်းကလေးများလည်း ဘုရားဖူးနေကြ သည်ကိုတွေ့ရ၏။ စည်ကမ်းဆိုသည် မှာ ထုတ်ထားမှ လိုက်နာခြင်းထက် သင့်တော်၏။ မသင်းတော်၏ကို ကိုယ် ပိုင်အသိတရား၊ ကိုယ်ပိုင်ဆင်ခြင် ဉာဏ်ဖြင့် လိုက်နာလျှင် ပို၍ကောင်း မည်ဟု တစ်ယောက်တည်း တွေးနေမိ ပြန်၏။

ကျွန်ုပ်သည် တောင်တွေး မြောက် တွေး၊ တောင်ငေးမြောက်ငေးနှင့် ထိုင် နေသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်၏နံဘေးတွင် လူတစ်ယောက် လာရောက်ထိုင်နေ သည်ကို သတိမထားမိဘဲရှိလေ၏။ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်အား အကဲခတ် လျက်ရှိပြီး အခွင့်သင့်လျှင် ကျွန်ုပ်နှင့် စကားပြောချင်နေကြောင်းကို ကျွန်ုပ် က မရိပ်မိဘဲရှိသည့်အပြင် သူ့ကိုပင် သတိမထားမိဘဲရှိလေ၏။

ကျွန်ုပ်တွင် အကျင့်ဆိုးလား၊ အကျင့်ကောင်းလား မပြောတတ် သော အကျင့်တစ်ခုရှိ၏။ ကျွန်ုပ် တစ် ခုခုကိုအာရုံရောက်နေလျှင် ကျွန်ုပ် အားစကားလာပြောသည့်တိုင်အောင် မကြားတတ်ဘဲရှိ၏။ ကြားလျှင်လည်း ဘာပြောနေမှန်းမသိဘဲ ရှိတတ်၏။ မျက်လုံးက မြင်နေသည့်တိုင်လည်း ဘာလုပ်နေသည်ကို သေသေချာချာ မမှတ်မိဘဲ ရှိတတ်၏။ ထိုအကျင့် ကြောင့်ပင်လျှင် ကျွန်ုပ်အား အချို့ သောသူများက အခြောက်တိုက်ဘဝင် မြင့်သူဟုလည်းကောင်း၊ အူကြောင် ကြောင်လူပဲဟူ၍လည်းကောင်း၊ လူ ခွစာဟူ၍လည်းကောင်း ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့ ခြင်း ခံရဖူးလေ၏။

အကောင်းမြင်ဝါဒသမားများ

ကမူ တော်တော်စိတ်တည်ငြိမ်တဲ့လူပဲ ဟုလည်းကောင်း၊ အာရုံစူးစိုက်မှုအား ကောင်းတယ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တရားကျင့်ကြံအားထုတ်ရင် မြန်မြန် တရားရနိုင်တယ်ဟူ၍လည်းကောင်း ချီးမွမ်းကြဖူးလေ၏။

လူတစ်ယောက်သည် မိမိ အကျင့်တစ်ခုကို ဖျောက်ဖျက်၍ ရခဲ လှသည်ဖြစ်ရာ ယခုလည်း ဘေးတွင် ထိုင်နေသူအား သတိမထားမိဘဲ ရှိ လေ၏။ အဟမ်း... အဟမ်းဆိုသော ချောင်းဟန်သံပေးလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ် ကလှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်ဘေး တွင်ထိုင်နေသူက ကျွန်ုပ်အားစိုက် ကြည့်ပြီး “ကိုယ့်လူက သတိမမူ လူ မမြင်ဆိုတဲ့အထဲကပဲ”ဟု ခန့်တဲ့တဲ့ ဝေဖန်လိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ်ကလည်း အနည်းငယ် စပ်ဖျဉ်းဖျဉ်းဖြစ်သွားပြီး “ဂူမမြင်ပဲ ကြားဖူးပါတယ်ဗျာ၊ လူမမြင်လို့ မကြားဖူးပါဘူး”ဟု ဘုဆတ်ဆတ် ပြန်တွယ်လိုက်ရာ ထိုသူက -

“ကိုယ့်လူက တရားသေဝါဒ သမား တစ်ယောက်ထင်တယ်။ ဂူ မမြင်လို့ပြောရအောင် ကျုပ်က ဂူမှ မဟုတ်တာဗျာ၊ လူပဲ”

ဟု အသံကို အနည်းငယ်မြှင့်၍ ပြောလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အရှိုက် ကိုအထိုးခံလိုက်ရသကဲ့သို့ ဖြစ်သွား ရာ “ကဲ... ဆို၊ ဘာကိုစွတုံး”ဟု ဘုဆတ်ဆတ်ပြန်၍မေးလိုက်၏။ ထို သူက ကျွန်ုပ်၏မေးခွန်းအား ပြန် မဖြေဘဲ -

“ကိုယ့်လူကြည့်ရတာ စိတ်ကူး ယဉ်သမား တစ်ယောက်နဲ့၊ ဒါမှ

မဟုတ် စာရေးဆရာတစ်ယောက်နဲ့ တူတယ်”

ဟု ဝေဖန်နေပြန်၏။ ကျွန်ုပ် သည် စပ်စပ်စုစုနိုင်သော ထိုလူအား ခပ်ချဉ်ချဉ်ရှိသည်နှင့် -

“ခင်ဗျားကကျုပ်ကို စာရေး ဆရာလေး၊ စိတ်ကူးယဉ်းသမားလေး နဲ့ပြောရအောင် ခင်ဗျားကရာ ဗေဒင် ဆရာလား၊ ဒါမှမဟုတ် အင်္ဂပိဇ္ဇာ လား”

ဟု ညစ်ကျယ်ကျယ် ပြန်၍ တွယ်လိုက်၏။ ထိုသူက -

“ကျုပ်က ဗေဒင်ဆရာလည်း မဟုတ်ပါဘူး ကိုယ့်လူရယ်။ အင်္ဂပိဇ္ဇာ လည်းမဟုတ်ရပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်က တစ် ခုခုကိုအာရုံရောက်နေရင် ပတ်ဝန်း ကျင်ကိုတောင်သတိမထားတဲ့ ခင်ဗျား ရဲ့ အနေအထားရယ်၊ နောက်ပြီး... ခင်ဗျားရဲ့လွယ်အိတ်ထဲက မဂ္ဂဇင်း စာအုပ်တွေရယ်၊ နောက်ပြီး ခုရက် ပိုင်းက လကုန်ရက်ဆိုတော့ မဂ္ဂဇင်း တွေထွက်တဲ့ ရက်လေဗျာ။ စာမှ ထုတ်ပြီးပြန်လာတဲ့ စာရေးဆရာတစ် ယောက်ဖြစ်မှာပဲလို့ တွေးမိလို့ပါဗျ”

ဟု ရယ်ကျဲကျဲပြန်ဖြေလေ၏။ “ဒါနဲ့ ကိုယ့်လူက စာရေးဆရာ ယိုးဆိုတာ မဟုတ်လား”

ဟု မေးလေ၏။

“ဟုတ်ပါတယ်... ခင်ဗျားက ဘယ်လိုသိသလဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်ပြန်မေးလိုက်ရာ ထို သူက -

“ဒါကလွယ်ပါတယ်ဗျာ... ခင်ဗျား မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်တွေ တစ်အုပ် ပြီးတစ်အုပ် ထုတ်ပြီးဖတ်တယ်။

တိုင်းလည်း ယိုးဆိုတဲ့ ကလောင် အမည်ကို အရင်ရှာတယ်။ ရှာလို့ ထည်းတွေ့ရော အဲဒီစာမျက်နှာကို ထုတ်ဖတ်တယ်။ အဲဒီလိုအချိန်မှာ ခင်ဗျားမျက်နှာက ပီတိဖြစ်နေတဲ့ပုံမျိုး ပေါက်နေတယ်။ ကျွန်တို့စာတွေကို တော့ သာမန်ကာလကျွဲကပဲဖတ်တယ်။ သဘောကတော့ နောက်မှ အေးအေးဆေးဆေးဖတ်မယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့။ ဒီလောက်ဆို ကျုပ်ရဲ့အဖြေ လုံလောက်ပြီမဟုတ်လား”

ဟု ပြောလေ၏။

“လုံလောက်ပါပြီ ကိုယ့်လူရယ်။”

ကိုယ့်လူရဲ့အတွေးအခေါ် စိတ်ကူးစိတ် သန်းကိုလည်း သဘောကျမိပါရဲ့ဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်လေရာ -

“ဒါတင်မကသေးဘူးဗျ။ ခင်ဗျား ကစာပေလောကမှာ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေသိပ်မရှိတဲ့ စာရေးဆရာဖြစ် လောက်တယ်။ နောက်ပြီး အသောက် အစားရှိတဲ့ လူမျိုးလည်း မဟုတ် လောက်ဘူး။ နောက်တစ်ချက်က တော့ နာမည်ကြီးစာရေးဆရာတစ် ယောက် မဟုတ်တာတော့ သေချာ တယ်ဗျ။”

ဟု ပြောပြန်ရာ သူပြောသည် များမှာ အကုန်းလုံး မှန်နေသဖြင့် တွန့်ပိက ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဝန်ခံလိုက် ရ၏။

“ဒါနဲ့ နေပါဦး။ ကိုယ့်လူက အဲဒါတွေကို ဘယ်လိုတွေးသလဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးခွန်းထုတ် ထိုက်၏။ ထိုသူက -

“ဒါလေးများလွယ် လိုက်တာ ဗျာ။ ခင်ဗျားမှာသာ စာပေမိတ်ဆွေ

တွေရှိရင် ခုလိုရက်မျိုးမှာ လမ်း ၄၀ ထိပ်က လေအန်ကုန်းလို လက်ဖက် ရည်ဆိုင်မှာ ရောက်နေမှာပေါ့ဗျ။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားသာ အသောက် အစားရှိတဲ့လူဆိုလို့ရှိရင် အပေါင်း အသင်းတွေနဲ့ အရက်ဆိုင်တစ်ဆိုင် ဆိုင်မှာ ထိုင်နေလောက်ပြီပေါ့ဗျာ။ ဟုတ်ဘူးလား”

ဟုဆိုကာ သူ၏စကားကို မေး ခွန်းနှင့် အဆုံးသတ်လိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း -

“မဆိုးဘူးဗျ။ ခင်ဗျားနဲ့စကား ပြောရတာ အဆင်ပြေတယ်”

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်ရာ ထိုသူ က -

“ဒါဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မိတ်ဆွေ ဖြစ်တဲ့အထိမ်းအမှတ်နဲ့ နာမည်လေး တွေတော့ သိဖို့လိုပြီ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်ကစ၍ အမည်၊ ကလောင်အမည်တို့ကို ပြော ပြလိုက်ရ၏။ ထိုသူက -

“ခင်ဗျားက စာရေးကျွဲတဲ့လူပဲ။ ခင်ဗျားကလောင်ကို တွေ့တော့တွေ့ မိပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် ခပ်ကျဲကျဲပဲ။ ကိုယ့် လူက ကဗျာလေး ဘာလေးလည်း ရေးသကိုဗျ”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က လည်း -

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ။ အရင်တုန်း ကတော့ ကျွန်တော်ကအစိုးရဝန်ထမ်း တစ်ဖက်ဆိုတော့ စာသိပ်မရေးဖြစ်ခဲ့ ပါဘူး။ ဌာနဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းတွေ က ထုတ်တဲ့စာစောင်၊ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ပဲ ရေးဖြစ်တာများပါတယ်။ အခု

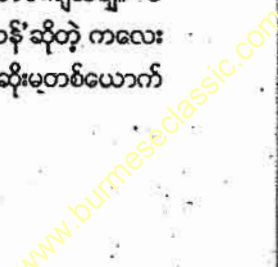
နောက်ပိုင်းတော့ အလုပ်ကနေပင်စင် ယူပြီးတော့မှ စွဲစွဲမြဲမြဲလေး ရေးဖြစ် တယ်ဆိုပါတော့ ကိုယ့်လူရယ်”

ဟု ရှင်းပြလိုက်ရ၏။

“ဟုတ်ပါပြီ ဆရာရယ်။ ကျုပ် နာမည်လေးလည်း မှတ်ထားပါဦး။ ‘ပါဝ’လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့် အဖေက ‘ဦးစာစ’တဲ့။ ကျွန်တော်မှာ အစ်ကိုတစ်ယောက်နဲ့ ညီတစ်ယောက် ရှိတယ်။ ကျုပ်အစ်ကို နာမည်က ‘ကာက’တဲ့။ ကျုပ်ညီက ဘုန်းကြီးဗျ။ သူ့ဘွဲ့ကတော့ ‘ဦးဝါသဝ’တဲ့။ သူ့ရဲ့ လူအမည်ကတော့ ‘ယာယ’လို့ခေါ် တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အမည်က လူသိ တော်တော်နည်းပါတယ်။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ သူက ငယ်ငယ်ကတည်း က ကိုရင်ဝတ်သွားတဲ့အတွက်ပဲဗျ။ ကျုပ်နာမည်က ပါပဆိုလို့ ဗေဒင်လိုလို နက္ခတ်လိုလိုတွေ လျှောက်တွေးမနေ နဲ့နော် ကိုယ့်လူ။ ကျုပ်အဖေ ဘယ်လို နည်းနဲ့ပေးခဲ့သလဲဆိုတာ ကျုပ်မသိ ဘူး။ ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ ဒီနာမည် ကို မကြိုက်ပါဘူးဗျာ။ အခုကြီးလာ တော့ တော်တော်လေးကြိုက်တယ်ဗျ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ တော်တော် ရှားတဲ့နာမည်မို့ပဲ။ နောက်ပြီး လူတစ် ယောက်က တစ်ခါကြားဖူးရုံနဲ့ မှတ်မိ သွားနိုင်တဲ့ နာမည်မျိုးမို့ပဲ”

ဟု ရှင်းပြလေ၏။ ကိုပါပကပင် ဆက်လက်၍ -

“ကျုပ်တို့ညီအစ်ကို သုံးယောက် ထဲမှာ ကျုပ်အစ်ကို ကာက တစ် ယောက်ပဲ အိမ်ထောင်ကျသဗျ။ ဒီ ကောင်က ‘မအော်လန်’ဆိုတဲ့ ကလေး သုံးယောက်အမေ မှဆိုးမတစ်ယောက်

နဲ့ အိမ်ထောင်ကျတယ်။ သူ့ကလေးတွေကလည်း ဆိုးလိုက်သမှ တာတေကိုလန်နေတာပဲ။ သူ့မိန်းမကလည်း အပြောအဆိုကြမ်းလိုက်တဲ့ ဖြစ်ခြင်းများ။ အရပ်ထဲမှာတော့ အော်ကြောလန်ပါပဲ။ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့များရန်ဖြစ်ပြီလားဆိုမှဖြင့် သားအမိလေးယောက် ဝိုင်းပြီးရန်တွေ့လိုက်ကြတာကက်ကက်ကိုလှန်နေတာပါပဲ”

ဟု ပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က -
“ခင်ဗျား ဟာကလည်းဗျာ ... နာမည်က မအော်လန်၊ သူ့သားသမီးတွေကျပြန်တော့ ဆိုးလိုက်တာ တာတေလန်၊ အရပ်ထဲမှာလည်း အော်ကြောလန်၊ ရန်ဖြစ်တော့လည်း ကက်ကက်လန်ဆိုမှဖြင့် မလန်တာ ဘာများကျန်သေးတုံးဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရာ -
“ဒါတော့ ကျုပ်မသိဘူးဗျ။ ကျုပ်အစ်ကိုမှပဲ သိမယ်။ ကျုပ်သိတာတော့ အဲဒီ ကျုပ်အစ်ကို ကာကဆို တဲ့ကောင်က အိမ်ထောင်ရေးကံ အင်မတန်ကောင်းတဲ့ကောင်ဗျ”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က -
“ဟုတ်မှလည်း လုပ်စမ်းပါ ကိုပါပရယ် ... ကလေးသုံးယောက် အမေ မုဆိုးမနဲ့ရတဲ့လူ အိမ်ထောင်ရေးကံကောင်းရတယ်လို့ဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က စောဒကတက်လိုက်ရာ ကိုပါပက -

“အဲဒါခက်တာပေါ့ဗျာ။ ကိုယ့်လူကို ကျုပ်က ဆိုးတာတွေချည်း အရင်ပြောလိုက်တော့ ကိုယ့်လူက ကျန်တာတွေအကုန်လုံး ဘယ်ဟာမှ အကောင်းမမြင်တော့ဘူး ဖြစ်သွားတာ

ကိုဗျ။ အမှန်က အဆိုးဆုံးအကောင်းက အမြဲဒွန်တွဲနေတာဗျ။ အကောင်းချည်းပဲသာရှိပြီး အဆိုးမရှိရင် ကျုပ်တို့ခေါင်းဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဘယ်လုပ်ကြခံရပါမလဲဗျာ။ အဆိုးချည်းပဲသာရှိပြီး အကောင်းမရှိရင်လည်း ကျုပ်တို့မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဘယ်ပွင့်တော်မူမလဲလေဗျာ။ ဟုတ်ဘူးလား”

ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်ကလည်း ဟုတ်မှန်ကြောင်း ထောက်ခံလိုက်ရလေ၏။

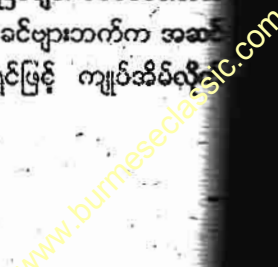
“ကျုပ်တစ်ခုပြောဖို့ ကျန်ခဲ့တယ်ဗျ ...။ ကျုပ်အစ်ကို ကာကဆိုတဲ့ အကောင်က တယ်အပြောအဆိုညက်တဲ့ကောင်ကိုဗျ။ သူများ စကားပြောပြီး ဆိုမှဖြင့် တော်ရုံလူ ငြိမ်ဆင်းသွားတော့တာပဲဗျ။ နောက်ပြီး ဒင်းက စာလေးမေလေးကလည်း အတော်လေး လေ့လာထားတော့ ဗဟုသုတလေးကလည်းကြွယ်ကိုဗျ။ ရပ်ရေးရွာရေး၊ သာရေးနာရေးဆိုလည်း သူပဲ။ သူ့မိန်းမ မအော်လန်က ဈေးထဲမှာ ငါးရောင်းတယ်ဗျ။ သူ့သမီး အကြီးလေးက အိမ်မှာ အိမ်မှုကိစ္စလုပ်တယ်။ သူ့ကလေးကလည်း ကျုပ်အစ်ကို ကာကကို အဖေအရင်းတစ်ယောက်လို ချစ်ငှာတယ်ခင်ဗျ။ ကာကဆိုတဲ့ ကောင်ကလည်း ကလေးတွေကို သူ့နဲ့ရတဲ့ကလေးအလား ချစ်ရှာတယ်။ မြူစုစောင့်ရှောက်တယ်ဗျာ ...။ သမီးအလတ်မနဲ့ အဖော်ကောင်လေးက ဈေးထဲမှာ ရေခဲရည်ရောင်းတယ်ဗျာ။ ရေခဲရည်ရောင်းတယ်ဆိုလို့ အထင်မသေးနဲ့ ကိုယ့်လူ။ နွေရာထီဆို ရေခဲ

ရည်ရောင်းရငွေ တစ်ခုတည်းနဲ့တင် မိသာစုစားလောက်ရုံမကဘူး။ စုတောင် စုမိသေးတယ်။ သူ့မိန်းမ မအော်လန်ကလည်း သူ့ယောက်ျားကို ဘာအလုပ်မှမလုပ်ခိုင်းဘဲ အိမ်ဦးခန်းမှာ အခန်းသား နေခိုင်းတာဗျ။ မအော်လန်ဆိုတဲ့မိန်းမက အပြောသာဆိုးတာမောင် စေတနာတော့ အတော်ကောင်းရှာတယ်ဗျ။ လှူရေးတန်းရေးဆိုလည်း ရှေ့ကပဲ။ ကျုပ်ကိုလည်း သူ့မောင်တစ်ယောက်လို ချစ်ရှာတာ။ နောက်ပြီး ကျုပ်ညီ ဦးဇင်းကိုလည်း ရဟန်းဒကာခံထားလိုက်သေးဗျ။ အဲဒီလိုကောင်ကိုမှ အိမ်ထောင်ရေး ကံကောင်းတယ်လို့ မပြောရင် ကျုပ်က ဘယ်သူ့ကို သွားပြောရမှာတုံး ကိုယ့်လူရယ်”

ဟု ပြောလေ၏။
“ဒီလိုဆိုတော့လည်း ဟုတ်ပေသားပဲဗျ ကိုပါပရဲ့”

ကျွန်ုပ်က ဝန်ခံလိုက်ရ၏။
ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုပါပသည် ယခုမှ တွေ့ကြသည့်ဆိုသော်လည်း ဟိုးအရင်က သိကျွမ်းခဲ့ဘိအလား မိတ်ဆွေအရင်းအချာများပမာ ဖြစ်သွားကြ၏။ တစ်ယောက်အကြောင်းကို တစ်ယောက် အပြန်အလှန်ပြောဆိုလျက်ရှိကြရာ နေသည် အတော်လေးစောင်းလာပြီဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ထိုင်နေသည့်နေရာသို့ နေရောင်ကျရောက်လာပြီ ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်ကပင် -

“ကဲ ... ကိုပါပ။ ကျုပ်လည်း ခင်ဗျားကိုမြင်မြင်ချင်း ခင်မင်မိပါတယ်ဗျာ။ ဒီတော့ ခင်ဗျားဘက်က အဆင်ပြေတယ်ဆိုရင်ဖြင့် ကျုပ်အိမ်လို့

လည်ဖို့ ဖိတ်ပါတယ်။ တစ်ညလောက် အိပ်ပြီးမှ အေးအေးဆေးဆေး ပြန်တာပေါ့”

ဟုဖိတ်မန္တကပြုလိုက်ရာ ကိုပါပတ လွယ်လင့်တကူပင်လက်ခံလေ၏။

“ကျုပ်ဆိုတဲ့ကောင်က - ဘာမှ မရှိတဲ့ကောင်ဗျ။ ပြောရရင် စိတ်ထဲမှာလည်း ဘာမှထည့်မထားဘူး။ ကိုယ်မှာလည်း မရှိမဖြစ်လိုတာကလွဲလို့ ဘာမှမထားဘူး။ အမြဲတမ်း ကျုပ်ရဲ့ စိတ်တံခါးကို ဖွင့်ထားတဲ့သူ၊ ဘာကိုမဆို လက်ခံဖို့အသင့်ရှိတဲ့သူ၊ အချိန်မရွေးထွက်သွားဖို့ကိုလည်း အမြဲခွင့်ပြုထားတဲ့သူဗျ။ ကျုပ်က ခံစားစရာရှိရင်လည်း မြန်မြန်ခံစားပြီး မြန်မြန်ခံမောင်းထုတ်ပစ်လိုက်တာပဲ။ ဒါမှ နောက်ခံစားချက် အသစ်တွေ ဝင်လာလို့ရမှာလေ။ မဟုတ်ရင် ခံစားချက်တွေ ရောကုန်မှာပေါ့။ ရောကုန်ရင် ဘာဖြစ်လဲသိလား။ ရောရင်ရှူးတာပေါ့တိုယ့်လူရ။ အဲဒီတော့ မရှူးချင်ရင် ဝေရာနဲ့ ကိုယ့်လူရေ”

ဟု သူ၏အယူအဆများကို ရှင်းပြလေရာ ကျွန်ုပ်က -

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားက ဘာမှမရှိတဲ့ ပါပပေါ့”

ဟု ကျွန်ုပ်က နောက်လိုက်ရာ “မှန်လိုက်လေ ကိုယ့်လူရယ်၊ အစစ်ပါပဲ” ဟုပြောကာ တခစ်ခစ်ရယ်မောနေလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုအခါကျမှပင် ကိုပါပကို သတိထားကြည့်မိ၏။ မျက်နှာသွယ်သွယ်ဖြစ်ပြီး အသားမှာ အသားလတ်ဖြစ်သော်လည်း အဖြူအညိုသန်း၏။ ဆံပင်ကို အရှည်ထား

ကာ သျှောင်ထုံးထုံး၍ထား၏။ နဖူးကျယ်ကျယ်၊ နှာတံသွယ်သွယ်၊ နှုတ်ခမ်းမွေးသဲ့သဲ့၊ မုတ်ဆိတ်မွေး ပါးပါးနှင့်ဖြစ်၏။ သူ၏မျက်နှာမှာ ကြည်လင်လျက်ရှိ၏။ သူ၏မျက်လုံးများမှာ ကြည်လင်နက်မှောင်လျက်ရှိ၏။ ယောဂီရောင် ရှုပ်အင်္ကျီလည်ကတုံးကို လည်ပင်းအထိ ကြယ်သီးများကို တပ်ထား၏။ ပုဆိုးမှာမူ ရိုးရိုးချည်ပုဆိုးကို ယောဂီရောင်ဆိုးထားသဖြင့် အောက်က အကွက်ကလေးများ ရေးရေးပေါ်လျက်ရှိ၏။ ခြေဆံ၊ လက်ဆံများမှာ သွယ်သွယ်လျလျများဖြစ်ပြီး အရပ်မှာ ငါးပေ၊ ရှစ်လက်မခန့် ရှိသူဖြစ်၏။ ခါးအနည်းငယ်ကိုင်းသလိုရှိ၏။ စကားပြောလျှင်မူ တစ်ဖက်သားကို ဆွဲဆောင်နိုင်လောက်သော အသံပါဝါရှိသူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

သူသည် စကားပြောသည့်အခါ နှည့်သည်လည်းမဟုတ်၊ မာကျောသည်လည်းမဟုတ်ဘဲ တည်ကြည်လေးနက်သည် အသံနေ အသံထားမျိုးဖြင့် ပြောတတ်၏။ သူ၏မျက်နှာကို မြဲ၍ကြည့်လိုက်လျှင် ပြုံးယောင်သန်းနေသလို ထင်ရ၏။ သူ၏မျက်နှာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သူသည် စိတ်သဘောကောင်းမွန်သူတစ်ယောက်ဖြစ်မည်ဟု ကျွန်ုပ်ကယူဆမိ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ကိုပါပအား ကျွန်ုပ်၏အိမ်သို့ အလည်လိုက်ပါရန် ဖိတ်မန္တက ပြုလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေအသစ် ကိုပါပအား အိမ်သို့ခေါ်လာခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ညနေအတော်စောင်းမှ အိမ်သို့ပြန်ရောက်၏။ တပည့်ကျော်

မောင်တို့သည် ကျွန်ုပ်အား စောင့်မျှော်လျက်ရှိသည်တွေ့ရ၏။

“ဦးလေးကလည်းဗျာ၊ နောက်ကျလိုက်တာ”

ဟု ဆီးကာ အပြစ်တင်လေ၏။

“အေးကွာတပည့်ရာ။ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့နေတာနဲ့ နည်းနည်းနောက်ကျသွားတယ်ကွာ။ ဘာလဲ... မင်းကောင်မလေးဆီသွားဖို့ နောက်ကျနေလို့လား”

ဟု ကျွန်ုပ် ကျီစယ်လိုက်ရာ -

“မဟုတ်ပါဘူး ဦးလေးရယ်။ ကျွန်တော်က ဦးလေးကိုစိတ်ပူလို့ပါ”

ဟု ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် ပြန်၍ပြောလေ၏။

“ဦးလေးညော်သည် ပါတယ်ကွမောင်တို့ရ။ သူဒီမှာ ညအိပ်မှာ။ ပြီးတော့ မင်းလက်ရာလေးလည်း ကျွေးချင်လို့ ဦးလေးသူ့ကို ဖိတ်ခဲ့တာကွ။ သူ့နာမည်က ကိုပါပတဲ့ကွ”

ဟု ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေပေးလိုက်ရာ မောင်တို့က နာမည်ကြီးကလည်း ဟု မကြားတကြား ပြောလိုက်လေ၏။

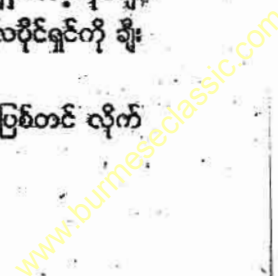
မောင်တို့သည် ဈေးဝယ်မည်ဟုဆိုကာ ဈေးသို့ပြေးဝေတော့၏။ ကိုပါပသည် မြဲတွင်သို့ လှည့်လာကာ လိုက်လံကြည့်ရှုနေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ကိုပါပနှင့်အတူ လိုက်ကာပြသပေရ၏။

“ဒီခြံရဲ့ ပူလှိုင်ရှင်က တော်တော်စိတ်ကူးကောင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပဲဗျ”

ဟု ကိုပါပကချီးမွမ်းလိုက်ရာ -

“ခင်ဗျားဗျာ ကျွန်တော့်ကိုပုဂ္ဂိုလ်ကူးဘဲ ဘယ်နယ် ပူလှိုင်ရှင်ကို ချီးကျူးရတာလို့ဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကအပြစ်တင် လိုက်

ရာ ကိုပါပက -

“ဒီမှာဗျာကိုယ့်လူရဲ့။ ကျုပ်က ကိုယ်လူကိုချီးကျူးရအောင် ကိုယ့်လူက ဒီခြံပိုင်ရှင်အကြောင်း ဘယ်လောက်များသိလို့လဲ။ ဒီခြံရဲ့ မူလပိုင်ရှင်က ကျုပ်နဲ့အလွန်ရင်းနှီးတယ်ဗျာ။ သူနာမည်က ဦးသောင်တဲ့။ တကယ့်လူရိုးလူ့ပြောကြားဗျာ။ သိပ်စည်းကမ်းကြီးပြီး စနစ်လည်းသိပ်ကျတာ။ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်တဲ့ နေရာမလည်း နှစ်ယောက်မရှိဘူး။ တစ်နေ့ကုန် တကုပ်ကုပ်နဲ့ သူ့ခြံကို သူတစ်ယောက်တည်း သူ့စိတ်တိုင်းကျ ပြုပြင်ထားတာ။ သူ့ရိုတုန်းကဆို ခြံထဲမှာ အမှိုက်တစ်ပင် မမြင်ရဘူး။ မကြွေသေးတဲ့သစ်ရွက်ကို တောင် လှုပ်ချပြီး တံမြက်စည်းနဲ့ လှည်းလို့ ရပ်ကွက်ထဲမှာတော့ စံပြပေါ့ဗျာ”

ကျွန်ုပ်က -

“ကိုပါပက တော်တော်သိတာပဲ” ဟု ချီးမွမ်းလိုက်ရာ ကိုပါပက - “ပါပက ဘာမှ မသိပါဘူးဗျာ။ သိတယ်ဆိုတာလည်း ဘာမှမသိတာတွေပဲ သိနေတာပါ”

ဟု အတွေးရကျပ်သောအဖြေကို ပြန်၍ ပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦးဗျာ ကိုပါပရဲ့။ ခင်ဗျားက ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာနေတယ်ဆိုတော့ ဘာတွေလုပ်ရသလဲ”

ဟုမေးလိုက်ရာ ကိုပါပက -

“ဘာလုပ်ရမလဲဗျာ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာနေရော ဘုန်းကြီးအလုပ်ပိုင်းလုပ်ရတာပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်ညီ ဘုန်းကြီး လုပ်ချင်တာမှန်သမျှ ကျုပ်က လိုက်စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးရတာပေါ့

ဗျာ။ အခုလည်း ကျုပ်ညီဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲမှာ ရှေးဟောင်း ရောမခြင်္သေ့ရုပ်ကြီးတစ်ရုပ် ရှိတယ်ဗျာ။ နှစ်လ တွေကြာပြီဆိုတော့ ခေါင်းတွေ ဘာတွေလည်း မရှိတော့ဘူးပေါ့ဗျာ။ ပြိုကျပျက်စီးနေတာပေါ့။ အဲဒါကို ကျုပ်ညီဘုန်းကြီးက ပြင်မယ် တကဲကဲလုပ်နေတယ်ဗျာ။ ပန်းတမော့ဆရာကို အောင်မောင်းဆိုတဲ့လူကလည်း ဘုန်းကြီးနားကပ်ပြီး နာယနားဆာလုပ်နေတာကိုဗျာ။ ကျုပ်ကလည်းသဘောမတူဘူးဗျာ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ တစ်အချက်က ကျုပ်မြန်မာပြည် အတော်များများ ရောက်ဖူးတယ်ဗျာ။ အထူးသဖြင့် ဘုရားဖူးပေါ့။ အဲဒီမှာ ဘုရားအတော်များများရဲ့ မုခ်ဦးထိပ်တွေမှာ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေတာကို တွေ့ရတယ်ဗျာ။ ကျုပ်ကလည်း အဲဒါကို အမြင်အကတ်ဆုံးပဲ။ ဘယ်နယ်ဗျာ ... ခင်ဗျားလည်း ခြင်္သေ့ မြင်ဖူးမှာပါ။ သူတို့ခြင်္သေ့တွေက ခြင်္သေ့နဲ့မှ မတူတဲ့ဟာ။ ခြင်္သေ့ထက်စာရင် ခွေးနဲ့ပိုတူမနေဘူးလား။ နောက်တစ်ချက်က ခြင်္သေ့ဆိုတဲ့ သတ္တဝါက ကျုပ်တို့ အာရှတိုက်မှာရှိတဲ့သတ္တဝါမှ မဟုတ်တာဗျာ။ ဟို... အာဖရိကတိုက်မှာပဲ ရှိတာကို အမေကျော်ဒေးတော်လွန်းနေကြလို့ ကျုပ်မကျေနပ်တာ။ နောက်ပြီး အဲဒီခြင်္သေ့ရုပ်ကို ပြန်လုပ်ပါပြီတဲ့။ ဘာများအကျိုးရှိမလဲ။ တခြားလုပ်စရာတွေပေါ့လို့ဗျာ။ ဒီခြင်္သေ့ရုပ်ကိုမှ ပြင်မယ်တကဲကဲလုပ်နေလို့ ကျုပ်လည်းစိတ်ထဲ မတွေ့တာနဲ့ ထွက်လာတုန်း ခင်ဗျားနဲ့တွေ့တာ ကိုယ့်လူရဲ့။ ကျုပ် ခင်ဗျားအိမ်မှာ

ခဏနေဦးမယ်ဗျာ။ ဖြစ်မလား” ဟုမေးလေ၏။ ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်သည် ကိုပါပအဖြစ်မှန်ကို သိရပြီး - “ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ ကိုပါပရယ်။ ခင်ဗျားအဖြစ်ကလည်း ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျ ဆိုသလိုပါပဲလားဗျာ။ ကဲပါဗျာ .. ကျုပ်အိမ်မှာ ခင်ဗျား နေချင်သလောက်နေနိုင်ပါတယ်” ဟု ကျွန်ုပ်က ခွင့်ပြုလိုက်ရာ ကိုပါပက ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြန်ပြော၏။ ကိုပါပကပင် ဆက်လက်၍ “ဒါပေမယ့် ကျုပ်အကြာကြီးတော့ နေလို့မရဘူးဗျာ။ ပြန်ရဦးမယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ... ကျုပ်မှာ အဝတ်အစားအပိုမပါဘူးဗျာ။ နောက်ပြီး ကျုပ်ညီဘုန်းကြီးကိုလည်း ပစ်ထားလို့မဖြစ်ဘူးဗျာ။ သူက ကျုပ်ကို သိပ်အားကိုးတာ။ နောက်ဆုံးမထင်သာတော့လည်း သူဖြစ်ချင်တာ လုပ်ပေးရမှာပေါ့ဗျာ” ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က - “အဝတ်အစားအတွက်တော့ မပူပါနဲ့ ကိုပါပရယ်။ ကျုပ်အဝတ်အစားတွေ ယူဝတ်လို့ရပါတယ်ဗျာ” ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုပါပက - “မဖြစ်လို့ပါဗျာ။ ကျေးဇူးတင်တယ်။ ကျုပ်က အမြဲတမ်း ယောအဝတ်ပဲဝတ်နေကျဗျာ။ နောက်ပြီး ဘုရားအဝတ်အစားလည်း ကျုပ်မဝတ်လို့ပါ” ဟု ပြန်ပြောလေ၏။ “ဟုတ်ပါပြီကိုပါပရယ်။ ခင်ဗျားသဘောပါပဲ။ ဒါထက် ခင်ဗျားတော့ ယောဂီအဝတ်ကို အမြဲ

ထယ်ဆိုပြီး ခင်ဗျားဝတ်ထားတာက ပုဆိုးကို ယောဂီရောင်ဆိုးထားတာ ဖြစ်နေသလားလို့”

ဟု ကျွန်ုပ်ကစပ်စုသလို မေး ထိုက်ရာ ကိုပါပက -

“ဒါကဒီလိုရှိထယ်ခင်ဗျ ...။ ယောဂီရောင်ပိတ်က တက်ထရွန်သား ဆိုတော့ ပါးတယ်ဗျ။ ပါးတဲ့အသား ကိုပုဆိုးအဖြစ်ဝတ်ရတာ ကျုပ်စိတ်ထဲ မလိုဘူးဗျ။ ပုဆိုးကို ဆေးဆိုးပြီးဝတ် တော့ အသားထူတယ်။ အေးလည်း အေးတယ်၊ ဒါကြောင့်ပါ”

ဟုပြန်ပြော၏။ ကျွန်ုပ်ကဆက် ရှိ -

“ဒါထက် ကိုပါပရယ်၊ ခင်ဗျား မှာ အဝတ်အစားက ဇာစ်စုံတည်းပါ တယ်ဆိုတော့ ရေခိုးချိုးလို့ လျှော်ဖွပ် ဆွဲအခါ ဘာဝတ်မတုံး”

ဟု ကျွန်ုပ်က စောဒကတက် ထိုက်ရာ ကိုပါပက -

ကျုပ်မှာအတွင်းခံ ဘောင်းဘီနဲ့ စွပ်ကျယ်လက်ပြတ် ပါတယ်ဗျ။ အတွင်းခံဘောင်းဘီကလည်း ဒူး လောက်ထိရှည်တယ်။ ကျုပ်က ဒီလို ဝဲ တစ်ခါတစ်ရံ ထွက်သွားတတ် ထယ်။ တစ်ခါထွက်သွားရင်လည်း နှစ် ရက်သုံးရက်ကြာတတ်တော့ အဆင် ပြေအောင် စီစဉ်ထားရတာပေါ့ဗျာ”

ဟု ပြန်၍ရှင်းပြလေ၏။

ကိုပါပသည် ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ခြံ အတွင်း၌လှည့်လည်ကြည့်ရှုရင်း စကား ပြောလျက်ရှိ၏။

“ခင်ဗျားဝယ်လိုက်တဲ့သူက ဒီခြံ ရဲ့လှည့်ရှင်မဟုတ်ဘူးဗျ။ မူလပိုင်ရှင် အဘိုးကြီးရဲ့တူတော်တယ်။ အဘိုးကြီး သေတော့ သူတူက အမွေအဖြစ်ရ

လိုက်တာ။ သူတူကလည်း တခြားမှာ အိမ်ရှိတော့ ဒီအိမ်က အပိုလိုဖြစ်နေလို့ ပြန်ရောင်းပစ်လိုက်တာ။ ပိုင်ရှင်အဘိုး ကြီးရဲ့တုန်းက ဒီခြံက အခုထက် အများကြီးလှတာဗျ။ အဘိုးကြီးက သိပ်စိတ်ကူးယဉ်တာ။ သူ့ခြံကို သူ့စိတ် တိုင်းကျလုပ်ထားတာ။ ခင်ဗျားဝယ် လိုက်တဲ့အချိန်မှာ အဘိုးကြီးသေသွား တာ နှစ်နှစ်လောက်ရှိသွားပြီ။ အဘိုး ကြီးရဲ့လက်ရာတွေလည်း အတော် လေးပျက်ယွင်းနေတဲ့ အချိန်မှာမှ ခင်ဗျားရလိုက်တာ”

ဟု ပြောပြ၏။

“ဟုတ်ပါလိမ့်မယ် ကိုပါပ။ ဒါပေ မယ့်လည်း အဲဒီအချိန်တုန်းကကိုပဲ အတော်လေးလှနေပါသေးတယ်ဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ကိုပါပ က -

“ဟုတ်ပါပြီလေ။ ခင်ဗျားခွင့် ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်က ဟိုးအရင် ကအတိုင်း လှပတဲ့ခြံတစ်ခြံဖြစ်အောင် လုပ်ပေးချင်ပါတယ်”

ဟု တောင်းဆိုလေတော့၏။

“လုပ်ပါ ကိုပါပရယ်။ ကျုပ်က လည်း အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်ချင်နေတာပါပဲ။ ကိုယ့်လူ စိတ်တိုင်းကျသာ ပြုပြင်ပါ”

ဟု ခွင့်ပြုလိုက်ရ၏။ ကျွန်ုပ် တို့နှစ်ဦးသည် စကားတပြောပြောဖြင့် ခြံတွင်းလှည့်ပတ် ကြည့်ရှုလျက်ရှိရာ နေဝင်သွားပြီဖြစ်သဖြင့် မှောင်ရိပ် ပင်သန်းစပြုလာ၏။ အိမ်ခေါင်းရင်ရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီးနှစ်ပင်ထက်မှ အိပ်တန်း တက် ကျိုးကန်းများသည်လည်း ဆူညံ စွာအော်မြည်လျက်ရှိကြလေ၏။

*** **

ကိုပါပသည် ကျွန်ုပ်၏အိမ်၌ နှစ် ရက်ခန့်နေသွားပြီးနောက် ပြန်သွား လေ၏။ ကျွန်ုပ်ထော် ပြန်လာခဲ့ပါမည် ဟုလည်း ပြောသွား၏။ ကျွန်ုပ်အနေ ဖြင့်မူ ကိုပါပ မလာဖြစ်ခဲ့ပါကလည်း အဘယ်သို့မျှ အပြစ်တင်နေမည် မဟုတ်ပေ။ သူလည်း သူ့အကြောင်း နှင့်သူ ရှိမည်ဖြစ်၏။ အခုမှ တွေ့ဖူး သူတစ်ယောက် ပြောသွားသော စကားအား အတည်ဟု ယူဆလျှင် ကျွန်ုပ်၏အမှားအာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ကိုပါပသည် မိုးသားဖြောင့် မတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တော့ ကျွန်ုပ်က တစ်ထစ်ချ ယုံကြည် ထားမိပေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ဘဝသည် ကိုပါပ ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ် စေ ဘာမှပြောင်းလဲသွားစရာမရှိပေ။ ကိုပါပရှိလျှင်ပင် ကျွန်ုပ်အတွက် လူ တစ်ယောက်စာ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး ဖြစ် စရာသာ ရှိပေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် အေးအေးအေးအေး ဆေးနေရခြင်းကို ကြိုက်နှစ်သက်သူ ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် အလုပ်မှ ပင်စင် ယူပြီးနောက် ဤခြံကလေးကို ဝယ် ကာ အေးအေးလူလူ နေလာခဲ့သည် မှာ ငါးနှစ်ကျော်ခန့်ပင် ရှိပြီဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်၏ ယခင်အလုပ်မှ မိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်းများလည်း အလာအသွား သိပ်မရှိတော့ပေ။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် လည်း သူတို့ထံသို့ တစ်ခါမျှ သွား လာခြင်း မရှိသဖြင့် အဆက်ပြတ်နေ ပြီ ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်၏ ပင်ကိုသဘောအရ နေထိုင်ရသည်မှာ အဆင်ပြေသော် လည်း တစ်ခါတစ်ရံတွင် အထီးကျန် နေသလို ခံစားရပေ၏။ လောကကြီး

နှင့်လည်း အဆတ်ပြတ်နေသလိုရှိ၏။ ကျွန်ုပ်၏ တပည့်ရင်း မောင်တို့သည် ပင်လျှင် ယခင်ကကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်အနားတွင် သိပ်မရှိတော့ပေ။ သူတို့ချစ်သူ ရှိနေပြီဖြစ်သဖြင့် လည်တတ်ပတ် တတ်နေပြီ ဖြစ်၏။ ပိတ်ရက်မျိုးဆိုလျှင် အကြောင်းတစ်ခုပြုကာ တစ်နေကုန်ပင် သွားလာနေတတ်၏။ ကျွန်ုပ်၏ သဘာဝအရပြောရလျှင် မောင်တို့၏ အပြုအမူများအား သိပ်ကြိုက်လှသည် မဟုတ်သော်လည်း လူငယ်တစ်ယောက်အတွက် ဤမျှလောက်တော့ ထွက်ပေါက်ပေးရပေလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ခံယူထားသောကြောင့် နားလည်ပေးရ၏။ ထို့အတွက်လည်း မောင်တို့က ကျွန်ုပ်အပေါ် အရင်ကထက် ပိုမိုချစ်ခင်လာသည်ဟုလည်း ခံစားရပေ၏။

တစ်နေ့သ၌ မောင်တို့သည် အပြင်သို့မထွက်ဘဲရှိနေ၏။ နေ့လယ်ခင်းလည်း ဖြစ်သည့်အပြင် နွေဦးခဲပိတ်ရာသီလည်း ဖြစ်သဖြင့် သစ်ပင်များမှ အရွက်များကြွေလျက်ရှိ၏။ သစ်ပင်တို့တွင် အမြဲစိမ်းပင်နှင့် မုတ်သုန်ခဲဆိုပြီး နှစ်မျိုးရှိရာ ကျွန်ုပ်အိမ်နားမှလေး ချောင်းစစ်ရှိ ရဲယိုပင်ကြီးမှာ အမြဲစိမ်းပင် အမျိုးအစားဖြစ်၏။ တစ်နှစ်ပတ်လုံး အရွက်ကြွေတတ်ပြီး တစ်နှစ်ပတ်လုံးလည်း စိမ်းလန်းနေ၏။ ကျွန်ုပ်အိမ်ခင်းရင်းဘက်ရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီးနှစ်ပင်နှင့် အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာရှိ စွယ်တော်ပင်များမှာ အပူပိုင်း မုတ်သုန်သစ်ပင်မျိုး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ယခုကဲ့သို့ နွေဦးပေါက်ရာသီ အရွက်ကြွေချိန်ဆိုလျှင် တစ်ပင်လုံး ကြွေ

တတ်၏။ တစ်ပင်လုံးလည်း အရှိပြိုင်ပြိုင်ဖြစ်နေတတ်၏။ ကျန်အချိန်များတွင်မူ စိမ်းလန်းစိုပြည်လျက်ရှိ၏။

ယခုလည်း ထိုကုက္ကိုပင်ကြီး နှစ်ပင်မှာ အရွက်များ သဲသဲလှုပ်အောင် ကြွေလျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် တံမြက်စည်းတစ်ချောင်းဖြင့် အရွက်များလှည်းရ၏။ ၁၀ ရက်လောက် အရွက်များ ကြွေပြီးနောက် ရွက်နုသစ်များ ပုရစ်ဖူးများဖြင့် ဝေသာလာပြန်၏။ အဖူးအပွင့်ကလေးများ ပါမည်ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်သစ်ပင်ရိပ်သည် အလွန်အေးမြသည်ကို ကျေးလက်တောရွာများတွင် နေသောသူများက ပို၍ သိမည်ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် နွေဦးပေါက်ရာသီကို သိပ်သဘောကျ၏။ ဥဩတွန်သဲလေးများအားလည်း နှစ်သက်၏။ ဆောင်းဦးပေါက်ရာသီကိုလည်းကြိုက်၏။ ကျွန်ုပ်ငယ်စဉ်က ဆောင်းဦးပေါက်ရာသီ မြောက်ပြန်လေချိန်တွင် အဘိုးတို့ ဝါးခြံကြီးထဲမှ ဝါးပိုးဖတ်များ ကောက်ကာ ကတ်ကြေးဖြင့်ညှပ်၍ စကြာလုပ်ကာ တာရီးတစ်လျှောက်လေကိုဆန်၍ ပြေးရသည်ကို သတိရနေမိ၏။ ကျွန်ုပ် ဘဝတစ်လျှောက် အလွန်ပျော်ရွှင်ရသော အချိန်ကာလများ ဖြစ်၏။

စပါးခင်းများ၊ မြက်ခင်းစိမ်းများကို ဖြတ်၍ တိုက်ခတ်လာသော မြောက်ပြန်လေ အေးအေး၏ အနံ့တစ်မျိုးလေးကို ပြန်၍ခံစားနေမိပြန်၏။ ကျွန်ုပ် သိပ်သဘောမကျသည်မှာ မိုးဦးကျရာသီသာ ဖြစ်၏။ မိုးဦးကျရာသီတွင် ကျွန်ုပ် အလွန်စိတ်ညစ်၏။

အထူးသဖြင့် စိုစိုစွတ်စွတ်ကြီး နေတော့မည်ဖြစ်သဖြင့် စိတ်ညစ်ခြင်းလည်းဖြစ်၏။ နောက်တစ်ချက်မှာ မိုးဦးကျလျှင် ကျောင်းများ ပြန်ဖွင့်တော့မည်ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့လုံး မြေလွှားဆော့ကစားပျော်ပါးခဲ့ပြီး ကျောင်းပြန်တက်ရတော့မည် ဖြစ်သဖြင့် ပျင်းလျက်ရှိကြ၏။ သူငယ်ချင်းတွေနှင့် ဆုံတွေ့ရသောအခါတွင်လည်း ပျော်သွားပြန်၏။ ကျွန်ုပ်သည် မိုးဦးကျရာသီကိုသာ မကြိုက်သော်လည်း မိုးတွင်းဘက် မိုးတစ်ဝှစ်စုံနှင့် အိမ်ရသည့်ကို အလွန်သဘောကျ၏။ အဖေတို့၊ အဖေတို့နှင့် ကျောင်းပိတ်ရက်လယ်တောထဲသို့ လိုက်သွားရတာတို့လည်း သဘောကျ၏။ နောက်ပိုင်း အသက်ကြီးလာသောအခါ ဘယ်ရာသီကို ကြိုက်သည်၊ မကြိုက်သည်ဟူ၍ သိပ်မရှိတော့ပေ။ အားလုံးကို လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်အောင် နေတတ်လာ၏။ ငယ်ငယ်တုန်းကဆိုလျှင် မိုးရွာလျှင် စိတ်ညစ်သဖြင့် ဘာကြောင့်များ ဒီမိုးရာသီကြီးက ရှိနေတာလည်းဟုပင် တွေးမိ၏။ မိုးရာသီ၏ အရေးပါပုံကို မသိခင်ကဖြစ်၏။

မောင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ထိုင်နေရာနားသို့ ရောက်ရှိလာပြီး -

“ဦးလေး ဘာတွေတွေးနေတာလဲ”

ဟု မေးလေ၏။ အမှန်တကယ်မှာ မောင်တို့သည် စကားမရှိ၊ စကားရှာ မေးခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်အတတ်သိလိုက်၏။

“ဦးပါပဲကြီးလည်း ပြန်လာအောင်”

ဆိုပြီး မလာတော့ပါလား”
ဟု ပြောပြန်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က
“အေးကွ၊ သူပြန်လာမယ် ပြော
သွားတာပဲ။ နောက်ပြီး ဒီခြံကြီးကို
တောင် ဟိုးအရင်ပိုင်ရှင် အဘိုးကြီး
ထက်ထက်အတိုင်း လှပအောင် သူ
ပြန်လုပ်ပေးမယ်လို့တောင် ပြောသွား
သေးတယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်က ရှင်းပြလိုက်၏။
မောင်တို့သည် ဘာမှ ဆက်မပြောဘဲ
ငြိမ်လျက်ရှိ၏။ သူသည် တစ်စုံတစ်ခု
တို့ ပြောသင့်၊ မပြောသင့် ချိန်ဆနေ
တန်တူ၏။ သက်ပြင်းတစ်ခုကို မသိ
သောချလိုက်သည်ကို သတိထားမိ၏။
သူသည် တစ်စုံတစ်ခုကို ပြောရန်
အတွက် အားယူနေဟန်ရှိ၏။ နောက်
ဆုံး သူသည် ကျွန်ုပ်အား စ၍စကား
ပြောလိုက်၏။

“ကျွန်တော် သူ့ကို စိတ်မချဘူး
ဦးလေးရယ်”

ဟု မောင်တို့က ပြောလိုက်၏။
ကျွန်ုပ်က -

“မင်းက သူ့ကို ဘာကြောင့်
စိတ်မချ ဖြစ်နေတာတုံးကွ။ ဘာလဲ
သူက တခြားယောက်ျားလေးတွေနဲ့
ရှုပ်နေလို့လား။ ရှုပ်နေတယ်ဆိုရင်ဖြင့်
မင်း သူ့ကို အဆက်သာဖြတ်လိုက်ပါ
ထမည်ရာ။ လောကမှာ မိန်းမပေါ့ပါ
ထယ်ကွ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ
မောင်တို့က -

“အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး ဦးလေး
ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက အခု
အလော့ ဂျာနယ်တွေမှာကလည်း
အဲဒီမျှတွေကလည်း ခဏခဏ တွေ့

နေရတယ်လေ။ နောက်ပြီး သူက
လည်း ပထွေးနဲ့နေရတာဆိုတော့ ..”

မောင်တို့ ဆက်မပြောတော့ပါ။
ကျွန်ုပ်ကပင် ဆက်၍ -

“မင်းပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်။
ပထွေးတွေက မယားပါသမီးတွေကို
ပြန်စော်ကားတဲ့ သတင်းတွေ ငါလည်း
တွေ့ပါတယ်။ လူတွေရဲ့ ကိုယ်ကျင့်
တရားတွေ၊ အကျင့်စာရိတ္တတွေ တော်
တော်လေးကို ယိမ်းယိုင်လာကြတဲ့
သဘောပေါ့ကွာ။ နောက်တစ်ချက်က
ဒီပြဿနာတွေဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်း
တရားတွေကို ပြန်လေ့လာကြည့်တဲ့
အခါကျတော့ ခုခေတ် မိန်းကလေး
တွေရဲ့ နေပုံ၊ ထိုင်ပုံ၊ ဝတ်စားဆင်ယင်
မှု လျှပ်ပေါ်လော်လီတာတွေကြောင့်
လည်း ပါတယ်ကွ။ သမာဓိအားနည်း
တဲ့လူတွေ၊ နောက်တစ်ချက်က မူး
ယစ်သောက်စားပြီး စိတ်လိုက်မာန်ပါ
လုပ်တတ်တဲ့ လူတွေနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ
ကျတော့ ပြဿနာတွေ ဖြစ်ကုန်ကြ
တာပေါ့ကွာ။ ဒါနဲ့ နေပါဦးကွ မောင်တို့
ရ။ မင်းက ဘာဖြစ်ချင်လို့တုံး”

ဟု တဲ့တိုးကြီး မေးချလိုက်ရာ
မောင်တို့က ရုတ်တရတ် ဘာပြန်ပြော
ရမှန်းမသိဘဲ ဖြစ်၍နေလေ၏။ နောက်
မှ “ကျွန်တော်သူ့ကို ယူလိုက်ရင်
ကောင်းမလားလို့ပါ”ဟု မဝံ့မရဲနှင့် ပြန်
၍ပြောလေ၏။ ထိုအခိုက် ကျွန်ုပ်တို့
နှစ်ဦး၏နောက်မှ တဟားဟား ရယ်
မောသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် နှစ်
ယောက်စလုံး ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ
ကိုပါပဲ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ကျွန်ုပ်က “ကိုပါပဲ ခင်ဗျားဘယ်
တုန်းက ရောက်နေတာတုံး”ဟု မေး

ခွန်းထုတ်လိုက်ရာ ကိုပါပဲက -

“ခင်ဗျားတို့ စကားစပြောက
တည်းက ရောက်နေတာပါဗျ”

ဟု ပြန်၍ဖြေလေ၏။ ထိုအခါ
ကျွန်ုပ်က -

“ဒါဆို ခင်ဗျား ကျုပ်တို့နှစ်
ယောက်စကား ပြောနေတာကို ခိုးပြီး
နားထောင်နေတာပေါ့”

ဟု မေးလိုက်ရာ ကိုပါပဲက -

“ခိုးပြီးနားထောင်တာ မဟုတ်
ပါဘူး ကိုယ့်လူရယ်။ ကျုပ်နားထောင်
နေတာကို ကိုယ့်လူတို့နှစ်ယောက်က
မသိတာပါဗျ”

ဟု ပြန်၍ဖြေလိုက်ရာ -

“ခင်ဗျားကတော့ဗျာ ... လုပ်
ရောမယ်။ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားက ဘာကြောင့်
ဟားတိုက်ရယ်နေရတာတုံးဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရာ -

“ဟောဒီက ... မောင်တို့ကို
သဘောကျလို့ပေါ့ဗျာ။ ဒီကောင်က
ဘာနဲ့တူသလဲဆိုတော့ ကျုပ်ကြားဖူး
တဲ့ ပုံပြင်လေးတစ်ပုဒ်ထဲက သူခိုးနဲ့
တူနေလို့ဗျ”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“ခင်ဗျားရဲ့ ပုံပြင်လေးကိုလည်း
ကြားချင်ပါတယ်ဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်ပြောလိုက်ရာ မောင်တို့
ကလည်း ဟုတ်မှန်ကြောင်း ခေါင်း
ညိတ် ထောက်ခံလိုက်လေ၏။ ထို
အခါ ကိုပါပဲက ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်
ထိုင်နေရာ ကွပ်ပျစ်ကလေးတွင် ဝင်
ထိုင်လိုက်ပြီး -

“ဒီလိုဗျ ... ဟိုးရှေးရှေးတုန်း
က တောရွာလေးတစ်ရွာမှာ ဥစ္စာ
ပစ္စည်း အတော်အတန်ကြွယ်ဝတဲ့

မုဆိုးမကြီးတစ်ယောက် ရှိတယ်တဲ့။ မုဆိုးမကြီးက ချမ်းသာပေမယ့် အဖော် အလှော်မရှိဘဲ တစ်ယောက်တည်း နေတယ်တဲ့။ ဥစ္စာပစ္စည်းကလည်း ကြွယ်ဝ၊ အဖော်အလှော်ကလည်းမရှိ၊ မုဆိုးမကလည်း ဖြစ်ပြန်ဆိုတော့ သူ့ခိုး သူ့ဂုဏ်တွေကလည်း ခိုးယူဖို့အတွက် အမြဲချောင်းမြောင်းနေကြတယ်တဲ့။ အဲဒီအထဲကမှ သူ့ခိုးတစ်ယောက်က တော့ ဒီမုဆိုးမကြီးရဲ့အိမ်ကို ငါမရ ရ အောင်ခိုးမယ်ဆိုတဲ့ အကြံနဲ့ အိမ် အနေအထားကို အသေအချာ ကြို တင်စုံစမ်းလေ့လာတယ်တဲ့။ အကင်း ပါးတဲ့ မုဆိုးမကြီးကလည်း ဒါကို ရိပ်မိ နေတယ်တဲ့။ ဒါကြောင့်ပဲ မုဆိုးမကြီး ဟာ ညဘက်ဆို တစ်ညလုံး မအိပ် ဘူးတဲ့။ တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု လုပ်နေ တယ်တဲ့။ ဘာမှလုပ်စရာ မရှိတဲ့အဆုံး အသံကျယ်ကျယ်နဲ့ ဘုရားရှိခိုးတယ် တဲ့။ မီးတွေကိုလည်း တစ်အိမ်လုံး ထိန်နေအောင် ထွန်းထားတယ်။ ဒီတော့ သူ့ခိုးက ခိုးဖို့ခက်နေတာပေါ့။ ဒါပေမယ့်လည်း အင်မတန်မှ ဇွဲနဲ့ပဲ ကြီးလွန်းတဲ့ သူ့ခိုးက သည်ကနေ တော့ ဒီအိမ်ကပစ္စည်းကို ခိုးဖြစ် အောင်ကို ခိုးမယ်လို့ စိတ်ဆုံးဖြတ်ပြီး မုဆိုးမကြီး အလစ်နေခင်းဘက်က တည်းက အိမ်ထဲကို တိတ်တိတ်လေး ဝင်ပြီး ထုပ်တန်းပေါ်မှာ တက်နေလိုက် တယ်။ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ည ဘက် မုဆိုးမကြီးအိပ်မှ အောက်ဆင်း ပြီး သူလိုချင်တဲ့ပစ္စည်းတွေ ခိုးမယ်ပေါ့။ အကင်းပါးလွန်းတဲ့ မုဆိုးမကြီးက လည်း သူ့ခိုးရဲ့အကြံကို ရိပ်မိတယ်တဲ့။ သူ့အိမ်ပေါ်မှာ သူ့ခိုးရောက်နေတယ်ဆို

တာလည်း လိနေတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ခိုး... သူ့ခိုးလို အော်ဖွဲ့ကျပြန်တော့ လည်း သူ့ခိုးသူ့ကို တစ်ခုခုအန္တရာယ် ပေးမှာကို ကြောက်လို့ မအော်ရဲဘူး တဲ့။ ဒါကြောင့်ပဲ မသိချင်ယောင် ဆောင်ပြီး နေလိုက်တယ်တဲ့။ ဒါပေ မယ့် အဘွားကြီးက ငါဘာလုပ်ရင် ကောင်းမလဲလို့ အကြံထုတ်နေတယ်။ နောက်ဆုံး အကြံတစ်ခုရတာနဲ့ ချက် ချင်းပဲ သူ့အကြံကို အကောင်အထည် ဖော်လိုက်တယ်။ သူက မီးဖိုချောင်ထဲ ဝင်ပြီး ရေခွေးအိုးတစ်အိုး ကျိုလိုက် တယ်။ နောက်ပြီး လက်ဖက်တွေသုပ် လိုက်တယ်။ နောက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင် ကလူတွေကို လက်ဖက်သုပ်နဲ့ ရေခွေး ကြမ်း လာစားသောက်ကြဖို့ ဖိတ်လိုက် တယ်တဲ့။ ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေက လည်း ရောက်လာပြီး ရေခွေးကြမ်း သောက်ကြ၊ လက်ဖက်သုပ်စားကြ ရင်းနဲ့ စကားစမြည်တွေ ပြောဆိုနေ ကြတာပေါ့လေ။ ထုပ်တန်းပေါ်မှာ ပုန်း နေတဲ့ သူ့ခိုးကတော့ ဒီမုဆိုးမကြီးကို ကျိန်ဆဲနေတာပေါ့လေ။ အဲဒီအချိန် မှာပဲ မုဆိုးမကြီးက သူ့အိမ်လာလည် တဲ့သူတွေကို မေးခွန်းတစ်ခု မေးလိုက် တယ်တဲ့။ သူ့ခိုးဆိုတာမျိုးဟာ ဘယ် အချိန်မှာ လာခိုးတတ်လဲဆိုတာ သိ ချင်ပါတယ်လို့ မေးလိုက်သတဲ့။ အဲဒီ အချိန်မှာ ထုပ်တန်းပေါ် ရောက်နေ တဲ့ သူ့ခိုးကလည်း သူ့အကြောင်းပါ လာပြီဆိုတော့ တုန်လှုပ်သွားတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဟန်ကိုယ့်ဖို့၊ မာန်သူဖို့ ဆို သလိုပဲ ဆက်နေလိုက်ပြီး ပြောလာ မယ့် စကားတွေကို နားထောင်နေ လိုက်တယ်။ အဲဒီတော့မှ ရွာသားထဲ

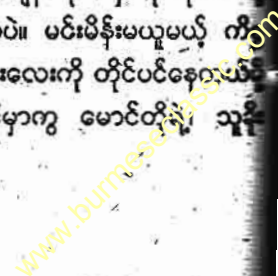
က တစ်ယောက်က သူ့ခိုး ခိုးပါတယ် ဆိုမှ ညဘက်မှ ခိုးတော့မပေါ့ဗျာလို့ ပြန်ဖြေလိုက်တယ်တဲ့။ မုဆိုးမကြီးက လည်း ညဘက်တော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ဘယ်အချိန်လောက်လဲလို့ ပြန်မေးလိုက်ပြန်တယ်။ အဲဒီတော့ ရွာသားက အိပ်ရှင်တွေအိပ်မောကျချိန် ပေါ့ဗျာ၊ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ကျော်ပေါ့ လို့ ပြန်ဖြေလိုက်တယ်တဲ့။ ဒီတော့ မုဆိုးမကြီးက ခြေပြင် ... ဒီလိုလား ကွယ်။ ငါတို့အိမ် ထုပ်တန်းပေါ်က သူ့ခိုးကဖြင့် သူ့ခိုးရမယ့်အချိန်တောင် မရောက်သေးဘူး၊ အစောကြီးရောက် နေတယ်ကွယ်ဟု ထုပ်တန်းကို လက် ညှိုးထိုးကာပြောတော့ ရွာသားတွေက သူ့ခိုးကို မြင်သွားပြီး ဝိုင်းဖမ်းဆီးလိုက် ကြတယ်တဲ့ဗျာ”

ဟု ပြောကာ သူ့ပုံပြင်ကို အဆုံး သတ်လိုက်လေ၏။ ပုံပြင် ဆုံးသွား သော်လည်း မောင်တိုသည် ဘာကိုဆို လိုသည်ကို သဘောမပေါက်ဘဲ ဖြစ် နေသဖြင့် -

“ဦးပါပ ပုံပြင်ကလည်းဗျာ ဘာ မှလည်း မဆိုင်ဘူး”

ဟု အသားလွတ် တွယ်လိုက် လေ၏။ ကိုပါပက တဟဲ့ဟဲ့ ရယ်မော ရင်း -

“မင်းကတော့ တည့်တည့်ပြော မှပဲ သဘောပေါက်မယ့်ပုံပဲကွ ... မောင်တိုရ၊ ဆိုလိုတာကတော့ကွာ ဘယ်အလုပ်မဆို သူ့လုပ်သင့်လုပ် ထိုက်တဲ့အချိန်ရောက်မှ လုပ်ရတယ်လို့ ဆိုလိုတာပဲ။ မင်းမိန်းမယူမယ့် ကိုမိ ကို မင်းဦးလေးကို တိုင်ပင်နေလားလို့ လား။ ဒီမှာကွ မောင်တိုနဲ့ သူ့ခိုး

တောင် သူ့အချိန်မရောက်ဘဲ ခိုးဖို့ကြိုရင် လူမိတတ်တယ်ကွ။ မင်းလည်း ငယ်ပါသေးတယ်ကွာ။ လူပျိုတစ်ယောက်ရဲ့ အရသာကို မင်းဘာမှမသိနသေးပါဘူး။ ရည်းစားတွေ အများကြီးလည်း မင်းမထားဖူးသေးပါဘူးကွ။ စဉ်းစားပါဦး ကိုယ့်လူရယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်တို့သည် စိတ်ကောက်သွားပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့အနီးမှ ခြေစောင့်ကာ ထွက်သွားတော့၏။

ထိုအခါမှ ကိုပါပက -
“ဒီမှာဗျ စာရေးဆရာရဲ့။ ညနေရောက်ရင် ကားတစ်စီးနဲ့ သစ်အဟောင်းတွေ ရောက်လာလိမ့်မယ်ဗျ”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း “ဘာလုပ်ဖို့လဲဗျ”ဟု ပြန်၍ မေးလိုက်ရာ -

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ မမေးပါနဲ့ဗျာ။ နောက်ထပ် ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ထပ် ပြောနေရပါဦးမယ်။ သေချာတာကတော့ ဗျာ ကျုပ်ညီ ဘုန်းကြီးကျောင်းပြင်တုန်းက ဝိုတဲ့သစ်အဟောင်းတွေ ဒီအတိုင်း ကျောင်းထောင့်မှာ ပုံထားတာ ကြာရင်ဆွေးဖို့ပဲ ရှိတယ်ဗျ။ ဒါကြောင့် ကျုပ်က အကျိုးရှိရှိ အသုံးချဖို့ ကျုပ်ညီရဲ့ ဒကာရင်းလည်းဖြစ်၊ ကျုပ်ကိုလည်း အလွန်ခင်တဲ့ ကားသမားတစ်ယောက်ရဲ့ အကူအညီနဲ့ ကျုပ်ညီသယ်လာခဲ့ဖို့ စီစဉ်လိုက်တာပဲဗျာ။ ညနေရောက်လာလိမ့်မယ်”

ဟုပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်က မောင်တို့အား ကိုကြွေးသီးကို ညနေလာခဲ့ဖို့ အကြောင်း ပြောခိုင်းရလေ၏။

“ညစာအတွက်တော့ ဘာမှ

မလုပ်နဲ့တော့ဗျ။ ကျုပ်စီစဉ်လာခဲ့တယ်”

ဟု ကိုပါပက ပြောရာ ကျွန်ုပ်က “ဟုတ်ရဲ့လား ကိုယ့်လူရယ်။ ခင်ဗျားက ဘာတွေစီစဉ်လာခဲ့လို့တဲ့။ တော်ကြာ ကိုယ့်စရိတ်ကိုယ်စားပြီး အခမဲ့အကျိုးဆောင်ဖြစ်နေပါဦးမယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ ကိုပါပက “ဒါက ဒီလိုရှိပါတယ်ဗျ။ ကျုပ်လုပ်ပေးတယ်ဆိုတာက မမျှော်လင့်ဘဲ ကျုပ်ဒီခြံကို ပြန်ရောက်လာတဲ့အချိန်မှာ ဟိုးအရင်က ဒီခြံပိုင်ရှင် အဘိုးကြီးရယ်၊ ကျုပ်ရယ် ဒီခြံထဲမှာ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောခဲ့ကြတဲ့ အချိန်တွေကို ပြန်ပြီး သတိရမိတယ်ဗျ။ နောက်ပြီး သူ့ရှိတုန်းက အခြေအနေကိုလည်း မျက်လုံးထဲမှာ ပြန်မြင်ယောင်မိတယ်။ အဲဒါကြောင့် သူ့မရှိတော့တဲ့ အချိန်မှာ သူ့ရှိတုန်းကလိုမျိုး ဖြစ်အောင် ပြန်လုပ်ပေးခြင်းအားဖြင့် သူ့ကို လေးစားရာရောက်တာပေါ့ ကိုယ့်လူရယ်၊ ဟုတ်ဘူးလား”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က -
“ဒါဖြင့် ကိုပါပက ဒီခြံကို ပြုပြင်ချင်တာက ကျုပ်ကိုခင်လို့မှ မဟုတ်တာပဲဗျ။ ပထမခြံပိုင်ရှင် အဘိုးကြီးကို သတိရပြီး အမှတ်တရအနေနဲ့ ပြင်ချင်တာပဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ခနဲတဲ့တဲ့ ပြောလိုက်ရာ ကိုပါပက ကျွန်ုပ်အား မေးခွန်းတစ်ခုကို မေးလေ၏။

“ဒီမှာဗျ စာရေးဆရာရဲ့...။ ခင်ဗျား ညညဘုရားရှိခိုးနေတာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ရှိသေးလို့ ခိုးနေတာလား။ မရှိတော့တဲ့ ဘုရားရှင်

ကို ရည်မှန်းပြီး ခိုးနေတာလား”

ဟု မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း “အဲဒါတော့ဗျာ ပြောနေစရာတောင် မလိုတော့ပါဘူး။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တွေကို ရည်မှန်းပြီး ခိုးနေတာပေါ့ဗျ”

ဟု ပြောလိုက်ရ၏။
“အဲဒါပဲပေါ့ဗျာ။ ပုဂ္ဂိုလ်ခင်တော့ တုရားမင်တယ်တဲ့။ ကျုပ်တို့က ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ကြည်ညိုတယ်၊ ယုံကြည်ကိုးကွယ်တယ်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး မရှိတော့လည်း ဘုရားရှင်ရဲ့ သာသနာတော်ကို ဆက်လက်ထမ်းရွက်တဲ့ သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တွေကို ဆက်လက်ကိုးကွယ်ကြတယ်။ အဲဒီလိုပေါ့ဗျာ ကျုပ်လည်း ပထမခြံရှင်အဘိုးကြီးကို ခင်တယ်။ အဘိုးကြီးမရှိတော့တဲ့နောက် ဒီခြံကို ဆက်ခံတဲ့ ခင်ဗျားကိုလည်း သံယောဇဉ်ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီခြံကြီးကို ဆက်လက် ပြုပြင်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ အဲဒါအပြစ်လားဗျာ”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ကိုပါပကို စကားယဉ်ပြော၍ မနိုင်နိုင်သဖြင့် အရှုံးပေးလိုက်ရလေ၏။

“လုပ်ပါဗျာ ခင်ဗျားကြိုက်သလို လုပ်ပါ။ ခင်ဗျားလုပ်သမျှကို ကျုပ်ကျေးကျေနပ်နပ်ကြီး ခံယူပါမယ်”

ဟုပြောလိုက်ရလေ၏။ ထိုအခိုက် မောင်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အနားသို့ မယောင်မလည် ရောက်လာလေ၏။

“ဦးပါပကြီး... ဟိုတစ်လုံးချိုင့်ကြီးထဲက ဘုန်းကြီးကျောင်းက ဟင်း

ပေါင်းတွေထင်တယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ကိုပါပက -

“ဟုတ်တယ်ကွ။ တခြား ဘုန်းကြီးတွေ ဟင်းပေါင်းစားတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို ငါမသိပေမယ့် ငါ့ညီဘုန်းကြီးဟင်းပေါင်းစားရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကိုတော့ ငါသိတယ်ကွ။ ငါလည်း သိပ်သဘောကျလို့ လက်ခံတယ်”

ဟုပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က -

“ခင်ဗျားညီဘုန်းကြီး ဟင်းပေါင်းစားခြင်း အကြောင်းကို ရှင်းပြဦးလေဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က စကားလမ်းကြောင်းလိုက်ရာ ကိုပါပက -

“ဒီလိုရှိတယ်ဗျ။ တကယ်တော့ ဟင်းပေါင်းဆိုတာ ဘုန်းကြီးတွေအတွက်တော့ ပိုသမျှ ဟင်းအကျန်တွေကို ကျောင်းသားတွေ နေ့ဖိုညစာစားဖို့အတွက် စုပြီး ကျိုထားတဲ့ ဟင်းပဲဗျ။ ဒါပေမယ့် အရသာက ထူးခြားလွန်းတာကြောင့် ဘုန်းကြီးတွေကပါ ကြိုက်ပြီး နောက်တစ်နေ့ အရသာဆွမ်းမှာပါ ဘုန်းပေးကြတာ။ တချို့ကျောင်းတွေဆိုရင် နှစ်ရက် သုံးရက် ကျိုထားတတ်ကြတာ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ညီဘုန်းကြီး ဟင်းပေါင်းလုပ်ခြင်းကတော့ အဲဒီသဘောမျိုး မဟုတ်ဘူးဗျ။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက လှူကြတဲ့အခါမှာ ဆင်းရဲတဲ့သူလည်းပါမယ်၊ ချမ်းသာတဲ့သူလည်းပါမယ်၊ ကောင်းတဲ့ဟင်းလည်းပါမယ်၊ ညံ့တဲ့ဟင်းလည်းပါမယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်စားဦးစားဖျားကို စေတနာနဲ့လှူကြတာဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ ကိုယ်လှူတဲ့ ဆွမ်းဟင်းကို

အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်က ဘုန်းပေးတာကို မြင်ချင်ကြတာပဲ။ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးအနေနဲ့ ဟင်းအကုန်လုံးကို ဘုန်းပေးဖို့ဆိုတာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလေ။ အဲဒီတော့ ဟင်းအကုန်လုံးကို ရောကျိုလိုက်ခြင်းအားဖြင့် အားလုံးရဲ့ ဆွမ်းဟင်းကို စားရာရောက်တာပေါ့ဗျာ။ နောက်ပြီး လက်ရာနဲ့ အံ့ရသာစုံဆိုတော့ ဟင်းရဲ့ အရသာကလည်း ထူးခြားတာပေါ့။ အဲဒါကြောင့် ကျုပ်ညီကျောင်းမှာဆိုရင် ကိုယ်တော်တွေ ဆွမ်းခံပြန်ကြလာတာနဲ့ အလှူခံရသမျှ ဟင်းတွေကို စုထည့်ပြီး ဟင်းပေါင်းအဖြစ် ကျုပ်စံလိုက်တာပဲ။ ဒီလိုဘုန်းပေးခြင်းအားဖြင့်လည်း ဒီဟာလေးတော့ ကြိုက်တယ်။ ဟိုဟာတော့ မကြိုက်ဘူးဆိုတာလည်း မရှိတော့ဘူး။ ဟိုဒကာလှူတဲ့ဟင်း၊ ဒီဒကာမလှူတဲ့ဟင်း ဆိုတာလည်း မရှိတော့ဘူးက ကိလေသာတဏှာဆိုတဲ့ စွဲလမ်းတဲ့စိတ်လည်း မရှိတော့ဘူးပေါ့”

ဟု ရှင်းပြရာ ကျွန်ုပ်သည် လွန်စွာမှသဘောကျလွန်းသဖြင့် “ကောင်းလိုက်တာ ကိုပါပရယ်၊ သာဓု သာဓု” ဟု သာဓုသုံးကြိမ် ခေါ်မိသည်အထိပင် ဖြစ်သွားလေ၏။

ထိုညက သစ်ချောင်းအဟောင်းများ ချပြီးနောက် ကျွန်ုပ်၊ ကိုပါပ၊ မောင်တိုနှင့် ကိုကြွေးသီးတို့ပါ ကိုပါက၏ဟင်းပေါင်းနှင့် ထမင်းကို မြန်ရက်စွာ စားသောက်ကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထမင်းစားသောက်ပြီးနောက် ရေခွေးကြမ်းသောက်ရင်း ကိုပါပ ဒီသစ်ချောင်းတွေနဲ့ ဘာများလုပ်မှာပါလိမ့်ဟု စဉ်းစားနေမိလေ၏။ ကိုပါပ

သည် ကျွန်ုပ်၏အတွေးအား ရိပ်မိနေဟန်ဖြင့် -

“ဒီလိုရှိတယ်ဗျ စာရေးဆရာရဲ့ ကျုပ်အနေနဲ့ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ဘာမှဖြင့်မလုပ်သေးတဲ့ကိစ္စကို ဘာမှမပြောတာ အကောင်ဆုံးပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့်လည်း ကိုယ့်လူက သိချင်နေတယ်ဆိုတော့လည်း ပြောရသေးတာပေါ့။ ကျုပ်ရည်ရွယ်ချက်က ခင်ဗျားခြံရဲ့ နောက်ဖေးဘက် ချောင်းစပ်ကို ကတုတ်ခတ်ဖို့ပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီခြံပိုင်ရှင် ကျုပ်မိတ်ဆွေ အဘိုးကြီး ရှိစဉ်ကတည်းက သူ့နဲ့ကျုပ် တိုင်ပင်ဖူးတယ်ဗျ။ ဒါပေမယ့် မလုပ်ဖြစ်ခဲ့ဘူး။ အဲဒါကြောင့် ကျုပ်လုပ်မယ်လို့ စဉ်းစားခဲ့တာပဲ။ နောက်တစ်ချက်ကတော့ အဲဒီလို ကတုတ်ခတ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် ခင်ဗျားခြံလည်း ရေတိုက်စားမှုဒဏ် မခံရတော့ဘူးပေါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ဘူးလား”

ဟု ရှင်းပြရာ ကျွန်ုပ်ကလည်း “ဟုတ်ပါပြီ၊ ဘာမှမရှိတဲ့ ပါပရယ်။ ခင်ဗျားကတော့ စံပါပဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်အနားသို့ ရောက်နေသော မောင်တိုက “ဟုတ်ပဗျာ၊ အစစ်ပါပဲ” ဟု ပြောလိုက်လေတော့၏။

ထို

ဆရာကြီး အရဟံ ဆရာအောင်

(အကြားအမြင် ဂမ္ဘီရပညာပါရမီရှင်) (ဝါတွင်းဝါပ တနင်္လာနေ့တိုင်းပိတ်သည်)

မော်လမြိုင်(ခေါင်းဆေးကျွန်း)၊ ပဲခူး(ဒေးစွန်းပါ)၊ သန်လျင်(ကျောက်တန်း) ဘုရားတည်၊ စာမေးပွဲ၊ ကျန်းမာရေး၊ အချစ်ရေး၊ ထူးချွန်ထက်မြက်မည့် ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်၊ ကုမ္ပဏီနှင့် လုပ်ငန်းအမည်ရွေးချယ်ခြင်း၊ ထူးခြားအောင်မြင်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ နိုင်ငံခြားကိစ္စ၊ သင်္ဘောသားများ လိုင်းကောင်း၊ လစာကောင်းပြီး အမြန်ထွက်ခွာရန်၊ အမှုအခင်းများ၊ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ၊ ကားရောင်း၊ သားသမီးများ လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး မိဘစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန် ကူညီခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ အထူးဆောင်ရွက်သည်(မူလအိမ်ထောင်ရှင်ဘက်မှသာ)၊ ထိနှင့် ကံစမ်းလုပ်ငန်း များအတွက် လမ်းညွှန်သည်။ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် အာမခံဖြင့် ဆောင်ရွက်သည်။

ဆိုင်အမှတ်(၈)၊ ဆူးလေဘုရားအိုင်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း/၀၉-၅၁-၁၂၁၄၆၊ ၀၉-၇၃၁-၅၃၁၈၈
နံနက် (၈:၃၀) နာရီ မှ နေ့လယ် (၁၂:၃၀) နာရီ။
အိမ်အမှတ်(၁၇)၊ အောင်နီလာလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်၊ သန်လျင်မြို့။ ဖုန်း/၀၅၆-၂၁၆၀၉(အိမ်)
ညနေ (၄:၀၀) နာရီ နောက်ပိုင်း

လိုင်စင်အမှတ် - ၁/၂၀၁၅ တထထလ(၂၇၄၆)

အောင်ပီဇ္ဇာမိုရီဆေးတိုက်

- ကျားအားနည်း၊ သေ/ညှိုး၊ တစ်ခဏပြီးသွားခြင်း၊ အားမထိန်းနိုင်၊ ပန်းလန်းပြီး ရုတ်တရက် ညှိုးနွမ်းခြင်း၊ အခဲကြွေးများ ရုန်းကန်မှုနည်း၊ ရာနှုန်းပြည့် မစ္စစ်ဆောင်နိုင်ခြင်းများအတွက် အောင်ပီဇ္ဇာမိုရီမှ ကုသရင်း ထုတ်လုပ်ထားသည့် အကြောအားဖြည့် စားဆေး၊ လိမ်းဆေး၊ ဆေးမျိုးစုံ (TMR 011176), (1114), (TMR 011177), (1114)
- လိပ်ခေါင်းတွင်း/ပြင်၊ စင်္ဘောဖုတ်ထွက်၊ ဝမ်းသွားအားမရ သွေးပါ၊ စင်္ဘောယောင်ရမ်းမှုကင်းခြင်း၊ လိပ်ခေါင်းအပူ တပြည်ပြည် ကြီးလာခြင်း၊ အရိအချွဲကျခြင်းတို့ကို အထူးကုသ ဆေးများဖြင့် အမြစ်ပြတ် ကုသပေးနေပါပြီ။ (1208 y 7427942)
- ခရုသင်း၊ သမင်ဖြူ၊ နှင်းခူစို/ခြောက်၊ ကာလသားရောဂါများ ကုသပေးနေပါပြီ။ အထူးကုဆေးများလည်း ရရှိနိုင်ပါသည်။ (0813 y 10568) သွေးသန့်ဆေး၊ သွေးညှိဆေး၊ မီးယပ်၊ ထိခံငုပ်၊ ယားယံ/ဖုတ်ထွက်ခြင်း၊ အပူငြိမ်းဆေး၊ အဆီကူးဝမ်းရော၊ သွေးသန့်ဆေးများလည်း ရရှိသည်။

- ❖ ဆေးခန်း - အမှတ်(၃၁၄) ရွှေဘုံသာအလယ်လမ်း၊ KBZ ဘဏ်ဘေး၊ (၀၁-၃၇၇၉၉၇)၊ (၀၉-၃၁၉၂၁၁၃၅)
- ❖ ပင်ရင်းမြှင့်ချိရေး - အမှတ်(၇၆)၊ (၉၄)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ (၀၉-၅၀၁၆၃၇)၊ (၀၉-၅၀၃၃၇၃၉)
- ❖ ပင်မမြှင့်ချိရေး - ကိုဝင်းမြင့်+မဘော်(ကမ်းနားလမ်း)၊ (၁၅)လမ်းထောင့်၊ ကိုလှစိုး(သိမ်ကြီးချေး)၊ လူထုမေတ္တာ(သိမ်ကြီးချေး)၊ သီဟ(သန်လျင် မြို့မချေးအနီး)၊ အောင်ရတနာ(၂၇*၇၃)လမ်းထိပ်၊ ကောင်းသန့်(၂၆၄/၂၇)၊ (၇၂*၇၃ လမ်းထိပ်)၊ မထူး-ပုဂံ(၂၀*၂၂) မြန်ဟုဂုဏ်ရည်(၂၆)၊ (၇၈*၇၉)၊ ပန္နဲလ(ချေးချို)၊ အာဇာနည်(သိမ်ကြီးချေး)၊ အာဇာနည် (၄)၊ ၁နီပြည်တော်မြို့မချေး၊ ပွဲကတော်မင်္ဂလာရပ်(ပျဉ်းမနား)၊ ကိုတူး(မကွေးတိုင်းဆေးရုံကြီးနောက်ဘက်)တို့တွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ကျေးဇူးပြုပါ

အိမ်ထောင်ရေး

အိမ်ဂျော့ သစ္စာစကား

■ ကျော်မြသန်း

(ယခင်လမှအဆက်)

အိမ်ဂျော့ထံ ဒေါက်တာမြင့်ဇော်
မိုးက လိုက်ပို့သည်။

အိမ်အတွင်းသို့ သီတာကဝင်ရန်
ခေါ်ပေးမယ့် ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးက
မလိုက်ဘူး။

“ကိစ္စ ရှိဘူး သီတာ၊ နောက်မှ
ဝင်တော့မယ်”

ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးကား ထွက်
သွားသည်အထိ သီတာ ငေးမောနေမိ
သည်။ ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးကား ဖျက်စိ
အောက်က ပျောက်သွားတော့မှ သီတာ
အိမ်တွင်းသို့ဝင်ခဲ့သည်။

အိမ်တံခါးဝတွင် အမေနှင့်တွေ့
သည်။ အမေဖျက်နာသည် သိပ်ကြည့်
ကြည့်လင်လင်မရှိ။ တစ်စုံတစ်ရာကို
အလိုမကျဖြစ် နေပုံရသည်။

နိမ့်နိမ့်သောအကြည့်နှင့် ခင်သီ
တာကိုကြည့်သည်။ ခင်သီတာက အပြုံး
နှင့်နှုတ်ဆက်ပေးမယ့် အမေ၏အပြုံးကို
ဖျက်နာပေါ်တွင် မတွေ့ရ။

“အမေ နေမကောင်းဘူးလား”
မေးသည်။

အမေ၏အဖြေ မပေါ်လာ။

“သီတာ...”

သီတာက ကြည့်လိုက်သည်။

“ပြောပါ အမေ”

“အဝတ်အစားလဲပြီးရင် အမေ

အခန်းကိုလာဦး”

“ဟုတ်ကဲ့”

အမေက ဦးစွာ သီတာကိုကျော
ခိုင်းကာ အခန်းတွင်းသို့ဝင်သွားသည်။
သီတာ သက်ပြင်းရိုက်မိသည်။ အမေ
တွင် ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးနှင့် သီတာ
အား မသင်္ကာစိတ် ရှိနေကြောင်းကို
သီတာမရှိပဲမိ။

အမေတွင် အခြားသော စိတ်
မကျေနပ်မှုများ ရှိနေမည်လားကိုပင် စိုး
ရိမ်မိသည်။ သီတာ သက်ပြင်းကိုလေး
တွဲစွာချရင်း အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့သည်။
အခန်းတွင်းသို့ရောက်သည်နှင့် အမြန်
ဆုံး အဝတ်အစားလဲသည်။

နောက် အမေအခန်းသို့ သွား
သည်။ အခန်းထဲမှာ အမေရှိနေသည်။
အမေသည် အခန်းထဲတွင် ငြိမ်သက်စွာ
သီတာကို စောင့်မနေပါ။

လက်ကိုနောက်ပစ်ကာ အခန်း
ထဲ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေ၏။
စိတ်ပင်ပန်း၊ လှုပ်ပင်ပန်း ဖြစ်နေဘိသကဲ့
သို့ သက်ပြင်းချသံကိုသာ ကြားရ၏။
တံခါးတွင် သီတာရပ်လိုက်သည်။

“အမေ”

အမေက ခေါ်သံကို မကြားသလို
ငြိမ်နေသည်။

နောက်မှ...

“ထိုင်လေ”

နောက်ကို လေးကန်စွာ ပြန်
လှည့်လာသည်။

သီတာသည် အခန်းထောင့်စွန်း
တွင်ချထားသည့် ပက်လက်ကုလားထိုင်
တွင် ဝင်ထိုင်သည်။

အမေလည်း ပက်လက်ကုလား
ထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“သီတာ...”

“ပြောပါ အမေ”

“သမီးခင်ပွန်းဆုံးသွားတာ ဘယ်
လောက်ကြာပြီလဲ”

သီတာ အမေကို လှမ်းကြည့်
သည်။

အမေတာကြောင့် သည်အမေးကို
မေးပါသနည်း။

သိချင်သည်။ အဖြေသည် မရ။

အမေစကားကို ဆက်မပြောပါ။

စားပွဲထောင့်ရှိ ဆေးလိပ်ပြာခွက်အတွင်း
မှ ဆေးပေါ့လိပ်တို့ကို ဆွဲယူသည်။

မီးခြစ်ကိုခြစ်လိုက်ပြီး ဆေးငှက်
ကို မီးတိုသည်။

ဆေးလိပ်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းစွာလိုက်
ပြီး ခင်သီတာကို ကြည့်သည်။

“သမီး သားကို သတိရသေးရဲ့
လား”

“ရှင်...”

www.burmeseclassic.com

သီတာ အလန့်တကြားဖြစ်သွားသည်။ နားမလည်ခြင်းပေါင်း များစွာဖြင့် အမေ့မျက်နှာကို မော့ကြည့်သည်။ အမေသည် ဆေးလိပ်ကို ခပ်ပြင်းဖြင်း ဖွာရင်း အဝေးကို ငေးမောကြည့်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။

နောက်မှ ဆတ်ခနဲလှည့်ကြည့်ပြီး မြူးသည်။

“ဪ... အမေက သီတာအနေနဲ့ သားကို သတိမရသေးရဲ့လားလို့ သိချင်လို့ပါ။ ဘာလို့လဲဆို သေသောသူကြာရင်မေ့လို့ ဆိုစကားရှိတယ်မဟုတ်လား။”

သီတာ နှမ်းနယ်စွာ ပြူးလိုက်သည်။ သီတာရင်ထဲ နှင့်ခနဲနေသွားသည်။ ထန်ပြင်သည့်ဝေအနာကို တနင့်တနိုး ခံစားရသည်။ အောက်နှုတ်ခမ်းကို သွားနှင့် ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ကိုက်လိုက်သည်။

“သမီးမှာ ဘာများချို့ယွင်းချက်ရှိလို့လဲ အမေ”

အမေသည် သီတာအမေးကို ရုတ်ခြည်း တုံ့ပြန်မှုမပြု၊ မတိုသေးသည့် ဆေးလိပ်တိုကို ပြာခဲခွက်အတွင်းသို့ ထိုးခြေလိုက်သည်။ ထိုင်ရာမှထသည်။

သီတာကို ကြည့်လိုက်သည်။

“သီတာ...”

“ပြောပါအမေ”

“သီတာနဲ့ ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုး အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိလဲ”

“ရှင်...”

သီတာရင်ထဲတွင် မနည်းချုပ်တည်းရသည်။ လူတွေက တယ်ခက်ပါတာ။ သမက် သူခိုးထင်ကြသည်။

အရိပ်ကို ရန်သူလိုထင်သည်။ သီတာ သက်ပြင်းရှိုက်လိုက်သည်။

“အမေ ဘယ်လိုထင်သလဲ”

“အမေကတော့ မထင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်ကတော့ ပြောလာကြပြီလေ”

အမေစကားမဆုံးသေးပါ။ သီတာ ရိပ်မိသည်။ အားပါးတရ ရိပ်မိသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တု၊ တကယ်ပတ်ဝန်းကျင်ကို ယုံစရိတ်ကိုယ်စားပြီး ဘာလို့ ကြီးတော်နွား ကျောင်းချင်ကြသနည်း။

“ဘာလဲ အမေ။ သီတာနဲ့ ကိုမြင့်ဇော်မိုးကို တစ်ခုခုဖြစ်နေပြီလို့ ပြောနေကြပြီလား”

အမေက ခေါင်းညှိတ်သည်။ သီတာ နာကြည်းစွာ ပြူးမိသည်။

“အမေ သမီးချစ်တာ မောင့်ကိုပဲ။ ကိုမြင့်ဇော်မိုးဟာ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ လူပဲ။ ဒါပေမယ့် မောင့်ဆီမှာ သီတာအချစ်တရားတွေ အကုန်ပါသွားပြီဆိုတာကိုတော့ ယုံစမ်းပါ”

အမေက ခေါင်းခါသည်။

“အမေ ယုံချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သီတာအနေနဲ့ အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ဖို့ လိုတယ်ထင်တယ်”

“သီတာတို့ အနေအထိုင်ဟာ သိပ်ဆိုးဝါးနေသလားအမေ။ သီတာတို့ ရိုးသားကြပါတယ် အမေ။ ပြီးတော့ ဒီအချိန်မှာ သမီးဟာ ရေနစ်သူပါ။ ဒါကြောင့် ကိုမြင့်ဇော်မိုးရဲ့ အကူအညီကို ယူရတယ်ဆိုတာကိုတော့ အမေ နားလည်စေချင်ပါတယ်”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ အမေတို့ရဲ့ ဂုဏ်၊ သားရဲဂုဏ်ကိုတော့ မထိခိုက်စေ

ချင်ဘူး သီတာ”
သီတာ ရယ်မိပြန်သည်။
ဪ... လောကလူသားတွေ တော်တော်လည်း ရယ်စရာကောင်းမီလားလို့။

***

အခန်း (နှစ်ဆယ့်နှစ်)

ညက ကိုမြင့်ဇော်မိုးဆီ ပုန်းဆက်ဖြစ်သည်။

“ကိုဇော်လား”

“ဟင်... သီတာ နေပါဦး အရေးကြီးလို့လား”

“ဆိုပါစို့”

“ဘာအကူအညီပေးရမလဲ သီတာ”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး။ သီတာက စကားပြောချင်လို့ပါ”

“ဘာလဲဟင်...”

သီတာက ခေတ္တငြိမ်နေသည်။ ပြောသင့်မပြောသင့် ချင့်ချိန်စဉ်းစားလို့နေသည်။

အတန်ကြာမှ...

“ကိုဇော်...”

“ပြောပါသီတာ”

“ညက အမေနဲ့သီတာ ပြဿနာဖြစ်တယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

“ပြောရမှာတော့ အရည်ကြီးပဲ”

“ပြောပါဦး သီတာ။ ကျွန်တော်ရင်တုန်ခိုက်တာဗျာ”

“ကိုဇော် စိတ်မကောင်းထား

မဖြစ်နဲ့နော်”

“ဟင်...ဘာလဲ”

“ကဲပါ...သီတာပြောတာ နားထောင်စမ်းပါ။ ညက အမေနဲ့သီတာ ပြဿနာက ကိုတော်နဲ့သီတာ အတွဲများလို့ပဲ။ နောက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း ပြောကြသတဲ့။ သီတာနဲ့ ကိုတော် ငြိနေကြပြီလို့ပေါ့”

“အိုဗျာ...စိတ်မကောင်းစရာပဲ”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး ကိုတော်။ အရေးအကြီးဆုံးက ကိုယ့်စည်းကိုယ်လုံဖို့ပါ။ ဒါဆို ပြီးရောပေါ့”

ဖုန်းထဲမှ ကိုမြင့်တော်မိုး သက်ပြင်းစိုက်သံ ကြားရသည်။

“ဘာလဲ...ရင်မောနေပြီလား ဆရာကြီး”

“ဆိုပါတော့ဗျာ။ ကျွန်တော့်ကြောင့် သီတာတို့ ဒီလိုဖြစ်ရမယ်ဆိုတော့ ဘယ်စိတ်ကောင်းပါ့မလဲ။ ဒါနဲ့နေပါဦး။ သူတို့က ဒီလိုစွပ်စွဲတော့ သီတာက ဘာပြောလိုက်လဲ”

“အရှင်းလေးပဲ။ ကိုတော်လည်း သီတာပဲ။ သီတာတို့က ရိုးရိုးသားသားပဲဥစ္စာ”

“အင်းဗျာ...ကျွန်တော့်ကြောင့်ဆိုတော့ စိတ်မကောင်းပါဘူး”

“ကဲပါ ဒါကိုခေါက်စမ်းပါ။ မနက်ဖြန် လာခေါ်ပါဦး တိုင်ပင်စရာရှိလို့”

“စိတ်ချသီတာ”

***

နောက်နေ့မနက် ဒေါက်တာမြင့်တော်မိုးက သီတာကို လာခေါ်သည်။ သီတာ ထိုက်ခဲ့သည်။ ကရဝိက်မှာ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း...

“ကိုတော်...”

“ပြောပါ သီတာ”

“ကိုတော် သီတာကို ကူညီနိုင်ဦးမလား”

“ဘာလဲ သီတာ။ ကျွန်တော် မတုန်လှုပ်တတ်ပါဘူးဗျာ”

“ခု ဆေးသုတေသနအဖွဲ့ ကချင်ပြည်နယ်ကို သွားမယ်လို့ ကြားတယ်။ ဒါကြောင့် မောင့်ကိုရှာဖို့ လိုက်ချင်တယ်။ ကိုတော် လိုက်နိုင်မလား”

“ဝန်မလေးပါဘူး သီတာ”

“ဒါဖြင့် သီတာတို့ ကိုတော်တို့ လျှောက်လွှာတင်ထားကြရအောင်နော်”

“သီတာသဘောပါ”

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည်နူးပြီးပြီးကြည့်သည်။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ညာတာလိုမှ၊ ချစ်ခင်ရင်းနှီးမှုများက ရင်မှာ နွေးထွေးသည့် ခံစားမှုများကို ပေးစွမ်း၏။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒေါက်တာမြင့်တော်မိုး၏ နှလုံးသားတွင် ရစ်ပတ်နေောင်တဲနေသည့် ကြင်နာမှု သမုဒယများကပင် အောင်မြင်ခြင်းတစ်မျိုးလို့ ထင်၏။

ပြီးတော့ အမှန်ကို ဝန်ခံရလျှင် သီတာကို ဒေါက်တာမြင့်တော်မိုးက ချစ်သည်။ ခင်တွယ်သည်။

ဒေါက်တာ မြင့်တော်မိုး တစ်ယောက် သီတာအပေါ်တွင် ထားရှိသည့် မေတ္တာသည် အေးမြသည့်မေတ္တာဖြစ်၏။ စစ်မှန်သည့် မေတ္တာဖြစ်၏။

မည်သို့ဆိုစေ သီတာ စိတ်ချမ်းသာမည်ဆိုလျှင် သီတာကျေနပ်နှစ်သိမ့်မည်ဆိုလျှင် ကြည်နူးချင်ပြရစေမည်။

ယင်းပြဿနာကိုလည်း သီတာ

သိပါ၏။ အကယ်တမ်း ပြောင်းလဲ၍သာ ရမည်ဆိုလျှင် သီတာ ဒေါက်တာမြင့်တော်မိုး၏ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းလိုသည်။ နှလုံးသားတွင် ဖွဲ့မီးလောင်သည့်ပမာ တစ္ဆေလောင်ကျွမ်းနေသည့် ဝေဒနာပီးကလေးအား ငြိမ်းသွားစေလိုသည်။

ယခုထက်တိုင် သီတာနှလုံးသားကို မောင်က စိုးမိုးနေဆဲ။

ဒေါက်တာမြင့်တော်မိုး စကားတစ်ခွန်း ပြောလာဖူးသည်။

***

တစ်နေ့သောအခါတွင် ဤသို့ဤနယ်သောစကားများ ပြောလာလိမ့်မည်ဟု အတတ်တွေ့ထင်ထားသည့် သီတာအဖို့ မည်သို့မျှ တုန်လှုပ်ချောက်ချားမှု မရှိခဲ့ချေ။ သို့တစေ ရင်ထဲတွင်တော့ မောပန်းသလို ခံစားရ၏။

ဒေါက်တာမြင့်တော်မိုးကို ဝေခဲ၍ ကြည့်မိသည်။

ဒေါက်တာမြင့်တော်မိုး၏ မျက်နှာပေါ်တွင် မျှော်လင့်ခိုးများ ယက်ဖြာနေသည်လို့ ထင်သည်။ မျှော်လင့်ခြင်းကြောင့်ပင် ရင်မှာ မောပန်းနေသည်လို့ ရှိ၏။

တစ်ခုတော့ ရှိသည်။ သီတာလည်း မောပန်းသလိုခံစားရပြီး သက်ပြင်းမောကို ဟင်းခနဲချလိုက်သည်။

ခပ်မှန်မှန် လမ်းလျှောက်နေရာမှ လမ်းလျှောက်ရပ်ပစ်လိုက်သည်။ အနီးရှိ သစ်ပင်ကို သီတာ ကျောဖြင့်ဖိုလိုက်သည်။ တစ်မျှော်တစ်ခေါ်ဝေးသည့် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းကို ငေးမောကြည့်လိုက်သည်။

ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုး သီတာ့ အနားတွင် ကပ်၍ရပ်သည်။ သီတာ၏ အနီးတွင်ကျော်ကာ လက်ထောက်ရပ်သည်။ သီတာ့မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

သီတာက အဝေးကိုကြည့်နေဆဲ။
“သီတာ...”

ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးခေါ်သံ ပေါ်လာသည်။ အိပ်မက်မှ လန့်နိုးသည့်သူကဲ့သို့ ခံစားရသည်။

ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုး မျက်နှာကို စွေခနဲကြည့်လိုက်သည်။

“ကိုဇော်...”

“သီတာ ကျွန်တော်ပြောတာကို ကြားပါတယ်နော်”

သီတာက လေးကန်စွာ ခေါင်းညိတ်သည်။

“ဒါဟာ ကျွန်တော့်နလုံးသားကလာတဲ့ စကားပါသီတာ။ ဆန္ဒဆိုလည်း မှန်တယ်။ ကျွန်တော် သီတာ့ကိုချစ်တယ်။ ဒီလိုချစ်ခြင်းဟာ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းရယူလိုခြင်းလို ယူဆပေမယ့် ကျွန်တော် လိုလားနှစ်သက်တဲ့ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းကိုရနိုင်ဖို့ ဘယ်လောက်စောင့်ရစောင့်ရ ကျွန်တော် စောင့်နိုင်ပါတယ်”

“ဪ...ကိုဇော်ရယ်”

ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးက ပြောသည်။

“ဘာလဲ သီတာ။ ကျွန်တော့်ကို အတော်ရူးတဲ့သူလို ပြောချင်သလား။ ဟုတ်တယ်သီတာ။ ကျွန်တော်ဟာ ရူးနေသူပါ။ ကျွန်တော်ရူးတဲ့အရူးဟာ အချစ်ရူးပါ။ နလုံးသားကိုပေါက်ကွဲစေတဲ့ အရူးမျိုးပေါ့။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာ မျှော်လင့်ခြင်းဆိုတာတော့ ရှိချင်

တယ်။ မျှော်လင့်ခြင်းနဲ့ အသက်ရှူချင်တယ် သီတာ”

သီတာက သက်ပြင်းရှိုက်မိသည်။

မြက်ခင်းပြင်ပေါ် လှမ်းလျှောက်လာကြသည်။ စကားပြောဖို့ မေ့လျော့နေကြသည်။ သံပတ်ပေးထားသည့် စက်ရုပ်များကဲ့သို့ ငြိမ်သက်အေးဆေးစွာ လှမ်းလျှောက်လာကြသည်။

အတန်ကြာမှ...

“ကိုဇော်...”

“ပြောပါ သီတာ”

“လောလောဆယ်တော့ သီတာမောင့်ကို ရှာချင်သေးတယ်။ အကယ်တန္တ မောင့်ကို လုံးဝရှာမတွေ့တော့ဘူးဆိုရင် ကိုဇော်စိတ်ချမ်းသာအောင် ကြိုးစားပါမယ်လို့”

“ကောင်းပါပြီ သီတာ။ သီတာစိတ်ကျေနပ်တဲ့အထိ ကိုဇော်စောင့်နေပါမယ်လို့”

***

အခန်း (နှစ်ဆယ့်သုံး)

ဆေးသူတေသနအဖွဲ့နှင့် သီတာကချင်ပြည်နယ်သို့ လိုက်ခွင့်ရခဲ့သည်။ သီတာနှင့်အတူ ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးလည်း ပါသည်။

သီတာ ရွှင်ပြုဖြူးထူးနေသည်။ သည်နေ့ကအပြန် အိမ်တွင် သီတာနှင့်အမေ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့သည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မကျေမနပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။

စင်စစ်တော့ ယင်းသို့ဖြစ်သည့် ပြဿနာမှာလည်း သူ့ဘက်ကလည်း သူ့အကြောင်းနှင့်သူ့ ကိုယ့်ဘက်က

လည်း ကိုယ့်အကြောင်းနှင့်ကိုယ်မို့ မည်သူ မည်သူကိုမျှ သီတာ အပြစ်မဆိုချင်ပါ။ တစ်ခုတော့ရှိသည်။ ယခုတလော အမေက ကျန်းမာရေးအခြေအနေ သိပ်မကောင်းဖြစ်နေသည်ကို သီတာသိသည်။

အမေသည် မောင်မရှိတော့ပေမယ့် သီတာ့ကို သမီးအရင်းသို့ ခင်တွယ်သည်။ ချစ်သည်။

ယခုလို ကျန်းမာရေးမကောင်းသည့်အခါတွင် သီတာ့ကို ရှိစေချင်လိမ့်မယ်။ ခက်သည်က သီတာပင်။

ယင်းသို့ ကချင်ပြည်နယ်သို့လိုက်ပါခွင့်ရသည်ကပင် အခွင့်အရေးတစ်ခုလို သီတာထင်သည်။

ဒီအခွင့်အရေးမျိုးသည် ရခဲ့သည့်အခွင့်အရေးမို့ သီတာအဖို့ မည်သို့မျှ လက်လွတ်မခံလိုချေ။

ထို့ကြောင့် လိုက်ဖို့ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ လိုက်သင့်သည်လို့ မှတ်ယူကြီးစားခဲ့သည်။

ညက အမေအခန်းသို့ရောက်တော့...

“အမေ သမီး သန်ဘက်ခါကို ကချင်ပြည်နယ် သွားရမယ်”

“ဘာ...”

အမေအံ့ဩသွားပုံရသည်။ သီတာ့မျက်နှာကို စွေခနဲကြည့်လိုက်သည်။

“အမေ နေမကောင်းဘူး သမီး ဒါကြောင့် အမေ့ကို သမီးပစ်မသွားဘူး”

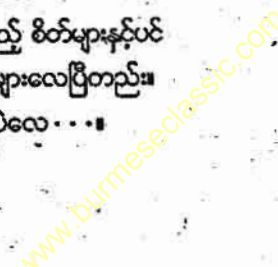
“အမေရယ်...ရန်ကုန်ဆိုတာ သမားကောင်းတွေအများကြီးရှိသလား သမီးမရှိပေမယ့် သမီးထင်တော်မူ

အားတွေက အမေ့ရောဂါသက်သာ
အောင် ကြိုးစားပေးကြမှာပါ”
“နေပါဦးသမီး၊ သမီးသွားဖို့ လုံးဝ
ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီလား”
“ဟုတ်ကဲ့အဖေ၊ သမီး လုံးဝသွား
ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီ”
“အမေကတော့ သမီးသွားဖို့ကို
စဉ်းစား သဘောမတူနိုင်ဘူး”
“ရှင်... အမေက သဘောမတူ
ဘူးဟုတ်လား။ ဘာလို့လဲအဖေ၊ ကချင်
ကြည်နယ်ကို ဘာလို့သွားချင်တယ်ဆို
တာ အမေသိပါတယ်။ မောင့်ကို လုံးဝ
တွေ့နိုင်မယ်လို့လည်း ယုံကြည်ထား
တယ်အဖေ။ နောက်ပြီး သမီး မောင့်ကို
ပြန်တွေ့ဖို့အတွက်လည်း ကိုဇော်တို့က
ထူညီကြမှာပါ”
“ကိုဇော်ဆိုတာ ဒေါက်တာမြင့်
ဇော်မိုး မဟုတ်လား။ နေပါဦးသမီး။
သမီး အမေ့ကို အကြောင်းပြနေတာ
လား။ သားကို ပြန်တွေ့ရမယ်ဆိုတာ
စဉ်းစားမဖြစ်နိုင်တဲ့ ပြဿနာပဲ။ ဘာလို့လဲ
ဆို သားဟာ သေပြီပဲ။ သေသွားတဲ့သူ
တို့ သမီး ဘယ်လိုပြန်တွေ့မလဲ။ ဒီမှာ
သမီး... သမီး ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးကို
ထက်ထပ်တော့မလား”
“ရှင်...”
သီတာ အံ့သြသွားသည်။ ရင်ထဲ
မှာလည်း နှင်ခနဲနေအောင် နာသည်။
ထက်ခနဲ အမေ့ကိုကြည့်လိုက်သည်။
“ဘာလဲ အဖေ၊ အမေက သမီး
နဲ့ ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးကို ယိုးစွပ်နေ
တာလား”
အမေကပြောသည်။ အပြုံးနှင့်
“ယိုးစွပ်နေတာ မဟုတ်လားလို့

မပြောနဲ့။ စွပ်စွဲနေတာပဲ။ နို့ နေပါဦး။
သီတာတို့ကရော...”
သီတာက အံ့ကိုစေ့လိုက်သည်။
“ကိုဇော်က သမီးကိုချစ်တယ်။
သမီးကလည်းချစ်တယ်။ ဒါပေမယ့်
သမီးတို့ ထိန်းကြပါတယ်အဖေ။ မောင့်
ကို လုံးဝရှာမတွေ့နိုင်တဲ့အဆုံးမှ လက်
ထပ်ကြမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားကြတယ်။
ဒါဟာ သမီးတို့ဆုံးဖြတ်ချက်ပါ အမေ”
“ဟင်... လင့်အပေါ် အတော်
သစ္စာရှိတဲ့ မိန်းကလေးပဲ”
“အမေ ထင်ချင်သလိုထင်ပါ
အဖေ။ သမီး မောင့်အပေါ်တယ်လောက်
သစ္စာရှိတယ်ဆိုတာ သမီးအသိဆုံးပါ”
သီတာ အခန်းတွင်းမှ ထွက်ခဲ့
သည်။ မိမိအိပ်ခန်းသို့ရောက်တော့
အားပါးတရ ငိုချလိုက်သည်။
လောကသည် တယ်ခက်ပါလား။
အမှန်တရားဟူသည် သည်လော
ကတွင် ရှိမှရှိသေးရဲ့လား။
ရင်မောရပါတီ။
***
အခန်း (နှစ်ဆယ်လေး)
ရင်ထဲမှာ မောသလို ခံစားရ
သည်။
နှလုံးသားက ပူလောင်လျက်ရှိ
သည်။
“အချစ်ရောဂါ ကိုယ်တွင်းနာက၊
ကုရာနတ္ထိ၊ ဆေးမရှိ”
ဤသို့သော ရှေးအတီတေ အတီ
တာကပေါ်ခဲ့သည့် ရှေးရိုးစဉ်လာစကား
နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဤမျှ ထန်ပြင်းလိမ့်

မည်လို့ မထင်ခဲ့။
ယခုတော့မူ “သည်းခင်ပြတ်မျှ ခံ
စားရသည်” ဆိုသော စကားသည်လည်း
သီတာနှလုံးသားတွင်းသို့ စူးနစ်ဝင်ခဲ့လေ
ပြီတည်း။
သီတာအဖို့ အရာရာကို နားလည်
ခဲ့ပြီလို့ ဆိုရလေမည်ထင်။
မောင့်ကိုချစ်စိတ်...
မောင့်ကိုကြင်နာစိတ်...
မောင့်ကို တမ်းတစိတ်...
မောင့်ကို လွမ်းမောစိတ်...
စသည် စသည် စိတ်များက
အချစ်နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အကြောင်း
အရာပေါင်းများစွာကို ပြန်လည်ပြောပြ
သည်နှင့် တူသည်။
ဪ... အချစ်စစ်အချစ်မှန်ဆို
သည်မှာ ဘယ်လိုမှ အစားထိုးလို့ မြေ
ဖျောက်လို့မရသည့် ဝေဒနာပါကလားလို့
အသိဝင်သည်။
နေ့ရက်ပေါင်းများစွာလည်း ကာ
လပေါင်းများစွာကို ဖြတ်သန်းခဲ့ပြီ။
ပြက္ခဒိန်ပေါင်း များစွာသည်လည်း
အသစ်အသစ် ရွေ့ခဲ့လေပြီ။
မည်သို့ဆိုစေ...
ပြက္ခဒိန်ဟောင်းများတွင် စွန်း
ထင်ကျန်ခဲ့သည့် အချစ်ရိပ်များကတော့
မူ ပျောက်ပျက်မသွားသေး။
ဆယ်သက် ဆယ်ကမ္ဘာတိုင်
လည်း ပျောက်လိမ့်မည်မထင်။
စားလည်း ဒီစိတ်...
သွားလည်း ဒီစိတ်...
မောင့်ကိုချစ်သည့် စိတ်များနှင့်ပင်
တစ်နေဝင်ခဲ့ပေါင်း များလေပြီတည်း။
မောင် သေပြီလေ...။

တစ်ခါတစ်ခါ သီတာတွေကြည့်
မိသည်။ နှလုံးသားကမူ လက်ခံခြင်းမရှိ။

မောင်ကို တမ်းတချစ်နေခြင်းက
ပင် မောင်တည်ရှိနေခြင်းဟု ထင်ခဲ့၏။
သီတာအတွက်မူ မောင်မသေသေးပေ။

သို့နှင့်ပင် တစ်နေ့တွင် မောင်ပြန်
လာလိမ့်မည်လို့ ထင်ခဲ့မိပြန်၏။ ယင်း
အတွက် အချို့ကမူ သီတာ၏ဦးနှောက်
အနေအထား ကောင်းမှကောင်းသေးရဲ့
လားလို့ အထင်ရှိကြသည်။

သီတာကိုယ်တိုင်လည်း တစ်ခါ
တစ်ခါ မိမိကိုယ်မိမိ ပြန်မေးကြည့်မိ
သည်။ ငါ ရူးနေပလားလို့။
ဟုတ်သည်။

မောင်ကို အရူးအမူးချစ်သည့်
နှလုံးသားကို အပွဲမခံနိုင်ခဲ့။ ထို့ကြောင့်
သေသောသူ ကြာလျှင်မေ့ ဆိုသည့်
စကား ပျက်သုဉ်းသွားရလေသည်လား။

ဤသည်ကိုပင် အချစ်စစ်ဟူ၍
ဒေါက်တာမြင့်လော်မိုးက ကမ္မည်းထိုး
သည်။ သက်ဆုံးတိုင်အချစ်ဟု သဘာ
ပြုသည်။

“မှန်တယ်သီတာ။ အချစ်ဆိုတာ
ဘယ်တော့မှ ရိုးမသွား။ ဟောင်းမသွား
တဲ့အရာပဲ။ အမြဲတမ်း သစ်လွန်းနေတာ
ဟာလည်း အချစ်ဆိုတဲ့အရာပါပဲ သီ
တာ”

အားတက် ရွှင်လန်းမိသည်က
အမှန်။

ရေနစ်သူတို့ပင် မည်သို့မျှ အင်
အားမရှိသည့် ကောက်ရိုးမျှင်ကို အား
ကိုးအားထားပြုခဲ့လျှင် အစဉ်အမြဲ မိမိ
ဘေးတွင် အားမေးအားမြှောက်ပြုကာ
မိမိအတွက် ကိုယ်စားပြုနေသည့် ဒေါက်

တာမြင့်လော်မိုးအား သီတာ ကိုးစားမိ
သည်မှာ ဆန်းသည်ဟုမဆိုသာ။

ဒေါက်တာမြင့်လော်မိုးက အပြုံး
နှင့် သီတာကိုကြည့်သည်။ အားပေး
အပြုံး။ ယင်းအပြုံးမျိုးကို သီတာ ကျောက်
စက်ရေနှင့် နှိုင်းလိုသည်။

“ဒါဖြင့် မောင်မသေဘူးလို့ယုံနေ
တာ မောင်ကို သေသူဖြစ်ပေမယ့်။ နှစ်
ကြာပေမယ့် မမေ့နိုင်တာ သီတာရဲ့
အချစ်စစ်ရဲ့ သစ္စာတရားပေါ့နော်”

သီတာ ဒေါက်တာမြင့်လော်မိုးကို
မော့ကြည့်သည်။ မီးခိုးတွေတန်းများကြား
မှ ကြည်လင်သည့်အပြုံးကိုမြင်သည်။

“ဟုတ်တယ် သီတာ။ သေသော
သူ ကြာလျှင်မေ့ဆိုတာ အချစ်စိတ်
လျော့နည်းသူတို့ရဲ့ လက်သုံးစကားပါ။
အချစ်စစ်ဆိုရင် ဘယ်လိုဘဝရောက်
ရောက် ဘယ်လိုအဖြစ်မျိုးနဲ့ကြုံကြုံ
မယိုင်မလဲရှိရမှာပေါ့။ ထာဝရသစ်လွင်
နေရမှာပေါ့”

စကား ခေတ္တရပ်သည်။ သီတာ
ကို စွေခနဲကြည့်လိုက်သည်ကို တွေ့
သည်။

“ပြီးတော့ အချစ်စစ်ဆိုတာ အင်
မတန်ခိုင်မြဲတဲ့ သံယောဇဉ်ကြီးတွေနဲ့
ချည်နှောင်ထားတာ မဟုတ်လား။ ဒါ
ကြောင့် ဘယ်တော့မှ ပြောင်းလွဲမရတဲ့
အရာလို့ ဆိုကြတာပေါ့”

“ဟုတ်တယ် ကိုမြင့်လော်။ မောင်
ကို သီတာချစ်တာ မပြောင်းလွဲတဲ့
သစ္စာအချစ်နဲ့ပါ။ ဒါကြောင့်လည်း
သီတာအဖို့ မောင်ကို ထာဝရချစ်နေ
မယ်လို့ ယုံတယ်”

“ဂုဏ်ယူပါတယ် သီတာ။ သီတာ

အတွက် ကျွန်တော် အများကြီးဂုဏ်
ယူပါတယ်”

ဪ... ဒေါက်တာမြင့်လော်မိုး
က မိမိအား နားလည်သူတည်း။

သီတာ သက်ပြင်းရိုက်မိသည့်
အိပ်မရာသည်ဝေဒနာသည် အာရုံတွင်
သို့ ထင်ဟပ်လာ၏။ အိပ်ချိန်များထဲ
မေ့လျော့နေမိသည့်အတွက် မျက်လုံး
များ စပ်ကျဉ်လာသည်ကို ခံစားရ၏။

သို့သော် အိပ်ဖို့ သတိမရှိ။ အိပ်
မပျော်သူအတွက် ညက ရှည်လျားလွန်
သည်ကို သတိမရခဲ့။

စင်စစ်တော့ သီတာအဖို့ မောင်
အကြောင်းတွေးရင်း အိပ်ပျက်ရက်များ
ရှည်လျားများပြားခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။

ဪ... ယခုထက်တိုင် မောင်
သည် ကေရစ်ပါတကား။

အမေ ဆေးလိပ်ပြင်းပြင်းဖွားဖို့
လိုက်သည်။

ဂနာမငြိမ်သော စိတ်ကြောင့်
မသိ။ ဆေးလိပ်ကို လက်ကြာညှစ်
ထိုင်ရာမှထသည်။

သီတာ စောင်းခဲ့ကြည့်သည်။
သီတာသည် ကျားရှေ့လိုရော
နေသည့် ဝိပုလွေ၏အသွင်မျိုး မျက်
ချိပြီး စောင်းခဲ့ကာ ထိုင်နေသည်။

“သမီး...”

သီတာ အသာအယာမော့
သည်။ အမေ သီတာအနားသို့ရောက်
နေပြီ။

ရီဝေသောအကြည့်မျိုးနှင့်
ကို ကြည့်နေသည်။

သီတာ၏ ဆံယဉ်နုကလေးများ အား လက်နှင့် အသာသပ်ရင်း သက် ပြင်းရှိက်သည်။

“အမေ...”

“တုံ့ပြန်ထူးသံသည် နှမ်းလျှာနေမိ လိမ့်မည်။ အမေ့ကို မော့ကြည့်သည့် အကြည့်သည်ပင် ညှိုးလျှော်နေလိမ့် မည်။

“သမီး ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သမီးပြန် မပြင်နိုင်တော့ဘူးလား။”

တိုးလျှာသည့်မေးသံသည် နလုံး သားတွင်းသို့ စူးနှစ်ဝင်လာ၏။ အမေးရှိ က အဖြေရှိမည်ဟု ဆိုသော်လည်း မေးလာသော အမေးအတွက် သီတာ အဖြေခက်လျက်ရှိသည်။ အဖြေရှိပင် ရှိပြားသော်လည်း ဒီအဖြေအား တွန်း ကန်ထုတ်ဖို့ အားမရှိ။

အဖြေအစား ပူလောင်သော သက်ပြင်းမောသာ တွန်းကန်ထွက်လာ သည်။

“ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်နိုင်မယ် ဆိုရင် ပြင်ပါလားကွယ်။ သားမရှိတော့ တဲ့အချိန်မှာ သားကိုယ်စား သမီးရှိစေ ချင်တယ်။ ချမ်းမြေ့မှုကလေးတစ်ခုနဲ့ အမေ့ဘဝကို အဆုံးသတ်ချင်တယ် ကွယ်”

တောင့်တမှုဖြင့် ဆဲနွဲ့ကို ပိတ်ပင် သည်ထင်၏။ မရေရာသော အတွေးများ က နလုံးသားကို စုစည်းလိုက်ဘိသို့ ခံစားရသည်။ ကြာလျှင် ပူလောင်သော ရင်သည် လွင့်စဉ်ပေါက်ကွဲသွားမည်ထင်။ အမေ့ကို မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

“အမေ့အပေါ်ထားခဲ့တဲ့ သမီးရဲ့ အချစ်၊ သမီးရဲ့မေတ္တာကို အမေ အများ

ကြီး နားလည်မှာပေါ့” အမေ့မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးကို မြင်ရသည်။

“ဒါကြောင့်လည်း သားမရှိတဲ့ နောက် အမေ့နားမှာ သမီး အပြုတမ်း ရှိနေစေချင်တာပေါ့”

သီတာ သက်ပြင်းမော့ကို အမေ သိစေရန် ချသည်။ အမေသည် သီတာ ကို စွေခနဲတစ်ချက်ကြည့်ရင်း စောစော ကနေရာတွင် ပြန်ထိုင်သည်။

မီးသေနေသည့် ဆေးလိပ်အား တစ်ချက်နှစ်ချက် ဖွာရှိုက်ပြီး ပြာခံခွက် တွင်းသို့ ထည့်လိုက်သည်။

သီတာသည် အမေ့ကိုတစ်ချက် စွေကြည့်လိုက်ပြီးမှ မျက်လွှာချပစ် လိုက်သည်။ ခေါင်းငုံ့ပစ်လိုက်သည်။ မတည်ငြိမ်သည့် စိတ်အတွေးကြောင့် စားပွဲပေါ်သို့ လက်ညှိုးနှင့် ဟိုခြစ် သည် ခြစ် ခြစ်နေသည်ကို အမေတွေ့ပေ လိမ့်မည်။

သက်ပြင်းကို မျှင်းမျှင်းချရင်း စကားစသည်။

“အမေ့နားမှာ သမီးနေချင်ပါ တယ်။ မောင့်ကိုယ်စား အမေ့ကို ပြုစု ချင်တယ်။ အမေအားငယ်မှာကို မောင် က စိုးရိမ်တတ်သလို သမီးလည်းစိုးရိမ် ပါတယ် အမေရယ်”

အမေက အားတက်သရောအပြုံး နှင့် ကြည့်၏။

“ဒါဖြင့်လည်း ဘာလို့များ တစ် နယ်တစ်ကျေးကိုသွားဖို့ စိတ်ကူးနေ သေးသလဲ”

သီတာသက်ပြင်းရှိက်ရင်း အငှာ အယာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်ကို

အမေ တွေ့ပေလိမ့်မည်။

“ဟုတ်ပါတယ်။ အမေပြောသလို သမီးအနေနဲ့ တစ်နယ်တစ်ကျေးကို မသွားသင့်ပါဘူး။ မောင့်ကိုယ်စား အမေ့ အနားမှာနေပြီး အမေ့ကို ခြေဆုပ်လက် နယ်ပြုသင့်တယ်ဆိုတာလည်း သမီး သိပါတယ်။ သို့ပေမယ့်...”

“ဘာရယ်သမီး။ သို့ပေမယ့် ဘာ ဖြစ်သလဲဟင်”

အမေ့စကားပြောသံတွေက စိုး ထိတ်မှုလွှမ်းနေသည်လို့ ထင်သည်။

အမေ့မျက်နှာ အပျက်ပျက် အယှင်းယှင်း ဖြစ်သွားသည်ကိုလည်း ရိပ်မိသည်။

သီတာ ရင်ထဲပူသွားသည်။ ဒါပေ မယ့် ခေါင်းငုံ့ကာ မသိဟန်ပြုလိုက် သည်။

“ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲဟင်”

စိုးရိမ်မှုကြောင့် ထပ်မေးသည် ထင်။ အသံက မည်ပီ။ သီတာ သက် ပြင်းရှိက်လိုက်သည်။

“သမီးဟာ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက် ပါအမေ”

ညှိုးသောမျက်နှာနှင့် စွေခနဲ ကြည့်သည်။ လေးကန်စွာ သက်ပြင်း ရှိုက်သံကို ကြားသည်။

ပြာခံခွက်တွင်းမှ ဆေးလိပ်ကိုဆွဲ ယူလိုက်သည်။ ဆေးလိပ်ပြာများကို လက်ညှိုးနှင့် ထိုးပိတ်လိုက်သည့်။

သီတာကို မျက်ခွဲလှန်ကြည့်ရင်း မီးခြစ်ကိုခြစ်ကာ မီးတို့သည်။

ဆေးလိပ်ကို တစ်ချက်ဖွာရင်း စွေ ခနဲကြည့်၏။

“ဒီခရီးကို မသွားလို့ မဖြစ်ဘူး”

လား။ တကယ်လို့ သက်ဆိုင်ရာတစ်
ယောက်ယောက်နဲ့ နားလည်မှုယူပြီး
တော့လေ”

သွေးတိုးစမ်းစကားလည်း ဖြစ်နိုင်
သည်။ ဆန္ဒစကားဆိုလည်း မပျားနိုင်။
အတိုင်းအတာတစ်ခုကို ဖွင့်ဟပြော
သည့်စကားကို ကြားရသဖြင့် စိတ်ထဲ
တွင် ကြည့်နူးသလိုခံစားရ၏။

ဒါပေမယ့် ဒီလိုအဖြစ်မျိုးနှင့်တော့
သီတာ အဆုံးမသတ်ချင်ပေ။ ဒီလို
အဖြစ်မျိုးကို ဖန်တီးသည့်ခေတ်ကလည်း
နောက်မှာ ကျန်ခဲ့လေပြီ။

သည်ကနေ့အဖို့ ခေတ်သည်
လည်းကောင်း၊ စစ်သည်လည်းကောင်း။
အယူအဆ အတွေးအခေါ်များသည်
လည်းကောင်း ပြောင်းခဲ့လေပြီ။ သည်
ကနေ့ခေတ်၏ လူသားတိုင်း မိမိဘဝ
မိမိ၏တာဝန်ကို ကိုယ့်အသိနှင့်ကိုယ်
ထမ်းဆောင်သင့်ပြီ မဟုတ်လား။

ပြီးတော့ သည်နေရာသည်ဌာန
သို့ သွားရောက်ရန်အတွက် ဖန်တီးသည်
မှာ မိမိဆန္ဒလည်း အနည်းနှင့်အများ
ပါခဲ့သည်မဟုတ်လား။ ဒါကို မိမိသာ
အသိဆုံး။

မောင်ကို အများက သေပြီလို့
ပြောခဲ့သော်လည်း သီတာ့အဖို့ မောင်
သည် အသက်ရှင်လျက်။ သီတာ့နုလုံး
သားအား စိုးမိုးလျက်ပင်။

တစ်နေ့သောအခါတွင် မောင်နှင့်
သီတာသည် မလွဲမသွေ ပြန်လည်ကြုံ
ရလိမ့်မည်လို့ စိတ်မှာ စွဲထင်နေသည်။

ဒါကြောင့် ကချင်ပြည်နယ်သို့ ဝေး
သီခေါင်လှသည့်နေရာသို့သွားရန် သီ
တာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းတည်း။

သီတာ ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းရှိက်
ရင်း အဝေးကို မော့ကြည့်လိုက်၏။

“သမီးတာဝန်ကို သမီးယူချင်
တယ်အမေ။ သမီးတာဝန်ကို ဘယ်သူ
ကိုမှ ပခုံးမပြောင်းချင်ဘူး။ ပြီးတော့ ဒီ
လိုသွားခြင်းအတွက် မောင်ကို ပြန်ဆုံ
နိုင်မယ်လို့ စိတ်မှာထင်နေတယ်အမေ”

“သား သေပြီပဲကွယ်”

သီတာ အဝေးသို့ ငေးမော့ကြည့်
လိုက်သည်။ ရီဝေသည့်အကြည့်ပုံဖြစ်
သည်။

“ဒါပေမယ့် သမီးအတွက် မောင်
ဟာ အသက်တည်ရှိနေဆဲပါ အမေ
ရယ်။ ဒါကြောင့် မောင်နဲ့ တစ်နေ့ပြန်ဆုံ
ရဦးမယ်လို့ သမီးယုံနေတယ်”

စကားရပ်လိုက်ပြီး အမေ့ကို စွေ
ခနဲကြည့်လိုက်သည်။

“ပြီးတော့ သမီး ကချင်ပြည်နယ်
မှာ သွားတာဝန်ထမ်းဆောင်ရမှာက
ဘာမှမကြာပါဘူးအမေ။ တာဝန်ပြီးဆုံး
သွားတဲ့အချိန်မှာ အမေ့ရင်ခွင်ကို သမီး
ပြန်လာမှာပါ”

“သမီးရယ်...”

တိုးတိတ်သည့် ညည်းသံကြား
သည်။

ပြီးတော့ ပူလောင်သည့် သက်
ပြင်းရှိက်သံက ရင်ထဲသို့ ကသောက
မေ့ ပြေးဝင်လာ၏။

***

အခန်း (နှစ်ဆယ့်ငါး)

ရေပြည့်အိုး သွန်းလိုက်ဘိသို့။
သို့မဟုတ်...

ပုရွက်ဆိတ်အုံကို တုတ်နှင့်ဆွ
လိုက်သည်နှင့် တူသည်။

ရန်ကုန်ဘူတာအတွင်းဝယ် လူ
တွေ ပျားပန်းခပ်လို့နေ၏။ အရောင်
အသွေးအစုံစုံ၊ အရွယ်အစား အပြား
ပြားသော လူတွေသည် ရန်ကုန်ဘူတာ
ကြီးစင်္ကြံတွင် မြင်မကောင်း။

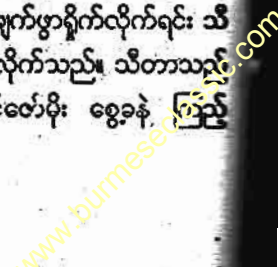
ည ၆ နာရီ ၃၀ မိနစ်။ နောက်
နာရီဝက်တွင် မန္တလေးအမြန်ရထားကြီး
က ထွက်ခွာချေတော့မည်။

ရန်ကုန်ဘူတာကြီး၏ နံပါတ်တစ်
စင်္ကြံတွင် ဆိုက်ကပ်ထားသည်။ ခရီး
သွားမည့်သူများ၊ ပို့ဆောင်သူများက
စင်္ကြံတစ်လျှောက်တွင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
နှင့်။ ည...။ ဒါပေမယ့် ရန်ကုန်ဘူတာ
ကြီးအတွင်းဝယ် မီးပန်းဆွဲများ၏အလင်း
ရောင်က ရန်ကုန်ဘူတာကြီးအတွင်း
ဖြန့်ကြက်ထားသည်။

အသံဗလံတို့ကလည်း ဆူညံလို့
နေ၏။ ပြီးတော့...ရန်ကုန်ဘူတာကြီး
အတွင်းဝယ် မိမိသွားလိုရာသို့ သွားရ
တော့မည်မို့ တချို့က ပျော်နေသကဲ့သို့
တချို့က ခွဲခွာရတော့မည့်အခြေမို့ ညှိုး
ရော်မပျော်ရွှင် သူလည်းရှိ၏။ ယင်းသို့
ညှိုးရော်မပျော်ရွှင်သူများထဲတွင် သီတာ
တို့လည်း အပါအဝင်။

မီးရထား စားသောက်ဆိုင်၏
ထောင့်စွန်းစားပွဲတွင် အမေ၊ သီတာနှင့်
ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးတို့ မလှုပ်မယှက်
ထိုင်နေ၏။ ငြိမ်သက်နေသည်။

ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးသည် စီးက
ရက်ကို တစ်ချက်ဖွာရှိက်လိုက်ရင်း သီ
တာ့ကိုကြည့်လိုက်သည်။ သီတာသည်
ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုး စွေခနဲ ကြည့်

လိုက်သည်ကို မတွေ့ချေ။ သီတာ ဝိုင်
တွေလျှက်ရှိသည်။ စားပွဲကို ရီဝေသော
အကြည့်ဖြင့် စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ရင်း
လက်ညှိုးနှင့် တိုခြစ်ကစားနေသည်။

အမေကမူ ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုး
ကိုလည်း မကြည့်။ သီတာကိုလည်း
မကြည့်။ နံရံဖြူဖြူဖွေးဖွေးကိုသာ ရီဝေ
စွာ ငေးမောကြည့်နေသည်။

“သီတာ...”

တိတ်ဆိတ်နေသည့် ပတ်ဝန်း
ကျင်တစ်ဝိုက်အား လှုပ်ခတ်လိုက်သည့်
ခေါ်သံ ဝေါ်လာသည်။ ရီဝေသော
အကြည့်နှင့် မိန်းမောတွေဝေနေသည့်
သီတာအဖို့ လှုပ်တတ်သွား၏။

ရေပြင်ကို ခဲနှင့်ပေါက်လိုက်သည်
နှင့် တူသည်။ သီတာ၏နုလုံးသား
ဂယက်ပွက်သွားသည်။

အသာအယာ မော့ကြည့်လိုက်
သည်။ ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးနှင့် သီတာ
အကြည့်ချင်းဆုံသွားသည်။

“ဘာလဲ ကိုမြင့်ဇော်”

တုံ့ပြန်သံ တိုးညှင်းသည်။

“ကိုယ်တို့ ရထားပေါ်တက်ကြဖို့
ကောင်းပြီထင်တယ်”

သီတာထံမှ တုံ့ပြန်သံကို မကြား
ရချေ။ ညှင်းညှဲသည့် သက်ပြင်းချသံနှင့်
အတူ စားပွဲပေါ်တွင်တင်ထားသော
ထက်ကိုပြောက်ပြီး နာရီကိုကြည့်သည်။

နာရီက ည ၇ နာရီထိုးဖို့ ၁၅
မိနစ်အလို၊ ခြောက်နာရီ လေးဆယ့်
မိနစ်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်းကို ပြနေ၏။

အသာအယာ ဒေါက်တာမြင့်ဇော်
ကို ကြည့်လိုက်၏။

“အင်း... နေရာယူထားဖို့ကောင်း

ပြီ” သီတာက တုံ့ပြန်သည်။

ပြီး... အမေ့ဟက်ကို စောင်းတဲ့
ကြည့်လိုက်ပြီး...

“ကဲ... အမေ ကျွန်မတို့ တွဲပေါ်
စက်တေ့မယ်နော်”

အမေ၏ သက်ပြင်းချသံကိုကြား
ရသည်။ ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးက အရင်
ထသည်။ ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးပြီး
ခင်သီတာ။ နောက် အမေ။ မေမေ
ထိုင်ရာမှထလိုက်စဉ် ဒေါက်တာမြင့်ဇော်
မိုးက ကောင်တာသို့သွားသည်။ ကျ
သင့်ငွေကို ရှင်းလင်းသည်။

ထိုစဉ် အမေနှင့်သီတာ ဆိုင်ပြင်
သို့ ထွက်နှင့်သည်။ စင်္ကြံပေါ်သို့
ခြေချမိပြီ။

စင်္ကြံပေါ်တွင် စောစောကလို လူ
တွေပြန်ကျလို့ မနေလေတော့။ ဟိုတစ်
စု သည်တစ်စု ဖြစ်နေပြီ။

အမေနှင့် သီတာ နှစ်ယောက်
သား ယှဉ်တွဲ၍ လျှောက်လာကြရင်း
သီတာကို အမေက စောင်းတဲ့ကြည့်
သည်။

“သမီး...”

အမေ၏အသံသည် နွမ်းလျသည်
အသံ။ သီတာသည် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ
ကာ ငြိမ်သက်စွာလျှောက်လာရာမှ
အမေကို စောင်းတဲ့ကြည့်သည်။

အမေ၏ ညှိုးသောအကြည့်ကို
ရင်ဆိုင်ရသည်။ ရင်ထဲတွင် မွန်းကျပ်
သလို ခံစားရ၏။

“ပြောပါ အမေ...”

ပြောလာမည့်စကားကို ကြိုတင်
သိနေသည်ကတော့ အမှန်။ အတား
အဆီး အပိတ်အပင်စကားမှလွဲ၍ မည်

သည့်စကားမျှ မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း
အသိ။ သို့ပေမယ့် ယင်းစကားအား
မပြောပါနဲ့လို့ ပြောဖို့မဖြစ်။ ပြောဖို့ဆို
သည်ကိုလည်း နှလုံးသားက ခွင့်ပြုခြင်း
မရှိ။

ပြောပါဆိုကာမှ အမေထံမှ သက်
ပြင်းရိုက်သံကိုကြားရ၏။

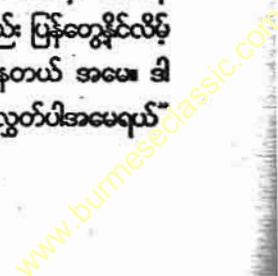
“သမီးအပေါ်မှာ ထားရှိတဲ့ အမေ့
မေတ္တာ၊ အမေ့စေတနာကို သမီးနား
လည်ပါတယ်နော်။ သမီးကိုချစ်တာ
အရိုးခံပါ။ သားမျက်နှာကို အခြေခံပြီး
ချစ်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်
သမီးကို အမြဲတမ်း အမေ့နားမှာ ရှိစေ
ချင်တယ်သမီး”

အမေ့စကားများက နှလုံးသား
အတွင်းသို့ စိမ့်ဝင်လာသည့် စမ်းရေ
ကြည်ကဲ့သို့ အေးမြသည့်စကားမှန်း
စိတ်က နားလည်သလို ခံစားရသည်။

သို့သော် အမေ့အဖို့မှ ခွဲခြားခြင်း
ဆိုသည့် စကားတစ်လုံးအတွက် ပူဇွေး
သော ခံစားမှုများက နှလုံးသားကို ပက်
ဖျန်းနေသည်သို့ ရှိလိမ့်မည်။

သီတာတို့ အထက်တန်းထွက်
ပေါက်နာသို့ ရောက်နေလေပြီ။ နောက်
သို့ ပြန်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဒေါက်
တာမြင့်ဇော်မိုးအား စားသောက်ခိုက်
တွင်းမှ ထွက်လာစရှိသေးကြောင်း တွေ့
ရ၏။ သီတာ ရပ်လိုက်သည်။

“သမီးနားလည်ပါတယ် မေမေ။
မေမေ့ကို သမီး အထီးကျန်ဘဝနဲ့မထား
ချင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သမီးမှာ တာဝန်
ရှိသလို မောင်ကိုလည်း ပြန်တွေ့နိုင်လိမ့်
မယ်လို့ သမီးထင်နေတယ် အမေ။ ဒါ
ကြောင့် သမီးကိုခွင့်လွှတ်ပါအမေရယ်”

စကားရပ်ပြီး အမေ့မျက်နှာကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။ အမေသည် ရီဝေစွာဖြင့် သိတာ့ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ပူလောင်သည့် သက်ပြင်းရှိုက်သံက နှလုံးသားတွင်းသို့နှစ်ဝင်လာသည်။

အင်းလေ... မတတ်သာတော့လည်း ခပ်ခွာခွာနေကြဦးမှာပေါ့။ ဒီအချိန်မှာ ဒီလိုဝေဒနာမျိုး အထုံပါနေပြီ မဟုတ်လား။

ဝမ်းနည်းစကားမှန်း၊ အားအင်လျော့သော စကားမှန်း သိနှင့်လိုနေသည်။ ဒီစကားနှင့်ပတ်သက်၍ ထိုက်သင့်သလို ဖြေရှင်းပူပေးချင်စိတ်ရှိသည်။ သို့ပေမယ့် အဖြေခံကနေကြောင်း မိမိကိုယ်မိမိ အသိဆုံး။

ထိုအချိန်တွင် ခေါက်တာမြင့်တော်မိုး သီတာတို့အနားသို့ ရောက်လာသည်။

“ကဲ... သွားမယ်သီတာ၊ သွားမယ် အမေကြီး”

ခွဲခွာရတော့မည်ဖို့ ပူလောင်သော ဝေဒနာ၊ စူးနစ်သော ဒုတိယစကားအား မကြားရတော့မည်ဖို့ ချမ်းမြေ့သော ဝေဒနာ ပြိုင်တူခံစားရသည်။

အမေ့ကို အသာအယာမော့ကြည့်လိုက်သည်။

“သမီးသွားမယ် အမေ”

အသံကို ထိန်းပြောလိုက်သည်။ အသံအနည်းငယ် တုန်ယင်နေသည်ကို အမေသိလိုမိမ့်မည်။ အမေကိုယ်တိုင်လည်း ခွဲခွာခြင်းဆိုသည့် စူးနစ်ဖွယ် ဝေဒနာကို တနှင့်တဖိုး ခံစားရလိုမိမ့်မည်။ အမေ၏ တုံ့ပြန်မှုအသံကို မကြားရ။ အသာအယာ ခေါင်းဆတ်ပြသည်ကိုသာ တွေ့ရသည်။

လေးကန်စွာ လှည့်လိုက်သည်။ လေးကန်စွာ လျှောက်လာရင်း စကြိုအတွင်းသို့ဝင်လိုက်သည်။

နောက်သို့ ပြန်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ သံဇကာအနားတွင် တွေ့တွေ့ရပ်နေသည့် အမေ့ကိုတွေ့ရသည်။ သံဇကာတန်းများကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

အထက်တန်းတွဲဖို့ နေ့ရာရှာစရာမလို၊ ရီဝေသော အကြည့်နှင့် ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“အမေ...”

တိုးညှင်းစွာခေါ်လိုက်သည်။

“သမီး...”

တုံ့ပြန်သံက တိုးတိုးလေး။

“သမီး ရောက်ရောက်ချင်း စာထည့်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

စကားသံတိတ်သွားသည်။ စကားသံများကြားသို့ ကျယ်လောင်သည့်အသံက ကျူးဝင်လာသည်။ ခေါင်းလောင်းသံ၊ ရထားထွက်ရန် ငါးမိနစ်သာလိုတော့သည်တဲ့။

အချက်ပေး ခေါင်းလောင်းသံ၊ ငါးမိနစ်ပြည့်လျှင် ရထားက ခွာချေတော့မည်။

ရန်ကုန်ရွှေမြို့တော်နှင့် ဝေးလေတော့မည်။ ခွဲခွာခြင်းကို မုန်းတီးနေသော အမေနှင့်လည်း ဝေးရမည်မှာ မုချ။

ဤသို့ပင် ကချင်ပြည်နယ်နှင့် နီးရမည်။ မောင်ခေါင်းချရာနေရာ။ သို့မဟုတ် မောင်ကို ပြန်တွေ့ရမည်အထင်နှင့် ရှိသည့်နေရာနှင့် နီးရလေမည်မှာလည်း မုချ။

ရင်ထဲမှာ... ဝမ်းသာခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ စသည် စသည် ပဋိပက္ခ။

“သမီး...”
အမေ့ကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။
“သွားတော့လေ ရထားထွက်တော့မယ်”

“တူ... တူ”
ရထားဥသြသံက တစ်ပြိုင်နက်။
“အမေ...”

“သမီး...”
“သမီးသွားမယ်”
အမေက ခေါင်းညိတ်သည်။

သီတာ အမေ့ကို ကျောခိုင်းသည်။ ရထားနားသို့ လျှောက်သွားသည်။ ရထားပေါ်သို့ လှမ်းတက်လိုက်သည်။ ဥသြသံကို ကြားရသည်။

ရထား စတင်ရွေလျားသွားချေပြီ။ ပြတင်းဘောင်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားမိသည်။

အမေ့ကိုတွေ့ရသည်။ အမေသည် လက်စွဲယမ်းလျက်။

သီတာ လက်မပြနိုင်။ ရင်ထဲမှ လိုက်မောလိုနေသည်။ ပူလောင်လိုနေသည်။ အံ့ကို တင်းတင်းစေ့စေ့သွားကြားမှ ရိုက်သံက ပွင့်ထွက်ချင်သလိုပေမယ့်...

အမြင်တွေက မကြည်လင်စေ့ရီဝေလို့...
အို... မျက်ဝန်းအိမ်မှာ မျက်အပြည့်။

(ရှေ့လဆက်ရန်)
ကျော်မြသန်း

ဆုတောင်းပြည့်

ဆရာကြီး အောင်ဘုန်းမြင့်

နက္ခတ္တဗေဒ ဗလိတပညာရှင် - မဟာဂန္ဓဝိဗေဒင် လက္ခဏာသုတေသီ

စာရေးဆရာ - အောင်ဘုန်းမြင့် (ကဗျင်မြေ)
ကလောင်ခွဲ - ကာလီခါရီ (မြန်မာမြည်)

- ယတြာ ဓာတ်စိုက်ဓာတ်ဆင် အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။
- ဘဝရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန် အတိုင်ပင်ခံသည်။
- နေ့စဉ် နံနက်(၆)နာရီ မှ (၉)နာရီအတွင်း အခဲပုန်းဖြင့် ဟောကြားပေးသည်။

အမှတ်(၄၂) အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာပျော်မြို့နယ်၊ ပုန်း - ၀၁-၅၄၀၇၂၀၊ ၀၉-၃၁၀၂၂၀၁၆

လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်

လိပ်ခေါင်းရောဂါမှန်လျှင် ဒိဋ္ဌပျောက်ကင်းရမည်။

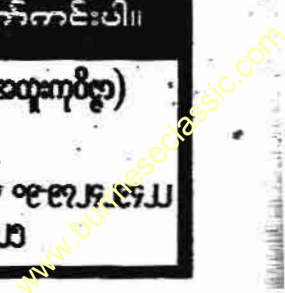
- ဆရာ၏ဆေးခန်းတွင် လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များအား မပူ မစပ် မနား မကျင် မလိုမဖြတ်၊ မြန်မာ့နည်း၊ မြန်မာ့ဟန်သက်သက်ဖြင့် အမြစ်ပါမကျန် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးလျက်ရှိပါသည်။
- ကုသ၍ပျောက်ကင်းသွားသော ရောဂါရှင်ပေါင်းများ၏ ဓာတ်ပုံနှင့် ထောက်ခံစာပေါင်းများစွာတို့ကို လက်တွေ့ လာရောက်လေ့လာနိုင်ပါသည်။(နိုင်ငံခြားမှ ခွဲစိတ်ကုသဖူးသူများ အပါအဝင်)
- ရောဂါအတွက် ပျောက်ကင်းအောင် တာဝန်ယူသည်။
- လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် အနားယူမှသာ အမြစ်ပြတ် ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

ဘိချက်။ ။ လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် ဓားဆေးသက်သက်ဖြင့် လုံးဝပျောက်ကင်းပါ။

နိုင်ငံကျော် မန္တလေးမြို့ အဘိဓမ္မာတောင်သာဆရာကြီးဦးလှမောင် ဆရာမကြီးအိသန်းဟန်(လိပ်ခေါင်းအထူးကုပိဋ္ဌ)

ဆရာ၏ဆေးခန်း

အမှတ်(၅၀) (၅)လွှာ (၁၂)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ပုန်း-၀၉-၇၀၀၉၉၀၊ ၀၉-၂၅၀၃၃၄၂၇၊ ၀၉-၉၇၂၆-၆၄၂၂၊ ၀၉-၃၁၀၀၄၅၀၀၊ ၀၀-၀၁-၀၁၀၆-၀၀၀၊ အတွက်-၅၄၊ ပြည်လုံးချစ်သော၊ မန္တလေး၊ ပုန်း-၀၂-၇၅၂၀၁၊ ၀၉-၉၁၀၄၄၀၂

ဝေယံလင်းခေါင် ဒွေအိမ်ရာ အိမ်အိမ်ရာ

ဇာတ်သရုပ်ဆွဲ
ပန်းချီ ခံလွင်မောင်

ဒေါ်ဆုံမ၏ သုံးဘဝခရီး

□ ဝေဖန်ရေးချိန်

(ဇာတ်သိမ်းပိုင်း)

ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုး

သစ်ပင်တွင်း။ သစ်ခေါင်းတွင်း၌ နေသော နတ်မျိုးကို ဂန္ဓဗ္ဗနတ်ဟု ခေါ်သည်။ ယင်းနတ်မျိုးကို “သစ်ဘီလူး” ဟုခေါ်သည်။ ယင်းတို့သည် သစ်တုံးဆွေးသည်တိုင် မှီခိုနေထိုင်ကြသည်။ (အိမ်တိုင်၊ ကျောင်းတိုင်တို့၌ အမျက်ဆိုးပါသည်။ သစ်ခြောက်ပါသည် ဆိုသည်မှာ ဤဂန္ဓဗ္ဗနတ်များ ပါလာခြင်းကို ဆိုလိုသည်။)

ရုက္ခစိုးနတ်

ရုက္ခစိုးဟူသည် ဘုမ္မဒေဝခေါ် ဘုမ္မစိုးနတ်မျိုးထဲ၌ အပါအဝင် နတ်ဖြစ်သည်။ သစ်ပင်ကိုစွဲကာ ဗိမာန်ပြုနေသဖြင့် ရုက္ခစိုးဟု ခေါ်ကြသည်။ သစ်ပင်ပေါ်၌ နေသည်မဟုတ်။ သစ်ပင်ကိုအစွဲပြု၍ ကံအားလျော်စွာဖြစ်သော ဗိမာန်သီးခြားရှိသည်။ သို့သော် သစ်ပင်လဲလျှင်၊ သစ်ပင်သေလျှင်၊ နတ်၊ ဖြတ်၊ ဖျက်ဆီးခြင်းခံရလျှင် သူ့ဗိမာန်ပျက်သွားသည်။ သစ်ပင်ကြီးငယ်တို့တွင်ရှိသော ယင်းနတ်တို့၏ စာမ္မာဒိဒ္ဓိပေါ် မူတည်၍ အန္တရာယ်ပေးနိုင်မှု မပေးနိုင်မှု သတ္တိကွာခြားသည်။ ယင်းတို့ကို ပူဇော်ရာ၌လည်း ထိုအတူပင် ကွာခြားမှုရှိလေသည်။

ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုးတို့သည် စတု

မဟာရာဇ် အပါအဝင် အောက်နတ်တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ အချို့နတ်များတွင် ပြောပလောက်အောင် တန်ခိုးမရှိသော်လည်း အချို့မှာ အလွန်တန်ခိုးကြီး၍ အသက်လည်းရှည်သည်။ သက်တမ်းအတိအကျမရှိ။ သူ၏ ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံအတိုင်းသာ။ အချို့ ရုက္ခစိုးနတ်များသည် အထက်နတ်များထက်ပင် အသက်ရှည်၍ တစ်ကမ္ဘာကုန်သည်ထိ အသက်ရှည်ကြစွာ နေကြရသည်။

ရုက္ခစိုးတို့သည် တရားထူးကိုလည်း နာနိုင်သည်။ အားထုတ်နိုင်သည်။ အကယ်၍ ၎င်းရုက္ခစိုးဘဝဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်ကာ ရဟန္တာဖြစ်နေသည်တိုင်အောင် သက်တမ်းကုန်ဆုံးသည်အထိ နေသွားနိုင်သော သတ္တိထူးရှိသည်။ လူတို့သည် လူ့ဘဝဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်လျှင် ချက်ချင်း သင်္ကန်းဝတ်၊ ရဟန်းခံမှ သက်တမ်းကုန်အောင်နေရသည်။ လူဝတ်ကြောင်သည် အရဟတ္တဖိုလ် တရားမြတ်၏ အရှိန်ကို မခံယူနိုင်။ ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုးတို့ကား ရဟန်းတော်များကဲ့သို့ ရဟန္တာအဖြစ်ဖြင့် နေနိုင်စွမ်းရှိကြသည်မှာ အလွန်ထူးခြားသော တန်ခိုးကုဒ္ဓိပါဒ်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အချို့ဆရာတော်ကြီး

များ (အထူးသဖြင့် တောင်ဖီလာဆရာတော်ကြီး)သည် ဤလူ့ဘဝမှ ကွယ်လွန်လျှင် ဘုမ္မစိုးနတ်အဖြစ် ဆုတောင်းခဲ့ကြသည်။

ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေတို့၏ သေဆုံးပုံနှင့် ပတ်သက်၍

တစ်ရံရောအခါ မိလိန္ဒမင်းကြီးက ရှင်နာဂသေနကို -

“အရှင်ဘုရား ဘီလူးပြိတ္တာတို့သည် မသေသလော”

“မင်းကြီး ... သေ၏”

“အရှင်ဘုရား ယင်းသို့သေလျှင် ထိုဘီလူးပြိတ္တာတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြွင်းမရှိပါတကား။ ထိုဘီလူးပြိတ္တာတို့ အကောင်ပုပ်နဲ့ မနံပါတကား”

“မင်းကြီး ဘီလူးပြိတ္တာတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်လည်း ရှိ၏။ အကောင်ပုပ်အနံ့လည်း နံ၏။ ထိုဘီလူးပြိတ္တာတို့ သေလျှင် ခန္ဓာကိုယ်သည် ဖောက်ပြန်၍ ပိုးနဲ့၊ ပိုးဟပ်၊ အိမ်မြှောင်၊ တက်တူ၊ ပင့်ကူ၊ ပုစွန်၊ ကင်းခြေများဖြစ်၍ သေသည်။ ထိုအကောင်ပုပ်၏အနံ့သည် နံသည်သာတည်း။

“အရှင်ဘုရား မှန်လှပါသည်” (မိလိန္ဒပဉ္စ)

ထို့ကြောင့် ယခု တချို့သော အရပ်ဒေသတွင် တစ္ဆေအခြောက်ခံရ

သော်လည်း မကြောက်တတ်ကြသူများသည် ခွေး၊ ကြောင်၊ ယုန် စသည်တို့ရစ္ဆာတစ်ကောင်ကောင် အသွင်သဏ္ဍာန်နှင့်လည်းကောင်း၊ လူယောင်ဖန်ဆင်း၍လည်းကောင်း လာခြောက်လျှင် ထိုအကောင် တစ္ဆေနောက်ပြေးလိုက်၍ ဖမ်းကြသည်။ ထိုအခါ တစ္ဆေသည် သစ်ပင်တစ်ပင်ပင်၊ သို့မဟုတ် သစ်ပင်ရင်းရှိ တွင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဝင်ပြေးပျောက်ကွယ်သွားတတ်သည်။

ထိုအခါ လူတို့က လူယောင်ဆောင်၍ ခြောက်သောတစ္ဆေသည် ဤသစ်ပင်ကွယ်သည်နှင့် ပျောက်သွားသဖြင့် ဤသစ်ပင်၌နေသည်ဟု သစ်ပင်ကိုခုတ်လှဲ၍ မီးရှို့ကြသည်။ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကောင် အသွင်သဏ္ဍာန်ဖြင့် ခြောက်လာသဖြင့် ထိုတိရစ္ဆာန်ကို ဝိုင်းလိုက်ကြသောအခါ ထိုတစ္ဆေတိရစ္ဆာန်သည် မြေတွင်း၊ သစ်ခေါင်းထဲ ဝင်သွားကြပြီး ကိုယ်ပျောက်သွားသည်။

မြေတွင်း၊ သစ်ခေါင်း စသည်တို့မှာ ကျဉ်းကျဉ်းလေးဖြစ်ပြီး ဤခွေး၊ ကြောင်၊ ယုန်တို့သည် ဤအခေါင်းထဲ မည်သို့မျှ မဝင်နိုင်သည်ကို သိသောအခါ တစ္ဆေခြောက်ခြင်းဆိုသည်ကို အတတ်သိ၍ ထိုသစ်ပင်အခေါင်းတို့ကို မီးတင်ရှို့ကြသည်။

မီးငြိမ်းသွား၍ ကြည့်ကြသောအခါ မြေတွင်းသစ်ခေါင်းထဲ၌ ပုတ်သင်ညိုများ၊ ဖွတ်၊ ပုတတ်များ သေနေသည်ကို တွေ့ကြရသည်ဟု ဆိုသည်။ ဤသည်ကို အချို့က လူကြမ်းလျှင် နတ်(တစ္ဆေပြိတ္တာ)ကြမ်း မနိုင်ဟု ပြောကြသည်။

ဤသည်မှာ ထိုပြိတ္တာတစ္ဆေသည် အကုသိုလ်ကံကုန်ချိန်နှင့် လူကို ခြောက်မိချိန်တို့ တိုက်ဆိုင်သွားသဖြင့် လူတို့ထံ၌ အသတ်ခံလိုက်ရလေသလား။ သို့မဟုတ် သူသည် မိမိကိုယ်ကို တစ္ဆေဘဝမှ အကုသိုလ်ကံကုန်ပြီး ဘဝပြောင်းချိန် ကျရောက်နေပြီဆိုသည်ကိုသိ၍ တစ္ဆေမကြောက်တတ်သူကို တမင်ရွေးကာ ထိုသို့ပြုလုပ်အောင် ဖန်တီးလေသလားဆိုသည်ကို စော့ မည်သူမျှ မသိပေ။

တစ္ဆေဘဝမှ သေကံမရောက်သေးသော ဒေါ်ဆုံမတစ္ဆေမှာ သူ့ထက် အစွမ်းသတ္တိရှိသောပြိတ္တာတစ်ကောင်က ရွာသူမိန်းမအား ခြောက်လှန့်ပြီး သတိမေ့သွားအောင်လုပ်လိုက်သည်ကို အံ့ဩတကြီး မြင်ခဲ့ရသဖြင့် ရွာသူမိန်းမကိုလည်း စိတ်ထဲက သံယောဇဉ်ဖြစ်မိလေရာ ထိုမိန်းမသူကို ရှာရန် လိုက်လာကြသော လူများကို ငေးကြည့်နေမိသည်။

ထိုစဉ် နောက်ထပ် ရွာသားကြီးလေးငါးယောက်သည် တကြော်ကြော်အော်ခေါ်ကာ မီးတုတ်၊ ဓာတ်မီးတွေကိုယ်စီနှင့်လိုက်လာကြသည်။ နောက်ထပ် လိုက်လာကြသော ရွာသားတွေအော်ခေါ်သံနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင် စောစောက အရှာသွားကြသူများဆီက မိန်းမသူအား တွေ့ပြီဖြစ်ကြောင်း လှမ်းအော်ပြောသလို ကြားလိုက်ရပြန်သည်။ ထိုအခါမှ ဒေါ်ဆုံမလည်း သက်မချနိုင်တော့၏။ သို့သော် ပြိတ္တာယုတ်သည် ရွာသူမိန်းမအား အသေပဲလုပ်လိုက်လေသလားဟု ရင်တမမနှင့် ဒေါ်ဆုံမ ဆက်ကြည့်နေ၏။

စောစောက တစ္ဆေကြီး ခြောက်လှန့်လိုက်၍ လဲကျသတိမေ့နေသော မိန်းမသူကို သူ့ခင်ပွန်းက ပွေ့ထမ်း၍ တောထဲက ထွက်လာကြ၏။ ထိုမိန်းမမှာ ကယောင်ချောက်ချားနှင့် သူ့လင်ကိုပင် သိပုံမရ။ ပါးစပ်က အယုတ္တ၊ အနတ္တဆဲဆိုကာ သူ့လင်ကျောကုန်းကို တအုံးအုံးထုရိုက်လာသည်။

သူ့ယောက်ျားနှင့် အဖော်များက သတိထားရန် အတန်တန် ဝိုင်းပြောနေကြသည်ကြားထဲက ထိုမိန်းမက သူ့ယောက်ျားကျောကုန်းကို အထုအရိုက်မရပ်။ အဆဲအဆိုမလျော့။ သူ့ယောက်ျားကလည်း သူ့မိန်းမကို ရင်ချင်းကပ် တအားဖက်ပွေ့ရင်းက တတွတ်တွတ်ချောမော့ပြောကာ ရွာဘက်ကို မတ်တတ်ပြေးနေသည်။

ရွာထဲက နောက်ထပ်လိုက်လာကြသူများနှင့် တွေ့ကြသည်အထိ ထိုမိန်းမကား အဆဲအဆိုမရပ်သေး။ သူ့ခင်ပွန်းကျောကုန်းကို ထုရိုက်နေဆဲ။

“ဖြန်း”

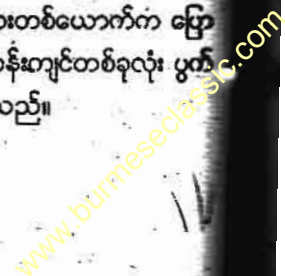
“ဖြန်း”

“ဖြောင်း ... ဖြောင်း”

“ဟင်း၊ အင်း ... ယောက်ဖကြီး ကျုပ်မိန်းမကို ဘာလို့ရိုက်”

“မင်းမိန်းမကို တောထဲက သရဲဝင်ပူးလာတာ။ သရဲထွက်သွားအောင် နာနာရိုက်ပစ်ရတယ်ဟ”

သရဲဝင်ပူးလာသော နှမကို အစ်ကိုက ဝင်ရိုက်သဖြင့် ခင်ပွန်းဖြစ်သူက ဟန့်သံ၊ သရဲပူးခံ မိန်းမတို့ဆဲဆိုသံ၊ အခြားတစ်ယောက်က ပြောသံတို့မှာ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ပွက်လောရိုက်နေသည်။

“ဟေ့ ဟေ့... လက်နဲ့တအား
ကြီး မရှိက်ပါနဲ့ဟာ။ ဆူးခက်နဲ့ရှိက်ရ
တယ်တဲ့ကွ။ ထွန်းရ... ဆူးခက် မြန်
မြန်သွားခုတ်စမ်းကွာ။ ငါ---မသား
သရဲ အသေကို ရိုက်သတ်မစ်မယ်”

“ဟေ့ကောင် စိန်လုံး၊ သရဲ
ထွက်သွားအောင် သေးနဲ့ဝိုင်းပန်းရင်
သည်း ရတယ်တဲ့ကွ။ သေးနဲ့ ဝိုင်းပန်း
ကြဟ”

“ဟေ့၊ ဟေ့ကောင် ဟိုဟိုမှာ
မင်းအမေနဲ့ ကြီးတော်မိတို့ လာနေ
တယ်ဟာ။ အရေးထဲ ရှိတဲ့မှ”

“ဟေ့ကောင် မင်းမိန်းမကို မြန်
မြန်ချလိုက်။ ဖက်မထားနဲ့ကွ။ ဟေ့
ကောင်ရ်”

“လွတ်စမ်း... လွတ်စမ်း မင်း
မိန်းမကို တို့လုပ်တာမဟုတ်ဘူး။ သရဲ
ကိုလုပ်မှာပါဟာ။ လွတ်လိုက်စမ်းပါဆို
နေ ငါခွေးတဲ့မှ”

“ဟဲ့၊ ဟဲ့... လူလေးတို့ အဲ
သလို ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း မလုပ်ကြ
ပါနဲ့ကွယ်။ သူ့ခမျာ စားချင်သောက်
ချင်လို့နဲ့ တူပါရဲ့။ အမေကြည့်ပါရစေ
တယ်”

“---ပဲစားရမယ်”

“ဟဲ့... ခွေးတိရစ္ဆာန် လူကြီး
ပြောနေရင် နင်က ဘာလဲ”

ရွာပြင်နားတွင် ရုတ်ရုတ်သံသံ
ခြစ်နေကြသည်ကို ဒေါ်ဆုံမတစ္ဆေမှာ
မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်၍ အူ
ထုန်သဲတုန် ဖြစ်နေမိသည်။ ဝင်ပူးနေ
သည် ပြိတ္တာကြီးကတော့ ဘယ်လိုနေ
သည်မသိ။ ဆူးခက်နှင့်ရှိက်၊ ပါးနား
နိုက်၊ ဆံပင်ကိုဆွဲ လုပ်နေကြသည်ကို
ကြည့်ကာ ဒေါ်ဆုံမတစ်ကိုယ်လုံးမှာ

ကြက်သီးဖြန်းဖြန်းထိနေမိသည်။

“စားရသောက်ရပါစေ့မယ်
ကွယ်နော်။ အဆစ်တို ကြချီစားမလား။
အလုံးကြီး အုန်းသီးစားမလား။ လှိုင်
လှိုင်သင်း ထမင်းစားမလား။ မွှေးမွှေး
နော် ငါးကြော်စားမလား။ အောက်
အီးအီး ကြက်ကြီးစားမလား။ လုံးလုံး
ပြားပြား မုန့်စားမလား။ ဟေး...
ဟယ်... ဟေး... ဟေး”

အဘွားကြီးက ပြိတ္တာကြီးဖမ်း
စားထားသောရွာသူမိန်းမကို ပွတ်သပ်
ချော့မော့၍ မေးနေသည်။ ကာလနာ
ပြိတ္တာကြီးကလည်း ခုမှ စားရသောက်
ရတော့မည်ဖြစ်သဖြင့် မိန်းမကြီး မေး
သမျှ ခေါင်းချည်းတွင်တွင် ညိတ်နေ
သည်။ ငေးကြည့်နေသော ဒေါ်ဆုံမ
ပင် သွားရည်ကျလာ၏။

သည်လိုနှင့် ထိုမိန်းမကို ရွာသို့
တွဲမျှောင် ခေါ်ယူသွားကြရာ ဒေါ်ဆုံမ
တစ္ဆေမှာလည်း သွားရည်တမြားမြား
နှင့် သူ့နေရပ် သူ့ပြန်လာရသည်။

လူတွေကို တွေ့ရတိုင်း လူ့ဘဝ
ကို ဘယ်လိုတောင့်တမှန်းမသိ။ လူ့ဘဝ
ကို အရမ်းရချင်နေမိသည်။ လူ့ဘဝ
ကို တောင့်တနေ၍လားမသိ။ ရွာထဲ
မှာ ဘယ်သူ့သားနဲ့ ဘယ်သူ့သမီးနဲ့
မင်္ဂလာဆောင်ကြတော့မည် ဆိုသည်
ကို အလိုလိုသိနေသည်။ မင်္ဂလာ
ဆောင်ကြတော့မည် ဆိုသည့်အသံကို
ကြားတိုင်း ပျော်လည်း အရမ်းပျော်နေ
မိသည်။

လူဝင်စားချင်၍ ရွာနားသွား
တော့ ကိုယ့်ရှေ့မှာ လူဝင်စားဖို့ တိုး
ခွေစောင့်နေကြသော ပြိတ္တာတွေက
မနည်း။ ယင်း တစ္ဆေ ပြိတ္တာတွေကို

ဘယ်လိုမှ တိုးမပေါက်။ အတင်းတိုး
ဝင်ကြည့်သော်လည်း မရာ သည်လို
နှင့် ဒေါ်ဆုံမ လှည့်ထွက်လာရာ နေ
ရာပေးထားသော ဆရာကြီးပြိတ္တာကို
တွေ့ရသည်။

ဒေါ်ဆုံမက -

“ဆရာကြီး ကျွန်တော်မလည်း
လူဝင်စားချင်တယ်”

ဟု အဲရဲစွန့်၍ ပြောလိုက်၏။

ပြိတ္တာကြီးက ဒေါ်ဆုံမကို စူးစူး
စိုက်စိုက်ကြည့်ပြီး -

“သွားစမ်းဟာ... နင်က လူဝင်
စားလို့ ဘယ်ရဦးမလဲ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“နင် လူတွေလာပစ်တဲ့ ဆန်
ကောစာ၊ ခေါစာတွေကို စားတယ်
မူတ်လား”

“ကျွန်တော်မ တစ်ခါမှ မစားပါ
ဘူး”

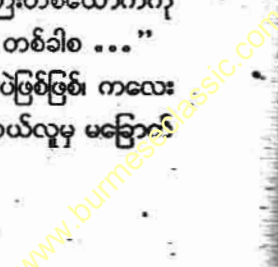
“အေးအေး... ကောင်းတယ်
ကောင်းတယ်။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ
ကို ဆည်းကပ်နေတဲ့ လူတွေ မကျန်း
မာလို့ တစ္ဆေစာပစ်တဲ့ အစားအစာကို
သွားစားရင် ဘယ်တော့မှ လူ့ဘဝကို
ပြန်မရနိုင်တော့ဘူး”

“ကျွန်တော်မ တစ်ခါမှ မစားပါ
ဘူး။ အနံ့နဲ့လို့ စားမရပါဘူး”

“နင် ရွာသူရွာသား ကလေးသူ
ငယ်များကို ခြောက်တာလှန့်တာကော
လုပ်ဖူးသေးလား”

“ကလေးသူငယ်တွေတော့ မလုပ်
ဖူးပါဘူး။ အဘွားကြီးတစ်ယောက်ကို
တော့ အပျင်းပြေ တစ်ခါစ... ”

“အဘွားကြီးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကလေး
သူငယ်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လူမှ မခြောက်

လှန်ရတူ။ အဲသလို ခြောက်လှန်တတ် တဲ့ တစ္ဆေ ပြိတ္တာတွေလည်း ဘယ် တော့မှ လူဝင်စားလို့ မရဘူး။ ငါပြော တာမှတ်မိလား”

“မှတ်မိပါတယ်။ ဟိုပြိတ္တာတွေ က ဘာတွေလုပ်လို့ လူဝင်စားခွင့်ရကြ တာလဲ”

“သူတို့က ဆန်ကောစာ၊ ခေါ စာလည်း မစားဘူး။ လူတွေကိုလည်း မခြောက်မလှန်ဘူး။ ပြီးတော့ ဘယ်ရွာ မှာ ဘယ်သူတွေအလှူလုပ်လို့ အမျှ အတန်းဝေနေကြတယ်ဆိုတာ လိုက် ရှာပြီး အမျှဝေရင် သာဓုသွားခေါ်ကြ တယ်။ အဲဒါကြောင့် လူဝင်စားလို့ရလို့ နှင်တို့ရှေ့ ရောက်နေကြတာပေါ့။ သူ တို့ကို နှင်က ဘယ်တိုးပေါက်မလဲ။ နှင်လူဝင်စားချင်ရင် သူတို့လို အလှူ ပေးဝေနေတဲ့ လူတွေလိုက်ရှာပြီး... သာဓုခေါ်ပေါ့။ ဒါဆို နှင် လူဝင်စား လို့ရမယ်”

ပြိတ္တာကြီးက ထိုသို့ပြောပြီး နောက် ခိုင်းထွက်သွားသည်။

ထိုနေ့ကစ၍ ဒေါ်ဆုံမကား လူ တွေအလှူပေးနေသော နေရာတွေကို လိုက်ရှာသည်။ တော်တော်နှင့် မတွေ့။ သို့သော် ဒေါ်ဆုံမကား ဇွဲမလျှော့။ ဘယ်ရွာမှာ ဘယ်လူများ အလှူပေး အမျှဝေနေတာ ရှိမည်နည်းဟု နေ့ တိုင်း လိုက်ရှာသည်။ ဒေါ်ဆုံမစိတ်ထဲ မှာ လူ့ဘဝကို ပြန်သွားချင်စိတ် တစ်ခု တည်းသာ လွှမ်းမိုးနေ၏။

သီတင်းကျွတ်၍ ဆွဲလွဲရွာသူ တွေ စုံပြားရွာကျောင်းကို ဆွမ်းဆန် စိမ်း သွားလှူကြသည်ကို မြင်လိုက်ရ သည်။ သူတို့အပြန်ကို ဒေါ်ဆုံမ အား

ခဲပြီး စောင့်နေ၏။ မကြာမီ ထိုမိန်းမ သူတွေ ပြန်လာကြ၏။ သားသမီးလို ချင်နေသော မိန်းမ အလှူအပြန်မှာ ဘယ်သူတွေပါလဲဆိုတာ အရင်အကဲ ခတ်ကြည့်ရသည်။ တွေ့သည်နှင့် အတင်းလိုက်ပြီး ထဘီစကိုဆွဲ၏။ မိန်းမက ခြေလှမ်းလှမ်းတိုင်း တရွတ် တိုက် ပါလာရသည်။ ထိုသို့ တရွတ် တိုက်ပါလာရာတွင် တစ်ခါမှ မနာ မကျင်ဖူးသော ဒေါ်ဆုံမကိုယ်က မြေ ကြီး၊ ခဲလုံးတွေနှင့် ဆောင့်တိုက်မိ၍ နာကျင်လာ၏။

ဤသည်မှာ လူနှင့်နီး၍ လူတို့ ကိုယ်က အငွေအသက်ကူးစက်၍ ထို မိန်းမ ဝမ်းကြာတိုက်ထဲ ဝင်စားရတော့ မည့် ကုသိုလ်ရှိပြီး လူနှင့် နီးစပ်သွား ပြီမို့လားမသိ။ တစ်ခါမှ မနာကျင်ဖူး သော ဒေါ်ဆုံမ၏တစ်ကိုယ်လုံးက နာ ကျင်လာသည်။ သို့သော် ဒေါ်ဆုံမ ကား ထိုမိန်းမ၏ ထဘီစကို ဆွဲမြဲဆွဲ သွား၏။ သည်ကြားထဲ ထိုမိန်းမကို နောက်မိန်းမတစ်ယောက်က တွန်း လိုက်ရာ ဒေါ်ဆုံမမှာ လွတ်ကျကျန်ခဲ့ ဖို့ သီသီလေးသာ လိုလေသည်။

အမှန်က ဆွမ်းဆန်စိမ်း အလှူ အပြန်တွင် ထိုမိန်းမများသည် သူတို့ သား၊ လင်အကြောင်း အချော်အချွတ် ပြောလာကြရာ ထဘီစကိုဆွဲလာ သော ဒေါ်ဆုံမမိန်းမက နောက်တစ် ယောက်ကို စကားနှင့် ကချော်ကချွတ် စလေရာ ထိုအစခံရသောမိန်းမက ထဘီစကို ဒေါ်ဆုံမဆွဲလိုက်လာသော မိန်းမအား ပန်းစောင်းတိုက်လိုက်သလို ခါးကိုလည်း ကလိထိုး၍ ရှေ့ကိုပြေး တက်သည်။

သူ့ကို ကလိထိုးပြေးတက်သွား သော ထိုမိန်းမကို ဒေါ်ဆုံမကပ်ပါလာ သောမိန်းမက ပြေးလိုက်၍ နောက် ပြောင်တွန်းတိုက်ရန် ပြေးလာချိန်မှာ တော့ ဒေါ်ဆုံမမှာ မြေကြီး၊ ကျောက် ခဲလုံးတွေနှင့်တိုက်ကာ ပို၍နာကျင်လာ သည်။ ဤတစ်ခါတော့ ပြုတ်ကျကျန် ခဲ့ရပြီဟုပင် ထင်မိလိုက်သည်။ ထို့ ကြောင့် အသိဝင်ကာ အံခဲပြီး ဒေါ်ဆုံ မ ပို၍ မျက်စိစုံမှိတ်ကာ ဆွဲကိုင်ထား သည်။

ကံကောင်းချင်တော့ လင်ရခါစ ထိုမိန်းမတို့သည် သူတို့လင်တွေနှင့် ခြင်ထောင်ထဲက အကြောင်းတွေ့ပါ ပြောပြီး အုမြူးနောက်ပြောင်လာကြ ရာ ရွာတံခါးပေါက် ရောက်သောအခါ မှာလည်း ရွာပြင်တစ်နေရာကလာ သော အခြားမိန်းမတွေလို “ဖွဟဲ့ ဖွ ဟဲ့ ဖတ်ဖတ် ဖတ်ဖတ်” လုပ်ပြီး ထဘီ ခါရန်ကိုလည်း သတိရပုံမပေါ်ကြ။ တစ် ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စကားဟီး ဟီးဟားဟားနှင့် ရွာထဲကိုသာ သူဦး ငါဦးဝင်ပြေးသွားကြရာ ရွေးတွေဟောင် တော့မှ ဒေါ်ဆုံမလည်း ငါ ရွာထဲ ရောက်လာပြီဟု သက်မချမိလိုက်၏။

ရွာထဲရောက်လာတော့ ထိုမိန်းမ တွေက သူ့လင်၊ ကိုယ့်လင်အကြောင်း ကချော်ကချွတ် မပြောရဲကြတော့။ စောစောက သူတို့ပြောဆိုလာကြ သည်ကိုသာ စားမြုံ့ပြန် အမှတ်ရ၍ ခိုးခိုးခစ်ခစ် ရယ်လာကြသည်။ ခြေ လှမ်းကိုလည်း မှန်မှန်လှမ်းလာကြ၏။ ထိုအခါမှ ဒေါ်ဆုံမမှာလည်း သက်သာ ရာရသွားသည်။ ဒရွတ်တိုက်ပါလာရာ မှ ထဘီအနားစကိုဆွဲပြီး ထိုမိန်းမ

ထိုသို့ပေါ် တက်လိုက်ခွင့်ရသွား၏။

ထိုမိန်းမတွေ သူ့အပိုင်း ကိုယ့် အပိုင်း လမ်းခွဲသွားကြတော့မှ ဒေါ်ဆုံ စသည်း ရွာသူရွာသားတွေ သွားလာ ထွပ်ရှားနေကြသည်ကို ကြည့်ကာ ငါ ထည်း မကြာခင် လူဖြစ်ရတော့မည်။ ဤရွာမှာ ငါနေရတော့မည်။ ဤရွာသူ ဖြစ်ရတော့မည်ဟု ပျော်လွန်း၍ ကိုယ့် ခန္ဓာနာကျင်လာမှုကိုပင် မေ့သွားသည်။

ဤမိန်းမ၏ အစွမ်းသတ္တိကြောင့် ထားမသိ။ ဤမိန်းမနှင့် လိုက်ပါလာ သည်ကို ရွာကောင်နတ်ကလည်း ဟန် ထား ဆွဲချ၊ ငွေထုတ်ခြင်းမပြု။ အိမ် စောင့်နတ်ကလည်း ငေါ်ဆုံမကို လှည့် နှိပ်စက် တစ်ချက်မကြည့်။ အိမ်သားတစ် ယောက်ပမာ သဘောထားပုံရသည်။ မမြင်ရသော ထိုမိန်းမ၏ကိုယ်စောင့် နတ်ကလည်း မနေနိုင်အောင် အပူ အအေး၊ အငွေ့အသက်တို့နှင့် နှင် ထုတ်။

ဝင်စားရမည့် မိန်းမအိမ်ပေါ် ရောက်လာတော့ ဝင်စား၍ လွယ်မည် ထင်ရသော ထမင်းအိုး၊ ဟင်းအိုး၊ ရေ အိုးနား သွားကပ်နေရသည်။ ထိုမိန်းမ ထို့လင်မယား ထမင်းစားကြတော့ ပိုး သေကောင်လေးလုပ်ပြီး ဟင်းသောက် ဖန်းကန်ထဲ ခုန်ချနေလိုက်သည်။ ထို မိန်းမယောက်ျားက ဘယ်လိုကနေ ဘယ်လို မြင်သွားတယ်မသိ။ ဇွန်းနှင့် သိပြီး ကြမ်းပေါ်က အောက်ကို သွန် ခုန်လိုက်သည်။

ဟင်းရည်နှင့်ရောပြီး အောက် သွားသော ဒေါ်ဆုံမပိုးကောင်ငယ် အိမ်ပေါ်ရောက်အောင် မနည်း ချစ်တတ်တက်လာရသည်။ ညားခါ

စ လင်မယားနှင့်တူ၏။ ကြင်နာနေ လိုက်ကြတာ။ ချစ်စကားကြိုက်စကား ရှေးဖြစ်နောက်ကြောင်းတွေ ပြောပြီး ခိုးနိုးခစ်ခစ် ရယ်လိုက်ကြ။ ထမင်းတစ် လုတ်စား လက်မျက်နှာ၊ မယားမျက်နှာ တစ်ချက်ကြည့်။ တစ်ယောက်ပန်းကန် ထဲက စပါးလုံးတွေကို တစ်ယောက် က လှမ်းကောက်ပစ်နှင့် ဟုတ်နေ လိုက်ကြတာ။ ဒေါ်ဆုံမမှာတော့ ဤ မိန်းမမိုက်ထဲ ငါဘယ်လိုဝင်လိုက်ရရင် ကောင်းမည်နည်းဟု အကြံထုတ်ပြီး စော့ခွေးတွေ ပြန်နေသည်။

ထိုမိန်းမကလည်း အားကျမခံ။ သူ့ယောက်ျားပန်းကန်ထဲက စပါးလုံး လှမ်းအကောက်တွင် ဒေါ်ဆုံမအတွေး ပေါက်သွား၏။ ပိုးကောင်ငယ်လေး လုပ်ပြီး ဤမိန်းမမိုက်ထဲ ဝင်ရမည့် အစား ငါသက်မဲ့အမှိုက်ကလေးတစ်စ လုပ်ပြီး ဝင်ရလျှင် မုချဝင်နိုင်ပြီကို သိ လိုက်သည်။

လင်မယားနှစ်ယောက် ကြင်နာ ယုယနေကြသည်ကို ကြည့်၍ ဝမ်း တော့သာမိ၏။ ငါ့မိ၊ ငါ့ဖဖြစ်ကြမည့် ဤသူများသည် ကြင်နာတရားတော့ ရှိနိုင်သည်။ ကြင်နာကြဦး၊ စကား တွတ်ထိုးပြောကြဦး၊ ရယ်မောကြဦး။ ဤမိန်းမ ရေလာသောက်တော့ ရေ နှင့်မျှောလိုက်သွားဖို့ စိတ်ကူးရလာ သည်။ ထို့ကြောင့် ရေအိုးစင်နား အသာလေးသွားနေလိုက်သည်။

ကရွတ်ရေအိုးအောက်ခံနား ခဏအမန်းဖြေပြီး အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်နေရသည်။ လင်မယား နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ထမင်းစားနေ

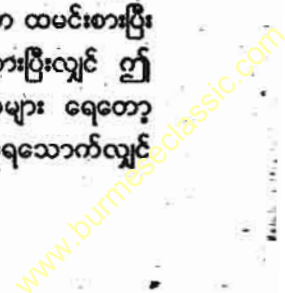
ကြတော့ တော်တော်နှင့် မပြီးနိုင်ကြ။ အရေးထဲ တစ်ယောက်နှင့် တစ် ယောက် ဟင်းခွံ၊ ထမင်းခွံ၊ လုပ်နေ ကြပြန်၏။ သူတို့လင်မယား၏ ယုယ ကြင်နာမှုကို မြင်ရလေ ထိုသူတို့၏ သားသမီးဖြစ်ချင်လေနှင့် ဒေါ်ဆုံမမှာ အပျော်ကြီးပျော်ကာ နေမထိ ထိုင် မသာ ဖြစ်နေမိသည်။

“ဟင့်အင်း တော်ပြီ၊ ဝပါပြီ”

အသံကို ကြားလိုက်ရတော့ ဒေါ်ဆုံမ ချက်ချင်းသတိရလိုက်သည်။ ကမန်းကတန်း ပိုးကောင်လေးလုပ်ပြီး ရေအိုးပေါ် လွှားခနဲ ခုန်တက်လိုက် သည်။ ဖြုတ်ခနဲပြုတ်ကျတော့ ဒေါ်ဆုံ မလန့်သွား၏။ တစ္ဆေဘဝကိုရောက် ကတည်းက ဤသို့ ပြုတ်ကျတာ၊ လိမ့်ကျတာ တစ်ခါမှမကြုံဖူး။ သွားချင် လျှင် လွှားခနဲ၊ လာချင်လျှင် လွှားခနဲ။ ခု ဘယ်လိုဖြစ်သည်မသိ။ လူဝင်စား ခွင့်ရ၍ ဤမိန်းမနောက် လိုက်လာရ ကတည်းက သူ့ကိုယ်မှာ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး မရှိတော့။

တရွတ်တိုက် လိုက်လာရတာ နှင့်၊ ကျောက်ခဲ၊ သစ်ပိုင်၊ သစ်စတွေ နှင့် ထိမိတိုက်မိရတာနှင့် ထဘီစကို အတင်းလိုက်ဆွဲရတာနှင့်၊ ဟင်းရည် နှင့် အောက်သို့ သွန်ချခဲလိုက်ရ၍ အောက်ကနေ အတင်းတွယ်ကပ် ကုတ်ခြစ်တက်လာရတာနှင့်၊ ယေ လည်း ရေအိုးပေါ်ခုန်တက်တာ ဘာ လို့ ပြုတ်ကျရပါလိမ့်။

ထိုလင်မယားက ထမင်းစားပြီး သွားကြပြီ။ ထမင်းစားပြီးလျှင် ဤ မိန်းမ အနည်းနှင့်အများ ရေတော့ သောက်မှာပဲ။ သူ့ရေသောက်လျှင်

အပိုက်ကလေးလုပ်ပြီး ဗိုက်ထဲဝင်ဖို့ ငါကြိုးစားရမည်။ ထိုအသံဝင်လာတော့ ဒေါ်ဆုံမ ကမန်းကတန်း ရေအိုးပေါ် ခုန်တက်လိုက်ပြန်သည်။

ဖုတ်ခနဲပင် မမြည်ဘဲ ပြုတ်ကျလာပြန်၏။ ဘယ်လိုဖြစ်ပါလိမ့်။ သူရွာပြင်မှာ နေခဲ့တုန်းက တစ္ဆေ ပြိတ္တာတို့၏ အစွမ်းသတ္တိတို့သည် ရွာထဲရောက်မှ ဘယ်လိုဖြစ်ကာ ပျောက်သွားပါလိမ့်။ အို ... ရွာထဲရောက်မှ မဟုတ်ပါဘူး။ လူဝင်စားမည်ဟု ဤမိန်းမနောက် လိုက်လာကတည်းက သူ့အစွမ်းသတ္တိတို့ ဘာကြောင့် ကွယ်ပျောက်သွားပါလိမ့်။ လူနှင့်နီးလွန်းနေ၍ ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေတို့၏ အစွမ်းသတ္တိပျောက်သွားခြင်းလား။ လူတွေဟာ ခုန်ပျံကျော်လွှား အစွမ်းသတ္တိ ဘာမှ မရှိကြဘူးလား။

ဒေါ်ဆုံမ အတွေးမဆုံးမီ ထိုမိန်းမ ထလိုက်၏။ အရိပ်လာကျစဉ် ဒေါ်ဆုံမ လန့်သွား၏။ ဤမိန်းမ မုချ ရေသောက်တော့မည်။ ရေအိုးရိုရာကို တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာနေပြီ။ တတိယအကြိမ် ရေအိုးပေါ် ခုန်တက်လိုက်ပြန်၏။ စောစောကအတိုင်းပင် ပြန်ပြုတ်ကျလာပြန်သည်။

ဤတစ်ခါတော့ ဤနည်းနှင့် ဘယ်လိုမှ မရတော့မှန်းသိသဖြင့် ကမန်းကတန်း ရေအိုးပေါ် တွယ်တက်လာ၏။ ရေသောက်ဖို့လာနေသော မိန်းမက ထမင်းစားနေသော မီးဖိုဆောင်နှင့် ရေအိုးရိုရာသို့ လာနေရာ အလယ်ခရီးကိုပင် ရောက်နှင့်နေပြီ။

ဒေါ်ဆုံမသည် ဝိုးကောင်ငယ် အသွင်သဏ္ဍာန်နှင့် ရေအိုးပေါ် အပြေး

တက်လာ၏။ ရေအိုးနှုတ်ခမ်းပေါ်လည်းရောက်ရော ဗြဟ္မတ်ခနဲ အသံကြားပြီး ထိုမိန်းမက ရေတစ်ခွက်ခပ်လိုက်ပြီ။ ဒေါ်ဆုံမ နောက်ကျသွားပြီ။ ရေအိုးနှုတ်ခမ်းပေါ် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဝပ်ချလိုက်စဉ် ဝေဒနာတစ်ခုက ထူးထူးခြားခြား မပေါ်စဖူး မဖြစ်စဖူး ပေါ်လာပြန်သည်။ အမောဝေဒနာက အလိုလို ရောက်လာ၏။

ဤသည်ကိုလည်း တစ္ဆေဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဒေါ်ဆုံမ တစ်ခါမှ မခံစားဖူး။ လူတွေနှင့်နီးလာမှ၊ လူတွေ အိမ်ရောက်လာမှ ဝေဒနာတစ်ခု တိုးလာပြန်သည်။ ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေဘဝတုန်းက ဒေါ်ဆုံမ မောတယ်ပန်းတယ်ဆိုတာ မရှိ။ ဝေဒနာဆို၍ အစာအာဟာရ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှု တစ်ခုကိုသာ ဒေါ်ဆုံမ ခံစားဖူး၏။

ထိုဆာလောင်မွတ်သိပ်မှု ဝေဒနာကတော့ ယခု ဘယ်ဆီရောက်သွားသည် မသိ။ လူဝင်စားရတော့မှာမို့ ပျော်လွန်း၍ သတိမရတာလား။ ထိုသို့လည်းမဖြစ်နိုင်။ ထိုလင်မယား ကယုကယင်နှင့် ထမင်းလက်ဆုံ စားနေကြတာ မြင်လျက်နှင့် ဘာလို့ ထမင်းစားချင်စိတ် ပျောက်နေပါလိမ့်။

သူ့ကိုယ်သူ လူလား။ တစ္ဆေ ပြိတ္တာဘဝ၌ပင် ရှိနေသေးသလား။ သူ့အသိကသာ သူ့ကိုယ်သူ တစ္ဆေ ပြိတ္တာဟု ထင်နေရသော်လည်း လူများဖြစ်သွားပလား။ သူ့ကိုယ်သူ လူဖြစ်သွားမှန်း မသိလိုက်လေခြင်းလား။ သူ့ကိုယ်သူ ဒေါ်ဆုံမပြန်ကြည့်သည်။ ဟိုကံခနဲ လန့်သွား၏။ ဘာမှမမြင်ရ။ တစ္ဆေ ပြိတ္တာ ဘဝအတိုင်းပင် သူ့ရုပ်

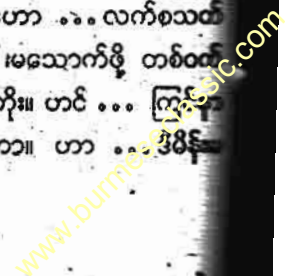
သူ ဘယ်လိုပုံသဏ္ဍာန်ရှိနေမှန်း မသိ။ သူ့ကိုကြိုတင်၍ ရည်းစားစကား လိုက်ပြောဖူးသော ပြိတ္တာကြီး၏စကားကို သွားသတိရသည်။

“နင့်ရုပ်ကကော ဘယ်လောက် လှနေလို့လဲ” တဲ့။

သူ့ရုပ်သူ ဘယ်ပုံသဏ္ဍာန်ရှိနေမှန်းမသိ။ သည်တော့ ဒေါ်ဆုံမ ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေဘဝမှာပင် ရှိနေသေးသည်မှာ သေချာသည်။ သို့ဆိုလျှင် ထမင်းဘာလို့ မဆာပါလိမ့်။ ဟိုမိန်းမလင်မယား စောစောက ထမင်းစားနေကြတာပဲ။ ခုဝတောင်ဝသွားလို့ ဟိုမိန်းမ ရေသောက်ဖို့ ရေခပ်လိုက်တာ ငါ နောက်ကျသွားတယ်။ ဟာ ... ဒီမိန်းမ ရေမသောက်သေးဘူး။ လက်စသတ်တော့ သူ့လင်တော်မောင်အတွက် ရေလာခပ်တာကို။

ဒေါ်ဆုံမ လူဝင်စားဖို့ကိစ္စ ချက်ချင်း အသိက နိုးထလာပြန်သည်။ ဒီမိန်းမ သူ့လင်တော်မောင်ကို ရေတိုက်ပြီးလျှင် သူ့ရေလာသောက်မှာပဲ။ အတော်ပဲ ခု ... သူ့ယောက်ျားရေသောက်နေပြီ။ သူ့မိန်းမက သူ့ယောက်ျားရေသောက်နေသည်ကို ပြုကြည့်ပြီး ဝီတိဖြစ်နေလိုက်တာ။

ဟင် ... ဒေါ်ဆုံမ တော်တော် စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။ သူ့ယောက်ျားက သူ့မိန်းမခပ်ပေးသည့် ရေကို ကုန်အောင်မသောက်။ ယောက်ျားရင့်မာကြီး ဖြစ်နေပြီး ဒီရေတစ်ခွက်တောင် မကုန်နိုင်။ ဟော ... လက်စသတ်တော့ သူ့မိန်းမသောက်ဖို့ တစ်ဝတ်ချန်ထားတာကို။ ဟင် ... ကြီးမှာ နေလိုက်ကြတာ။ ဟာ ... ဒီမိန်းမ

တော့ ရေလာသောက်မှာ မဟုတ်
တော့ဘူး။ ပန်းကန်ခွက်ယောက်တွေ
ကို ကောက်သိမ်းနေပြန်ပြီ။ ဟော
ဟော ... ထွက်လာပြီ။ အိုးခွက်ပန်း
ကန်တွေနဲ့ ရေကပြင်ကို ပန်းကန်
ဆေးဖို့။

ဒေါ်ဆုံမမှာ မျှော်လင့်ချက်နှင့်
အသက်ပင် မရှူမိဘဲ ထိုမိန်းမ လှုပ်
ရွားမှု အခြေအနေမှန်သမျှကိုသာ
မျက်တောင်မခတ် စောင့်ကြည့်နေရ
၏။ ဘုရား၊ တရားမလို့ ဒီမိန်းမ ရေ
သောက် မဝလာပါစေနှင့်။ သူ့လင်
တော်မောင်နှင့် ရေတစ်ခွက်ကို တစ်
ယောက်တစ်ယောက် သောက်စို့ကြ
တာပဲ။ ဘယ်နည်းနဲ့မှဆို ဒီမိန်းမ ရေ
တော့ ထပ်သောက်ဦးမှာပဲ။ ငါ စော
စောက ဟင်းခွက်ထဲခုန်ချသလို ပိုး
ကောင်ဘဝနဲ့ ရေအိုးထဲ ခုန်ချလိုတော့
မဖြစ်ဘူး။ ဒီတစ်ခါ အပိုက်ကလေး
အဖြစ်နဲ့ ခုန်ချထားလိုက်မှ။

ဤအတွေးနှင့် ဒေါ်ဆုံမ အပိုက်
ကလေးအဖြစ်နှင့် ရေအိုးထဲ ဆင်းနေ
လိုက်၏။ ခက်ပြန်ပြီ။ ဒီမိန်းမကလည်း
စည်းကမ်းမရှိလိုက်တာ။ သောက်ရေ
အိုး၊ သုံးရေအိုး သီးသန့်မရှိပါလား။
ဒီရေခွဲပဲ ဆေးကြောဖို့ ခပ်လိုက်တော့
ပန်းကန်ဆေးဖို့ ခပ်လိုက်တဲ့ ရေမှုတ်
ထဲ ဝဲကတော့ထိုးပြီး ချာလပ်ပတ်လည်
ပါလာပြန်၏။ မဖြစ်ချေပြီ။ လူဝင်စား
ဖို့ လိုက်လာမိကာမှ ဒီမိန်းမ စည်း
တမ်းမရှိတာကြောင့် ဆေးအင်တုံထဲ
မှာ ပန်းကန်နှင့် ဆေးအင်တုံနှုတ်ခမ်း
ကြိတ်ညှပ်မိပြီး လူမဖြစ်လိုက်ရသည့်
အပြင် တစ္ဆေဘဝကနေ စုတေပြီး မှင်
စာလေး ဖြစ်သွားလျှင် ဒုက္ခ။

ဒေါ်ဆုံမ လန့်ဖျပ်ပြီး အပိုက်က
နေ အိမ်မြှောင်လုပ်လိုက်ကာ ရေမှုတ်
ထဲက ကမန်းကတန်း ခုန်ဆင်းလိုက်ရ
သည်။

“ဟဲ့ ... သောက်ပလုတ်တုတ်
လန့်လိုက်တာ”

အလေ့အရာမည့် မိန်းမရင်ခွင်ထဲ
သွားကျတော့ ထိုမိန်းမ လန့်အော်
လိုက်၏။

“ဟဲ့ ဘာလဲ။ ဘာဖြစ်တာလဲ”
ထိုမိန်းမယောက်ျားလည်း ထို
မိန်းမနား ပြေးရောက်လာသည်။

“ဟဲ့ ... ဟဲ့ ဘာမှ မဟုတ်ပါ
ဘူး။ အိမ်မြှောင်တစ်ကောင်ရယ် လူ
ပေါ်ပြုတ်ကျလို့”

ယောက်ျားက ထိုမိန်းမကိုကြည့်
ပြီး ရယ်နေသည်။ ထိုမိန်းမကလည်း
အရှက်ပြေ ရယ်နေ၏။

ဒေါ်ဆုံမမှာတော့ ထိုမိန်းမရင်
ခွင်ထဲက ကမန်းကတန်း ခုန်ထွက်ပြီး
နီးစပ်ရာ တိုင်တစ်တိုင်ပေါ် ဖက်တက်
ပြေးလာရသည်။ မောလိုက်တာ။
ဟောဟဲ့ ဟောဟဲ့နှင့် ဝေဒနာသစ်
တစ်ခု ပေါ်လာပြန်သည်။

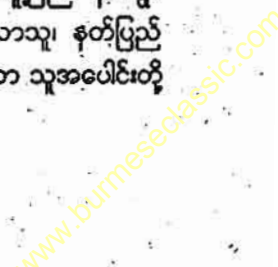
လည်ချောင်းအောက်မှာ ဖုတ်
လိုက် ဖုတ်လိုက်ဖြစ်ပြီး ရင်ခုန်လာ၏။
မောလွန်း။ ရင်ခုန်လွန်း၍ တိုင်ပေါ်က
ပြုတ်မကျအောင် အားတင်းဖက်ထား
ရသည်။ ဒီမိန်းမခိုက်ထဲ ဝင်လို့မှ ရပါ
ဦးမလားဟူသော စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်က
လည်း နှိပ်စက်လာပြန်သည်။ ထိုအခါ
မှ ပို၍ မောလာ၊ ရင်ခုန်လာပြန်၏။
သို့သော် လူဝင်စားဖြစ်ချင်နေသော
ဥပါဒါဒိန်အစွဲအလမ်းကိုမှ ဘယ်လိုမှ
ဖျောက်မရသေး။

လူ၏အဖြစ်ကိုရဖို့ရန်မှာ အလွန်
ခဲယဉ်းလှသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဗုဒ္ဓ
ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက “မနုဿတ္တ
ဘာဝေါဒုလ္လဘော” ဟု ဟောကြားခဲ့
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ လူ၏အဖြစ်ကို
ရရန်မှာ ဗြဟ္မာပြည်ကချလိုက်သော်
အပ်တစ်စင်းနှင့် လူ့ပြည်ကအပ်တစ်
စင်းသာ ထိမိမည်။ လူ့အဖြစ်ကို ရရန်
မလွယ်ကြောင်း ဥပမာဆောင်ခဲ့သည်။

ထို့ပြင် တဝနာခသီခသုတ်၌ ဘု
ရားရှင်က “ရဟန်းများတို့ ငါ၏လက်
သည်းတော်များတွင် တင်ထားသော
မြေမှုန့်စုနှင့် မဟာပထဝီတစ်ပြင်လုံး
တွင် ရှိနေသော မြေမှုန့်တို့ကို အနည်း
အများအားဖြင့် နှိုင်းယှဉ်သည်ရှိသော်
အဘယ်မြေမှုန့်က နည်းပါး၍ အဘယ်
မြေမှုန့်က များပြားမည်နည်း” ဟု မေး
တော်မူ၏။

ထိုအခါ ရဟန်းတို့က လက်
သည်းတော်များ၌ တင်ထားသော မြေ
မှုန့်စုက အလွန်နည်းပါးကြောင်း၊
မဟာပထဝီ တစ်ပြင်လုံးမှာ ရှိနေသော
မြေမှုန့်စုက အလွန်များပြားပါကြောင်း
၎င်းမဟာပထဝီမြေမှုန့်နှင့် အနည်း
အများအားဖြင့် နှိုင်းယှဉ်သည်ရှိသော်
ဘုရားရှင်၏ လက်သည်းတော်များ၌
တင်ထားသော မြေမှုန့်သည် ရှိသည်
ဟု မပြောဆိုလောက်ပါကြောင်း ဖြေ
ကြားကြကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက
“ရဟန်းတို့ ... ဤပမာဏနှင့် ဣစ္စာ
ဤလူ့ ပြည်မှ သေလွန်ကြကုန်သော
သူအပေါင်းတို့တွင် လူ့ပြည်၊ နတ်ရွာ
တို့တွင် ဖြစ်ကြရသောသူ၊ နတ်ပြည်
တို့မှ သေလွန်ကြသော သူအပေါင်းတို့

တွင် နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့မှာ ဖြစ်ကြ ရသောသူများသည် ငါ၏လက်သည်း တော်ဖျား၌ တင်ထားအပ်သော မြေ မှုန်ကဲ့သို့ အလွန်နည်းပါးပါ၏။ အပါယ် လေးဘုံ၌ဖြစ်ကြရသော သူတို့သည် ကား မဟာပထဝီမြေမှုန်ကဲ့သို့ အလွန် ပင်များပြားကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တစ်ဖန် အပါယ်လေးဘုံတို့မှ သေလွန် ကြကုန်သော သူအပေါင်းတို့တွင် လူ့ ပြည်၊ နတ်ပြည်တို့မှာ ဖြစ်ရသောသူ များသည် ငါ၏လက်သည်းတော်ဖျား ၌တင်ထားသော မြေမှုန်ကဲ့သို့ အလွန် နည်းပါးပါ၏။

အပါယ်လေးပါးတို့၌ အဖန် တလဲလဲ ဖြစ်နေကြကုန်သော သတ္တဝါ တို့ သည်သာလျှင် အလွန်များပြားကြ ကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း ဟောကြား တော်မူလေ၏။

ကာဏကစ္ဆပသုတ်၌လည်း တစ်ချ်ရောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကိုခေါ်၍ ဤသို့ မိန့်ကြား လေသည်။

“ရဟန်းတို့... မဟာသမုဒ္ဒရာ ကြီး၌ မျက်စိနှစ်ဖက် မျက်ကွယ်သော လိပ်ကန်းငယ်တစ်ခုသည် ရှိရာ၏။ ထို လိပ်ကန်းငယ်သည် နက်လှစွာသော ရေ၏ အတွင်း၌ ဦးခေါင်း လှည့်မိ လှည့်ရာ မရပ်မနားသွား၍ နေ၏။ အနစ်တစ်ရာ အနစ်တစ်ရာရှိမှ ရောက်လေရာရာ၌ တစ်ကြိမ်တစ်ကြိမ် သော အထက်ရေပေါ်သို့ ဦးခေါင်း ပေါ်၏။ တစ်ဖန် မဟာသမုဒ္ဒရာကြီး ၌ပင်လျှင် တစ်ခုသောအရပ်၌ ရထား ထမ်းပိုးတုံးတစ်ခုသည် ကျရောက်နေ ရ၏။ ထိုထမ်းပိုးတုံးသည် အပေါက်

တစ်ခုသာ ရှိ၏။ လေလိုက်၊ လှိုင်း လိုက်၊ ရေကြောင်းလိုက် မရပ်မနား လွင့်မျောကာနေ၏။ ထိုသို့ နေရာတွင် အကြင်တစ်ခါ၌ လိပ်ကန်းငယ်၏ ဦးခေါင်းပေါ်ရာ အရပ်သို့ ထမ်းပိုးတုံး သည် ရောက်လေ၍ လိပ်ကန်း၏ဦး ခေါင်းသည် ထမ်းပိုးပေါက်၌ လျှိုမိ စွပ်မိလေရာ၏။ ထိုသို့ လျှိုမိစွပ်မိသော အခါအခွင့်သည် ကြုံကြိုက်နိုင်မည် လောဟု မေးတော်မူ၏။

ထိုအခါ ရဟန်းတို့က ကြုံကြိုက် နိုင်စရာ မရှိပါကြောင်း၊ သို့ရာတွင် မြတ်စွာဘုရား ကမ္ဘာမည်သည် အလွန်ကြာရှည်လှသည်ဖြစ်၍ လိပ် ငယ်သည်လည်း မသေမပျောက် ထမ်းပိုးသည်လည်း မပုပ်မဆွေး ကာ လ အရှည်တည်နေပါကုန်မူကား တစ် ကြိမ်တစ်ခါကြုံကြိုက်သော် ကြုံကြိုက် ရန်ရှိပါကြောင်း ဖြေကြားကြကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက - “ရဟန်းတို့... ဤအခွင့်အရေး သည် ခဲယဉ်းသည်ဟု မဆိုလောက် သေး။ ဤအခွင့်အရေးထက် အဆ တစ်ထောင်မက ခဲယဉ်းသော အရာ သည် ရှိသေး၏။ အဘယ်အရာနည်း ဟူမူ ဤလူ့ဘဝမှသေလွန်၍ အပါယ် လေးဘုံသို့ တစ်ကြိမ်ကျရောက်သော သူသည် လူ့ဘုံလူ့ဘဝသို့ တစ်ဖန်ပြန် ရောက်နိုင်ရန် အခွင့်အရေးပေတည်း။

ဤအခွင့်အရေးသည် လိပ်ကန်း နှင့် ထမ်းပိုးတို့၏ အခွင့်အရေးထက် အဆအရာမက အဆအထောင်မက သာလွန်၍ ခဲယဉ်းချေသည်။ အဘယ် နည်းဟူမူ လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝမည် သည် အကုသိုလ်ဒုစရိုက်မှုတို့ကို

ရှောင်ကြဉ်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို မြ ကျင့်သောသူများမှ လူဖြစ်နိုင်သည်။ နတ်ဖြစ်နိုင်သည်။

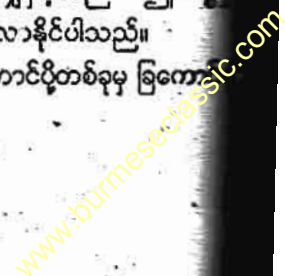
အပါယ်ဘုံ၌ကား အကုသိုလ် မှန်း၊ ကောင်းမှုမှန်း၊ မကောင်းမှုမှန်း၊ သုစရိုက်မှန်း၊ ဒုစရိုက်မှန်း မသိကြကုန် ပြီ။ နိုင်ရာနိုင်ရာ သတ်မှုစားမှု အစရှိ သော အကုသိုလ် ဒုစရိုက်တို့နှင့်သာ နေကြရကုန်တော့သည်။ ငရဲဘုံ၊ ပြိတ္တာဘုံတို့မှာ ခံနေကြရသော ဒုက္ခ အတွက် စိတ်ပူ၊ စိတ်လောင်၊ စိတ် ဆိုး၊ စိတ်ညစ်တို့နှင့်သာ နေကြရကုန် တော့၏။

ထို့ကြောင့် လူ့ဘုံ လူ့ဘဝသို့ တစ်ဖန်ပြန်ရောက်ရန် အခွင့်အရေး သည် လိပ်ကန်းထမ်းပိုးနှင့်အရေး ထက် အဆအရာ၊ အဆအထောင် မက သာလွန်ခဲယဉ်းလေသည်”

ဟု ဟောတော်မူသည်။ (သံယုတ္တနိကာယ် (၃)တွဲ လယ် တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဝိပဿနာ ဒီပနီကျမ်း)

လူ့ဘဝသည် ဤမျှ ခဲယဉ်းလျက် ယခု ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူဦး သန်းပေါင်း ထောင်ချီ၊ သောင်းချီ ဖြ လာနိုင်ပါမည်လားဟု အချို့က ဆိုကြ သည်။ ငရဲ၊ ပြိတ္တာ၊ တိရစ္ဆာန်၊ အ သူရကာယ် စသည့် အပါယ်လေးဘုံတို့ လူတို့ မမြင်ရ၊ မမြင်နိုင်သော ငရဲ၊ ပြိတ္တာဘုံ၊ အသူရကာယ်ဘုံတို့ကို ထား၍ တိရစ္ဆာန်တစ်ဘုံတည်းရှိ သော တိရစ္ဆာန်တစ်ဘုံတည်း ကြည့်ခြင်းမျှနှင့်လည်း ဤကိစ္စ အဖြေပေါ်လာနိုင်ပါသည်။

ခြံတောင်ပို့တစ်ခုမှ ခြံကော...

၏ အရေအတွက်၊ ပိုးပုရွက်တစ်ကျင်းမှ ပိုးပုရွက်ကောင်များ၏ ပမာဏနှင့် ယခု ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူဦးရေပမာဏအဘယ်က များနိုင်မည်နည်း။ ခြံတောင်ပိုပေါင်းများစွာ၊ ပိုးပုရွက်ကျင်းပေါင်းများစွာနှင့် နှိုင်းစာကြည့်လျှင် ယခု ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူဦးရေမှာ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လက်သည်းဖျားပေါ် တင်ထားသော မြေမှုန့်စုများသာ ရှိနိုင်သည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်။

တိုးပွားလာသော လူဦးရေနှင့် ဝတ်သက်၍ တွေးတောယူဆရန်မှာ သာသနာတွင်းဖြစ်ခြင်း၊ ဓမ္မ၊ အဓမ္မ ခွဲခြား၍ သိနေကြခြင်း၊ မည်သည့်ဘာသာ မည်သည့်လူမျိုးမဆို ယခုခေတ်တွင် လူလူချင်း စာနာထောက်ထားမှု ရှိကြခြင်း၊ ထောက်ပံ့ပေးကမ်း ကူညီ နှိုင်းပင်းကြမှုကို တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် ပြုလုပ်နေကြခြင်း၊ အထူးသဖြင့် ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်နေကြခြင်း၊ ယဉ်ကျေးလာကြခြင်း၊ လူသားအချင်းချင်းသာမက တိရစ္ဆာန်များကို ပါ စာနာစိတ်၊ သနားကရုဏာစိတ်နှင့် ကယ်ဆယ်ကြခြင်း။

လွန်ခဲ့သော လေးငါးခြောက်နှစ်ခန့်ကဟု ထင်သည်။ မြန်မာ့ရုပ်သံက ထုတ်လွှင့်ပြသသွားသော (DISCOVERY) တွင် လင်းပိုင်လေးတစ်ကောင် အားကယ်ဆယ်ရန် အလှူငွေကောက်ခံရာ၌ ဒေါ်လာ ခုနစ်သန်းမျှ ရရှိလေသည်။

ထိုအလှူရှင်များထဲတွင် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို သိသူ၊ ဤတိရစ္ဆာန်လေးအား ကယ်လိုက်ခြင်းအတွက် နယ်ပြည်၊ နတ်ရွာ၊ သုဂတိဘုံ ဘဝ

ရောက်ရမည်ဟု မယုံကြည်သူ၊ နောက်ဘဝကောင်းစားရေးကို မျှော်ကိုး၍ အလှူငွေထည့်ဝင်သူ စသည် စသည် ယုံကြည်ချက်နှင့် အလှူငွေ ထည့်ဝင်ကြသူများအား တစ်ရာတွင် တစ်ယောက်မျှသာပင်ပါကောင်းပါပေမည်။

ဤသို့ တိရစ္ဆာန်လေးတစ်ကောင်အား ကယ်လိုက်ခြင်းမှာ မိမိတို့အတွက် မည်သည့်မျှော်လင့်ချက်မျှ မပါဘဲ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော စေတနာ၊ လူသားပီသသော စာနာစိတ်ရင်း တစ်ခုတည်းနှင့်သာ အလှူငွေ ပါဝင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် ရရှိမှုမှာ မည်သည့်လူမျိုး၊ မည်သည့်ဘာသာမဆို ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို သိသည်ဖြစ်စေ၊ မသိသည်ဖြစ်စေ အကုသိုလ်အမှုကို ပြုလုပ်လျှင် အကုသိုလ်၍၊ ကုသိုလ်အမှုကို ပြုလုပ်လျှင် ကုသိုလ်၍မည်သာ။ (ကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကုသလာဓမ္မာ)

ယခု ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူ့ဘဝမှ ပြိတ္တာဖြစ်သွားသော ဒေါ်ဆုံမမှာ ပြိတ္တာဘဝ၌လည်း ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို သိနေသဖြင့် တိရစ္ဆာန်ဘဝနှင့်စာသော် တော်သေးသည်ဟု ဆိုရမည်။ သို့သော် ပြိတ္တာတစ္ဆေတို့၏ အသိဉာဏ်နည်းပါးမှု၊ ရုပ်ဝတ္ထုတစ်ခုပေါ်၌သာ အထင်ရောက်မှုကြောင့် ပိုးကောင်ငယ်၊ အမှိုက်စအဖြစ်နှင့် လူမိန်းမ၏ဝိုက်ထဲ ရောက်သွားလျှင် လူဝင်စား၍ရပြီ။ လူပြန်ဖြစ်ပြီဟု မှားယွင်းစွာသောအသိဖြင့် လူဝင်စားရန် ပိုးကောင်၊ အမှိုက်၊ အမှုန့်အဖြစ်နှင့် မိန်းမသူတစ်ယောက်၏ ဝိုက်ထဲဝင်ရန် မသိမိုက်မဲစွာ ကြိုးစားအားထုတ်နေသည်။

အမှန်က လူ့ဘဝ၊ လူ့ပဋိသန္ဓေ နေမည်သူတွေ အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ညီညွတ်ရသည်။ အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ညီညွတ်မှ ထိုသတ္တဝါ လူဖြစ်လာပေမည်။

မိမာတာ ကြာခန်းက
ပန်းရတု ရာသီ
ပွင့်ဆဲစ ခါမှီ
တူယုဉ်မိ ပျော်ပါး
ကိန်းထိုက်တဲ့ ထိုသူငယ်
တူယုဉ်ဖွယ် စုတိစိတ်ငြား။
(သပြီဟတ်သရုပ်ဆန်း)

မာတာပိင်၏ ပန်းရတုလာပြီးစ အချိန်။ သားအိမ်သန့်ရှင်းနေချိန်။ မိခင် ဖခင်ဖြစ်ထိုက်သော ထိုသူနှစ်ဦး၏ တူယုဉ်ပျော်ပါးချိန်၊ သတ္တဝါတစ်ဦး၏ စုတိစိတ်ကျချိန်တို့ ဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာလည်း ဥပါဒါနုပစ္စယာဘဝေါ၊ ဘဝပစ္စယော စာတိကာမုပါဒါန်၏ စွဲလမ်းမှုတရား ကိုယ်မှာ လောဘနှင့် ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပြီး ဘဝကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် စာတိပဋိသန္ဓေကို ရရှိခြင်းဖြစ်သည်။ စုတိနှင့် ပဋိသန္ဓေနှစ်ခုကြားတွင် ဘဝတစ်ခု မရှိ။ စုတိသည်နှင့် ပဋိသန္ဓေဖြစ်သဖြင့် ဘဝဟောင်း၊ ဘဝသစ်တွင် အကြားမရှိပေ။

အခါတစ်ပါး၌ နတ်မျက်စိအလား ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့် တလောကလုံးရှိ သေနေ ပဋိသန္ဓေနေ သူတို့ကို အရှင်မဟာကဿပမထေရ် မြတ်က ဆင်ခြင်သုံးသပ်နေသည်ကို သိတော်မူသော ဘုရားရှင်က -

သတ္တာနံ စုတုပ ပါတောနာမ ဗုဒ္ဓဉာဏောနပိ အပရိစ္ဆန္ဒော၊
မာတုကုစ္ဆိယံ ပဋိသန္ဓိ ဂဟေ

တွာ မာတာပိတရော အဇာနာပေတွာ၊
ဝစန သတ္တာနံနိ ပရိစ္ဆေဒေါကာ
တုံ နသတ္တာ၊

ဇာနိတုံ ပသသတုံ ဗုဒ္ဓါန မောဝ
ဝိသယော။

ဟု ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သတ္တဝါတို့၏ သေခြင်း၊ ပဋိသန္ဓေ
နေခြင်းသည် ဗုဒ္ဓဉာဏ်တော်ဖြင့်
သော်မှ မပိုင်းဖြတ်နိုင်။ မိခင်ဝမ်းဗိုက်
၌ ပဋိသန္ဓေနေ၍ အမေ၊ အဖေတို့
မသိစေဘဲ သေခဲ့သော သတ္တဝါတို့၏
အပိုင်းအခြားကို ရေတွက်ခြင်းငှာ
မတတ်နိုင်။ သေခြင်း၊ ပဋိသန္ဓေနေ
ခြင်းတို့ကိုသိရန် သင့်အရာမဟုတ်။
ကဿပ မမေ့လျော့ခြင်းသည်သာ
သင့်အရာပေတည်း။

အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအား
ဖြင့် သေသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိ
သန္ဓေနေသူတို့ကို လည်းကောင်း သိ
ခြင်း၊ မြင်ခြင်းငှာ မြတ်စွာဘုရားတို့
အရာတည်း။ (ခမ္မဋ္ဌ (၁) ၁၆၅)

မောလွန်း၊ ရင်ချန်လွန်း၍ တိုင်
ကိုဖက်တွယ်ထားသော ဒေါ်ဆုံမ အိမ်
မြှောင်၏ နားထဲမှာ အိမ်မြှောင်စုတ်
ထိုးသံကို ကြားနေရသည်။ ပြီး ဥပါဒါန်
၏ အစွဲအလမ်းကြောင့်လားမသိ။ ထို
မိန်းမသူ၏ ရင်ခွင်ထဲမှာ ခုန်ထွက်လာ
စဉ်က ထိုမိန်းမသူ၏ လန့်ဖျပ်ရင်ခုန်
သွားသံသည် ယခုအခါ ဒေါ်ဆုံမ၏
အိမ်မြှောင်ကိုယ်ထဲ ဝင်ရောက်လာ
သည်။ မိမိရင်ခုန်သံထက် အင်အား
ကြီးမားသော၊ ပြင်းထန်လွန်းသော
ရင်ခုန်သံကို ဒေါ်ဆုံမအိမ်မြှောင်က
လေး မှန်နိုင်တော့။ နာမ်ချင်းဆက်
သွယ်သွားသော ထိုမိန်းမ၏ ရင်ခုန်သံ

ပြင်းထန်မှုကြောင့်ပင် ဒေါ်ဆုံမ သတိ
မေ့မြောသွားသည်။

စာသစ်စာကျက်၊ အောက်ထက်
ဝန်းရံ၊ ပုပ်နံညိုလောင်၊ ကျဉ်းမြောင်း
မည်းမိုက်၊ မိဝမ်းတိုက်ဝယ်၊ ဘင်၌
လောက်လို့၊ ကျောက်ကိုဝမ်းပြု၊ ဒူးနှစ်
ခုကြား၊ ဦးခေါင်းထားလျက်၊ မေးဖျား
လက်ဆုပ်၊ သစ်ငုတ်တို့မှာ၊ မျောက်အို
ကုတ်သို့၊ မလှုပ်မယှက်၊ သေသတ်
လက်ဝယ်၊ ဆိတ်သူငယ်ကို အလမ္မာယ်
မိ၊ မြွေငယ်ရှိသို့၊ အမိစပ်ခါ၊ ပူအေး
စားထော့၊ သည်းဖျားဆတ်ဆတ်၊
သက်ပြတ်တစေ၊ ဆယ်လနေ၍၊ လေ
ကမ္မဇ၊ ဦးစောက်ချကာ၊ မက်ဝသို့
ရောက်၊ သံခေါင်းပေါက်မှ၊ ဆွဲမြှောင်
ဆင်ပြောင်၊ သံတောင်ကြိတ်ခြေ၊
နေရယ်က၊ ပြင်သို့ကျလည်။ အပ်ဆွ
သည်ဟန်၊ ကြီးပြန်ဒုက္ခ၊ ပင်ပန်းစွ
တည်း...။

မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာတော်၏
ပရမတ္ထသဗ္ဗပ ဘေဒနီတွင် ပဋိသန္ဓေ
နေခြင်း ဒုက္ခဆင်းရဲကို အထက်ပါအ
တိုင်း သံဝေဂလင်္ကာဖြင့် ဖော်ပြထား
လေသည်။

သို့သော် မည်သို့ဆိုစေ လူဝင်
စားရန် ဥပါဒါန်အစွဲကြီးလွန်းသော
ဒေါ်ဆုံမပြိတ္တာသည် ဆွဲလဲရွာ ဦးထွန်း
ဆင့်+ဒေါ်ဖွားဆိုင်တို့၏ သမီးဦး၊
သမီးကြီး မလှသိန်းအဖြစ် မွေးဖွားလာ
လေသည်။

မလှသိန်း၏နောက်တွင် ဦးထွန်း
ဆင့်+ဒေါ်ဖွားဆိုင်တို့က မောင်ငပေ၊
မောင်ပေါက်၊ မောင်အောင်၊ မောင်
သောင်း စသည် သားယောက်ျားလေး
ယောက်ကိုလည်း မွေးဖွားလေသည်။

အကြီးဆုံးလည်းဖြစ်၊ တစ်ဦး
တည်းသော သမီးလည်းဖြစ်သော
မလှသိန်းမှာ လူဝင်စားတို့၏ ဖြစ်ရိုးဖြစ်
စဉ်အတိုင်း ခေါင်း၌ အမှတ်ဒဏ်ရာပါ
သည်။ ထိုဒဏ်ရာမှာ ညောင်ချဉ်ဖူး
တက်ခုတ်ပေးသော ယခင်ဘဝဟောင်း
က ဦးဖိုးစာ၏ ဓားချက်ပင်။

ဘဝဟောင်းက မိဟောင်း၊
ဖဟောင်း၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ ဆွေ
မျိုးများကို သိခြင်း၊ ပြောပြနိုင်ခြင်း
စသည်တို့မှာ ဇာတိသာရဉာဏ်ပါလာ
သော လူဝင်စားတို့၏ ထုံးစံပင်ဖြစ်
သဖြင့် စာရေးသူ အကျယ်မရေးလို
တော့ပေ။

ယခုအခါ ဒေါ်လှသိန်းမှာ ဆွဲထဲ
ရွာ၌ပင် ရဟန်းဒကာမအဖြစ် ရှိနေ
သည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်ဆုံမ၏ သုံး
ဘဝခရီး စာမျက်နှာသည် ဤမှာပင်
နိဗ္ဗိတံလေသတည်း...။

ဝေယံလင်းခေါင်

စာရေးဆရာမောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကျန်း)ထံမှ နှစ်ပေါင်း(၂၀)နီးပါးက စာတစ်စောင်

ဆရာဦးအောင်မိုးတော်(အထက်တန်း)၏ အထက်တန်း(၂၀၀၃)အား
 သူ့ရဲ့ နှစ်တွင် တွေ့ဆုံ၍ ၂၀၀၃ ခု
 မေမြို့နယ် ကျွန်တော်အား သူ့ရဲ့ ခု ပြဿနာအတွင်း
 မြို့မပြည် အရေပြားကင်ဆေး တိုင်ကြားပို့
 မြို့မတော်သင်ခန်း သွားရောက်ပို့ပေး ပေးကြားခဲ့ပါသည်။
 ထိုအခါတွင် ဆရာ၏ ပေးကြားချက်များအတိုင်း
 ဆရာတိုင်ကြားမှုပေးတိုင်ခံ (၁၅-၀-၂၀၀၃)နေ့တွင်
 မြို့မတော်သင်ခန်း သွားရောက်ခဲ့ရပါသည်။
 ထိုကျန်းကျန်း ပေးကြားခဲ့သော ဆရာ၏ပညာရပ်များကို
 အံ့ဩခဲ့ကုန် ဝမ်းမြောက်ပါသည်။

စိန်ဝင်း
 B.E (Mech.)
 ကပ်ပစ္စည်းစက်ရုံ အ ၁)

၂၀၁၇
ဆရာဦးအောင်မိုးတော်

(EX. စာပေဗိမာန်)

အထက်တန်းလက္ခဏာ၊ နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်
ASTRO-PALMIST EXPERT
 သင်တန်းနည်းပြ

အလုပ်ခန်းနေရာ
 အမှတ်(၁၄)၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားလှေးတန်း၊
 ပုဇွန်တောင်ပြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
 အလုပ်ချိန် - နံနက်(၈:၃၀)မှ ညနေ(၆:၀၀)နာရီထိ

ဂဗ္ဘိရ ဆရာလှမိုး(B.Sc) ၏

- လူတိုင်းအတွက် ကိန်းဂဏန်းဗေဒနှင့် အဆောင်ယတြာများ။
- ခုနစ်နေ့ ခုနစ်နံ ကံပွင့် လာဘ်ပွင့် အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ကံကောင်းအောင်မြင်
 ယတြာများ။
- ကံပွင့် လာဘ်ပွင့် ဂါထာမန္တန်များ။

ထွက်ပြီ

ပြန်ချိရေး - စာပေနန်းတော်
 စုန်း - ၀၉-၂၆၀၂၄၅၂၂၂၊ ၀၉-၇၃၁၄၀၉၃၄၊ ၀၉-၇၃၁၄၀၉၃၆

၇၅
အောင်
အောင်
၅

ဝေဟန်
ဝေဟန်
ဝေဟန်

မကောင်းမှုကိုပယ် ကောင်းမှုကိုဆယ်

ပိတာမြတ်

တနင်္လာနေ့နံနက်တိုင်း အကျဉ်း
ထောင်အတွင်း လှည့်လည်စစ်ဆေး၍
အကျဉ်းသားများနှင့် တွေ့ဆုံကာ သူတို့
၏တင်ပြချက်များအပေါ် လိုအပ်သည်
များ ဖြည့်စွက်ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းသည်
အကျဉ်းထောင် တာဝန်ခံအရာရှိ
(ထောင်ပိုင်) တစ်ယောက်အနေနှင့်
အကျဉ်းထောင်လက်စွဲ ဥပဒေနှင့်အညီ
ဆောင်ရွက်ခြင်းပါပေ။

“ဆရာ အချိန်ရရင် ကျွန်ုပ်ရုံးခန်း
မှာ ခဏလောက်ဝင်နားပါလားရှင်”
ကျွန်ုပ်သည် ထိုနေ့နံနက်က
အမျိုးသားထောင်ကျဆောင် အချုပ်
ဆောင်အလုပ်ကြီးဘက် ထမင်းချက်ဖို
ကြီးတိုက်ခန်းများနှင့် ထောင်ဆေးရုံတို့
ထို့ အစဉ်အတိုင်း ဝင်ရောက်စစ်ဆေးခဲ့
သည်။ ထို့နောက် အမျိုးသမီးအချုပ်
ဆောင်၊ ထောင်ကျဆောင်များကို စစ်
ဆေးပြီး ပြန်ထွက်မည်ပြုစဉ် ထောင်ကျ
ဆောင်တာဝန်ခံထောင်မှူး ဒေါ်ခင်မမ
အလေးပြု၍ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။
ကျွန်ုပ်က ဒေါ်ခင်မမ၏ မျက်လုံးများ
အတွင်း စူးစိုက်အက်ခတ်လိုက်ရာ တစ်
ဖက်ရာစာပြလိုသောအခိုက်လက္ခဏာ

များ ယုက်သန်းနေသည်ဟု ထင်လိုက်
မိ၏။

ထို့ကြောင့် ဒေါ်ခင်မမ၏ချက်ဆတ်
ပြကာ သူမ၏ရုံးခန်းအတွင်းသို့ ဝင်
လိုက်၏။ ရုံးခန်းစာပွဲပေါ်၌ ကော်ဖီနှင့်
ကိတ်မုန့်၊ လက်ဖက် စသော စားဖွယ်
ရာများအသင့် ပြင်ဆင်ထားသည်ကို
မြင်ရသောအခါ စိတ်ထဲက ပြုံးလိုက်
မိ၏။ ဒေါ်ခင်မမသည် ကျွန်ုပ်အား ဒီ
မနက်ကျမှ ရုတ်တရက်စိတ်ကူးပေါက်
ကာ ဖိတ်ခေါ်လိုက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ကြံ့
တင်စီမံထားခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယူဆမိ
လိုက်၍ဖြစ်၏။

“ကဲ...ပြော ခင်မမ။ ဆရာ့ကို ဘာ
အကြောင်းထူး တင်ပြစရာရှိနေလို့လဲ”

“အို... ကျွန်ုပ် အကြောင်းထူး
တင်ပြမှာကို ဆရာက ဘယ်နှယ်လုပ်
ပြီး ကြိုညှိနေရတာလဲ”

ဒေါ်ခင်မမက အံ့အားတသင့်မေး
သည်။ ကျွန်ုပ်က ပြုံးလျက် -

“ဟောဒီစာပွဲပေါ်က စားစရာတွေ
နဲ့ ခင်မမရဲမျက်လုံးတွေမှာ ပေါ်နေတာ
ပဲဟာ”

ဒေါ်ခင်မမက သွားတက်ကလေး

များ ပေါ်လာသည်အထိ ရယ်လိုက်ကာ

“အဲဒီလို လျှပ်တစ်ပြက် အတဲ
ခတ်ကောင်းရဲ့ ဆရာ့ကို ‘ဓားခင်စိန်’
အကြောင်း ပြောပြချင်လို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်
ရတာပါ”

“ဓားခင်စိန်ဆိုတာ ဘယ်သူထံ
ကွယ်”

“ရိုက်မှုနဲ့ ထောင်ကျလာတဲ့
အကျဉ်းသူတစ်ယောက်ပါ ဆရာ”

“ရိုက်မှုနဲ့ကျလာတဲ့လူကို ဘာလို့
ဓားခင်စိန်လို့ ခေါ်ရတာလဲ”

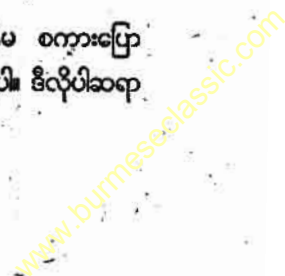
“အမှန်တော့ မခင်စိန်ဟာ ဝက်
သတ်သမားပါဆရာ”

“ဟေ... မိန်းမက ဝက်သတ်
တယ်ဟုတ်လား”

“တကယ်တော့ မခင်စိန်ဟာ
အရင်က သာမန်ဈေးသည်တစ်ယောက်
ပါ။ သူ့ယောက်ျားဝက်သတ်သမား ဓား
မြဒင်ကြောင့် ဓခင်စိန်ခမျာ ဒီဘဝ
ရောက်လာခဲ့ရတာပါ”

“ဟ... ခင်မမပြောတာ ရှင်းမလို့
လို့နဲ့ ရှုပ်လာပါလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်ုပ် စကားပြော
နည်းနည်းလောသွားလို့ပါ။ ဒီလိုပါဆရာ

စားမြင်ခိုတာ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊
ဒါးပိန်မြို့နယ် ညောင်ပင်သာကျေးရွာ
ကပါ။ စားမြင်ဖြစ်ရတာ စားရေးကျွမ်း
ကျင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတစ်ကိုယ်လုံး
စားဒဏ်ရာတွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေလို့တဲ့။
အဲဒီဒဏ်ရာတွေကလည်း သူ့အသက်
မွှေးကြောင်းအလုပ်ဖြစ်တဲ့ ဝက်သတ်ရာ
ကနေ မတော်တဆ ထိခိုက်မိလို့ရလာ
တာတဲ့ရှင်။ အထင်ရှားဆုံးက သူ့မျက်
နှာပေါ်မှာ ကန့်လန့်ဖြတ်စားဒဏ်ရာကြီး
တဲ့ဆရာ။ အဲဒါကြောင့်လည်း စားမြင်
ဆိုတဲ့နာမည် ရလာတာတဲ့”

“ဒါဖြင့် စားခင်စိန်ကျတော့ကော
ကွယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ စားမြင်က ဝက်ပေါ်
တဲ့နေရာမှာ မွေးရာပါအတတ်ပညာစာစ်
ခုလို အလွန်ကျွမ်းကျင်တာတဲ့။ ရွာထဲ
ကလူတွေကလည်း စားမြင်ပေါ်တဲ့ဝက်
သားမှ ကောင်းတယ်ကြိုက်တယ်ဆိုပြီး
နာမည်ကြီးလှသတဲ့။ သူ ဘယ်လောက်
နာမည်ကြီးလည်းဆိုရင် သူ့ရွာမှာတင်
မကဘူး။ အနီးပတ်ဝန်းကျင်ကရွာတွေ
မှာ သာရေးနာရေးကိစ္စရှိမို့ ညဉ့်နှက်
သန်းခေါင် သန်းလွဲ လာခေါ်လည်း မငြင်း
ဘဲ လိုက်သွားတာပဲတဲ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲ
ဆိုတော့ ဝက်တစ်ကောင်ပေါ်ပေးရင် သူ
အတွက် ဝမ်းတွင်းသားအစုံဖြစ်ဖြစ်၊
အသားတစ်ပိဿာဖြစ်ဖြစ် ကြိုက်ရာယူ
နိုင်လို့တဲ့ ဆရာ”

“အင်း”

“ဒါပေမယ့် တစ်ခုဆိုတာက စား
မြင်ဟာ မသောက်ရမနေနိုင်လောက်
အောင် တဖြည်းဖြည်း အရက်စွဲလာခဲ့
တာတဲ့။ နောက်ပိုင်း မသောက်ရရင်

လက်တုန်ပြီး ဝက်ကောင်းကောင်းမပေါ်
နိုင်တဲ့အထိ ဖြစ်လာတယ်။ အဲလို
အရက်မှူးမှူးနဲ့ ပေါ်ပြန်တော့လည်း ဝက်
သားပုံစံတွေ မလှမပဖြစ်လာတာနဲ့ သူ
မိန်းမ မခင်စိန်မနေနိုင်တော့ဘဲ သူ့ကိုယ်
တိုင် ဝင်ကူရသတဲ့။ ဒီလိုနဲ့ စားမြင်
အရက်နာကျပြီး အသည်းရောဂါနဲ့ တိုင်း
ပါးသွားတဲ့အခါ မခင်စိန်က မိသားစုစား
ဝတ်နေရေးအတွက် မိန်းမတန်ပဲ့နဲ့ ဝက်
သတ်တဲ့အလုပ် လုပ်လာရတော့တယ်။
မခင်စိန်ဟာ စားမြင်နဲ့ အချိန်အတော်
ကြာ အတူပူးတွဲပြီး သတ်ခဲ့ရလေတော့
သူ့လက်ရာကလည်း စားမြင်အတိုင်းပဲ
ဆိုပြီး တစ်ရွာလုံးက ဝိုင်းအားပေးကြ
တာနဲ့ နာမည်ပါ စားခင်စိန်ဖြစ်လာတာ
တဲ့ဆရာ”

“ဒါနဲ့ ဝက်သတ်တဲ့သူက ဘာလို့
ရိုက်မှုနဲ့ ရောက်ရတာလဲကွယ်”

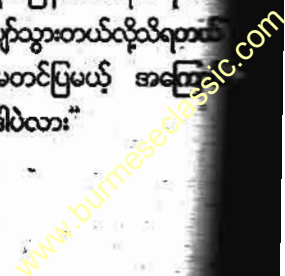
“တစ်နေ့မှာ ညောင်ပင်သာရွာ
ဝန်းကျင်မှာ ဘဟန်ဆိုတဲ့ ဝက်သတ်
သမားတစ်ယောက် ပေါ်လာသတဲ့။ လူ
တွေကလည်း မိန်းမဝက်သတ်သမား
ထက် ယောက်ျားဖြစ်တဲ့ ဘဟန်ကို
တစ်နေ့တခြား အားပေးလာကြတယ်
တဲ့။ ဒီတော့ စားခင်စိန်တစ်ယောက်
စားကွက် အလှခံလိုက်ရလို့ ရင်ထဲ
ဗလောင်ဆူလာတယ်။ တစ်နေ့ ဘဟန်
ဝက်ပေါ်နေတုန်း စားခင်စိန်က နောက်
ကနေ နှစ်တစ်လက်မနဲ့ ရိုက်ချလိုက်
တာ ဘဟန်ခေါင်မှာ လေးချက်ချွပ်
လိုက်ရတယ်တဲ့။ စားခင်စိန် အဲဒီအမှုနဲ့
ထောင်နှစ်နှစ်ကျပြီး ရောက်လာတာ
လေဆရာ”

“အင်း...စားခင်စိန်အမှုကိုတော့

ဆရာသဘောပေါက်ပြီ။ ဒါနဲ့ ခင်မမ
တင်ပြမယ့် အကြောင်းထူးဆိုတာက
ရောကွယ်”

“ဒီလိုပါဆရာ။ ပြီးခဲ့တဲ့လ ကျွန်မ
တာဝန်မှူးကျတဲ့ ညတစ်ညမှာပေါ့။ ည
သန်းခေါင်ကျော်မှာ အိပ်ဆောင်ထဲက
နေ ‘အမလေး လာကြပါဦး။ ကယ်ကြပါ
ဦး ကြောက်တယ် ကြောက်တယ် ဟင်း
ဟင်း’ဆိုပြီး အော်သံကြားလို့ဝင်ကြည့်
တော့ တခြားလူမဟုတ်ဘူး။ စားခင်စိန်
ဖြစ်နေတယ်ဆရာ။ သူ့ကြည့်ရတာ ဟေ
ချွေးတွေပြန်ပြီး အတော်လေး ထိတ်လန့်
နေပုံပါပဲ။ ကျွန်မက အကျိုးအကြောင်း
မေးကြည့်တော့ စားခင်စိန်က အသံတုန်
တုန်ယင်ယင်နဲ့ ‘ဆ... ဆရာမရယ်။
ဟိုလေ ဝက်...ဝက်ကို လှန်နဲ့ဝိုင်းထိုး
ပြီး စားနဲ့ရင်ကိုခွဲပြီးတော့ ရေငွေ့ပူနဲ့
လောင်းပြီး အမွှေးတွေခွာတ်နေတာတွေ
အဲ...အဲဒါတွေကို ကျွန်မ မျက်စိထဲ
အတိုင်းသားမြင်နေရတယ်။’ ကြောက်
လိုက်တာဆရာမရယ် ဒီးပီး ပီးဆိုပြီး
မျက်လုံးပြူးကြီးနဲ့ ပြောပြနေတာ ကြား
ရတယ်ဆရာ။ ကျွန်မစိတ်ထဲ စားခင်စိန်
ဟာ ဝက်ကို သူ့ကိုယ်တိုင်သတ်ခဲ့ရလို့
မိန်းမပီပီ ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်ပြီး
အိပ်မက်ဆိုးတွေမက်နေတာပဲလို့ တွေး
မိတယ်။ ဒါကြောင့် ဘုရားဆောင်ပေး
က ရေမန်းတိုက်ပေးပြီး ညဘာဟာ
ဘေးနားမှာ အကျဉ်းသူတချို့ စောင်
ကြည့်ဖို့ တာဝန်ချထားခဲ့တယ်။ စား
ခင်စိန် ရုတ်တရက်ပြန်အိပ်မရဘဲ မိုးထဲ
ခါနီးမှ အိပ်ပျော်သွားတယ်လို့သိရတယ်။

“ခင်မမတင်ပြမယ့် အကြောင်း
ထူးဆိုတာ ဒါပါလား။”

“ဒါတင်ဘယ်ကမလဲ ဆရာ။ ခု
ထဆန်းပိုင်း ကျွန်မတာဝန်များကျတဲ့ ည
သန်းခေါင်မှာ ဓားခင်စိန်က အမလေး
မှ... ပုလိုက်တာ။ မီး... မီး လာကြပါဦး
တော့ လို့ ညအိပ်နေရင်း ထအော်ပြန်
တယ်။ ကျွန်မ ချက်ချင်းဝင် မေးကြည့်
တော့ ‘ဆရာမရယ်... ရေကန်ကြီးထဲက
အခိုးအငွေတွေထွက်လာပြီး ကျွန်မမျက်
လုံးကို ဟပ်လိုက်တာ... အမလေး...
ပုလိုက်တာ။ မျက်လုံးကန်းသွားပြီထင်
ပါရဲ့ ပြီးဘော့ လူမည်းကြီးတွေက လူ
တွေကို အဲဒါပျက်ဆွဲနေတဲ့ ရေကန်
ထဲ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပစ်ချ
လိုက်လို့ သွေးရူးငေး တန်းနဲ့ ငယ်သံပါ
အောင် အော်လိုက်ကြတာများ ကျွန်
ကျွန်မ အဲဒါတွေမြင်ပြီး လန့်အော်မိ
တာပါရှင်’ လို့ ကြောက်ကြောက်နဲ့ ပြော
ပြတယ်။ ကျွန်မက ထုံးစံအတိုင်း ရေ
မန်းတိုက် နှစ်သိမ့်ပြီး ပြန်အိပ်စေခဲ့ရ
သေးတယ်လေ”

“အင်း... ဒါမျိုးတွေက ထောင်
ထဲမှာ မကြာခဏဖြစ်တတ်ကျတာမျိုး
ဆိုတော့ အကြောင်းထူးလို့ မဆိုနိုင်
လောက်ဘူးနော် ခင်မမ”

ကျွန်ုပ်က တွေးဆဆပြောလိုက်
သည်။ ဒေါ်ခင်မမက ခေါင်းညိတ်ပြကာ

“မှန်ပါတယ်ဆရာ။ အဲဒါကြောင့်
ထည်း အရင်နစ်က ဖြစ်ခဲ့တာတွေကို
ဆရာ့ဆီ သတင်းမပို့ခဲ့တာပေါ့။ အဲဒါ
ပေမယ့် မနေ့ညကအဖြစ်အပျက်ကို
တော့ သတင်းမပို့တဲ့အားလို့ မဖြစ်ဘူး
ထင်တယ်ဆရာ”

“ဟုတ်လား။ ဆိုပါဦး။ မနေ့ည
ထ ဘာတွေထပ်ဖြစ်ခဲ့သေးလို့လဲ”

“မနေ့ညကလည်း ကျွန်မတာဝန်
များပဲလေ။ ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော်မှာ ဓား
ခင်စိန် ထုံးစံအတိုင်း အော်တော့တာပါ
ပဲ။ ဒီတစ်ခါကြောက်ပါပြီ။ သေပါပြီ
အော်ရုံမက ဘူး အိပ်ဆောင်တစ်ခုလုံး
အနှံ့လျှောက်နေတော့တာပါပဲ။ ကျွန်မ
အကျဉ်းသူတွေအကူအညီနဲ့ အတင်း
ဖမ်းချုပ်ပြီးမေးတော့ သူ့ကို လူမည်းကြီး
တွေ လုံနဲ့ထိုးပြီး ဓားနဲ့ခုတ်လို့ နောက်
ကနေ အတင်းပြေးလိုက်နေကြလို့ပါ
တဲ့ ဆရာ။ ဒါကို ဘယ်သူမှ မမြင်ကြရ
ဘူး။ သူတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေတာ
လေ။ သူ့ကို လက်လွှတ်လိုက်တာနဲ့
စောစောကလို ကြောက်လန့်တကြား
ထပြေးပြန်လို့ လောလောဆယ်တော့
တိုက်ထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း သီးခြား
ခွဲထားလိုက်ရတယ်။ အဲဒါ ကျွန်မ ဘာ
ဆက်လုပ်ရမှန်းမသိလို့ ဆရာ့အလာကို
စောင့်ပြီး သတင်းပို့ရတာပါ”

ကျွန်ုပ် စဉ်းစားရလေပြီ။ ဓားခင်
စိန်သည် ပထမနှစ်ညက ကြောက်ပါပြီ
အော်ရုံသာအော်ခဲ့ပြီး ရေမန်းတိုက်ရုံ
နှင့် ခဏအကြာတွင် အိပ်ပျော်သွား
တတ်သည်။ ယခုတစ်ခါတွင်မူ အော်
ဟစ်ရုံ သာမက သူ့ကို လူမည်းကြီးများ
ဓားနှင့်လိုက်ခုတ်နေပါပြီပြောကာ တစ်
ဆောင်လုံး လျှောက်ပြေးနေ၍ တိုက်
ထဲမှာ သီးခြားထည့်ထားရ၏။ နောက်
တစ်ခါဆိုလျှင် ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရအောင်
စိတ်ဖောက်ပြန်သွားမည်လားမသိ။

“ဒီလိုလုပ် ခင်မမ။ ဓားခင်စိန်ကို
ဆရာ့ဆီခေါ်လာပေးပါ”

ယခုကိစ္စတွင် အဓိကကျသော
ဓားခင်စိန်၏အကြောင်းကိုသာ ကျွန်ုပ်

သိနေရသည်။ သူမအား မည်သို့ဆောင်
ရွက်ပေးရမည်မသိသေး။ ထို့ကြောင့်
လူကို အရင်အကဲခတ်ကြည့်ရန် ဆုံး
ဖြတ်လိုက်မိ၏။

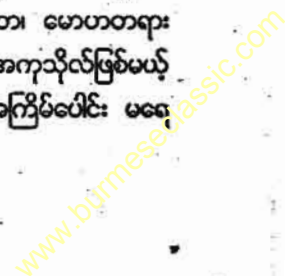
“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
ဒေါ်ခင်မမထွက်သွားပြီး ခဏ
အကြာတွင် သူမနှင့်အတူ အသားညို
ညို ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့်
ကိုယ်အန္တတတ်ခိုင်လှသော အကျဉ်းသူ
တစ်ယောက် ပါလာသည်။ ကျွန်ုပ်အား
လှမ်းကြည့်လိုက်သော သူမ၏မျက်လုံး
အကြည့်က စူးရှထက်မြက်လှ၏...။
အတော်ကျန်းမာကြံ့ခိုင်သော အမျိုးသမီး
ပါပေ။

“ကဲ... မခင်စိန်ရဲ့ အမှုဖြစ်စဉ်နဲ့
အိပ်မက်အကြောင်း ဆရာ့ကို ပြောပြပါ
လားကွယ်”

ကျွန်ုပ် သူမကိုတိုင်ခိုင်းပြီး မေး
လိုက်၏။ သူမက အသံဩဩဖြင့်
စတင်ပြောပြ၏။ လေသံနှင့်စကားအသုံး
က ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့လှ၏။ အပြင်ပန်း
အားဖြင့် ခက်ထန်သလိုထင်ရသော်
လည်း အတွင်းစိတ်နှလုံးသိမ်မွေ့ကာ
ဘာသာတရား ယုံကြည်ကိုးစားသူဖြစ်
နိုင်၏။ သူမပြောပြသော အမှုဖြစ်စဉ်နှင့်
အိပ်မက်အကြောင်းမှာ ဒေါ်ခင်မမပြော
ပြသည့်အတိုင်းပင် ဖြစ်၏။

“မခင်စိန်”
“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

“လူတွေပဲ မွေးတဲ့နေ့ကစပြီး
သေတဲ့နေ့အထိ လူ့ဘဝတစ်လျှောက်
လုံး ဒေါသ၊ လောဘ၊ မောဟတရား
တွေ အခြေခံတဲ့ အကုသိုလ်ဖြစ်မယ့်
ဒုစရိုက်မှုတွေကို အကြိမ်ပေါင်း မရေ

မတွက်နိုင်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြတယ် ကွယ်၊ အဲဒီလိုပဲ သဒ္ဓါတရားရဲ့ စေ့ဆော်မှုကြောင့် ကံကရဲ့အကျိုးကို ယုံကြည်ကြလို့ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာစတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေကိုလည်း အကြိမ်ဖိုင်း မရေမတွက်နိုင်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြတာပဲကွယ် မခင်စိန်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒါပေမယ့် လူတွေဟာ မရှုနိုင်မကယ်နိုင်အောင် ဒုက္ခနဲ့ရင်ဆိုင်တွေ့လာရတဲ့ အချိန်မှာတော့ ကိုယ်ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေကို မေ့ပြီး ကိုယ်ပြုခဲ့မိတဲ့ မကောင်းမှုစုစုစိုက်တွေရဲ့ နိမိတ်ပုံတွေကိုပဲ စိတ်ချောက်ချားပြီး မြင်ယောင်လာတတ်ကြသတဲ့ မခင်စိန်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲဒီတော့ ဆရာမေးကြည့်ချင်တာက မခင်စိန်ရဲ့သားလေးကို ရှင်ပြုပေးခဲ့ဖူးသလား”

“ပြုပေးခဲ့ဖူးပါတယ် ဆရာ”

“မိအိုဖအိုတွေကို ပြုစုကျွေးမွေးခဲ့ဖူးသလား”

“မိဘတွေကိုသာမက ယောက္ခမတွေကိုပါ ပြုစုကျွေးမွေးနေသူပါဆရာ”

“ဝါတွင်းဝါပမှာ ဥပုသ်သီတင်းဆောက်တည်ခဲ့ဖူးသလား”

“ဝါတစ်တွင်းလုံး ဥပုသ်စောင့်နေကျပါ”

“ဘုရားစေတီ ကျောင်းကန်တွေမှာ ကျောင်းဆောင်ဆောက်လုပ်ဖို့နဲ့ သိမ်၊ ဝရပ်၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်တွေအတွက် အလှူဒါနပြုခဲ့ဖူးသလား”

“ဒါကတော့ ဘုရားရောက်တိုင်း ပြုနေကျပါဆရာ”

“ရပ်ရေးရွာရေး သာရေးနာရေး ကိစ္စတွေမှာကော ပံ့ပိုးလှူဒါန်းခဲ့ဖူးသလား”

“ရပ်ရွာကိစ္စဆိုရင် ငွေကြေးတင်မကဘဲ ကျွန်မကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်ဆောင်ရွက်ပေးနေကျပါ ဆရာ”

“ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆိုရပြီ မခင်စိန်၊ ဆရာအထူးမှာချင်တာက မခင်စိန် မနက်မိုးလင်းရင် ဆရာမပေးတဲ့ ရေမန်းကိုသောက်ပြီး ဘုရားရှိခိုးပါ။ ဂုဏ်တော်ပုတီးကိုးပတ်စိပ်ပြီး သဗ္ဗေသတ္တာ ဝေနေယျအပေါင်းတို့ကို မေတ္တာပို့ပါ။ ပြီးရင် ဆရာမပြပေးတဲ့အတိုင်း ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့မှာ ထိုင်နိုင်သလောက် တရားထိုင်ပါ။ အဲလိုတရားထိုင်ရင်းက ကိုယ်တစ်သက်တာပြုခဲ့ဖူးတဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေကိုချည်း သတိထားဆင်ခြင်ပြီး အာရုံပြုပါ။ အဲဒီအတိုင်း နေလယ်ဘက်မှာတစ်ခါ ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး တစ်ခါ သုံးကြိမ်တိတိ ဂရုစိုက်ပြီး မမေ့မလျော့ အာရုံပြုကျင့်ပေးပါ။ ဆရာပြောတာ နားလည်တယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ နားလည်ပါတယ်”

“ကောင်းပြီ၊ ဒါဆို ဒီနေ့လည်ကစပြီး အလုပ်စခန်းဝင်ပေတော့ မခင်စိန်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ”

“ကျွန်ုပ်ပေးလိုက်သည့် နည်းကပဲ မွန်မြတ်မှန်ကန်လှ၍လား၊ မခင်စိန်ကိုယ်တိုင်က ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုကောင်း၍ လားမသိ။ ထိုနေ့မှစ၍ ဓားခင်စိန်ထံမှ အိပ်မက်အော်သံကို လုံးဝ မကြားရတော့ပါချေ။”

ပိတာမြဦး

ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်းရတနာဒီပံ ရွှေအလင်းတိုင်

ပဋ္ဌာန်းဆက် အားကောင်း၍ လူ့ဘုံလောကတွင် ကျင့်လည်နေထိုင်လျက်ရှိကြသော ပါရမီရှင်များအတွက် အားထားစရာ ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်း ရတနာဒီပံ ရွှေအလင်းတိုင် ပေါ်ထွက်လာပါပြီ။

ဤသို့ ပေါ်ထွက်ရအောင်လည်း ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်းကျင့်စဉ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင် သမထစွမ်းအင်ဖြင့် စီမံ၍ထားသဖြင့် ပါရမီရှင်များ လိုအပ်သော ကိစ္စအဝဝကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။

အထူးသဖြင့် လျှို့ဝှက်စိမ့်ထားသော ဂမ္ဘီရပစ္စည်းတစ်မျိုးနှင့် တွဲဖက်၍ စီမံထားပါသည်။ အသေးစိတ်သိလိုသူများ လူကိုယ်တိုင်ကြွရောက်၍ မှာယူနိုင်ပါသည်။

— ဆက်သွယ်ရန် —

ရောင်ဖြန့်မဂ္ဂဇင်းတိုက်

အမှတ်(၂၇)၊ ၂-လမ်း(အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း- ၀၉-၂၅၁၀၂၂၃၃၁

စိုက်နာ၊ ဝမ်းနာ၊ လေနာ ရောဂါရှင်များအတွက်

သဒ္ဓါကျောက်ဆရာတော်(သံတွဲမြို့)

ကျွန်ုပ်တို့သည် သာသနာ့ဝန်ဆောင် ရဟန်းတစ်ပါးဖြစ်
ကြောက်ပြီးနောက် ဆရာတော်ကြီးများထံမှောက် အန္တေဝါသီ
တပည့်ရင်းခံရန် ပဋိပတ္တိစာပေကျမ်း ဂန်များ ဗုဒ္ဓိပတ္တိ
ဓာတ်နာ ဘာဝနာ ကျင့်စဉ်အလုပ်များကို ခြေသုတ်ပုဆိုး
အစွယ်ကျီးသည်ပမာ လိုက်နာဆည်းပူး သင်ယူမှတ်သား
ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ရှန်ကုန်မြို့ (၆)ရပ်ကွက်၊ ရှမ်းသာလမ်းမကြီး အမှတ်
(၁) အစိမ်း (ယခင် အစိမ်း အဝါ အနီ လိုင်းခွဲများလုံးဝ

မရှိ သေးပါ) ဂိတ်ဟောင်းရှေ့ရှိ မဟာသတိပဋ္ဌာန် ကမ္မဋ္ဌာန်
ကျောင်းတိုက်၌ လက်ထောက်ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယာတရား၊
ဆရာတော်အဖြစ် သီတင်းသုံးနေထိုင်ချိန်တွင် နေ့စဉ် ကို ပုဇွန်
သာမဏေ၊ ရဟန်းငယ်၊ သီလရှင်ဆရာလေး တစ်ဦးယုံငါး
ယောက်ထက်မနည်း နေ့စဉ် စာဝါများပို့ချပေးနေရသလို
ယောက်အယောက်ငါ့ ဆယ်ခန့်အား တစ်နေ့လေးကြိမ် ဉာဏ်
စဉ်စစ်၍ တရားများကို သံအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဦးဥက္ကဋ္ဌ၏ ဥပနိဿယအတိုင်း ဟောပြောပြသပေးရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အားလပ်နေသည့် ချိန်ခါများတွင် ကျွန်ုပ်တို့သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်
စာပေများရေးသား၍ မဂ္ဂဇင်းဂျာနယ်တိုက်များသို့ ရေးသား
ပေးပို့လျက်ရှိပါသည်။ ဤသို့ သုတ၊ ရသစာပေများ ရေးသား
ပြုခြင်း အကြောင်းရင်းမှာ စင်္ကာပူနိုင်ငံနေ ရဟန်းဒါယကာ
ကြီး ဦးဝိလှိုင်ဝင်း၊ ဒေါ်ယုငယ် မိသားစု၏ တိုက်တွန်းပြော
ဆို အားပေးမှုကြောင့် ဘာသာရေး၊ လူမှုရေး စာပေများကို
ရေးသားဖြစ်ခဲ့ခြင်း အကြောင်းရင်းအစ ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

ထိုစဉ်က သီလဝ ဘာသာရေးစာစောင်၊ မထီ
ဇာတ ဘာသာရေးစာစောင်၊ ရတနာမြိုင် ဘာသာရေးမဂ္ဂဇင်း၊
မြတ်ဆုမွန် ဘာသာရေးမဂ္ဂဇင်း၊ မြတ်မွန်ရတနာ ဘာသာရေး
မဂ္ဂဇင်း၊ အနန္တဝိဖြာ ဘာသာရေးမဂ္ဂဇင်း၊ ပါရမီ ဘာသာရေး
မဂ္ဂဇင်း၊ မြတ်မင်္ဂလာ ဘာသာရေးစာစောင်၊ ဘာသာရေး
စာစောင် မဂ္ဂဇင်းအတော်များများတွင် ရေးသားဖြစ်ပြီး တစ်လ
လေးငါးပုဒ်ထက်မနည်း ဖော်ပြခြင်းခံခဲ့ရဖူးပါသည်။ ထိုစဉ်
ဝန်းကျင်က ဘာသာရေးစာမူ ဆောင်းပါးခမာ တစ်ပုဒ်လျှင်
ငွေ ၇ ကျပ်မှ ၂၀ ကျပ် ဝန်းကျင် လက်ခံရရှိဖူးပါသည်။
တချို့ မဂ္ဂဇင်းတိုက်များဆိုတာ စာမူခတွက် ချိန်မြိုင်ခြင်းတောင်
မရှိဘဲ မေတ္တာလက်ဆောင်စာအုပ်လောက်သာ ချိန်မြိုင်ခြင်း
ကိုလည်း ခံခဲ့ရဖူးပါသည်။

ယနေ့မျက်မှောက် နာမည်ကြီးမဟုတ်တောင် အတော်
သင့်ပေါက်ရောက်နေသော သုတ၊ ရသ၊ ဘာသာရေးစွယ်
စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်ကြီးတစ်ခုတွင် ကျွန်ုပ်၏စာမူများ ပုဒ်ရေသုံး
ဆယ်ထက်မနည်း လစဉ်နီးပါး ဖော်ပြနေပါသော်လည်း စာမူခ
လွဲ၍ မေတ္တာလက်ဆောင်စာအုပ်ပင် လွှဲစာဖြင့် တောင်းယူခိုင်း
တောင်မှ ဖော်ပြပါ စာအုပ်အရေအတွက်အတိုင်းပင် ပေးကမ်း
ခြင်းမရှိပေ။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် မဟေသီမဂ္ဂဇင်း၊ လုံမလေး
မဂ္ဂဇင်း၊ ကြီးပွားရေးမဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်လမ်းညွှန်မဂ္ဂဇင်း၊ ဂန္ထီရ
မဂ္ဂဇင်း၊ သွေးသောက်မဂ္ဂဇင်း၊ မြတ်ကြေးမုံမဂ္ဂဇင်း၊ ပြည်မြန်မာ
ဂျာနယ်၊ အခြားအမည်နာမ မမှတ်တော့သည့် ဂျာနယ်မဂ္ဂဇင်း
များ ကျန်ရှိနေပါသေးသည်။

ထို့နောက် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၌ ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ အောက်
တိုဘာလတွင် ဆောင်းဟေမာန်(မြတ်ကြေးမုံ) ကလောင်

နာမည်ဖြင့် ကြံစည်တိုင်း အောင်မြင်မှုရရှိစေသော ဂါထာဖြင့်
စတင်ပုံနှိပ်ဖော်ပြခြင်း ခံခဲ့ရပါသည်။ ထို့ပြင် လာဘ်မိုးရွာ
စာပေတိုက်မှ ထုတ်ဝေသော မဂ္ဂဇင်းစာစောင် အတော်များ
များ၌လည်း ရေးသားပါဝင် ပုံနှိပ်ဖော်ပြခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

၂၀၁၀ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းမှစ၍ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့လာ
ခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းဆင်းရဲ ဖိစီးမှုများလာခြင်း၊ အကြောင်းမျိုးစုံ
ကြောင့် စာပေရေးသားခြင်း အားနည်းခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ လက်ရှိ ယနေ့စိတ်ဖိစီးမှုဒဏ်ကြောင့်
နှလုံးရောဂါ၊ သွေးတိုးရောဂါအပြင် လေးဖက်နာရောဂါမဟုတ်
ပါပဲ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ ခန်းခြောက်ခြင်း ရောဂါပါ ခံစားနေရ
ပါသည်။ တစ်လတစ်ကြိမ် ရိုးတွင်းခြင်ဆီအတွက် ဆေးထိုးခ
၁၃၀၀၀၀ (တစ်လိန်းသုံးသောင်းကျပ်) သောက်ဆေးတစ်လ
စာ ၈၀၀၀၀ (ရှစ်သောင်းကျပ်) သောက်ဆေးထိုးဆေးဖြင့်
ခန္ဓာကိုယ်အား အသက်ဆက်နေရပါသည်။

၁၆.၉.၂၀၁၅ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ရခိုင်ပြည်နယ်က မိုးမရွာ
လိုက်နဲ့ ရွာရှင်လည်း တစ်လမှနှစ်ခါလောက်ပဲ ရွာတယ်ဆိုလို့
ဘယ်ဟုတ်မှာလဲ မိုးက တကယ်တစ်ခါလောက်ရွာပြီးဟေ့
ဆိုရင် အနည်းဆုံး ၁၅ ရက်လောက် ဘယ်မှာအပြင်ထွက်
လို့ရတော့မှာလဲ။ ဒီတော့ မိုးအေးနေသောကြောင့် တရားစု
မှတ်ဖို့ဆိုတာကလည်း နေ့လယ်နေ့ခင်း(တရားစခန်းတွင်းမှ
အပ)ရှုမှတ်လို့ မရနိုင်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ညဉ့်တွေ
က အမြဲမပြတ် ဝင်ရောက်ဖူးမြော်နေကြခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အချိန်လေးရခိုက် စိတ်ကလည်း ကြည်
လင်နေတာကြောင့်ကော ချယ်နယ်-7 ရပ်သံလိုင်းမှ တိပိဋက
ယောဆရာတော်ဘုရားကြီး တရား ပွဲအစီအစဉ် ပြသနေထာ
တွေမြင်ရခြင်းကြောင့် ဤစာမူလေးကိုရေးသားဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ သံတွဲမြို့ ဆုတောင်းပြု
သဒ္ဓါကျောက်တောရ မဟာအောင်မြေ သာသနာတော်ပြင်
အား ရှေးအစဉ်အဆက် မည်သည့် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်
တည်ထား ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းမရှိခဲ့သည်ကို ၁၃၅၆ ခုနှစ်
တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၂ ရက် (၁၆.၂.၁၉၅၆) ကြာ
ပတေးနေ့တွင် စတင်ရောက်ရှိ သီတင်းသုံးချိန်မှစ၍ ပညာ
ဂါမ ပစ္စည်းလေးပါး ကိုးကွယ်လက်ခံမှုမရှိဘဲ တောရ

ဆောက်တည်လျက် ကျွန်ုပ်၏ သိုက်ဆက်၊ နန်းဆက်၊ ဓာတ်ဆက်၊ ပဏ္ဍိန်းဆက်၊ ဆွေတော်မျိုးတော်များဖြင့် တည်ထားဆောင်ရွက်တော်မူပြီး လစဉ် မြန်မာ့လဆန်း ၉ ရက်မှ ထပြည့်နေ့ထိ ဝိပဿနာဘာဝနာတရားများကို ဟောပြောပြသလျက် ရှိပါသည်။

ထို့နောက် သံတွဲမြို့ ရွှေဆံတော်စေတီ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော ဦးမောင်ဆိတ်၊ ဦးအောင်သန်းတင်၊ ဇော်ဝင်းတို့မှ ပင့်ဖိတ်လျှောက်ထားလာသဖြင့် ၁၃၅၆ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၅ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့၌ ရခိုင်ပြည်နယ် သံတွဲမြို့ တိပိဋကယောဆရာတော် အရှင်သီရိန္ဒာဘိဝံသမှ ညတရားပွဲများ ချီးမြှင့်ဟောကြားတော်မူရန် ကျွန်ုပ်မှာ ၁၃၅၆ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၆ ရက်နေ့မှ ၁၃၅၆ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၁ ရက်နေ့ထိတိုင် သံအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဥပနိဿယအတိုင်း နေ့ခင်းဘက် ဝိပဿနာအလုပ်ပေးတရားများကို ဟောပြောပြသပေးခဲ့ရပါသည်။

ဤတွင် ကျွန်ုပ်ပြောလိုသည်မှာ ရွှေဆံတော် စေတီတော်မြတ်ကြီးသည် ပင်လယ်ကမ်းခြေနှင့် လွန်စွာနီးကပ်ခြင်း တောင်တော်ကြီးမှာလည်း အဆမတန်မြင့်မားခြင်း၊ ညဘက်တွင် လေများတိုက်ခတ်ခြင်းကြောင့် ညဘက်တွင် လွန်စွာအေးချမ်းစေပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ ငယ်စဉ် အသက် ၁၇ နှစ်ရွယ်ထိ မနက် ၁၀ နာရီကျော်ထိ ရေစိမ်းကိုင်၍မရပါ။ ရေစိမ်းကိုင်တွယ်မိသည်နှင့် ဝမ်းအောင့်၊ တစ်နည်း ဗိုက်အောင့်ပြီး အထဲမှ အခိုင်အောင်နာကျင်ပြီး အပေါ်ကို တလိမ့်လိမ့်ထိုးတက်သည့်အခါ ရောဂါဝေဒနာမျိုးကို ခံစားခဲ့ရဖူးပါသည်။

ယခုလည်း လွန်စွာအေးချမ်းခြင်းကြောင့် ညဘက် ဆောင်ပေါ်ထက်မှဆီး၍ သံတွဲမြို့၏ အလှအပကို ကြည့်ရှုခံစားနိုင်ဖို့ဝေးစွာ ယခင် ကလေးဘဝက ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော လေထိုးဆေးအောင့် ဗိုက်နာခြင်းဝေဒနာကို မအော်မီရုံတစ်မည် လှူဆို၍ ခံစားနေရပါသည်။ ကျွန်ုပ် မနက်မိုးလင်း၍ မနက် ၇ နာရီမှ မနက် ၉ နာရီထိ တရားဟောပြောပြသရန် တာဝန်ခံ တစ်ဖက်ရှိနေသောကြောင့် တရားများ ဟောပြောပြသနိုင်အောင် နားလားဟုတွေးရင်း ဝေဒနာကိုလည်း မချီမဆန် ခံစား

နေဆဲဖြစ်သည်။

ထိုစဉ် အသက် ၆၀ ဝန်းကျင်ခန့်ရှိသော ယောဂီဆရာကြီး ဦးဘလွင်ဆိုသူ ရောက်ရှိလာပြီး ကျွန်ုပ်၏ ရောဂါအခြေအနေကို မေးမြန်းခြင်းပြုပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ လွန်စွာ ဝေဒနာခံစားနေရပါကြောင်း ပြောပြီး ဒကာကြီးဦးဘလွင်မှာ ကျွန်ုပ်အပါးမှ ထွက်ခွာသွားပြီး တစ်အောင့်အကြာတွင် တေဆေးတစ်မျိုးကို ရေနွေးအကြမ်းပူပူဖြင့် ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်စေပါသည်။

မနက်မိုးလင်းသောအခါ ဗိုက်နာ၊ ဝမ်းနာ၊ လေနာ ဗိုက်အောင့်ခြင်း၊ ဝမ်းသက်ခြင်းဝေဒနာများ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

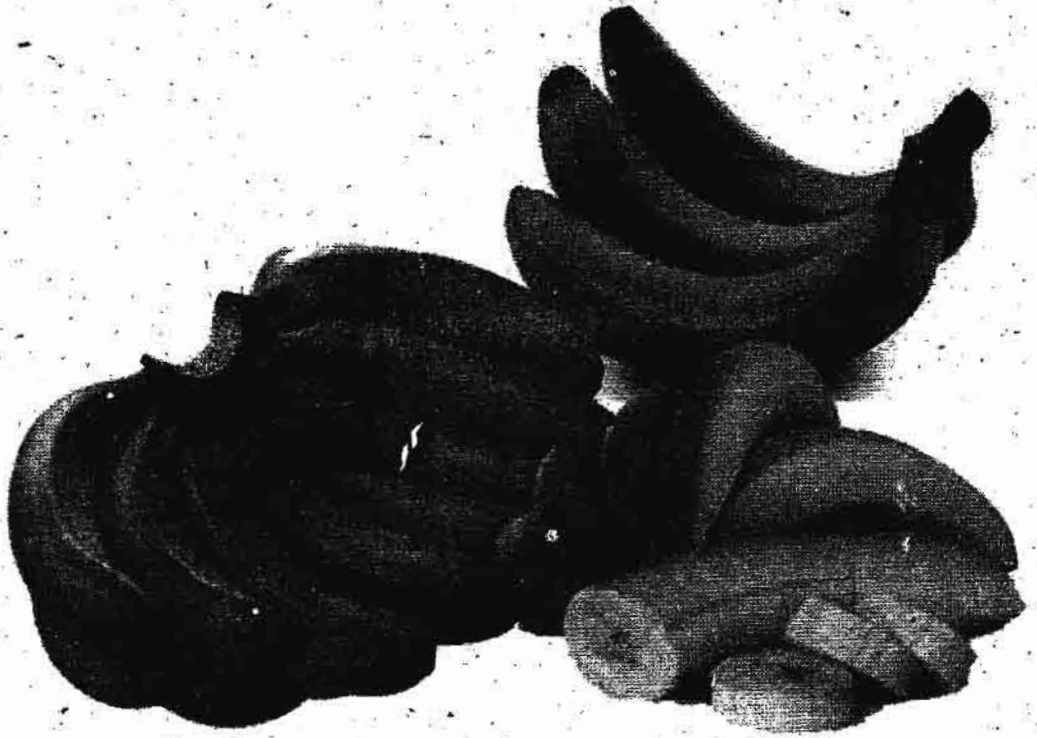
ထိုနေ့ နေ့ခင်း အလုပ်ပေးတရားများကို ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကျန်းမာရွှင်လန်းစွာ ဟောပြောပြသနိုင်ခဲ့၍ ဒကာကြီးဦးဘလွင်အား ကျေးဇူးတင်မဆုံးဖြစ်ရပါကြောင်း တိုတေဆေးအား ဘာနှင့် တွဲဖက်ဖော်စပ်ထားပါသလဲဟု ကျွန်ုပ်မှ မေးမြန်းကြည့်သောအခါဝယ် ဒကာကြီးဦးဘလွင်က -

ယောဂီတွေ ဆွမ်းသုံးပြီးလို့ ပိုတဲ့ ဆွမ်းထမင်းအကျန်တွေကို ဆန်ကောကြီးထဲဖြန့်ပြီး ခြောက်သွားအောင်နေလှန်းထားကြောင်း ထိုခြောက်သွေ့သော ထမင်းခြောက်များကို လေလုံသောပု လင်းကြီးတစ်လုံးဖြင့် သိမ်းဆည်းထားကြောင်း၊ ဗိုက်နာ၊ ဝမ်းနာ၊ လေနာဖြစ်သော ယောဂီဝေဒနာရှင်များ ရှိလာပါက ထမင်းခြောက်ကို မီးနှင့်လှော်၍ အမှုန့်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပြီး ပျားရေ(ရည်)နှင့် တေပြီးကာမှ ရေနွေးပူပူဖြင့် သုံးဆောင်ပါက အထက်ဖော်ပြပါ ရောဂါများ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်ကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ထိုကျေးဇူးတရားကို ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်သောအားဖြင့် ယခု တမလွန်ဘဝ ကူးပြောင်းသွားပြီဖြစ်သော ယောဂီ ဒကာကြီး ဦးဘလွင်အား ဤစာစုဖြင့် ဂုဏ်ပြုအမှုပေးစေလိုက်ရပါသည်။

■ သဒ္ဓါကျောက်ဆရာတော်(သံတွဲမြို့)

အာဟာရပြည့် ဆေးဖက်ဝင်

ကသီးကနံဖျား

■ သုတေသီဆရာငြိမ်း

ငှက်ပျောသီးသည် ရာသီမရွေးရရှိနိုင်သော အသီးဖြစ်
၏။ အခြားသောအသီးများနှင့် နှိုင်းစာလျှင် ငှက်ပျောသီး၌
ဖွံ့ဖြိုးစေတတ်သော ဓာတ်အများဆုံးပါဝင်၏။ သို့ရာတွင်
သာမန်အားဖြင့် ငှက်ပျောသီး၌ အဖိုးတန်ဓာတ်နည်းပါးသည်
ဟု ထင်နေတတ်ကြသည်။ အကြောင်းမူကား သစ်သီးများထဲ
၌ စပျစ်သီးသည် ဂုဏ်သတ္တိများစွာရှိခြင်း ထိုအတူ သံပရာ
သီး၊ လိမ္မော်သီး၊ မက်မွန်သီးနှင့် နာနတ်သီး စသည်များမှ

လည်း ငှက်ပျောသီးနှင့်တူသော ဂုဏ်သတ္တိအနည်းငယ်
ရှိကြသောကြောင့် ဖြစ်ပေ၏။ စင်စစ် ငှက်ပျောသီးသည်
အခြားသောအသီးများထက် ဂုဏ်သတ္တိ ထူးခြားစွာပါဝင်၏။
ငှက်ပျောသီး၌ အရည်ပျော်ဝင်နိုင်သော သကြားဓာတ်
ရှိ၏။ အဆိုပါ သကြားဓာတ်သည် ငှက်ပျောသီးစားသုံးသူ
များအတွက် လွန်စွာမှလိုအပ်သော အဓိကပစ္စည်းကြီးသည်။
အာခံတွင်သို့ ငှက်ပျောသီးရောက်သွားသည် ဆိုသည်နှင့်

လျှင်မြန်စွာ အရည်ပျော်တတ်၏။ ထိုအပြင် အစာအိမ်သို့ ရောက်သည်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများကို အားဖြစ်စေ ၏။ ၎က်ပျော့သီးသည် ခန္ဓာကိုယ်ကို ချက်ချင်း အကျိုးပြု၍ ခွန်အားကိုဖြစ်စေတတ်သော ဆေးဖက်ဝင်အစာဖြစ်လေသည်။

၎က်ပျော့သီး၌ ကယ်လ်ဆီယမ်ဓာတ် အဓိကပါဝင်၏။ ထိုသို့ပါဝင်သည့်အတွက် အူများသန့်ရှင်းသည့်အခါ၌ များစွာ အကျိုးပြုပေ၏။ ထို့ပြင် ၎က်ပျော့သီးသည် ခန္ဓာကိုယ်ဖွံ့ဖြိုး စေတတ်သော အစားအစာဖြစ်သည်။ အချဉ်ဓာတ်နှင့် အငန် ဓာတ်ကိုလည်းဖြစ်စေသည်။ ဗီတာမင်ဆီမှတစ်ပါး ဗီတာ မင်ဓာတ်အားလုံး ပါဝင်သည်။ သွေးအားတိုးစေတတ်သော သဘာဝဓာတ်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

၎က်ပျော့သီး၏ အစွမ်းကား တကယ့်ကိုအံ့မခန်းပင်။ ဗီတာမင်ဓာတ် သတ္တုဓာတ်များ အမြောက်အမြားပါဝင်သကဲ့ သို့ စွမ်းအင်နှင့် အမျှင်ဓာတ်ကိုလည်းပေးပြီး အရေပြား ဆံသားကျန်းမာရေးအတွက်လည်း အထောက်အကူပြုကာ ကင်ဆာရောဂါကိုပါ ကာကွယ်နိုင်စွမ်းရှိပေသည်။ ဆေးသိပ္ပံ ယုတ္တရင်များက ၎က်ပျော့သီး၊ ဂရိတ်ဖရုသီး၊ ငါးနှင့် ခိန်ခဲတို့ကို စားသုံးခြင်းသည် အဆုတ်ကို ကောင်းမွန်စေသည်ဟုဆို၏။ အစားအစာနှင့် နာတာရှည် အဆုတ်ပွရောဂါရှိသူများကြား၌ တိုက်ရိုက်ဆက်စပ်မှုရှိ သည်ဟုလည်း ဆိုကြသည်။ အဆိုပါ အစားအစာများကိုစားပြီး ၂၄ နာရီအကြာ၌ အဆုတ်၏ လုပ် ငန်းဆောင်တာများကို တိုင်းတာကြည့်ရာ ကြံ့ခိုင်မှုစွမ်းအား နှင့် သွေးဖြူဥပမာဏများ ကောင်းမွန်တိုးတက်လာသည်ဟု ဆိုကြသည်။

အရေပြား ကျန်းမာလှပရေးအတွက် အရေးပါသည့် ဗီတာမင်ဗီဇာတ်ကို ၎က်ပျော့သီးမှတစ်ဆင့် ရရှိနိုင်၏။ ထို့ပြင် ၎က်ပျော့သီး၌ ရေဓာတ် ၇၅ ရာခိုင်နှုန်း ပါဝင်သည့်အတွက် ခန္ဓာကိုယ်ရေဓာတ်ကို ၎က်ပျော့သီးမှလည်း ရရှိနိုင်ပေသည်။ ထို့ပြင် အရေပြားကျန်းမာရေးအတွက် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သည့် ဗီတာမင် B6 ဆိုလျှင်လည်း ၎က်ပျော့သီး၌ အမြောက်အမြား ပါဝင်လျက်ရှိ၏။ အရေပြားကာကွယ်ပေးသည့် ဓာတ်တို့မှာ ထည်း ၎က်ပျော့သီးမှတစ်ဆင့် ရရှိနိုင်ပေသည်။

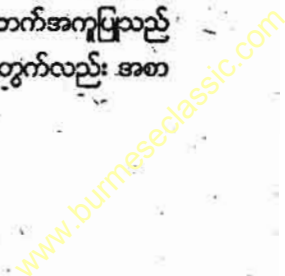
လူတိုင်း နေ့စဉ်လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုများအတွက် မဖြစ်

မနေလိုအပ်သည်မှာ စွမ်းအင်ဖြစ်၏။ ဤ၌ ၎က်ပျော့သီးသည် စွမ်းအင်အတွက် ကောင်းမွန်သော အရင်းအမြစ်တစ်ခု ဖြစ် ပေသည်။ ၎က်ပျော့သီးသည် (Instant Energy) ကို ပေးစွမ်း နိုင်၏။ စွမ်းအင်လိုအပ်သည့်အတွက် အချိန်ကြာမြင့်စွာ စောင့် ဆိုင်းမနေဘဲ ၎က်ပျော့သီးကို စားလိုက်ခြင်းဖြင့် စွမ်းအင်များ ချက်ချင်းပြည့်ဝလာပေလိမ့်မည်။ လူ၌ အမျှင်ဓာတ်မရှိသည့် အခါ ဝမ်းချုပ်လေ့ရှိ၏။ ထိုအတွက် အမျှင်ဓာတ်မြောက်မြား စွာပါဝင်သော ၎က်ပျော့သီးကို နေ့စဉ်ပုံမှန် စားသုံးပေးခြင်း ဖြင့် ဝမ်းချုပ်ခြင်းကို ကာကွယ်ပေးနိုင်ပေသည်။

လူတစ်ယောက်၏ ကျန်းမာရေး၌ အိပ်စက်ခြင်းသည် များစွာအထောက်အ ကူပေး၏။ ဦးနှောက်ထဲ၌ရှိသော (Pi neal Gland) မှ ထုတ်လွှတ်လိုက်သော (Me Latonin) ဟုခေါ်သည့် ဟော်မုန်းတစ်မျိုးသည် အိပ်စက်ခြင်းကို လည် ပတ်လှုံဆော်ပေးလျက်ရှိ၏။ ပုံမှန်အားဖြင့် ညမောင်လာပါက (Pineal Gland Llae Melatonin) ကို ထုတ်လွှတ်မှုအတွက် (Tryptophan) ဟူသည့် အပိုင်နီအက်ဆစ်တစ်မျိုး လိုအပ် ပေသည်။ ၎က်ပျော့သီး၌ (Tryptophan) အမြောက်အမြား ပါဝင်၏။ အိပ်ရာမဝင်မီ နာရီအနည်းငယ်အလို၌ ၎က်ပျော သီးကိုစားသုံးပေးခြင်းအားဖြင့် နစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်စေနိုင် ပေသည်။

မိမိတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်လုပ်ငန်းစဉ် အတော်များ များအတွက် ပိုတက်ဆီယမ်ဓာတ်လိုအပ်၏။ သွေးဖိအားထိန်း ပေးရန်၊ နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှုကောင်းစေရန်၊ ကြွက်သား ကြံ့ခိုင်မှု စသည်တို့အတွက် လိုအပ်သည့် ပိုတက်ဆီယမ် ကို ၎က်ပျော့သီးမှ တစ်ဆင့်ရရှိစေနိုင်၏။ ဆရာဝန်များ အနေဖြင့် လူနာဝမ်းလျှောနေသည့်အခါမျိုးတွင် ၎က်ပျော့သီး ကို စားသုံးပေးရန် ညွှန်ကြားလေ့ရှိကြသည်။ ဝမ်းသွားလိုက် သည့်အခါ ဆုံးရှုံးသွားသော ပိုတက်ဆီယမ်များကို ၎က်ပျော သီးမှတစ်ဆင့် ပြန်လည်ဖြည့်တင်းပေးနိုင်ပေသည်။

ဆေးသိပ္ပံပညာရှင်များ၏ သုတေသနပြုလုပ်ချက်များ အရ ၎က်ပျော့သီးသည် စိတ်အခြေအနေကို တည်ငြိမ်စေ ပြီး စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းနေသူများကို အထောက်အကူပြုသည် ဟုဆို၏။ မွေးကင်းစကလေးသူငယ်များအတွက်လည်း အစာ

ကို ကြေလွယ်စေပြီး အာဟာရပြည့်ဝသော အသီးတစ်မျိုး ဖြစ်၏။ လေ့လာတွေ့ရှိချက်များအရ ငှက်ပျောသီးကို နေ့စဉ် စားသုံးပေးခြင်းသည် သွေးဖိအားကို ထိန်းညှိပေး၏။ လေသင် တုန်းဖြတ်ခြင်းကို ကာကွယ်ပေးနိုင်၏။ ငှက်ပျောသီးတွင် ဖိုင်ဘာနှင့် အင်တီအောက်ဆီဒင့်များ ပါဝင်သည့်အတွက် ကင်ဆာရောဂါကိုလည်း ကာကွယ်ပေးနိုင်သည်ဟုဆိုကြသည်။

၁။ ငှက်ပျောသီးနှင့် ချောင်းဆိုးရောဂါ

ငှက်ပျောသီးကို ဖျော်ရည်ပြုလုပ်၍ သောက်သုံးခြင်း သည် ချောင်းဆိုးရောဂါအတွက် အထူးသင့်လျော်သောဆေး ဖြစ်၏။ ၎င်းဆေးဖော်စပ်ပုံမှာ ငှက်ပျောသီးမုည့်ကို အစိတ်စိတ် အမွှာမွှာ ခပ်သေးသေးကလေးပြုလုပ်ပြီး သကြားထည့်ပါ။ အဖုံးကို လုံအောင်ပိတ်၍ရသော အိုးတစ်လုံးအတွင်းသို့ ထည့်ပါ။ အဖုံးကို လုံအောင်ပိတ်ထားရပါမည်။ ထို့ နောက် မီးဖိုပေါ်၌ ကျယ်ပြန့်သောအိုးကြီးအတွင်းသို့ ငှက်ပျောသီး ထည့်ထား သောအိုးကိုထားပါ။ အိုးကြီးထဲမှ ရေများဆူပွက် လာသောအခါ မီးဖိုပေါ်မှအောက် သို့ချထားပါ။ ထိုနောက် ငှက်ပျောသီးများကို ဆယ်ယူ၍ အအေးခံထားပါ။ အေးသော အခါ ငွန်းနှင့်မွှေ၍ ချေပြီးလျှင် ဖျော်ရည်ပြုလုပ်ရပါမည်။

ငှက်ပျောသီး ဖျော်ရည်သည် ချောင်းဆိုးရောဂါကို သက်သာပျောက်ကင်းစေ၏။ မျက်စိအမြင်ကို ကြည်လင် စေ၏။ ထို့ပြင် ဆီးခဏခဏသွားသော ရောဂါကိုပါ သက်သာ စေသည့်အတွက် သောက်ပေးသင့်ပါသည်။

၂။ ငှက်ပျောသီးနှင့်ဆီးချိုရောဂါ

အမုည့်လွန်သော ငှက်ပျောသီး ပျောအိလာသောအခါ အခွံများမှာ မည်း၍လာပါမည်။ ထိုအခါ အခွံကိုခွာ၍ အတွင်း မှအသားများကို လက်ဖြင့်ညှစ်လျက် နယ်ပြီးချေပေးပါ။

ထိုနောက် ချေထားသော ငှက်ပျောသီးများ၏တစ်ဝက် ကို ဆန်ဖွန့်ထည့်နယ်ပြီး နေပူ၌ သုံးရက်ခန့်ထားပါ။ လေး ရက်မြောက်နေ့တွင် နေပူ၌လှန်းထားသော ငှက်ပျောသီးများ ကို အိုးအတွင်းသို့ထည့်၍ အိုးကို အနည်းငယ်စောင်းထား

ပါ။ အဆိုပါ ငှက်ပျောသီးများမှထွက်လာသော ရသာရည်ကို သောက်သုံးပေးခြင်းအားဖြင့် မှချပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၃။ ငှက်ပျောသီးနှင့်ဝမ်းချုပ်ရောဂါ

ငှက်ပျောသီးမုည့် နှစ်လုံးကိုယူပြီး ၎င်းငှက်ပျောသီးမုည့် ထဲသို့ ထန်းလျက်၊ ဆား(သို့မဟုတ်) နို့ချဉ်ရောထည့်၍စား ပါ။ နှစ်ရက်ကြာလျှင် ဝမ်းပုံမှန်သွားပြီး ဝမ်းချုပ်ရောဂါပျောက် ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၄။ ငှက်ပျောသီးနှင့် ပန်းနာရောဂါ

အနည်းငယ်မုည့်သော ငှက်ပျောသီးကို အခွံခွာ၍ စားဖြင့် အချိုင့်ကလေးများပြုလုပ်ပါ။ ထိုအချိုင့်ထဲသို့ ဆား အနည်းငယ်နှင့် ငရုတ်ကောင်းမှုန့်ထည့်ကာ တစ်ညလုံး လရောင်အောက်၌ထားပါ။

နံနက်မိုးလင်းသည်အခါ ထိုငှက်ပျောသီးများကို ကြော် ၍လည်းကောင်း၊ မီးနှင့်ဖုတ်၍လည်းကောင်းစားပါ။ ပန်းနာ ရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးဖြစ်ပါသည်။

၅။ ငှက်ပျောသီးနှင့် ဆီးလွန်နာ

ငှက်ပျောသီးအမုည့်၊ ဆီးဖြူသီး သတ္တုရည်၊ ပျားရည် နှင့် သကြားတို့ကို ရောစပ်၍ စားပေးပါက ဆီးလွန်နာပျောက် ကင်းပေသည်။

နောက်တစ်နည်း...
အမျိုးသမီးများနှင့် မေထုန်မှုကို များစွာပြုမူဆောင်ရွက်ခြင်း (သို့မဟုတ်) အခြားအကြောင်းများကြောင့် ဆီး မကြာခဏ အကြိမ်ကြိမ်သွားခြင်းကို ဆီးလွန်နာဟုခေါ်၏။ ၎င်းရောဂါမျိုးပျောက်ကင်းစေရန် ငှက်ပျောသီးမုည့် တစ်ထပ် မင်းကိုကာအမုည့် နှစ်ပဲသား၊ ရှဉ့်မတက်ဥအမှုန့် နှစ်ပဲသား တို့ရောစပ်ထားသော ဆေးကိုစားပြီး နွားနို့သောက်ပေး နှစ်ရက်ခန့်ကြာပါက ဆီးလွန်ခြင်းဝေဒနာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၆။ ၎က်ပျောသီးနှင့် မီးယပ်နာ

နေ့စဉ် နံနက်ည ၎က်ပျောသီးတစ်လုံးကို ထောပတ် ငါးပဲသားနှင့် စားပေးပါ။ ငါးရက်၊ ခြောက်ရက်ခန့်ကြာလျှင် မီးယပ်နာရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၇။ ၎က်ပျောသီးနှင့်မီးလောင်နာ

မီးလောင်ခံရပါက လောင်သော အသားပေါ်၌ ၎က်ပျော သီးအတွင်းသားများကိုချေ၍ အဝတ်နှင့်ထုပ်ပြီး ဖူးယောင်းချက် ကဲ့သို့ပြုလုပ်၍ အပူလောင်သောအပေါ်၌ကပ်ပေးပါ။ ချက် ချင်းအေးသွားပြီး သက်သာသွားပါလိမ့်မည်။

ဖအောက်တစ်နည်း...။

မီးလောင်သောနေရာပေါ်သို့ ၎က်ပျောသီးမှည့်ကို အံ့ပေး ပါက မကြာမီ အေး၍ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၎က်ပျောသီးမှည့်သည် အစာအိမ်ပူလောင်ခြင်း၊ ဆီးပူ လောင်ခြင်း၊ အဆုတ်ပူလောင်ခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက် ကင်းစေပါသည်။

၈။ ၎က်ပျောသီးနှင့် သွေးလွန်နာ

အမျိုးသမီးများ လစဉ် ယောနိမှ သွေးများကျဆင်းပြီး သွေးလွန်ဝေဒနာခံစားနေရပါက ၎က်ပျောသီးမှည့်ရသရည် ကို သောက်သုံးပေးခြင်းအားဖြင့် သက်သာပျောက်ကင်းသွား ပါလိမ့်မည်။

၉။ ၎က်ပျောသီးနှင့် အမြဲရောဂါ

၎က်ပျောပင်အရင်း၌ ကြောကျသော နူးညံ့သောအဖူးမှ အသီးနုကလေးများကိုယူ၍ ထို၎က်ပျောသီးအရေ အတွက်နှင့် အမျှ ဖွားဖက်စေ့ကိုကြိတ်ပါ။ မြဲနေသော အမျိုးသမီးများ လစဉ် မွေတာသွေးလာပြီးနောက် စားပေးပါက နှစ်လအတွင်း ၌ ကိုယ်ဝန်ပင်သန္ဓေတည်နိုင်ပါသည်။

၁၀။ ၎က်ပျောသီးနှင့် ဂနီရောဂါ

၎က်ပျောသီးအစိမ်းကို ပါးပါးလှီး၍ နေပူတွင်လှန်းပေးပါ။

ကောင်းစွာခြောက် သွေ့သည့်အခါ အမှန်ပြုလုပ်ပြီး သကာ ရည်(ထန်းလျက်)ထည့်၍စားပါ။ စားပြီးလျှင် ဒိန်ချဉ်သောက် ပေးပါ။

နှစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ များစွာ သက်သာလာပါလိမ့် မည်။ အကယ်၍ အဆိုပါ၎က်ပျောသီးနှင့်အတူ ဂျုံမှုန့်ပြု လုပ်ထားသော မုန့်များကိုပါစားပေးပါက အမြန်ဆုံး သက် သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။

၁၁။ ၎က်ပျောသီးနှင့် အသားဝါရောဂါ

အခွံနွာပြီးသား ၎က်ပျောသီးတစ်လုံးကို အပေါ်မှ ထုံး ရည်ဆွတ်ဖျန်းပေးပါ။ တစ်ညလုံး နှင်းပေါက်ကျရာ၌ထား ပြီး နံနက်မိုးလင်းသောအခါ စားပေးပါ။ ဤသို့ နေ့စဉ်စား ပေးသွားပါက တစ်ပတ်မှ သုံးပတ်အတွင်း အသားဝါရောဂါ များ ကင်းရှင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၁၂။ ခရသင်းများစွဲနေလျှင်

၎က်ပျောပင်၏ပြာကို နနွင်းနှင့် ရောလိမ်းပေးပါက ခရ သင်းနာများ ကင်းပျောက်သွားပါလိမ့်မည်။

၁၃။ နှာခေါင်းသွေးလျှံသွေးကျလျှင်

၎က်ပျောပင်ကို ဓားနှင့်ခုတ်လိုက်သောအခါ ထွက်လာ သောသတ္တုရည်ကို ရှုပေးပါက နှာခေါင်းသွေးလျှံ သွေးကျ ခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၁၄။ အတွင်းကြေဒဏ်ရာများရလျှင်

အတွင်းကြေဒဏ်ရာကို ၎က်ပျောသီးမှည့် ဆားနူးရော ၍ နာနာနယ်ကာ ဒဏ်ရာပေါ်အံ့ပေးပါက အတွင်းကြေဒဏ် ရာများ ကင်းပျောက်သွားပါလိမ့်မည်။

၁၅။ အညောင်မိနာဖြစ်လျှင် အညောင်များဝင်နေလျှင်

၎က်ပျောသီးနှင့် ရေနံချေးကို ရောကြိတ်အံ့ပေးပြီး ပတ်တီးစည်းပေးပါက အညောင်မိနာများ ယူပစ်သလို သက်

သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

အညောင်ဝင်၍ ရောင်ရမ်းနေသည့် အနာတို့ကို ဒန္တသုခ ပင်တစ်ပင်လုံးပြုတ်၍ အနာကို ပေါင်းခံပေးပါ။ အညောင်များ ထွက်၍ အရည်များကျလာပြီး သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါ လိမ့်မည်။

၁၆။ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါများ အကိုက်ခံရလျှင်

အဆိပ်သတ္တဝါနှင့် အဆိပ်ပြင်းသည့်မြွေများ အကိုက်ခံ ရပါက ငှက်ပျောပင်လုံးမှ အရည်ကိုညှစ်၍တိုက်ပါ။ အကိုက် ခံရသည့်နေရာကိုလည်း ငှက်ပျောပင်ကို ညက်အောင်ထု ထောင်း၍ အုံပေးပါ။

၁၇။ ချောင်းဆိုးသွေးပါလျှင်

တစ်တောင်ခန့်ရှိ ငှက်ပျောပင်ငယ် အလယ်ပိုင်းကို ဖြတ်ယူပြီးလျှင် ကြံရည်ညှစ်သကဲ့သို့ညှစ်၍ တစ်ခွက်လျှင် ဝိုင်ကလာပ်တစ်လုံးကျ နှစ်နာရီခြားတစ်ခါ တိုက်ကျွေးပေးပါ။ ချောင်းဆိုးသွေးပါဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့် မည်။

၁၈။ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်လျှင်

ငှက်ပျောသီးအစိမ်းကို အခွံခွာ၍ နေပူတွင် ခြောက် ထွေအောင်လှန်းပြီး မှုန့်နေအောင်ကြိတ်ပါ။ အဆိုပါအမှုန့် ကို ကွမ်းသီးတစ်ခြမ်းခန့်စားပေးပါက အစာအိမ်အချဉ်ပေါက် ရောဂါ အစာအိမ်ရောဂါမှန်သမျှ ပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။

၁၉။ လေနာရောဂါထလျှင်

ငှက်ပျောသီးအစိမ်းရင့်ရင့်ကို အခွံခွာပါ။ အသားကို ပါးပါးလှီး၍ အခြောက်လှန်းပါ။ အမှုန့်ပြုပါ။ ထိုအမှုန့်ကို ဟင်းသောက်ခွန်းတစ်ခွန်း တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ် ရေနင့် ဖြစ်စေ၊ နွားနို့နှင့်ဖြစ်စေ သောက်ပေးပါက၊ လေနာရောဂါ ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၂၀။ မျက်စိနာလျှင်

ငှက်ပျောရွက် အစိမ်းရင့်ရင့်ကို လက်ဝါးခန့်လှီးပြီး မျက်စိတွင်ဖုံးအုပ်ကာ ကွယ်ပေးခြင်းဖြင့် မျက်စိဝေဒနာ သက်သာပါလိမ့်မည်။

၂၁။ ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်နေလျှင်

အမျိုးသားများ ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး ဖြစ်ပြီး အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝမှုမရှိလျှင် ငှက်ပျောသီးဖီးကြမ်းပျော်ပျော်ကို နှမ်းဆီနီ အောင်ကြော်၍ ပျားရည်နှင့်နယ်ပြီး စားပေးပါက အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝပါလိမ့်မည်။

၂၂။ ဆံပင်ဖြူလျှင် ဆံပင်ကျွတ်လျှင်

ငှက်ပျောခိုင်၊ ငှက်ပျောလက်ကို ခုတ်လိုက်သည့်အခါ ကျလာသောအရည်များကို ခွက်သန့်သန့်ဖြင့်ခံထားပါ။ ထို အရည်များအား ဦးရေထိအောင် ခေါင်းအနှံ့လိမ်းပေးပါ။ သုံး ရက်ပြည့်မှ ခေါင်းလျှော်ပါ။ ထိုသို့ မကြာခဏလုပ်ပေးခြင်းဖြင့် ဆံပင်ကျွတ်ခြင်း၊ ထိပ်ပြောင်ခြင်းတို့ဘေးမှ ကင်းဝေးသွားပါ လိမ့်မည်။

၂၃။ ဆီးချုပ်ဝမ်းချုပ်ဖြစ်လျှင်

ငှက်ပျောသီးမှည့်ကို ထန်းလျက်နှင့် ပုံမှန်စားသွားစေ ပါက ဆီးချုပ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်းဝေဒနာများ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၂၄။ ခြေဖဝါး၌ အသားမာပေါက်လျှင် ကွဲအက်နာထူး ခြင်းများဖြစ်လျှင်

ငှက်ပျောပင်၏ သတ္တုရည်ကို ခြေဖဝါးတွင် လိမ်းထု ပေးပါ။ (သို့ဓဟုတ်) အဝတ်သန့်သန့်တွင် ငှက်ပျောပင်၏ သတ္တုရည်ကိုဆွတ်ပြီး အနာပေါ်တွင် အုပ်ထားပေးပါ။

၂၅။ ချောင်းခြောက်များဆိုးနေလျှင်

ငှက်ပျောသီးဖိကြမ်း ပျော်ပျော်ကို သကြားထည့်မွှေကာ ထမင်းလွတ်စားပေးပါက ချောင်းခြောက်ဆိုးမှ ကင်းပျောက် သွားပါလိမ့်မည်။

၂၆။ ခေါင်းကိုက်သက်သာလိုလျှင်

ငှက်ပျောသီးအစိမ်းကို ပါးပါးလှီး၍ နားထင်တွင် ကပ် ထားပေးပါက ခေါင်းထိုးခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်းများ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။ (ငှက်ပျောသီးခြောက်သွားပါက အသစ်လဲ၍ ကပ်ပေးပါ။)

၂၇။ ကလေးသူငယ်နာကင်းလိုလျှင်

သူငယ်စာငှက်ပျော (သို့မဟုတ်) ဖိကြမ်းငှက်ပျောကို အခွံပါ ဖိဖုတ်၍ အသားကိုကျွေးပေးပါ။ ကလေးသူငယ် နာ ကင်းပသွားပါလိမ့်မည်။

၂၈။ အမျိုးသမီးများ အဖြူရည်ဆင်းလျှင်

ငှက်ပျောသီးမုည့် ကောင်းကောင်း တစ်လုံးကို အခွံခွာ ၍ ထောပတ် ခြောက်ပဲသားနှင့် နေ့စဉ်နံနက်တိုင်းစားပေးပါ။ ထိုအတူ ညနေပိုင်းတွင်လည်း စားပေးပါ။ နံနက်နှင့်ည အချိန် ဖုန်ဖုန် တစ်ပတ်မှ နှစ်ပတ်အထိ ဆက်၍စားပေးပါက အမျိုး သမီးများ၌ဖြစ်တတ်သော အဖြူရည်ဆင်းရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၂၉။ ပန်းနာရင်ကျပ် ဖြစ်ခဲ့သော်

ဖိကြမ်းငှက်ပျောသီးမုည့်တစ်လုံးအား အခွံမခွာဘဲ အဖြင့်အရည်လိုက်ခွဲပါ။ ထိုခွဲထားသော ငှက်ပျောသီးထဲသို့ ထောပတ်ကောင်းမှုန့် နှစ်ပဲသားခန့်ထည့်ပြီး အခွံကို ပြန်ပိတ်လိုက် ပါ။ ထိုနောက် အဆိုပါငှက်ပျောသီးကို ငှက်ပျောရွက်နှင့်ပတ် ထောင် ချည်ငင်ကြိုးနှင့်ချည်ပြီး နှစ်နာရီ သုံးနာရီခန့်ထားပါ။ ထိုနောက် ငှက်ပျောသီးကို ဖိမြှိုက်ပါ။ ငှက်ပျောရွက် မှာ ဖိထောင်သွားပါလိမ့်မည်။ အေးသွားသောအခါ ငှက်ပျော

သီးကို အခွံခွာ၍စားပါ။ နေ့စဉ် နံနက်ပိုင်းတွင် ငှက်ပျောသီး ကို ငရုတ်ကောင်းမှုန့်ထည့်၍ ညနေမှာ ဖိမြှိုက်ပြီးစားပါ။ ၁၅ ရက်မှ ရက် ၂၀ အတွင်း ပန်းနာရင်ကျပ်ဝေဒနာ သိသိ သာသာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၃၀။ အူ (သို့မဟုတ်) ဝမ်းဗိုက်၌ အနာဖြစ်လျှင်

အထမစားမီ ၁၅ မိနစ်ခန့်အလိုတွင် ငှက်ပျောသီး စာစ်လုံးနှင့် ထောပတ်ကောင်းကောင်း တစ်ခွန်းမျှစားပေးပါ။ ငရုတ်သီး၊ မဆလာ၊ အချဉ်နှင့် အကြော်အလှော်များကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။ သုံးပတ်ခန့်စားပေးပါက အနာများပင် မခွဲမစိတ်ရဘဲ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၃၁။ သက်တံ၊ ကိန္နရာထွက်နေလျှင်

ရခိုင်ငှက်ပျောသီးမုည့်မုည့်ကို အဖုအကြိတ်ဖြစ်နေ သော သက်တံ၊ ကိန္နရာနာများပေါ်သို့အုံပြီး ပတ်တီးစည်း ပေးထားပါ။ (ထိုဆေးနည်းကို အသုံးပြုနေစဉ်ကာလအတွင်း ရခိုင်ငှက်ပျောသီးကို လုံးဝမစားရပါ။)

၃၂။ အပူလောင်လျှင်

ငှက်ပျောအူ၏အရည်ကိုညှစ်၍ အနာပေါ်သို့လောင်းပေး ပါက အပူလောင်ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့် မည်။ ငှက်ပျောသီးမုည့်မုည့်အုံပေးပါက မကြာမီအေး၍ အဖု မပေါက်နိုင်ပါ။

၃၃။ ခရသင်းရောဂါခွဲကပ်လျှင်

ငှက်ပျောပင်တစ်ပင်လုံး၏ ပြာကို နုနွင်းနှင့်ရော၍ ငါးမီး ပေးပါက ခရသင်းဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့် မည်။

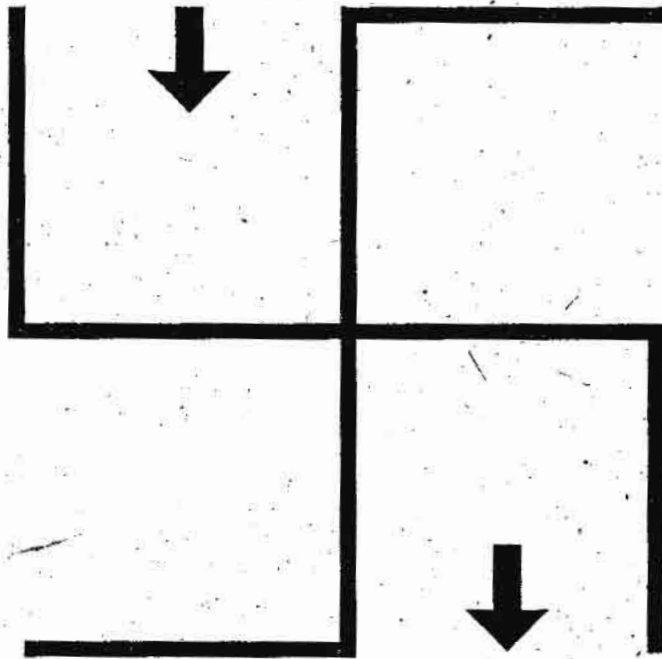
■ သုတေသီဆရာငြိမ်း

(09-250174878)

စကြာပုံ (SWASTIKA) တံဆိပ်အမှတ်အသား

ဖောင်ဖောင်စန်းထွေး

စကြာပုံတံဆိပ် အမှတ်အသားသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၆၀၀၀ ကတည်းက အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် စတင်ခဲ့သည်ဟု ယုံကြည်ရသည်။ စကြာပုံကို ဘာသာရေးအထိမ်းအမှတ် သင်္ကေတအဖြစ်အသုံးပြုသည်။ စကြာပုံသည် ဟိန္ဒူနတ်ဘုရားဂနက်ရှာ (GANESHA) ၏ အမှတ်သညာဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြ

သည်။ စကြာပုံနှစ်မျိုးရှိရာ နာရီလက်တံအတိုင်းပုံ (CLOCK WISE) နှင့် နာရီလက်တံ ပြောင်းပြန်ပုံ (ANTI-CLOCK-WISE) တို့ ဖြစ်သည်။ စကြာပုံတွင် တစ်ခါတစ်ရံ လက်တံတစ်ခုနှင့်တစ်ခုကြား အစက်တစ်စက်ဖြင့် ပုံဖော်ထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ နာရီလက်တံပြောင်းပြန် စကြာပုံ

သည် ကာလီနတ်ဘုရားမ (GODDESS KALI) ကို ကိုယ်စားပြုသည်ဟု ဆိုသည်။ ကာလီနတ်ဘုရားမသည် ဖျက်ဆီးသော မိခင်နတ်ဘုရားမ (THE DESTRUCTIVE MOTHER-GODDESS) ဖြစ်သည်။ မိခင်ကာလီနတ်ဘုရားမသည် မကောင်းဆိုးတူးနတ်မိစ္ဆာများကို ဖျက်ဆီးသည်ဟု ဆို

သည်။ နာရီလက်တံ စကြာပုံသည် စာရင်းအင်းစာအုပ်များ၊ မုခ်ဦးများနှင့် ပူဇော်သက္ကာရ (PUJA) တစ်နည်း စက္ကနာဆုတောင်းခြင်း (PRAYER) တို့တွင် အသုံးပြုသည်။ ဗြိတိသျှစာရေး ဆရာ ရုတ်ယတ်ကစ်ပလင်း (RUD-YARD KIPLING) သည် သူ၏ စာအုပ်အဖုံးများပေါ်တွင် စကြာပုံများ ထားရှိသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ စကြာပုံကို ဂေါတမဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေဖဝါးတော်တွင် တွေ့ရပြီး ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေရာတော် အမှတ်သင်္ကေတဖြစ်သည်။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ရင်ဘတ်တော်နှင့် လက်ဖဝါးတော်တို့တွင် စကြာပုံထားရှိခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားက သတ္တဝါများအပေါ် ကြင်နာမေတ္တာနှင့် ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်းတို့ကို ပြသသည်ဟု ယူဆကြသည်။

စကြာ(SWASTIKA)ဆိုသော နာမည်သည် ကနေဒါနိုင်ငံ အွန်တေးရီယို (ONTARIO)ပြည်နယ်ရှိ သတ္တုထုတ်လုပ်သောမြို့တစ်မြို့၏ အမည်လည်းရှိသေးကြောင်းသိရသည်။ ခရစ်ယာန်အချို့က စကြာပုံကို လက်ဝဲကပ်တိုင်အမှတ်သညာအဖြစ် မှတ်ယူကြသည်။ ဗိုင်ကင်း၊ ဂျိန်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ဂရိ၊ တောင်နှင့်မြောက် အမေရိက အင်ဒီးယန်းများက စကြာပုံကို ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်ဝသော သင်္ကေတဟု မှတ်ယူကြသည်။ စကြာပုံကို ကျောက်ဆောင်များနှင့် လိုထပ်ဂူနံရံပေါ်ရှိ ပန်းချီကားများတွင်လည်းကောင်း၊ ဘိုင်ဇန်တိုင်းအဆောက်အအုံများ(BY-

ZANTING)ပေါ်တွင်လည်းကောင်း၊ ဆဲတစ်တို့၏ အဆိမ်းအမှတ်ကျောက်တိုင် (CELTIC MONUMENTS) များတွင်လည်းကောင်း၊ ရှေးဟောင်းထရွိုင်နှင့် ဂရိမြို့များ (ANCIENT CITY OF TROY AND GREEK COINS) အကြွင်းအကျန်တို့မှ ရရှိသော ဒဂါးပြားများပေါ်တွင်လည်းကောင်း တွေ့ရသည်ဆို၏။ ဒီဇိုင်းနှစ်ခု (နာရီလက်တံနှင့် လက်တံပြောင်းပြန်) တို့ကို ပူးတွဲရေးဆွဲထားသည့် စကြာပုံကို ပြင်သစ်နိုင်ငံ အားမီးယန်းကယ်သီဒယ် ဘုရားကျောင်းတော်ကြီး (CATHEDRAL OF AMIENS)၏ ကြမ်းခင်းပေါ်တွင် တွေ့ရသည်။ စကြာပုံသည် ဂျာမန်နှင့် အာရီယန် (ARY-ANS) တို့၏ အမှတ်သင်္ကေတဖြစ်ပြီး ဂျာမန်တို့က ၎င်းတို့၏ ဘိုးဘေးများနှင့် မဟာလူမျိုးကြီးအဖြစ် ခံယူကြသည်။ နာဇီပါတီက စကြာပုံကို တရားဝင် ဟာကင်းခရစ် (HEKENKREUS) သို့မဟုတ် ငါးမျှားချိတ် လက်ဝဲကပ်တိုင် (HOOKED CROSS)ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ နာဇီတို့၏ စကြာပုံသည် ထောင့် ၄၅ ဒီဂရီတိမ်းစောင်းသည်။ ထိုအချက်ကြောင့် စကြာပုံသည် နာဇီဂျာမနီ၏ အမှတ်သင်္ကေတဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထိုအတူ လူအများ အမှန်းတီးဆုံးသင်္ကေတလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အမေရိကန်လေသူရဲများသည် ပထမကမ္ဘာစစ်အတွင်း စကြာပုံများကို လေယာဉ်များပေါ်တွင် ပန်းချီရေးဆွဲထားခဲ့ကြသည်ဟု ဆို၏။ ထို့ကြောင့် စကြာပုံကို ကောင်းမြတ်ခြင်း

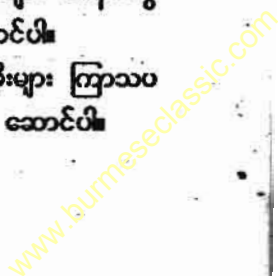
ကံကောင်းခြင်းနှင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းတို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ဆောင်သည်။ လက်ျာရစ်စကြာပုံသည် စကြာပုံတစ်ခုလုံးကို ပတ်လည်ဝန်းရံထားပြီး အကာအကွယ်ပေးထားသည့် ယာဉ်ရထားလို နာရီလက်တံအတိုင်း ရွေ့လျားလျက် အရပ်လေးမျက်နှာရှိ နေရာများကို ညွှန်ပြနေရာ တည်ငြိမ်မှုပေးဆောင်သည်ဟု ယူဆကြလေသည်။

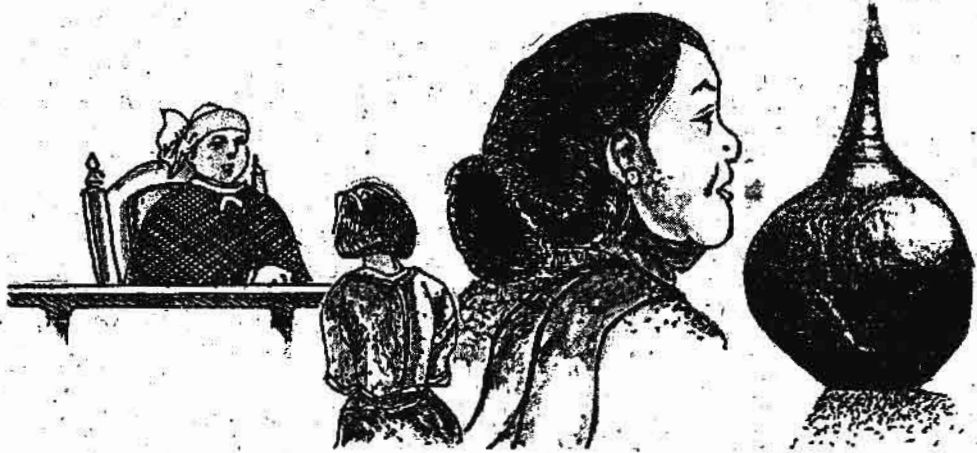
■ မောင်မောင်စန်းထွေး

The Indian စာစောင် March, 2005 မှ "THE SWASTIKA" ကို ဆီလျော်အောင် ဘာသာပြန်ဆိုသည်။

စကြာတံဆိပ်ပုံကို

- တနင်္ဂနွေသားသမီးများ သောကြာနေ့နံနက်တွင် ဆောင်ပါ။
- တနင်္လာသားသမီးများ တနင်္လာနေ့နံနက်တွင် ဆောင်ပါ။
- အင်္ဂါသားသမီးများ အင်္ဂါနေ့နံနက်တွင် ဆောင်ပါ။
- ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက်တွင် ဆောင်ပါ။
- ကြာသပတေးသားသမီးများ အင်္ဂါနေ့နံနက်တွင် ဆောင်ပါ။
- သောကြာသားသမီးများ ကြာသပတေးနေ့နံနက်တွင် ဆောင်ပါ။
- စနေသားသမီးများ တနင်္ဂနွေနေ့နံနက်တွင် ဆောင်ပါ။
- ရာဟုသားသမီးများ ကြာသပတေးနေ့နံနက်တွင် ဆောင်ပါ။

အမှုအခင်း ပယ်ခွာကင်း အောင်ခြင်းနိုင်မှာ သည်ဂါထာ

□ ဂမ္ဘီရဆရာငြိမ်း

ရွှေတိဂုံဘုရား အင်္ဂါထောင့်တွင် ရေသပ္ပာယ်နေသော ကျွန်ုပ်၏ဘေးသို့ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး တိုးဝေဝင်လာရာ ကျွန်ုပ်မှာ ဘေးသို့ အသာကလေးဖယ် ပေးလိုက်ရသည်။

ထိုအမျိုးသမီးကြီးသည် မျက်နှာ ညှိုးငယ်စွာဖြင့် ပါးစပ်မှ တစ်ခုခုကို တဖွဖွရွတ်ဆိုရင်းက ရုပ်ပွားတော်အား ရေသပ္ပာယ်လျက် ရှိနေလေသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ရေသပ္ပာယ်၍ ငြိမ်းသွားသဖြင့် အင်္ဂါထောင့်ရှိ ဗောဓိညောင်ပင်အောက်သို့ သွားရောက်ကာ မေတ္တာဇနိ ပုတီးစိပ်နေခဲ့သည်။

ထိုသို့ ကျွန်ုပ် ပုတီးစိပ်နေစဉ်မှာ ပင် ဖောဓောက ကျွန်ုပ်နှင့်ဆုံတွေ့ခဲ့သော အမျိုးသမီးကြီးသည် ဗောဓိညောင်ပင်အောက်သို့ ရောက်လာပြန်ပါသည်။

သူမသည် ဗောဓိညောင်ခြေရင်းတွင် ဝါးခြမ်းပြားကလေးများကိုထောက်ထားဟန်ပြုကာ လက်အုပ်ချီပြီး နှုတ်မှ တဖွဖွရွတ်ဆိုနေပြန်ပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း သူမကို ကြည့်ပြီး စိတ်ဝင်စားနေရာမှ သူမက ကျွန်ုပ်အား စိုက်ကြည့်ရင်းက ရုတ်တရက် နှုတ်ဆက်စကားဆိုသည်။

“ဆရာ...ဆရာ ကျွိုက်ထီးရိုးမှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ ဆရာငြိမ်းများလားရှင်”

“ဗျာ...ခင်ဗျားက...”

“ကျွန်မက မြောက်ဥက္ကလာပက ခေါ်မြလေး၊ ဆရာငြိမ်းနဲ့ ကျွိုက်ထီးရိုးဘုရားပေါ်မှာ ဆုံခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဆရာငြိမ်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့တုန်းကပါ”

ခေါ်မြက အစဖော်လိုက်ပါလေမှ ကျွန်ုပ်မှာ တဖြည်းဖြည်း အမှတ်ရလာသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ဆရာ ဂန္ဓာရီခရီး လှည့်လည်ရင်း ကျွိုက်ထီးရိုးဘုရားတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့စဉ်က ကျွန်ုပ်တို့အား ထမင်းတစ်နပ် အလှူဒါနပြုခဲ့သော ခေါ်မြတို့သားအစ်ကို သတ်ရသွားပါတော့သည်။ ကျွန်ုပ် မမှတ်မိသည်ကို စိတ်မကောင်းလည်း ဖြစ်သွားသည်။

“စိတ်မရှိပါနဲ့ ခေါ်မြရယ်။ နှစ်တွေ

က ကြာသွားပြီဗျာ။ ငြိမ်းတော့ ခေါ်မြက အရင်ကနဲ့မတူတော့ဘဲ တော်တော်ပီနဲ သွားတာကိုး”

“ပီနဲဆို ဆရာငြိမ်းရေ...အပူသည် ဖြစ်နေရလို့ပါ”

“ဘာကြောင့် အပူသည်ဖြစ်ရတာလဲ ခေါ်မြရဲ့”

“ဆရာငြိမ်းတို့နဲ့ဆုံခဲ့တဲ့ ကျွန်မ သမီးလေး မြလေးညှို့ အမှုဖြစ်နေလို့ပါ ဆရာငြိမ်းရယ်”

“ညော်...မြလေးညှို့ မြလေးညှို့ သူက ဘာအမှုဖြစ်လို့လဲ”

“ဆရာငြိမ်းတို့နဲ့တွေ့ပြီး နောက်တစ်နှစ်မှာဘွဲ့ရခဲ့ပါတယ်။ ဘွဲ့ရပြီး ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာဝင်လုပ်နေခဲ့တာ ကြာပါပြီ။ အခု အဲဒီကုမ္ပဏီက ပစ္စည်းတွေ လျော့နည်းနေလို့ စတိုမှာတာဝန်ရှိတဲ့ သမီးမြလေးညှို့ကို အမှုဖွင့်ထားပါတယ်။ အခု တရားရုံးမှာ ရင်ဆိုင်နေရတယ်လေး။ ရှေ့နေက သွားလာစရိတ်နဲ့ ငွေကုန်လှူပန်း နှမ်းကိုယ်ကြောနဲ့ သေချင်စိတ်ပိုက်

ထိုပြီ ဆရာငြိမ်းရယ်၊ အခုလည်း သံမီး
လေးအတွက် ဘုရားမှာလာပြီး ယတြာ
ချေတာပါ”

“အင်း . . . ကြားရတာ စိတ်
ကောင်းပါဘူးဗျာ၊ မြလေးညီဘက်က
သူရီးသားတဲ့အကြောင်း အထောက်
အထားမပြနိုင်ဘူးလား”

“အထောက်အထားပြပြီး ရှေ့နေနဲ့
လျှောက်လဲနေတာပဲ ဆရာငြိမ်းရယ်။
ပစ္စည်းခိုးသူတွေကိုလည်း မိထားပါပြီ။
ဒါပေမယ့် မြလေးညီကို ကြံရာပါထဲမှာ
ထည့်ခွဲထားပါတယ်”

“အဲဒီလို ထည့်ခွဲထားရုံနဲ့ ရရော
ထားဗျ”

“သူ့နေရာကို လိုချင်တဲ့သူတွေက
ခြေထိုးတာလည်း ပါတာပေါ့ ဆရာငြိမ်း
ရယ်”

ကျွန်ုပ်မှာ ထမင်းတစ်နပ်အလှူရှင်
ခေါ်မြတို့သားအဲဒါနဲ့ ဖြစ်အောင် ကြား
ထိုက်ရလောအခါ စိတ်ထဲမှာ သနားသွား
ပြီး ပြန်လည်ကျေးဇူးဆပ်ချင်စိတ် ပေါ်
ပေါက်သွားသည်။

“ကဲ . . . ခေါ်မြရေ ကျွန်တော်
အညွှန်နိုင်တာ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ အဲဒါ
ထတော့ ‘အမှုအခင်းဖယ်ခွာကင်း အောင်
ခြင်းနိုင်မှာသည်’ ဂါထာဆိုတာပဲ။ အဲဒီ
ဂါထာကို မြလေးညီကို ပေးလိုက်ပါ။
နံနက် အိပ်ရာထမှာ (၉)ခေါက် ရွတ်ပါ။
ညအိပ်ရာဝင်မှာ (၉)ခေါက် ရွတ်ပါ။
ထရာရုံးမှာ ရင်ဆိုင်ခါနီးမှာ (၉)ခေါက်
ရွတ်ပါ။ ကိုယ့်ဘက်ကသာမှန်ရင် အမှု
နိုင်မှာသေချာပါတယ်ဗျာ”

“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ဆရာငြိမ်း
ရယ်။ အဲဒီဂါထာလေးကို ကျွန်မကို ရှေး
လိုက်ပါနော်”

“ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်ုပ်၏ လွယ်အိတ်

ထဲတွင်ပါသော ဗလာစာအုပ်မှ စာရွက်
လွတ်ကို ဆွဲထုတ်ကာ ရေးပေးလိုက်ပါ
တော့သည်။

အံ့မူအခင်း ဖယ်ခွာကင်း
အောင်ခြင်းနိုင်မှာ သည်ဂါထာ

- + သီလ ပါဠာဒီ ဘာဝနာ၊
သီဇ္ဈိတွာ ကုဋေဝါရဂို၊
သီဇ္ဈိပေတိ သဗ္ဗသတ္တေ၊
သီဇ္ဈိတိ အမတံ ပဒံ။
- + သိန္နီကိစ္စံ သိန္နီကမ္မံ သိန္နီကာယံ
သိန္နီလာဘံ တထာဂတံ။
- + သိန္နီကဇ္ဇေဝ သဗ္ဗာရံ၊
သိန္နီယာ ပန တေ နုမော။

မြတ်စွာဘုရား . . . ဘုရားတပည့်
တော်သည် မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော
သီလစောင့်ခြင်း၊ ရွတ်ဖတ်ခြင်း စသော
ဘာဝနာကိုပြီးစေ၍ သတ္တဝါခပ်သိမ်းကို
လည်း ပြီးစီးတော်မူပေထသော သေခြင်း
ကင်းသော အကြောင်းကိုလည်း ပြီးစီး
တော်မူပေထသော မြတ်စွာဘုရားအား
ကြိမ်ဖန်များစွာ ကန်တော့ပါသည်ဘုရား။
ကန်တော့ရသော အကျိုးအားကြောင့်
အမှုကိစ္စအဝဝသည် ငြိမ်းချမ်းပြီးစီးပါစေ
သတည်း။ မကောင်းကြံ၊ မကောင်းပြော၊
မကောင်းပြုသူတို့၏ ကံခပ်သိမ်းသည်
ပြတ်ငြိမ်းပြီးစီးပါစေသတည်း။

“ကဲ . . . ခေါ်မြရေ ဒီဂါထာကို
ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ရွတ်ဆိုဖို့ပြောပြပါ။
ပြီးတော့ ရတနာသုံးပါး ဆရာမိဘတွေ
ကို ထာဝရ ဦးထိပ်ပန်ဆင်ပြီး အလုပ်
အကျွေးပြုနေသမျှ ဘယ်တော့မှ ခုက္ခ
မရောက်စေဘူးလို့လည်း မြလေးညီကို
ပြောပြလိုက်ပါဗျာ”

“စိတ်ချပါ ဆရာငြိမ်းရယ်။ နောင်

ဆရာငြိမ်းကို တွေ့ချင်ရင် ဘယ်မှာတွေ့
ရမလဲရှင်”

“ကျွန်တော် ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဒီအင်္ဂါ
ထောင့်မှာ ရှိနေပါစာယ်ဗျာ”

“ကျွန်မ ဆရာငြိမ်းဆီ လာခဲ့ပါဦး
မယ်”

ခေါ်မြသည် ကျွန်ုပ်ပေးသောဂါထာ
ကိုယူကာ ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်စွာ ဘုရားရင်
ပြင်တော်ပေါ်မှ ဆင်းသွားလေတော့သည်။
နောက် သုံးလခန့်ကြာသောအခါ
ခေါ်မြနှင့် မြလေးညီတို့ သားအမိနှစ်
ယောက် ရွှေတိဂုံဘုရား အင်္ဂါထောင့်
ကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ ရောက်ချလာပါတော့သည်။
“ဆရာငြိမ်းရေ . . . သမီးလေးအမှု
ပြီးသွားပြီ နိုင်သွားပြီဆိုပါတော့။ ခိုးတဲ့သူ
နဲ့ ကြံရာပါတော့ ပေါ်သွားပြီလေ။ ခိုးတဲ့
သူက ဖော်လိုက်တာ။ သမီးလေးကို
အကောက်ကြံတဲ့သူက ကြံရာပါပြန်နေ
တယ်လေ။ အခုတော့ သမီးကို ရာထူး
တောင်တိုးပေးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒါ ဆရာ
ငြိမ်းပေးလိုက်တဲ့ အမှုနိုင်ဂါထာကြောင့်ပါ။
အခု သမီးလေးက ဆရာငြိမ်းကို လာပြီး
ကန်တော့တာပါ”

“အမှုနိုင်တယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ဘက်
ကလည်း မှန်လို့ပါ။ စေတနာမှန်သော
ကံတရားပေါ့ဗျာ။ တရားကို နတ်စောင့်
တာပေါ့။ ရတနာသုံးပါးရဲ့ ကျေးဇူးပဲဗျာ။
အဲဒါ အဓိကပဲ။ ကျွန်တော်ကို ကျေးဇူး
တင်ရင် ရတနာသုံးပါးကို မပြတ်ဆည်း
ကပ်ကြပေါ့ဗျာ”

ကျွန်ုပ်၏စကားကို သားအမိနှစ်
ယောက် ခေါင်းညှိတ်လျက် လက်ခံနေ
ကြလေသည်။

ဂန္ထီရဆရာငြိမ်း

၂၀၁၆ နှစ်သစ်ကူး

အဘမင်းသိင်္ခ အောက်မေ့သတိရ အမှတ်တရ

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

၂၀၁၅-ခုနှစ် ကုန်ခါနီး ၂၀၁၆ နှစ်သစ်ကူးတဲ့ ကာလကို ရောက်လာပြန်ပြီပေါ့။ နှစ်ဟောင်းကုန်တော့လည်း ကျွန်မတို့တစ်တွေနဲ့ ကျွန်မတို့အဘ ဆရာကြီး မင်းသိင်္ခ ခရစ္စမတ်ညတွေမှာ စုပေါင်းပြီး 'ညှို့' ရွတ်တာတွေ သတိရ ပါသေးတယ်။ အဲဒီလိုပဲ နှစ်သစ်ကူးတဲ့ Happy New Year ညမှာသည်း အဘက ခြံထဲမှာ နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်တွေ အမြဲ တမ်း လုပ်ပါတယ်။ သူ့မှာရှိတဲ့ အဝတ်အစားတွေ၊ လှူဒါန်း ထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေ၊ သူလက်ဆောင်ရထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို တပည့်တပန်းတွေကို ပြန်ပြီးမိဖောက်ပေးတဲ့ တပည့်တွေကို ချီးမြှင့်တဲ့ပွဲလေးတွေကိုလည်း သတိရနေပါသေးတယ်။ နေ့တိုင်း အချိန်တိုင်း မဟုတ်ပေမယ့် အဘရဲ့ အယူတော် မင်္ဂလာခြံကြီးမှာ လတိုင်းလိုလို သူ့လအလျောက် ပွဲတော် လေးတွေ ရှိနေတော့ အဲဒီလ အဲဒီနေ့ရောက်တိုင်း အထူး သတိရပါတော့တယ်။ အဲဒီလိုနေ့မျိုး အဲဒီလိုညမျိုးမှာ အဘ ဟာ ဝိုးချယ်ကြီးပေါ်ကနေ ပြုံးပြုံးကြီးထိုင်ပြီး တူမူယာ လွင်ပြင်ကြီးမှာ သူ့ရဲ့ ချစ်လှစွာသော တပည့်တွေ ဝယ်လာ တဲ့ စားစရာတွေကို တပည့်တွေအားလုံး ကျေနပ်အောင်

ဗိုဟာ နည်းနည်းစားပြ၊ ဒီဟာ နည်းနည်းစားပြတဲ့ ပြုံးပြုံး ကြီး တပည့်တွေနဲ့ ပျော်နေပါတော့တယ်။ သူ့ရဲ့ တပည့်တွေ လူမစုံမချင်း လမ်းမကိုကြည့်ပြီး မျှော်နေတာ 'ဟေ့ စောရန် နိုင်တော့ မလာသေးဘူးကွ' 'သိုးကောင်းတစ်ယောက် အပြင်သွားတာ ကြာလှပြီကွ' ဟု ရေရွတ်ပြီး ခြံဝကိုကြည့်ပြီး မျှော်နေတတ်ပါတယ်။ တကယ့်ကို သားသမီးတွေ မလာ သေးလို့ စောင့်ကြိုနေတဲ့ အဖေအိုကြီးတစ်ယောက်လိုပါပဲ။ လူစုံပြီဆိုတာနဲ့ ထမင်းဝိုင်းကြီးချပြီး ထမင်းကျွေးတော့တာ ပါပဲ။ ထမင်းကျွေးပြီးပြီ ဆိုတာနဲ့ အဘဟာ ကျွန်မတို့တွေ ကို ဗဟုသုတရစရာအကြောင်း ပညာရပ်နဲ့ ပတ်သက်တာ တင်မဟုတ်ဘဲ စိကပတ်ကုံး ဖွဲ့ဖွဲ့နဲ့နဲ့နဲ့ ပြောပြလေ့ ရှိပါ တယ်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်တစ်နှစ်ရဲ့ နှစ်သစ်ကူးညလေးမှာ တော့ အဘဟာ မေတ္တာတရား ကြီးမားတဲ့ မေတ္တာရှင် မိခင်တစ်ယောက်အကြောင်းကို ကျွန်မကို နားထဲစွဲနေအောင် နှလုံးသားထဲ စွဲနေအောင် ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

အဘပြောပြတဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးကတော့ မေတ္တာရှင် မိခင်တစ်ယောက်ရဲ့ အကြောင်းလေးပါ။ အဘပြောပြတဲ့

ပုံပြင်လေးရဲ့ အစက လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာက
ဇာရာဏသီပြည့်ရှင် ထီးနန်းစိုးစံလျက် ရှိခဲ့တယ်တဲ့။ အဲဒီ
ဇာရာဏသီပြည့်ရှင်မင်းကြီးဟာ မိမိရဲ့ နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်း
သားတွေအပေါ်ရော၊ တိုင်းသူပြည်သားတွေအပေါ်ရော မိမိရဲ့
ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ ဉာဏ်အမြော်အမြင် ကြီးမားစွာနဲ့ တိုင်း
ပြည်ကို စည်ပင်တိုးတက်အောင် သာယာဝပြောအောင်
အေးချမ်းသာယာအောင် အုပ်ချုပ်ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်ခဲ့
တယ်။ အဲဒီတော့ ဘုရင်ကြီးဟာ တော်ရုံတန်ရုံ လူမှုရေးတွေ
ကို မိဖုရားနဲ့ အဆက်အသွယ် အကူးအသန်း သိပ်မရှိတော့
ဘူးပေါ့။ ဖိဖုရားရဲ့ နန်းတော်ဆောင်တွေ မကူးနိုင်ခဲ့ဘူး။

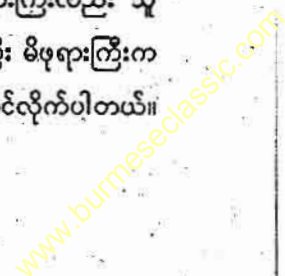
အဲဒါနဲ့ မိဖုရားကြီးက ဘုရင်ကြီး မကြွလာနိုင်တာ
ကို အကြောင်းပြုပြီး သူ့ကို အမြဲအယ အကြိုက်ဆောင်ပေး
တဲ့ မင်းမှုထမ်းတစ်ယောက်နဲ့ ငြိစွန်းသွားပါတော့တယ်တဲ့။
ဘုရင်ကြီးကတော့ ဒါကို သတိမပြုမိဘဲ တိုင်းရေး
မြည်ရာတွေနဲ့ ဆက်ပြီး အလုပ်တွေ ရှုပ်နေတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့
လည်း မင်းကြီးဘေးမှာ ခစားနေတဲ့ မှူးမတ်သေနာပတိတွေ
က မိဖုရားကြီးရဲ့ ဖောက်ပြန်မှုတွေကို သိရှိသွားတဲ့အခါမှ
နိုင်ငံရဲ့ အတွတ်အထိပ် မိဖုရား ဖြစ်နေတာရယ်၊ နန်းတွင်း
ရေးရာ ကိစ္စတွေ ဖြစ်နေတာကြောင့်ရယ် မင်းကြီးကို အသိ
ပေးလျှောက်တင်လိုက်ကြတာပေါ့။

ဒါပေမဲ့လည်း မင်းတရားကြီးက မှူးမတ်တွေရဲ့
ပြောစကားကို အလေးအနက်တော့ ထားပါရဲ့၊ မိဖုရားကို
လည်း ယုံကြည်တဲ့စိတ်ကလည်း အပြည့်အဝ ရှိနေပါသေး
တယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း မင်းမှူးထမ်းတွေရဲ့ ပြောစကားတွေ
ကြားပါများတော့ ဉာဏ်အမြော်အမြင် ကြီးမားပေမယ့် ရှက်
သွားတာပေါ့။ စိတ်ထဲမှာလည်း သာယာချမ်းမြေ့မှု မရှိတော့
ဘူး။ စိတ်ကလည်း ဆင်းရဲ၊ ကိုယ်ကလည်း ဆင်းရဲနဲ့
သောကမီးတွေ တောက်လောင်တာပေါ့။ ဒါနဲ့ပဲ ဉာဏ်အမြော်
အမြင် ကြီးမားတဲ့ မင်းတရားကြီးက ဒီလိုဖြစ်ပျက်နေတာကို
တံခြားတိုင်းပြည်တွေက သိသွားခဲ့ရင် ပျံ့နှံ့သွားခဲ့ရင် နိုင်ငံ
တစ်ခုလုံးတော့ ရှက်ဖွယ်ဖြစ်ပါရဲ့လို့ တွေးတောပြီး မင်းကြီး
က မိဖုရားကြီးကို ခေါ်ပြီး မေးတယ်တဲ့။

“ငါ့ရဲ့ အသက်မက ချစ်လှတဲ့ မိဖုရားကြီး ငါ
အရှင်ပေါ်မှာ ဘယ်အရာတွေကို မကျေနပ်စရာရှိသလဲ၊
ဘယ်ဟာတွေ အလိုဆန္ဒ မပြည့်ဝပါသလဲ”

လို့ မေးလိုက်တဲ့အခါမှာ မိဖုရားကြီးလည်း သူ
ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ အပြုအမူတွေကို နောင်တရပြီး မိဖုရားကြီးက
မင်းတရားကြီးကို ဒီလိုပြန်ပြီး လျှောက်တင်လိုက်ပါတယ်။

လူစုံပြီဆိုတာနဲ့ ထမင်းပိုင်းကြီးချပြီး
ထမင်းကျွေးတော့တာ ပါပဲ။
ထမင်းကျွေးပြီးပြီ ဆိုတာနဲ့ အဘဟာ
ကျွန်မတို့တွေကို
ဗဟုသုတရစရာအကြောင်း ပညာရပ်နဲ့
ပတ်သက်တာတင် မဟုတ်ဘဲ
စိကာပတ်ကုံး ဖွဲ့ဖွဲ့နွဲ့နွဲ့ ပြောပြလေ့
ရှိပါတယ်။
လွန်ခဲ့သော နှစ်တစ်နှစ်ရဲ့
နှစ်သစ်ကူးညလေးမှာတော့
အဘဟာ...

“စိတ်နှလုံးကောင်းလှသော မင်းယောက်ျားတို့၏ ဘုန်းပညာနှင့် ပြည့်စုံသော အရှင်မင်းကြီး၏ မိဖုရားကြီး အဖြစ် မတောင့်မတ စိတ်ကျန်းမာ ကိုယ်ချမ်းသာနဲ့ အလို ဆန္ဒတွေ ပြည့်ပြည့်ဝဝနဲ့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ခံစားရပါတယ်”

လို့ ပြန်လည်လျှောက်တင်လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီတော့ မင်းတရားကြီးက စိတ်ထဲမှာ လှိုက်ခနဲ စိတ်ချမ်းသာသွားပြီး...

“ဒါဖြင့်ရင် အဘယ်အတွက်နဲ့ တခြားသော ယောက်ျားဖြင့် လွန်ကျူးရပါသလဲ”

လို့ ထပ်ပြီး မေးတော်မူလိုက်ပါတယ်။

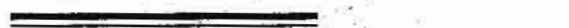
အဲဒီအခါမှာ မိဖုရားကြီးလည်း ရုတ်ကနဲ မျက်နှာ လေးပျက်ပြီး မိဖုရားကြီးက အမှန်ကို ဝန်မခံဘဲ ငြင်းဆို လိုက်ပါတော့တယ်။ ငြင်းဆိုတဲ့အပြင် အရှင်မင်းကြီးရဲ့ ကျွန်တော်မျိုးမသည် အရှင်မင်းကြီးမှလွဲ၍ တခြားသော ယောက်ျားသားနှင့် မကျူးလွန်ခဲ့ပါဟု ပြောပြီး ဘုရင်ကြီး ယုံကြည်မှု ရှိစေရန်အတွက် ထပ်မံပြီး ကျိန်ဆိုလိုက်ပါတော့ တယ်။ မည်သည့်ယောက်ျားနှင့်မှ မင်းထရားကြီးမှလွဲ၍ မကျူးလွန်ခဲ့ပါ။ ဤသစ္စာစကားသည် အမှန်ပါ။ အကယ်၍ ဘုရင်ကြီးမှလွဲ၍ တခြားယောက်ျားသားနှင့် ငြိစွန်းမိခဲ့ပါက ကျွန်တော်မျိုးမသည် လူ၏အသားကို စားသော ဘီလူး၊ အသားစား ဘီလူးမ ဖြစ်ရပါစေသား ဆိုပြီး ကျိန်ဆိုလိုက်ပါ တော့တယ်တဲ့။

နောက် မိဖုရားကြီး ကွယ်လွန်တဲ့အခါမှာ သူဟာ ဘုရင်ကြီးကို ကျိန်တွယ်ပြောဆိုခဲ့သလို လူသားစားဘီလူးမ အဿမုခိရယ်လို့ ဖြစ်ပေါ်လာပါသတဲ့။ အဲဒီအခါမှာ နတ်တို့ ရဲ့ အကြီးအကဲ နတ်မင်းကြီး ဝေသဝဏ်ထံမှာ လူသားစား ဘီလူးမကြီး အဿမုခိဟာ (၃)နှစ်တိတိ အပါးတော်မှာ နေရပြီး နတ်မင်းကြီးရဲ့ တာဝန်ပေးမှုတွေ၊ စေခိုင်းမှုတွေကို

ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့အတွက် နတ်မင်းကြီးက လွန်စွာ သဘောကျပြီး တောတောင်ရေမြေ သဘာဝအလှနဲ့ ပြည့်စုံပြီး အင်မတန်မှ လူသားတွေ ပျော်ရွှင်ဖွယ်၊ အနားယူဖွယ် ကောင်းတဲ့ တောမြိုင်ကြီးတစ်ခုနဲ့ တစ်ဆက်တည်း တောင် ကြီးတစ်လုံးကို ဆုလာဘ်အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး အဿမုခိ ဘီလူးမကြီးရဲ့ အပိုင်စား ပေးသနားတော်မူလိုက်သတဲ့။

လူသားအားလုံးကိုလည်း အဿမုခိသဘော အတိုင်း ဆုပေးချီးမြှင့်တော်မူလိုက်သတဲ့။

အဘက ဆက်ပြောတာကတော့ အဲဒီတော့မြိုင် ကြီးရဲ့ မနီးမဝေးမှ စည်ကားသာယာလှတဲ့ လူသားတွေ နေထိုင်တဲ့ ရွာကြီးမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝပြီး စွမ်းအင်တွေနဲ့ ပြည့်စုံနေတဲ့ လူလင်ပျိုတစ်ယောက်က နေထိုင်ပါသတဲ့။

“သားရယ် အမေ့ဆီ ပြန်လာချင်လည်း နေပါစေတော့၊ ဒါပေမဲ့ လောကအလယ်မှာ လူ့ဘုံလောကမှာ သားမျက်နှာ မငယ်ရအောင် အမေ့စကားကို နားထောင်ပြီးမှ သွားပါ”

တစ်နေ့တော့ အဲဒီလုလင်ပျိုလေးဟာ သူ့မိတ်ဆွေ
တွေနဲ့ အတူတကွ တောလည်ကစားရင်းနဲ့ အဿမုခိ အပိုင်
စားရထားတဲ့ အဲဒီတောတောင်ထဲကို ရောက်ရှိသွားပါတော့
တယ်။ အဲဒီအခါ သူ့နယ်ထဲကို ရောက်လာတဲ့ အဿမုခိ
ဘီလူးမဟာ သူ့ဆီကို နယ်ကျွဲရောက်လာတဲ့ လူတွေကို
ဖမ်းဆီးရာမှာ တခြားသူငယ်တွေကို မဖမ်းမိဘဲ ခုန လုလင်
ပျိုတစ်ယောက်ကိုသာ ဖမ်းမိခဲ့တယ်။ လုလင်ပျိုဟာ ဘီလူးမ
ကြီးကို တွေ့လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မူးမေ့ပြီး သတိမေ့
သွားသတဲ့။ ဘီလူးမကြီးလည်း အဲဒီလုလင်လေးကို ချက်ချင်း
မစားဘဲ တောင်ကြီးရဲ့အောက်က လိုဏ်ဂူကြီးထဲကို ဘီလူး
မကြီးက ခေါ်သွားတယ်။ လိုဏ်ဂူထဲ ရောက်တဲ့အခါမှာ
သတိမလည်သေးဘဲ လုလင်ပျိုလေးကို ကြည့်ပြီး အဿမုခိ
ဟာ ရှေးဘဝက ကုသိုလ်ကံစေတနာ ရေစက်တွေကြောင့်
မဖော်ပြနိုင်တဲ့ ကြီးမားတဲ့ မေတ္တာတွေနဲ့ လုလင်ပျိုလေးကို
သံယောဇဉ်တွယ်သွားတာပေါ့။

ဒါနဲ့ လုလင်ပျိုလေး သတိရလာတဲ့အခါ အဿမုခိ
နဲ့ တစ်စုတည်းနေရတဲ့အခါ အတင်းကြောက်လန့်ပြီး ထွက်
ပြေးဖို့ ကြိုးစားသေးတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အဿမုခိရဲ့ ပျော့
ပြောင်းစွာ ဆက်ဆံမှုတွေရယ်၊ ထွက်ပြေးလို့ မလွတ်နိုင်တာ
ရယ်ကြောင့် အဿမုခိနဲ့ အတူတကွ နေထိုင်ဖြစ်သွားတာ
ပေါ့။ အဿမုခိကို မချစ်သော်လည်း သူ အသက်ချမ်းသာဖို့
ကြောင့် မချစ်သော်လည်း အောင့်ကာနမ်းပြီး အတူတကွ
နေလိုက်ကြတယ်။

အဲဒီလို အဿမုခိနဲ့ လူသားလုလင် အတူတကွ
ပေါင်းသင်းပြီး နှစ်အစောကြာတဲ့အခါ ဘီလူးမကြီးမှာ
သားယောက်ျားလေးတစ်ယောက် ဖွားမြင်လာတယ်။

အဿမုခိဟာ သူ့ရဲ့လင်ယောက်ျားကို ဘုရား
သဖွယ်ထားပြီး သားယောက်ျားလေးကို သခင်လို သဘော

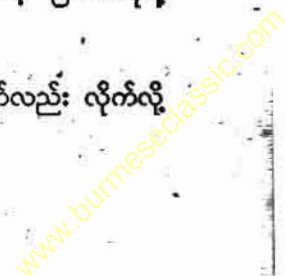
ထားပြီး ရှာဖွေကျွေးမွေးပြုစု စောင့်ရှောက်ခဲ့တယ်။ ဒါနဲ့
နှစ်အတန်ကြာတဲ့အခါ အဿမုခိ သားလေး အရွယ်ရောက်
လာတဲ့အခါ သူ့သားလေးက စဉ်းစားတယ်။ အဖေနဲ့ အမေ
ဟာ မျက်နှာချင်းလည်း မတူပါလား၊ အဖေက ချောမောပြီး
မိခင်က ရုပ်ဆိုးလှပါလားလို့ ဖခင်ကို မေးမြန်းတယ်။

အဲဒီမှာ ဖခင်ကလည်း သူဟာ လူသားစင်စစ်ဖြစ်
ပြီး မင်းရဲ့မိခင်ကတော့ လူသားစားဘီလူးမ ဖြစ်ကြောင်း
ပြောပြသတဲ့။ အဲဒီအခါမှာ ဘီလူးမကြီးကို သားယောက်ျား
လေးက အလွန်ကြောက်ရွံ့ပြီး မိမိတို့ နေထိုင်တဲ့ လိုဏ်ဂူ
ကြီးကနေ ထွက်ပြေးဖို့ ဖခင်ကို တိုက်တွန်းတော့တယ်။

ဒါကြောင့် မိခင်ဟာ ဘယ်နားအထိ ပိုင်သလဲ၊
ဘယ်လမ်းနားထိ လိုက်လာနိုင်သလဲလို့ ဖခင်ကို မေးတဲ့အခါ
ဖခင်က သူ မသိကြောင်း၊ မိခင်သာ သိကြောင်း မိခင်ကို
မေးရန်သာ ပြောပြလိုက်တဲ့အခါ သားငယ်ဖြစ်သူက သူ့မိခင်
ကို ချောမောပြီး ချစ်စဖွယ်ကောင်းအောင် မေးမြန်းတဲ့အခါ
မှာ သူ့မိခင်က ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်ဒေသအထိ သူ့ပိုင်ဆိုင်
ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီနယ်မြေအတွင်းမှာ
သာ နေထိုင်ဖို့ သူ့သားငယ်ကို မှာကြားသတဲ့။ ဒီလိုနဲ့
အဿမုခိဟာ သူ့ယောက်ျားအတွက်ရယ်၊ သူ့သားအတွက်
ရယ် အစာရှာဖို့ ထွက်သွားပြန်တယ်။

အဲဒီအခါမှာ သားယောက်ျားလေးက ဖခင်ဖြစ်သူ
ကို ထမ်းပြီး လိုဏ်ဂူထဲက ထွက်ပြေးတယ်။ အဲဒါကို
အစာရှာထွက်သွားတဲ့ အဿမုခိဟာ အစာရှာရာကနေ
နေကုန်မှ သိရတော့ နောက်ကနေ အနိုလိုက်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့
သူ့သိလိုက်တဲ့အချိန်မှာ သူ့ယောက်ျားနဲ့ သူ့သားဟာ သူ့ပိုင်တဲ့
နယ်မြေကိုကျော်ပြီး တခြားတစ်ဖက်ဖြစ်တဲ့ မြစ်တစ်ခုရဲ့
ကမ်းပါးပေါ် ရောက်နေကြပြီ။

အဲဒီမှာ အဿမုခိဟာ ဟိုဘက်လည်း လိုက်လို့

မရတာကြောင့် ငိုယိုပြီး သူ့ကို မကြောက်ဖို့၊ သူ့ဆီ ပြန်လာဖို့၊ အတူတကွနေဖို့ ပြောဆိုအော်ဟစ် တောင်းပန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သားနဲ့ ယောက်ျားကလည်း လူသားနဲ့ ဘီလူးဘယ်လိုမှ အတူနေထိုင်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပြောတဲ့အခါမှာ အဿမုခီလည်း သူ့ရင်နဲ့ လွယ်ထားတဲ့ သားရတနာဟာ လူ့ဘောင်လူ့လောက ရောက်တဲ့အခါ ဘယ်သို့ နေထိုင်စားသောက်တတ်ပါ့မလဲလို့ တွေးတောပူပန်မိပြီး ငိုယိုပြီး ထပ်ပြီး ပြောပြန်ပါတယ်။

“သားရယ် အမေ့ဆီ ပြန်မလာချင်လည်း နေပါစေတော့၊ ဒါပေမဲ့ လောကအလယ်မှာ လူ့ဘုံလော၊ ဘုံမှာ သားမျက်နှာ မငယ်ရအောင် အမေ့စကားကို နားထောင်၊ နားမှ သွားပါ”

လို့ ငိုကြွေးပြီး လှမ်းပြောလိုက်ပါတယ်တဲ့။

ဒီတော့ သားကလည်း အမေ့စကားကို နားထောင်ပါ့မယ်လို့ လှမ်းပြောလိုက်တဲ့အခါ ဘီလူးမ အဿမုခီက...

“သားရေ...အမေ အခု သင်ပေးလိုက်တဲ့ ပညာဟာ မန္တရားပညာလို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီမန္တရားကို ပါးစပ်က ရွတ်ဆိုပြီး စက္ကူအာရုံနဲ့ ကြည့်တဲ့အခါ လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၀)နှစ်က ပစ္စည်းပောင်းတွေ သူခိုးက ခိုးယူပြီး ဖွက်ထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေ၊ သူခိုးရဲ့ ခြေရာကို မြင်ရပြီး အဲဒီသူခိုးဟာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်တဲ့ ပညာရပ်”

လို့ ပြောပြီး သူ့ရဲ့သားကို အဲဒီမန္တရားကို အလွတ်ရတဲ့အထိ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းကနေ နှုတ်တိုက်သင်ပေးတယ်။ သားဖြစ်သူ မန္တရားတစ်ခုလုံးကို နှုတ်တိုက်ရွတ်ဆိုနိုင်တဲ့ အခါမှာတော့ လူသားစား ဘီလူးမ အဿမုခီလည်း ရင်ကွဲမှာကျပြီး မြစ်ရဲ့တစ်ဖက်ကမ်းမှာတင် သေဆုံးသွားတယ်တဲ့။

ဒါနဲ့ပဲ သားနဲ့ ခင်ပွန်းဟာ အဿမုခီ ဘီလူးမကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နဲ့ မြှုပ်နှံပြီး ဘီလူးမ ဖြစ်ပေမယ့်

မိမိရဲ့ သားသမီးရတနာအပေါ် လွန်စွာမေတ္တာထားတဲ့ မေတ္တာရှင်မကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့အကြောင်း ကျွန်မတို့ကို ကြေကွဲသွားအောင် စကားလုံးလှလှလေးနဲ့ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။

အဲဒီအဿမုခီ သူ့သားလှရတနာကို သင်ပေးတဲ့ မန္တရားလေးကိုတော့ ကျွန်မတို့ကို အဘက ချက်ချင်းမပြောပြခဲ့သေးပါဘူး။ ကျွန်မတို့ကလည်း အဲဒီဂါထာကို မေးတဲ့အခါ နောက်တော့...နောက်တော့...လူစုံရင် နင်တို့ နှုတ်တိုက်ရတဲ့အထိ သင်ပေးမယ်လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မတို့က လိုချင်လွန်းလို့ တောင်းယူခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ ချစ်လှစွာသော မိတ်ဆွေတွေ၊ ကျွန်မရဲ့ ချစ်လှစွာသော သားတပည့်၊ သမီးတပည့်တွေ သင်တို့တွေ့ရော့ မလိုချင်ကြဘူးလား။

.....
.....
.....
.....
.....

သိပ်ပြီး ချစ်ဖို့ကောင်းသော ကျွန်မတို့ တစ်သက်တာတွင် ဘယ်လိုမှ မေ့လို့မရသော အဘမင်းသိခံနှင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ကို အောက်မှေသတိရခြင်း များစွာဖြင့်.....

ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြပါဇော

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

သိသာစေကြောင်း

မင်္ဂလာဒိပိတ်ကောင်း

ဒေါက်တာမင်းသိန်း၏ နည်းစနစ်အတိုင်းဟောသည့်

ဒေါက်တာစောယုန္တယ်

တကယ်ဆိုတော့ . . . .

မိမိဘဝရဲ့ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းဖြစ်ပျက်မှုတွေကို မိမိဘာသာမိမိ
 အသိဆုံးပါ။ ဒါပေမဲ့ ပွဲမစခင် ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်မှာ
 ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်ပြီး သိချင်ကြ
 တာဟာ လူ့ဘဝရဲ့ ဓမ္မတာပါပဲ။ ပြည်ဖုံးကား
 နောက်ကွယ်က ဇာတ်ရုပ်တွေဟာ တစ်ခါတစ်ခါ
 ကျတော့ ပျော်စရာကောင်းတာတွေ တွေ့ရသလို၊
 တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း စိတ်ရှုပ်စရာတွေလည်း
 တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ အချိန်အခါ နေရာဒေသကြောင့်
 သင့်ဘဝရဲ့ ပြည်ဖုံးကားကို လှစ်ခနဲသာ ဖွင့်လှစ်ပြသ
 လိုက်ရတာကြောင့် ဒီစာပျက်နာမှ သင့်ဘဝရဲ့
 အဖြစ်အပျက် အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုတလေသာ
 မြင်ရမှာဖြစ်လို့ ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှာ မီးရောင်စုံ
 အစုံအလင်နဲ့ သင့်ဘဝအပြည့်အစုံကို
 မြင်ချင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့် . . . .

■ အမှတ် (၂၀၅/တ)
 ဝိတောက်(၅)လမ်း၊
 မြို့သစ်(၈)၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
 အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
 ဇုန်း ၀၁-၆၄၃၀၃၀

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္ဂနွေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကံကောင်းနေပါတယ်။ ကိုယ့်ကို မိန့်ပိထားတဲ့သူတွေက ပခုံးပေါ် ထမ်းတင်ထားမယ့်အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ချစ်တဲ့သူတွေလည်း ဝိုင်းဝိုင်း လည်နှာတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ရတတ်တယ်။ ထိုလုပ်ငန်းများသည် လည်း လွန်စွာအကျိုးပေး အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ ကြိုးစားရင် ကြိုးစားသလောက် အောင်မြင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အလှူအတန်းများ လုပ်ရခြင်း၊ မင်္ဂလာပွဲများ စီစဉ်ပေး ရတတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်များ ကြွလာလျှင် သင့်အတွက် အလွန် ကောင်းသောနိမိတ် ဖြစ်ပါတယ်။ ရွှေ၊ ရတနာပစ္စည်းများ ဝင်မယ်။ အိမ်ထောင်ရှိသူ ဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ဘက်နှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ငွေ ရှာရ လွယ်ကူပေမယ့် စုဆောင်းလို့ မရတာမျိုး ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ငွေဝင်လာလျှင်

ကိုင်းထားခြင်း၊ စုထားခြင်း မလုပ်ဘဲ ရွှေဝယ်ထားလိုက်ပါ။ ကွဲကွာနေသော မိတ်ဟောင်း၊ ချစ်သူဟောင်းများနဲ့ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရ တတ်တယ်။ ငွေကြေးဂရုစိုက်ပါ။ အလိမ်ခံရတတ်တယ်။ မိမိ၏ အောက်လက်ငယ်သားတို့က ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ သစ်၊ သံ၊ သွပ် တစ်ပတ်ရစ်ပစ္စည်းများ လက်မခံပါနှင့်။ နာရေးကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ ခရီးသွားရတတ်တယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စ တွေလည်း ဖြေရှင်းပေးရတတ်တယ်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေများနှင့် အဆင်မပြေ လမ်းခွဲရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ အိမ်ရောင်းခြင်းများ မပြုလုပ်သင့်ပါ။ ကားအသစ်တစ်စီး ဝင်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဆေးမှား ခြင်း၊ အစားအသောက် ဖြစ်တတ်တယ်။ အဆိပ်ရှိတဲ့အကောင်လည်း ကိုက်ခံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ ယပ်အဖြူ ရောင်(၁၂)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှို့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၄၊ ၄၂၊ ၄၅၊ ၂၃

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှုတ် သုံးပါးကို မဖော်မပြန် ထိန်းသိမ်းနိုင်သူများ တန်ဖိုးကြီးမားသော ဘဝသို့ ရောက်နိုင်ပါတယ်။ ယခုကာလတွင် ဆိတ်သား မစားရ၊ သစ္စာပန်း မထိုးရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်က ဘုရားတွင် တနင်္လာနေ့နှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း ကော်ရည်ခေါက်ဆွဲ(၆)ပန်းကန့်၊ ကြံရည်(၆)ခွက် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္လာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် တခြားအချိန်တွေနဲ့ မတူဘဲ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ တိုးတက်လာပြီး လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေကလည်း ကိုယ့်ကို အစစအရာရာ ထောက်ပံ့နေတဲ့ အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ စီးပွားတွေလည်း သိသိသာသာ တက်မယ်။ လက်ရှိအခြေအနေထက် များစွာမြင့်တက်သွားလိမ့်မယ်။ မိဘကို ကောင်းစွာပြုစောင့်ရှောက်နိုင်မယ့် အချိန်ဖြစ်တယ်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင် ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေ အဆင့်အတန်း မြင့်တက်ခြင်းများ ကြုံမယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်သူတွေအဖို့ လုပ်ငန်းများ သိသိသာသာ အောင်မြင်မှုရမယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ပြုလုပ်နိုင်ပြီး လုပ်ငန်းဟောင်းများလည်း ပြန်ပေါ်တတ်တယ်။ ခရီးတွေလည်း သွားရတတ်တယ်။ ထိုခရီးတွေဟာလည်း စိတ်ချမ်းသာစရာ ခရီးများ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ပြည်ပခရီးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားသူများ ယခုကာလတွင် သွားပါ။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရတတ်

တယ်။ မြေကိစ္စ အမွေကိစ္စတွေလည်း ဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ စပ်တူရယ်ယာလုပ်ငန်းများ ပေါ်လိမ့်မယ်။ လုပ်လျှင် အောင်မြင်မယ်။ အလုပ်တွင် အတိုက်အခံ အနည်းငယ် ကြုံရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင် ရှိသူဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ဖက် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ကျန်းမာရေး အသည်းအသန် ဖြစ်တတ်တယ်။ အထူးသဖြင့် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး၊ စနေသားသမီးတို့ အတွက် စိုးရိမ်ရတတ်တယ်။ စက်ပစ္စည်းတွေလည်း ဝင်တတ်တယ်။ လူမှုရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးကို ဂရုစိုက်ပါ။ ကိုယ့်ကို မလိုမုန်းထား သိက္ခာကျအောင် လုပ်တတ်သူ ပေါ်လာတတ်တယ်။ ဇနီးဖြစ်သူနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်ခြင်း၊ စိတ်ဝမ်းကွဲခြင်းကြောင့် ခွဲခွာရတာမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးအနေဖြင့် ပူစရာမရှိပေမယ့် ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါ။ ရုတ်တရက် ထိခိုက်မှုများ ဖြစ်တတ်တယ်။ အသည်းနှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ ဖြစ်တတ်တယ်။ ယာဉ်တိုက်မှု ဖြစ်ခြင်း၊ ရေနစ်ခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင်၌ ထန်းညွန့် (၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ တံခွန်ဖြူ(၂၀)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညွှန်းများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

စနေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၄၊ ၅၃၊ ၃၂၊ ၃၅

အထူးသတိပြုရန်

ရွှေများကွာနေသော ဘုရားရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူရှိလျှင် လာဘ်ပိတ်တတ်ပါတယ်။ ရွှေများ ပြန်ချလိုက်ပါ။
ယခုကာလအတွင်း ဆိတ်သား မစားပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း ပန်းပေါင်းစုံ(၅)မျိုးနှင့် ပေါက်ပေါက်ဆွမ်းများ လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

အင်္ဂါ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် မပြည့်စုံတာတွေ ပြည့်စုံလာလိမ့်မယ်။ ကိုယ်ပိုင် လုပ်ငန်း လုပ်နေတဲ့သူတွေအဖို့ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့ရတတ်တယ်။ ခရီးဝေး တွေလည်း သွားရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင် မရှိသေးသူများ အိမ်ထောင်ကျ တတ်တယ်။ ဘာသာရေး များများလုပ်ပေးပါ။ ကုသိုလ်တရား နည်းပြီး အကုသိုလ်တရား များနေလျှင် အမှုအခင်း ကြုံရတတ်တယ်။ ဆေးရွှံ၊ ဆေးခန်း ရောက်တတ်တယ်။ မကြာခဏ သက်သတ်လွတ် စားပေးပါ။ ကောင်းကျိုးပေးတဲ့ ကာလဖြစ်လို့ ဝီရိယ အားထုတ်ပါက ချမ်းသာမယ့် အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ စွယ်တော်ပုံ၊ ရဟန္တာပုံတော်များ ကြွလာတတ်တယ်။ ရွှေနှင့် အဖိုးတန် ရတနာပစ္စည်းများ ဝင်မယ်။ ကွဲကွာ နေသော ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် ပြန်ဆုံရမယ်။ ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးသားချင်း များ ရောက်လာတတ်တယ်။ အိမ်သို့ အတောင်ပါသော သတ္တဝါများ ဝင်

လာတတ်တယ်။ သွပ်၊ သံ၊ သစ် စသော သောကြာနံပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်တယ်။ စက်ပစ္စည်းများ အသစ်လဲရခြင်း၊ ထွက်နေသော စက်ပစ္စည်းများ ပြန်ဝင်မယ်။ မြေ၊ အမွေနှင့် ပတ်သက်၍ စကားပြောရတတ်တယ်။ မြေကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ မြေအဝင်မခံရပါ။ မြေဝင်လျှင် ကြာသပတေးနံ ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်သောပစ္စည်း လျှော့ဒါန်းလိုက်ပါ။ မိတ်ဆွေရင်း၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တို့က ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ ငယ်ရွယ်သူများအဖို့ အချစ်ရေးတွင် လမ်းခွဲရလောက်အောင် ပြဿနာ ဖြစ်ရတတ်သောကာလဖြစ်တယ်။ မိသားစုအကြီးအကဲ၊ လုပ်ငန်းအကြီးအကဲတို့ကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ အထူးသဖြင့် ဖခင် ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်တယ်။ အိမ်ကိစ္စတွေကိုတော့ ဒီကာလမှာ မဖြေရှင်းပါနဲ့ဦး။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ပါး၊ ပေါင်၊ မျက်စိမှာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ မျက်စိနှင့် ပတ်သက်ပြီး ခွဲစိတ်ကုသမှု ကြုံရတတ်တယ်။ အဲဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ ဂြိုဟ်ရုပ်စုံ(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းလာရန်

အထူးသတိပြုရန်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ အောကြာ

ယခုကာလတွင် မိမိ မပိုင်ဆိုင်သောငွေကို လက်မခံပါနှင့်။ လက်ခံလိုက်လျှင် မိမိထံသို့ ဝင်လာမည့်ငွေများ မဝင်ဘဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။

ညံ့သောရက်

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နှင့် သောကြာနေ့တိုင်း ရှောက်သီးသုပ် တစ်ပန်းတန်(ငရုတ်သီးမထည့်ရ)၊ မုန့်လုံးရေပေါ် လှူဒါန်းပေးပါ။

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၄၁၊ ၄၆၊ ၆၄၊ ၆၉

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကျန်းမာခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်းတွေ့ခဲ့အတူ ဂုဏ်သတင်း မြင့်မယ့်အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ လာဘ်အလွန်ရှင်ပြီး ဘုန်းတန်ခိုးတက်မယ့်အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေအစုလိုက် အပုံလိုက် ဝင်လာလိမ့်မယ်။ မိမိအလုပ်မှလည်း ကောင်း၊ ထိပေါက်၍လည်းကောင်း ဝင်လာတတ်တယ်။ အလှူအတန်းကိစ္စများ မုချလုပ်ရမယ်။ ယခုကာလတွင် သာမန်အခြေအနေမျိုးမှနေ၍ စီးပွားအရှိန် အဟုန်တက်ကာ အိမ်ပိုင်၊ ကားပိုင် ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ မိမိလုပ်ငန်းများကို အင်နှင့်အားနှင့် တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်သင့်သော်လည်း ဖြတ်လမ်းမလိုက်ပါနှင့်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေ မြင့်တက်ခြင်းများ ကြုံရလိမ့် မယ်။ သင့်အိမ်သို့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ရောက်လာပြီး ညအိပ်ညဉ့်နေ လာရောက် တည်းခိုပါက(သို့မဟုတ်)မိမိအိမ်တွင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ရှိခဲ့

လျှင် ထိဆုကြီး ပေါက်တတ်ပါတယ်။ ခရီးများ မကြာခဏ ထွက်ရတတ်တယ်။ လူမျိုးခြား၊ နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ အောင်မြင်မယ်။ အထက်လူကြီး၊ မိသားစုအကြီးအကဲများကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေးအတွက် သောကရောက်ရတတ်သောကာလဖြစ်တယ်။ ငယ်ရွယ်သူတွေအဖို့ အချစ်ရေးကံကောင်းပြီး ချစ်သူနှင့် တွေ့ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်လည်း ကျတတ်တယ်။ ပညာရေးကိစ္စ၊ သင်တန်းကိစ္စများကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ် တယ်။ ရွှေထွက်ခြင်း၊ ရွှေအံတွက် ပြောဆိုဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ လက်အောက်ငယ်သားများအတွက် သောကရောက်ရတတ် တယ်။ လက်ရှိအလုပ်ကို စိတ်မဝင်စားခြင်း၊ အလုပ်ပြောင်းလိုစိတ်များ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ မပြောင်းပါနှင့်ဦး။ မိမိအား ပြဿနာလုပ်နေသူများရှိလျှင် အဆင်ပြေသွားမယ်။ ယခုကာလတွင် ဘာတွေပဲ ဖြစ်ဖြစ် နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ ဖြစ်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် မျက်စိအားနည်းတတ်တယ်။ ဦးခေါင်းနှင့် ဝမ်းဗိုက် ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေ ရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ တံခွန်အဖြူ(၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှဲများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၇၊ ၂၅၊ ၂၂

အထူးသတိပြုရန်

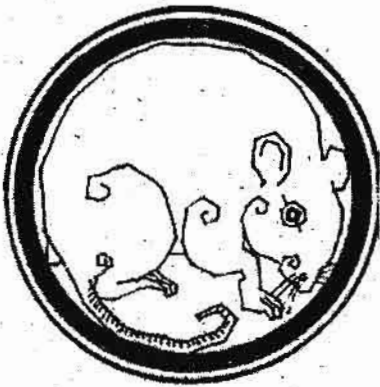
ယခုကာလတွင် ခိုင်မာသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ တည်ဆောက်ထားပါ။ ရရန်ရှိသော အကြွေးများကို ယခုကာလတွင် ငွေကင်းပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္လာနေ့တိုင်း နန်းကြီးသုဗ်(၉)ပန်းကန်(၁ရုတ်သီး မထည့်ရ) လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ကြာသပတေး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်ပင်ပန်း၊ လူပင်ပန်း ဖြစ်ရတတ်တယ်။ အလုပ်တွေ တစ်ခုပြီး တစ်ခု လုပ်နေရတတ်တယ်။ အကျိုးရှိတဲ့ အလုပ်တွေတော့ မဟုတ်ဘူး။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုသို့ ဝင်ရောက်ရတတ်တယ်။ အလုပ်တွင် မပျော်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ အလုပ်ပြောင်းဖို့ စိတ်မကူးပါနဲ့ဦး။ ပြောင်းလျှင် အဆင်မပြေနိုင်သေးပါ။ ယခုကာလတွင် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးတွေမှာ အခက်အခဲတွေနဲ့ ကြုံရတတ်တယ်။ လူလိမ်တွေနဲ့ ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ဆက်သွယ်ရသော ကိစ္စများ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ လူမျိုးခြားနှင့် တွဲပြီးလုပ်ရသော အလုပ်များ အောင်မြင်မယ်။ မြေဝင်တတ်တယ်။ ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သော ပုံတော်များ ဝင်လာလိမ့်မယ်။ အထက်လူကြီး၊ ကြီးကဲသူတို့က ကူညီလိမ့်မယ်။ ငယ်ရွယ်သူများအဖို့

အိမ်ထောင်ကျတတ်တယ်။ သားသမီးရတနာများလည်း ထွန်းကားတတ်တယ်။ ယခုရောက်နေတဲ့ ကာလတွင် တပို့တွဲလ၊ ပြာသိုလများ ပါနေရင်တော့ ဝရုစိုက်ပါ။ လူများ၏ ခြောက်တွန်းမှု ခံရတတ်တယ်။ ငွေကြေး ဆုံးရှုံးတတ်တယ်။ ကိုယ့်ကို ကူညီနိုင်မယ့်သူတွေက ကိုယ်နဲ့ ဝေးနေတတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲမှာ နာရေးဖြစ်တတ်တယ်။ မျှော်လင့်မထားဘဲ တိုက်ခန်းတစ်ခန်း ဝင်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဝမ်းဗိုက်၊ ကျော၊ ခြေထောက်များတွင် အနာရောဂါများ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရား တစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ ယပ်အဝါရောင်(၁၇)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှဲများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၊ ၇၊ ၉၊ ၂၊ ၄

အထူးသတိပြုရန်

တနင်္လာ၊ သောကြာ နာမည်ပိုင်ရှင်များနှင့် စပ်တူရှယ်ယာ ပြုလုပ်ခြင်းကို ရှောင်ပါ။ လောင်းကစားကိစ္စ၊ အပျော်အပါးကိစ္စများကို ရှောင်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် နွားနို့၊ ပျားရည်၊ ထောင့်တံများနှင့် ရောစပ်ထားသော နို့ဆွမ်းကို လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

သောကြာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် လုပ်နေကျ လုပ်ငန်းကိုရပ်ပြီး လုပ်ငန်းသစ် ပြောင်းလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးတွေ ပေါ်လာတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ပစ္စည်းများကို ထုခွဲရောင်းချ၍ လုပ်ငန်းအသစ် ကြီးကြီးမားမား စရန် မကောင်းသေးပါ။ မသွားချင်သော ခရီးများ၊ စိတ်ညစ်စရာခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ ဝင်စရာရှိတဲ့ ငွေတွေလည်း မဝင်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ငွေလိမ်ခံရတတ်တယ်။ အိမ်ကို ဘိုးတော်တု၊ ဆရာတုများ ရောက်လာတတ်တယ်။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများနှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ လမ်းခွဲရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် အိမ်ထောင်ပြုလျှင် ကောင်းပါတယ်။ အပျို၊ လူပျိုတွေအဖို့ စန်းပွင့်ပြီး ချစ်သူ ရတတ်တယ်။ ယခုရောက်နေတဲ့ကာလတွင် တပေါင်းလနှင့် ကဆုန်လများ ပါနေရင် ဆုံးရှုံးထားတဲ့ငွေများ ပြန်ရတတ်တယ်။ ရွှေထွက်တတ်တယ်။ ရွှေဝယ်မိပါက ဝယ်သူ၏ ဇနီး၊ ခင်ပွန်း အိမ်မှ ထွက်သွား

တတ်တယ်။ သားသမီးများ ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်တယ်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်ရှိလျှင် အိမ်မှာ မမွေးပါနှင့်။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို တစ်ပိုင်းတစ်စ ဖြစ်နေပြီး အနာခံမှ အသာခံရလိမ့်မယ်။ ပစ္စည်းအသစ်တစ်ခု ဝင်တတ်တယ်။ စက်ရုံတစ်ခု တည်ဆောက်ဖို့ လာရောက်ကမ်းလှမ်းခြင်းမျိုး ကြုံရ တတ်တယ်။ စပ်တူလုပ်မှသာ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ခြင်းများ လုပ်သင့်တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှ မိတ်ဆွေ အကူအညီကောင်းများရလျှင် ပိုမိုလုပ်ငန်း အောင်မြင်မှု ရရှိမယ်။ မိသားစုနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပြဿနာလေးတွေ ပေါ်တတ်တယ်။ စိတ်တိုင်းမကျမှုလေးတွေ ဖြစ်ရတယ်တယ်။ ဖခင်ဖြစ်သူနဲ့ အတိုက်အခံ ဖြစ်ရတာမျိုး၊ ဖခင်နှင့် ဝေးရာသို့ ထွက်သွားရတာမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ယခုရောက် နေတဲ့ကာလတွင် တပေါင်းလနှင့် ကဆုန်လများပါရင် စိတ်ချမ်းသာရပါလိမ့်မယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ခန္ဓာကိုယ် ကိုက်ခဲခြင်း မျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ လေနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ ဝေဒနာပင်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ တုတ္တား(၁၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၄၊ ၁၃၊ ၃၁၊ ၃၆

အထူးသတိပြုရန်

မိမိကိုယ်တိုင် စွန့်စားလုပ်ကိုင်ခြင်းထက် အခွင့်အရေးပေါ်မှ လုပ်ခြင်းသည် အကျိုးကျေးဇူးများစွာ ခံစားပေးလိမ့်မယ်။

ကံကောင်းပြီ လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ဆွမ်းကို ဆီဆမ်း၊ ဆားဖြူ၊ အုန်းသီးစိတ်ထည့်၍ ဆွမ်းအုပ်ဖြင့် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

စနေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် လက်ရှိအလုပ်မှ တခြားအလုပ်ကို ပြောင်းချင်စိတ် ပေါ်တတ်တယ်။ မပြောင်းပါနှင့်။ လက်ရှိအလုပ်က တော်ပါသေးတယ်။ နောက် ပြောင်းမယ့်အလုပ်က အကျိုးမပေးပါဘူး။ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ မိသားစုမှာ လည်း စိတ်ဝမ်းကွဲမှုများ၊ အမြင်မကြည့်လင်မှုများ ဖြစ်ပေါ်တတ်တယ်။ ဘုရား ဆင်းတုတော်၊ ရဟန္တာပုံတော်များ ကြွလာတတ်တယ်။ မရည်ရွယ်သော ခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ လူမျိုးခြား ကူညီခြင်း၊ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ အောင်မြင်မယ်။ သူတစ်ပါးကိစ္စအတွက် ခရီးသွားရတတ်တယ်။ မနာလိုသူတွေ ပေါများလိမ့်မယ်။ မိမိထက် မြင့်သူ၊ နိမ့်သူ နှစ်ဦးလုံးက ဒုက္ခပေး တတ်သောအချိန်ဖြစ်တယ်။ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တော့မလိုလို့နှင့် အခက် အခဲကြီးစွာ ကြုံရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်တယ်။

မကြာခဏ စကားများရတတ်တယ်။ အပေါင်းအသင်းတွေကလည်း အားမကိုးရဘဲ ကိုယ့်ကို ဒုက္ခပေးမယ့်သူတွေပဲ ဖြစ်နေတတ် တယ်။ မမျှော်လင့်ဘဲ အမှုအခင်းတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ ငွေပျောက်ခြင်း၊ ကြွေးတင်ခြင်း၊ ငွေအတွက် ပြောဆိုဖြေရှင်းရတတ် တယ်။ အလှူပွဲ၊ မင်္ဂလာပွဲ အစီအစဉ်များ အထစ်အငေါ့ကြုံခြင်း၊ ရက်ရွှေ့ရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ကဆုန်၊ ဝါခေါင်၊ တပို့တွဲလများ ပါနေရင် အနောက်မြောက်အရပ်၊ အရှေ့မြောက်အရပ်သို့ ခရီးမသွားပါနှင့်။ ကျန်းမာရေး ညံ့သွားတတ်တယ်။ မြေတစ်ထွဏ် ဝင်တတ်တယ်။ ငွေရတာ နည်းပေမယ့် ထိပေါက်တတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ဖက် ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ကျောဒုက္ခပေးခြင်း၊ ကိုယ်လက်အင်္ဂါ ခွဲစိတ်ခံရခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏မွေးနေ့ထောင်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့် (၆)ညွန့်၊ ကြက်လျှာအစိမ်းရောင်(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှိုးများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၇၊ ၅၊ ၂၅

အထူးသတိပြုရန်

မနက်စောစောထပြီး သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များကို မေတ္တာပို့ပေးပါ။ ယခုကာလတွင် သင်္ချိုင်းမြေ မနင်းရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် စနေနေ့တိုင်း နို့ထမင်း လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ရာဟု သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်ညစ်စရာကတစ်ဖက်၊ ဖျော်စရာကတစ်ဖက် ကြုံတွေ့ရမည်။ ဆိုးတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကောင်းတာပဲဖြစ်ဖြစ် နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ ဖြစ်တတ်တယ်။ ကိုယ်မလုပ်ဘဲ သူများလုပ်ထားတဲ့ ကိစ္စတွေကို လိုက်လံဖြေရှင်းပေးရတတ်တယ်။ ခရီးတွေလည်း မကြာခဏ ထွက်ရတတ်တယ်။ ထိုခရီးများသည်လည်း အကျိုးထူးစေပါလိမ့်မယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ အသစ်ရခြင်း၊ နေရာထိုင်ခင်း ဖွမ်းမပြင်ဆင်ရခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ မထင်မှတ်ဘဲ ပညာတစ်ခု သင်ကြားရတတ်တယ်။ အလုပ်၌ ထိခိုက်မှု ဖြစ်တတ်တယ်။ ပြဿနာကြီးစွာ ဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ မိမိ၏ လက်အောက်ငယ်သားများက ပြိုင်ဘက်ဆီ ရောက်သွားတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် အစစအရာရာ သတိကြီးစွာထားရန် လိုပါသည်။

မိမိအံပေါ် မကောင်းကြံခြင်း၊ မကောင်းပြောခြင်းများ ခံရတတ်တယ်။ မိမိပေါင်းသင်းသော သူများ၏ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်း ခံရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးညံ့သော သက်ကြီးရွယ်အိုများ လာရောက်တည်းခိုလျှင် ဆုံးပါးသွားတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းများ ဌာနဆိုင်ရာ အကြီးအကဲ၊ ဆွေမျိုးအကြီးအကဲတို့က အကူအညီကောင်း ပေးလိမ့်မယ်။ လူမျိုးခြားနှင့် ပတ်သက်သော အရာများ အခက်အခဲ တွေ့တတ်တယ်။ လူမျိုးခြား ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ မထင်မှတ်ဘဲ မြေဝင်တတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရေး သင်မပြေတာမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ရေရွေးပူလောင်ခြင်း၊ မီးဟပ်ခံရခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဆေးမှား၊ ဆေးမမှားလည်း ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ ဆွန့်ထောင်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ ထီးနီ(၁၀)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညွှန်းများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အထူးသတိပြုရန်

သောကြာ၊ တနင်္ဂနွေ

ယခုကာလတွင် မာန်မာနတွေကို ချပါ။ အစားအသောက် စည်းစိမ်မခံပါနှင့်။ အလှူကြီး၊ အတန်းကြီးမျိုး မပြုလုပ်ပါနှင့်ဦး။ အဝတ်အစား နွမ်းနွမ်းဝတ်ဆင်ခြင်းသာ အကောင်းဆုံး ယတြာဖြစ်ပါတယ်။ သူခိုးဝင်တတ်တယ် ဝရုစိုက်ပါ။

ညံ့သောရက်

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

အင်္ဂါ၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြေးပန်းအိုးထဲ၌ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ သီတိုဠ်(၂၀)ညွန့်တို့ကို ထည့်၍ လှူဒါန်းပေးပါ။

၁၆၊ ၆၁၊ ၁၁၊ ၆၆

နိုင်ငံခြားရောက် မြန်မာများအတွက်

အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

(၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ မတ်လ)

ယခုကာလမှာ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး၊ လူငယ်လူရွယ်အချို့ဟာ နိုင်ငံရပ်ခြားကို သွားရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ပညာရှာခြင်းတွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဲဒီလို တိုင်းတစ်ပါးမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေအဖို့ အားကိုးရာမှာ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းညွှန်မှုတွေပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအဖို့ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် သရဏဂုံတည်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တွေကင်းပြီး လိုအင်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့သူတွေအဖို့ ၎င်းတို့ရဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေဖို့ရန် ကျွန်မတတ်တဲ့ လောကီပညာရပ်တွေနဲ့ ကူညီလိုက်ရပါတယ်။ အကယ်၍များ ဘဝဇာတ်စုံ အဖုံဖုံကို သိချင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားဆက်သွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများနှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်သွယ် ခဲ့မယ် ဆိုပါက . . .

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်(၂၀၅/က) ပီတောက်(၅)လမ်း၊ မြို့သစ်(၀) ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၁ ၆၄၃၀၃၀

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

ငွေရှာရလွယ်သလောက် အဖတ်မတင် ဖြစ်တတ်တယ်။ အများနှင့်ယှဉ်ရင် အောင်မြင်မယ်။ ကွဲကွာနေတဲ့ မိတ်ဆွေဟောင်းတွေနဲ့ တွေ့မယ်။ အောက်လက်ငယ်သား ဒုက္ခပေးမယ်။ လုပ်ငန်းအသစ်များနှင့် ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မယ်။

ယတြာ

ကလေးများကို မုန့်ကျွေးပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

သင်တန်းတစ်ခု တက်ရမယ်။ အလုပ်နှင့် ပတ်သက်သော သင်တန်းဖြစ်မယ်။ သင်တန်းတက်ပြီး ရာထူးတိုးမယ်။ အလုပ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ငွေဝင်မယ်။ အောက်လက်ငယ်သား ဒုက္ခပေးမယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို စပါကလင်ဝယ်တိုက်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

အလုပ်ပြောင်း၊ နေရာပြောင်းရမယ်။ အိမ်လည်း ပြောင်းရမယ်။ နေရာကောင်းဖြစ်မယ်။ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေမယ်။ ကွဲကွာနေသူများနှင့် ပြန်ဆုံရမယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို အချိုရည်တစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးပါ။

ပုဒုဟူးသားသမီးများအတွက်

ငွေအစုလိုက် အပုံလိုက်ဝင်မယ်။ လက်ရှိအခြေအနေထက် အောင်မြင်မယ်။ လူမျိုးခြား နိုင်ငံခြားသားနှင့် အကျိုးပေးမယ်။ အထက်လူကြီးကြောင့် စိတ်ညစ်ရမယ်။ ရွှေထွက်တတ်တယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ဓာတ်ဖူးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးပါ။

ကြာသား၊ တေးသားသမီးများအတွက်

စိတ်ပင်ပန်း လှုပ်ပင်ပန်း ဖြစ်ရမယ့်အချိန်ဖြစ်တယ်။ မတည်မငြိမ် လှုပ်ရှားမှုတွေ များနေလိမ့်မယ်။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး အခက်အခဲအများကြီး ကြုံရလိမ့်မယ်။ အမွေရသကဲ့သို့ ငွေများ ဝင်နေလိမ့်မယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ထောပတ်တစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

ငွေမဝင်ဘဲ လာဘ်ပိတ်နေမယ်။ အိမ်ထောင်ပြုလျှင် ကံကောင်းမယ့် အချိန်ဖြစ်တယ်။ ချစ်သူရတတ်တယ်။ ပစ္စည်းအသစ်တစ်ခု ဝင်တတ်တယ်။ ရွှေဝယ်မိလျှင် ဇနီး ခင်ပွန်းနှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်တယ်။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို တစ်ပိုင်းတစ်စ ဖြစ်နေမယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို အုန်းသီးနှင့်လုပ်သောမုန့် လက်ဆောင်ပေးပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

အလုပ်ပြောင်းချင်စိတ်ပေါ်မယ်။ မပြောင်းပါနှင့်။ ပြောင်းလျှင် ပိုဆိုးမယ်။ မနာလိုသူတွေပေါ်မယ်။ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တော့မလိုလို့နှင့် အခက်အခဲကြီးစွာ ကြုံရတတ်တယ်။ ငွေရတာနည်းပေမယ့် ထိရောက်တရက် ပေါက်တတ်တယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ထောပတ်ပါသောမုန့် ဝယ်ကျွေးပါ။

ရာဟုသားသမီးများအတွက်

စိတ်ညစ်စရာတစ်ဖက်၊ ပျော်စရာတစ်ဖက် ဖြစ်နေမယ်။ ဘာလုပ်လုပ် နှစ်ခါပြန် လုပ်ရတတ်တယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြောင်းရမယ်။ မထင်မှတ်ဘဲ ပညာသင်တစ်ခု သင်ကြားရခြင်း ကြုံမယ်။ လက်အောက်ငယ်သားတွေ ပြိုင်ဘက်ဆီ ရောက်သွားမယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ရေသန့်တစ်ဘူး ဝယ်ပေးပါ။

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ

(၆၆)နှစ်မြောက် မဟာစည် သြဝါဒခံယူပွဲ

မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ဦးထိပ် ရွက်ပန်ဆင်ကာ နှစ်စဉ် ကျင်းပပြုဖြစ်သော မဟာစည် သြဝါဒခံယူပွဲ (၆၆)နှစ်မြောက်ကို မဟာစည်ရိပ်သာ ကျောင်းကြီး၌ (၂၅-၁၂-၂၀၁၅) မှ (၂၇-၁၂-၂၀၁၅)ထိ (၃)ရက် ကျင်းပရာ တိုင်းနှင့် ပြည်နယ် မဟာစည်တိုက် ခွဲများမှ ကမ္ဘာ့ကုမ္ပဏီဆရာတော်ကြီးများ၊ ဓမ္မကထိက ဆရာတော်ကြီးများနှင့် တပည့်သာဝကများ စုံညီစွာ တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ မဟာစည် သာသနာ့နဂါယာ အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့် အမှုဆောင်များ၊ အသင်းဝင်များ

ဟိတေသီအသင်းအမှုဆောင်များ၊ အမျိုးသမီးယောဂီ စောင့်ရှောက်ရေး အမှုဆောင်နှင့် အသင်းသားများ စုစုပေါင်း (၂၀၀၀) ကျော် နေ့စဉ် တက်ရောက်ကြသည်။ ပူဇော်ကြပါသည်။

ဒီဝင်ဘာ ၂၅ ၂၆ ရက်များတွင် ဓမ္မပူဇော်ပွဲများ ကျင်းပပြီး (၂၇-၁၂-၂၀၁၅)နေ့တွင် ဥသျှောင်သြဝါဒစရိယ ဆရာတော်ကြီးများထံမှ အဖွဲ့ကြီး(၃)ဖွဲ့မှ လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီး သြဝါဒခံယူကာ ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးပေး ပြီး အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးခဲ့ပါကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဒေါက်တာသက်ဆွေ

ကော်သ မျာကရုဏမေဒ ပညာရှင်များ၏ ပညာဒါန

ဆရာကြီး ဒေါက်တာမင်းသိင်္ခ၏ ပညာအမွေ လက်ဆင့်ကမ်းပွဲဖြစ်သော ကော်သ မျာကရုဏမေဒ ပညာရှင်များ၏ ပညာဒါနကို လစဉ်လတိုင်း (၂၅)ရက်နေ့ တွင် ဖွင့်လှစ်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သင်တန်းအချိန်မှာ ညနေ ၂ နာရီမှ ၅ နာရီ အထိဖြစ်ပြီး သင်တန်းနေရာမှာ ဆရာမ ဒေါက်တာ စောယုနွယ်၏ “သာယာရွှေပြည်ဟိန်း ဓာတ်စခန်း” ရှိသော အမှတ်-၂၀၅(က)၊ ပိတောက်-၅ လမ်း၊ ဗြိသစ်(ဂ)ရပ်ကွက်၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ် တွင် ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်ဝင်စားသူ မည်သူမဆို တက်ရောက်နိုင်ပြီး သင်တန်းအစမှအဆုံး “အခမဲ့” ဖြစ်၍ သင်တန်း လာရောက် တက်ကြသူများကို လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ မုန့်များတို့ဖြင့်လည်း ကျွေးမွေးကြောင်း သိရှိရပါသည်။

သင်တန်းတက်ရောက်လိုကြသူများ သင်တန်းပုံစံ များကို “သာယာရွှေပြည်ဟိန်း ဓာတ်စခန်း” နှင့် “ဘုန်းရောင် ဂျာနယ်တိုက်” တို့တွင် နံနက် ၁၀ နာရီမှ နေ့လယ် ၃ နာရီအတွင်း လာရောက်ယူနိုင်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အင်ကြင်း

(၁၉)ကြိမ်မြောက်၊ ချမ်းအေးဓမ္မစာဆို ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပ

နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲဖြစ်သည့် ချမ်းအေးဓမ္မစာဆို ပူဇော်ပွဲကို (၁၉)ကြိမ်မြောက်အဖြစ် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆုတ်(၁၁)ရက်၊ (၆-၁-၂၀၁၆) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၉)နာရီက ရန်ကုန်မြို့၊ ၄၄-လမ်း (အောက်)ရှိ ဗုဒ္ဓဝိဟာရဓမ္မာရုံတွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။

အဆိုပါ ချမ်းအေးဓမ္မစာဆို ပူဇော်ပွဲတွင် ပူဇော်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြသည့် အရှင်တေတေသာရ(ထနောင်းကန်)၊ အရှင်သုမင်္ဂလ(စစ်ကိုင်း)၊ အရှင်သံဝရာလင်္ကာရ (ဓမ္မဝိယဆရာတော်) ဆရာကြီးအောင်ညွန့်ဝင်း၊ ဆရာကြီး ဦးလှသိန်းထွဋ်တို့၏ ထေရပုဂ္ဂိုလ်အကျဉ်းနှင့် အတ္ထုပ္ပတ္တိ

အကျဉ်းတို့အား ချမ်းအေးဓမ္မစာဆို ပူဇော်ပွဲ ဖြစ်မြောက်ရေး ကော်မတီဝင်တို့က ဖတ်ကြားကြပြီး လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများဖြင့် ပူဇော်ကန်တော့ခဲ့ကြပြီး ကြွရောက်လာကြသူအပေါင်းအား နံနက်စာဖြင့် တည်ခင်းဆွဲခံခဲ့ကြသည်။

ချမ်းအေးဓမ္မစာဆို ပူဇော်ပွဲကို နှစ်စဉ် ကျင်းပလေ့ရှိပြီး ယခင်နှစ်များက ရဟန်းစာဆို သံဃာတော်ငါးပါး၊ လူ့စာဆိုပုဂ္ဂိုလ် ငါးဦးတို့အား ရွေးချယ်ပူဇော်ခဲ့ကြသော်လည်း ယခုနှစ်တွင် ဘဂ္ဂဏာရေး အခြေအနေအရ သံဃာသုံးပါးနှင့် လူပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးတို့ ကိုသာ အပူဇော်ခံပုဂ္ဂိုလ်များအဖြစ် ရွေးချယ်ပူဇော်ခဲ့ကြကြောင်း သတင်းရရှိပါသည်။

ကိုရင်သာဓု

www.burmeseclassic.com

ချောင်းဝဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော်(၉၈)၊ သိက္ခာတော်(၇၈)နှစ်ပြည့် မွေးနေ့ ဂုဏ်စူး ကုသိုလ်

ဘုရားရှင်၊ ချောင်းဝမြို့နယ်၊ ချောင်းဝမြို့၊ အရှေ့ဘက်၊ သီရိစင်္ကြံ၊
ချောင်းဝဆရာတော်ဘုရားကြီး (အရှင် သုတေဓိ) ခေါ် သက်တော် (၉၈) နှစ်
ပြည့် မွေးနေ့ ဂုဏ်စူး ကုသိုလ် (မုခ်-ပြည့်စုံ) အဖြစ် ပြုလုပ်ပါသည်။

ကျေးဇူးရှင် သိန္ဒီ ယဟိုဇွီရှင် ချောင်းဝဆရာ
တော်ဘုရားကြီး တဒ္ဒန္တ ဂုဏ်သာမိ(အဂ္ဂမဟာ
သဒ္ဒမ္ပတေတိကဓဇ)၏ သက်တော်(၉၈)နှစ်၊
သိက္ခာတော်(၇၈)ပြည့် မွေးနေ့အမှတ်တရ ရည်စူး
ကုသိုလ်ကောင်းမှု အရာစုတို့ကို (၂၆-၁၂-၂၀၁၅)မှ
(၂၇-၁၂-၂၀၁၅)နေ့ရက်များတွင် ရွှေတိဂုံဓေတီတော်
နှင့် ကြီးငါးကြီး ဆုတောင်းပြည့် မြတ်စွာဘုရား
ကျောင်းတော်ကြီးတွင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုလှူဒါန်းပွဲကို ဦးနန္ဒ+ဒေါ်ခင်သူလှလင်း
(စိန်ညီအစ်ကို မိသားစု)၊ သမီး-စောယုနန္ဒာ၊
စောယုနယ်လင်တို့မှ ဦးဆောင်ကာ ကုသိုလ်ပြုခဲ့
ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကြီးငါးကြီးဘုရားအတွက် တစ်သိန်း
ပစ္စန်းပွဲအတွက် ငါးသောင်း၊ သံဃာတော်များ
နေ့စွမ်းကမ်း၊ ဧည့်ပရိသတ်များကို နံနက်စာကျွေး
ပုံတော်၊ ပေါင်မုန့်၊ သပြေညွန့်၊ ပွဲများ လှူခြင်း
ကုသိုလ်ကောင်းမှု အရာကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါသည်။

ဆရာမျိုး

စာဆိုတော်နေ့ အထိမ်းအမှတ် ဟောပြောပွဲများ ကျင်းပ

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ စာရေးဆရာအသင်း ဂုဏ်ထူးဆောင် နာယကဆရာ ဦးစိုးဝင်း
(တက္ကသိုလ်စိုးယဉ်)နှင့် ညက္ကဋ္ဌ ခေါက်တာသက်ဆွေ(ရှေးဆောင်တင်ဆွေ)တို့ ဦးဆောင်ပြီး အမှောင်များသည်
မြို့နယ်အတွင်းရှိ အ-ထ-က(၆)ကျောင်းနှင့် အ-ထ-က(၂)ကျောင်းရှိ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများအား
ပညာပေး ဟောပြောပွဲများကို (၇-၁-၂၀၁၆) မှ (၁၃-၁-၂၀၁၆)နေ့ထိ ကျင်းပပြုလုပ်သွားကြောင်း
သတင်းရရှိပါသည်။

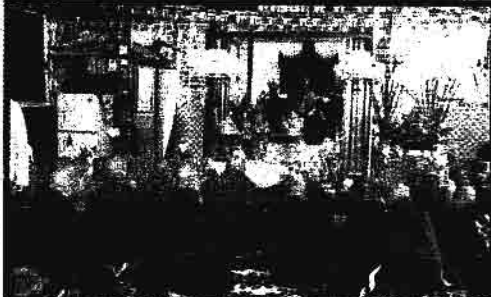
ရှေးဆောင်တင်ဆွေ

www.burmeseclassic.com မြို့နယ်တော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ချောင်းဝမြို့နယ်၊ ချောင်းဝမြို့၊ အရှေ့ဘက်၊ သီရိစင်္ကြံ၊ ချောင်းဝမြို့နယ်၊ ချောင်းဝမြို့၊ အရှေ့ဘက်၊ သီရိစင်္ကြံ၊ မြို့နယ်တော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ချောင်းဝမြို့နယ်၊ ချောင်းဝမြို့၊ အရှေ့ဘက်၊ သီရိစင်္ကြံ

www.burmeseclassic.com

သတိပဋ္ဌာန်လမ်း မိသားစု သောကြာပတ် ဝါတွင်း-ဝါပ ဆွမ်းလောင်းအဖွဲ့၏ ဘုရားအနေကဏတင်နှင့် ဓမ္မာရုံရေစက်ချ လှူဒါန်းပွဲ

လူတွေသိဖို့ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိဖို့ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိဖို့ နတ်တွေကြားစေ

BURMESE CLASSIC

တာမွေမြို့နယ်၊ မလ္လာကုန်း ရွေးကွယ်(က) ရပ်ကွက်၊ သတိပဋ္ဌာန်လမ်း၊ အ·လ·က(၁) တာမွေ

ကျောင်းရှေ့တွင် တည်ရှိသော သောကြာပတ် ဝါတွင်း- ဝါပ ဆွမ်းလောင်းအဖွဲ့၏ ဘုရားအနေကဏတင်ခြင်း၊ ဓမ္မာရုံရေစက်ချ လှူဒါန်းခြင်းနှင့် အခြားပစ္စည်း၊ ဝတ္ထုငွေ လှူဒါန်းခြင်းအစုစုတို့အစုစုပေါင်း ရေစက်ချ လှူဒါန်းပွဲကို (၁၉-၁၂-၂၀၁၅)စနေနေ့ နံနက် (၁၀)နာရီအချိန်တွင် သတိပဋ္ဌာန်လမ်း အ·လ·က(၁) တာမွေ ကျောင်းရှေ့ရှိသော သောကြာပတ် ဝါတွင်း-ဝါပ ဆွမ်းလောင်း အဖွဲ့ဓမ္မာရုံတွင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အင်္ဂပူမြို့ စံကျောင်းဆရာတော်ကြီး၏ ဝိကတ မွေးနေ့ပွဲဟာ

အင်္ဂပူမြို့ စံကျောင်းဆရာတော်ကြီး၏ (၆၀)နှစ်ပြည့် ဝိကတမွေးနေ့မင်္ဂလာကို (၂၅-၁၂-၂၀၁၅) ရက်နေ့တွင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

မွေးနေ့အကြိုအဖြစ် (၂၄-၁၂-၂၀၁၅)ရက်နေ့ ည(၇)နာရီခန့်တွင် စံကျောင်းတိုက်ဝင်းအတွင်းရှိ သဗ္ဗမ္မရံသီအေးစေတီတော်ကို ဆီမီး(၁၀၀၀)ဖြင့် ပူတော်ကြပြီး ဆိုင်းအဖွဲ့ဖြင့် ဆွဲခဲဖျော်ဖြေခဲ့ပါသည်။

(၂၅-၁၂-၂၀၁၅) နံနက် ၉:၃၀ နာရီတွင် သုဗ္ဗော ပရိယတ္တိ မွှော့ရုံကြီးအတွင်း၌ ဆွဲပရိသတ်များ စုဝေးပြီး ပင့်ဖိတ်ဝင်သော ဆရာတော် (၆၀)မီးလည်း အပူတော်ခံ ရောက်ရှိခဲ့ကြပါသည်။

ပင့်သံဃာ (၆၀)မီးအား တစ်မီးလျှင် ဝတ္ထုငွေ ၁၀၀၀၀ ကျပ်၊ လက်ကိုင်အိတ်၊ မျက်နှာသုတ်ပုဝါ၊ စောင်နှင့် ဓမ္မစာအုပ်များ၊ မွေးနေ့မင်္ဂလာ ယပ်တောင်များကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။

ဟင်္သာတမြို့ ပဲကြီးကျွန်းကျေးရွာနေ ဆရာတော်ကြီး၏ ဒကာရင်းဖြစ်သော ဦးကျော်သန်း+ အိတ်တို့ဖြင့် မိသားစုတို့က ဆရာတော်ကြီးအား ငွေကျပ်

(၁၀)သိန်းတန် ကြာသက်န်းကို ဆက်ကပ်သိက္ခာထပ်၍ ကြွရောက်လာသော ပင့်သံဃာများကို နေ့ဆွမ်းဆက်တပ်ပြီး ဆွဲပရိသတ်များအား နေ့လည်စာဖြင့် တည်ခင်းဆွဲခဲခဲ့သည်။

ကိုမိုး(ရွှေပြည်သာ)

လူတေအိတ် နတ်တေကြားစေ လူတေအိတ် နတ်တေကြားစေ လူတေအိတ် နတ်တေကြားစေ လူတေအိတ် နတ်တေကြားစေ

မေ့ရမိမိ

အလှူဒါနပြုတဲ့အခါမှာ သန္တာ ဒါနဟု ခေါ်သော ချစ်ခင်စေလို၍ ပေးလှူခြင်း ရှိပါ၏။
 အလှူဒါန ပြုသူတို့ကို အများသူငါတို့က ချစ်ခင်လေ့ ရှိပါ၏။ ထိုသူ လာရင်ဖြင့် ပေးလှူတော့မှာပဲ။
 ဒါနရှင်ကြီး လာနေပြီ စသဖြင့် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုကြ၏။
 မည်သို့ပင်ဆိုစေ မိမိအလှူဒါနကြောင့် အများသူငါတို့ ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်မှုတို့သည်
 လှူသူတို့၏ ရင်ဝယ် ပီတိဦးစေမည်မှာ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း ဆိုရမည် ဆိုလျှင်...